

Het
Jozef Rulof
Naslagwerk
Deel 2
Onze Reïncarnaties

Bronnen
van de
toelichting

Stichting De Eeuw van Christus

©2017-2020 Stichting Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap
“De Eeuw van Christus”, Nederland.

auteur: Ludo Vrebos

website: rulof.nl

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze hetzij elektronisch, mechanisch, door middel van druk, door fotokopie, microfilm, of worden vertaald in een andere taal zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het Jozef Rulof Naslagwerk Deel 2 Onze Reïncarnaties, 2e druk 2020
ISBN 978-94-93165-79-3

Het
Jozef Rulof
Naslagwerk
Deel 2
Onze Reïncarnaties

Bronnen van de toelichting

Voorwoord

Beste lezers,

De vier delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk' bevatten naast de 140 artikelen van de 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' ook de bronteksten waar deze artikelen op gebaseerd zijn. Bij de toelichting hoort het volgende voorwoord:

In deze 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' beschrijven we als uitgever de kern van zijn zienswijze. Hiermee beantwoorden we twee soorten vragen die ons in de afgelopen jaren gesteld werden over de inhoud van deze boeken.

Ten eerste zijn er de vragen over specifieke onderwerpen zoals bijvoorbeeld crematie en euthanasie. De informatie over dergelijke onderwerpen is dikwijls verspreid over de 27 boeken met in totaal meer dan 11.000 pagina's. Daarom hebben we per onderwerp relevante passages uit alle boeken bij elkaar gezet en telkens samengevat in een artikel.

De verspreide informatie is het gevolg van de kennisopbouw in de boekenreeks. In het artikel 'verklaring op zielsniveau' onderscheiden we twee niveaus in deze kennisopbouw: het maatschappelijke denken enerzijds en de verklaringen op zielsniveau anderzijds. Voor zijn eerste verklaring van vele verschijnselen beperkte de schrijver zich tot woorden en begrippen die tot het maatschappelijke denken van de eerste helft van de vorige eeuw behoorden. Hierdoor stemde hij zich af op het wereldbeeld van zijn toenmalige lezers.

Boek na boek bouwde de schrijver daarnaast het zielsniveau op, waarbij de menselijke ziel centraal staat. Om het leven op zielsniveau te verklaren, introduceerde hij nieuwe woorden en begrippen. Daarmee kwamen er nieuwe verklaringen, die de informatie uit de vorige ronde over bepaalde onderwerpen aanvulden.

Meestal echter vulden de verklaringen op zielsniveau de eerste beschrijvingen niet aan, maar vervingen ze die. Zo kan er bijvoorbeeld in maatschappelijke terminologie gesproken worden over een 'leven na de dood', maar op zielsniveau heeft het woord 'dood' elke betekenis verloren. Volgens de schrijver gaat de ziel niet dood, maar laat zij het aardse lichaam los en gaat zij dan over naar de volgende fase in haar eeuwige evolutie.

De onbekendheid met het verschil tussen deze twee verklaringsniveaus zorgt voor een tweede soort vragen over woorden en opvattingen in de boeken waarover het huidige maatschappelijk denken gewijzigd is ten opzichte van de eerste helft van de vorige eeuw. In deze toelichting belichten we die onderwerpen vanuit het zielsniveau. Hierdoor wordt duidelijk dat woorden zoals bijvoorbeeld rassen of psychopathie op zielsniveau geen rol meer spelen.

Deze woorden en de bijbehorende opvattingen werden in de boekenreeks alleen gebruikt om aan te sluiten bij het maatschappelijke denken in de tijdsperiode dat deze boeken tot stand kwamen, tussen 1933 en 1952. De passages met deze woorden behoren tot de toenmalige tijdsgeest van de lezers en geven op geen enkele wijze de eigenlijke zienswijze van de schrijver of de uitgever weer.

Dat is bij het huidige lezen van deze boeken niet altijd duidelijk, omdat de schrijver meestal niet expliciet vermeld heeft op welk verklaringsniveau het onderwerp in een bepaalde passage behandeld werd. Daarom voegen we als uitgever bij een aantal passages een verwijzing toe naar een relevant artikel uit deze toelichting. Dat artikel belicht dan het behandelde onderwerp in die passage vanuit het zielsniveau, om de eigenlijke zienswijze van de schrijver op dat onderwerp in het licht te stellen. Om cultuurhistorische en geestelijk-wetenschappelijke redenen brengen we in de 27 boeken geen wijzigingen aan in de oorspronkelijke formuleringen van de schrijver. Voor de leesbaarheid hebben we alleen de spelling van het Oudnederlands aangepast. In de online versie van de boeken op onze website rulof.nl zijn alle taaltechnische wijzigingen per zin opvraagbaar.

We beschouwen het uitgeven van de 27 boeken en deze toelichting als een onlosmakelijk geheel. Daarom verwijzen we voortaan op de cover van elk boek en in het ‘woord van de uitgever’ naar de toelichting. Voor een brede beschikbaarheid geven we de 140 artikelen van deze toelichting uit als fysiek boek en als e-book, en staan alle artikelen als aparte webpagina’s op onze website.

Ook de relevante passages uit alle boeken van Jozef Rulof waar we de artikelen op gebaseerd hebben, zijn een integraal onderdeel van deze toelichting. Die passages zijn samen met de desbetreffende artikelen gebundeld in boekvorm en beschikbaar als de vier delen van ‘Het Jozef Rulof Naslagwerk’, in de vorm van paperbacks en e-books. Bovendien is op onze website bij de meeste artikelen onderaan een link opgenomen naar een aparte webpagina met de bronteksten van dat artikel.

Met het uitgeven van de 27 boeken en deze toelichting beogen we bij te dragen aan een onderbouwd begrip van de eigenlijke boodschap van de schrijver. Die werd reeds door Christus verwoord met: Heb elkander lief. Op zielsniveau verklaart Jozef Rulof dat het gaat om de universele liefde die zich niet bezighoudt met het uiterlijk of de persoonlijkheid van onze medemens, maar zich richt naar zijn diepste kern, die Jozef de ziel of het leven noemt.

Met hartelijke groet,
Namens het bestuur van Stichting De Eeuw van Christus,
Ludo Vrebos
11 juni 2020

Deel 1

1. **Ons Hiernamaals**
2. Bijnadoodervaring
3. Uittreding
4. Sferen in het hiernamaals
5. Lichtsferen
6. Eerste lichtsfeer
7. Tweede lichtsfeer
8. Derde lichtsfeer
9. Zomerland - Vierde lichtsfeer
10. Vijfde lichtsfeer
11. Zesde lichtsfeer
12. Zevende lichtsfeer
13. Mentale gebieden
14. Hemel
15. Gene Zijde
16. Kindersferen
17. Weide
18. Sterven als overgaan
19. De dood
20. Geest en geestelijk lichaam
21. Crematie of begraven
22. Balseming
23. Orgaandonatie en transplantatie
24. Aura
25. Fluïdekoord
26. Euthanasie en zelfmoord
27. Schijndood
28. Geesten op aarde
29. Duistere sferen
30. Schemerland
31. Land van haat en hartstocht
32. Dal van smarten
33. Hel
34. Dante en Doré
35. Engel
36. Lantos
37. Meesters
38. Alcar
39. Zelanus
40. Boeken over het Hiernamaals

Deel 2

41. **Onze Reïncarnaties**
42. Herinneringen aan vorige levens
43. Wereld van het onbewuste
44. Aanleg talent gave
45. Wonderkind
46. Fobie en angst
47. Gevoel
48. Ziel
49. Gevoelsgraden
50. Stoffelijk of geestelijk
51. Onderbewustzijn
52. Dagbewustzijn
53. Van gevoel tot gedachte
54. Zonnevlecht
55. Hersenen
56. Overspannen en slapeloosheid
57. Leren denken
58. Gedachten van een ander
59. Wat weten we zeker
60. Wetenschap
61. Psychologie
62. Geestelijk-wetenschappelijk
63. Universele waarheid
64. Gevoelsverbinding
65. Geliefden uit vorige levens
66. Uiterlijke gelijkenis met ouders
67. Karakter
68. Persoonlijkheid
69. Deelpersoonlijkheden
70. Wil
71. Zelfkennis
72. Socrates
73. Wedergeboren voor een taak
74. Wedergeboren opperpriester
75. Alonzo vraagt waarom
76. Spijt wroeging berouw
77. Goedmaken
78. Wedergeboren als van Dyck
79. Tempel der ziel
80. Boeken over reïncarnatie

Deel 3

81. **Onze Kosmische Ziel**
82. Verklaring op zielsniveau
83. Er bestaan geen rassen
84. Stoffelijke levensgraden
85. Mens of ziel
86. Anti racisme en discriminatie
87. Kosmologie
88. Alziel en Albron
89. Onze basiskrachten
90. Kosmische splitsing
91. Maan
92. Zon
93. Kosmische levensgraden
94. Onze eerste levens als cel
95. Evolutie in het water
96. Evolutie op het land
97. De vergissing van Darwin
98. Ons bewustzijn op Mars
99. Aarde
100. Goed en kwaad
101. Harmonie
102. Karma
103. Oorzaak en gevolg
104. Vrije wil
105. Rechtvaardigheid
106. Ontstaan van de astrale wereld
107. Schepper van licht
108. Vierde Kosmische Levensgraad
109. Het Al
110. Animatie

Deel 4

111. **Universiteit van Christus**
112. Mozes en de profeten
113. Bijbelschrijvers
114. God
115. De eerste priester-magiër
116. Het oude Egypte
117. Piramide van Gizeh
118. Jezus Christus
119. Judas
120. Pilatus
121. Caiphas
122. Gethsemane en Golgotha
123. Apostelen
124. Kerkelijke vertelsels
125. Evolutie van de mensheid
126. Hitler
127. Joodse volk
128. NSB en nationaalsocialisme
129. Genocide
130. Graden van liefde
131. Tweelingzielen
132. Moederschap en vaderschap
133. Homoseksualiteit
134. Psychopathie
135. Krankzinnigheid
136. Mediumschap van Jozef Rulof
137. De Eeuw van Christus
138. Lichtende toekomst
139. Ultiem genezingsinstrument
140. Directe-stemapparaat

De 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' bestaat uit 140 artikelen met bijbehorende bronnen. In dit overzicht ziet u de verdeling van de 140 artikelen over de 4 delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk', vanaf de (her) uitgave in juni 2020.

Inhoudsopgave Deel 2

41. Onze Reïncarnaties	17
------------------------------	----

Gevoel en ziel

42. Herinneringen aan vorige levens	20
43. Wereld van het onbewuste	26
44. Aanleg talent gave	32
45. Wonderkind	38
46. Fobie en angst	42
47. Gevoel	52
48. Ziel	57
49. Gevoelsgraden	66
50. Stoffelijk of geestelijk.....	72
51. Onderbewustzijn	73
52. Dagbewustzijn	79

Denken en waarheid

53. Van gevoel tot gedachte	85
54. Zonnevlecht	91
55. Hersenen	95
56. Overspannen en slapeloosheid	104
57. Leren denken	129
58. Gedachten van een ander	153
59. Wat weten we zeker	160
60. Wetenschap	171

61. Psychologie	181
62. Geestelijk-wetenschappelijk	184
63. Universele waarheid	190
64. Gevoelsverbinding	211

Onze persoonlijkheid

65. Geliefden uit vorige levens	250
66. Uiterlijke gelijkenis met onze ouders ..	262
67. Karakter	266
68. Persoonlijkheid	271
69. Deelpersoonlijkheden	288
70. Wil	307
71. Zelfkennis	312

Onze oneindige evolutie

72. Socrates	323
73. Wedergeboren voor een taak	332
74. Wedergeboren opperpriester Venry	346
75. Alonzo vraagt waarom	365
76. Spijt wroeging berouw	381
77. Goedmaken	389
78. Wedergeboren als Anthony van Dyck	428
79. Tempel der ziel	442
80. Boeken over reïncarnatie	461

Waar staan de teksten in de boeken

In dit naslagwerk vindt u geselecteerde teksten uit de boeken van Jozef Rulof bij de bronnen van artikelen. De teksten zijn afgedrukt op een grijze achtergrond. Onder elke tekst staan de naam van het boek en een zancode die aangeeft om welke zin(nen) het gaat.

Een voorbeeld uit het boek 'De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1':

Hij kan een geleerde deze wetten verklaren, want hij heeft ze gezien doordat hij de gave voor het uittreden bezit. Wie ben je achter de kist? Daar ben je als op aarde, je gaat naar een wereld die afstemming heeft op je innerlijk bewustzijn en leeft verder.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.93.95)

Voor de zancode (C1.93.95) is geen gebruik gemaakt van een aanduiding van een bladzijde in een gedrukt boek, omdat paginanummers bijna bij elke nieuwe druk verschillen. Dat wordt veroorzaakt door verschillende lettertypes, paginagroottes en dergelijke. Zo zijn we bij het eerste boek 'Een Blik in het Hiernamaals' inmiddels bij de 20e druk aanbeland. Het wordt dan zeer omslachtig om aan te duiden waar u een bepaalde zin in de verschillende pagina's van al die 20 drukken op papier kunt terugvinden. Bovendien hebben deze pagina's dan weer geen gelijke referentie met de online versie van de boeken op onze website, of in de digitale e-books.

Als toekomstbestendige oplossing hebben we elke zin uit een boek van Jozef Rulof een uniek zinnummer gegeven. Zo begint de bovenstaande tekst bij zinnummer 93 van dat boek, en eindigt bij zinnummer 95. De zinnummers worden voorafgegaan door de boekcode C1. Op de volgende pagina vindt u een lijst met alle boekcodes.

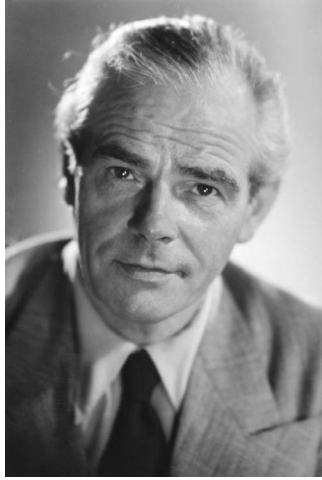
Op onze website rulof.nl staat rechtsboven een zoekvak waar deze zancode ingevuld kan worden. Bij het intypen van C1.93.95 toont de website de aangehaalde zinnen in hun context van het hele boek. Wanneer u in een online boek op onze website op een zin klikt of tikt, kunt u het zinnummer terugvinden.

In de onderstaande tabel geven we in de laatste kolom de jaartallen aan waarin de inhoud van dat boek tot stand kwam. Zo kunt u de aangehaalde teksten in dit naslagwerk in hun juiste tijdperiode situeren. Voor een volledig begrip van de aangehaalde teksten is het natuurlijk raadzaam ze te lezen in de context van het hele boek.

Code	Titel	Jaar
VI	Een Blick in het Hiernamaals	1933-1936
TH	Zij die terugkeerden uit de Dood	1937
CY	De Kringloop der Ziel	1938
ME	Zielsziekten van Gene Zijde bezien	1939-1945
OR	Het Ontstaan van het Heelal	1939
BE	Tussen Leven en Dood	1940
PE	De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien	1941
GR	Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven	1942
SP	Geestelijke Gaven	1943
MA	Maskers en Mensen	1948
J1	Jeus van Moeder Crisje deel 1	1950
J2	Jeus van Moeder Crisje deel 2	1951
J3	Jeus van Moeder Crisje deel 3	1952
Q1	Vraag en Antwoord deel 1	1949-1951
Q2	Vraag en Antwoord deel 2	1951-1952
Q3	Vraag en Antwoord deel 3	1952
Q4	Vraag en Antwoord deel 4	1952
Q5	Vraag en Antwoord deel 5	1949-1952
Q6	Vraag en Antwoord deel 6	1951
L1	Lezingen deel 1	1949-1950
L2	Lezingen deel 2	1950-1951
L3	Lezingen deel 3	1951-1952
C1	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 1	1944-1950
C2	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 2	1944-1950
C3	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 3	1944-1950
C4	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 4	1944-1950
C5	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 5	1944-1950
AR	Archief van de stichting	-

Jozef Rulof

Jozef Rulof ontving allesomvattende kennis over het hiernamaals, reïncarnatie, onze kosmische ziel en Christus.

Jozef Rulof (1898-1952)

Kennis uit het hiernamaals

Toen Jozef Rulof in 1898 in het landelijke 's-Heerenberg in Nederland geboren werd, had zijn geestelijke leider Alcar al grote plannen met hem. Alcar was in 1641 overgegaan naar het hiernamaals, na zijn laatste leven op aarde als Anthony van Dyck. Sindsdien had hij een omvangrijke kennis opgebouwd over het leven van de mens op aarde en in het hiernamaals. Om die kennis op aarde te brengen, wilde hij Jozef ontwikkelen tot schrijvend medium.

Nadat Jozef zich in 1922 in Den Haag had gevestigd als taxichauffeur, ontwikkelde Alcar hem eerst tot genezend en schilderend medium, om de trance op te bouwen die nodig was voor het ontvangen van boeken. Jozef ontving honderden schilderijen, en door de verkoop daarvan kon de uitgave van de boeken in eigen hand gehouden worden.

Toen Alcar in 1933 begon met het doorgeven van zijn eerste boek, 'Een Blik in het Hiernamaals', gaf hij Jozef de keuze hoe diep de mediamieke trance zou worden. Hij zou Jozef in een zeer diepe slaap kunnen brengen en zijn lichaam overnemen om boeken te schrijven buiten het bewustzijn van

het medium om. Dan zou Alcar vanaf de eerste zin zijn eigen woordkeus kunnen gebruiken om de lezer uit die tijd te verklaren hoe hijzelf de werkelijkheid had leren kennen op zielsniveau, waarbij het eeuwige leven van de menselijke ziel centraal staat.

Een andere mogelijkheid was om een lichtere trance toe te passen, waarbij het medium tijdens het schrijven kon voelen wat er geschreven werd. Dat zou Jozef in staat stellen om geestelijk mee te groeien met de doorgegeven kennis. Maar dan moest de opbouw van de kennis in de boekenreeks wel afgestemd worden op de geestelijke ontwikkeling van het medium. En dan kon Alcar de verklaringen op zielsniveau pas geven als ook het medium daaraan toe was.

Jozef koos voor de lichtere trance. Hierdoor was Alcar wat beperkt in de woorden die hij in de eerste boeken kon gebruiken. Hij liet dit Jozef ervaren door in trance het woord 'Jozef' neer te schrijven. Op datzelfde moment werd Jozef uit trance wakker, omdat hij zich geroepen voelde. Om dit te voorkomen, koos Alcar de naam 'André' om de ervaringen van Jozef in de boeken te beschrijven. Alcar wijzigde of omzeilde ook andere namen en omstandigheden in 'Een Blick in het Hiernamaals', zodat Jozef in trance kon blijven. Zo komt de lezer in dit eerste boek wel te weten dat André getrouwd was, maar niet dat dit in 1923 gebeurde en dat zijn vrouw Anna heette.

Om in harmonie te blijven met het gevoelsleven van Jozef liet Alcar zijn medium alles wat in de boeken werd beschreven eerst zelf beleven. Daartoe liet Alcar hem uit zijn lichaam treden, zodat Jozef de geestelijke werelden van het hiernamaals zelf kon waarnemen. De boeken beschrijven hun gezamenlijke reizen door de duistere sferen en de lichtsferen. Jozef zag dat de mens na zijn overgang op aarde terecht komt in de sfeer die bij zijn gevoelsleven hoort.

Hij was in uitgetreden toestand ook getuige van vele overgangen op aarde. Door de beschrijving hiervan wordt in de boeken vastgelegd wat er precies met de menselijke ziel gebeurt bij crematie, begraven, balseming, euthanasie, zelfmoord en orgaantransplantatie.

Jozef leert zijn vorige levens kennen

De naam André werd door Alcar gekozen, omdat Jozef die naam ooit gedragen had in een vorig leven in Frankrijk. Toen was André een geleerde, en de toewijding om alles grondig te onderzoeken kon helpen om het verklaringsniveau van de boeken stap voor stap te verdiepen.

Zo kon Jozef in 1938 het boek 'De Kringloop der Ziel' ontvangen van meester Zelanus, een leerling van Alcar. Hierin beschreef Zelanus zijn vorige levens. Hij liet hiermee zien hoe al zijn ervaringen in zijn vorige levens uiteindelijk zijn gevoelsleven hebben opgebouwd, en ervoor zorgden dat hij

steeds meer kon aanvoelen.

In 1940 was Jozef ver genoeg ontwikkeld om het boek 'Tussen Leven en Dood' te beleven. Hierdoor leerde hij Dectar kennen, zijn eigen vorige leven als tempelpriester in het oude Egypte. Dectar had zijn geestelijke krachten in de tempels hoog opgevoerd, waardoor hij intense ervaringen in uitgetreden toestand kon beleven, en daarnaast zijn aardse leven niet verwaarloosde. Die krachten waren nu nodig om de ultieme graad van mediumschap te bereiken: het kosmische bewustzijn.

Onze kosmische ziel

In 1944 was Jozef Rulof als 'André-Dectar' zover ontwikkeld dat hij samen met Alcar en Zelanus geestelijke reizen door de kosmos kon beleven. Door de beschrijvingen van die reizen in de boekenreeks 'De Kosmologie van Jozef Rulof' werd de hoogste kennis uit het hiernamaals op aarde gebracht.

Nu konden de meesters Alcar en Zelanus eindelijk de werkelijkheid beschrijven zoals zij die voor zichzelf als waarheid hadden leren kennen. Nu pas konden ze woorden en begrippen gebruiken, die de kern van onze ziel beschrijven en hiermee het wezen van de mens onthullen.

In de kosmologie verklaren de meesters op zielsniveau waar wij vandaan komen en hoe onze kosmische evolutie begon doordat onze ziel zich afscheidde van de Alziel. André-Dectar leerde nu zijn vorige levens op andere planeten kennen, en de gigantische ontwikkelingsweg die zijn ziel heeft doorlopen om van een ijle cel op de eerste planeet in de ruimte tot het leven op aarde te evolueren.

Daarnaast bezocht hij met de meesters de hogere kosmische levensgraden die ons wachten na onze aardse levens. De kosmologie beschrijft waar we naartoe gaan, en op welke wijze onze levens op aarde hierin noodzakelijk zijn. Dit werpt een kosmisch licht op de zin van ons leven en het wezen van de mens als ziel.

De Universiteit van Christus

De meesters konden al de kosmische graden bereizen en deze ultieme kennis doorgeven, omdat ze zelf geholpen werden door hun orde van leraren. Deze orde wordt 'De Universiteit van Christus' genoemd, omdat Christus de mentor van deze universiteit is.

In zijn leven op aarde kon Christus deze kennis niet doorgeven, omdat de mensheid daar toen niet aan toe was. Christus werd al vermoord voor het weinige dat hij heeft kunnen zeggen. Maar hij wist dat zijn orde deze kennis op aarde zou brengen, zodra er een medium geboren kon worden, dat hier-

voor niet meer omgebracht zou worden.

Dat medium was Jozef Rulof, en de boeken die hij ontving luidden een nieuwe tijd in: 'De Eeuw van Christus'. Christus zelf had zich moeten beperken tot de kern van zijn boodschap: de onbaatzuchtige liefde. In de Eeuw van Christus konden Zijn leerlingen door Jozef Rulof tekst en uitleg geven hoe we door het geven van universele liefde onszelf in gevoel verhogen en hierdoor hogere lichtsferen en kosmische levensgraden bereiken.

In opdracht van zijn meesters richtte Jozef in 1946 Stichting De Eeuw van Christus op, om de boeken en schilderijen te beheren. In datzelfde jaar reisde hij naar Amerika om zijn ontvangen kennis daar bekend te maken, in samenwerking met zijn geëmigreerde broers. Hij hield er net als in Nederland trance-lezingen en schilderdemonstraties.

Terug in Nederland gaf hij naast de honderden trance-lezingen ook jarenlang contactavonden, om vragen te beantwoorden van lezers van de boeken. In 1950 kon meester Zelanus de biografie van Jozef met als titel 'Jezus van Moeder Crisje' schrijven met de naam 'Jozef' en de jeugdnaam 'Jezus', zonder de trance te doorbreken.

De meesters wisten dat de mensheid de Universiteit van Christus nog niet zou aanvaarden, ondanks alle doorgegeven kennis en inspanningen van Jozef. De wetenschap zal alleen een bewijs van het leven na de dood aanvaarden, als dat zonder een menselijk medium tot stand komt, zodat beïnvloeding door de persoonlijkheid van het medium uitgesloten kan worden.

Dat bewijs zal worden geleverd door wat de meesters het 'directe-stem-apparaat' noemen. Ze voorspellen dat dit technisch instrument een directe communicatie tussen de mens op aarde en de meesters van het licht zal brengen. Op dat moment zullen Jozef en andere meesters vanuit het hiernamaals de wereld kunnen toespreken, en de mensheid het geluk kunnen geven van het zekere weten dat we als kosmische ziel oneindig leven.

Om zich op deze taak voor te bereiden, is Jozef in 1952 naar het hiernamaals overgegaan. Meester Zelanus had al op het einde van zijn boek 'Geeselijke Gaven' vermeld dat Jozef en de meesters zich na de overgang van Jozef niet meer tot menselijke mediums zullen richten, omdat de ultieme kennis uit het hiernamaals al te vinden is in de boeken die Jozef tijdens zijn aardse leven mocht ontvangen.

41. Onze Reïncarnaties

Dankzij de ervaringen uit vele levens heeft ons gevoelsleven en persoonlijkheid zich gevormd tot wie we nu zijn.

Gevoel en ziel

Als we praten over vorige levens komt snel de vraag wie of wat er reïncarneert. Dat is niet ons lichaam, want dat blijft beperkt tot één leven. In de boeken van Jozef Rulof wordt ons oneindige leven aangeduid met de ziel, die door vele reïncarnaties ons gevoel verruimt en verfijnt. In het artikel 'ziel' volgen we ons reïncarnerende gevoelsleven in onze eeuwige evolutie.

Maar waarom herinneren de meeste mensen zich niets bewust van hun vorige levens? Het artikel 'wereld van het onbewuste' beschrijft waarom onze vorige levens naar ons onderbewustzijn zijn weggezonden. Het artikel 'herinneringen aan vorige levens' gaat over de 'djà vu ervaring' van sommige mensen.

Het artikel 'aanleg talent gave' verklaart waar het aangeboren talent opgebouwd is. Dit is nog meer uitgesproken bij het 'wonderkind'. Mensen met 'fobieën of angsten' kunnen dan weer veel last van hun vorige levens hebben.

Denken en waarheid

Wanneer we denken vanuit ons gevoel, vertrekken onze gevoelens vanuit onze zonnevlucht bij de maag. Door ons zenuwstelsel brengen we onze gevoelens tot gedachten, die door onze hersenen op de juiste kracht gereguleerd worden, zodat we genuanceerd kunnen praten en handelen. Wanneer we onze ervaringen niet verwerkt krijgen, komt er druk op ons zenuwstelsel wat kan leiden tot overspannenheid en slapeloosheid.

Rustig denken is iets dat we kunnen leren. Dan scheiden we de gedachten van een ander van datgene wat we zeker weten door onze eigen ervaringen. Zo kunnen we tot een veel grotere zelfkennis komen dan wat de hedendaagse psychologie en wetenschap ons kunnen bieden, want die richten zich nog voornamelijk op de stoffelijke werkelijkheid.

Om te komen tot de ultieme universele waarheid is echter een geestelijk-wetenschappelijke werkelijkheidsbeleving nodig door een gevoelsverbinding met al het leven.

Onze persoonlijkheid

Onze uiterlijke gelijkenis met onze ouders kan voortkomen uit de verbinding met één van onze ouders uit een vorig leven. Ons karakter echter bouwen we helemaal zelf op in onze vorige levens, voor de gevoelsgraad van onze persoonlijkheid zijn we zelf verantwoordelijk. Als we onze wil inzetten om onze deelpersoonlijkheden in het gareel te houden, kunnen we al onze gevoelskrachten inzetten om geestelijk te groeien.

Onze oneindige evolutie

We kunnen op aarde reïncarneren om verkeerde daden uit vorige levens goed te maken. Wellicht vragen we dan net als Alonzo waarom we net in deze omstandigheden terecht zijn gekomen, omdat we als mens nog niet voelen hoe onze ziel ons hierdoor naar een hogere gevoelsgraad stuwt. In de boeken van Jozef Rulof worden ook vele zielen gevolgd die voor een taak wedergeboren worden, zoals Socrates, Venry en Anthony van Dyck.

Als we een onbekende ergens van kennen, kan het zijn dat we in gevoel een geliefde uit een vorig leven herkennen. Maar uiteindelijk zullen we pas in ons hiernamaals terug kunnen kijken in al onze vorige levens. Wanneer we dan nog spijt hebben over wat we een ander hebben aangedaan, kunnen we die ziel vanuit het hiernamaals helpen of nogmaals reïncarneren om dit op aarde recht te zetten. In de tempel der ziel kan men ons laten zien waar die ziel zich op dat moment bevindt. In deze tempel in het hiernamaals kunnen we ook in verbinding komen met elke geliefde die we ooit gekend hebben. En al die liefdes worden dan verruimd tot een universele liefde, zodat we onze oneindige evolutie kunnen verderzetten in innige verbondenheid met onze eeuwige geliefde uit vorige levens, onze tweelingziel.

Gevoel en ziel

42. Herinneringen aan vorige levens

Sommige mensen hebben een herinnering aan hun vorige leven, zoals een beeld, een gevoel, een herkenning, een naam of een plaats.

Déjà vu ervaringen

Sommige mensen zeggen dat ze een beeld uit hun vorige leven hebben gezien. Ze zagen zichzelf in een vroegere tijd, waarin ze een ander lichaam hadden. Toch voelden ze dat zij dat zelf waren, in dat vorige lichaam, maar ze luisterden toen naar een andere naam. Ze hadden andere ouders, geliefden en kinderen, maar hun innerlijk verschilde niet zoveel van hun huidige gevoelsleven.

Er zijn mensen die zich wonderwel kunnen oriënteren in een ander land dat ze voor het eerst bezoeken. Ze weten er de weg en herkennen gebouwen en landschappen.

De 'déjà vu ervaring' kan ook een algemener gevoel zijn dat we iemand al goed kennen, de eerste keer dat we hem of haar ontmoeten. Of dat we een concrete situatie al eerder hebben meegemaakt, zonder te weten wanneer dat precies was.

Onderzoek

Bij sommige kinderen zijn de herinneringen helder, ze weten nog hun naam uit hun vorige leven, of de naam van hun vader of moeder. Ze beschrijven in detail het huis waar ze gewoond hebben. Het natrekken van de feitelijke namen en plaatsen die op deze wijze verkregen werden, leidde dikwijls tot opmerkelijke overeenkomsten.

Waarom

Toch roepen deze onderzoeken ook veel vragen op. Want er zijn verhalen bij die eerder op fantasie lijken dan op een beleefde werkelijkheid. En stel dat sommige gebeurtenissen zouden kloppen, hebben dan alleen die mensen een vorig leven gehad, of wil dat zeggen dat alle mensen al eens vroeger geleefd hebben? Maar waarom herinneren we ons dan niet allemaal onze vorige levens? Bestaat de herinnering aan onze levens nog ergens? En zo ja, waar?

Deze vragen komen aan bod in het volgende artikel 'wereld van het onbewuste'.

Bronnen

Déjà vu ervaringen

Jozef Rulof vraagt aan zijn meester Alcar hoe iemand zich in een vreemd land kan oriënteren:

„Ik heb iemand gesproken, Alcar, die in een ander land kwam en daar nooit was geweest, maar toch vele dingen kende en zich kon oriënteren. Hij wist precies waar hij zich bevond en vond dit zeer vreemd. Er kwam een gevoel in mij, zo zei hij, alsof ik daar had geleefd. Behoorde dit tot zijn eigen verleden?”

„Dat is mogelijk. Het verleden kunnen sommige mensen voelen, doch om bewust in het verleden te schouwen, daarvoor is verbinding van deze zijde nodig. Het aardse leven neemt de mens geheel over en zij kunnen zich niet oriënteren. Wanneer zij echter zoiets voelen, overheerst meestal het verleden, het dringt plotseling tot het dagbewustzijn door, maar zij kunnen daar geen verklaring voor vinden.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8401.8408)

Een toehoorder vraagt op een contactavond wat het wil zeggen dat sommige mensen een flits van hun vorige leven zien:

(Mevrouw in de zaal): ‘Als nu sommige mensen in dit leven opeens een flits krijgen van wat ze vroeger hebben gedaan of gezien, zo duidelijk dat je het haast niet vertellen kan, maar dat je het voelt, het is zo voelbaar ...’

Innerlijk weet.

(Mevrouw in de zaal): ‘... dat je het als het ware zou kunnen neerleggen.’

Ja, en wat nu?

(Mevrouw in de zaal): ‘Wat wil dat zeggen?’

Dan hebt u een flits beleefd van uw vorige leven. En dat is niet zo eenvoudig om dat vast te stellen.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4228.4234)

Meester Zelanus bevestigt de herkomst uit een vorig leven:

U noemt dat een flits. En die flitsen verstoffelijkt u. Of die flitsen die vertegenwoordigen iets, betekenen iets, en dan zijn ze weer weg. Dan hebt u iets beleefd van uw onderbewustzijn, en dat is natuurlijk, vanzelfsprekend, u hebt nu contact met uw vorige levens.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4285.4288)

Dit wil niet zeggen dat men op elk moment van de dag bewust in het vorige leven kan kijken. Het verleden heeft zich niet voor niets afgesloten:

Wij ontmoeten zoveel mensen, van wie wij weten, dat wij van hen zouden kunnen houden en die aantrekkingskracht op ons uitoefenen. Iets is er in die andere mensen, dat je met die levens verbindt, maar je weet niet, wat het is. Dan moet je onfeilbaar kunnen zien en wel in het verleden, wat je op eigen kracht, ook al ben je er gevoelig voor, nooit kunt, omdat het verleden zichzelf heeft afgesloten. Maar heel veel mensen kregen verschijnselen, zagen zich in die plaatsen terug en wisten precies, hoe zo'n stad, waar ze in dit leven nog nooit waren geweest, er vanbinnen en vanbuiten uitzag.”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8833.8836)

Sommige mensen denken dat ze hun vorige levens kennen, maar Jozef waarschuwt om niet zomaar iets te veronderstellen en dat als zekerheid aan te nemen. Op een contactavond zegt hij dat men kosmisch bewust moet zijn om volledig bewust en op eigen kracht in het verleden te kunnen terugzien. Hiermee wordt bedoeld dat alleen de meesters in de vierde sfeer vanaf het hiernamaals daar op elk moment toe in staat zijn.

Mevrouw Devis vraagt: „Er was laatst een heer, die mijn vriendin en mij vertelde, dat wij elkaar in de zestiende eeuw reeds hadden gekend. Hij zei, dat wij daardoor nu weer tot elkaar zijn aangetrokken als twee vriendinnen. Kan dat?”

Jozef zegt: „Natuurlijk, dat kan, maar ik denk, dame, dat die man nu maar wat veronderstelt. Immers, je moet kosmisch bewust zijn, wil je in je verleden kunnen terugzien. Is die man dat? Neen, nu nemen wij dit maar aan, zekerheid is er niet. De bedoeling is goed, doch nu kunnen wij alles op losse schroefjes zetten en weten het niet. Dus u was toen man en nu vrouw, ook zij? Of is zij nu een hij? Als de wereld ons hoort, lacht men. Toch is dit alles waarheid, doch het gaat om de zekerheid! Meestal

is het echter de eigen levensgraad voor het gevoel en de persoonlijkheid, zodat de mens geestelijke verwantschap voelt en bezit en dit kunnen wij aanvaarden.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8816.8828)

Onderzoek

Jozef vertelt op een contactavond over onderzoek naar vorige levens:

In Zweden woont een dokter, die de mensen onder hypnose brengt en die man en vrouw tot het verleden terugvoert. Een vrouw laat hij terugkijken en ineens zegt ze: „Ik ben nu een man; ik ben getrouwd, daar zijn mijn vrouw en kinderen. Ik heet zo en zo en ik heb een boerderij. Na onderzoek van deze gegevens op het stadhuis werd alles bevestigd. Een en ander heeft in de bladen gestaan en er wordt over gesproken. Deze dokter zegt: „Bij 150 mensen kreeg ik de bewijzen.” Maak nu zelf uit, wat u ervan denkt. Doch de wetenschap kan dit nog niet aanvaarden.”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2532.2539)

Op andere contactavonden waarschuwt Jozef voor de gevaren die door hypnose veroorzaakt kunnen worden. Het is ook niet nodig om onze vorige levens bewust te herinneren, omdat we de vrucht van deze levens toch ervaren door ons gevoelsleven. De geestelijke leider van Jozef, meester Zelanus, geeft aan dat de inspanningen in vorige levens om zich geestelijk te verruimen, niet verloren gaan:

(Meneer in de zaal): ‘Ik vind het alleen jammer dat we onze vorige levens niet meer kunnen herinneren.’

U bent dit, u bent nú. Wat wilt u van uw vorige leven beleven? Dacht ge waarlijk, wanneer ge in een tempel was geweest en u had het meesterschap bereikt, dacht ge waarlijk dat u dat kunt smoren? Waarom bent u hier? Waar verlangt u naar?

(Meneer in de zaal): ‘Ik zeg het, omdat ik dan zoveel temeer overtuigd zou wezen van een leven na de dood.’

U bent nú. Nu u in dit leven leeft, hebt u wellicht een miljoenste gram gevoel aan bewustzijn, sensitiviteit en verlangen u eigen gemaakt in de tijd dat u hier bent. Een miljoenste gram, om hier te komen en die boeken te lezen, meneer, mijn vriend. Want de rest heeft dit nog niet nodig.

Dat is een machtig bezit.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8287.8298)

Leven in het nu

Eigenlijk is het een grote genade om ons verleden niet bewust te herinneren, omdat we in vele levens ook ellende hebben gekend:

Van al die levens weet men echter op aarde niets en dat is alweer een grote genade, want al die ellende bewust te moeten dragen, daarvoor zijn menselijke krachten, is ons zenuwgestel, niet op berekend.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11114)

Wat belangrijk is voor ons huidige leven, voelen we bewust:

„Maar vertel mij, meester, hoe komt het dat het verleden in de ziel van de mens verborgen ligt en zij daarvan niets weten?”

„Omdat het stoffelijk lichaam het niet kan verwerken. Doch wat de mens moet beleven, dat zal hij bewust voelen. Bijvoorbeeld uw kunst.”

„Ja, ik voel en begrijp u.”

„Al die andere levenservaringen lossen in dat aardse leven op, omdat men in dat leven de betekenis niet kan en zal aanvaarden. Velen geloven niet eens dat er een voortbestaan is, anderen weer wel, doch er zullen er maar enkelen zijn die het verleden kunnen aanvaarden. Toch ligt het in de mens, diep in het wezen ligt het verborgen.

De Kringloop der Ziel (CY.6286.6293)

Een toehoorder vraagt aan meester Zelanus:

(Mevrouw in de zaal): ‘Ik bedoel ... Ja. U zegt, op karma doorgaande, dat wij in het leven geen mens ontmoeten, of we hebben in vorige levens ze ook ontmoet. Nu praat u voor ons eens in de veertien dagen; hebt u ons nou in al die andere levens ook ontmoet? Dat wou ik u vragen.’

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4723.4727)

Meester Zelanus antwoordt dat we niet meer in het nu zouden leven, wanneer we alles uit het verleden zouden weten:

Ja, die dingen die kunnen wij u wel vertellen, maar dan leeft u niet meer. Wanneer u dat allemaal weet uit het verleden, dan vergeet u het nú. En dát is het.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4745.4747)

43. Wereld van het onbewuste

In de wereld van het onbewuste zinkt de mens diep in slaap om daarna zonder bewuste herinneringen de tere cel van het nieuwe leven te kunnen bezielen.

Gezonde slaap

Als we een vorig leven hebben gehad, waarom weten we daar dan niets meer van? Waar is het bewustzijn naartoe, waarmee we dat vorige leven verlieten? Wat is er dan tussen twee levens in gebeurd, dat we ons niets meer herinneren?

Als mens kennen we het verschijnsel dat veel herinneringen vervagen. Elke goede slaap zorgt ervoor dat vele details van de vorige dag minder scherp in ons geheugen staan. Hoe meer dagen en nachten er verlopen zijn, hoe minder duidelijk we ons elk detail van die dag kunnen herinneren. Doordat er details wegzakken, komt er weer ruimte vrij voor nieuwe ervaringen. Wanneer we een week niet meer zouden slapen, dan zouden we zo vol zijn van beleefde ervaringen, dat we niet meer kunnen denken en niets nieuws meer kunnen opnemen.

Van herinnering naar gevoel

Volgens Jozef Rulof is het gebeuren dat plaatsvindt tussen twee levens te vergelijken met een zeer diepe slaap. Tijdens en na het sterven op aarde trekken we al ons gevoel uit dat leven terug, zoals we ons gevoel van de dag loslaten om in te slapen.

Onze slaap tijdens ons leven kent verschillende diepten. Hoe dieper we wegzinken in de slaap, hoe beter uitgerust we aan de nieuwe dag kunnen beginnen en hoe meer indrukken we weer kunnen verwerken. Ook de slaap tussen twee levens kent verschillende diepten waarin ons bewustzijn verder wegzinkt naarmate de tijd verstrijkt.

Tijdens deze diepe slaap tussen twee levens in, zijn we ons niet meer bewust van het stoffelijke leven op aarde. Daarom heet het 'de wereld van het onbewuste'. Alle belevissen zinken weg in ons diepe innerlijk, in onze ziel. De gevoelens die we beleefd hebben, worden deel van ons machtige onderbewustzijn.

Alle ervaringen van het voorbije leven zinken na jaren slaap zo diep weg in onze ziel, dat ze niet meer bewust herinnerd worden. Toch gaan ze niet verloren, ze worden deel van onze wezenskern, onze ziel. In ons volgende le-

ven zullen onze ervaringen van het vorige leven ons nog steeds helpen, maar dan als algemeen gevoel. Hierdoor zullen we iets kunnen aanvoelen, begrijpen of vermijden, maar de concrete herinneringen aan de situatie waarin we dat geleerd hebben, zullen door deze allerdiepste slaap niet meer naar boven komen.

Zacht stuwend

Wanneer onze persoonlijkheid in de wereld van het onbewuste diep genoeg ingeslapen is, kunnen we als ziel een nieuwe bevruchte eikel op een harmonische wijze bezielen. Die cel is heel kwetsbaar in het begin van haar bestaan, ze kan nog niet veel druk weerstaan. Daarom is het nodig dat de ziel op dat moment niet te veel kracht uitoefent. Ons volwassen bewustzijn van het vorige leven zou veel te sterk zijn om deze tere cel te bezielen, het zou te veel druk zetten op de stoffelijke cel, waardoor de cel niet tot een gezonde deling en groei zou komen. Om in harmonie te zijn met het begin van het nieuwe leven moeten al onze bewuste gevoelens ingeslapen zijn tot een zacht stuwend gevoel om verder te gaan.

Ons menselijk bewustzijn is ingeslapen, maar onze ziel blijft op dat moment werkend. Wanneer de ziel niet zacht stuwend is, op de juiste kracht bezielend, dan zal de cel niet tot groei komen, en zal de vrucht afvloeien, zonder leven. Als ziel zijn wij het leven voor de bevruchte eikel, datgene wat de cel tot werking aanzet.

Dankzij onze bezieling ontwikkelt de bevruchte eikel zich tot baby. Naarmate het nieuwe lichaam groeit, ontwakent ook de gevoelens die bij elke levensfase op aarde horen. Zo worden we in dat nieuwe leven weer bewust, en laten we de wereld van het onbewuste ver achter ons, hoewel we tijdens elke slaap even de mogelijkheid krijgen om de nieuwe ervaringen weer te laten zinken in ons onderbewustzijn, zodat we weer fris en uitgeslapen aan de nieuwe dag kunnen beginnen.

Bronnen

Gezonde slaap

De wereld van het onbewuste is de verbindingswereld waar de mens als ziel naartoe gaat om terug op aarde geboren te worden. Deze wereld wordt 'van het onbewuste' genoemd, omdat de bewuste herinneringen aan het vorige leven hier inslapen:

Daarom is deze de wereld van het onbewuste. De ziel die op aarde terugkeert, is zich van zijn vorig leven niet bewust.

De Kringloop der Ziel (CY.5450.5451)

De wereld van het onbewuste kan beschouwd worden als een diepe slaap:

Hij kreeg een nieuw stoffichaam, maar zijn zieleleven was niets veranderd, dit had gedurende al die tijd in de wereld van het onbewuste geslapen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4051)

Van herinnering naar gevoel

Alle belevissen van het vorige leven zakken weg in het diepe innerlijk van de ziel:

Het zieleleven kwam echter tot rust en zo zakte al dat leven en de belevissen tot in het diepe innerlijk terug, om eerst daarna te worden aangetrokken. Dat verklaart dan ook het lange wachten op een nieuwe geboorte.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3254.3255)

De belevissen worden gevoel:

Ook daar, nu het bewustzijn is ontwikkeld, ik bedoel thans de mens op aarde, heeft het zieleleven die lange slaap nodig en lost dat op, wat het heeft beleefd, doch de innerlijke verrijking blijft en is het gevoelsleven. Dit verklaart tevens, dat de mens van zijn vorige levens niets weet te herinneren en het maar aan enkelen op aarde gegeven is dit toch te kunnen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3254.3258)

Meester Alcar laat André (Jozef Rulof) ervaren hoe het voelt om even in de wereld van het onbewuste te vertoeven:

Je zult het nu voelen, André, let goed op en stel je op mij in. Zet je neer, André.”

André deed wat Alcar wilde. Hij zette zich neer en voelde dat een slaap hem overviel. Nu keek hij naar zijn leider en Alcar zei: „Voel je dat de slaap je overvalt?”

„Ja, Alcar, heel duidelijk.”

„Ik heb je met deze wereld verbonden en dat kan ik, omdat ik dit heb beleefd. Is je dit duidelijk?”

„Ja, volkomen.”

„Welnu, dan ga ik je geheel verbinden en zul je voelen wat deze wereld eigenlijk is en betekent.”

André voelde zich nog dieper wegzinken, zodat hij van niets meer afwist. Daarna voelde hij zich weer tot bewustzijn komen, maar deze geheimzinnige kracht hield hem toch gevangen. Hij hoorde als van verre tot hem zeggen: „Hoor je mij, André?”

Wat was dat? Hij hoorde zijn naam fluisteren, maar wist niet wat dit te betekenen had. Weer hoorde hij: „André, hoor je mij spreken? Ik ben het, je leider en ...” toen hoorde hij niets meer. Hoelang het had geduurd wist hij niet, maar toen hij ontwaakte en zijn ogen opsloeg, zag hij Alcar.

„Waar zijn wij, Alcar? Wat heb ik geslapen!”

„Wij zijn nog steeds op dezelfde plaats en zijn dus niet weggeweest. Wat heb je gevoeld, André?”

„Slaap en toch weer niet. Het is of je bewusteloos raakt, zoiets moet het zijn, Alcar.”

„Heb je mij horen spreken?”

„Ja, doch niet duidelijk, het was heel zacht. Als van verre kwam het tot mij.”

„Weet je nu wat deze wereld betekent? Je wist niet eens meer waar we waren en hoorde mij niet duidelijk spreken en toch sprak ik heel hard.”

„Ik wilde luisteren en 't was net of u afbrak, maar toen zakte ik weg. Kan dat, Alcar?”

„Ja, zo was het en nu ben je maar enkele seconden in deze wereld geweest, dan enige eeuwen, of voor anderen nog langer in een bewuste-

loze toestand. Eindelijk wordt dan de ziel aangetrokken en zal op aarde worden geboren. Een zalige stilte ligt in dit zieleleven, van niets weet dit leven meer af.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10907.10940)

Zacht stuwend

Het is heel belangrijk dat de ziel volkomen tot rust komt, om vanuit die stilte het nieuwe embryo te kunnen bezielen:

Toch is die rust nodig, want wanneer dit zieleleven bewust zou zijn, ik heb je daarvan verteld, smoorde het 't embryo waarin het neerdaalt en werd de vrucht vernietigd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10942)

Daarvoor moet het volwassen bewustzijn van het vorige leven inslapen:

Als volwassen bewustzijn kan de ziel niet in het moederlichaam afdalen, omdat de ziel de vrucht doodrukt, daar er thans té veel bezieling is.

Geestelijke Gaven (SP.4678)

De ziel mag op dat moment alleen ingesteld staan op de kleine cel:

Voelt u, dat is het bewustzijn afleggen, het volkomen afleggen, het vrij zijn, het vrij worden, het bedenken en bevoelen van één wet: de geboorte. En we werden toen vonk, een kleine nietige cel.

Lezingen Deel 2 (L2.10751.10752)

Hiervoor moeten we het menselijke denken afleggen en terugkeren tot het eerste stadium van denken. Tijdens ons leven op aarde denken we aan een heleboel zaken, maar niet voor een nieuwe geboorte, dat is een heel ander soort denken:

Als de mens in een wereld komt om weer te worden aangetrokken, dan bent u in het eerste stadium van het denken, voor wat? Mevrouw, u denkt nu menselijk. Maar u denkt niet voor de geboorte.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.4169.4171)

De persoonlijkheid van de ziel denkt in de wereld van het onbewuste alleen voor de geboorte, en dat op honderd procent:

Die persoonlijkheid denkt op honderd procent, als embryo, voor de geboorte.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.4177)

De ziel is het leven waardoor de vrucht gaat groeien. Zelfs in de wereld van het onbewuste zijn we niet zonder gevoel, als ziel zijn we eeuwigdurende werking:

Anders zou de vrucht afvloeien en kreeg u een bloeding. Als dat leven niet meer denkt, mevrouw, dan vloeit het leven zo weg. Maar er is nooit stilstand. Nooit is de mens zonder gevoel. Wij zijn eeuwigdurende werking.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.4179.4183)

Men kan het ook ‘de wereld voor de wedergeboorte’ noemen:

Moet u terug naar de aarde, dan komt u in de wereld voor de wedergeboorte; dat noemen wij in de boeken de wereld van het onbewuste, de wereld voor opnieuw terug naar de aarde.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.7599)

Vanaf het begin van de schepping reïncarneert de ziel vanuit de wereld van het onbewuste. Naarmate het nieuwe lichaam opgroeit, zal het bewustzijn weer ontwaken dat hoort bij de ontwikkelingsfase van het lichaam:

Maar voel je ook dat dit van het begin van de schepping af zo is geweest en dat daarom de mensen niets meer van al die levens kunnen weten? Dat tevens het zieleleven in het moederlichaam zal ontwaken en alleen dáárin kan ontwaken, naarmate het kind bij de moeder opgroeit?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10946.10947)

44. Aanleg talent gave

Een aangeboren talent, gave of aanleg voor een kunst of wetenschap hebben we opgebouwd door een sterke beoefening daarvan in onze vorige levens.

Oefening baart kunst. Wanneer echter een uitzonderlijk talent voor kunst zich al vroeg in het leven openbaart, waar heeft die mens dit dan al geoefend? Wanneer heeft men de duizenden rekensommen gemaakt, die we later als aangeboren aanleg voor wiskunde terugzien?

Hoe kun je bijvoorbeeld verklaren waarom twee kinderen met evenveel pianoles van dezelfde leraar en elk duizend oefenuren, toch een sterk verschillend niveau van beheersing van het pianospel hebben bereikt? Wanneer het ene kind daarna je oren streelt met een fijngevoelige melodie, en je bij het andere kind je afvraagt hoe snel je kunt ontsnappen aan het gekerm van de geslagen pianosnaren, kun je hier een duidelijk verschil in oefening horen. Een verschil dat niet ligt in die duizend oefenuren, maar dat ergens anders is opgebouwd. Als dat niet in dit leven is te vinden, dan moet het vóór dit leven opgebouwd zijn. Dan heeft het muzikale kind de duizend oefenuren van dit leven toegevoegd aan de vele duizenden muzikale uren in zijn eigen vorige levens, zodat er uit die grotere oefening een mooiere kunst is geboren.

Als ziel krijgen we niets cadeau. Elk aangeboren talent is opgebouwd door hard zwoegen in vorige levens. Hoe meer we een kunst, wetenschap of beroep beoefenen, hoe meer aanleg we in een volgend leven kunnen inzetten om ons verder te bekwamen. Wanneer we ons leven na leven toeleggen op dezelfde tak van sport, bereiken we uiteindelijk een grote hoogte. Hoeveel muzikale levens zou zijn ziel nodig hebben gehad om als Mozart geboren te kunnen worden?

Bronnen

In het boek 'De Kringloop der Ziel' vertelt de schrijver Lantos over zijn leven in Rome rond 1000 na Christus. Als kind al maakte hij beelden uit klei, die een wonderlijke gelijkenis met de realiteit vertoonden. Wanneer zijn opvoedster hem vroeg van wie hij dat geleerd had, wist hij zeker dat dit talent uit hemzelf kwam:

Zij wist, dat niemand mij deze kunst had geleerd, dat mijn ouders het mij zouden verbieden, dat het niet bij mijn stand behoorde en toch zei

zij: „Wie heeft u dat geleerd?”

„Niemand,” zei ik, „ik kan het!”

De Kringloop der Ziel (CY.360.361)

Zijn vader en moeder waren geen kunstenaars, ze verboden hem om zijn kunst te beoefenen, het hoorde niet bij hun stand. Na een hevige strijd met zijn ouders moest hij het ouderlijk huis ontvluchten en ging hij naar Rome om daar zijn beeldhouwkunst te kunnen beoefenen. Heel zijn leven zocht hij naar de verklaring voor zijn aangeboren gave, maar hij kwam er niet achter. Na zijn leven op aarde zocht hij verder naar de verklaring, en keek vanuit het geestelijke leven terug naar een oud beeld op aarde dat hij eens van een kennis gekregen had:

Het beeld was van één van zijn familieleden, die reeds lang was gestorven. Het bezat de Egyptische en Helleense stijl. Steeds voelde ik meer, het éne gevoel volgde het andere op. Doch wat er nu in mij kwam was bijna ongelooflijk. Ik voelde namelijk dat ik met dat beeld iets te maken had, want ik zag mijzelf in dat beeld overgaan. In die oude stijl voelde ik mijzelf. Mijn eerste leermeesters hadden mij die stijl moeten afleren en begrepen niet, hoe ik eraan gekomen was. Maar wanneer dit waarheid zou bevatten, misschien werd dan voor mij het raadsel opgelost, waar mijn gevoel voor kunst vandaan kwam, dat ik reeds in mijn jeugd bezat. Ik stond nu voor een groot menselijk probleem, dat ik nog niet begreep, maar dat mij mijn gehele vorige leven had bezig gehouden.

De Kringloop der Ziel (CY.4914.4922)

In het hiernamaals vraagt hij aan zijn geestelijke leider Emschor of die zijn probleem kan oplossen. Emschor voert hem terug naar het oude Egypte, naar een tijd van vóór Christus:

Hier, Lantos, hebt gij uw gevoel voor kunst u eigen gemaakt. Wij zijn thans in het oude Egypte. De stad waarin wij ons bevinden heet Memphis. Eeuwen geleden bloeide hier de kunst. Gij waart één van die meesters. Gij bracht het tot grote hoogte en leefde u in de schone kunst geheel uit. Nog is uw kunst bewaard gebleven. In paleizen en tempels bewaart men uw beelden.

De Kringloop der Ziel (CY.6309.6316)

Emschor brengt door zijn geestelijke kracht dit vorige leven in Lantos tot bewustzijn:

„Welnu, dan zullen wij ons verbinden.”

Ik voelde nu dat ik geheel overging en in de straten van Memphis wandelde. Wonderlijk was het, want ik voelde mij alsof ik hier nooit vandaan was geweest en er nog leefde. Mijn vorige leven keerde in mij terug, bewust ging ik daarin over. Hoe groot waren geestelijke krachten! Een prachtig paleis trad ik binnen. Voor mij zag ik schone kunst en zou ik die kunst de mijne kunnen noemen? Ik moest dit aanvaarden, want ik was ermee verbonden en voelde mijzelf in die stenen beelden. Niets zou mij duidelijker kunnen aantonen, dat ik in waarheid daarmee te maken had. Hoe diep was alles! Wonderlijk schoon was mijn kunst. In Rome had ik die hoogte niet kunnen bereiken. Nu wist ik dit eerst, daar ik het voelde en waarnam. In dat leven, ik begreep het, had ik mij uitgeleefd. Toen knielde ik neer en dankte God voor alles, wat ik tot nu toe had ontvangen. Mijn eerste gebed zond ik tot God op in kinderlijke eenvoud. Lang bleef ik God danken. Hier had ik geleefd en mij mijn kunst eigen gemaakt. Diep, heel diep was de mens. Steeds dieper daalde ik in mijn eigen leven af en nog zou ik de diepste zielegeheimen niet kunnen waarnemen, want dan was er geen einde.

De Kringloop der Ziel (CY.6393.6412)

Nu Lantos weet waar zijn talent voor kunst vandaan komt, begint hij als geest aan zijn tocht over de aarde. Hij ontdekt dat alle grote kunstenaars hun gave ontwikkeld hebben in hun vorige levens. Hij ziet dat deze ontwikkelde eigenschappen in het volgende leven naar het onderbewustzijn gezonken zijn, maar van daaruit de kunstenaar de basis geven om nog grotere kunst te kunnen scheppen, om nog dieper het leven te kunnen aanvoelen en uitbeelden.

Zo leert Lantos dat niet alleen zijn gevoel voor kunst, maar tevens al zijn karaktereigenschappen gevormd werden in de loop van vele vorige levens. Nadat hij honderden jaren lang bestudeerd heeft hoe alle menselijke eigenschappen zich hebben gevormd, schrijft hij via Jozef Rulof het boek ‘Geestelijke Gaven’ waarin hij door eigen ervaring en onderzoek kan verklaren:

Het aangeboren talent heeft met uw onderbewustzijn uit te staan.

Geestelijke Gaven (SP.2564)

Hij heeft ervaren dat zijn verlangen naar kunst zijn leven in Rome volledig overheerste:

In één leven en wellicht in vele andere levens hebt ge zeer zeker aan kunst gedaan. Is het verlangen voor de kunst in een leven tot bewustzijn gekomen, zodat wij erdoor overheerst worden – gevoelens dus, die de andere karaktereigenschappen onderdrukken – dan wordt dat leven aan de kunst gewijd, omdat de ziel er zich niet van kan losmaken. Als kind reeds komen deze gevoelskrachten tot uiting en op latere leeftijd tot volle ontplooiing, wat voor u op aarde als talent geldt.

Geestelijke Gaven (SP.2567.2569)

Vanuit zijn geestelijke wereld kan hij vaststellen dat aangeboren talent altijd aangeleerd is:

En hieruit put elk kind en dat is het aangeboren talent. Voor onze wereld is dit talent echter aangeleerd.

Geestelijke Gaven (SP.2574.2575)

Dit geldt niet alleen voor de kunst, maar ook voor de wetenschappen:

Dit aangeboren talent wordt beleefd voor alle kunsten en wetenschappen. Wie talent heeft kan op aarde iets bereiken. Maar hiermee treden we de graden voor de aardse kunst binnen. Immers, de één bereikt iets, een ander doet zijn best en loopt zich tegen de kunst te pletter. Wij leren nu de mindere broeders en zusters kennen, die voor zichzelf een eigen graad in de kunst vertegenwoordigen, de lagere en hogere orden, welke de gevoelsgraden voor u als mens zijn. Het moet nu voor u niet zó moeilijk zijn te begrijpen, waarom de één iets bereikt en eigenlijk om niets krijgt, waar een ander zich dood voor moet zwoegen om eindelijk toch te bezwijken en te moeten aanvaarden, dat het gevoel ervoor nog niet is bereikt. De één wordt kunstenaar, een ander wordt het nooit! Het gevoel wijst aan hoe ver ge gekomen zijt voor de kunst. Hiervoor heeft de ziel wellicht honderden levens moeten afleggen, beleven dus, om op die hoogte in gevoel te komen. En eerst nú, in dit leven, openbaart zich het gevoel voor kunst; de priesters in het Oosten beleefden dit in de mystiek, in de occulte wetten. Zo heeft de ene mens zich ingesteld op het occultisme, de andere op wetenschap of kunst of maatschappelijke functies, elke mogelijkheid is voor u als mens weggelegd, omdat ge het nieuwe leven kunt ontvangen.

Geestelijke Gaven (SP.2577.2587)

Talenten zijn niet te koop:

Op aarde noemt men de hoogste graad het aangeboren talent, voor ons leven is het het gevoel, dat de ziel zich in haar duizenden levens eigen heeft gemaakt. Door leed en smart kreeg het leven diepte en dit is op aarde niet te koop. Indien wel, dan kocht elkeen zich gevoel!

Geestelijke Gaven (SP.5240.5242)

Ook de 'talenknobbel' is ooit opgebouwd. Op een contactavond wordt Jozef Rulof gevraagd hoe een kind vanuit het niets een vreemde taal kan spreken:

Ik heb hier: 'Geachte heer Rulof, mag ik u vragen,' wat is dit? 'Een onontwikkeld kind wat nog nimmer talen leerde, spreekt een vreemde taal; wil er niets mee te maken hebben, en toch komt dit steeds weer terug.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3115.3116)

Jozef verklaart dat het vorige leven spreekt:

Maar ik neem aan dat het onderbewustzijn, het vorige leven van deze persoonlijkheid sprekende is.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3122)

Alle talen die we ooit gesproken hebben, leven nog in ons:

En nu die gaven. Uit die persoonlijkheid ... Wij allen kennen Frans, Duits en Engels, we kennen al de talen op aarde, Chinees, Japans en alles. Maar ze leven in ons. Van het begin af dat onze ogen opengingen, ging de reïncarnatie, de laatste, uit ons vandaan. Er zijn taalknobbels, en zeggen, mensen met een hobby, die leren talen. Een jongen bij ons in de straat daar, toen ik nog chauffeur was, een jongen van een slager ging talen leren, in een tijd van vier, vijf jaar kon hij er zestien; en dié kon ze aan, want hij bleef met beide benen op de grond staan. Zestien talen in vijf jaar. Een jongen van de slager. Hij was slager, hij zegt: 'Die jongen van mij die heeft ... dat is een taalknobby.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3242.3251)

Meester Alcar verklaart aan Jozef dat elke aanleg op deze wijze begrepen kan worden:

„Is het tevens mogelijk Alcar, dat zich eigenschappen in dit leven mani-

festeren, die wij ons in een ander leven eigen hebben gemaakt?”

„Ja, zeker, doch al deze eigenschappen gaan in het gevoel, dus in een bewustzijnstoestand over. Voel je wat ik bedoel?”

„Ja, Alcar, ik begrijp je. Zijn deze gevoelens te herkennen?”

„Ook dat is mogelijk, bijvoorbeeld, gevoelens voor de een of andere kunst. Ik heb je daarvan reeds verteld. Bij kinderen ziet men deze toestanden het duidelijkst. Soms zijn deze gevoelens op jeugdige leeftijd bewust, bij andere kinderen zijn deze verschijnselen niet waar te nemen. Op aarde spreekt men dan van aanleg, of van verstand, doch dit is de waarheid niet. De ziel heeft zich deze eigenschappen in het vorige leven eigen gemaakt, of wellicht vele levens daarvoor. In ieder geval staat vast dat, wanneer zich deze gevoelens voordoen, deze in de diepte der ziel zijn terug te vinden.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8409.8420)

45. Wonderkind

Het wonderkind heeft zijn grote begaafdheid in kunst of wetenschap opgebouwd door hard te werken in vele vorige levens.

Wonderkinderen zoals Mozart, Beethoven, Bach, Van Dyck en Rembrandt geven al in hun jeugd blijk van hun grote begaafdheid voor kunst. Ze bereiken een hoogte, die andere mensen niet kunnen bereiken, al studeren en werken die nog zo hard. Die graad van kunst is immers niet te bereiken in één leven.

De gave van wonderkinderen is door henzelf opgebouwd in vele vorige levens van hard werken en studeren. Leven na leven legden zij zich toe op het vergroten van hun kunst of wetenschap. Elk volgende leven konden ze met meer gevoel voor die kunst of wetenschap beginnen, en hierdoor in dat leven verder komen.

In het leven dat als wonderkind begint, kunnen ze dan het hoogste voor kunst of wetenschap bereiken. Als ze hiermee de ontwikkeling van de mensheid dienen, dan worden ze bovendien geïnspireerd vanuit het hiernamaals. Dan werken ze mee aan de bewustwording en de universele liefde die ons tweeduizend jaar geleden gebracht werd door het grootste wonderkind aller tijden, Christus.

Bronnen

De wonderkinderen hebben hun wonder in hun vorige levens opgebouwd:

Het wonderkind bezit het gevoel om kunst te scheppen. Het rekengenie heeft dit eveneens ten opzichte van het rekenen en andere mensen bezitten dit weer voor tal van andere stoffelijke mogelijkheden, waardoor hun uitblinken naar voren treedt. Dat is het eigen menselijke bezit. De mens heeft zich dat gevoel, in de levens, die vooraf gingen, eigen gemaakt.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10248.10251)

Al doet men nog zoveel moeite en studeert men nog zo hard, de hoogte van het wonderkind is niet te evenaren in één leven:

Wie als mens het gevoel bezit om aan kunst te doen – ik kom hier thans op terug – wat men bij u het aangeboren talent noemt, zal de kunst

volgen, maar men moet er zich voor bekwamen. Indien het talent sterk ontwikkeld is, voelen deze mensen in hun jeugd meestal al voor kunst, want dan treden deze eigenschappen naar voren en kan vastgesteld worden of het een wonderkind geldt. Die kinderen zijn zich bijzonder vroeg bewust van het kunstgevoel en kunnen iets bereiken.

Ook zijn er mensen, die eerst op latere leeftijd het gevoel voor kunst voelen ontwaken en dan moeite doen iets te bereiken. Ze komen al spoedig tot het besef, dat ze het gevoel missen, dat anderen dat gevoel juist bezitten en ze zoeken ernaar, of werken dag en nacht, om tóch te moeten aanvaarden, dat ze die begeerde hoogte nimmer kunnen beleven. De hoogte van het wonderkind lijkt hun bovennatuurlijk toe en toch zo dichtbij, want ze volgen eenzelfde weg; hun krijt of potlood is als dat van hen, maar ze missen één iets en dat is het gevoel om te tekenen en te schilderen. En meteen staan we voor de menselijke gevoelsgraden.

Het gevoelsleven van het wonderkind is een eigen graad, die de andere kunstenaars nog moeten bereiken en zich eigen moeten maken.

De één bezit het gevoel voor kunst, de ander niets meer dan het grote verlangen om de kunst te mogen dienen. En tussen deze twee van de zeven gevoelsgraden ligt een enorme kloof, die door het lagere-ik voor de kunst niet te overbruggen is en waardoor dat leven zich het geestelijke halt toegeroepen voelt. Ook al studeert dit mensenkind nog zo hard, doet het nog zo zijn best, de hoogte van het wonderkind is niet te bereiken. De gevoelsgraden voor kunst en wetenschappen, voor u als stoffelijk mens, hebben, doordat zij er mee in verbinding staan, te maken met de occulte wetten, waarom ik u hier dan ook de toestand van uw kunstenaar verklaar.

Wat voor de beeldende kunsten geldt, geldt ook voor wetenschap, muziek en andere kunsten. Er zijn mensen, die, gestuwd door een groot talent, in korte tijd solist worden; anderen studeren net zo hard, maar blijven onbekend. En waarom kunnen deze mensen die grote hoogte niet bereiken?

Geestelijke Gaven (SP.5088.5102)

Wat de ziel zich in vorige levens heeft opgebouwd, is in het onderbewustzijn beschikbaar:

Voor het Westen is het onderbewustzijn een diepte waarin alles van vo-

rige levens verborgen ligt, en datgene wat opneemt alles wat tijdens het leven beleefd wordt en als ballast dient, of het zenuwstelsel zou al vroeg bezwijken. En hieruit putten uw wonderkinderen, wanneer ze vroegtijdig bewust zijn van hun kunnen en aan kunst willen gaan doen. Het onderbewustzijn bezit het gevoel ervoor én het verlangen, want door deze gevoelens is de persoonlijkheid in het dagbewustzijn beïnvloed. Men noemt dit op aarde het aangeboren talent, wij zeggen u, in vorige levens is dit gevoel beleefd of ge zoudt het thans niet kunnen bezitten.

In het dagbewustzijn beleeft ge toch uw onderbewustzijn of het wonderkind was als de andere kinderen levend dood. Het kind put uit het verleden, voor u op aarde het onderbewustzijn. Daarin ligt alles, leeft het gevoel voor uw kunst en wetenschap, daarin leven al uw gedachten om iets te kunnen scheppen.

Geestelijke Gaven (SP.10877.10883)

De wonderkinderen die voor de aarde vooruitgang brachten in kunst en wetenschap, werden tevens geïnspireerd vanuit het hiernamaals:

De derde graad voor het gevoelsleven is het hoogste wat u als kunstenaar kunt beleven, hoger gaan kan niet. Nu geeft u de volle honderd procent van uw eigen leven. Deze graad bracht de genieën voort, de eerste graden hebben niets te brengen. Beethoven, Bach, Mozart, Rembrandt, Van Dyck, Michelangelo, u kent al de meesters zeker, leefden in de derde graad van het gevoelsleven. Zij alléén hadden iets aan de aarde te schenken, ze hebben zich het gevoel ervoor eigen gemaakt en vertegenwoordigen de hoogste bewustwording op aarde. Die zielen waren gereed voor de kunst of voor de wetenschap. Uw Joost van den Vondel en Spinoza en voor andere volken de eigen kunstenaars, leefden allen in de derde graad van het gevoelsleven en konden hierdoor scheppen. Dit is het hoogste wat de derde graad kan bereiken.

Ik zei u reeds in een vorige verhandeling, dat de derde levensgraad door onze wereld geholpen kan worden en dit is alleen mogelijk door de inspiratie.

Geestelijke Gaven (SP.5157.5165)

Bij een wonderkind is het muziek of een andere kunst of wetenschap, bij Jozef Rulof zijn het geestelijke gaven:

Als kind reeds bezat hij geestelijke gaven en zag hij in de onzichtbare

wereld. Ook dat gebeuren lag vast, zoals alles vastlag wat tot het verleden behoorde. Hij was met al zijn gaven op de wereld gekomen, in hem lagen deze geestelijke schatten. Wat voor het wonderkind muziek of andere kunst was, betekende voor hem geestelijke gaven. Nu begreep en voelde hij zichzelf.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1471.1475)

Het grootste wonderkind is meer dan tweeduizend jaar geleden geboren:

Er werd reeds gefluisterd van een wonderkind. Ergens in dit land, bij heel eenvoudige mensen, was een wonderkind geboren. Dat kind was het kind van een timmerman en nog geen acht jaren oud zijnde, ging reeds een roep, een gefluister van mens tot mens door het gehele land, van dit wonderkind uit. Maar in Egypte was het eerste Goddelijke wonder reeds bewaarheid. De Piramide van Gizeh had de geboorte van dit kind voorspeld en de poolster wierp haar schijnsel op het bovenste van de piramide. Op datzelfde ogenblik werd de Christus geboren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.12000.12005)

46. Fobie en angst

Als de oorzaak niet in dit leven is te vinden, wanneer is dan de afschuwelijke ervaring beleefd die de fobie of angst veroorzaakte?

Schrik en aanvaarden

Op een contactavond werd aan Jozef Rulof gevraagd waarom een bepaalde vrouw ieder jaar op 12 mei, 's nachts om 3.45 uur, wakker schrok, het tijdstip waarop haar man gesneuveld was in 1940. Jozef verklaarde dat gebeurtenissen die voor ons leven heel veel betekenis hebben, pas kunnen wegzinken wanneer wij die gebeurtenissen volkomen hebben beleefd, verwerkt en overwonnen. Die vrouw reageerde elk jaar weer op het tijdstip van overlijden, omdat ze dit verlies niet kon overgeven. Zij hield zelf dit tijdstip vast, omdat ze innerlijk het verlies niet aanvaardde. Daardoor ervaarde ze telkens weer een shock op dat tijdstip. Haar wil hield dit tijdstip vast, onbewust wilde ze dit niet loslaten.

Een andere moeder kwam bij Jozef omdat ze altijd weer wakker schrok op het tijdstip dat haar dochter in een ander land door veel narigheid verongelukt was. Jozef gaf haar de raad om alles over te geven, om op die wijze vrij te komen van haar eigen verlangens. Haar dochter leeft immers voort en ze zal haar terugzien. Hij zei tegen de moeder dat ze moest trachten om de ellende van het verlies te beleven, omdat die ellende moest sterven. Ze ging hiermee aan de slag, beleefde de ellende tot in de diepte, en overwon na maanden de gebeurtenis. Op de verjaardag van het tijdstip waarop de ellende was begonnen, bleef ze nu vrij van angst, omdat er geen onverwerkte gevoelens meer waren.

Geen fobie zonder oorzaak

Maar wat te doen als men de oorzaak van zijn angst niet kent? Waarom heeft iemand een panische angst voor vuur, voor water, voor kleine ruimten, voor hoogte, of juist voor het oversteken van een straat, terwijl er in dit leven niets is gebeurd dat die angst kan verklaren? Iemand anders heeft er totaal geen last van, die stookt rustig een kampvuurtje, gaat heerlijk zwemmen in zee, zit zonder spanning op een klein toilet, staat fluitend op een hoge ladder, en steekt tienmaal per dag een drukke straat over zonder angst.

Een fobie kan niet ontstaan zonder oorzaak. Ooit moet men iets heel ergs ervaren hebben, om er later zo'n sterke angst voor te voelen. Ligt die ervaring niet in dit leven, dan moet die ervaring vóór dit leven liggen, in een vorig

leven.

Wanneer men ooit levend verbrand werd zonder een uitweg te vinden, kon die ervaring niet in dat leven verwerkt worden. Toen alle ervaringen van dat leven wegzonken naar het onderbewustzijn van de ziel in de 'wereld van het onbewuste' tussen twee levens in, kon die ervaring van de verbranding in een afgesloten ruimte niet tot rust komen in het gevoelsleven. In een volgend leven zal de mens kleine ruimten mijden, en wordt het claustrofobie genoemd.

Wanneer men ooit bij het oversteken van een straat plots overreden werd door een stel paarden voor een kar, dan zal men in een volgende leven een panische angst voor het oversteken van straten of pleinen kennen, wat agorafobie of pleinvrees genoemd wordt. Voor wie ooit in een ravijn gestort is, en daardoor hoogtevrees gekregen heeft, kan het staan op een laddertje al bedreigend zijn. Als iemand verdrinkt in zee, zal hij wellicht in zijn volgende leven niet rustig in open water gaan zwemmen.

Herbeleving

Wanneer men ooit in een ver vorig leven op straat overreden is, dan kan het helpen om nu heel bewust de straat over te steken en zichzelf te laten ervaren dat het oversteken van een straat nu niet tot hetzelfde resultaat leidt. Het herbeleven van dezelfde situatie zonder de gevreesde (en beleefde) dodelijke gevolgen kan het genezingsproces bevorderen.

In welke mate een therapie door herbeleving kan helpen, zal meestal afhangen van hoe ver de oorzaak in het verleden zit. Als de ziel al vele levens beleefd heeft tussen het dodelijke ongeluk en het huidige leven, dan kan de angst voor de straat al behoorlijk weggezakt zijn.

Is de oorzaak lichter, dan is de remedie binnen handbereik. Jozef Rulof heeft op een contactavond een voorbeeld gegeven dat hij zelf had beleefd. Omdat hij met zijn gevoel helemaal opgelost was in zijn boek 'Het Ontstaan van het Heelal', miste hij verschillende treinen, en kwam vier dagen te laat aan bij zijn vrouw, die in Wenen op hem wachtte. Hij gaf zichzelf op zijn kop, maar een innerlijke shock had hem te pakken. Twee jaar lang droomde hij dat hij de trein miste, nooit lukte het hem om in die trein te komen.

Totdat hij twee jaar later in de werkelijkheid opnieuw die trein moest nemen. Ditmaal handelde hij volbewust, het zou hem niet opnieuw gebeuren! Hij stapte nu op de juiste trein, en ... zijn dromen waren voorbij!

Bronnen

Schrik en aanvaarden

Op een contactavond brengt een toehoorder een merkwaardige toestand aan:

Mevrouw Schuling vraagt: „De man van mijn vriendin is gesneuveld op 12 mei 1940, 's nachts om 3.45 uur. Ieder jaar wordt zij nu om die tijd wakker, hetzij uit zichzelf of soms door haar kinderen. Betekent dit iets?”

Jozeef Rulof antwoordt: „Mevrouw, dit betekent, dat gebeurtenissen, die voor ons leven betekenis hebben, nimmer verdwijnen, indien wij de gebeurtenissen nog niet hebben overwonnen, niet volkomen hebben beleefd en ze niet uit ons voelen en denken hebben verbannen. Het ogenblik, dat ons slaat door verdriet, dat wij niet kunnen overgeven, dát ogenblik reageert steeds weer en dit heeft te maken met occulte „wetten”. Als u de boeken „Geestelijke Gaven” wilt lezen, dan wordt ook dit u duidelijk. Het is de geslagen „wil” voor de mens. Uw verlies is het, uw liefde is het, uw denken en voelen is het, dat precies op tijd reageert, omdat gij die tijd zélf vasthoudt. U houdt die tijd vast ... omdat gij innerlijk niet wilt loslaten, wat uw bezit en uw leven is. Daardoor komt u steeds weer voor die shock als tijd te staan en dit heeft nu – en dat is toch duidelijk – met uw gevoelsleven te maken; dát is het. Precies op tijd wordt een magiër wakker, die zich gedurende vier weken liet begraven. Die wetten zijn in de boeken „Geestelijke Gaven” ontleed. Alweer door duizenden voorbeelden te verklaren.

Hier een ander beeld, dat ik zélf mocht meemaken. Een moeder komt bij mij en vraagt, wat haar gevoelens hebben te betekenen; ze schrikt altijd weer wakker op het tijdstip, dat haar dochter in een ander land, door een bende narigheid verongelukte. Heb ik dat te diep aan gevoeld? is haar vraag. En hoe kom ik vrij van die toestand? Ik moest de diagnose stellen en gaf haar de raad:

„In de eerste plaats geeft u alles over. Uw dochter leeft voort en u zult haar terugzien. Kunt u dit niet, dan komt u nooit vrij van uw eigen verlangens en blijven die gevoelens uw leven hier vergallen. En als u dat kunt, dat moet ge trachten, om dag en nacht, elk uur, die ellende te beleven, want die ellende van uw kind moet thans sterven!” En geloof me,

dames en heren, dat móét sterven, of gij komt nooit van uw belevissen vrij!

Maanden later komt ze terug en zegt: „Ik ben zo ver, dit keer heb ik doorgeslapen, de tijd naderde en zie, ik bleef rustig.” Waarom? Omdat zij, als mens en moeder, die ellende dag en nacht in zich droeg en toen het ogenblik kwam, wás er niets anders te beleven en voelde zij niet meer, dat zij het voordien reeds had verwerkt.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.9065.9090)

Geen fobie zonder oorzaak

Een fobie is ontstaan wanneer men een heftige ervaring niet kon verwerken:

Nog een ander voorbeeld. Een dame komt bij mij. Zij kan – zo vertelde ze mij – niet in een afgesloten ruimte zijn. Als dit haar toch overkomt, dan krijgt ze het gevoel, dat zij stikt en rent ze de deur uit. Er is niets aan te doen, zeggen de doktoren. Ook al hebben ze haar met medicijnen volgestopt, het blijft. Wat nu? Ik kreeg de diagnose en haar vorige leven te zien. Deze ziel als vrouw, was ook toen moeder. En in dat leven is zij levend verbrand. Juist, doordat zij zich opgesloten heeft gevoeld en doordat zij geen uitweg zag, verloor zij dat leven. En nu is haar toestand precies hetzelfde. De psychologen zeggen: half krankzinnig. Wij zeggen, door de meesters: ééns levend verbrand. En wie heeft er nu gelijk? Niets aan te doen! Niets en toch? Als ik haar had moeten genezen – wat niet mogelijk is, want wie kan haar diezelfde toestand laten beleven – had ik haar wéér diezelfde angst moeten laten doormaken om er nu uit te halen, wat erin zit. Dán eerst zou zij weer zichzelf zijn. Eerst aan Gene Zijde lossen al deze verschijnselen op. En ... geloof ook dit en aanvaard het, hier is élk verschijnsel een wet, en dit wil zeggen, dat de mens ééns die narigheid heeft beleefd en dit vinden wij terug in het gevoelsleven van de mens. Daar de doktoren nog geen reïncarnatie kunnen aanvaarden, staan zij machteloos en sturen die mensen maar weg, of geven die patienten medicijnen, doch het is de geest en niet de stof!

Zo kan ik u duizenden menselijke toestanden ontleden, omdat élk verschijnsel met ons innerlijk leven heeft te maken.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.9091.9113)

Angst die niet in het dagbewustzijn maar in het onderbewustzijn leeft, verdwijnt niet zomaar:

Maar, er zijn meer mensen geweest: 'Ik heb angst, angst, angst.' En dan kunt u ze honderdduizend boeken geven, meneer, en dan helpt het nog niet. Dat is ook alweer een toestand, die ligt dieper. Dat is zomaar niet in dagbewustzijn: 'Ik ben angstig voor de dood'. Meestal is daar iets in, waardoor de mens op een gruwelijke manier in een vorige toestand, leven, van kant is gemaakt, en zodoende is die angst voor die dood ... En dan leest u dat, leest u dat; en dan gaat die angst niet weg.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6138.6143)

Hoogtevrees, pleinvrees en claustrofobie verdwijnen meestal niet door het lezen van boeken:

We hebben hier mensen bijvoorbeeld die durven niet over de straat; die zijn onherroepelijk een keer doodgereden of wat dan ook.

We hebben hier iemand onder ons die kan niet alleen zitten in een klein huisje, een afgesloten ruimte, dan wordt ze angstig, dan barst die boel bijna. Die ziel – ik keek in dat leven, en ik zag het – die is levend verbrand. Die angst, daar komt u mee terug, met dat gebeuren komt u terug. Doktoren en duizenden dingen kunnen die persoonlijkheid niet helpen, of u moet ze wéér in dat hokje stoppen, en nu gebeurt er niets; dan eerst is het weg. Kunt u niet omzeilen!

Dus u kunt nu wel gaan lezen, maar of het u helpen zal ... Maar in ieder geval krijgt u toch een heel andere kijk.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6144.6151)

Bij een fobie gaat het meestal om een heftig overlijden in een vorig leven:

En een doodgewone dood zo op straat dringt niet zo tot het geestelijke leven door als een dood door levend verbrand zijn, of dáár iets.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6216)

Een dergelijke dood gaat naar het onderbewustzijn:

Dat zijn dingen die gaan naar het onderbewustzijn. En daar komt u ook niet vanaf.

Voelt u het machtige verschil van een dagbewuste angst voor de dood, de mens die de wetten niet kent, én een angst die zuiver met de reïncarnatie, met uw vorige levens heeft uit te staan?

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6230.6232)

Toch is hier ook het loslaten van de angst voor de dood erg belangrijk:

Als u de reïncarnatie pertinent aanvaardt, moet de dood zijn verdwenen, en moet ook die angst oplossen. En of u nu werkelijk ziek, of niet ziek bent, meneer ... Wij zijn blij dat we kunnen gaan. Niet om degenen die achterblijven, dat is heus geen aardigheidje, daar lachen wij niet om. Maar we weten immers dat we straks voor 'de kist' staan, en we gaan weg, de één eerst en dan de ander, maar we zien elkaar terug; we gaan door, we leven in een bewuste wereld, dat is de geestelijke astrale wereld. Voor ons is er geen dood meer.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6239.6244)

Herbeleving

Om te genezen zou men exact dezelfde gebeurtenis moeten kunnen ervaren, maar dan zonder de nare afloop ervan. Dat is in vele gevallen moeilijk om te realiseren, althans in een lichaam op aarde. Jozef gaf op een contactavond een voorbeeld van een gebeurtenis die hij wel kon herhalen en waardoor hij zichzelf kon genezen van een innerlijke shock die hij had opgelopen.

U maakt een innerlijke shock mee, het doet er niet toe voor wat; houdt u jaren bezig.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6322.6322)

De vrouw van Jozef was naar Wenen voor de begrafenis van haar vader. Jozef zou enkele dagen later gaan, omdat hij nog bezig was met het boek 'Het Ontstaan van het Heelal':

En ik ben nog bezig, in 1938 was het, ik ben nog bezig met 'Het Ontstaan van het Heelal'. En ik leef lekker in de ruimte. En ik pak die koffers, en ik stap naar het station, ik ga in de trein zitten, en ik ga naar Utrecht. En ik zat daar zo heerlijk en heerlijk naar die trein te kijken, ik zeg tegen die man: 'Waar komt de trein?'

Toen zegt hij: 'Daar.'

Goed, hou ik me aan. Die man zal het toch weten – niet? – zo'n stationsman. Ik zeg: 'Meneer, weet u het zeker?'

'Ja, meneer.'

Toen geef ik me eraan over. Ik had het nooit mogen doen, ik moet zelf kijken. Ik heb ook een pak slaag gekregen als ik weet niet wat. Links komt daar die trein binnen, ik zie de Liftinck: Goh, wat een kracht toch, hè. Ik zit lekker bovenop die koffer en ik kijk naar die trein, ik zeg: Mens wat een stuk werk is dat toch, hè. Poeff, poeff, die stond daar te puffen, puffen, puffen. En daar gaat dat ding fluiten, en ik kijk: mijn god, mijn trein! En ik wil nog met mijn koffer in die trein, maar ze pakten me beet. De duivel had ik in. Ik denk: Dat gebeurt me eens maar nooit weer.

Meneer, twee jaar lang, zo nu en dan zat ik weer op dat perron, en weer gaat die trein voorbij, ik kwam er nooit in. Ik denk: Nou. Het enige is, meneer om dat ... Dat bedroomde ik. Ik reageerde fel, want meester Alcar zegt: 'Nu ben je ook ... het is niet erg, want nu ben je ook met beide benen op de grond, want je was naar Wenen gegaan en je had er niets aan gehad.' Had ik ook niet. Hij vond het als het ware goed, zie, om mij los te maken van het heelal, dat moest met een shock gebeuren, en ik stond daar. Maar zo nu en dan: treinen, treinen, treinen; reed die trein voor mijn neus weg. Ik denk: Goeie grut, ik ga dadelijk naar Utrecht en dan ga ik het nog eens een keer overdoen.

Maar twee jaar daarna deed ik het over. En ik kreeg natuurlijk een pak slaag want ik had gesuft. Ik zeg tegen mijn vrouwtje: 'O ja?'

Toen zegt ze ...

'Vraag jij dan maar nu waar die trein vandaan komt.' Ik denk: Ik vraag het niet meer, ik loer zelf.

En toen zegt die man: 'Dáár, mevrouw.'

Nee, nu kwam die híér.

Ik zeg: 'Goed.'

Er komt een trein binnen, met geweld heb ik ze rechts erin moeten trekken. Toen zegt ze: 'Hier komt hij.'

Ik zeg: ‘Nee, daar staat het. Daar moeten we in.’

Toen waren we weer voor de gek gehouden. Ik zeg: ‘Ze hadden jou ook even bijna te pakken.’

Maar toen eerst, meneer ... Moet u eens nagaan, zo’n dooie trein. Zo’n dooie trein is toch eigenlijk dood, zo’n stuk staal. Je gaat alleen maar op weg. Meneer, twee jaar lang was ik ermee bezig omdat ik me dat niet ... Ik kon me wel voor mijn hoofd timmeren dat ik zo suffig was. Maar ik zat in de planeten, ik was met de maan aan het praten, en ik zat tussen Jupiter en toen moest ik gaan treinen. Ik had er helemaal niets aan gehad want ik zat niet in die trein, ik zat in de ruimte. Meester Alcar zegt: ‘Nu geniet je.’ En toen genoot ik ook. Ik kwam alleen vier dagen later aan; onderweg stapte ik er weer uit, toen ging er weer eentje weg. ‘Och och och, hij is weer bezig.’

Ik zeg: ‘Ik ben helemaal niet bezig, die trein had geen tijd en ik stond daar te kijken.’ Dus ik was nóg aan het dromen. Maar die shock alleen al, en ik leefde nog.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6327.6384)

Door exact dezelfde situatie te herbeleven met een positieve afloop, kwam Jozef van zijn dromen af:

En toen ik daar naar Utrecht ging voor de tweede keer, toen zat ik er lekker in: weg, weg droom. Valt u nooit meer lastig. Die dingen die kunt u zien, als we fouten maken, hoe dat ons achternaloopt. Dit is maar met een doodgewone trein. En hier is het dit en daar is het dat, elk mens heeft zijn eigen probleem.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6409.6413)

Juist in de slaap worden die problemen opnieuw beleefd:

Nee, daar lijdt de mens door, in zijn slaap. In de slaap zijn we niet bewusteloos, dat gevoelsleven in de diepte gaat door, en dat komt juist omhoog, daar dromen de mensen van.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6415.6416)

Een echte shock door een moord duurt natuurlijk veel langer om te vergeten:

Noem die verschrikkelijke moordpartijen eens, hoe ze een mens daar af kunnen maken. Een foltering meneer, zoals vroeger, en dacht u dat u dat zomaar kon vergeten? Meneer, hebt u vijfhonderd levens voor nodig om het te doen oplossen; zo diep, zoiets dat slaat een gat in uw ziel. Nu slaat het een gat in uw ziel? Nee, het slaat een gat in uw leven. Dat is een shock, meneer.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6389.6394)

In elk leven kan die angst terugkomen:

En of u nu zegt: 'Meneer, mevrouw, hier is geen angst, en hier brandt niets.' Ja, maar die deur moet open, die deur moet open; ze gaan schreeuwen, meneer. Een psycholoog weet het niet. Doodeenvoudig: in dat leven ligt er een gat; en dat is al een keer gebeurd. Dit is toch het zuivere beeld, dat de mens niet afgesloten wil zijn: er móét een opening zijn. En bent u daarin levend verbrand, dan is er wat gebeurd. Wie weet wat er gebeurd is. Maar heel iets ergs; neemt u dat maar aan. Na tien, twintig levens, meneer, komt het nog bewust, elk leven komt die angst terug. En die angst is niet óm te zetten door iets. U moet het weer beleven, u moet weer in zo'n toestand zijn.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6398.6408)

De diepte van de shock bepaalt hoe lang het duurt voordat de mens het kwijt kan raken, zelfs al kan men dezelfde toestand herhalen zonder de nare afloop:

Mevrouw, de dames of de mensen die dat hebben: hier dat hokkie, en dat is afgesloten, en gaan gillen en schreeuwen: er gebeurt iets ... Mevrouw, u moet die vrouw weer, of die man wéér in zo'n hokkie stoppen en dan barst de boel los, maar nu gebeurt er niets, dan zijn ze het kwijt. En dan kan nog, dat andere leven, als het een gram sterker is geweest, komt het toch nog omhoog. En dan zegt dat weer niets. Een grammetje van de honderd pond aan gewicht, aan kilo's, zegt nog meer van het ongeval; het heeft zich daar vastgezet. En dat is een leven, en dat is een toestand, en dat is het denken, dat is het voelen; die hele persoonlijkheid heeft niets te vertellen, mevrouw, alleen door dat ene ding. Onfeilbaar zijn die mensen te ontleden. En hoe lost dat op? In tien, twintig levens bent u het nog niet kwijt.

Sommige mensen vroegen aan Jozef of hij hun hiervan kon genezen:

Iemand die komt bij mij, die man is ziek en nu krijgt hij hier om zijn keel hier ... Hij was tweeënveertig jaar, het was een intellectueel uit Den Haag, in 1937 was dat, herinner ik mij, hij zegt: 'Meneer, het is net of tussen drie en vier, mijn eerste slaap door', zie je, ook een betekenis, 'dat is net of ze mij de keel dichtdrukken. En dan stik ik bijna en dan word ik wakker.'

Meester Alcar moet een diagnose stellen en daalt in dat leven af, maar die man was geworgd, geworgd. Heb je weer zoiets. Ik zeg: 'Meneer, daar krijg ik u niet vanaf.' Dan sta je machteloos. De mens moet het overwinnen.

47. Gevoel

De unieke wereld van onze eigen gevoelens maakt ons verschillend van elk ander mens, vroeger, nu en straks.

Ervaring

Hoe ontstond ons gevoel? Waardoor hebben we ons hele gevoelsleven opgebouwd?

Iedereen kent gevoelens die ontstaan zijn door een concrete ervaring die men zich nog herinnert. Wanneer men bijna door een grote hond gebeten wordt, zal men zich dat voorval nog jaren heel levendig herinneren. Die ervaring zal er meestal voor zorgen dat men het gevoel krijgt om geen grote honden meer te benaderen.

Als die ervaring ver in het verleden ligt, kan de herinnering eraan verdwenen zijn, maar het gevoel kan overgebleven zijn. Wanneer bijvoorbeeld het voorval plaatsvond op tienjarige leeftijd, dan kan het zijn dat een tachtigjarige zich dat voorval niet precies meer herinnert. Desondanks kan men het gevoel houden om grote honden te mijden.

Maar hoe zit het dan met afkeer van spinnen, slangen of ratten, zonder dat men als kind ooit een negatieve ervaring met deze dieren heeft opgedaan? En met een uitgesproken fobie en angst? Of met een bijzondere aanleg, talent of gave? Hoe heeft het wonderkind zijn gevoel opgebouwd?

Uniek gevoelsleven

Het antwoord op al deze vragen is te vinden in het verleden. Niet alleen in dit leven, maar ook in onze vorige levens hebben we veel ervaringen opgedaan, die ons allerlei verschillende gevoelens gaven. Door het wegzinken van al die ervaringen in de diepte van ons gevoelsleven, hebben we geen concrete herinneringen meer aan de voorvallen die ons gevoel opbouwden.

Al die ervaringen hebben bijgedragen aan ons gevoelsleven, hebben ons gevormd tot wat we nu innerlijk zijn. Omdat we allemaal verschillende levens hebben beleefd, is ons gevoelsleven verschillend van elk ander mens. Het maakt ons uniek, vroeger, nu en straks. We zullen innerlijk nooit hetzelfde worden als een ander, zelfs al is dat onze eeneiige tweeling.

Diepten van gevoel

Ons gevoelsleven kent zeven verschillende diepten. De bovenste laag van ons gevoelsleven kunnen we ons bewustzijn of ons 'dagbewustzijn' noemen. De zes niveaus van gevoel die daaronder liggen en waarvan we ons doorgaans niet bewust zijn, kunnen het onderbewustzijn genoemd worden. Daarin bewaren we als ziel niet alleen de ervaringen van dit leven, maar tevens van al onze vorige levens. Ervaringen van duizenden jaren geleden kunnen heel diep weggezonden zijn, terwijl recentere ervaringen dicht onder de oppervlakte van ons bewustzijn liggen. Al deze ervaringen hebben meegebouwd aan ons gevoelsleven, dat ons voortstuwt, onze handelingen bezielt, ons beschermt tegen gevaar en ons leidt naar de mensen waartoe we ons aangetrokken voelen.

Zelfkennis

We hebben geen concrete herinneringen aan vorige levens nodig om te weten wat we daarin ervaren hebben, want die vorige levens zijn in ons als gevoel aanwezig. In die zin leven we in het nu tegelijkertijd ook in ons verleden. Als we onze gevoelens onderzoeken, onze motieven analyseren en ons gedrag bestuderen, komen we vanzelf uit bij alle ervaringen die we gekend moeten hebben om die gevoelens opgebouwd te hebben.

Je hoeft iemand met een hevige claustrofobie echt niet te vertellen dat hij zich wat inbeeldt, voor hem is de panische angst voor kleine ruimten een realiteit van gevoel waarin hij leeft. Maar ook bij minder uitgesproken gevoelens kunnen we zeggen dat we in ons eigen verleden leven. Onze vorige levens zijn als gevoel elke seconde van ons bewuste leven stuwend en voelbaar aanwezig.

Al hebben we ons nog nooit afgevraagd waarom we al onze voorkeuren en afkeuren hebben, ook die komen niet uit het niets. Waarom heeft de ene mens een voorkeur voor een bepaald vakantieland, een bepaalde kledingstijl, een soort muziek, een speciaal soort voedsel, en heeft de andere mens een afkeer van een bepaalde taal? Waarom wil iemand alles weten over een bepaalde periode uit de geschiedenis?

'Ken uzelf' is de grootste studie voor de mens. Daarvoor hebben we geen onderzoeksinstrumenten of professoren nodig, al het benodigde materiaal is altijd in ons aanwezig en noemen we 'ons gevoel'.

Bronnen

Uniek gevoelsleven

De tempelpriester Venry in het oude Egypte krijgt van zijn leermeester Dectar te horen dat hij in zijn tempelleven tot nu toe nog niet veel nieuwe eigenschappen heeft verworven:

Als u weet, dat al uw handelingen en gevoelens het bezit zijn uit het verleden en u daardoor in het dagbewustzijn leeft en beleeft, én scheidt, én ontvangt, én handelt, ziet en hoort en dat die gevoelens uw gehele persoonlijkheid uitmaken, dan kunt gij aanvaarden, dat de ziel ook in het dagbewustzijn in het verleden leeft.

Is het u duidelijk, dat uw ziel in dit leven zich nog niets eigen maakte? Dat gij bezig zijt te bouwen, te scheppen en te dienen en dat gij daarin nog niets hebt verdiend? Welke zijn de nieuwe eigenschappen, die u zich in dit leven eigen maakte? Zoek in uzelf, daal in uzelf af, of „ga in” en zie goed en duidelijk, of dit zo is en u zult aanvaarden, dat u en allen die op aarde zijn, in hun eigen verleden leven en uit dat verleden putten.

Is dit onnatuurlijk? Ga allereerst na, wie u bent en wat u thans bent geworden. Is daarin verandering gekomen?

Tussen Leven en Dood (BE.4797.4804)

Er is alleen het nu:

Want gij praat en denkt en voelt in en uit het verleden. Er is dus alléén het „nu”, dat is en dat blijft, er is geen verleden, „het leven” is er en daarin zijt gij thans bewust. Maar alleen van dat, wat uw eigen leven uitmaakt.”

Tussen Leven en Dood (BE.4814.4816)

Diepten van gevoel

We hebben zeven diepten van gevoel in ons, waarvan de bovenste laag het dagbewustzijn genoemd kan worden:

U hebt honderdduizend levens gehad, die maken deel uit van uw gevoel. Nu krijgen we zeven diepten van gevoel, en het hoogste, de zevende, het dagbewustzijn in het onderbewustzijn ...

Ons gevoelsleven bevat zowel de gevoelens waarvan we ons bewust zijn, als de gevoelens die onder ons dagbewustzijn leven:

Nou moet u beginnen: onderbewustzijn is gevoel. En het gevoelsleven reageert in dagbewustzijn. Men spreekt wel van onderbewustzijn, maar in wezen is het er niet, hoor. Want het gevoelsleven vertegenwoordigt het onderbewustzijn, beide.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.14473.14476)

Zelfkennis

We kunnen onze eigen psycholoog zijn:

(Mevrouw in de zaal): ‘Meester Zelanus, aansluitende op dit, dat wat in onze vorige levens in ons onderbewustzijn blijft opgesloten, we leren in die boeken dat, we moeten onszelf leren kennen ...’

Ja.

(Mevrouw in de zaal): ‘...kunnen we dat dan helemaal, daar waar het onderbewuste niet naar het dagbewuste komen kan?’

U bedoelt, zouden wij het verleden, uw vorige levens kunnen kennen, beleven? Kunt u zichzelf leren kennen in dit leven?

(Mevrouw in de zaal): ‘Tot op zekere hoogte misschien.’

Tot op zekere hoogte, tot de maatschappij; u kunt u kennen, onherroepelijk. U kent u onherroepelijk, want u weet precies, pertinent wat u doet. Elke gedachte die u verstoffelijkt ... U kunt vanbinnen, innerlijk kunt u denken, maar komt het over uw lippen, (dan) is die gedachte verstoffelijkt, en daaraan kent u zichzelf. U weet wat u verlangt. Maar, aan al die gevoelens, aan die duizenden gedachten kan de mens zich leren kennen. Dat heeft Socrates gewild.

Kijk, u vraagt ernaar, en de wereld, de maatschappij is nog niet bewust voor die stelsels. Maar neem aan, er leven miljoenen mensen op aarde die de reïncarnatie aanvaardden en ook die reïncarnatie bewezen hebben gekregen. Hier in het Westen hebt u dat niet zo, maar in het Oosten zijn

kinderen van vier, vijf jaar reeds bewust voor de tempels en zegt: 'Ik ben de meester daar en daar, ik kom terug.' Van tevoren hebben de meesters verteld: 'Ik ga nu, maar ik ben, over 43 jaar, zoveel dagen, ben ik weer terug, en ik zal daar geboren worden.' En die bewijzen zijn ontvangen.

Dus ik wil maar zeggen, de maatschappij lacht, de maatschappij haalt schouders op, omdat de psycholoog nog de fundamenten moet leggen voor ziel, geest en leven, ruimte, God, voor alles. Maar u kunt uw eigen psycholoog zijn indien u voelt wat u denkt, wat u bedenkt, wat u bevoelen wilt. En, wat doet u, hoe bent u? Dat bent u. U bent ook dat voor het verleden, u bent niets anders.

Wat zoudt ge in uw diepe innerlijk nog bewust willen maken, nu dat allemaal bewust is?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6638.6661)

Waarom is er in ons een verlangen naar liefde?

Maar het gevoel, waarin wij eens leefden en waarin de liefde in ons ontwaakte, zou in het volgende leven het verlangen zijn, dat in iedere ziel aanwezig is en de ziel als „gevoel” ervaart en beleefd moet worden.

Tussen Leven en Dood (BE.8078)

André (Jozef Rulof) begon te begrijpen wat de grootste studie was:

André begreep, dat de grootste studie van de mensen was, om zichzelf te leren kennen.

Een Blick in het Hiernamaals (VI.9909)

48. Ziel

Als ziel beleven we vele levens waardoor ons eeuwige gevoelsleven zich verruimt.

Al onze gevoelens

Onze ziel bewaart al onze gevoelens. Alles wat we ervaren en bevoelen, wordt opgenomen door onze ziel. Heel ons leven en al onze herinneringen worden deel van onze ziel, hierdoor wordt ons gevoelsleven ruimer en bewuster.

Vanuit onze ziel komt de stuwning waardoor we de belangrijkste beslissingen in ons leven nemen. Onze ziel leidt ons, geeft ons kracht om vol te houden. Zij is de drijfveer om van ons leven het beste te maken. Onze ziel herkent de mensen die deel gaan uitmaken van ons leven, hierdoor voelen we ons tot die mensen aangetrokken.

De bezieling van ons lichaam

We zijn meer ziel dan lichaam. Onze ziel is eeuwig, ons lichaam tijdelijk. Ons fysieke lichaam dient onze ziel alleen voor dit ene aardse leven. Als ziel verbinden we ons met de bevruchte eicel in de moeder die ons kan ontvangen. Wijzelf zijn het leven dat deze cel bezielt en tot groei stuwt.

Ons gehele leven voedt onze ziel ons lichaam met levenskracht, totdat haar levenstaak voltooid is. Wanneer het levensplan vervuld is, vermindert de levensenergie en voelt men zich moe worden. Dan kunnen 'levensbedreigende' ziekten kans krijgen om het lichaam te ondermijnen en stop te zetten.

Wat men op aarde 'sterven' noemt, is het verlaten van het lichaam door de ziel. De tijd die we hiervoor nodig hebben, wordt bepaald door de mate waarin we ons met dit lichaam en dit ene leven op aarde vereenzelvigd hebben. Wanneer wij als ziel al ons gevoel teruggetrokken hebben, vervolgen we ons oneindige leven, verrijkt door de ervaringen in dit lichaam.

Ons reïncarnerende gevoelsleven

Onze diepste gevoelens die ons leven richting geven, zijn ergens opgebouwd. Dat 'ergens' ligt vóór dit leven. De bron van onze gevoelens zijn we zelf, dat is de som van al onze ervaringen in onze vorige levens. Hierdoor zijn we geworden wat we nu zijn, voelen we wat we nu kunnen voelen. Dit maakt ons verschillend van andere mensen, die een ander gevoelsleven hebben op-

gebouwd door hun ervaringen in hun vorige levens.

Onze ziel bevat ons reïncarnerende gevoelsleven. Bij het indalen in de bevruchte eicel is ons menselijke bewustzijn in slaap, om de tere vrucht niet te storen. Naarmate het lichaam groeit, ontwaken onze gevoelens die bij die levensfase van dat lichaam behoren. Wanneer we volwassen worden, krijgt de wereld te zien waarvoor we gereïncarneerd zijn, welke gevoelens dit leven overheersen en zullen bepalen.

Onze eeuwige evolutie

Wat we in één leven beginnen, kunnen we in een volgend leven voortzetten. Maar als we iets doen wat een andere ziel in haar evolutie belemmert, zal onze ziel ons in een volgend leven stuwten om dit te herstellen zodat de ander weer verder kan. In de boeken van Jozef Rulof wordt dit ‘goedmaken’, ‘oorzaak en gevolg’ en ‘karma’ genoemd. Op die wijze leren we onszelf steeds beter kennen, en worden we ons bewust van de eigenschappen van onze ziel die zich openbaren, zoals de innerlijke stuwning om met andere zielen in harmonie te blijven.

Dankzij de ervaringen in het ene leven kunnen we in het volgende leven weer een stap verdergaan. We hoeven dan niet meer te herhalen wat we al geleerd hebben en we kunnen nieuwe uitdagingen aan om verder te groeien naar universele liefde. Wanneer we als ziel onze levenscyclus op aarde voltooid hebben, zetten we ons oneindige leven voort in het hiernamaals.

Ik één ziel

In elk leven op aarde bezielen we een nieuw fysiek lichaam om ons levensplan voor dat leven te kunnen uitvoeren. Zijn we dan blank of gekleurd? Neen, alleen ons lichaam heeft tijdens dit ene leven die bepaalde huidskleur. Toch spreekt de mens op aarde over blanken en kleurlingen, alsof dit de medemens typeert als wezen. Het zijn typeringingen die slechts het stoffelijke lichaam raken, maar niets zeggen over het wezenlijke leven in dat lichaam, over de ziel die dankzij dit lichaam nieuwe ervaringen kan opdoen voor haar eeuwige evolutie.

Bij dat lichaam hoort ook een geboorteplaats. Zijn we hierdoor dan een Chinees geworden, of een Rus, een Amerikaan, een Europeaan, een Afrikaan, een Aziaat? Beschrijft dit het diepste van ons wezen? Waarom werden we dan in ons vorige leven Nederlander genoemd, of Eskimo, of Indiër? In ons volgende leven zal men ons Australiër noemen, of Peruaan of Congolees. Alsof we telkens iets wezenlijk anders zijn. De mens op aarde ziet nog niet dat dit slechts een tijdelijke verschijningsvorm van onze ziel is.

Zo worden we in sommige levens boeddhist of moslim genoemd en in een volgend leven dan weer jood of christen. In een vorig leven was het hindoe of protestant. Maar welk geloof belijdt onze ziel? Wat blijft er in ons gevoelsleven van over nadat we al deze godsdiensten beleefd hebben?

Volgens Jozef Rulof hebben we geen ziel, maar 'zijn' we ziel. Alle andere namen waarmee de mens zijn medemens categoriseert, zijn slechts tijdelijke aspecten van dat ene leventje op aarde. Onze ziel gebruikt die tijdelijke aspecten om ons reïncarnerende gevoelsleven te verruimen.

Ik bèn ziel.

Lezingen Deel 3 (L3.2230)

Bronnen

Al onze gevoelens

In het boek 'Tussen Leven en Dood' ziet de tempelpriester Venry zijn vorige leven als Vader Taiti terug. Hij constateert dat al de herinneringen en gevoelens van vorige levens deel uit blijven maken van zijn ziel:

Wat ik vroeger gedragen had en bij dat leven behoorde, was ook nu in mijn bezit. Daardoor leefde ik in de werkelijkheid, omdat alle gebeurtenissen, gevoelens en eigenschappen, die geleerd zijn, in ons blijven en van de ziel deel blijven uitmaken. In al die eeuwen was er niets veranderd, al één in mijzelf, dat nu het gevoel, mijn streven voor het goede betekende. In dat leven ging ik ten onder. Hetgeen ik nu beleefde, vond ik wonderbaarlijk. Op deze wijze was het voor mij mogelijk, om vele levens terug te zien. Al die levens waren nodig geweest om te ontwaken.

Tussen Leven en Dood (BE.4575.4581)

In een volgend leven als Alonzo vraagt hij zich af waarom hij is zoals hij is. Zijn geestelijke gids legt hem uit dat de stuwings om te zoeken vanuit zijn ziel komt:

„Het gevoel dat in u ligt, dat gij zelf zijt, dat de ziel zich eigen maakte en als gevoel wordt gevoeld, raakt dit bewustzijn, dat zich in uw zoeken en verlangen openbaart. Als u dit duidelijk is, Alonzo, dan voelt gij, dat de ziel zich al deze gevoelens eigen moet maken en daarvoor zijn levens

nodig. In één kort aards leven is dat niet te bereiken.

Tussen Leven en Dood (BE.10495.10497)

Onze ziel herkent de mensen die deel gaan uitmaken van ons leven. In het boek 'Maskers en Mensen' wordt aan Karel verklaard waarom Marja wist hoe ze haar geluk zou vinden:

Marja wist innerlijk, dat, wanneer zij die man tot zich trok, zij haar geluk zou beleven. Als kind, je zult dat later van haar horen, wist zij dat al. Zo goed (als) bij mij het vorige ontwaakte, keerde in haar leven die wetenschap terug. Elk leven eist de vorige bewustwording op. Wanneer je dus geboren wordt komt dát verleden boven. Niets kun je er aan veranderen, die gevoelskrachten dwingen je ze te aanvaarden. Je bent niet anders, je handelt niet anders. Dit is ons ongelooflijk onderbewustzijn. Dit is het, waarover de geleerden zich zo druk maken en waarop zij nooit een afdoende antwoord kunnen vinden, omdat zij de wedergeboorte niet aanvaarden.

Het is dus duidelijk, dat wanneer de ziel ontwaakt, je reeds in je verleden, het vorige leven, leeft. Dát is niet te omzeilen, Karel! Al die gevoelens van één leven, zoveel gevoel is het van je onmetelijke onderbewustzijn, vormt nu de persoonlijkheid.

Maskers en Mensen (MA.37413.37424)

De bezieling van ons lichaam

De ziel is het leven dat het stoffelijke lichaam tot bezieling brengt. Om te reïncarneren gaat de ziel eerst naar een wereld die verbinding heeft met het embryo:

Het is de verbindingswereld waarin de mens, de ziel leeft, die op aarde zal terugkeren. Van hieruit dus keert de ziel in het stoffelijke lichaam en is „het leven” wat de stof tot bezieling brengt. Dat is het geboren worden op aarde.

De Kringloop der Ziel (CY.5441.5443)

Hierdoor wordt het embryo bezield:

Ik zou ook deze sfeer de wereld van het embryo kunnen noemen, want van hieruit wordt het embryo bezield.

De Kringloop der Ziel (CY.5452)

De wereld van het embryo wordt ook de wereld van het onbewuste genoemd. Van daaruit begint de ziel aan haar nieuwe leven, waarvoor zij een nieuw stoffelijk organisme nodig heeft:

Wat dus daar in de wereld van het onbewuste in slaap is gevallen, zal ontwaken wanneer het leven opnieuw wordt geboren en dit is die beziehung voor de totstandkoming van het stoffelijke organisme.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3272)

De ziel voedt het lichaam totdat haar levensplan voltooid is. In het artikel 'euthanasie en zelfmoord' wordt dit thema verder uitgewerkt.

In het artikel 'sterven als overgaan' wordt beschreven hoe de ziel van de mens de dood overwint:

Wat doodgaan lijkt, is het vrij komen van de ziel en zij gaat verder!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.1053.1053)

Het is niet ons stoffelijke lichaam dat leeft, onze ziel is het leven dat ons lichaam bezielt:

De meesten hier op aarde denken waarlijk dat zij stoffelijk leven, maar u komt slechts los van het lichaam, en aanstonds betreedt ge de wereld voor uw ziel, de wereld voor uw geest en zijt ge een astrale persoonlijkheid.

Lezingen Deel 1 (L1.60)

Ons reïncarnerende gevoelsleven

Freud heeft de reïncarnatie niet kunnen aanvaarden:

Omdat Freud en de vele anderen met hem de ziel, als Goddelijk-reïncarnerend gevoelsleven niet hebben kunnen aanvaarden, liepen zich deze geleerden te pletter en verloren hun houvast, hun fundamenten hadden geen betekenis meer.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5074.5074)

De aardse geleerdheid kijkt nog niet achter de doodskist:

Jullie dokters ook. Jullie kennen de ziel niet. Jullie weten van haar oneindig leven niets. Jullie blijven voor de „kist” staan en kijken er niet over-

heen. Maar dáár leeft zij thans als een geestelijke persoonlijkheid. Alsof God niets anders heeft geschapen dan zo'n stoffelijk mensje.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1177.1182)

Máár de menselijke „wil” én de persoonlijkheid zijn één, is één leven, doch is bovendien gevoel. En die machtige machine, Dr. Freud, Jung, Kant, Schopenhauer ... hebben jullie nimmer kunnen ontleden, jullie kennen dit uurwerk niet.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1184.1185)

Bij het indalen in het embryonale leven past de ziel zich aan aan de kleine stoffelijke cel:

Maar het bezielende leven past zich aan dat stoffelijke kleed aan, dat in dit stadium het embryonale leven is.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.6308)

Toch blijft heel het gevoelsleven van de ziel intact:

Zo nietig is de menselijke cel als embryo, maar toch met al het gevoelsleven en bewustzijn – en neemt u dat? – dat wij ons reeds eigen hebben gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.12546)

Het menselijke gevoelsleven is op dat moment ingeslapen om de tere vrucht niet te storen:

Ja, dame, daarin is de ziel teruggekeerd tot gelijke harmonie en dat wil zeggen: zij is ingeslapen, om zich af te stemmen op de geboorte.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8335)

Toch behoudt de ziel op dit moment alle eigenschappen die zij in haar vorige levens heeft ontwikkeld. Die eigenschappen zullen ontwaken, naarmate het stoffelijke lichaam opgroeit:

Tot het embryonale leven keert het zieleven terug. Wij weten tevens, dat dit innerlijke leven reeds heeft geleefd en zich daar in dat leven verschillende eigenschappen eigen heeft gemaakt. Toch, en dit is het wonder dat ik je duidelijk wil maken, behoudt het innerlijke leven al deze eigenschappen die het zich in al die eeuwen eigen maakte. Al die eigenschappen zijn in het zieleven aanwezig en zullen ontwaken, naarmate

het stoffelijke organisme opgroeit.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.6326.6329)

Al onze eigenschappen kunnen we niet in één kort aards leven verworven hebben:

Wanneer nu de mens op aarde zich afvraagt, hoe kom ik aan al die eigenschappen, dan heeft het leven zich dat in vorige levens eigen gemaakt en dat alles heeft tot doel om geestelijk te ontwakken. Wij weten, dat men zich alles eigen moet maken door het te beleven en het te leren en dat men tevens aanvaarden moet, dat al deze eigenschappen in een klein en kort aards leven niet te bemachtigen zijn. Duizenden jaren heeft de ziel daarvoor nodig en wat zijn duizend jaren aan deze zijde?

De Kringloop der Ziel (CY.10294.10296)

Onze eeuwige evolutie

Wat we in één leven beginnen, zetten we in een volgend leven voort:

Denk eens even dóór wat u hebt te doen, vandaag, morgen, overmorgen, over twee weken; over twee eeuwen bent u gereed. U beleeft uzelf eeuwigdurend.

Lezingen Deel 1 (L1.7337.7338)

De mens die niet hunkert naar rijkdom omdat hij innerlijk voelt dat het hem niet gelukkig zal maken, moet ooit die rijkdom beleefd hebben, anders kan hij dit innerlijk niet weten:

Dan een ander beeld: Een mens heeft op aarde bezit. Hij is gelukkig, daar hij veel bezit. Rijkdom op aarde is geluk voor velen. Doch een mens, die geestelijk voelde, zei tot de rijke: „Ik heb meer aan mijn geestelijk weten, mijn geestelijke schatten hebben meer waarde dan al uw bezit.” En deze krachten, waar het mij om gaat, hebben de mens, door veel stof te bezitten, zover gebracht, om van alles, wat de aarde toebehoort, afstand te kunnen doen. Hij bezit het geluk in de geest en is arm aan stof. Het zijn twee verschillende toestanden van geestelijke afstemming. Beiden leven op aarde. De één begrijpt niet, dat de ander niet hunkert naar rijkdom. Weer een ander moordt, om stof en rijkdom te bezitten. En deze toestanden zien wij bij duizenden. Thans de kern van al deze toestanden: Het geestelijk wezen moet in een toestand hebben geleefd, om nu in het leven, waarin het vertoeft, afstand te kunnen doen van al deze rijkdom,

om te weten, dat het hem niet gelukkig zal maken, doch niets dan zorgen geeft, waarom hij het niet wil. Hij moet weten wat het zegt: veel stof op aarde te bezitten. Dit kan hij alleen weten door het ééns te hebben beleefd, in al zijn toestanden.

Een Blik in het Hiernamaals (VI.11064.11077)

Door vele levens zullen we ons alles eigen maken wat er op aarde te leren valt:

Hij, die dus die wetenschap bezit en in deze gevoelskracht is gekomen, moet in een levenstoestand zover zijn gekomen en zich voor een hoger doel op aarde bevinden, wat weer andere toestanden zijn. Zo verder zal dus de mens op aarde alles leren en daar tevens moeten afleggen, wat hij in een andere toestand wilde bezitten. Wat de mens in zijn éne toestand vermoordt, legt hij af en maakt het goed in een ander aards leven. Zo zou ik duizenden verschillende levenstoestanden kunnen verduidelijken, waarmee ik kan aantonen, dat alles, wat de mens leert en nog leren zal, op aarde is geleerd.

Een Blik in het Hiernamaals (VI.11081.11084)

Ik b en ziel

Op aarde kijkt men nog altijd naar de mens als stof, als lichaam, men kijkt nog niet naar het innerlijke leven van de ziel:

Waar kijkt de mens nog altijd naar? Naar de mens als stof. Ik zal u thans bewijzen dat ge de innerlijke mens nog niet kent.

Lezingen Deel 2 (L2.11516.11518)

Jozef Rulof geeft aan dat we reïncarneren in alle landen, en dat ons machtige onderbewustzijn uiteindelijk alle ervaringen zal bevatten uit onze vorige levens in die verschillende landen, volkeren en talen. De huidskleur zegt niets over de ziel:

Ja mevrouw, Amerika, Frankrijk, Duitsland, het oerwoud en alle talen en alle volkeren der aarde die leven in ons hart, die maken deel uit van ons onderbewustzijn. Meneer, scheldt toch niet op een Fransman en een Rus; we waren het zelf. Voelt u niet, vindt u dit niet allemaal rechtvaardig? Ziet u? Als u zegt dat u blank bent, meneer, kan het zijn dat de zwarte uitstraling u vooruit loopt, en we zeggen: ‘Ha, daar heb je een neger.’ Een zwarte witte neger.

We putten nu uit onze vorige levens:

Ook in Amsterdam stelde men de meester deze vraag en hij zei: „U bent thans puttende uit uw vorige leven. Dat, wat u zich nu eigen maakt, kunt u eerst ná dit leven gebruiken. Dat wil zeggen, u moet zich dit leven nog eigen maken. U put nú uit uw vorig leven, uw Frans, uw Duits of uw Russisch wellicht, u hebt talent, ook dat behoort erbij. Want, als u op Aarde komt, weet u van dit leven nog niets. Gij hebt het u dus eigen te maken! Waar komen uw gravin-allures vandaan? Zomaar gekregen? Dit alles behoort tot uw vorig leven!”

Kunsten en wetenschappen, dame, zien wij terug door ons gevoelsleven. Al onze karaktereigenschappen hebben wij door vele levens opgebouwd.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2540.2550)

Als de mens maar het goede wil:

De kern van alle godsdiensten is dezelfde. Wanneer de mens maar het goede wil, wat doet het er dan toe, of hij jood, christen of mohammedaan is?

Een Blik in het Hiernamaals (VI.2227.2228)

Uiteindelijk krijgen we door onze vele levens de hele mensheid als ervaring in ons gevoelsleven:

Heel de mensheid leeft in één mens.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.4310)

49. Gevoelsgraden

Door vele levens te beleven groeit de ziel in gevoel en bewustzijn, waarbij elke ziel dezelfde gevoelsgraden doorloopt.

Het hiernamaals weerspiegelt de gevoelsgraad

In elk leven doen we ervaringen op. De ervaringen van al onze vorige levens samen vormen ons gevoel waardoor we het leven op aarde aanvoelen. Leven na leven bouwen we aan ons reïncarnerend gevoelsleven, dat hierdoor een bepaalde graad van gevoel bereikt. Na onze levens op aarde gaan we in die gevoelsgraad over naar ons hiernamaals.

Toen de eerste zielen in het hiernamaals aankwamen, werden ze zich pas na verloop van tijd bewust dat de sfeer waarin ze vertoefden, afgestemd was op hun eigen gevoelsgraad. Wat ze op aarde innerlijk beleefd hadden als gevoel, zagen ze in hun hiernamaals uiterlijk weerspiegeld in het licht van hun sfeer. Hoe meer gevoel en bewustzijn ze verwierven, hoe meer licht er in hun sfeer kwam.

Ze merkten dat dit licht helderder en mooier werd, naarmate ze zich meer voor anderen gingen inzetten. De aard van het licht was blijkbaar gekoppeld aan de graad van liefde die ze voelden voor het andere leven. Zo bereikten ze het licht van de vierde lichtsfeer, en werden meesters van het licht. Ze begrepen dat de mens op aarde nog niet wist dat de sfeer in het hiernamaals bepaald werd door de eigen gevoelsgraad. Daarom gaven ze de sferen verschillende namen, om hiermee de gevoelsgraad van de bewoners van die sfeer te vertolken.

Ze begrepen ook dat de mens op aarde reeds deze gevoelsgraden innerlijk moest dragen, anders hadden de daarop afgestemde sferen niet kunnen ontstaan. Wanneer bij de overgang van een mens naar het hiernamaals de gevoelsgraad de plaats in het hiernamaals bepaalt, moet die gevoelsgraad reeds tijdens de levens op aarde opgebouwd zijn.

Van stoffelijk naar geestelijk

De meesters van het licht noemen hun eigen sfeer in het hiernamaals het Zomerland, zodat de mens op aarde aan een eeuwige zomer zou denken. De meesters zelf hebben alle aardse gedachten afgelegd, ze zijn in gevoel voor zichzelf met niets meer bezig dat tot de stoffelijke wereld behoort. Hun eigen gevoelsafstemming noemen ze de 'geestelijke gevoelsgraad', omdat ze alle stoffelijke gevoelens losgelaten hebben. Ze zijn volkomen ingesteld op hun

geestelijke ontwikkeling in de lichtsfeer waar ze met hun geestelijke lichaam verblijven.

De meesters zagen dat de ziel op aarde, door te leven in de stof, een 'stoffelijke gevoelsgraad' bezit. In die gerichtheid op de aardse materie zagen ze wel grote verschillen. Vele mensen op aarde zijn alleen met de stof bezig, en hebben geen oog voor hun medemens. Ze zijn vooral bezig om meer stoffelijke rijkdom te vergaren, hun eigen bezit staat centraal in hun gevoelsleven. Ze kunnen hun medemens nog grof en kwetsend behandelen, daarom noemen de meesters deze gevoelsafstemming de 'grofstoffelijke gevoelsgraad'. Wanneer deze mensen overgaan naar het hiernamaals, komen ze terecht in het 'schemerland'. Deze sfeer weerspiegelt het beetje licht dat haar bewoners innerlijk hebben opgebouwd.

Andere mensen hebben hun stoffelijke gevoelsgraad al verfijsd, ze zijn niet langer grof, maar ze zijn vriendelijk en behulpzaam geworden. Door hun liefde voor hun medemens stemmen ze zich reeds af op de eerste, tweede of derde lichtsfeer in het hiernamaals. Hun gevoelsafstemming wordt de 'fijnstoffelijke gevoelsgraad' genoemd.

De laagste gevoelsgraden

Mensen die op aarde innerlijk vol zijn van haat en wellust, zijn afgestemd op het 'land van haat, hartstocht en geweld'. In deze duistere sfeer zullen ze terecht komen tussen miljoenen soortgenoten van wie het geestelijke lichaam lijkt op een roofdier met klauwen. Daarom spreken de meesters hier over de 'dierlijke gevoelsgraad'.

Hitler en zijn soortgenoten bevinden zich in het 'dal van smarten', de laagste hel in het leven na dit leven. Hun afstemming wordt 'voordierlijke gevoelsgraad' genoemd, omdat hun gevoelsleven lager is dan het roofdier dat doodt uit honger.

Door de duisternis naar het licht

De meesters ontdekten dat alle zielen door de duisternis naar het licht evolueren. Ze zagen dat elke ziel dezelfde innerlijke weg volgt, van voordierlijke naar geestelijke gevoelsgraad. De ene ziel is hierin al verder gekomen dan de andere, omdat de ene ziel al veel meer levens heeft beleefd dan de andere. Uiteindelijk bereikt elke ziel in het hiernamaals de geestelijke gevoelsgraad, omdat elke ziel de stuwning bezit om haar gevoelsleven te verhogen.

De meesters waren in hun vierde lichtsfeer geestelijk ver genoeg geëvolueerd om het evolutiestadium van elke ziel op aarde met zekerheid te bepalen. Ze zagen dat de mens op aarde die zekerheid niet kan behalen en slechts tot

een inschatting kan komen van de gevoelsgraad van een handeling, omdat de beoordeling beperkt wordt door het stoffelijke bewustzijn.

De meesters merkten dat ze hun gevoelsgraad deelden met miljoenen andere zielen, maar ze bleven uniek door hun verschillende vorige levens die ze op aarde beleefd hadden en die hun gevoelsleven een eigen kleur hadden gegeven.

Bronnen

Het hiernamaals weerspiegelt de gevoelsgraad

Leven na leven bouwt de ziel aan haar gevoelsleven:

Thans leren wij de mens kennen. Maar het innerlijke leven als de ziel en de persoonlijkheid zeggen ons, hoe al die overgangen zijn. De ziel als de persoonlijkheid maakt zich nu levenswijsheid eigen en doet aan kunsten en wetenschappen, waarvan gij, meester Zelanus, door de boeken: „Geestelijke Gaven” de wetten hebt verklaard. Dat zegt echter, dat de éne mens méér gevoel bezit dan de andere en dat zijn levensgraden voor het innerlijke leven én voor het organisme. Wat de éne mens bereikt, is de ander niet toe in staat! Onfeilbaar vertellen de levensgraden ons nu hoe het eigen bewustzijn is ten opzichte van Moeder Aarde en haar levenswetten, voor godsdiensten en kunsten én wetenschappen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.7182.7187)

Meester Zelanus, de schrijver van het boek ‘Geestelijke Gaven’, verklaart dat men eerst aan Gene Zijde de gevoelsgraden bewust leert kennen:

Terwijl we de graden voor het gevoelsleven op aarde beleefden, leerden we die eerst aan deze zijde bewust kennen en zagen we, dat ze stoffelijk én geestelijk zijn.

Geestelijke Gaven (SP.74)

In het hiernamaals ziet men immers die gevoelsgraden weerspiegeld in lichtsferen (hemelen) en duistere sferen (hellen):

Hier vindt u de zeven graden voor het gevoelsleven terug als de zeven hellen en hemelen.

Geestelijke Gaven (SP.79)

Dan beseft de hemelbewoner dat de ziel die gevoelsgraad al op aarde moet gehad hebben, anders konden die 'graden voor geestelijk gevoel' niet weerspiegeld worden in de sfeer in het hiernamaals:

Indien deze graden voor geest en stoffichaam niet op aarde hun bestaan hadden gekregen, zouden er geen hellen en hemelen zijn geweest. Ze zouden niet hebben kunnen ontstaan.

Geestelijke Gaven (SP.80.81)

De meesters hebben de graden van gevoel en bewustzijn namen gegeven, die de bewustzijnsgraden vertolken die zij aan Gene Zijde hebben leren kennen:

Al deze Europese persoonlijkheden als volken leefden nog in het land van haat of in een schemertoestand, namen voor bewustzijnsgraden, zoals wij die aan onze zijde leerden kennen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2775.2775)

Van stoffelijk naar geestelijk

Op aarde zijn er vier gevoelsgraden vertegenwoordigd. In het volgende citaat bedoelt meester Zelanus met 'In de stoffelijke graden' het leven op aarde in een stoffelijk lichaam, en met 'ons leven' verwijst hij naar zijn eigen leven in het hiernamaals:

In de stoffelijke graden, die Moeder Aarde voor uw evolutie schiep, zijn de volgende afstemmingen vertegenwoordigd: de voordierlijke, dierlijke, grofstoffelijke en stoffelijke. De geestelijke behoort tot ons leven.

Op aarde vindt u al deze afstemmingen vertegenwoordigd, u kunt de mensen, die er in leven, aan hun handelingen kennen.

Geestelijke Gaven (SP.117.119)

Door de duisternis naar het licht.

De ene ziel is verder geëvolueerd dan de andere, omdat zij eerder ontstaan is en hierdoor al meer levens heeft beleefd:

Waarom bent u verder dan het andere leven? Omdat u eerder geboren werd.

Maskers en Mensen (MA.36423.36424)

Doordat de ene ziel de andere heel wat levens voor is, is het verschil in gevoelsgraad ontstaan. Maar elke ziel bereikt ooit het hoogste bewustzijn:

Gij zijt die levens enige levens voor. Meer is er niet. Met u bevinden er zich miljoenen mensen in één graad. Dat is uw levensgraad als eigen menselijke zelfstandigheid! Dat is tevens uw afstemming voor deze maatschappij! Waarom kunt gij studeren en kan het andere leven dat niet? Dat leven is nog niet zover! Maar dat leven kómt zover!

Maskers en Mensen (MA.36427.36434)

Elke ziel doorloopt dezelfde gevoelsgraden:

De ziel gaat van de voordierlijke naar de geestelijke graad.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.412)

De meesters van het licht die het hogere geestelijke bewustzijn hebben verkregen, kunnen de gevoelsgraad van iedereen met zekerheid vaststellen:

Om de levensafstemming ten opzichte van onze wereld van de enkeling en de massa te kunnen vaststellen, moet men het aardse leven hebben verlaten en het hogere bewustzijn bezitten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2736)

Op aarde kan de mens hiervan ook een inschatting maken op basis van de handelingen van een mens. In het volgend citaat wordt met 'In dit leven' bedoeld: aan Gene Zijde.

In dit leven kunnen wij de grens van het gevoelsleven vaststellen. Welke hoogte voor deze zijde is behaald, is aan de menselijke uitstraling te zien. Op aarde kun je dat echter volgen door de persoonlijkheid in alles te observeren, want iedere daad stemt zichzelf weer af op een levensgraad en die graad van leven zegt je, of hij geestelijk, dan wel stoffelijk, ja, dierlijk of voordierlijk is.

Zielsziekten van Gene Zijde gezien (ME.8308.8310)

Meester Alcar, de geestelijke leider van Jozef Rulof, waarschuwt echter dat men op aarde hiermee voorzichtig moet zijn, omdat de aardse mens zich op een karaktereigenschap kan verkijken. Alcar laat Jozef de gevoelsgraad peilen van twee mensen op aarde, Joop en een meisje. Het hart van het meisje is gebroken door liefdesverdriet, en in eerste instantie lijkt Joop innerlijk sterker te zijn dan het meisje. Maar Jozef begrijpt dat men zonder liefde geen hogere

gevoelsgraad kan verwerven:

„Joop is niet verder, omdat hij één doel volgt, Alcar. Ik wil zeggen, Joop beleeft eigenlijk niets. Dit meisje is in haar karaktereigenschappen veel verder dan hij is of zou kunnen voelen. Ik zie dit kind ruimer en als ik haar leven volg, dan komt er in mij warmte. Joop bezit die warmte niet, want hij sluit zich op en volgt een eigen bestaan. Hij heeft geen verlangen om een meisje te bezitten. Deze gevoelskrachten, als liefde gevoeld, zeggen tot Joop, tot dit kind en tot mij, dat er niets boven de liefde gaat en dat iedere persoonlijkheid zal vallen, indien er geen liefde aanwezig is of gevoeld wordt. Ik zie het dus zo, dat Joop zich haar warmte nog moet eigen maken en dat zij derhalve Joop ver vooruit is.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8584.8591)

Alcar legt uit dat hij als meester van het licht de gevoelsgraad van de mens op aarde met zekerheid kan vaststellen, maar dat men daarvoor aan Gene Zijde moet zijn:

In het aardse leven lijkt het, dat de een verder is dan de ander, maar wanneer we de karaktereigenschappen stuk voor stuk, een voor een volgen en ontleden, dan stijgt soms de hel boven een sfeer van licht uit. Dat wil zeggen, dat de zonden die mensen denken te doen, niet eens zonden voor God zijn. De daad van een ander kan lief lijken maar als je er achter kijkt is die ontstaan door zuivere eigenliefde en berekening. Is dat liefde? Zo kunnen wij aan deze zijde iedere persoonlijkheid ontleden, want het leven zélf stelt de eigen levensafstemming vast. Nu gaat het vanzelf, maar je moet ervoor aan deze zijde zijn.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8605.8610)

Naast de gevoelsgraad of sfeer die de ziel deelt met miljoenen andere zielen, blijft elke ziel uniek door zijn verschillende vorige levens:

Deze studie is kosmisch diep, omdat al deze mensen, die toch tot één sfeer behoren, een eigen wereld bezitten, niet één mens is als de miljoenen anderen, elk leven vertegenwoordigt een kosmische diepte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6194)

50. Stoffelijk of geestelijk

Bij Jozef Rulof verwijst ‘stoffelijk’ naar aardse materie en ‘geestelijk’ naar het hiernamaals, of het zijn twee gevoelsgraden van de ziel.

Stoffelijk

In de boeken van Jozef Rulof is het woord ‘stoffelijk’ dikwijls synoniem voor aards of materieel, het verwijst dan naar de ‘stof’ op aarde, naar de materie. Dit staat in tegenstelling tot alles wat niet stoffelijk is en ‘astraal’ of ‘geestelijk’ genoemd kan worden. Het stoffelijke lichaam is ons materiële fysieke lichaam op aarde.

Daarnaast wordt stoffelijk ook gebruikt om een innerlijke gevoelsgraad aan te duiden, een niveau van het gevoelsleven.

Geestelijk

Het woord ‘geestelijk’ in de boeken verwijst dikwijls naar het leven na de dood. De geestelijke werelden van het hiernamaals, sferen genoemd, bestaan uit een geestelijke substantie die we met onze fysieke ogen niet kunnen waarnemen. Geestelijk is dan een synoniem van ‘astraal’ en staat in tegenstelling tot stoffelijk, aards, materieel of fysiek. In het hiernamaals heeft onze ziel nog steeds een lichaam, maar dat geestelijke lichaam is veel ijler dan ons fysieke lichaam op aarde. Meer informatie over de aard van deze geestelijke substantie vindt u in het artikel ‘geest en geestelijk lichaam’ in Naslagwerk Deel 1.

Daarnaast kan geestelijk ook verwijzen naar een innerlijke gevoelsgraad. Meer informatie hierover vindt u in het artikel ‘gevoelsgraden’.

51. Onderbewustzijn

Ons onderbewustzijn bevat ervaringen en gevoelens van dit leven en al onze vorige levens.

Nachtelijke verwerking

Als we 's avonds moe zijn van een dag vol levendige indrukken, zijn we toe aan een goede nachtrust. Tijdens de diepe slaap zinken de ervaringen van overdag weg in ons onderbewustzijn. Daar worden ze toegevoegd aan het enorme reservoir van al onze vorige ervaringen.

Het wegzinken van de ervaringen ontnemt de druk die overdag op ons zenuwstelsel is ontstaan door de opgedane indrukken. Hierdoor kan ons zenuwstelsel de volgende dag weer nieuwe indrukken verwerken. De scheiding tussen de miljarden ervaringen uit ons verleden en de ervaringen van de nieuwe dag is noodzakelijk om overdag geen druk te voelen van wat we allemaal al beleefd hebben.

Als we wakker zijn, kunnen we geen indrukken en ervaringen loslaten, wanneer we er bewust aan denken houden we onze ervaringen vast. Het wegzinken van onze ervaringen kan alleen tijdens de slaap gebeuren, omdat onze persoonlijkheid dan in slaap is en deze ervaringen kan loslaten.

Gevoel en dagbewustzijn

Toch zijn al die ervaringen niet helemaal weg, ze helpen ons om de nieuwe uitdagingen van de volgende dag beter aan te kunnen pakken. In het dagbewustzijn hebben we nog steeds de beschikking over de ervaringen die te maken hebben met de taak waar we ons op richten. Dan komen uit ons onderbewustzijn die gevoelens naar boven die te maken hebben met het werk dat we willen verrichten.

We putten hierbij niet alleen uit de ervaringen van dit leven, maar tevens uit de ervaringen van al onze vorige levens die met dit werk te maken hebben. Wanneer we ons al deze ervaringen bewust zouden herinneren, dan zou de veelheid van indrukken ons bewustzijn overstelpen. Gelukkig hebben we alleen 'gevoel' overgehouden voor onze levenstaak.

Dat gevoel kan uit meerdere levens tegelijk komen. Als we bijvoorbeeld drie levens na elkaar aan kunst hebben gedaan, kunnen we ons opgebouwde gevoel uit al die levens inzetten om iets moois te bereiken. Hoe meer levens we gebouwd hebben aan een vaardigheid, hoe sterker we zullen uitblinken in ons huidige beroep of dagtaak.

Het topje van de ijsberg

Ons bewustzijn kunnen we zien als de oppervlakte van ons onderbewustzijn. In de grote oceaan gevuld met al onze vorige levens zijn we ons alleen bewust van wat boven de waterspiegel uitsteekt. Maar er zit véél meer onder water dan boven de waterspiegel.

Onder water zit elke gedachte uit al onze vorige levens, alle ervaringen, alle indrukken, alle herinneringen, alle gevoelens, al onze liefde. Onze ziel kan uit al deze ervaringen putten om onze huidige persoonlijkheid op te bouwen. In ons onderbewustzijn zitten niet alleen de gevoelens uit onze recente vorige levens, maar ook alle ervaringen vanaf het allereerste leven dat wij als ziel beleefden.

Bronnen

Nachtelijke verwerking

In de boeken van Jozef Rulof wordt ons bewustzijn dat we ervaren wanneer we wakker zijn, het dagbewuste of het dagbewustzijn genoemd:

Het innerlijke leven moet tijdens de slaap het dagbewuste verwerken. En wanneer dat niet geschiedt, bent u 's morgens doodmoe. Nu heeft het zieleleven niet kunnen afreageren. In deze toestand is de ziel nog te actief.

Geestelijke Gaven (SP.9778.9781)

De werking van het stoffelijke lichaam wordt in het boek 'Geestelijke Gaven' met een uurwerk vergeleken:

Kon de mens in de slaap niet afreageren, dan bezweek het lichamelijke-stoffelijke stelsel, dat uurwerk liep dan onverbiddelijk vast. Het kreeg nu een teveel te verwerken en dat kan niet!

Geestelijke Gaven (SP.9783.9784)

Meester Zelanus schotelt de lezer van het boek 'Geestelijke Gaven' een raadsel voor:

Iedere seconde van de dag leeft ge erin, doet ge er iets door of krijgt ge er iets door geschonken, waarna uw leven is vervuld.

Ra-ra-wat is het!

Nogmaals, de ziel moet tijdens de slaap afreageren, of het stoffelijke lichaam zou bezwijken. De natuur zorgde ervoor!

Op één-jarige leeftijd zou het kind dan reeds bezwijken, doordat het zieleleven de opgedane ervaringen niet meer zou kunnen dragen.

En nu op volwassen leeftijd? Dat is een gewicht, dat ge niet eens berekenen kunt en dat toch in uw innerlijk ongemerkt gedragen wordt. De ziel – ik ga er steeds dichterbij naar toe – maakt haar eigen balans op. Voelt u het reeds? De ziel leeft erdoor en de slaap gaf haar deze zo grote genade. Wie nu niet in de vierde (graad van) slaap is, kan niet afreageren en dus behoudt de ziel al haar lasten van de dag en prikkelt het toch reeds vermoeide zenuwstelsel en de stoffelijke stoornissen laten het u weten. Ge kunt nu spoedig een zenuwarts bezoeken, want uw zenuwstelsel is kapot.

Mijn geachte lezer, het is uw onderbewustzijn!!!

Geestelijke Gaven (SP.9790.9801)

Het onderbewustzijn wordt vertegenwoordigd door de diepste graden van de slaap. Van deze graden zijn we ons tijdens ons leven op aarde niet bewust. We ervaren hooguit de derde graad van slaap, dat is de toestand waarin we dromen. In de vierde graad van slaap zinken we al weg in een droomloze toestand, die ervoor zorgt dat we daarna helemaal uitgerust wakker kunnen worden.

Uw onderbewustzijn vangt al die overbelasting op en daardoor raakt de ziel van haar eigen last volkomen bevrijd of het bezwijken staat voor de deur. Daarom kunnen uw zenuwartsen die doodeenvoudige stoornissen niet vaststellen, hoe geleerd ze ook doen. Zij moeten in dat onderbewustzijn afdalen, willen ze een duidelijke diagnose stellen en constateren, waar de eigenlijke druk ligt. De ziel heeft dit in handen. Zij kunnen vaststellen dat ge slecht slaapt, maar hoe wil de geleerde in de slaap afdalen? Waar de stoornissen liggen en leven, helpen geen medicijnen, de oorzaak is niet door hen weg te nemen, hiervoor is astrale kennis nodig. Dit onderzoek kan men u op aarde nog niet schenken, omdat de geleerde beweert dat dit leven voor de ziel het eerste is! Voor ons echter – of er was geen onderbewustzijn – het volgende leven, de wedergeboorte.

Hierin leeft het innerlijke leven, hier is de ziel haar eigen koninkrijk binnengestapt en moet het onderbewustzijn aanvaarden, dat de laatste en de hoogste de zesde en zevende graad van slaap vertegenwoordigen.

Geestelijke Gaven (SP.9804.9812)

Het onderbewustzijn neemt in de diepere graden van de slaap de last van de persoonlijkheid over:

Tussen de vierde en vijfde graad van uw slaap ligt het evenwicht tussen stof en ziel, hier is het, dat de ziel haar ballast loslaat en in het onmetelijke onderbewustzijn doet wegzinken, om toch deel van uw leven te blijven uitmaken. Dit evenwichtscentrum heeft dus voor uw leven grote betekenis, ook al geschiedt het buiten uw eigen denken om, toch is dit de geestelijke balans voor beide organismen, de weegschaal, door God aan het lichaam geschonken. Deze ballast moet overboord of ge stort in. Deze laatste drie graden van het onderbewustzijn nemen hem van de persoonlijkheid over en bewaren hem voor u.

Geestelijke Gaven (SP.9843.9846)

Het loslaten van ervaringen kan alleen buiten ons bewustzijn om plaatsvinden:

Maar bent u overbelast in het dagbewuste leven, dan komen deze drie graden u tijdens uw slaap te hulp; dit geschiedt buiten uw eigen bewust voelen en denken om of ge houdt het vast. Dat moet dus in de slaap plaatsvinden. Die graden zorgden ervoor dat het evenwicht tussen ziel en lichaam in stand blijft, zij waken voor de botsing van het dagbewuste ik en het onderbewuste. Deze graden van slaap zijn het licht in uw ogen, zijn voor het gevoelsleven de intuïtie en de sensitiviteit voor de geestelijke gaven.

Geestelijke Gaven (SP.9851.9854)

Gevoel en dagbewustzijn

In het dagbewustzijn beleven we ook ons onderbewustzijn:

Dat onderbewustzijn, denken de mensen, dat beleef je nooit. Maar onderbewustzijn is dagbewustzijn. Als het kind begint, dan heeft dat kind al gevoel, en dit en dat, en doet al iets, weet al iets. Net als een eendje; die gaat het water in. Maar de mens die even wakker wordt, kind groeit op, en u ziet het verschijnsel. Dat zou ... Kijk, dat zou miljoenen eeuwen,

tijdperken terug moeten gaan, want waar is het eerste gevoel opgebouwd? Wat wás het eerste beleven voor de ziel als goddelijke vonk?

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.15943.15950)

Uit ons onderbewustzijn putten we ons gevoel:

Wij kennen dit onderbewustzijn, want eens leefden wij in die werkelijkheid, het zijn al onze levens die wij hebben beleefd. Wat is onderbewustzijn? Moet ik u dit thans nog duidelijk maken? Voel uw eigen diepte, uw innerlijk leven, uw gevoelens, die in u zijn.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15747.15750)

Dat kan uit vele levens tegelijk zijn:

Maar, u voelt wel, u draagt het gevoel, het bewustzijn van twintig, dertig levens bij u. Die zijn bewust.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4235.4236)

Het topje van de ijsberg

„Hoe ziet dat leven eruit, wat is onderbewustzijn?”

„Het is het leven voor de ziel, zei ik u reeds. Onderbewustzijn is dat, waarin al uw levens zich bevinden en waardoor gij een ruimte vertegenwoordigt.”

„Kunt gij daarin afdalen?”

„Ik ben ermee verbonden.”

„Hoe ziet het er daar uit?”

„Hoe het er hier uitziet? Het leven, waarin ik nu ben, leeft aan de oppervlakte van deze wereld. Gij kunt deze vergelijking aanvoelen. Al mijn vorige levens, duizenden voor deze wereld, maken deel uit van dit bewustzijn. En gij noemt het onderbewustzijn; elke gedachte in al die levens verstoffelijkt, vind ik hierin terug. Vader-, moederschap, levenswetten voor het organische bestaan, die voor het lichaam, al de stoffelijke wetten, vanuit het oerwoud beleefd, ook die van de ruimte, zie ik, voel ik in dit onderbewustzijn terug en maakt deel uit van mijn dagbewuste voelen en denken. Duizenden levens heb ik beleefd, hierdoor bouwde ik

aan mijn persoonlijkheid. Het leven van nú, sluit het onderbewustzijn voor de persoonlijkheid af.

Maskers en Mensen (MA.34266.34279)

52. Dagbewustzijn

Het dagbewustzijn is het bewustzijn dat we bezitten wanneer we lichamelijk wakker zijn.

Wakker

In de boeken van Jozef Rulof wordt met dagbewustzijn bedoeld: het bewustzijn dat wij bezitten wanneer we wakker zijn. We zijn ons dan bewust van de omgeving die we door onze zintuigen waarnemen. Met dit bewustzijn beleven we de ervaringen van de dag.

In dit bewustzijn zijn we ons ook tot in zekere mate bewust van onze eigen innerlijke wereld, onze gevoelens en onze gedachten. Als ons gevoelsleven iets te zeggen heeft, dan stuwt dit gevoelens naar ons dagbewustzijn en kunnen we die gevoelens bewust uitspreken en daarnaar handelen.

We kunnen ook iets van onze vorige levens beleven in ons dagbewustzijn. We zien bijvoorbeeld iets op televisie, en denken: 'Hé, dat ken ik!' Op dat moment kan het Afrikaanse, Amerikaanse of een ander volk in ons bewust zijn, op dat ogenblik maakt het vorige leven dat we daar beleefd hebben voor zoveel procent deel uit van ons dagbewustzijn. Dat kan heel vluchtig zijn, maar ook permanent in de vorm van een aanleg, talent of gave.

Herstel van dagbewustzijn

Wanneer we gaan slapen, leggen we dit dagbewustzijn geleidelijk af. We worden ons steeds minder bewust van onze omgeving, totdat we diep in slaap zijn gekomen. In de slaap wordt de spanning ontladen die in het zenuwstelsel ontstaan is door de ervaringen van overdag.

Tijdens de slaap analyseert de ziel wat er is binnengekomen in het gevoelsleven, en door het dromen gaat er weer overboord wat geen waarde heeft. Die dromen dienen om het dagbewustzijn te herstellen, om de volgende morgen weer dagbewust en uitgerust nieuwe ervaringen te kunnen opdoen. Gedurende het slapen kan de ziel zo beter zorgen voor haar rust en harmonie dan tijdens het dagbewustzijn.

Voorbij het dagbewustzijn

Het slaapwandelen toont aan dat de mens ook buiten het dagbewustzijn om kan handelen. Op dat moment is het belangrijk om de slaapwandelaar niet aan te raken of te storen in zijn handelingen, want dat kan een ze-

nuwshock veroorzaken. Tijdens het slaapwandelen handelt de mens immers niet in het dagbewustzijn, waardoor hij geen weerstand heeft tegen gebeurtenissen die buiten zijn bewustzijn om plaatsvinden, zoals het aanraken van zijn lichaam.

Jozef Rulof ervaart tijdens zijn uittredingen uit zijn lichaam dat hij ook buiten het dagbewustzijn om in het hiernamaals bewust kan voelen, denken en handelen. De term dagbewustzijn wordt dan ook alleen gebruikt om het bewustzijn in het lichamelijke bestaan op aarde aan te duiden. De ziel kent echter een eeuwig bewustzijn dat het dagbewustzijn van dit ene lichamelijke leven overstijgt.

Bronnen

Wakker

Het dagbewustzijn is het bewuste stoffelijke denken en voelen als we wakker zijn. Pas in de vierde graad van slaap is dit dagbewustzijn volkomen ingeslapen:

In de vierde graad zinkt de persoonlijkheid weg en is het bewuste stoffelijke, dagbewuste denken en voelen afgelegd.

Geestelijke Gaven (SP.9759)

In het dagbewustzijn beleven we onze gevoelens. Het onderbewustzijn is de voorraadschuur waaruit deze gevoelens komen:

Maar het dagbewuste ik is om te beleven, het onbewuste dient als voorraadschuur en kan hemels zijn, want ge hebt daarin de wetten van vele levens bewaard. Ook het leed en de smart!

Geestelijke Gaven (SP.9825.9826)

Een deel van ons onderbewustzijn kan voor een aantal procenten bewust aanwezig zijn in ons dagbewustzijn:

U kunt met het verleden, u kunt het zelfs nu nog, terwijl u hier in Amsterdam of waar ook bent, leeft, kunt u nog dingen beleven uit Frankrijk, Italië, Afrika. U ziet iets, u zegt: 'Hé, dat ken ik', en dan is dat Afrikaanse en Amerikaanse, Engelse, welk volk waar u was, is op dat ogenblik voor zoveel graden, procent gevoel bewust, en maakt deel uit van uw

dagbewustzijn. Uw dagbewustzijn wordt vertegenwoordigd door miljoenen levens. Het is helemaal niet vreemd dat u een taalknobbel heeft, of u doet aan kunst; die man heeft dit en die man heeft dit. Iemand die kwam, kan dit. Mozart ging daarheen, piano, een ander kind kan timmeren, en die kan broodbakken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6557.6562)

Herstel van dagbewustzijn

Waarom droomt de mens?

Meestal is het alleen maar het herstel van het dagbewustzijn. Dan heeft de mens in de jaren te veel beleefd, en dat wordt dan in de droom, in de slaap geanalyseerd, en dan komt leven en stof weer – en weest u maar blij, dat het gebeurt – tot harmonie, of het innerlijke leven vernielde onherroepelijk in één maand het zenuwstelsel.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.6861.6862)

In de slaap kan de ziel beter opruimen wat geen belang heeft voor haar gevoelsleven, dan tijdens het drukke dagbewustzijn:

Maar wat u wilt weten is: u bent in slaap, in onbewustzijn, nietwaar, bent u bewust denkende. En nu kunt u fantaseren, u kunt dingen beleven, u kunt gekke fratsen beleven, kunt u, u kunt de prettigste lol beleven, u kunt een kermistent, een ruimte, u kunt prachtige beelden, geestelijke beelden, tafereelen, en u kunt, wat elk mens beleeft, een kermistent beleven in de geest. U raakt hier iets aan en daar iets aan en daar iets aan, dat hoopt zich op, dat overheerst u, dat zit bovenop uw gevoel, en dat moet eruit, of u gaat na een tijd ... En daar is de droom weer heerlijk voor, dat is het nabeleven voor de mens, het corrigeren van het dagbewustzijn in slaap is dat, en dan gaan die akelige dingen er weer uit. En dan kan de persoonlijkheid op een dag weer zeggen, dat weet u niet eens: 'Hé, wat ben ik weer licht', en dan is het overspoedige, het overvele, hetgeen wat geen bezit heeft, geen fundament heeft gekregen, dat gaat nu overboord. Dat doet de ziel, dat doet uw gevoelsleven. Uw gevoelsleven zegt: daar wil ik niet meer mee te maken hebben. De allergekste dingen die gooit u in slaap juist overboord, en die trekt u op een dag, in dagbewustzijn trekt u dat tot u. Vindt u dat niet heerlijk, dat de ziel en de persoonlijkheid meer zorgt, beter zorgt voor zichzelf, meer in harmonie is in slaap, dan in dagbewustzijn?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6542.6550)

Vorbij het dagbewustzijn

Op een contactavond stelde men een vraag over slaapwandelen aan meester Zelanus:

(Meneer in de zaal): ‘Meester Zelanus, de wetenschap die weet nog steeds niet wat een slaapwandelaar zeggen wil.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6514)

Tijdens het slaapwandelen kunnen de dingen van de dag beleefd worden net als tijdens dromen:

Dat wil zeggen – ik zal er maar bij leunen – dat wil zeggen, dat de mens in slaap de dingen van de dag beleeft, op honderd procent.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6520)

Jozef Rulof geeft een voorbeeld vanuit zijn eigen jeugd, dat hij als ‘Jeus’ slaapwandeland naar de duiven op de zolder van het ouderlijke huis gaat:

Kijk, u leest aanstonds in ‘Jeus van moeder Crisje I’, Jeus komt bij de duiven, speelt ermee, valt in slaap.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6521)

Zijn vader ‘De Lange Hendrik’ wil het kind oppakken:

Het kind loopt slaapwandeland naar boven, kruipt de trappen op, legt zich weer neer tussen de duiven. Toen zegt ... De Lange Hendrik wil dat kind – ik heb het gisteren juist vastgelegd, gelezen met André – de Lange Hendrik wil het kind op ...

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6524.6526)

Maar zijn moeder Crisje voelt intuïtief aan dat je een slaapwandelaar niet mag aanraken:

‘Nee’, zegt Crisje, ‘raak het niet aan, want nu kan er wat gebeuren.’

Natuurlijk, u kunt een schok beleven, een bloedspuwing en alles, het hart kan stilstaan op slag, omdat u met beide handen in honderd procent bewustwording, beleving, ingrijpt; u zit in het eigenlijke leven, dat geen weerstand, geen denken, geen voelen meer bezit. Dus dat lichaam kunt u op slag breken, voetjes breken, handen breken, omdat die wil weg is. Dat

lichaam ligt daar, heeft geen wil meer, geen dagbewuste wil, want uw vingers, uw handen krijgen bezieling naarmate uw wil komt, nietwaar? En hier is de wil weg.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6527.6531)

Slaapwandelen wordt beleefd buiten het dagbewustzijn om:

Dat kind, Jees beleefde dat op honderd procent in het onbewuste, in de slaap. Dus we leven nu, we hebben nu onbewustzijn en bewust denken en voelen, maar vrij van het dagbewuste. Dus, nu komt ... de handeling is weg, de kracht is weg, want het ligt levenloos, de persoonlijkheid is denkende, voelende, buigende, sprekende, vrij van de weefsels.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6532.6534)

Denken en waarheid

53. Van gevoel tot gedachte

Wanneer we denken vanuit ons gevoel, kunnen we onze ervaringen uit onze vorige levens gebruiken om ons te beschermen en te leiden.

Wat was er eerst?

Wat hebben we eerst gedaan: voelen of denken? Zijn dit totaal verschillende activiteiten, of hebben ze een nauwe verwantschap? Had de oermens gevoelens en gedachten?

Het artikel 'gevoel' verklaart waar ons gevoel vandaan komt. Gevoel is het resultaat van al onze ervaringen in dit leven en in al onze vorige levens. Door onze vorige levens worden we geboren met veel gevoel, want onze ziel brengt haar reïncarnerende gevoelsleven met zich mee.

Daardoor kunnen we als zuigeling al voelen, ja zelfs in de moederschoot voelen we reeds wat onze moeder beleeft. Naarmate we opgroeien, wordt er gevoel in onszelf wakker wat hoort bij die levensfase. Maar wanneer gaan we denken? Wat is denken eigenlijk?

Met het woord 'denken' wordt meestal het innerlijk vormen van woorden en beelden bedoeld. In elk leven krijgen we nieuwe woorden te verwerken, dikwijls is het zelfs een heel nieuwe taal. Die taal moeten we aanleren, die is niet vanzelf beschikbaar bij onze geboorte. Als zuigeling kunnen we ons gevoel nog niet met woorden aan onze ouders duidelijk maken.

Het opnemen en gebruiken van woorden vindt in elk leven weer plaats ná het voelen. Aan het kind kunnen we reeds zien dat denken en voelen niet gelijktijdig ontstaan zijn. Eerst was er voelen, en daarna kwam het denken in woorden.

Woorden leren

Een kind leert een taal door woorden die het hoort, te koppelen aan een waarneming, een ervaring of een gevoel. De woorden worden door het gevoel van het kind opgenomen en later uitgesproken als de klanken gevormd kunnen worden. Zo leert het kind zijn gevoelens te vertolken met de woorden die in dit leven aangeboden worden.

Het kind herhaalt in het kort de ontwikkeling die de mensheid heeft doorlopen. Toen er nog geen woorden waren, kon men reeds waarnemen welke gevoelens de medemens beleefde door de gezichtsuitdrukking en de klanken die uitgestoten werden. Pas veel later heeft de mens woorden zoals 'jaloersheid' en 'haat' bedacht, en kon hij die woorden gebruiken om gevoelens te

verwoorden. Op die wijze leerde hij zichzelf en de ander steeds beter kennen, omdat hij meer inzicht kreeg in het gevoelsleven van de ziel.

Voelend denken

Ook als volwassene kunnen we voelend denken. Hierbij werkt ons gevoelsleven als bron van ons denken. Als we voelend denken, putten we uit ons gevoel dat door onze vorige levens is opgebouwd. Ons denken is dan eigenlijk bevoelen, we bevoelen de woorden die we in dit leven hebben geleerd om die woorden te kiezen die onze gevoelens het best vertolken. Met die woorden verwoorden we dan ons gevoel.

Wanneer we denken vanuit ons gevoel, kunnen we in harmonie met ons gevoelsleven blijven, in verbinding met onszelf, met onze ziel. We kunnen dan onze eigen ervaringen uit onze vorige levens bijvoorbeeld inzetten om ons in dit leven ergens tegen te beschermen. We kunnen dan ons leven laten leiden door onze ziel, vanuit ons gevoelsleven.

Voorzichtigheid

In het boek 'Zielsziekten van Gene Zijde bezien' wordt een voorbeeld beschreven hoe de ziel zich vanuit het gevoelsleven in een nieuwe incarnatie beschermt. Wanneer men zich in een vorig leven zodanig heeft overgegeven aan een hartstochtelijke liefde dat hierdoor het lichamelijke en geestelijke instorten volgde, dan zal in de volgende incarnatie die doorleefde ellende weer in het gevoelsleven wakker worden wanneer de liefde in aantocht is.

De mens voelt dan dat hij moet oppassen met die lichamelijke liefde. Hij weet niet meer precies waarom, want die concrete ervaringen zijn in het onderbewustzijn weggezonden. Maar hij voelt gevaar, hij voelt dat hij zich hierin kan verliezen, en zal nu een voorzichtigheid aan de dag leggen om de liefde te beleven.

Door zijn eigen gevoelsleven is de mens dan voorbereid en waakt hij over elke voetstap die gezet wordt in het nieuwe leven op aarde. Wanneer hij vanuit zijn gevoel gedachten over de liefde vormt, kan hij denken als ervaringsdeskundige. Dan staan die gedachten niet op drijfzand, maar op de vaste ondergrond van de eigen ervaringen uit vorige levens.

Denken als verstoffelijking van gevoel

De gedachten over voorzichtigheid in de liefde komen niet uit het niets, die gedachten ontstaan uit het gevoel. Om van gevoel naar gedachte te komen, moet die gedachte zeven graden van 'verstoffelijking' ondergaan. Gevoel op

zich is ijl, gevoel kan niet gemeten worden met stoffelijke instrumenten. Gedachten daarentegen zijn vast omlijnd, bepaalde woorden worden gebruikt om een gedachte te vormen, en deze woorden zijn stoffelijk, we kunnen deze woorden neerschrijven en uitspreken.

Gedachten zijn verstoffelijkt gevoel. Dat gevoel kan in de materie verstoffelijkt worden door middel van woorden. Mensen die 'moeilijk uit hun woorden komen' hebben het niet zo makkelijk om hun gevoel door de zeven graden van verstoffelijking heen te stuwen tot volledig gevormde gedachten.

Naast het denken kan gevoel ook op een andere wijze verstoffelijkt worden, bijvoorbeeld door piano te spelen of te schilderen. De geproduceerde klanken van een piano zijn stoffelijk, we kunnen ze beluisteren. De kleuren van een schilderij bestaan uit verfstof. Maar het gevoel bepaalt of het muziekstuk ook aangenaam te beluisteren is, en of het schilderij je aanspreekt of niet.

Na-denken

Doordat gevoelens tot woorden verstoffelijkt werden, ontstond er ook de mogelijkheid om woorden aan een ander mens te geven en woorden van een ander te gebruiken om te denken. Vele mensen denken tegenwoordig in gedachten die niet vanuit hun eigen gevoelsleven gevormd worden. De mogelijkheden en gevaren van het na-denken van wat anderen bedacht hebben, komen aan bod in de artikelen 'gedachten van een ander' en 'wat weten we zeker'.

Bronnen

Wat was er eerst?

Door het benoemen van gevoelens in woorden kon de mens gaan denken:

En nu gaan we eens even met ons eigen-ik bovenop het woordenboek staan van de wereld, bovenop de Bijbel. En dan zult ge onder uw voetzolen voelen wat waar en wat onwaarheid is; want wat onwaarheid is, dat trekt u naar beneden en wat waar is, stuwt u omhoog.

En nu uw woordenboek: ik ben waarheid, ik ben altijd waar geweest, ik heb me nog nooit ... ik heb nog nooit een mens bedrogen, ik ben niet afgunstig, ik ben niet jaloers. Al mijn eigenschappen, alles wat u maar bedenken kunt dat is gevóél, ziet u. Omdat de mens jaloersheid, het

woord jaloesheid en haat heeft opgebouwd, heeft de mens zich leren kennen. U weet nu wat jaloesheid is, maar vroeger in het oerwoud wist u dat niet. Ja, toen zag u het aan het gelaat, het geeft de haat die zich manifesteerde, die was te zien, die kon u opnemen. Nu staat u voor een maatschappelijk woord.

Lezingen Deel 1 (L1.8879.8886)

Voelend denken

We kunnen denken vanuit onze bron als gevoel:

Als ik ga denken – ik ben nu aan het praten, en ik heb het over u, en ik heb het over mezelf, of ik heb het over iets anders – dan put ik dat uit mijn bron als gevoel, door de miljoenen levens die ik heb gehad als man en vrouw. En dat is nu mijn persoonlijkheid. U hebt een eigen persoonlijkheid. En die persoonlijkheid laat zich zien door uw gevoel, dat je dat niet bezit, en dit niet, en dat niet, en zus niet.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11181.11184)

Voorzichtigheid

In het boek ‘Zielsziekten van Gene Zijde bezien’ volgt meester Alcar een ziel die in een vorig leven ten onder is gegaan aan het beleven van hartstocht:

De laaiende hartstocht voert ons door al de graden heen en dan volgt vanzelf ook het lichamelijke en geestelijke instorten. De liefde houdt geen stand en is afbrekend, omdat de hartstocht wordt beleefd!”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10848.10849)

De vraag is of deze ziel in haar volgende leven geleerd zal hebben van deze ervaring:

Staat de persoonlijkheid in het volgende leven niet voor dezelfde wetten?”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10851)

Alcar legt uit aan André (Jozef Rulof) dat de ziel in het nieuwe leven zal waken om niet hetzelfde mee te maken:

De eigen voorzichtigheid, de eigen bescherming ontwaakt, André. De persoonlijkheid heeft dit lijden niet vergeten en heeft al deze ellende

nimmer kunnen afleggen. Ook die ellende moet thans weer ontwaken. Dit is nu de eigen bescherming en het bewustzijn voor dit leven. Nu waakt de persoonlijkheid over zichzelf en over het bewuste stadium waarin hij leeft. Wij zinken geen tienmaal in hetzelfde terug, dat wil zeggen in één en dezelfde toestand want dergelijke ellende slaat diepe wonden in het menselijke zieleleven. Weliswaar zullen wij in het nieuwe leven bezwijken.

De ziel als de persoonlijkheid is dus voorbereid en waakt thans over iedere voetstap die gezet wordt in het leven op aarde. Voor de liefde schrikt dit leven nu terug. Waarom, wanneer wij de karakters kosmisch willen ontleden, leven er zoveel schuchtere mensen op aarde? Er zijn mensen die zich hun leven lang niet kunnen geven. Maar dacht je, André, dat ook dit geen betekenis had? Niet één gedachte ontstaat buiten de schepping om of is buiten al de wetten in de ruimte om te bedenken, want iedere gedachte raakt een wet en is een wet, omdat de persoonlijkheid die wetten vertegenwoordigt. Dat wil zeggen, dat wat wij ook zijn en hoe wij ook mogen handelen, dat dit alles eens is beleefd en voor de persoonlijkheid geestelijke betekenis heeft.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10863.10876)

Denken als verstoffelijking van gevoel

Zo komen we tot de zeven graden van één gedachte:

Iedere gedachte komt uit ons gevoelsleven, heeft daarop afstemming en ermee te maken of die gedachte zou nog tot het niets behoren. Maar dat kan niet, want wij zijn er, wij hebben deze gedachte geschapen en alles wat wij als mens scheppen heeft bestaansmogelijkheid en is een eigen wereld. Ook hierin komen wij tot de zeven graden van één gedachte. Elke gedachte móét een eigen wereld vertegenwoordigen en die gedachte maakt deel uit van onze persoonlijkheid.

Het staat dus vast en het is een wet, dat de persoonlijkheid in het volgende leven zorgzaam zal leven, voorzichtig zal zijn, omdat dit leven in het vorige bestaan te gronde werd gericht. Dat zal het leven nu ten koste van alles voorkomen. Dat verklaart het fundament waarop dit leven staat en dat door leed en smart werd verworven. De ellende is thans bewust en fungeert nu als bescherming voor dit leven.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10877.10884)

Gevoel kan verstoffelijkt worden in verschillende vormen:

U denkt niet, u voelt. Er is geen denken. Wat u noemt, wat u zegt, wat u noemt ‘denken’, dat bestaat er niet: er is alleen voelen. Maar wanneer het hier komt, en uw mond gaat open, wordt het denkende stoffelijke wet. U gaat vanuit uw gevoelsleven iets bedenken, iets bevoelen, dat noemt u denken maar dat is bevoelen, u verstoffelijkt het – een ander leven gaat pianospelen en schildert of schrijft, doet iets, u hebt een aardse taak – nu wordt het stoffelijk gevoel, het innerlijke gevoelsleven verstoffelijkt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.192.196)

Gevoel is het ijle geestelijke lichaam dat door denken tot stof komt in het dagbewustzijn:

‘Wat is denken? Wat is een gedachte? En waar ligt de bron?’

Dat bent u zelf. U bent de bron. Uw gevoelsleven is het geestelijke lichaam voor uw stof, uw dagbewustzijn, uw persoonlijkheid.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11174.11179)

54. Zonnevlecht

Via onze zonnevlecht als zenuwcentrum kunnen we ons gevoel laten spreken en ook bevoelen wat de ander ons heeft te vertellen.

Zenuwcentrum bij onze maag

In het artikel ‘gevoel’ wordt beschreven hoe ons gevoelsleven opgebouwd is door onze ervaringen in dit leven en in al onze vorige levens. Onze ziel bewaart al onze gevoelens, waardoor we in dit leven aanleg hebben om verder te bouwen op wat we in onze vorige levens geleerd hebben.

Maar hoe gebeurt dit lichamenlijk? Waar komen onze gevoelens vanuit onze ziel in ons lichaam tot uiting, zodat we die lichamenlijk kunnen voelen en kunnen verstoffelijken tot woorden, tot denken, tot handelingen?

Ter hoogte van onze maag zit een zenuwvlecht die geestelijk verbonden is met onze ziel. Onze ziel stuwt onze gevoelens vanuit dit zenuwcentrum verder ons lichaam in. Deze zenuwvlecht wordt ook de zonnevlecht genoemd.

Zenuwstelsel en hersenen

Ons gevoel wordt vanuit het zenuwcentrum bij de maag door het zenuwstelsel verder in ons lichaam geleid. Via het centrale zenuwstelsel bereiken onze gevoelens onze hersenen, die daarna de juiste zenuwimpulsen uitsturen om onze gevoelens om te zetten in gesproken woorden, of in handelingen.

Deze omzetting van gevoelens tot woorden heeft de ziel in vele levens verrijkt. In de prehistorie blafte de mens nog, zoals nu een hond. De menselijke concentratie om het gevoelsleven te verstoffelijken tot onderscheiden woorden met de juiste intonatie kon maar opgebouwd worden naarmate het bewustzijn van de mens toenam. In de loop van vele eeuwen heeft de ziel de hersenen aangepast aan haar gevoelsleven, zodat we nu genuanceerde en afgelijnde klanken kunnen produceren om ons in woorden verstaanbaar te maken.

In het artikel ‘hersenen’ wordt de verstoffelijking van gevoelens in het lichaam verder uitgediept.

Onze kern laten spreken

Wanneer we ons gevoel vanuit onze zonnevlecht tot uitgesproken woorden brengen, kunnen we onze kern laten spreken. Dan bieden we onze medemens iets aan dat echt van onszelf is, van onze ziel. Dan leven we in onze

eigen werkelijkheid, en kunnen we onze waarheid aan een ander geven.

Maar dikwijls worden gedachten herhaald, die we van anderen hebben geleerd, en die we niet op waarheid hebben gecontroleerd. Dan komen we in het grijze gebied dat we niet meer zeker weten wat we zeggen, en dat we niet meer met elkaar praten vanuit onze kern. Meer hierover in de artikelen ‘gedachten van een ander’ en ‘wat weten we zeker’.

Voelend bewustzijn

Wanneer onze medemens ons antwoordt, komen die klanken via onze oren ons lichaam binnen. Maar waar zetten we die klanken om in betekenis, waar ergens in ons lichaam bevoelen we die klanken om te weten wat de ander bedoelt? Gebeurt dat in de hersenen, zoals de medische wetenschap denkt? Voelen onze hersenen?

Volgens meester Zelanus bevoelen we die klanken in ons gevoelscentrum, onze zonnevlecht. Wanneer die klanken via oren, hersenen en zenuwstelsel onze zonnevlecht hebben bereikt, kunnen we dankzij ons rijke gevoelsleven uitmaken wat we met die woorden van onze medemens kunnen aanvangen, en wat we daarop willen terugsturen. En als onze maag samenkrimpt van angst of boosheid, weten we precies waar onze zonnevlecht zit. Maar gelukkig kunnen we in onze buik ook de vlinders voelen van verliefdheid en liefde.

Zo kunnen we in onze zonnevlecht voelen wat een ander ons toestuurt. In het artikel ‘gevoelsverbinding’ wordt beschreven dat dit aanvoelen ook telepathisch kan gebeuren, zonder stoffelijke overdracht van klanken.

Bronnen

Zenuwcentrum bij onze maag

Op een contactavond zegt Jozef Rulof dat we ons gevoelsleven gestalte geven vanuit onze zonnevlecht:

Maar wij putten uit het leven om het gevoelsleven gestalte te geven, dat is de zonnevlecht hier onder de maag waarvanuit wij denken en voelen en handelen.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.13026)

Zenuwstelsel en hersenen

Meester Zelanus vertelt dat André (Jozef Rulof) aan zijn toehoorders in Den Haag verklaart hoe wij het blaffen van een hond zijn overstegen:

Ik ben hier sprekende, denkende, de hersens hebben het al verwerkt, maar vanuit deze bron stuur ik mijn gedachten door mijn lichaam heen, en dan komen die uurwerken, die weefsels tot trilling. En nu zijn de hersens alleen ervoor om het gevoel te kunnen opvangen.

André heeft het aan zijn mensen verklaard in Den Haag, of u hoorde vanavond niets anders dan ho hohoble bla, of het was blaffen en stoten. Een hond en een dier, en een ander leven, heeft aldus geen geestelijk menselijke concentratie op het gevoelsleven. Want vroeger, in het oerwoud, blafte de mens ook. En naarmate het bewustzijn kwam, de concentratie kwam, hebben de hersens zich kunnen aanpassen aan het gevoelsleven. Alles komt dus vanuit het gevoelsleven tot stoffelijke uitdijing.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.6971.6977)

Onze kern laten spreken

Spreken we altijd vanuit onze zonnevlucht?

Dat wil zeggen: had ik mijn zonnevlucht, had ik mijn kern maar laten spreken. Maar ik leerde iets en dat iets, dat was nooit en te nimmer op afstemming met de zaken, de wetten, de ruimten van hem en haar die mij schiepen, en die ik heb te vertegenwoordigen voor en door álles.

Lezingen Deel 2 (L2.7942.7943)

Voelend bewustzijn

Waar komt de waarneming van de buitenwereld in ons tot bewustzijn?

(Meneer in de zaal): ‘Meester Zelanus, wanneer wij door onze ogen de buitenwereld bezien, waar komt dat nu tot bewustzijn? Onze medische wetenschap (zegt), in de hersenen, maar ik dacht in het gevoelscentrum.’

Wanneer u door uw ogen de wereld beziet ... U ziet hier ruimte; en wat ziet u nu? Wat is dat voor een ruimte? Wat is dat voor een werking? De geleerde zegt ...

(Meneer in de zaal): 'Dat komt tot bewustzijn in de hersenen.'

Neen, dat komt vanuit de zonnevlucht. En de zonnevlucht is uw gevoelsgraad.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.6956.6965)

55. Hersenen

Hersenen zijn de regelweerstand die het vormen van gedachten vanuit ons gevoelsleven op de juiste kracht reguleren.

Denken zonder hersenen?

In het boek 'Zielsziekten van Gene Zijde bezien' wordt een bijzonder geval van een schedeloperatie beschreven, waarbij de doktoren geen hersenen vonden. De schedel was leeg, en wat hersenen hadden moeten zijn, was verdroogd. Vanaf de geboorte had deze mens zonder die vitale organen geleefd. Wellicht was er tijdens de vorming van de hersenen in de moederschoot iets fout gegaan, waardoor de hersenen niet gevormd werden.

Het frappantste was echter, dat hij een normaal leven had gekend, en dat hij even goed had kunnen denken als andere mensen. Zijn gedachten waren even scherp, hij kon goed praten, er was in zijn doen en laten geen verschil met mensen die wel hersenen hebben. Hij was er zich ook niet van bewust dat hij zonder hersenen dacht.

In het boek geeft de geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Alcar, een geestelijk-wetenschappelijke verklaring voor dit verschijnsel. Dit normale denken zonder hersenen is mogelijk wanneer het lichaam zich al vanaf het groeien in de moederschoot heeft kunnen aanpassen aan het ontbreken van de hersenen. Dan kunnen de functies van de hersenen overgenomen worden door andere zenuwcentra.

Functie van de hersenen

In het artikel 'van gevoel tot gedachte' wordt beschreven dat gevoelens oorspronkelijker zijn dan gedachten. Eerst bevoelen we iets, en daarna verstoffelijken we onze gevoelens tot gedachten. Gedachten zijn een vormgeving van ons gevoel door middel van woorden.

Lichamelijk vertaalt dit zich 'van zonnevlecht tot hersenen'. In het artikel 'zonnevlecht' wordt beschreven dat onze gevoelens vertrekken vanuit de zonnevlecht ter hoogte van de maag. Via deze zenuwvlecht gaan onze gevoelens naar ons zenuwstelsel, en in het zenuwstelsel wordt deze gevoelskracht voortgezet, zodat onze gevoelens ruimte krijgen, uitdijning, verstoffelijking. Dankzij het zenuwstelsel kunnen we dus verstoffelijkte gedachten vormen, kunnen we gevoelens omzetten tot woorden.

De stroom gevoelens die vanuit de zonnevlecht ons zenuwstelsel binnenstroomt, vertegenwoordigt een bepaalde kracht, afhankelijk van de sterkte

en heftigheid van onze gevoelens. Het zenuwstelsel geeft deze kracht door, maar stopt die kracht niet. Wanneer die gevoelskracht nergens in het lichaam geremd zou worden, zou die voortdurende kracht via het zenuwstelsel andere organen en weefsels kunnen beschadigen. Daarom heeft het lichaam onze hersenen gevormd, om die gevoelskracht die door het zenuwstelsel stroomt, op te vangen en te neutraliseren. De hersenen bieden voldoende weerstand aan die gevoelskracht, en zorgen er ook voor dat de juiste kracht doorgelaten wordt om bijvoorbeeld genuanceerd en beheerst te kunnen praten. De hersenen geven dan de juiste gereguleerde kracht door naar de stembanden, zodat de geproduceerde klanken precies goed afgebakend zijn als aparte woorden met de juiste intonatie.

Prehistorie

Onze ziel heeft deze regelweerstand in de loop der tijden opgebouwd, die was niet van in het begin aanwezig. In de prehistorie blafte de mens nog, zoals nu een hond geluid maakt. Er was toen nog geen menselijke concentratie op het gevoelsleven ingesteld, er waren ook nog niet voldoende hersenen gevormd om die stembanden genuanceerd aan te sturen.

Er waren toen nog niet meer hersenen nodig, omdat ook het gevoelsleven nog niet ontwikkeld was. In vergelijking met de huidige mens had de prehistorische mens nog maar het begin van een gevoelsleven, en een paar hersenzenuwen waren al genoeg om dat gevoel op te vangen. Naarmate de ziel tijdens haar levens op aarde meer gevoel verwierf, pasten de hersenen zich op het gevoelsleven aan, en werden ze groter en complexer.

Bronnen

Denken zonder hersenen?

Alcar, de geestelijke leider van André (Jozef Rulof), vertelt dat de mens zonder hersenen kan denken:

Ik zal je nu andere wetten verklaren, André, ongelooflijke waarheden, die wij vanuit ons leven op aarde hebben kunnen vaststellen. Wij hier weten dat de mens zónder hersenen kan denken. Hoor je het? De mens kan zonder hersenen denken!”

„Meent u het?”

„Ja, André, ik spreek waarheid, het is mogelijk.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7943.7948)

Dit werd vastgesteld door aardse en geestelijke geleerden:

Velen van ons hebben tijdens de Eerste Wereldoorlog op aarde gediend. Ze hielpen de doktoren vanaf deze zijde in hun moeilijk werk om de gewonden te verzorgen. Onder hen was een geleerde, die zich reeds op aarde speciaal voor de hersenen geïnteresseerd had. Toen hij echter aan deze zijde kwam, ontwaakte, en zag dat hij eeuwigdurend voortleefde, omdat de geest een tweede lichaam is dat in de mens in het stoffelijke lichaam leeft, begreep hij zijn studie in het aardse leven. „Ach,” riep hij uit en zuchtte diep, „als ik dat had mogen weten op aarde! O, hoe zou ik hebben aangetoond, dat er meer is in het stofkleed dan men op aarde denkt.”

Wat deed hij nu? Toen hij zijn eeuwig leven had aanvaard, zich het geestelijke bewustzijn had eigen gemaakt, spoedde hij zich naar de aarde en hielp nu zijn collega's in de stof om de verminkten bij te staan. Hij concentreerde zich alleen op zijn aardse broeders, wanneer het een schedeloperatie gold. Wat beleefde hij en de doktoren op aarde? Bij een soldaat vonden zij, toen de schedel werd gelicht, geen hersenen. Zijn schedel was leeg en wat hersenen hadden moeten zijn, was verdroogd. Van zijn geboorte af had deze mens zonder die vitale organen geleefd. Wat een wonder riep men op aarde. Mijn geestelijke broeder werkte nu op hen in en wilde hun dit verschijnsel duidelijk maken. In het korte aardse leven had hij zich geheel gegeven om de vraag „zijn hersenen nodig om te kunnen denken” op te lossen. Hier had men nu de bewijzen!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7951.7967)

Maar waarom heeft de wetenschappelijke wereld hier nog niet verder op doorgedacht?

Denk niet, André, dat dit een verhaal is. Op aarde is men nu zover, dat dit in de wetenschappelijke wereld bekend is. De geleerden weten dus hiervan af maar kunnen het nog niet aanvaarden. Ze durven het niet aan te nemen want dit zou alle stelsels omverwerpen. Ze zouden dan het geestelijk voortleven als een vaststaand feit moeten aanvaarden en het wetenschappelijk bekend maken. Maar ze zijn nog niet zo ver. Er zijn

nog geen doktoren die hun persoonlijkheid hiervoor inzetten. Er zijn geleerden, die buiten hun aardse kennis om zo ver zijn gekomen, maar die enkelen kunnen het ongeloof niet overbruggen. Eerst aan deze zijde zullen allen zien dat het zo is. Doch dan kunnen zij niets meer voor hun wereld doen; hun macht op aarde is dan voorbij.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7968.7977)

De wetenschap is nog niet toe aan het aanvaarden van de ziel als innerlijk leven:

Langzaam maar zeker schrijdt de wetenschap vooruit. Het bewuste aanvaarden, dat het innerlijk leven ook ziel is en dat de ziel geest is aan deze zijde, is het ontwaken voor ons leven. Onze wetten moeten beleefd en aanvaard, het leven na de dood gekend worden en eerst dan leeft de mens.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7978.7980)

De soldaat is geen alleenstaand geval:

„Hoe is nu de werking van deze toestand, Alcar?”

„Ik zal je trachten dit raadsel te verklaren. Luister: Er zijn verschillende mensen op aarde, die zonder het te weten geen hersenen onder het scheidak bezitten. De schedel is leeg en toch denken ze en zijn zeer scherp in hun gedachten.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7987.7990)

Functie van de hersenen

Normaal zenden we ons gevoel vanuit de zonnevlucht via het zenuwstelsel naar de hersenen, en worden ter hoogte van de hersenen de gedachten volledig verstoffelijkt:

Ik heb je al eens verteld van ons levenscentrum of zonnevlucht. Ons levenscentrum nu staat in directe verbinding met het zenuwstelsel. Wanneer wij mensen op aarde denken en voelen, verwerkt het zenuwstelsel ons beleven en komen deze indrukken op de plaats van bestemming aan, in dit geval de hersenen.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7991.7993)

Wanneer er geen hersenen zijn, nemen de zenuwcentra deze functie over:

Maar wanneer deze organen er nu niet zijn, komt er een verbinding tot stand tussen zenuwcentra én gevoelsleven. Het zenuwstelsel reageert zó onfeilbaar, dat het tot eenheid komt met het gevoelsleven waarna de verstoffelijking van deze gevoelens plaatsvindt.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7994.7995)

Op die wijze kan de mens zijn gevoelens uitspreken:

Hetgeen nu de ziel als de persoonlijkheid wil doorgeven, klinkt door de spreekorganen de ruimte in. Stelt de persoonlijkheid zich op zwijgen in, dan wordt dat contact natuurlijk verbroken en houdt het spreken op.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7996.7997)

Als er hersenen aanwezig zijn, dan reguleren zij de gedachtekracht. Als ze er niet zijn, kan deze regulering door het zenuwstelsel worden overgenomen:

De hersenen, zo heeft men aan deze zijde vastgesteld, vangen de lichamelijke en geestelijke druk van de persoonlijkheid op en reguleren deze gedachtekracht, die de geest gevormd heeft. Nu doet dat het zenuwstelsel.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7999.8000)

Voor het spreken zijn alleen de stembanden en het zenuwstelsel noodzakelijk:

De hersenen alleen zouden geen doorgang geven aan deze gevoelskracht in woorden vertolkt, omdat de spreekorganen en het zenuwstelsel voor deze organen het werk moeten verrichten. Hieruit zien wij, dat de spreekorganen vitaal zijn, maar dat de hersenen gemist kunnen worden. De trillingsorganen voor het spreken worden nu door de kracht van de eigen wil en de persoonlijkheid tot werken gedwongen.

Het zenuwstelsel is dus hiervoor het allernoodzakelijkste orgaan, omdat de zenuwen direct op het gevoelsleven ingesteld staan.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8002.8005)

Een stoornis kan zowel ter hoogte van het zenuwstelsel ontstaan, als in de hersenen:

Is het zenuwstelsel gestoord, dan verrichten de hersenen hun normale

functie niet meer, hoewel ze in wezen toch normaal zijn, doch dan zijn het de zenuwen die hun taak weigeren, doordat er een ziekte of stoornis ingetreden is. Treedt er een hersenstoornis naar voren, dan is dit weer een andere toestand. Maar het zenuwstelsel, ingesteld op de hersenen, vertegenwoordigt de allesomvattende werking en reguleert het spreken. De zenuwen vangen de ingestelde druk door de concentratie verkregen op, waarop het spreken volgt. Ik heb het nu dus over de stoffelijke stoornissen, die veelvuldig naar voren treden.

In normale toestand, het spreken dus via de hersenen, treden onmiddellijk deze stoornissen naar voren. Anders wordt dat, wanneer het schedeldak leeg is en dan zijn die stoornissen niet meer vast te stellen. De mens zonder hersenen is natuurlijk een abnormaal verschijnsel, maar die abnormaliteit heeft géén betekenis voor het eigenlijke spreken, omdat geest en zenuwstelsel die taak in eigen handen hebben.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8006.8013)

Het enige noodzakelijke orgaan om te kunnen denken is het zenuwstelsel:

Het gevoelsleven overheerst echter al de stoffelijke stelsels, André, en is één met het centrale zenuwstelsel.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8015)

Het zenuwstelsel is enorm en wél kosmisch diep.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.9820)

Maar dan moet het zenuwstelsel zich al vanaf de geboorte op de afwezigheid van de hersenen kunnen instellen:

De man, wiens schedeldak leeg was, heeft zich vanaf zijn geboorte op het zenuwstelsel moeten instellen en dit heeft zich geleidelijk aan ontwikkeld, tezamen met zijn lichamelijke groei. In dit groeiproces liggen geen stoornissen en wij zien, dat de geest dus alle lichamelijke stelsels bewust overheerst. Die stelsels moeten dus in harmonie zijn en in trilling komen door het gevoelsleven, de menselijke wil. De wetenschap heeft deze bewijzen ontvangen en toch is er niets door bereikt of je had hier meer van gehoord. Het wonder is opgeborgen achter de wetenschappelijke muur van geheimhouding en eigenlijk levend begraven. Nu moeten eerst andere geleerden komen om deze studie voort te zetten. Maar wij weten reeds dat die geleerden geboren zullen worden en ook de geleerde over wie ik sprak, keert terug in het stoffelijke leven en zal die bewijzen straks

aan de gehele mensheid schenken.

Zielsziekten van Gene Zijde gezien (ME.8023.8029)

De mens kan alleen zonder hersenen denken, als het zenuwstelsel zich op de afwezige hersenen tijdens de groei van het lichaam heeft kunnen aanpassen. Bij een plotseling wegvallen van de hersenfunctie, bijvoorbeeld door een ongeluk, kan het zenuwstelsel deze stoornis niet onmiddellijk overnemen:

„Maar u zei toch, dat wij zonder hersenen kunnen denken?”

„Dat is mogelijk, André, maar niet als de hersenen door geweld verwijderd zijn. Wat zou deze man met verbrijzelde hersenen moeten beginnen? Ik heb je dit reeds eerder verklaard. Het is mogelijk buiten die organen om toch te denken maar dan moeten de hersenen reeds voor de geboorte afwezig zijn zodat zich al de andere edele organen vanaf het begin kunnen aanpassen. Wordt deze eenheid door geweld verbroken, dan treden stoffelijke stoornissen naar voren, die niet te herstellen zijn door de persoonlijkheid, want het gevoelsleven kan zich dan niet meer instellen op die organen. De rechtstreekse verbinding tussen het gevoelsleven en het zenuwstelsel komt nu niet tot stand en blijft dus verbroken.”

Zielsziekten van Gene Zijde gezien (ME.10535.10541)

Het gevoel loopt vanuit de zonnevlucht via het zenuwstelsel naar de hersenen. Die vangen het gevoel op, en geven feedback aan de zonnevlucht. Ze laten ook de juiste kracht door naar de stembanden, waardoor we kunnen spreken en zingen.

Meester Zelanus zei het dinsdagavond: Hersens, dames en heren, hebben niets te betekenen, want de hersens vangen het gevoelsleven op – en zo is het, dat heb ik allemaal kunnen zien door die uittredingen – de hersenen die vangen het gevoelsleven op en sturen het door of wij spatten als gevoel ... Wanneer wij beginnen te denken, dat is zo ontzagwekkend sterk. Als je een bepaald iets raakt met uw gedachten, meneer, dan stort dit ganse gebouw in. Alleen door te denken. Als de trilling van een klank, ingenieur, nietwaar, en je raakt de grondtoon, stort een kasteel in.

En wat is dan het denken, zo'n klankje, maar nu het denken van de mens? Maar ze weten het niet, ze zeggen: 'Dat komt door de hersenen.' Maar de hersenen vangen het gevoelsleven op, zenden het door, versnipperen het, sturen het links, en die houden die druk tegen, daar liggen zenuwen – als je het evenwicht kwijtraakt, moet u eens kijken wat er dan

gebeurt daarzo, want al die nerfjes en die zenuwtjes die kennen wij – en dan gaat het door, en dan gaat het weer terug, over de rug, naar de maag, en zo komt het terug, en dan krijg je hier op het gehemelte de klank, het timbre. En als je dan zanger bent, meneer, dan kunnen we u dadelijk zeggen of u uit uw keel zingt, met uw gevoel of door uw hersens.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.4144.4152)

De hersenen vangen als regelweerstand de gevoelskracht op zodat die geen andere weefsels beschadigt. De gevoelsstroom kan beschouwd worden als een middelpuntvliedende kracht, en de hersenen dempen die kracht, zodat er precies voldoende kracht doorgelaten kan worden naar de stembanden om te spreken.

Zonnevlucht? Daarvan zenden wij het uit.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.5248.5249)

Dus ons gevoelsleven moet als middelpuntvliedende kracht kunnen worden opgevangen.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.5244)

Prehistorie

Daarom zijn er nu meer hersenen nodig dan in de prehistorie, want de huidige mens heeft veel meer gevoel dat opgevangen moet worden:

Het werkelijke denken ... André leest op het ogenblik zo'n klein boekje, dat zál hij lezen, moet hij lezen, dan kan hij een vergelijking maken met hetgeen hij door ons heeft beleefd. En dan moet u dat zien, dan zegt de geleerde: 'Ja, we begrijpen niet: in het prehistorische tijdperk hadden die grote mensen maar zo'n klein schedeldakje, zo'n paar hersentjes maar.' Toen wilde ik al gaan schrijven daarnaast en hem dat boekje terugsturen, uw doctor; ik zeg 'Ja, meneer, want er was nog geen gevoel. Het gevoelsleven heeft de hersens geschapen, want hersens is alleen een weerstand om het gevoelsleven door te geven. Er waren geen hersens nodig. Er was maar zo'n klein beetje hersens nodig voor dat grote, dierlijke, menselijke beest. Er waren slechts enkele hersens nodig, een klein beetje maar. Dat schedeldak dat was voor een mug in staat om te denken en te doen, meer gevoel was er niet en meer hersens waren er ook niet.'

Lezingen Deel 2 (L2.1461.1469)

In de prehistorie was er weinig regelweerstand nodig voor het klein beetje gevoel dat de mens toen door zijn lichaam liet stromen:

En dan begint de geleerde weer: ‘We begrijpen niet dat nu, in deze tijd, de hersenpan veel groter is en er zijn veel meer hersens.’ Maar de mens heeft ook meer gevoel, meer bewustzijn. En omdat er meer gevoel is en bewustzijn, moet dat schedeldak zich verruimen en moeten de hersens ... Dat zijn weefsels – ziet u? – die afgestemd zijn op het gevoelscentrum, het levenscentrum, om dat te kunnen opvangen, of uw gedachten vlogen uit u weg en kregen geen halt. U kon uzelf niet stoppen, u kon uzelf niet remmen. Begrijpt u dit?

(Zaal:) ‘Is dat een soort regelweerstand?’

Niets anders, niets anders. Maar de geleerde laat zijn hersenen onderzoeken of men daar wel de geleerdheid in vindt.

Lezingen Deel 2 (L2.1470.1478)

56. Overspannen en slapeloosheid

Overspannenheid en slapeloosheid kunnen opgelost worden door onverwerkte belevissen mediterend te volgen van begin tot einde.

Overspannen zenuwstelsel

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' wordt beschreven hoe Jozef Rulof drie weken lang niet kon slapen door een overspannen zenuwstelsel. Uit deze beschrijving komen een aantal mogelijkheden naar voren om overspannenheid en slapeloosheid te voorkomen of op te lossen.

Hoe wordt men overspannen? Ons zenuwstelsel kan veel innerlijke spanning aan, maar toch heeft het ook een grens. Wanneer het zenuwstelsel voortdurend overladen wordt, dan kan die grens gepasseerd worden, zodat die gespannenheid overgaat in overspannenheid.

In de artikelen 'zonnevlecht' en 'hersenen' wordt beschreven hoe ons zenuwstelsel ons helpt in de verwerking van wat we beleven. Wanneer we iets ervaren in de wereld om ons heen, dan bereiken de zintuiglijke indrukken van die gebeurtenis via ons zenuwstelsel ons gevoelscentrum, waar we deze indrukken bevoelen. Onze gevoelens zenden we via ons zenuwstelsel terug in ons lichaam om die gevoelens te bedenken en te verwerken. Hoe heftiger onze gevoelens zijn, hoe meer druk er op ons zenuwstelsel komt te staan.

Die druk kan nog lang blijven bestaan nadat we iets beleefd hebben. Dikwijls kunnen we niet alles beleven op het moment dat een gebeurtenis plaatsvindt, omdat er te veel of te heftige gevoelens ontstaan. De gevoelens die nog niet volledig beleefd zijn, worden dan 'geparkeerd'. Vanaf dat moment wachten deze opgeslagen gevoelens totdat het zenuwstelsel weer ruimte heeft om gevoelens te verwerken.

Jozef zijn zenuwstelsel was overspannen geraakt, omdat hij in korte tijd veel meer beleefd had, dan zijn lichaam kon verwerken. Door middel van uittredingen uit zijn lichaam had zijn geestelijke leider Alcar hem niet alleen het ontstaan van het heelal laten beleven, maar tevens hoe de ziel in miljoenen levens haar lichaam heeft opgebouwd van ijle cel tot volwassen menselijke gestalte.

Jozef moest daarna al deze belevissen verwerken in zijn aardse lichaam. Dit gaf een grote onevenwichtigheid tussen wat hij geestelijk beleefd had, en wat hij lichamelijk verwerkt had. Hoewel de oorzaak van dit onevenwicht anders is dan bij miljoenen andere mensen, is het gevolg te vergelijken: een overspannen zenuwstelsel.

Mediteren en alles overdenken

Het belangrijkste middel om de overspannenheid op te lossen is een vorm van meditatie die door Alcar in het boek beschreven wordt. Alcar raadde Jozef aan om rustig en systematisch alles na te lopen wat hij ervaren had, van het begin tot het einde. Wanneer alle beleefde gevoelens en indrukken rustig overdacht worden, dan helpt dit om alle belevenissen te verwerken, en verdwijnt de druk van de ondoorleefde ervaringen.

De druk die op het zenuwstelsel staat ingesteld, is in feite niets anders dan de noodzaak om onze gevoelens te beleven, om ze ruimte te geven. Als onze gevoelens kunnen uitdijen en tot gedachten gevormd worden, kunnen we ze duidelijker uit elkaar houden, want gedachten zijn duidelijker te onderscheiden dan gevoelens.

Alcar zegt dat de meeste mensen hetzelfde doen als ze in het hiernamaals aankomen. Dan zonderen ze zich af om alles van hun aardse leven te overdenken. Pas wanneer ze daarmee klaar zijn, kunnen ze al die ervaringen tot hun innerlijk bezit rekenen, en staan ze open voor nieuwe geestelijke ervaringen.

Jozef stond nu voor dezelfde taak. Hij liet geen seconde onbenut en volgde alles waar hij met zijn leider was geweest. Hij beleefde in gedachten opnieuw alle plaatsen waar de ziel geleefd had, en alle graden die het leven doorlopen had vanaf het ontstaan tot het huidige stadium.

Slapeloosheid en slaapmiddelen

Wanneer de druk niet te hoog is, kan het mediterend nabeleven voldoende ontspanning geven. Bij Jozef was de druk echter te hoog opgelopen door de intense ervaringen. Hij voelde op een gegeven moment de druk zo toenemen, dat hij helemaal niet meer kon slapen. Hij rolde zich van de ene zijde op de andere, concentreerde zich op de slaap, maar niets hielp.

Meester Alcar maakte hem duidelijk dat het dan beter is om niet te willen slapen, omdat de zenuwen toch te gespannen zijn. Het is nu beter voor hem om rustig verder te denken, totdat er een natuurlijke moeheid optreedt en hij voelt dat hij kan slapen. Het geforceerd proberen te slapen heeft een tegengesteld effect, want dan doet hij niet wat hem kan vooruithelpen: mediterend nabeleven. Het verwerken en bedenken van alle belevingen helpt meer dan het dagenlang rusten en in bed neerliggen zonder te denken.

Alcar bespreekt hier ook het gebruik van slaapmiddelen. Wat deze middelen doen, is het lichaam en het zenuwstelsel verdoven. Er treedt dan meestal een bepaalde slaap op, maar niet die diepe en verkwikkende slaap waarbij nieuwe lichamelijke krachten worden opgedaan. Het gevolg is dat men moe

wakker wordt. De slaapmiddelen kunnen bovendien belemmeren of verhinderen dat men nog kan doen wat echt nodig is: mediterend overdenken en nabeleven.

De ontspanning kan wel ondersteund worden door een wandeling in de natuur en vooral langs de zee. Ook een koude douche kan helpen, om de verhitte zenuwen tot rust te brengen.

Wanneer men al de problemen, al de zorgen, kortom alles wat de mens bezighoudt, gaat beleven totdat alle problemen doordacht zijn, dan kan men in het normale en rustige gevoelsleven terugkeren dat door de zorgen tijdelijk overheerst werd. Wat overheerst, vraagt immers de volle aandacht en concentratie, om verwerkt te worden.

Wanneer de oorzaak van de slapeloosheid al verder terug in de tijd ligt, kan het nodig zijn om in gedachten tot het begin daarvan terug te keren. Dat kan in de jeugd zijn, tot het eerste ogenblik dat men de slaap niet meer kon vatten, want daarin ligt de stoornis. In die tijd is de stoornis ingetreden en in het geestelijke leven kunnen geen stukken worden overgeslagen, alles moet beleefd worden voordat het tot rust komt. Dit is de eeuwige werking van het gevoelsleven van de ziel.

Wanneer slapeloosheid veroorzaakt wordt door een lichamelijke ziekte, is het natuurlijk belangrijk die lichamelijke ziekte te verhelpen indien mogelijk. Ook bij hoofdpijn is het belangrijk te onderzoeken in hoeverre die door de zenuwspanning veroorzaakt wordt, of door een andere lichamelijke ziekte.

Verwerkt

Uiteindelijk kwam Jozef zo ver, dat hij weer in slaap viel. Toch raadde Alcar hem aan om de volgende dag verder te gaan met zijn meditatie. Jozef had alles gevolgd van het begin van hun reis tot het laatste ogenblik, maar dat overdenken had dagenlang geduurd. Hierdoor kon hij het geheel nog niet helder overzien.

Daarom begon hij opnieuw alles van het begin tot het einde te volgen, maar nu ging het vlugger. Nu kon hij de lange weg die hij met zijn leider had gevolgd, sneller in gedachten volgen. Steeds opnieuw overdacht hij alles vanaf het begin, totdat hij in een flits de gehele weg kon overzien.

Dan pas voelde hij dat al die belevenissen zijn innerlijk bezit waren geworden. Nu zou hij ook lezingen kunnen geven en uren kunnen spreken over zijn reis, omdat hij alle ervaringen verwerkt had en ze hun juiste afgebakende plaats had gegeven in zijn voelen en denken.

Een dergelijke verwerking vindt niet plaats wanneer men in kringetjes blijft denken, wanneer bepaalde gedachten zich telkens maar gaan herhalen. Net als bij andere vaardigheden kan men leren denken door het systematisch

denken van begin naar einde te oefenen. In het artikel ‘leren denken’ wordt hier dieper op ingegaan.

Bronnen

Overspannen zenuwstelsel

In het tweede deel van het boek ‘Het Ontstaan van het Heelal’ maakt André (Jozef Rulof) zich klaar voor een nieuwe uittrekking:

Na de laatste uittrekking, die André met zijn leider Alcar had mogen maken, waren er enige weken voorbij gegaan. Hij had alles, wat hij op die reis had ontvangen, innerlijk moeten verwerken en was opnieuw gereed geestelijk voedsel te kunnen ontvangen. Alcar had hem meegedeeld, dat hij heden zou uittrekken. Hij zou thans het zieleven leren kennen van het begin van de schepping af. Hij was vroeg naar zijn kamer gegaan en wachtte af wat zou geschieden en dat Alcar hem van zijn stoffichaam zou vrij maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4897.4901)

Om nieuwe kennis te kunnen opnemen had hij eerst alles moeten verwerken wat hij op zijn vorige geestelijke reizen had beleefd:

Hoe moeilijk was de laatste tijd voor hem geweest. Hij had zich alles innerlijk eigen moeten maken. Dag en nacht mediteerde hij en overdacht alles wat hij op die reis had beleefd. De eerste dagen, zei Alcar, mocht hij aan niets anders dan aan zijn aardse leven denken. Dit had hij gedaan, doch steeds kwamen al die geestelijke belevissen in hem terug en dan wist hij geen raad hoe daarvan vrij te komen. Toch moest hij er doorheen, want het lag in hem, zijn geest had het beleefd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4902.4907)

Tijdens de vorige uittrekkingen had hij in korte tijd geestelijk heel veel beleefd. Wanneer hij terug was in zijn aardse lichaam, moest hij in de aardse stof alles overdenken wat hij tijdens zijn uittrekking had beleefd. Aangezien die gevoelens door het zenuwstelsel stromen, werden zijn zenuwen zwaar belast. Zijn innerlijke leven overheerste nu en hij moest nog beginnen om dit alles in zijn aardse lichaam te verwerken:

Zijn innerlijke en geestelijke leven overheerste nu en dat konden zijn zenuwen niet uithouden. Er waren ogenblikken, dat hij het één van het ander niet meer kon onderscheiden en dan had hij het moeilijk. Dan leefde hij in gevoel tussen twee werelden, waarvan het geestelijke leven overheerste en toch moest hij zichzelf blijven, hetgeen niet zo eenvoudig was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4908.4910)

De gespannenheid begon pas wanneer zijn geestelijke belevenissen in zijn gevoel bewust werden:

De eerste dagen nadat hij zijn uittreding had gemaakt, gingen normaal voorbij. Hij voelde zich vrij van al die geestelijke wetten en belevenissen. Toch keerden al die gevoelens bewust in hem terug en leefde hij in een onbegrijpelijke toestand. Ver, heel ver voelde hij zich van de aarde verwijderd en toch was hij, als ieder ander mens, op aarde.

Diep in hem, daar lag al die kracht en toch moest hij beginnen om zich alles eigen te maken, wilde hij hetgeen hij had beleefd zijn eigen verkregen bezit kunnen noemen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4911.4915)

Mediteren en alles overdenken

Om tot verwerking en ontspanning te komen, moest André mediteren:

Alcar zei hem te mediteren. Aan Gene Zijde mediteerde iedereen. Wanneer de mensen op aarde waren gestorven en het geestelijke leven waren binnengetreten en van dat leven werden overtuigd, dan zonderden zij zich daarna af om alles te overdenken. Wanneer zij daarmee gereed waren, eerst dan was het hun bezit en stonden zij voor nieuw geestelijk voedsel open.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4916.4919)

Het was nu extra zwaar voor André, omdat hij in het heelal meer beleefd had dan op zijn vorige uittredingen:

Ook hij moest nu zo doen en hij begreep, waarom Alcar zei, dat het voor hem thans moeilijker zou zijn dan na al die andere uittredingen, die hij had beleefd. De ontzaglijke kracht van alles wat hij had ontvangen en beleefd, drukte hem nu zwaar.

Het mediteren bestaat eruit om alles te volgen wat hij beleefd had:

In de geest, wanneer hij aan Gene Zijde was, ging alles vanzelf. Doch nu moest hij dit in zijn stoffelijke leven op aarde verwerken. En hoe moeilijk het ook voor hem was, toch was dit een mooie tijd, want hij beleefde alles opnieuw. Toen hij er eenmaal mee was begonnen, liet hij geen seconde onbenut en zo vlogen de dagen voorbij. Van tijd was hij zich in deze toestand niet meer bewust, steeds toefde hij in gedachten aan Gene Zijde. Hij volgde alles waar hij met zijn leider Alcar was geweest en op deze wijze kwam hij schrede voor schrede verder. Voelde hij, dat het hem te machtig werd, dan hield hij op en wachtte af totdat hij nieuwe krachten had opgedaan.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4922.4928)

Slapeloosheid en slaapmiddelen

Maar zijn innerlijke belevissen waren groter dan wat het lichamelijke zenuwstelsel aankon:

Enige dagen was hij reeds bezig, maar toen voelde hij, dat hij niet meer verder kon, zijn zenuwen konden dit ontzaglijke niet verwerken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4929)

Door zijn overspannen zenuwstelsel kon hij niet meer in slaap komen:

Van het begin van zijn verbinding met Alcar af, had zijn leider steeds gezorgd, dat hij kon slapen. Een nacht slaap was voor hem alles, geen uur kon hij daarvan missen. Zijn aardse leven was te intens, want hij leefde een dubbel leven: dat van de geest en dat als mens op aarde. En daarvoor was innerlijke rust nodig en die rust werd hem steeds in de slaap gegeven. Doch thans kon hij niet meer slapen en dat maakte hem angstig. Hij was reeds vroeg naar bed gegaan, doch hij kon niet in slaap komen. Hij concentreerde zich op de slaap, doch hij kreeg zijn stofflichaam niet onder controle, wat hem toch steeds gelukte. Hij was zich van dit gevaar bewust. Nu stond hij voor een machtig probleem. Hij overzag alles, wikte en woog welke krachten te moeten toepassen, doch hij faalde, want zijn innerlijke leven overheerste. Mijn God, dacht hij, als dat maar goed gaat, hoe kom ik hier doorheen. Nooit hadden al die problemen hem uit zijn evenwicht gebracht. Steeds was hij zichzelf en hij lette op alles, want in

zijn stoflichaam mochten geen stoornissen zijn. Dat toch zijn zenuwen al die geestelijke wijsheid konden verdragen, was hem vaak een raadsel, doch hij wist, dat er één waakte en dat was zijn leider Alcar. Nu echter bevond hij zich in een disharmonische toestand. Al die geestelijke graden, afstemmingen, sterren en planeten, al die dieren-toestanden en dat wat hij in de tempel der ziel had beleefd, dwarrelden in zijn brein, zodat hij het één van het ander niet meer kon onderscheiden en dit alles de slaap stoorde. Zijn hoofd en zenuwen konden dit niet meer aan en hij vreesde, hierin zichzelf te zullen verliezen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4930.4946)

Wat hij ook deed, de slaap wou niet komen:

Hij lag reeds enige uren wakker en kon maar steeds niet slapen. Hij rolde zich van de ene zijde op de andere, concentreerde zich op de slaap, maar wat hem anders steeds gelukte, kon hij nu niet bereiken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4952.4953)

Zijn leider Alcar begreep zijn probleem:

Hij stelde zich op zijn leider Alcar in en na enige tijd ging hij waarnemen. Daar was Alcar, nu zou hij spoedig slapen en was hij morgen weer fris, om opnieuw te mediteren en zich alles eigen te maken. Hoe gelukkig was hij toen hij zijn leider hoorde zeggen: „Kun je niet slapen, André?”

„Nee,” zei hij, „ik kan niet in slaap komen, dat wat in mij is houdt mij wakker.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4956.4959)

Het is nu beter te mediteren dan met alle macht proberen in slaap te komen:

Het is beter, dat je thans mediteert, dus alles overdenkt en blijft denken, totdat de slaap je overvalt. De dag is thans te kort voor je innerlijke leven en wij zullen tezamen trachten weer in harmonie te komen. Voel je wat ik bedoel, André?”

„Ja Alcar, het is mij heel duidelijk.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4971.4974)

Alcar voorkomt dat André zenuwziek wordt:

Als de mensen op aarde dit wisten, dan waren er niet zoveel zenuwzieken. Het geestelijke leven overheerst nu het stoffelijke organisme. Wanneer dit geschiedt, denken de mensen te moeten slapen, maar wanneer zij juist al de problemen, al de zorgen, kortom alles wat hen bezig houdt, gingen beleven, dit door meditatie zouden doen en zo lang zouden doorgaan, tot zij hun problemen hadden doordacht, dan zou er een andere toestand intreden en keerden zij in hun normale leven terug. Dat is dan het evenwicht tussen geestes- en stoffelijk lichaam en dan ontspant zich het zenuwgestel. Dan, een wandeling in de natuur en vooral langs de zee is een kracht, die wonderen verricht. Doch de mens is niet op de natuur ingesteld, neemt liever medicijnen, doch die verlammen de vitale organen, die het zenuwgestel vormen. Je zenuwgestel is nu overspannen en je geesteslichaam, dat het gevoelsleven is, overheerst, maar aan enige uren slaap heb je nu voldoende. Wat thans overheerst, vraagt je volle aandacht en concentratie. Doch je wilt slapen, de tijd daarvoor dwingt je te gaan rusten en toch is dit verkeerd. Wanneer je met mij een wandeling zou gaan maken en wij eerst in de morgen zouden thuis komen, dan zou je meer rust hebben ontvangen, dan dat je dagenlang zou rusten en in je bed neerliggen. Doch dat is niet mogelijk, want je omgeving maakt zich ongerust en zo zullen wij dit op onze wijze moeten doen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4976.4986)

André heeft nu meer te verwerken gekregen, dan wanneer hij zijn uittredingen in het hiernamaals beleefde:

Je voelt duidelijk, dat je geest overheerst. Dat komt door al die problemen, die ik je heb laten beleven en al dat geestelijke voedsel, dat je aan deze zijde hebt ontvangen. Ik heb je het allerlaatste gegeven en laten beleven, André, dat je als ons instrument kunt ontvangen en dat wij aan de mensheid zullen bekend maken. Voor enige jaren was dit nog niet mogelijk, je zou eronder zijn bezweken, doch voorzichtig ging ik te werk en bracht je van de ene geestelijke toestand in de andere. Daardoor ontwaakte je, André. Van de ene sfeer gingen wij in de andere over. Op de eerste reis naar de duisternis, je weet het, overviel ons leven je en konden wij naar de aarde terugkeren. Toch moest je daar doorheen wilde ik je alles van ons leven duidelijk kunnen maken, zodat de mensheid een beeld kon ontvangen, van wat haar aan deze zijde wacht. Tien-, neen twintigmaal viel je in zwijm, omdat die duistere invloeden je innerlijk overheersten. Wie de duisternis, dat aan deze zijde de hel is, niet kent,

kan zich daarvan geen denkbeeld vormen. Doch iedereen, die op aarde sterft en hier binnentreedt, zal dit beleven en eerst dan zullen zij zich afvragen, hoe het voor jou mogelijk is geweest, dat reeds op aarde te kunnen verwerken en beleven, zodat je aardse leven in niets werd gestoord en vooral je stoffichaam niet werd ondermijnd.

Ook daar ben je doorheen gekomen, omdat je ernstig wilt en voor ons wilt dienen. Je geloof in en je liefde voor ons werk gaven je die kracht en stelden je open voor onze hulp. Dan nog dit. Wanneer je je gaven niet rein en zuiver had gehouden, was je onherroepelijk te gronde gegaan en in de één of andere inrichting terecht gekomen, omdat je dan in de handen van het kwaad was overgegaan. Doch steeds kon ik je bereiken en daar ben ik je dankbaar voor, zodat ik je ons leven duidelijk heb kunnen maken.

Maar ik ging steeds verder en dieper en ik wist reeds vele jaren van tevoren, dat deze tijd zou komen, waarin ik je het allerlaatste van ons leven mocht geven. Je weet, André, niets voor niets: ook dit, al deze geestelijke wijsheid, zul je met je eigen innerlijke krachten moeten betalen. Doch ik ben bij je en zal je in alles helpen en zo zullen wij ook hier doorheen komen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.4988.5006)

André kan nu de diepe slaap niet bereiken waarin het lichaam nieuwe krachten kan opdoen:

Wanneer je mij goed hebt begrepen dan voel je, dat de dag te kort is om geestelijk en lichamelijk in harmonie te zijn en in de slaap te kunnen overgaan. De zeven graden van slaap heb ik je reeds vroeger duidelijk gemaakt. De vierde graad kun je thans niet bereiken, omdat het geestelichaam dit in geen geval toestaat en het overwicht te groot is, dat in je zieleven aanwezig is. Door te denken, wakker te blijven en te mediteren lost deze spanning op en keert de natuurlijke harmonie tussen geestes- en stoffelijk leven weer terug.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5007.5010)

De ontspanning is te bereiken door het rustig herbeleven van alle belevenissen die tot de slaapproblemen of de overbelasting hebben geleid:

Maar de mens die dit niet weet, wringt zich in duizend bochten en wil slapen. Toch zal hij niet in slaap vallen en wanneer hij er middelen voor

inneemt, dan tracht hij zich door geweld die gewenste toestand te scheppen. Toch zal hij zijn beoogde doel niet bereiken.

Want is het soms niet waar, dat toch de geest zich losmaakt en de mens zal ontwaken en verdovende middelen geen kracht op het stoffelijke organisme bezitten? De ontzaglijke kracht, die het gevoelsleven, dat het geesteslichaam is en betekent, bezit, is voor de mens, de geleerde, niet te peilen, omdat hij het geesteslichaam nog niet kent en de werking van dit kleed niet aanvaardt. Zij zullen toch wakker worden en geen aardse middelen noch concentratie zullen hen helpen. Dan raadplegen zij verschillende doktoren, of gaan tot de natuurgeneeswijze over, doch zij vergeten, dat zij van hun jeugd af moeten teruggaan, tot het eerste ogenblik, dat zij hun slaap niet meer konden vatten, want daarin ligt de stoornis. In die tijd is die stoornis ingetreden en in de geest kunnen wij geen stukken overslaan. Je voelt wel hoe diep dit is en dat ik daarover veel zou kunnen vertellen, omdat het met het leven aan deze zijde te maken heeft en het de eeuwige werking van het innerlijke leven is.

Het innerlijke leven dwingt hen te mediteren, doch daaraan wordt niet gedacht.

Je kent ons leven, André, je weet hoe wij mediteren en eerst dan tot rust komen. Al zou je dagenlang niet kunnen slapen, dan is dat niet zo verkeerd, dan dat je je met geweld ertoe zou dwingen om toch te slapen.

Wij kunnen aan onze zijde geen voet meer verzetten wanneer er in ons geen rust is en wanneer problemen ons bezighouden, die in onszelf en in ons leven aanwezig zijn.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5011.5023)

Naast de zorgen kan slapeloosheid ook veroorzaakt worden door lichamelijke ziekten:

Al die zorgen, strijd en verdriet en de vele ziekten, die de mens op aarde beleeft, houden hem uit de slaap.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5024)

Anderzijds kan stress ook een lichamelijke ziekte verergeren of veroorzaken:

Na het ontwaken is ons innerlijke leven weer gereed nieuw voedsel te

ontvangen, maar wij kunnen niet eerder die gewenste slaap ontvangen en erin overgaan, voordat wij innerlijk leeg en uitgedacht zijn en een andere werking kan intreden. Die werking openbaart zich in de natuurlijke vermoeidheid en dat is voor ons leven, ons eigen innerlijk en voor de aardse mens het stoffelijke organisme. Wanneer dit nu niet geheel in harmonie is, het stofkleed of het geestekleed overheerst, veroorzaakt dit de ene of andere ziekte. Meestal is dit het zenuwgestel, doch voor andere mensen, die aan de één of andere kwaal lijden, verhoogt dit hun ziekte. Doch ook daarin zien wij een ontzaglijke werking, want wanneer iemand de één of andere kwaal bezit, wanneer vitale organen, laten wij zeggen de nieren, ziek zijn, dan overheersen die organen de geest, omdat deze ziekte dieper en heviger is dan het gevoelsleven en dan luistert het innerlijke leven naar de werking van het stoffelijke organisme.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5029.5033)

Bij een lichamelijke ziekte kan de slaap niet normaal zijn, maar toch is een gestoorde slaap beter dan geen slaap:

Al is dan hun slaap niet normaal, toch is die slaap beter dan in die andere toestand, want dan is het gevoelsleven direct op het zenuwgestel geconcentreerd en overlaadt het stoffelijke organisme.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5035)

Voor André is het alleen een geestelijke spanning, die moet wegebben door alles rustig na te beleven:

Bij jou, André, is dit nu niet het geval, je stoffelijke lichaam is kerngezond. Alleen je geest is wakker en bewust, zelfs te bewust en nu gaan wij dit alles na, zodat je over enige uren in slaap zult vallen. Je moet trachten geheel bewust te blijven en juist niet te willen slapen. Langzaam zinkt dan die overheersende kracht in het zieleven terug, dit gaat het evenwicht herstellen en de innerlijke spanning vermindert.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5036.5039)

Pas als er voldoende doorgedacht is, trekt het geestelijke bewustzijn zich terug:

Wanneer je daarmee gereed bent, dan daalt je bewustzijn in het zieleven af en ondergaat het stofkleed de slaap.

Het menselijke en geestelijke lichaam is diep, beide zijn machtig, maar

het éne is van het andere afhankelijk, doch het zieleleven overheerst het stoffelijke organisme op aarde in alles. Het stuurt en leidt en houdt het intact, want door ons innerlijke leven leeft het stoffelijke organisme.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5046.5048)

Ondertussen is het al laat geworden:

Het is thans vier uur in de morgen, André. Wacht een kort ogenblik en je hoort het.”

„Wonderlijk toch, Alcar, dat u ook dat weet en daaraan nog denkt.”

„Vergeet niet, mijn jongen, dat ook ik op aarde leef en jou in alles volg en alles wat op aarde geschiedt kan weten. Hoor, het slaat reeds vier uur en nu zul je spoedig inslapen. Het geesteslichaam heeft zijn taak verricht en dan eerst kan het stofkleed de slaap ondergaan. Je ziet, langzaam keert de slaap terug, doch jijzelf bent het nu die dit regelt.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5049.5055)

Nu kan Alcar zijn geestelijke kracht aanwenden om André te laten slapen, in harmonie met het verwerkingsproces waarmee André zelf bezig is:

André voelde, dat hij moe werd en liet zich wegvoeren, een zalige rust voelde hij in zich komen. Hij begreep vanwaar die rust tot hem kwam en door wie dit geschiedde. Nog hoorde hij, maar nu heel ver van hem weg, zeggen: „Slaap, mijn jongen en weet, dat ik waak en blijf waken, totdat ons werk gereed is.”

Daarna wist hij nergens meer van.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5056.5059)

Hierdoor kon André verder met zijn meditatie:

Toen hij 's morgens wakker werd, voelde hij zich fris en opgewekt. Moeheid was er niet meer in hem en hij wist wat Alcar hem had verteld. Onmiddellijk begon hij opnieuw te mediteren en bleef doorgaan totdat ook die dag voorbij was en hij weer zou gaan slapen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5060.5062)

Maar André is er nog niet door, want hij voelt een vreselijke hoofdpijn:

Toch was er iets in hem, wat hij in al die jaren nog niet had beleefd. In zijn achterhoofd voelde hij een vreselijke spanning. Hij had het gevoel of hij al die planeten moest dragen en zich te midden van al die ontzaglijke lichamen bevond en dit alles in en om zijn hoofd lag. Een vreselijke toestand was het, maar toch voelde hij zich rustig. Zijn gehele lichaam stond strak en gespannen en hij begreep dat hij dit alleen niet kon verwerken. Als dit maar niet te veel voor mij is, dacht hij, ik ben niet meer mijzelf, dit kunnen mijn zenuwen niet verwerken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5063.5068)

Nu moet Alcar andere middelen inzetten:

Hij stelde zich op zijn leider Alcar in; al spoedig zag hij Alcar in zijn omgeving en hij hoorde zeggen: „Ik ga je opnieuw helpen, André. Je zult thans uittreden en dan kun je van deze zijde af zien wat ik doe en hoe de toestand van je zenuwgestel is.”

„Gaan wij opnieuw op reis, Alcar?”

„Nee, nog niet, eerst moet je geheel gereed zijn en alles in dagbewustzijn hebben verwerkt, eerder is het niet mogelijk je nieuw geestelijk voedsel te geven.”

André voelde zich wegzinken en wist wat zou geschieden. Toen hij zijn ogen opende bevond hij zich in het leven van de geest. Voor hem stond Alcar en ving hem op.

„Alcar, mijn goede Alcar!”

„Je hebt het nu heel moeilijk, André, doch al die moeilijkheden wegen niet op tegen hetgeen je hebt beleefd. Je zult daar doorheen komen en dan luistert je zenuwgestel opnieuw naar de wil, die jijzelf daarop instelt.”

„Als ik hier ben, Alcar, is dit dan tevens geen rust? Mijn lichaam is nu in diepe slaap en zelf ben ik aan deze zijde. Is dit dan geen rust, of is dat niet hetzelfde?”

„Op al die vragen kan ik je antwoorden. Nee, dit is niet die rust die je ontvangt, wanneer jezelf in je stofkleed leeft. Het zou in de eerste plaats niet mogelijk voor je zijn uit te treden, wanneer ik dit niet tot stand bracht en in de tweede plaats, wanneer ik thans zou heengaan en wij te-

zamen de sferen zouden bezoeken, dan zou je in de morgen beleven, dat je in het geheel niet meer kon denken. Het stoflichaam, alleen dan het zenuwgestel, verkeert in een overspannen toestand door de ontzaglijke krachten die jezelf daarop instelt en dat is, wanneer je in je stoflichaam leeft, het zieleleven of het geesteslichaam. Als je maar niet vergeet dat, wanneer je uittreedt, je lichaam van alle bezieling is bevrijd, omdat de bezieling, die dat lichaam beweegt en stuurt en doet handelen, aan deze zijde, dus buiten het organisme, leeft. Voor de aarde is je stofkleed als schijndood.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5069.5087)

Iets wat verlamd is, kan niet werken:

Het is dus duidelijk, dat je stofkleed niet op volle kracht kan leven en wat niet op volle kracht in leven is, kan geen werking ondergaan, is buiten werking en zo kan er in dit geval geen genezing komen.”

„Is je dit duidelijk, André?”

„Ja, Alcar.”

„Welnu, mijn wil overheerst dit alles, ook je uittreden en zoals ik zei, staat je stofkleed nu onder mijn controle en beleeft je stofkleed niets, omdat het innerlijke leven, jijzelf dus, buiten het organisme is getreden. Iets wat verlamd is, kan dus niet werken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5090.5094)

Dezelfde toestand wordt veroorzaakt door slaapmiddelen:

Wanneer nu het zenuwgestel gespannen is en men neemt verdovende middelen in om te kunnen slapen, dan verlamt men de natuurlijke functie en sluit dit de genezing uit. Die middelen helpen maar even, doch later staan wij voor één en hetzelfde proces, want nu zijn de organen aangetast en met geweld buiten werking gesteld. Daarom, André, is het verkeerd om te veel verdovende middelen in te nemen voor deze ziekte.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5095.5097)

Een uittreding kan nu niet helpen:

Je begrijpt dus wel, dat een uittreding je stoffelijke organisme niet dát geeft wat je tijdens je nachtrust ontvangt. Want de toestand waarin je

stoffelijke organisme zich nu bevindt, is dieper dan de gewone slaap en hierdoor is aan het organisme de natuurlijke werking ontnomen. Een uittreding kan je dan ook niet helpen, of beide lichamen moeten in harmonie zijn. Om uit te kunnen treden moet de geest gevoelig en niet overspannen of overladen zijn en de mens geen leed of ellende hebben. Je begrijpt tevens wat er nodig is om deze gaven te bezitten, voordat wij er gebruik van kunnen maken. Duizenden mensen zouden kunnen uittreden en even zoveel zouden geestelijk ziek worden. Het ene of het andere lichaam zou overheersen en de algehele vernietiging van het stoffelijk voortbrengen. Daarom en daarom alleen waarschuwt de mysticus voor de occulte wetenschap, het is het terrein van de geest en wie al die werkingen niet kent is onherroepelijk verloren. Maar ik leid je in alles en waak over beide lichamen, het stoffelijke en het geestelijke.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5098.5106)

Maar Alcar kan door zijn sterke concentratie en grote rust het zenuwstelsel van André op een andere wijze helpen:

Wat ik thans doe is het volgende. Ik daal in je stoffelijk af en breng je zenuwgestel tot rust, ga dus geheel in je stoffelijk lichaam over. Ik leef dan weer op aarde en jij in mijn wereld. Door de concentratie die ik bezit, breng ik de rust en de vrede in je organisme terug en wanneer ik dit heb bereikt, is die zenuwspanning geweken. Vaarwel, André, ik neem bezit van je lichaam.”

André zag, dat dit wonder geschiedde en dat Alcar in zijn stoffelijk afdaalde. Hoe wonderbaarlijk is het leven aan deze zijde, dacht hij. Hoe werd hij beschermd, zijn leider zorgde voor alles. Nu was hij alleen aan Gene Zijde. Een wonderlijk tafereel speelde zich thans voor hem af. Hoe groot was Alcar en hoe geweldig was alles wat hij beleefde. Hoe goed zorgde Alcar toch voor hem! Wie zou dit kunnen aanvaarden en tevens al dat andere, dat hij eerst kortgeleden had beleefd? Ook van hetgeen thans geschiedde, wist men op aarde niets. Het waren allemaal wonderen in de geest.

Hij zag, dat Alcar geheel in zijn stoffelijk lichaam overging en dat hij ontwaakte. In zijn stoffelijk kwam nu werking en hij zag, dat de stoffelijke organen hun taak en werking weer gingen hervatten. Als iets de mens van een eeuwig voortleven kon overtuigen, dan was het wel dit gebeuren, dat hij nu beleefde. Als zij dat maar konden zien en berekenen, dan eerst konden zij dat geloven. Maar hoe zouden de geleerden op aarde dit kun-

nen berekenen? Wie dit niet kon aanvaarden, kwam er nooit achter. Het was voor hem een groot wonder en het wonderlijke was, dat een geest, een mens die op aarde had geleefd en nu in de eeuwigheid leefde, toch in het stoffelijke organisme kon afdalen en het opnieuw in bezit kon nemen. Maar er was nog een ander wonder, dat hij voelde. Hij begreep volkomen wat zijn leider bedoelde. Alcar bezat een grote geestelijke kracht en een ontzaglijke wil. Omdat zijn leider hoger en verder was dan hij, kon Alcar dit tot stand brengen. Hij zelf had zijn stofkleed niet geheel in zijn macht en dit was heel natuurlijk.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5107.5133)

Maar ook André moet zijn deel leveren in het genezingsproces:

Nu hoorde hij Alcar zeggen: „Denk aan jezelf, André en ga alles na wat je kort geleden is gegeven.”

Hij deed wat Alcar wilde en vond het heel wonderlijk, want nu ging alles weer vanzelf, hij drong tot de diepste problemen door en had daar niet de minste hinder van. Zich van zijn lichaam te verwijderen, dat wilde en durfde hij niet en toch was ook dit mogelijk. Hij voelde tevens, dat hij met Alcar verbonden bleef en dat hij zelfs kon spreken. Ontzaglijk was het geestelijke leven. Nu volgde hij Alcar en zag een blauw en krachtig licht uit zijn achterhoofd stralen. Ja, dacht hij, daar zit het, daar zit de spanning. Hoe wonderlijk is dit, dacht hij, Alcar bestraalde zijn hoofd, want de hoofdzenuwen waren overspannen. Dat grote licht was van zijn leider. Hij zag op dit ogenblik door zijn eigen stofkleed heen. Niets was er thans voor hem verborgen. Hij zag en voelde de hevige spanning en begreep wat Alcar deed. Ondertussen volgde hij alles wat hij had beleefd, want nu ging het gemakkelijk.

Hij zag zichzelf in de tempel der ziel, daalde toen naar al die planeten af en keerde langzaam op zijn weg naar zijn stofkleed terug. Toch bleef hij in de omgeving van zijn organisme, maar beleefde en mediteerde dat, wat hij op die tocht had ontvangen. Hij voelde nu, dat er enige uren voorbij waren gegaan. In hem was de rust en de stilte van het geestelijke leven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5134.5150)

Alcar slaagt in zijn opzet:

Hij voelde zich moe worden en begreep, dat dit uit zijn eigen lichaam tot

hem kwam. Toen hij dit had opgevangen, had Alcar zijn lichaam verlaten en keerde tot hem terug.

„Ziezo, mijn jongen, dat is weer voorbij.”

„Heeft u kunnen bereiken wat u wenste, Alcar?”

„Ja, André, volkomen.”

„Ben je niet moe?”

„Ja, zoëven voelde ik dit.”

„Je ziet hoe intens het fluïdekoord luistert en de stoffelijke krachten tot je zendt. Dit koord is het waardoor je je eigen lichamelijke toestand voelt en kunt opvangen. Het zenuworgaan heb ik ontspannen. Wanneer je nu in je lichaam terugkeert, zul je spoedig in slaap vallen. Jijzelf hebt alles opnieuw beleefd en bent daarmee tot hier gekomen. Toch moet je morgen opnieuw beginnen, want dit is buiten je organisme geschied en het stoffkleed moet dit ook beleven. Hier, aan deze zijde, is alles anders en ben je van al die stoornissen vrij, zodat je jezelf bent. Doch nog steeds behoort jou dat lichaam toe en jij bent tevens de werking en diegene die het bestuurt. Ik heb je nu een dienst bewezen, want door mijn kracht kwam het tot rust. Als je in de morgen ontwaakt, is die spanning in je hoofd voorbij. Dan kunnen wij over enige dagen opnieuw verdergaan en aan ons werk beginnen.

„Wat ik deed, heb je toch begrepen, nietwaar?”

„Ja, Alcar, ik geloof het wel.”

„Ik concentreerde mij alleen op het zenuwgestel, meer niet. Ik bracht het door mijn concentratie tot rust en nu ga je morgen dit van mij overnemen en op rustige wijze denken. Vaarwel mijn jongen, ik waak.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5169.5191)

En zo kon André weer inslapen:

André daalde in zijn stoffkleed af en werd wakker. Wat ben ik moe, dacht hij. Hoe vreselijk moe was zijn lichaam, hij kon zijn benen haast niet opheffen. Hij keek nog even naar zijn leider, die dicht bij hem was en

toen viel hij in slaap.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5192.5195)

Hierdoor kon André doorgaan met de noodzakelijke meditatie:

's Morgens, toen hij wakker werd, voelde hij zich heerlijk uitgerust en wist hij wat hij die nacht had beleefd. Opnieuw begon hij te denken. De gehele dag dacht hij en zo kwam hij aan het einde. Hij zag het ogenblik voor zich, dat hij in zijn lichaam afdaalde en dat zijn uittreding en die reis ten einde was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5196.5199)

Ook een koude douche kan de zenuwen verder tot rust brengen:

In de avond hoorde hij Alcar zeggen: „Neem vanavond, voor je gaat slapen, koude afwassing, André. Ga tevens een wandeling maken en stel je op de natuur in.”

André maakte die wandeling en voelde zich heerlijk uitgerust toen hij zijn woning binnentrad. Daarna, voordat hij ging slapen, nam hij koude afwassing en viel na een kort ogenblik in een diepe en natuurlijke slaap.

Toen hij wakker werd, had hij negen uur geslapen en kon hij weer bergen verzetten.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5200.5204)

Verwerkt

Nu loopt de meditatie soepeler:

Nu was hij weer gereed, maar toch ging hij opnieuw alles van het begin tot het einde na, doch nu ging het vlugger. Heel snel bewandelde hij de lange weg, die hij met zijn leider had gevolgd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5207.5208)

Op die wijze maakte hij zich de wijsheid eigen:

Toen hij daarmee gereed was, hij voelde dit duidelijk, zou hij, als Alcar hem verbond, wel tien uren achtereen door kunnen spreken en de mensen van het heelal en al die planeten kunnen vertellen. Nu was het zijn

eigen bezit geworden en droeg hij dit alles in zich, had zijn stoffelijke lichaam het verwerkt en hij was gelukkig dit te hebben mogen beleven. Hij voelde zich tevens anders, alsof hij honderden jaren had geleefd en ouder was geworden. Toch waren er eerst acht dagen voorbij gegaan nadat hij deze uittreding had gemaakt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5209.5212)

En hij kreeg wat te verwerken:

Negen jaren was hij Alcars instrument, maar die negen jaren konden er voor hem wel negenhonderd zijn. Zo voelde hij dat, zoveel had hij in die negen jaren moeten verwerken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5213.5214)

Hij kon dit allemaal verwerken zonder hoofdpijn, omdat hij als kind al zijn zenuwstelsel ingesteld had op het vele en diepe denken:

Hij heeft nimmer hoofdpijnen gevoeld, door ál dit denken en beleven heen, nooit hoofdpijnen gekend. Omdat, wij hebben u dat verklaard in het tweede deel van Jees van moeder Crisje ... hij reeds als kind voor de grote problemen van het leven werd geplaatst en moest beginnen om te denken. Hierdoor kregen de zenuwen ruimte.

Jees van Moeder Crisje Deel 3 (J3.9807.9809)

Maar zo groeide het innerlijke bezit van André:

Het kostte hem al zijn energie, zijn diepste innerlijke krachten en persoonlijkheid, maar eenmaal daar doorheen, zou hij al zijn bezit niet willen missen. Hoe kende hij thans de mens, hoe zag hij door eenieder heen! Nu wist hij hoe Gods schepping tot stand kwam, hoe alles was geschapen. Ontzaglijk was alles en toch zo eenvoudig. Hoe moeilijk waren al die dagen geweest, maar hij was al weer gereed om uit te treden.

Enige weken waren er voorbijgegaan. Nu zou hij het zieleleven leren kennen en dat was nog dieper dan hetgeen hij had beleefd. Maar ook hier zou hij door komen en het zich eigen maken, eerst dan kende hij de schepping.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.5219.5226)

Onuitgewerkte gedachten

In het tweede deel van de biografie van Jozef Rulof 'Jeus van Moeder Crisje' is er een hoofdstuk met als titel: Jeus de denker. Hierin vertelt de schrijver van deze biografie, meester Zelanus, aan Jeus en zijn moeder Crisje hoe belangrijk het is om alles wat we beleven, volledig uit te denken, zodat er geen onuitgedachte belevenissen in ons onderbewustzijn gaan stapelen, want die kunnen de slaap gaan storen.

Wanneer de herinnering aan deze gebeurtenissen wegzakt, kunnen er slaapstoornissen overblijven, maar dan wordt het moeilijk om terug te halen waar het alweer begonnen was:

De menselijke slaap is een gezegend iets. Wat het eigenlijk is, men weet het niet, maar je hebt je slaap dringend nodig, omdat je tijdens je slaap nieuwe krachten opdoet of de organische stelsels van de menselijke machine zouden bezwijken. Mensen die niet goed kunnen slapen, je ziet dat onmiddellijk, hebben meestal het een of ander waardoor de persoonlijkheid zich geprikkeld voelt, doch waar die stoornissen vandaan komen, dat weet geen mens; ook de geleerde man niet, je psycholoog of psychiater, de zenuwarts evenmin; daarvoor is een grondige studie noodzakelijk en dan nog sta je voor de menselijke machine, waarvan je de helft niet kent! Eerlijk is eerlijk, waar leven deze mensen, die kunnen zeggen: ik ken de menselijke machine, ik heb dat ding grondig uit elkaar gehaald, ik kén elk radertje, elk ding ervan, bij mij krijg je je gezondheid terug? Niet één geleerde onder de honderdduizenden, Jeus, die er nu op aarde leven, kent de menselijke machine. Die zielekenners moeten dat beamen, omdat zij voor de ziel en de geest, dus het innerlijke leven de fundamenteën voor hun faculteit nog moeten leggen. Ze denken wel, dat zij er iets van weten, doch wanneer ze de machine uit elkaar halen, houden zij, juist die mensen, een halve kist met bouten en moertjes over, waar ze dan geen raad mee weten, maar dat voor een ziek en overspannen mens noodlottig is, van eiges ... want nu sta je voor je afgetakelde „ikje” ... dat vanaf de kinderjaren in radeloosheid leeft, omdat, waar het thuis om gaat ... Crisje ... de mens zijn gedachten niet heeft afgewerkt, de persoonlijkheid dacht, wat kan mij dat schelen, je gooit die dingen maar overboord, dat zegt niets! En toch, zo'n ónafgewerkte gedachte, was het, zo'n probleempje ook, Jeus ... waardoor de mensen op leeftijd gekomen zich door geslagen voelden en zij niet meer konden slapen.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3753.3760)

Slaapmiddelen kunnen dan niet meer baten:

En toen kwamen die geleerden erbij. De mens kreeg medicijntjes te slikken en die medicijntjes, Crisje ... brachten verdoving teweeg, het één wilde men door het ander genezen en was niets anders dan oplapperij, het waren slechts smeerseltjes ... meer niks en toen er niets meer reageerde, hadden zij een vreselijke machteloosheid te aanvaarden, en voelden zich voor ziel, leven en geest, gebroken! Niets was er op de wereld te vinden, waardoor zij hun gezondheid, hun slaap terugkregen, die medicijnen waren er niet en geleerdheid had thans niets te betekenen, omdat die geleerden de ziel, noch leven, noch geest, kenden!

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3761.3763)

Een vriend van Jeus, Jan Lemmekus, voelt dat men in de tempels van het Oosten deze slapeloosheid beter kon behandelen, omdat men daar in de persoonlijkheid afdaalde om te kijken waar de problemen zaten die men was vergeten:

Jan Lemmekus weet echter: die knapen uit het Oosten wisten er veel van. Zij waren in staat om de menselijke machine uit elkaar te halen en het ding ook weer goed in elkaar te zetten, doch dat deden zij op hun eigen manier en was gans wat anders dan hetgeen men er hier, in Leiden, Utrecht of Amsterdam van wist. Voor Jan stond vast, die kwamen er nóóit! De middelen of de methoden die het Oosten gebruikte, troffen doel, die middelen drongen door tot de ziel en de geest van de machine en onfeilbaar soms zag de mens als de persoonlijkheid zichzelf terug. Máár, die priesters daalden in de menselijke machine af, ze keerden de persoonlijkheid ondersteboven en zagen nú eerst wat er verkeerd was, wat door het eigenlijke „ikje” vroeger was vergeten en brachten thans verruiming tussen die nietige, maar ontzagwekkende radertjes en losten vroegere stoornissen volkomen op.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3764.3768)

De priesters uit die tempels drongen door tot de onuitgedachte gevoelens waarin de persoonlijkheid vastgelopen was, omdat de mens dacht dat hij hier geen aandacht aan behoefde te schenken:

Zij gebruikten hiervoor soms de krachten van Zon en Maan ook, en dat heeft Jan gelezen, zij deden het door „hypnose” ... ze lieten soms de mensen maandenlang in hun wereld rondscharrelen, opdat zij dat van zichzelf zouden vergeten en dat lukte volkomen. Toen kregen die zielen hun

normale slaap terug en was het leven op aarde en voor de maatschappij weer draaglijk en de moeite waard. Máár, stelden die priesters vast, jullie hebben niet gedacht, je hebt maar raak geleefd. Je dacht niet, dat die gedachten je zouden storen, maar je ziet het, dáár is het begonnen! Indien je die gedachten natuurlijk en volgens de wetten van de ruimte had beleefd en ze had willen bedenken, dan was er niets gebeurd, niets, doch vanbinnen hoopten zich die gedachten op, totdat het een berg werd van onuitgedachte gevoelens en toen stikte de persoonlijkheid. Zie jij het soms anders? Jan kan je daarvan vertellen en hebben deze lieden geen gelijk? Het is wel merkwaardig, vele geleerden hebben deze methoden reeds aanvaard, omdat zij hebben begrepen, zó kom je van die ellende af.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3769.3776)

Mensen met een sterk lichaam en zenuwstelsel kunnen het zich meestal wel permitteren om niet alles uit te denken:

Miljoenen mensen, lieve Crisje, hebben hierdoor schuld aan de eigen ellende. Ze hebben niet gedacht, ze wilden niet denken. Natuurlijk, sterke lichamen konden ertegen, levens gaan er voorbij óndoordacht, en toch, de persoonlijkheid voelde geen stoffelijke stoornissen. Dat zijn dan de gelukkigen, de leef maar raak mensen, die behoeven niet te denken en zij kunnen het ook niet en wil zeggen, dat je toch gezond kunt zijn ook al bedenk je je dagelijkse problemen niet, het is waar, ook die mensen zijn er.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3777.3780)

Hoe gevoeliger de mens wordt, hoe belangrijker het is om wel alle gevoelens uit te denken:

Maar kom je tot diep innerlijk denken, betreden wij de graden voor de menselijke lichamelijke en geestelijke sensitiviteit, dan komen wij voor heel andere problemen te staan en zien wij tevens deze verschijnselen tot ons komen en is er van een gezonde slaap geen sprake meer.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3781)

Gelukkig dat ook de geleerden van het Westen de persoonlijkheid beginnen te onderzoeken:

Duizenden mensen, Crisje, hebben echter angstige dingen beleefd tijdens hun jeugd, waarvan zij later als volwassen mensen de onbarmhartige last ondergingen en stonden dan tegenover hun psycholoog, zenuwarts of

psychiater en voelden zich voor de maatschappij niet meer geschikt, zij rilden en beefden gans de dag vanbinnen, maar waar het eigenlijk zat, dat wist geen mens. Maar dan stellen die geleerden de volgende vragen:

„Heb jij niets in je jeugd beleefd, dat je een schok of 'n angst heeft bezorgd? Denk eens na?”

En meestal, Crisje, hadden die mensen iets beleefd. En nu begonnen die geleerden de menselijke ziel, geest en leven, door de persoonlijkheid te onderzoeken, zij keerden terug tot daar, verklaarden het volkomen of gedeeltelijk, doch hierdoor kreeg de zieke mens ontlasting, omdat de dokter 'n ietsje van die berg vanbinnen afknabbelde en dat reeds, je gelooft het niet, bracht verbetering in die toestand en werd het dagbewuste ontlast en keerde de slaap soms terug!

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3782.3787)

Voor Jeus is het van het hoogste belang dat elk gevoel uitgedacht wordt:

En nu volgen wij Jeus. Nu wij weten, dat er levens zijn die hem volgen in alles, moeten wij wel aanvaarden, dat die willen, dat hij géén problemen krijgt, die hem later zullen breken en die zijn leven zouden villen. Als je weet, waarvoor Jeus straks staat, dan mag er niet één gedachte in hem zijn, die niet uitgedacht is of die éne onuitgewerkte gedachte breekt later zijn kostbare innerlijke nek van de menselijke machine. En daarvoor waken er velen. Nu wil men, dat hij denkt, dat hij een echte pluizer wordt, het is dringend noodzakelijk en daar zal hij door leren!

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3790.3794)

Door jong te beginnen met uitdenken krijgt zijn zenuwstelsel bovendien ruimte, en kan het later beter tegen een zware belasting:

De zenuwen hebben zich nu reeds aan te passen en als die de ruimte krijgen, Crisje, kan straks de persoonlijkheid tegen 'n stootje, wat de bedoeling is!

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3795)

De slaap van Jeus wordt nu onderbroken, omdat hij moet nadenken over 'heilige' beelden die stukgevallen zijn door zijn toedoen:

Je zinkt na een zware dagtaak in slaap, maar ineens ben je wakker. Wat is het? Wie heeft je wakker gemaakt? Zijn dit de beelden van Onze Lieve

Heer? Je zit rechtop in bed. Nu moet je gaan denken.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3796.3801)

Hij heeft iets meegemaakt dat hij niet kon verwerken, en dat moet nu uitgedacht worden. Anders zou het naar zijn onderbewustzijn kunnen zinken, waar hij niet meer bij kan, maar vanwaar het wel zijn rust en slaap kan storen:

Maar de rest van deze miljoenen mensen, gooit zich naar de andere kant, de persoonlijkheid wil slapen en niks anders. Dat moet de mens zélf weten, je bent heer en meester over je slaap, máár, later? Als je ouder wordt? Indien je die sensitiviteit bezit? Dan komen die gevoelens tot je bewustzijn terug? Zou je wel willen, ze maken deel uit van je onderbewustzijn, en daar zetten die vuile, ondoordachte gevoelens de boel op stelten, ze breken je af, ze ondermijnen het natuurlijke, je eigen zo dure en kostbare gezondheid!

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3802.3807)

Wanneer hij alles wel kan uitdenken, is dat winst voor zijn persoonlijkheid:

Wát maakte hem wakker? Hij heeft gisteren geen begrafenis beleefd. Het allerkleinste radertje van de menselijke machine kan je nu wakker maken, want dat ding staat thans onder hoge druk en dat ben je zelf, Jeus. Zo'n gedachte staat onder de controle van je gevoel en dat is te begrijpen. Wat wil je? Indien hij nu denkt, wat kan mij dat schelen, beelden kunnen doodvallen ... waar of niet ... dan zet zich tóch dit probleem onduidelijk aan zijn persoonlijkheid vast. Indien hij straks alles begrijpt, dan is dat de winst voor zijn denken en voelen. En Jeus zál het straks begrijpen, doch nú is er een mogelijkheid om te leren denken en dát, Crisje, is hét waar het thans om gaat.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3808.3815)

Nu gaat het erom dat Jeus de Socrates in hemzelf wakker moet maken:

Wie goed denkt, Jeus, en dat geldt ook voor jou, Crisje, voor elk mens is dit ... kan liefde bezitten. En wie liefde bezit, staat weer open voor Onze Lieve Heer. En dan maakt de mens zich bemind, máár, hij kan thans voor het eigen leven en deze mensheid iets bereiken. Door te leren denken, Jeus, kun je voor „Socrates” gaan spelen. De mens die denkt, krijgt het bezit van deze wereld in handen en dat gebeurt altijd weer door het

denken. Mensen die niet willen denken, bereiken niets! Dat is doodeenvoudig! Dat kan je elk mens, die iets heeft bereikt, zeggen en verklaren! Doordat zij hebben gedacht, het doet er niet toe voor wat, kregen ze een andere ruimere persoonlijkheid en dat werden meestal de maatschappelijke leiders.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3822.3830)

Hiervoor is ook de inzet van de wil noodzakelijk:

De wil is er nog en wie nu niet wil, staat stil! Weer iets anders, omdat wij thans met ruimtelijke problemen te maken krijgen, Crisje, bezit elk mens zijn eigen wereld, maar heeft tevens zijn bewustzijn te aanvaarden. En nu kun je door te denken je eigen bewustzijn verruimen.

Jeus van Moeder Crisje Deel 2 (J2.3833.3835)

57. Leren denken

Leren denken om onszelf rust te geven, en harmonie, licht, liefde, waarheid, innerlijke ontwikkeling en geestelijke verruiming.

Geestelijke verruiming

In de boeken van Jozef Rulof wordt de ontwikkeling van ons denken als belangrijke motor gezien om tot geestelijke verruiming te komen. Op de contactavonden werd aan Jozef dan ook geregeld de vraag gesteld: 'Hoe kunnen we leren denken?' Dit artikel geeft een inleiding tot een aantal aspecten die in de antwoorden en de boeken van Jozef Rulof over dit onderwerp aan bod komen.

Ruimte voor ons gevoelsleven

Het artikel 'van gevoel tot gedachte' volgt de vorming van gedachten vanuit ons gevoelsleven. Ons gevoelsleven is opgebouwd door alle ervaringen in dit leven en onze vorige levens. Door te denken vanuit ons gevoel kunnen we zeker blijven van onze eigen gedachten, in plaats van de gedachten van een ander na te praten. Zie hiervoor de artikelen 'gedachten van een ander' en 'wat weten we zeker'.

Denken is dan ruimte geven aan onze gevoelens. We laten een gevoel uit onszelf naar boven komen, en we bevoelen het, we geven het woorden die bij dat gevoel passen, waardoor we het gevoel be-denken. Zo kunnen we tijdens het denken in harmonie blijven met ons gevoel en met onze ziel, die al onze gevoelens bevat.

Weinig woorden gebruiken

We kunnen dicht bij ons gevoel blijven als we weinig woorden gebruiken om te denken en te praten. Bij het gebruik van veel woorden is er meer gevaar dat we door die woordenstroom afdrijven van ons gevoel, en dat we met die woorden nieuwe zinnen vormen die niet meer vanuit ons gevoel ontstaan.

Oorspronkelijk gevoel terughalen

Vele mensen hebben het moeilijk om op een onderwerp door te denken, omdat ze afgeleid worden door andere gevoelens of waarnemingen die met dat onderwerp niets te maken hebben. Het is dan belangrijk om bij elke af-

leiding het oorspronkelijke gevoel of onderwerp terug te halen. Zoals bij vele handelingen worden we daar beter in naarmate we het meer beoefenen en er meer wil op inzetten.

Zoals een taal leren

Denken kunnen we spelenderwijs leren zoals een taal, woordje voor woordje. Wanneer we elk woord en elke gedachte bevoelen, onderzoeken en beleven, verankeren we die woorden als bouwstenen in ons gevoelsleven. Hoe meer bouwstenen we verwerven, hoe mooiere bouwwerken we kunnen maken. Wanneer een gedachte niet deugdelijk blijkt omdat die niet overeenkomt met ons eigen gevoel, dan hoeven we daar niet op door te denken, want anders stort vroeg of laat ons bouwwerk in elkaar.

Diep beleven

De meeste mensen beleven hun gedachten slechts voor hoogstens vijftien procent, en dan gaan ze al over naar de volgende gedachte. Daardoor raken ze snel van een onderwerp of van hun gevoel af, omdat ze hun gedachten niet diep beleven.

Het beleven van een gedachte is mogelijk door die gedachte zoveel mogelijk gevoel van jezelf te geven. Als we als voorbeeld het woord ‘vriendschap’ nemen, dan is de vraag hoeveel gevoel we kunnen geven aan het denken over vriendschap, hoeveel gevoel we uit ons gevoelsleven kunnen optrekken om de gedachten omtrent vriendschap te bezielen. Dat zal bepalen hoe diep we kunnen doordenken over vriendschap, en hoe doeltreffend we kunnen denken wat we kunnen doen om onze vriendschap te vergroten.

Dit houdt ook in dat we een gedachte afmaken, en niet halverwege afbreken. In een gesprek weerspiegelt dit zich doordat we ons volledig kunnen uitspreken, en we ook onze gesprekspartner helemaal laten uitpraten totdat hij zijn gevoel volledig beleefd heeft. Van de hak op de tak springen is funest voor het dieper beleven van een gedachte.

Anderzijds is het belangrijk om in het dagbewustzijn te blijven. Er zijn mensen die alles wat Jozef Rulof heeft beleefd, zelf willen beleven. Als ze daar te veel wil op zetten, kunnen ze overspannen raken, en zelfs hun dagbewustzijn verliezen. Ons beleven is beperkt tot de diepte van ons gevoelsleven dat we in al onze vorige levens hebben opgebouwd.

Dammen en schaken

Het blijven bij een bepaalde denkstroom kan men bijvoorbeeld ook oefen-

nen door een denksport als dammen en schaken. Om speelzetten vooruit te denken, is het nodig om een zet in gedachten vast te kunnen houden. Dit is een studie in concentratie, waarin men zich splendorwijs kan verbeteren.

De kunst van een schaakmeester is denken. Door een spel als schaken kan je zien hoelang je een gedachte kunt vasthouden. Mensen die zich in een vorig leven uit het natuurlijke hebben gedacht, kunnen moeite hebben om bij één gedachtestroom te blijven. Zij kunnen met een spel als dammen weer bouwen aan een rustige gedachtestroom.

Leeg denken en taken afmaken

De meeste mensen denken zich vol wanneer ze een uur nagedacht hebben. Ze zijn dan moe van het nadenken, ze zitten vol van gedachten die niet zijn afgemaakt, omdat de gedachten niet ten volle beleefd zijn. Dit stoort de vorming van nieuwe gedachten, omdat de onafgemaakte gedachten vragen om beleving en uitdieping.

Vele mensen zijn een speelbal van hun gedachten. Ze worden gedacht, ook als ze dat niet willen. Als ze gaan rusten, dan gaan ze toch ongewild onrustig denken, en storen zo hun rust. Voor hen is het belangrijk alleen te denken als ze dat zelf op dat moment willen, zodat ze zelf gaan denken in plaats van gedacht te worden.

Om ons gevoel zuiver te kunnen be-denken, moeten we eerst het moeras van onafgemaakte gedachten opruimen. Hoe leger we worden en hoe opge-ruimder ons gedachteleven is, hoe beter we één onderwerp kunnen vasthouden en uitdiepen, zonder afgeleid te worden door duizenden onafgewerkte gedachten.

Dit kunnen we ook doortrekken naar taken zoals bijvoorbeeld in het huishouden. Wie een handeling afbreekt en daarvan wegloopt om iets anders te gaan doen, en dat telkens weer, kan onrustig worden van al het onafgemaakte werk. Anderzijds geven afgewerkte taken juist voldoening.

De brug over en niet weer terug

Wanneer we met een redenering tot een slotsom zijn gekomen, helpen we ons niet vooruit door telkens opnieuw dezelfde redenering te volgen. Als we dezelfde gedachten altijd herhalen, kunnen we ons innerlijk niet ontwikkelen. Herhaling is te vergelijken met het oversteken van een brug, en dan aan de overzijde omkeren en teruggaan.

Dieper doordenken veronderstelt dat we 'nieuw' denken, en de herhalingen in onszelf minimaliseren. We kunnen dit bij onszelf controleren door te kijken of we innerlijk groeien en ruimer gaan denken. Mensen die niet

veranderen, denken niet door, ze herhalen meestal reeds gekende gedachten.

Eén ding tegelijk

Een boek lezen en tegelijk een televisieprogramma volgen, schept onrust in het denken en is niet in harmonie met hetgeen men eigenlijk wil doen. Wanneer we dieper op iets willen doordenken, werkt dit tegen, omdat de verschillende handelingen en gedachten niet onze volle gevoelskrachten kunnen beleven.

Wanneer een eenvoudige handeling niet onze volle aandacht vraagt, kunnen we de overgebleven gevoelskracht natuurlijk wel inzetten om verder te denken. Zo kunnen we veel extra denktijd creëren.

Oppervlakkig

In de maatschappij is er veel oppervlakkig gepraat. Een aantal mensen denken zich vol en praten elkaar de oren van het hoofd met onbenulligheden, en lachen overal om. Om dieper te leren denken moet eerst die oppervlakkigheid overboord.

Harmonie in huis en maatschappij

We kunnen ons pas geestelijk ontplooiën, wanneer we ons huishouden en onze maatschappelijke taak op orde hebben. Anders trekken die taken ons uit onze rust en kosten die de nodige gevoelskracht.

Daarnaast dienen we ook in harmonie te zijn met de mensen met wie we verbonden zijn. Wanneer we zelf een storende factor zijn in het samenzijn, vraagt die storing eerst om opgelost te worden. Daarvoor is een grondig zelf-onderzoek dikwijls onontbeerlijk.

Denken naar liefde toe

Wanneer we in die analyse van ons karakter nog roddel tegenkomen, of afgunst, jaloezie, luiheid, verkwisting, hoogmoed, opschepperij, oneerlijkheid, dan kunnen we beginnen om eerst die eigenschappen af te leggen.

Wanneer we daarentegen een fout van een ander kunnen vergeven en onze eigen tekortkomingen kunnen toegeven, dan kunnen we beginnen te denken naar de geestelijke liefde toe. Vele mensen lopen vast omdat ze alleen aan en voor zichzelf denken. Door te bedenken wat we voor onze medemens kunnen doen, kunnen we ons bekwamen in de universele liefde.

Wat is waar in mijn denken?

Geestelijke ontwikkeling begint bij de allereerste vraag: Wat is waar in mijn denken en wat is onwaar? Wat is de waarheid van mezelf? Zit er nog leugen in mijn woorden die ik aan een ander geef, of kan de ander op mijn woorden bouwen? Doe ik nog aan halve waarheden, of hebben mijn woorden reeds een geestelijke ondergrond?

Het denken in 'mijn'

Geestelijke verruiming vraagt het kijken naar de waarheid voor onze ziel. Als we alleen stoffelijk blijven denken binnen dit ene leventje, dan krijgt ons denken geen universele waarheid. Onze ziel beleeft vele levens, en voor de ziel is waarheid wat over onze verschillende levens heen geldig blijft.

Een voorbeeld is het denken in 'mijn'. 'Dat is mijn vrouw.' Is dat in het volgende leven ook nog waar? 'Dat is mijn man.' Is dit zo voor onze eeuwigheid, is mijn huidige partner mijn eeuwige metgezel, mijn 'tweelingziel'? Denken binnen dit ene leventje is nog geen geestelijk waarachtig denken.

Wanneer we onze blik over vele levens heen laten gaan, dan is alleen van onszelf wat we innerlijk ontwikkelen, ons gevoelsleven. Als we willen denken in termen van 'mijn', dan is alleen wat mijn ziel in zich opneemt, werkelijk van mij in de eeuwigheid. Al het andere is tijdelijk bezit, aardse betrekkelijkheid of maatschappelijke omstandigheid.

Voorbij het stoffelijke

De meeste mensen beginnen pas door te denken nadat ze het stoffelijke leven hebben verlaten. Wanneer ze na de dood ervaren dat ze meer zijn dan het lichaam dat ze achterlieten, realiseren ze zich dat ze nog niet geestelijk kunnen denken, omdat ze daar tijdens hun levens op aarde nog niet aan begonnen zijn. Dan pas realiseren ze zich dat wanneer ze al op aarde voorbij het stoffelijke hadden gedacht, ze in hun hiernamaals meer geestelijke grond onder hun voeten zouden hebben.

Moeilijk?

Is het moeilijk om voorbij het stoffelijke te denken, om het 'mijn-denken' te ontstijgen, om altijd waarheid in ons denken te brengen en om steeds naar de universele liefde toe te denken? Zoals bij de meeste handelingen worden we hier beter in naarmate we het meer beoefenen. Langzaam brengen we dan meer licht in ons eigen karakter. De meeste mensen willen graag liefde

ontvangen, maar wat zetten zichzelf voor die liefde in?

Dief of ziel

In het artikel 'ziel' wordt het begrip 'mens' losgelaten, wij zijn in de eerste plaats ziel, met een reïncarnerend gevoelsleven door de eeuwen heen. Wanneer we ons geestelijk willen verruimen, is het belangrijk om elke medemens als ziel te zien. Kijken we alleen maar naar het karakter, dan kan dat onze rust storen.

Als we voor een dief staan, zijn we dan in staat om te bedenken dat die ziel veel meer is dan die diefstal? Als we ons met die diefachtige sfeer verbinden, verliezen we onze harmonie. Als we uit die sfeer vandaan gaan, kunnen we elders onze krachten zinvoller besteden.

Wanneer we voor een moordenaar staan, kunnen we dan bedenken dat elke ziel door alle 'gevoelsgraden' heen naar het licht evolueert? Zolang wijzelf niet meedoen met geweld en haat, brengen we de evolutie van onze ziel niet in gevaar. Al ons denken en handelen is een uiting van een gevoelsgraad, en we kunnen de geestelijke gevoelsgraad pas bereiken als we al het leven leren liefhebben.

Het gaat niet om de moordenaar lief te hebben, want de moord zal eerst moeten worden goedge maakt voordat de dader zich geestelijk kan verruimen. Maar we hoeven niet naar de ander als moordenaar te kijken. Wanneer we naar de ander als ziel kijken, kunnen we dat leven van die ziel liefhebben, omdat we weten dat ook deze ziel later die duistere gedachten en daden zal ontstijgen.

Verruiming

Wanneer we over onszelf en anderen als ziel gaan denken, krijgen onze gedachten ruimte, ze ontstijgen de kleine ruimte van het eigen ik. Ze worden dan ruimer en omvatten in liefde ook het leven om ons heen. We kijken dan verder dan het stoffelijke, naar het innerlijke leven van elke ziel waarmee we in contact komen.

We kijken dan omhoog naar de sterren, en we denken na over onze plaats in de grote ruimte, het heelal. We voeren onze gedachten naar waarheid, naar de geestelijke werkelijkheid van ons oneindige leven als ziel. We laten de gedachten die we gisteren hadden, vandaag reïncarneren en vernieuwd uitstralen met meer licht en ruimtelijk gevoel.

Bronnen

Ruimte voor ons gevoelsleven

Jozef Rulof haalt de wijsgeer Socrates aan als pionier in het leren denken. Socrates vroeg aan zijn medemens om te bedenken waarom we ons gelukkig voelen.

Want een gedachte, meneer, ontleed op de weg naar boven en naar de astrale wereld, is de weg bewandelen van Socrates.

Neemt u dat?

Daardoor zijn de wijsgerige stelsels ontstaan, en hebben de mensen een universiteit van gebouwd. Door denken. Wie ben ik? Wat ben ik als ik gelukkig ben? Wat is gelukkig zijn? En toen zei Socrates, vroeg hij aan de mens: 'Moeder, u bent gelukkig, maar waarom bent u zo gelukkig?'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11136.11143)

Weinig woorden gebruiken

Aan de leerling-priester Venry wordt in de tempel van Isis in het oude Egypte gevraagd of hij gelukkig is:

Ben je gelukkig, Venry?"

„Deze vraag kan ik niet beantwoorden, want er is geen gevoel in mij.”

„Heel goed, Venry, je moet zeggen, wat je voelt, niets anders, vooral weinig woorden gebruiken en hetgeen je wilt zeggen duidelijk aanvoelen.

Tussen Leven en Dood (BE.1281.1283)

Oorspronkelijk gevoel terughalen

Jozef Rulof schakelt zijn waarneming van afleidingen volledig uit wanneer hij wil denken:

En wat is nu denken?

Als u ergens aan begint dan komt er iets in u, en in ene keer bent u afge-

leid, nietwaar? Ik kan boeken gaan schrijven momenteel, ik ga hier zitten, we gaan schrijven, dan kunt u een jazz opvoeren, en u kunt schreeuwen allemaal, links om me heen en achter me heen, meneer: we gaan zitten, en ik hoor u niet meer. Zo ver schakelen wij ons uit.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13054.13057)

Een toehoorder zegt dat zijn onderwerp steeds wegwaait als hij wil denken. In de eerste zin van het volgende citaat herhaalt Jozef eerst het probleem van de man, en dan legt hij de nadruk op het blijven terughalen van het oorspronkelijke onderwerp:

Ik ben aan het denken, en in ene keer komt er iets en dan waait het zomaar uit me weg. Meneer, u haalt het terug. Terughalen. Terughalen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13145.13148)

Zoals een taal leren

Jozef raadt aan om het terughalen van het oorspronkelijke onderwerp spelenderwijs te doen, zoals we een taal kunnen leren:

Wat struikelt er in u?

Waardoor wordt uw gevoelsleven afgeleid, afgestuurd? Waardoor?

Het wordt een waas, u kunt het niet vasthouden. En nu moet u langzaam beginnen. Want als u dat met geweld doet, krijgt u alleen maar maagzuur. En straks een maagzweertje. Nu moet u het nog kalm aan doen ook. Want met geweld gaat het niet eens. Spelenderwijs. Zoals je een taal leert.

Hier zit een taalleraar, dames en heren.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13333.13344)

Jozef haalt een taalleraar aan die zijn leerlingen Frans leert door te beginnen met de eenvoudigste woordjes totdat die woordjes in het gevoelsleven van de leerlingen verankerd zijn:

En dat zegt hij, en dan gaat hij met u leren denken. Want hij wringt u in dat 'Oui monsieur.' 'Bonsoir.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13357.13359)

De eerste woorden vormen dan de basis voor de volgende begrippen:

Hij begint zo fantastisch, en dan moet u dat vasthouden, en door iets te leren, krijgt u grond om te leren denken. Uw geest, uw gevoelsleven laat dat niet meer los.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13362.13363)

Diep beleven

In het boek 'Maskers en Mensen' wordt gesteld dat westerlingen niet op volle kracht kunnen denken omdat ze te gesplitst zijn:

Jullie westerlingen letten op niets, zegt men in het Oosten, je denkt dat je kunt denken, maar dat is niet waar. Jullie zijn gedachteloos! Wat jullie denken noemen is voor ons hier ... beleven! Jullie beleven niets, jullie zijn door duizenden dingen jezelf niet meer en hierdoor gesplitst! Geloven jullie niet, maar wij zouden het je kunnen bewijzen! Je gedachten worden niet beleefd, je volbrengt zo'n gedachte voor hoogstens vijftien procent, volgens je wil, je gevoel, je leven, je persoonlijkheid, je ziel, je leven en je geest! Geloof je het niet?

Maskers en Mensen (MA.28352.28358)

Frederik beschrijft in dit boek dat iemand zich ergert wanneer een gesprekspartner van de hak op de tak springt of niet kan wachten totdat je uitgesproken bent. Dit stoort het beleven van een gedachte, het verruimen van een gevoel, het doordenken op een bepaald thema.

Hij ergert zich al, wanneer Erica van de hak op de tak springt. Hij kan zich ergeren, wanneer hij tegen je praat, je iets vertellen wil, en je ontnemt hem het woord om zélf iets te zeggen.

Maskers en Mensen (MA.28363.28364)

Diep over iets doordenken is het onderwerp beleven van a tot z:

Wat is denken, meneer?

Het ding beleven waar u het over hebt. Van voren tot A. Van a tot z.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11112.11115)

In dit doordenken en beleven is het belangrijk te handelen naar de eigen gevoelskrachten. Jozef Rulof beantwoordt een vraag van een toehoorder die

zelf wil beleven wat er in de 27 boeken beschreven staat:

U leest de boeken, nietwaar? Hebt u ze allemaal al gehad? Maar toch een stuk of vier, vijf, zes? Begrijpt u 'De Kringloop der Ziel'? Kunt u dat vasthouden als u dat leest?

(Meneer in de zaal zegt iets.)

Wat zegt u?

(Meneer in de zaal): 'Geen van allen.'

Ja, ik geloof ...

(Meneer in de zaal): 'Ik kan het niet verwerken.'

Ja meneer, maar dat kunnen ze allemaal niet.

(Meneer in de zaal): 'Ik wil het niet lezen als een roman.'

U wilt dat verwerken? U wilt dat allemaal beleven? U bent een beetje aan het Frederik spelen in die boeken. Pas op, meneer, of u krijgt vandaag of morgen uw tik. Nee, dat kan geen mens. Dat kan geen mens nog. Dat kunnen ze hier niet. Want dan zou u dat boek moeten schrijven, moeten beleven, en u zou die persoonlijkheid bezitten. U gaat in uw denken al te ver. Als u 'De Kringloop der Ziel' lezen kunt, u leest wat daar staat ... En dan hebben wij het over 'de kist', over de moord, u weet wat een moord is, u gaat de grond in met Lantos Dumonché, nietwaar? En dat voelt u.

Dan bent u er nog altijd bij. Maar nu wilt u ook voelen wat hij beleeft. Ja, dat gaat niet. Ziet u, nu gaat uw denken al, nu leren we al iets, u gaat nu al te ver. U vraagt nu al te veel.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13445.13473)

Lezen over de gevolgen van zelfmoord is iets heel anders dan proberen die gevolgen zelf te voelen:

Het is al bibberig en slijmerig en schreeuwend genoeg daar onder die grond als je daar Lantos Dumonché hoort schreeuwen. Blijf in vredesnaam in dat boek op de aarde. En nu is uw denken heus niet zo kinderachtig, want nu bent u al een heel eind op weg. Voelt u nu? Nu gaat u al

te ver. Dus praat nu maar ...

Nu heb ik u vanavond al duidelijk kunnen maken dat u niet te weinig denkt, maar u gaat al te diep.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13483.13489)

Zelf willen bezitten wat Jozef heeft beleefd, is gevaarlijk:

U wordt hier niet gek van, als u niet wilt bezitten wat ik ben.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13495.13495)

In de biografie 'Jezus van Moeder Crisje' wordt beschreven hoe Jozef leert chaufferen op een stoel, in trance:

Want dan zet ik u allemaal op een stoel, en dan gaan we, over één week gaan we ons uitgeven voor chauffeur. Er zijn er wel die het kunnen, maar dan moet ik de mensen hebben die het niet kunnen. Wil ik weleens kijken of u ook chauffeur bent. Want nu wordt u automobiel.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13497.13500)

Maar die tranceslaap kunnen we niet beleven:

En als u nu sterven wilt, dan wordt u, dan gaat u door de dood. En wilt u dat ... Bedenkt u dat ook? Wilt u daar ook doorheen? Wat gebeurt er nu als u in slaap bent? Denkt u daar ook over? Ja. En dat kunt u niet vasthouden, is het niet?

Meneer, wees blij dat u het niet vast kunt houden. Want anders bent u op slag, plotseling, als u dat vasthoudt, en u bent daarin, u daalt hier af, op slag ligt u voor de grond, en dan bent u bewusteloos. En de dokter die u oppakt zegt: 'Die man heeft epilepsie.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13501.13511)

Het is hierin belangrijk om in het eigen dagbewustzijn te blijven:

Maar u was even uit uw dagbewust voelen en denken weggezakt. Nu bent u, volgens dat bent u nog meer dan de rest, dan honderdduizend andere mensen, meneer. U komt hier voor de dag, u leert. We leren iets, voelt u? U komt hier voor de dag: ik kan niet denken, ik kan het niet vasthouden; u gaat veel te diep, veel te diep. Blijf bij het dagbewuste. En dan zult u eens kijken hoe eenvoudig of u denkt. En dan kunt u de

kracht van uw gevoelsleven, uw wil, uw denken bepalen, zelf volgen en beleven.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13512.13519)

Dammen en schaken

Jozef praat over dammen en schaken als mogelijkheden om concentratie op te bouwen:

We gaan dammen. Ga een partijtje dammen, meneer. Neem dinges, en dan zeggen ze: 'Ja. Vasthouden.' Dat is een studie, u moet die hersens in het gareel dwingen. Misschien hebt u altijd vroeger, in een ander leven, uit de natuur gedacht en nu loopt u er altijd uit. Uit het normale. Nu moet u terug naar het normale. En nu kunt u met verschillende dingen beginnen. Vooral met dammen. Neem een bord, en nog iemand: en concentreren. Dan kunt u direct en onmiddellijk vaststellen hoe diep of uw gedachten gaan. U wordt toch wel geen Piet Roozenburg (wereldkampioen dammen in 1948, 1951, 1952 en 1954), maar goed. Want die denken twintig zetten en honderd zetten vooruit, die knapen. Dat is ook wat, hoor. De kunst van een schaakmeester is – niet? –: denken. Alles is denken, denken, denken.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13160.13176)

Leeg denken en taken afmaken

Jozef geeft raad aan een vrouw die onrustig denkt:

Je moet tegen jezelf zeggen, ik wil geen speelbal zijn van mijn gedachten. Je moet zélf denken!"

„Dat kan ik wel, maar als ik aan het rusten ben, dan gaat het niet, dan denk ik aan duizenden dingen en dat is akelig.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.2702.2704)

Jetje moet leren denken óf rusten:

Als je rust, móét je ook maar alléén rusten! Als je wilt denken, doe het dan. Doch denken en rusten tegelijk is nu te moeilijk, dat zijn twee werelden apart, twee toestanden. Je moet óf het één óf het ander. Beide handelingen komen straks en dan beleef je deze zoals jij dat wilt. Wil je het proberen? Rusten en aan niets denken, Jetje, is al iets wonderbaarlijks,

wat maar weinig mensen kunnen. Kunnen zij dit niet, dan verliezen zij juist hun rust en komen tot de splitsing van de persoonlijkheid.”

„Ja, dat ken ik, dat is het! En dat moet ik nu voorkomen of ik rust niet.”

„Dit is het enige, Jetje, wat je overwinnen moet, want verschijnselen, zoals rusten en denken, beide tegelijk, putten je uit. Als je dit van anderen af hebt opgebouwd, is er niets meer in staat om je overgevoelig te maken. Dan heb je de hoofdeigenschappen van jouw persoonlijkheid overwonnen. Dan ben je heerseres op dit terrein en van inzinken is er geen sprake meer.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.2706.2719)

Voor Jetje is het ook belangrijk om een taak af te maken:

„En als je weer opstaat, Jetje, en iets wilt gaan doen, maak het dan af. Ga je kopjes wassen, doe het dan! Loop nooit weg en onthoud, dat door je handelwijze het onafgemaakte werk je toch steeds achtervolgt, totdat het je tenslotte overweldigt. En dan sta je weer voor de splitsing van je persoonlijkheid, wat je zal hinderen en waar je weer akelig van zult worden. Ook al ben je doodmoe, maak het werk af. Ook al doe je er tien uur over, maak het af, Jetje, want anders krijg je nooit rust. Al die werkzaamheden stapelen zich anders op tot een geweldige hoogte, waaronder jij bezwijkt. Dan zink je weer in je vorige toestand terug en dan kan niemand je helpen. Héél de wereld drukt dan op je schouders. Is het niet zo?”

„U weet alles. Ik sta steeds voor deze dingen en die doodgewone zaken maken mij dan van streek.”

„Wat af is, Jetje, hindert je niet! Je houdt dan de weegschaal van je dagelijkse leven in evenwicht. Jij bent van huis uit niet slordig, want het behoort niet tot je karakter. Mensen, die geen geestelijke diepte bezitten, trekken zich van slordigheid niets aan, maar voor jou werkt het afbrekend. De dingen, die je niet kunt afmaken, mag je laten liggen, maar wanneer je na je rusten opnieuw begint, dan moet je eerst het werk dat is blijven liggen, afmaken. Dan pas ga je verder en gaat je wil het leven van alle dag beheersen; van héél de huishouding, van jezelf, van je slapen en rusten. Kortom van alles!

Het mooie is nu, Jetje, dat juist de dingen, die je tot stand hebt gebracht, je zullen steunen. Als wij mensen op iets moois terug kunnen kijken, dan

schenkt het ons voldoening. De voldoening is weer de stuwning om het nog mooier te doen.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.2721.2742)

Jozef praat over gedachten als een verstoffelijking van het gevoelsleven voor het werk in de maatschappij:

Voor duizenden dingen, meneer. Allemaal problemen. U maakt uw gevoelsleven als verstoffelijking voor maatschappij, voor dat en dat en dat en dat, maakt de mens niet af.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13417.13419)

De brug over en niet weer terug

Het herhalen van steeds weer dezelfde gedachten kan vergeleken worden met het terugkeren nadat men een brug overgestoken heeft:

Wilt u ontwikkelen, en leren denken? Als u een brug over bent, gaat u dan hier op aarde altijd maar weer terug? Als u de brug over bent met een geest, dan moet u nooit meer terug in hetzelfde.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4982.4984)

Vele mensen denken niet door, en je ziet hun karakter dan ook niet veranderen:

En het is waar, wij mensen denken niet, wij kunnen nog niet denken. De mensen denken niet, want je ziet de mensen niet veranderen en dat zou moeten geschieden, maar je neemt het niet waar. Ze denken alléén aan dat wat hen bezig houdt en dat heeft gewoonlijk niets met het leven uit te staan.

Maskers en Mensen (MA.28374.28376)

Eén ding tegelijk

René vertelt Frederik hoe belangrijk het is om één ding op volle kracht te doen:

Mensen, Frederik, die een boek lezen en tegelijk naar de radio willen luisteren, scheppen onrust en zijn niet in harmonie met hetgeen ze eigenlijk willen doen. Ik kan dat niet uitstaan! Wat deze mensen willen is mij niet duidelijk. Je doet één ding en wel op volle kracht! – óf je stoort

Futiliteiten overboord

Jozef ziet het giechelen als een veel voorkomende hinderpaal om dieper door te denken:

„En dan dit nog, mensen. Kijk zelf en u weet het. Heel onze maatschappij is één „giechel” ... !

Ik ben generaal ... ha, ha, ha ... Ik ben ambtenaar ... ha, ha, ha, ... Ik heb me vanmorgen geschoren en gewassen en mijn tanden gepoetst, ha, ha, ha ... Grinnik nu maar ... want dat wordt het. Ik ben chef de bureau geworden, ha, ha, ha ... dus geen mens meer, maar koeiendrijver ... Ik ben een prins ... ha, ha, ha, ha, ... nog zo'n giechel erbij. En ik ben koning.

En ik heb een broertje, een zusje, een vader en moeder. Ik heb zo'n mooie jurk en draag paarlen en diamanten, mooie schoentjes, ha, ha, ha. Maar van de sandaaltjes uit de boeken „Maskers en Mensen” hebben zulke lieden niets. Ze zien alleen zichzelf, giechelen steeds, lachen om alles en niets, kennen geen ernst en weten niet, wanneer en waarom ze mogen lachen. Dat kunnen ze niet begrijpen en zij zien deze ernst – waarmede God en ons leven te maken heeft – als saaiheid.

Wel, die drukte is het, die betekenis heeft voor de mens in deze maatschappij. Ik was vanmorgen vroeg op, ha, ha, ... zegt de een. Ik kook elke dag, haaaa ... ha ... zegt de ander. Maar, wat er ín hen leeft, weten ze niet! Dat zegt hun ook niets, ze zijn ijdeltuitachtig bewust, maar dat weten ze ook niet en giechelen al maar door. Als je hen er op wijst, worden ze kwaad!

Dames en heren, voelt u dit? De mens giechelt om alles en er valt nu niet te giechelen. Maar dit is het karakter, het lege nietszeggende gedoe van deze maatschappij, die ons elke dag een God van haat en wraak voor een goede God van liefde tracht te verkopen. Wanneer gij niet in staat zijt, om dit alles zelf uit te vinden en gij blijft „giechelen” ... is Gene Zijde en de reine en grote liefde wég uit uw leven. Gij wilt die grote liefde toch beleven en bezitten, maar die zult ge van geen mens krijgen, omdat uw

liefde, uw persoonlijkheid, uw karakter, zelfs uw kinderen één grote „giechelpartij” is en niets anders!

Iemand kwam tot mij en zei: „Ik verdraag dat „gegiechel” niet langer, ik ga scheiden!” Ik hoorde dit alles aan van die man en ik had me te buigen, ook al zei ik hem, dat hij haar niet voor niets had ontmoet en hij aan dat leven had goed te maken. Hij zei: „Ik kan er niet meer tegenop – ik stik in dat gegiechel, ik zal alles voor haar doen, maar ik ga weg, ik wil iets anders van mijn leven maken.” En weet u, wat die man bezat? Drie miljoen. Hij schonk die „giechel” bijna alles en vertrok. Hij werd kolenboer ... ging iets anders doen en trouwde toen met een keukenmeisje; hij begon een nieuw leven. In dat vorige zou hij zijn gestikt! Op deze manier „begiechelen” wij ons kostbaarste, onze afstemming op God en de wetten en maken er een kermistent van. We weten het niet. Toch hamert er iets, steeds weer, de andere mens kan doodvallen? Als dit zo was, zou ik zeggen: „De „droedels”!”

Ik zei tegen iemand, om die mens te leren en omdat het jammer was: „Giechel niet zo als je voor mensen staat. Ze lachen je achter je rug uit.” Ze werd kwaad, rood werd ze. Van schrik? Neen, ik kwam aan dat persoonlijkheidje. Maar hoe noemen de mensen dit leven: lachende Gerritje ... Maar dat Gerritje is in dit geval een vrouw, en daar ligt ze te apegapen in de straatgoot, met haar karakter, haar moederschap, haar moederzijn. Deze „liefde” heeft geen cent te betekenen, deze persoonlijkheid is een „giechel”. De mens hoort het en daarvan kun je leren. Maar neen, men wordt kwaad, men verdedigt zich hardnekkig en nu sta je voor leeg gedoe en kun je de benen nemen. Ik kreeg het meest slaag van de mens, die ik iets wilde leren, juist van die mensen. Nooit meer wil ik leerlingen zien. Ik kan ze niets leren, wanneer ze dat vervloekte „gegiechel” om niets, niet willen afleggen. Ik laat ze thans smoren, giechelen, maar mijn innerlijke oortjes zijn voor die mannen en vrouwen potdicht, ik hoor ze niet meer. En dat had ik die mijnheer, met wie ik sprak, willen geven, doch hij bezweek in dat lege, nietszeggende gegiechel! Heb ik gelijk? Bent u geen giechel? Gode zij gedankt, eerst nu mijn dame – u stelde deze vraag – beginnen wij om de ernst van ons leven te zien en te willen aanvaarden. Dat moet voor alles in ons aanwezig zijn, of wij vergiechelen de goddelijke leerschool!”

De mens lacht om alles, zelfs om goddelijke heiligheden, want dat beleven wij dagelijks. Zo vinden ze mij een fakir, een magiër, een kring, omdat ik ze het „gegiechel” wil ontnemen!

Hoe leren wij nu geestelijk denken? Eerst ál die futiliteiten uit uw karakter verbannen, dat lege gedoe voor onze persoonlijkheid; wij moeten aan de heilige ernst beginnen. Voor al die karaktertrekken stuk voor stuk nieuwe fundamenten leggen, juist door de werkelijkheid, de ernst van ons leven voor ál de wetten van God!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3377.3438)

Harmonie in huis en maatschappij

Een toehoorder vraagt aan Jozef Rulof hoe wij kunnen leren denken:

„Ik lees hier: Mijnheer Rulof, ik wilde u vragen en indien mogelijk een antwoord alstublieft ...

Hoe moeten wij leren denken? Is ons denken verkeerd ingesteld ten opzichte van ons leven en al dat andere, waarmede wij, volgens de leer van de meesters, te maken hebben?”

Jozef zegt: „Van wie is deze mooie vraag? Van u, dame? Ja mevrouw, dat is een mooie vraag, omdat gij zelf bezig zijt u af te vragen: hoe moet ik denken. In de allereerste plaats, dame, zeg ik u, als u straks achter de kist komt – hoor nu goed, wat ik u wil geven – behoeft u geen angst te hebben. U komt er, u bent gereed, u wilt zich buigen, want u voelt dat het denken van de mens op aarde niets heeft te betekenen. Ik zou nu een boek kunnen schrijven, steeds weer nieuwe boeken, enkel en alleen om de vraag „hoe moet ik leren denken” te ontleden! Zo machtig is het, zo diep, omdat uw vraag met God, Christus, ziel, geest, de ruimte, met al de levensvragen van de mens verbinding heeft, doch waaraan de mens toch nog niet wil beginnen. We zullen beginnen met het dagelijkse, dame. Bent u thuis in harmonie met uzelf en met hetgeen gij daarin hebt te doen, dames en heren? Bent u verkwistend, lui, smerig, dus vuil, hebzuchtig en bemoeizuchtig, veel pratend en er steeds naast? Snauwend en grauwend, roddelend en klets-kousachtig, hatend, bedrieglijk? U hoort het al, het plaatst ons weer voor ons woordenboek en daarvan moeten wij de reine harmonie beleven. Het antwoord hiervoor is: kom door uw denken tot de maatschappelijke harmonie, het harmonisch denken en gij legt fundamenten voor uw geest en persoonlijkheid. Uw vraag, dame, omvat wel twintig boeken. Geloof u dit? Boeken van ongekende schoonheid zijn het! Boeken over God, Christus, de wetten van Moe-

der Natuur, uw ziel, uw geest, uw vader- en moederschap, vriendschap, broeder- en zusterliefde, kerk, godsdienst, kunsten en wetenschappen, ga verder en wij zijn vanavond om twaalf uur nog niet aan het eind, zoveel is er thans te bespreken!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3133.3152)

In de maatschappij merkt men de mensen op die op hun taak kunnen doordenken:

Kunt u doordenken, dan bent u het genie. En dan komt u tot uitdijning. U verstoffelijkt iets. De taak die u doet, kan alleen ontstaan, en krijgt alleen ruimte wanneer u doordent.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11003.11006)

Denken naar liefde toe

Jozef benoemt vele karaktereigenschappen die het denken naar liefde in de weg kunnen zitten:

In de eerste plaats moet ge uzelf afvragen: Heb ik nog roddel, haat, afgunst, ontevredenheid, jaloezie, luisachtig gedoe, luiheid, verkwisting, hoogmoedswaanzin, drukte, kale drukte, opschepperij, valse gedachten, oneerlijkheid, hartstocht, twistzieke gevoelens in mij!?? Ik kan verdergaan, doch dit is voorlopig genoeg. Ga beginnen, om al die verkeerde eigenschappen de nek om te draaien, dood die omlaaghalende gevoelens. Bent u niet zeurderig, kunt ge iets overgeven, of blijft ge dag in dag uit vastzitten aan één narigheidje? Kunt ge de fout vergeven, kunt ge uzelf voor de andere waarheid buigen? Dan zijn dit de goede fundamenten, waarop ge staat en kunt ge aan de geestelijke opbouw beginnen! En dat, dame, voert u naar de liefde, die zeven graden bezit, overgangen dus, voordat wij die geestelijke eenheid als liefde hebben bereikt en wij ons die fundamenten voor ons karakter hebben eigen gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3164.3170)

In liefde kunnen we denken wat we voor een ander kunnen doen:

Wie niet denken wil, meneer, bezit ook geen liefde, die is leeg. En u loopt allemaal vast omdat de een voor de ander niet wil en niet kan denken. U kunt denken naar uw gevoel.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13177.13179)

Het denken in ‘mijn’

Het denken in ‘mijn’ raakt meestal geen geestelijke werkelijkheid:

Maar toen zijn wij begonnen om geestelijk essentieel te denken, volgens de wetten. ‘Ik leef hier.’ ‘Ik ben hier op aarde.’

Hoe denkt u nu elke dag?

‘Ik ben nog op aarde.’ ‘Ik leef in de maatschappij.’ ‘Dát is mijn vrouw.’ Dat zou je wel willen. ‘En dat is mijn man.’ Dat zou je wel willen. Wat u allemaal hebt – kan ik al beginnen – is gekregen goed vandaag.

Hebt u een lieve vrouw, meneer? Ben je ze misschien straks kwijt, want het kan zijn dat ze een ander toebehoort. We hebben miljoenen levens gehad.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3684.3697)

Jozef Rulof (André) ziet dat de meeste mensen op aarde nog niet aan geestelijk denken beginnen. Zijn geestelijke leraar meester Zelanus vraagt in een lezing waarom de mensheid nog licht over reïncarnatie:

‘Alleen de mensen staan er niet voor open’, zegt André. ‘Ze willen niet denken, zoals voor zoveel machtige zaken niet, die door de God van al het leven een eigen wereld kregen te vertegenwoordigen.’ De mens zegt: ‘Nee, nee, nee’, en komt met zijn eigen smoesjes voor de dag.

‘Licht uw persoonlijkheid, wereld, mensheid, geleerde, sterke meneer, om alles wat door God is geschapen en ik over reïncarnatie, wedergeboorte spreek?’ Hoort u? ‘Wij zien elkaar nog op deze weg, geleerde, wij spreken elkaar nog. Bovendien, wijsgeer, Plato-aan en het Socrateskind, wij zien elkaar terug en dan staan wij voor de wijsgerige stelsels van elke dag, de nacht, het licht, de taak die u op aarde hebt te volbrengen.

Lezingen Deel 3 (L3.9379.9385)

Moeilijk?

Jozef zegt dat hij boven zijn karakter uitsteeg door fundamenten te leggen voor de universele liefde:

Leg eerst fundamenten voor je vriendschap, je vrouw, je man. Zij moe-

ten er ook aan beginnen, want vriendschappelijke banden voeren tot de liefde; het huwelijk krijgt zo geestelijke betekenis! Is dit nu niet de moeite waard, dame?

Ik heb dit gedaan. Langzaam maar zeker steeg ik boven dit eigen karakter uit, doordat ik de wetten van de meesters aanvaardde. En wat doen nu de mensen? Ze willen zich verruimen en hebben er niets voor over. De „onsjes” gevoel van die mensen zijn schoon op, de „wil” om verder te gaan is onbewust. Nu kost het bloed en dit willen zij niet inzetten, want dit is te moeilijk, het stoffelijke leven is gemakkelijker. En zie, het afbreken door dat luie gedoe begint. Ze zoeken naar een uitvlucht, willen niet buigen, niet weten, dat ze zwak zijn en zo staan we voor de onwil van de mens, het bezwijken!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3198.3208)

Jozef zegt tegen zijn toehoorders dat het gaat om het doordenken in de richting van Christus:

Ik tracht alleen het mooie in en voor alles te zien, ben steeds bereid, om de mens en het leven op te vangen, als het kan. Doch voor honderden feiten sta ik machteloos, omdat de maatschappij zover nog niet is. Daarvoor heb ik mijn hoofd te buigen, altijd weer te buigen, maar ik denk dóór en wel in de richting van de meesters, van Christus! Voelt u reeds, wat ge hebt te bedenken, dame? En dit is nog lang niet alles. Ik zei u al van tevoren, hierover zijn boeken te schrijven en de meesters zijn daartoe in staat, omdat zij zich dit alles reeds lang hebben eigen gemaakt. „Wat is het moeilijk,” zegt iemand daar in die hoek van de zaal. Maar het is niet moeilijk, die moeilijkheid bent u zélf en die wilt ge nog niet opruimen! Ik vind alles gemakkelijk, éénmaal zult ge dit ook voelen, doch dan hebt ge fundamenteen gelegd. En voor dit, dames en heren, vecht men op Aarde en dit wil de mens in de andere mens zien en vinden, doch heeft er zélf niets voor over. U allen wilt „liefde”, nietwaar? Dat maakt het leven mooi en waarachtig, maar ... wat hebt ge hiervoor in te zetten? Niets? Uw luiheid? Al datgene wat ik al opnoemde? Dit lage afbrekende gedoe in uw karakter? Dan heeft uw liefde niets meer te betekenen en staan wij voor het weglopen, de scheiding, waar of niet? Maar ge vindt het nergens, gij kunt uzelf niet ontlopen, noch omzeilen!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3251.3268)

Geestelijke verruiming begint met weinig woorden en kleine stapjes:

De mens leert, de mens wil zich verruimen, maar begin alstublieft aan de kleinigheidjes, en wees welwillend, bedachtzaam met uw woorden, met uw handelen. Zeg in vredesnaam héél weinig, want alles wat u zegt, moet u straks weer terugnemen. Want u raaskalt, u roddelt, u kletst, u praat maar na. De mens die veel praat, is niet in staat om te denken. Is dat niet zo?

Maar u praat veel te veel. U praat veel te veel, omdat ge nog niet aan geestelijk universeel, ruimtelijk, goddelijk denken bent begonnen. Moeilijk? Is het zó moeilijk om in harmonie te zijn met uw maatschappij, om niet te stelen en niet te bedriegen?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11739.11747)

Dief of ziel

Als Jozef niet had leren denken, had zijn meester Alcar niets met hem kunnen aanvangen:

Ik zeg u, leer voor het goede te denken. Leer te denken, zoals Christus het heeft gedaan. Denk nooit verkeerd van en over de mens, ook al staat ge voor haat of voor de dief. Doch ga uit dat leven vandaan, u moet er niets mee te maken willen hebben. Wat de mens doet, moet hij zelf weten, als ú maar niet verkeerd bent! Ik heb moeten leren denken, of Meester Alcar had met mij niets kunnen beginnen.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3154.3159)

Jozef moest leren om niet naar het menselijke karakter te kijken, maar naar de medemens als ziel met een goddelijk leven:

En dan in de eerste plaats: ik wíl van de mens niet verkeerd denken. De mens is voor mij een goddelijk leven. Dat karakter zegt mij geen cent. En die persoonlijkheid die er is, of mevrouw nou die of die, en meneer die is, zegt mij niets. Dat is allemaal leven. Zo leven wij aan Gene Zijde. Dat zijn de meesters, en dat was Christus.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3396.3402)

Als we aan de afbraak van een ander denken, kost dat onze eigen gevoelsrust:

Voor mij zijn er geen slechte mensen, geen kwaad, is er geen afbraak. Voor mij zijn dit allemaal, is de hele wereld, is de ganse maatschappij, al

die miljoenen kinderen op aarde zijn mij even lief.

Denk eens aan één kind verkeerd, en u trapt uzelf uit deze rust, uit die harmonie.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11052.11054)

Ons voelen en denken vertegenwoordigt onze gevoelsgraad. De geestelijke gevoelsgraad brengen we alleen tot ontwaking door te gaan denken vanuit onze ziel, onze Albron:

Want mijn denken – ziet u – mijn denken, als ik ga denken dan verstoffelijk ik mijn gevoel, en dat gevoel is dus de Albron en die Albron die is menselijk bewust, voor vele miljoenen mensen dierlijk, voordierlijk, grofstoffelijk bewust; zij doen aan moord, aan brandstichting. U kunt de ruimte, de God in u niet tot ontwaking brengen wanneer u moordt, brandsticht, liegt, besteelt, de mens besteelt. U kunt die geestelijke sfeer niet tot ontwaking brengen indien u weigert uit te dijen.

Lezingen Deel 2 (L2.10446.10448)

Pas in deze ‘Eeuw van Christus’ worden de eerste fundamenten gelegd voor de geestelijke ontwaking:

Nu eerst worden in deze eeuw de eerste fundamenten gelegd voor de geest, want de stof kent men. Nee, de stof kent men nog niet. De medici kent, de dokter kent het lichaam niet eens. Hij weet niet hoe het leven werkt door het hart. Ja, er is bloed, er zijn stelsels. Maar waar komt het gevoelsleven vandaan?

Bekijk de mens die sterft. Ineens staat dit macrokosmische uurwerk stil. Stilte. Schreit u maar. Is er een weerzien? Is er een ontwaken? Waar gaat u heen? Zoals u voelt. Waar komt u? Zoals u bent, nergens anders. U kunt op dit ogenblik reeds zeggen en vaststellen, indien u de boeken erbij neemt, ‘Een Blik in het Hiernamaals’, waar ge achter de kist zult leven. Uw afstemming leeft in uw oog, in uw handeling, in uw woord, in uw gevoel. Dat hebt u bij u, u staat erbovenop.

De mens kan dat niet beleven, de mens kan dat niet zien, u hoeft niet ziende te zijn. U hoeft dat niet te beluisteren, te be-horen, uw wóórd is het, uw gevóél zegt het.

Wat zeiden de oosterlingen, wat zeiden de geleerden? ‘Zeg mij één woord,

vraag mij iets, wat zoudt gij willen? En ik ken u.' Dat is uw wereld, dat is uw gevoel, dat is uw bewustzijn.

Dat hebben wij, dat heeft iedereen daar moeten overwinnen, die verkeerde stoffelijke gedachten moeten afleggen, ze weer bevoelen, weer bedenken, totdat we buiten de stof zijn gekomen.

Hoe hebben die prehistorische mensen zich vrijgemaakt van de aarde? Dat is stof. Omdat ze geestelijk, ruimtelijk gingen denken. Hebt u ook. Dat bent u. Dat bezit u.

De mens zegt: dit is moeilijk. Dit is allemaal eenvoudig, u moet er alleen maar aan beginnen. Zie in alles, alles wat u beleeft, de mens, zie in die mens de godheid, het Al. En wanneer de leugen en het bedrog tot u komt, ga heen, ga weg. Dat moet u niet aanvaarden.

Ga in uw eigen stilte en verzeker u van die levenswijsheid. Het leven wordt eenvoudig, indien u er maar aan begint. Indien u telkens weer de geestelijke bron haalt uit uw handelingen. Dat hebben die mensen moeten doen, ze hebben het moeten beleven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10965.11005)

Verruiming

Wanneer maken we door onze gedachten iets van onze ziel wakker?

Een uitdijing van de gedachte geeft u een overwinning, als u dat woordenboek er weer bij hebt en uiteindelijk kunt zeggen: mijn gedachten gaf ik geestelijke ruimte en licht en liefde. En dan dijt uw gevoelsleven, die gedachte dijt uit. U kunt vandaag een goddelijke gedachte beleven. En dan eerst, meneer, mevrouw ... Wanneer maakt u iets los van uw goddelijk ik? Wanneer trekt u iets van uw goddelijke ziel af en ... Want die ziel, die goddelijke mens – dat is de mens – in ons, dat zijn wij, die moeten we wakker maken.

Dus wanneer u het nu vertikt om te leren, boeken zeggen u niets, en u hebt niet zo'n interesse om iets van uzelf te maken, staat u ook pertinent in een klein, klein kringetje, en daar komt u niet uit. Is dat zo? U ontkomt niet aan uzelf. U moet uzelf willen verruimen tot het Al terug. Uw gedachte moet geestelijke fundamenten krijgen, bezieling, verruiming, een eigen ruimtelijk karakter. Elke karaktertrek, elke gedachte,

ieder woord, het kleinste ding moet geestelijke afstemming krijgen en bezitten.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11323.11335)

Hoe brengen we waarheid, werkelijkheid en verruiming in onze gedachten?

En is eigenlijk alweer een wijsgerig stelsel, dat wil zeggen: waar ligt het fundament voor ons denken? Wanneer zijn wij in harmonie – door ons denken – met de scheppingen? Dat wilt u toch leren? Waarom heeft men van Socrates, Plato en anderen een universiteit gebouwd? Dat zijn wijsgerige stelsels om tot de werkelijkheid, de waarheid, de harmonie, de rechtvaardigheid te komen, voor uw innerlijke leven, uw astrale, ruimtelijke, goddelijke ik.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5710.5714)

Ook onze gedachten kunnen we laten reïncarneren met meer licht:

Bent u niet wedergeboren? Laat u deze gedachte, die u vandaag deed, opnieuw uitstralen? Geeft u die gedachte ‘vleugelen’? Wat u vandaag verkeerd deed in de stof, in die maatschappij, doet u dat morgen anders? Waarheen wilt u? Waarvoor leeft ge eigenlijk?

Lezingen Deel 2 (L2.11334.11339)

Toen Jozef Rulof (André) zijn geestelijke reizen voor zijn kosmologie ging maken, moest hij het denken voor zijn eigen ik loslaten. Hij moest leren denken voor zijn ziel, voor zijn Albron:

‘Dan zal het u duidelijk zijn dat wij voor onszelf niet meer mogen denken, André.’ Dus André moet zich volkomen vrijmaken van de aarde, er is niets meer in hem wat er nog voor hem kan denken, hij voelt niet meer voor zichzelf.

U moet nu alleen voor uw God gaan denken, uw Godheid, uw geest straks, uw goddelijk licht, voor uw Albron. Probeer het eens. Probeer het eens? Probeer nu vandaag, de weken, de dagen, de uren die komen, want ge zult er achter de kist aan moeten beginnen, daar moet uw zélf weg.

Lezingen Deel 3 (L3.1571.1576)

58. Gedachten van een ander

Encyclopedische kennis is het denken van een ander. We kunnen die gedachten bevoelen om te bepalen of ze bij ons eigen denken passen.

Gedachten van ons zelf

Het artikel 'gevoel' beschrijft hoe ons gevoelsleven ontstaan is uit alle ervaringen die we in dit leven en in onze vorige levens beleefd hebben. Als mensen bijvoorbeeld een aangeboren gevoel hebben welke planten en kruiden gebruikt kunnen worden om wonden en zieken te genezen, dan hebben ze die kennis in hun vorige levens opgebouwd. Daarom kunnen we in ons gevoel iets 'zeker weten', wanneer we in ons verleden de concrete ervaringen hebben beleefd die ons die zekerheid door eigen ondervinding hebben gegeven.

Het artikel ‘van gevoel tot gedachte’ gaat over gedachten die uit ons gevoel ontstaan. Dit zijn gedachten van onszelf, ze komen uit ons ‘zelf’, ons gevoel, onze ziel. Wanneer mensen met een aangeboren kennis over kruiden hun gevoel verwoorden tot gedachten, kunnen ze bedenken welke planten geneeskrachtig zijn. Deze gedachten zijn van henzelf, ze zijn niet aangeleerd in dit leven.

Doordat het gevoelsleven alle ervaringen uit vorige levens bevat, is elk mens oneindig diep in zijn gevoel. Wanneer alle kennis uit dat gevoel opgeschreven zou kunnen worden, hoort bij elke ziel een heel dik levensboek.

Een nieuwe bladzijde in ons levensboek

De schildering op de vorige pagina is door Jozef Rulof mediamiek ontvangen. Jozef heeft de volgende gedachten over deze afbeelding doorgegeven: Dit is nu de ‘dood’! Maar als een moederlijke verschijning. De dood is evolutie, is wedergeboorte! De wedergeboorte als moeder zegt tegen de oude mens: ‘Gij zult vertrekken. Uw bladzijde ligt open, máár, gij zult opnieuw geboren worden en wel als meisje, om het moederschap te beleven en te worden zoals ik ben!’

De wedergeboorte als moeder wijst in deze schildering met haar staf naar het levensboek van de ziel. Hierin zal een nieuwe bladzijde beschreven worden, een nieuwe incarnatie. Deze nieuwe bladzijde zal gevuld worden met de ervaringen die de ziel in het nieuwe leven zal beleven, wat zal leiden tot nieuwe gevoelens met nieuwe eigen gedachten.

Gedachten uit andere boeken

Tegenwoordig krijgt de ziel in elk nieuw leven ook met vele levensboeken van anderen te maken. Door de toegenomen communicatiemiddelen krijgt de mens in de eenentwintigste eeuw heel veel kennis van anderen te verwerken. Via internet is de collectieve kennis van de hele mensheid nu beschikbaar.

Al die encyclopedische kennis is in feite ‘het denken van een ander’. In verhouding met ons eigen denken vanuit ons gevoelsleven krijgen we een veelvoud aan gedachten van anderen aangeboden. Wat doen we daarmee? Nemen we die gedachten over, en gaan we daar dan ook zelf mee denken? Worden dat dan onze eigen gedachten? En hoe weten we of die gedachten ‘waar’ zijn?

Ons gevoel gebruiken

Ook voor het beoordelen van encyclopedische kennis kunnen we te rade gaan bij ons eigen gevoel. Wanneer we binnenkomende gedachten van een ander toetsen aan ons gevoel, kunnen we bepalen wat er door onze eigen ervaringen bevestigd wordt, en wat niet.

Ons gevoel gaat veel dieper dan we denken, omdat onze ziel alle ervaringen heeft opgeslagen uit al onze vorige levens. Als we in dit leven of in een vorig leven een ervaring hebben beleefd die overeenkomt met wat we nu als gedachte van een ander ontvangen, dan zullen we die informatie aanvoelen als juist, omdat er in ons gevoelsleven een herkenning optreedt.

Daarom zullen sommige mensen bij het lezen van bijvoorbeeld het artikel ‘uittreding’ de aangeboden informatie onmiddellijk aanvaarden. Lezers die een bijnadoodervaring hebben gehad, of lezers die in een vorig leven als priester in de tempels van het oude Egypte het uittreden hebben beoefend, kunnen vanuit hun eigen gevoel begrijpen wat erover uittreden geschreven wordt.

Voor lezers die in geen enkel leven een ervaring van uittreden hebben beleefd, kan de informatie vreemd overkomen. Wat nooit zelf beleefd is, is vreemd voor het gevoelsleven, en wordt meestal als onjuist of onwaarschijnlijk beoordeeld.

Daarom zal de ene lezer alle boeken van Jozef Rulof verslinden als bevestiging van het eigen gevoelsleven, en zal de andere lezer er niets van geloven. Het woord ‘geloven’ staat hier eigenlijk voor ‘voelen’. Voelen is niet overdraagbaar, je voelt het of je voelt het niet. Mensen die een ander willen overtuigen van hun waarheid, begrijpen niet dat elke ziel een hoogsteigen gevoelsboek heeft opgebouwd dat in eerste instantie bepaalt wat iemand als zijn eigen waarheid beleeft.

Bronnen

Gedachten van ons zelf

In het boek ‘Tussen leven en Dood’ leidt priester Dectar zijn leerling Ventry op in de tempel van Isis in het oude Egypte. Op een bepaald moment neemt hij zijn leerling volledig in vertrouwen en stort zijn hart uit. In Dectar brandt het verlangen naar liefde. Maar het samenzijn als man en vrouw is in de tempel verboden, de hogepriesters eisen dat elke priester zich uitsluitend

aan de studie van leven en dood wijdt. Elke priester die deze tempelregel overtreedt, riskeert de doodstraf. Daarom wordt Dectar heel angstig, want hij weet dat hij zijn innerlijke brand snel moet smoren, voordat de hogepriesters het merken.

Venry vertelt hoe hij zijn leraar Dectar helpt door zijn aangeboren kennis van planten. Ze wandelen in de tuinen van de tempel, waarin de vader van Venry vele geneeskrachtige kruiden heeft gekweekt. Venry voelt aan welke plant de kracht heeft om de innerlijke brand van Dectar te dempen:

Dectar keek heel angstig om zich heen. Wij betraden de tuinen van mijn Vader. Hij vertelde verder, zijn hart deed hem pijn van verlangen en hoe jong ik ook was, toch voelde ik die smarten diep in mij komen. In hem was een kracht bewust, die hem met een ander wezen één maakte.

Dit alles had met een ander leven te maken. Hoe is het mogelijk, dacht ik. Hij verlangt en weet waarom. Hij voelt liefde, het verdriet van een ziel, de ziel, die hij in het een of ander leven heeft gekend. Maar thans is deze ziel op aarde en verlangt zoals hij voelt en vraagt, dag en nacht, om bemind te mogen worden. En deze liefde, dat voelen en denken en verlangen vond ik afschuwelijk. Om diep te kunnen denken en voelen en gaven te mogen bezitten was een genade. Maar om andere levens te moeten voelen en daarin bewust te zijn, was een kwelling. Ik zou dit alles niet mogen weten, maar ik begreep hem volkomen.

Toen ik hem in zijn denken en voelen volgde, was het mij duidelijk, dat hij zich daarin niet kon vergissen, want zijn ziel, het leven, dat tot hem behoorde, leefde nu op aarde. Ik verlangde er nu reeds naar voor hem dit geheim te mogen ontsluiten en mijn goede vriend gelukkig te maken.

Onverwachts scheurde ik van een plant enige bladen af.

„Eet dit, Dectar.”

Hij volgde mijn bevel op en zijn rust keerde in hem terug.

„Ook dat is aangeboren, Venry. Je weet deze gevoelens te doden. Ik zelf kan mij nu niet instellen, maar ik wist hiervan af. In de tuinen van je Vader zijn heel veel wonderen te plukken. Er zijn planten om te doden, om een brand als deze te smoren en om wonden en zieken te genezen.

Tussen Leven en Dood (BE.3103.3125)

Ons gevoel gebruiken

Een toehoorder vraagt zich af of ze in haar volgend leven nog iets zal herinneren van wat ze in de boeken van Jozef Rulof gelezen heeft:

De vraag is nu: Als ik terugkom, weet ik dan van hetgeen ik nu beleef, deze wijsheid, de wetten van God, reïncarnatie af? Of is dit alles dan uit mijn leven weg?"

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5602.5603)

Jozef kan haar geruststellen:

En nu het antwoord. Ja, als u terugkomt en u bent over de puberteitsjaren heen, dán weet u het al. Langzaam maar zeker, en wel onfeilbaar, keert dit weten als „gevoel” in uw dagbewustzijn terug.

En dan, dame, zult gij naar uw gevoelens handelen. Dat doen de mensen ook nu reeds. Velen moeten hun leven inzetten om dit te mogen volgen, omdat de rest er nog niet voor bewust is en niet dorst, geen gevoel heeft voor de ontwaking. Maar gij zult bewust ontwaken en als u hier terug bent, om weer van het leven te kunnen genieten, dan dame, zult ge het heel anders doen! Ge zult dan bovendien mijn boeken zoeken, want die zijn er dan nog, die sterven nooit uit! Maar ik ben dan aan de overkant, omdat dit mijn laatste aardse leven is. Toch zullen wij elkaar later zien en terugkeren tot deze avonden.

Wanneer u dán aan Gene Zijde bent en uw levens mag zien, dalen wij af tot hier en zien wij onszelf terug. Dit is mogelijk, want dat heb ik – door mijn meester – duizenden malen beleefd en dit kunt ge thans van mij aanvaarden. Ook al zoudt ge het mannelijke organisme krijgen, dan nóg is in uw verlangen naar geestelijke wijsheid niets veranderd en uw persoonlijkheid zal spreken! De moeite waard, dame?"

Dame: „Ik dank u, mijnheer Rulof, bedankt u ook de meesters, zij nemen elke druk van de mens weg!"

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5613.5627)

Wie de inhoud van de boeken aanvoelt, kan die ook aanvaarden::

„Mijn meester en vader, wie gij ook zijt, ik aanvaard alles, maar hoe zal de mens op aarde dit kunnen aanvaarden?"

„Zij moeten het voelen, goed doorvoelen, anders is het niet mogelijk.

De Kringloop der Ziel (CY.6378.6379)

Een toehoorder zegt tegen Jozef Rulof dat vele lezers van zijn boeken geen enkel bewijs krijgen:

Voor velen van uw gehoor die uw boeken hebben gelezen, is en blijft dit een geloof zonder enig bewijs. Afwachtend tot de tijd dat zij dit alles zelf zullen zien.’

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.7783.7784)

Jozef gaat in op de bewijzen:

Bewijzen? Ja, bewijzen zijn er genoeg. We hebben de boeken gekregen. Ik heb genezen. Ik heb met genezen wonderen meegemaakt, beleefd, de mensen hebben beleefd, tien-, twintigtal wonderen à la Christus. En dacht u dat de mensen mij nu geloven en pertinent aanvaarden door dat wonder? Ja, even. Hè, meneer, over twee, drie jaar bent u vergeten. En nu begrijp ik waarom de meesters niet aan die wonderen wilden beginnen. Want u bereikt niets. U beleeft alleen de menselijke armoede die in de knoei is door leed, smart, lichamelijke ellende. Is dat voorbij ... Toen kreeg de Messias Zijn stenen achterna. ‘Hij heeft mij ziende gemaakt’, zeiden ze. ‘Hij heeft mij ziende gemaakt.’ Ja, want toen begonnen ze te stelen. Toen wilde de mens die zag ook alles bezitten. ‘Had Hij het nu maar niet gedaan’, zei vader, en moeder, ‘dan was dat kind van ons geen slet geworden.’ En dat krijgt nu de Christus op Zijn dak. Meneer, wonderen zeggen nu niets.

Maar wij hebben bewijzen door de boeken. Het kan niet uit één mens vandaan komen wat wij daar hebben, want dat wat ik heb is op de wereld nog niet te koop.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.7789.7810)

En dan benadrukt Jozef het belang van het gevoelsleven van de ziel:

Maar er zijn hier mensen, meneer, die worden aangeraakt, en die zijn aangeslagen door deze wetten. Zij voelen pertinent: dát is het. En dan is er geen bewijs meer nodig, want hun ziel, hun gevoelsleven uit het verleden heeft zich geopenbaard.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.7815.7817)

Wanneer men tempels in het oude Egypte heeft beleefd in vorige levens, dan geeft dat innerlijk de herkenning van bepaalde inhoud van de boeken van Jozef Rulof. Dat betekent nog niet dat men genoeg gevoel heeft ontwikkeld om de occulte wetten uit te leggen:

(Mevrouw in de zaal): 'Als wij nu de tempels beleefd hebben, omdat wij tot deze leer aangetrokken zijn, waarom zitten we dan nu allemaal nog als leerlingen? Hebben wij dan nog zo weinig wijsheid opgedaan?'

U hebt wijsheid voldoende, maar nog niet het gevoel.

(Mevrouw in de zaal): 'O ja.'

Wat is nu een wet, een occulte gave? Het woord, het antwoord wat ik u gaf op die vraag daar, is niemand toe in staat op de wereld, ook al gaat u naar de yogi's, naar de ingewijden in het Oosten, om u dat antwoord te geven. Het is kosmisch diep. Het is een kosmisch verantwoorde wet. U hebt het gevoel nog niet. En voor vijf gram sensitief gevoel voor deze gave, spreken, wijsheid, hebt u dertig levens nodig, dertig volle levens.

Wat leert u in dit leven? Niets. U weet alleen. Wanneer u er niet aan begint, leert u niets. U moet beginnen het lichaam te onderzoeken, te leren kennen, de geest, de ruimte, God, Christus, alles. En dat doet u niet eens. De mens wil dat niet. U leert alleen dogmatische stellingen, meer niet.

Maar u moet beginnen met: ja is ja, en neen is neen, liefde, rechtvaardigheid, harmonie. Dan legt gij fundamenten voor uw westerse persoonlijkheid. Maar nu de geestelijke; en die voelt, die ziet, die hoort, die kan deze wetten verklaren.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.6406.6426)

59. Wat weten we zeker

Vele gedachten die de mens ooit heeft bedacht, zijn tot kennis verheven. Wat weten wij daarvan zeker? Wat hebben we zelf beleefd?

Miljoenen levens

In het artikel 'van gevoel tot gedachte' wordt gevolgd hoe we voor onszelf zeker kunnen zijn van gedachten die vanuit ons eigen gevoelsleven ontstaan, omdat ons gevoel het resultaat is van al onze ervaringen in dit leven en in onze vorige levens. Wat we zelf ervaren hebben, weten we zeker, maar dat geldt in eerste instantie niet voor alle 'gedachten van een ander' die we horen of lezen.

Wanneer we in de boeken van Jozef Rulof lezen dat we als ziel al miljoenen levens hebben beleefd, zal niemand met zekerheid kunnen voelen of dit waar is. Geen enkel mens op aarde heeft in dit leven of in zijn vorige levens bewust ervaren dat hij al miljoenen vorige levens heeft beleefd. Sommige mensen hebben wel 'herinneringen aan vorige levens', maar niemand herinnert zich bewust miljoenen vorige levens.

Anderzijds kan ook geen enkele lezer met zekerheid bepalen dat deze informatie onwaar is. Niemand heeft bewust ervaren dat hij geen miljoenen vorige levens heeft gehad. We zijn ons niet bewust van heel veel vorige levens, maar dat wil niet zeggen dat ze er niet geweest kunnen zijn. Het niet-bewust-zijn van een verschijnsel betekent niet dat het verschijnsel niet bestaat. Het betekent alleen dat we die informatie niet met zekerheid vanuit ons eigen gevoelsleven kunnen bevestigen.

De conclusie is dat geen mens op aarde met zekerheid weet of de gedachte dat we miljoenen levens hebben gehad waar of onwaar is. Nu zal wel niemand wakker liggen van deze onzekerheid, maar we kunnen ons de vraag stellen voor hoeveel andere 'kennis' dezelfde onzekerheid geldt. En blijven we altijd bewust van alle gedachten waar we niet zeker van zijn, of gaan we na verloop van tijd geloven dat we er toch zeker van zijn?

Geloven in zekerheid

Van de meeste informatie die we in ons leven te verwerken krijgen, zijn we in eerste instantie niet zeker of het waarheid is. Wanneer we gaan volgen wat er met al die aangeboden gedachten van een ander uiteindelijk gebeurt in onszelf, dan blijken vele mensen die oorspronkelijke onzekerheid niet te blijven onderscheiden. Heel wat mensen gaan uiteindelijk de aangeboden

gedachten beschouwen en herhalen als hun eigen gedachten, zonder nog te bevoelen of die gedachten door hun eigen gevoel onderbouwd worden. Na verloop van jaren weten ze niet meer van wie die gedachten oorspronkelijk waren of wanneer ze zijn binnengekomen. Ze beschouwen deze gedachten dan als hun eigen gedachten, ze denken dat ze hierin zelf denken, en in het ergste geval kunnen ze ook gaan geloven dat ze zeker weten dat deze gedachten waar zijn.

Zo kan men komen tot een overtuiging, een geloof, een denken dat losstaat van het eigen gevoelsleven, en dat ook niet meer door het eigen gevoel gecorrigeerd wordt. Zo kunnen denken en voelen twee verschillende werelden worden die elkaar kunnen tegenspreken. Op dat moment verliest de mens zijn zekerheid van wat waar is. Dan staat de deur van schijnzekerheid wagenwijd open.

In het boek 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' is een voorbeeld beschreven van een vrouw Annie bij wie het denken en voelen compleet verschillende werelden waren geworden. Zij geloofde de woorden van Christus 'heb elkander lief', maar tegelijkertijd haatte ze haar man Theo omdat die in haar ogen een ongelovige ketter was, omdat hij spiritualistische boeken las over het leven na de dood.

Wanneer Annie levensbedreigend ziek werd, was Theo niet droevig, omdat hij geloofde dat zij zou voortleven in het hiernamaals wanneer zij op aarde zou sterven, en dan zou ze het volgens hem daar wellicht beter krijgen dan zij op aarde gekend had. De ouders van Annie begrepen niet dat hij hun vrees voor haar leven niet deelde. Hij vertelde aan zijn schoonouders waarom hij niet droevig was ondanks zijn liefde voor hun dochter, maar de ouders waren onzeker of ze zijn woorden konden aanvaarden.

Die onzekerheid duurde niet lang. Spoedig bedachten de ouders dat Theo hun dochter nooit had liefgehad en daarom niet droevig was. Tenslotte was hij toch een ketter! Ze waren er zeker van geworden dat de gedachte dat Theo hun dochter liefhad, onwaar was, niet doordat ze die onwaarheid concreet hadden ervaren, maar door hun overtuiging dat ongelovigen weinig goeds kunnen doen.

Aanvaarden is nog geen weten

Op een contactavond merkte een man op dat het aanvaarden van de kennis van Jozef Rulof geen eigen weten is. Jozef bevestigt dat het aanvaarden alleen tot eigen weten kan uitgroeien wanneer de mens ook daadwerkelijk beleeft waarover er verteld wordt.

Jozef zelf aanvaardde alleen iets van zijn meesters, als hij het ook met eigen geestelijke ogen kon aanschouwen. Daarom liet meester Alcar hem duizen-

den uittredingen uit zijn lichaam beleven, zodat Jozef alles kon beleven wat hij als kennis kreeg aangereikt. Zo werd die kennis van een ander ook zijn eigen weten.

Na-denken

De man vertelde vervolgens wat hij dacht over karma, de gedachte dat men bepaalde gevolgen ervaart van handelingen uit vorige levens. Hij legde uit hoe volgens hem de werking van karma precies in elkaar zat, zoals hij dat begrepen had uit de boeken van een bepaalde leer die hij over dit onderwerp gelezen had. Jozef vraagt hem hoe hij zeker kan zijn van die interpretatie, want de man had de geestelijke wetten waarover hij spreekt toch niet zelf ervaren met geestelijke ogen. De man heeft zijn kennis niet opgebouwd door uittredingen, maar hij heeft zijn kennis vergaard door te lezen in boeken.

Vervolgens is de man die kennis als zeker gaan beschouwen, het was zijn waarheid geworden, zijn denken, want hij had er goed over nagedacht. Maar feitelijk praatte hij na wat ze hem geleerd hadden. Zijn nadenken was het na-denken van het denken van een ander, zonder eigen zekerheid door eigen beleving. Hij dacht dat hij zelf dacht, maar dat waren slechts gedachten.

Zekerheid verwerven

Hoe kunnen we zekerheid verwerven in gedachten die van een ander komen? De meeste verhalen van andere mensen kunnen we niet controleren op waarheid, maar dat is ook niet nodig, omdat ze niet relevant zijn voor onze eigen innerlijke ontwikkeling.

Soms kan een gedachte van een ander wel relevant zijn, zelfs al lijkt die bij het eerste aanvoelen onwaarschijnlijk. Zo kreeg Jozef Rulof op een bepaald moment de gedachte 'bemin uw vijand' aangereikt. Het is een gedachte die de meeste mensen niet vanuit zichzelf zullen bedenken, het is meestal geen 'eigen gevoel' om je vijand lief te hebben. De meeste mensen zullen deze gedachte onmiddellijk als onbereikbaar bestempelen. Maar Jozef stond voor de opdracht te weten komen of hij die gedachte kon gebruiken om zijn eigen handelen te sturen.

In de tijd dat hij zijn kennis over leven en dood aan andere mensen begon te geven, konden heel wat mensen met zijn leer niets aanvangen. Vele mensen wezen zijn gedachten af, en bespraken dit met hun vrienden en kennissen. Dat deden ze niet alleen openlijk, maar dikwijls ook achter zijn rug. En meestal bleef het niet bij een afwijzing, maar werd er iets bij gedaan om die afwijzing te rechtvaardigen, want 'weet je wel wat Jozef allemaal gedaan heeft ...'

Toen Jozef hoorde wat men allemaal over hem vertelde waarvan hij wist dat het pertinent onwaar was, stond hij voor de opdracht deze roddels te verwerken zonder zelf duister te denken over de roddelaars. Zijn geestelijke leider Alcar haalde toen het denken 'heb uw vijand lief' naar voren. Hij gaf Jozef de overweging om de roddel van een ander nooit te beantwoorden met hetzelfde gevoel dat hij naar zich toe kreeg, maar om integendeel de mens achter die roddel als ziel lief te hebben.

Jozef ging met die overweging aan de slag om te kijken wat dat denken hem kon brengen. Jozef vertaalde het in zijn eigen woorden door 'Als jij iets lelijks over mij zegt, zet ik er iets moois en iets leuks over jou tegenover'. Zo bouwde hij stap voor stap een positief gevoel op naar de mensen die over hem roddelden. Hoe sterker mensen hem probeerden te kwetsen met hun geroddel, hoe liefdevoller hij werd naar deze zielen.

Nadat Jozef jarenlang deze gedachte van meester Alcar had toegepast, kon hij voor zichzelf de waarheid van deze gedachte als eigen ervaring voelen. Doordat hij die gedachte veel gevoel en bezieling van hemzelf gaf, kreeg zijn innerlijk meer licht. Voor hem was deze gedachte van een ander door zijn eigen ervaring een eigen zeker weten geworden.

Bronnen

Miljoenen levens

Jozef Rulof praat over onze miljoenen vorige levens:

Jozef: „Wij hebben miljoenen levens gekend en wij weten het niet.
Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.883)

Hoe kunnen we weten of Jozef hier waarheid zegt? Zekerheid over het denken van een ander kunnen we alleen uit onszelf halen:

En die zekerheid die haalt ge uit uzelf, die kunt u nergens anders vandaan krijgen noch ontvangen.
Lezingen Deel 2 (L2.6930)

Geloven in zekerheid

In het boek 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' vertelt Theo dat hij zijn vrouw Annie probeert te bewegen om zijn spiritualistische boeken te

lezen, zodat ze zichzelf kan overtuigen dat die boeken niet slecht zijn:

„Mijn boeken zijn niet door de duivel geschreven, Annie, geloof me toch. Ze leren juist, dat wij mensen naar Gód moeten, dat we Hem moeten liefhebben. Er staat ook in, dat we onze evennaasten moeten liefhebben. Dáárom wil ik niet, dat wij zo koud langs elkaar heen leven. Doe me een plezier en lees eens in een van die boeken, al is het maar een paar hoofdstukken. Dát zal je toch geen kwaad doen? En misschien denk je dan anders over me. Doe het voor mij, je liefde voor mij kan toch niet dood zijn?”

Neen, ze schudde heel beslist het hoofd, ze zou er niet in lezen. Ze las alléén wat haar kerk haar te lezen gaf en haar kerk wist het.

Hoe ze daar zo zeker van was, dat haar kerk alléén het wist? Die kerk bestond al eeuwen, was haar antwoord. Grote geleerden aanvaardden wat zij leerde, miljoenen mensen maakten deel ervan uit. En deze zouden zich allemaal vergissen? Nee, alleen jij weet het, voegde ze er schamper aan toe. Ze wilde er geen woord over horen, ik kende nu haar eis.

Ik probeerde het nog op een andere manier en zei: „Jouw kerk, waar je dan zo in gelooft, leert je toch ook, dat je je naasten lief moet hebben gelijk jezelf en dat je ...”

Het dichtslaan van de deur was haar antwoord.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1841.1858)

Toen Annie levensbedreigend ziek werd, kwam het grote verschil tussen haar voelen en denken naar voren. Zij geloofde dat God haar zou opwachten, maar in het aanschijn van de dood hield een gruwzame angst om te sterven haar gevangen. Zij dacht dat ze wist dat God haar als uitverkoren trouwe kerkgangster zou ontvangen, maar in haar gevoel beleefde ze het tegenovergestelde. Hoe anders was haar weten, dan de wijze waarop de vader van Theo zijn overgang naar het hiernamaals beleefd had. Zijn vader zei ook dat hij wist wat hem wachtte, maar hij leefde er ook naar, hij had zich in rust en overgave op zijn overgang voorbereid. Zijn weten was onderbouwd door zijn gevoel, bij Annie waren denken en voelen totaal tegengestelde werelden:

Een tijd later werd Annie ernstig ziek, zo zelfs, dat de dokter vreesde voor haar leven. Uit een longontsteking was pleuritis ontstaan. Hoe weinig geloof toonden Annie en haar ouders in deze weken. Van haar hoop,

dat na haar sterven God haar zou opwachten en zij voor eeuwig in Zijn Heiligheid zou zijn, was in het gezicht van de dood weinig meer over. Een gruwzame angst om te sterven hield haar gevangen. Hoe anders was vaders houding geweest tegenover de dood, moest ik denken, toen ik haar wanhoop, haar vrees zag. Zij had steeds geroepen, dat zij tot de uitverkoren kerk behoorde, zij wist, zei ze, en ze had naar dit weten geleefd, maar nu, op het ogenblik, dat God haar, naar het scheen, tot Zich ging roepen, was er van haar zekerheid niets meer over en vréésde ze de hereniging met Hem. In plaats dat ze bereid was om te sterven en blij in het vooruitzicht dan haar God te zien, bad en smeekte ze om toch maar wat langer te mogen leven. Vader zei óók, dat hij wist, maar zijn houding wás er ook naar, rustig en in ootmoed had hij zich voorbereid op zijn overgang. Voor hem had de dood niets verschrikkelijks, omdat hij wist, wat hem aan de overzijde van het graf wachtte.

Ik sprak met Annie, zocht haar rustig te stemmen, haar moed en vertrouwen in te spreken. Ik zei haar, dat nog helemaal niet vaststond, dat ze sterven ging. God alleen wist dit. Ze moest haar leven dus in Zijn hand stellen en niet klagen en morren. Ook moest ze bedenken, zo zei ik, dat er eigenlijk geen dood bestond en zij daar aan Gene Zijde verder zou leven, dat ze liever bidden moest en zich vol vertrouwen overgeven aan haar Goddelijke Vader, Die haar noch een van Zijn andere kinderen verdoemen zou.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1859.1873)

Ook de ouders van Annie waren vurig lid van dezelfde kerk, maar ook zij konden Gods leiding niet op prijs stellen wanneer hun enige dochter op de rand van de dood vertoefde:

De crisis bereikte haar hoogtepunt. Mijn schoonouders wrongen zich in wanhoop de handen, hun dochter mócht niet weggaan. Ze was het enige kind, dat ze bezaten. God moest haar hier laten, hun dochter moest leven ...

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1875.1878)

Toen Theo hun vroeg waar hun christelijk vertrouwen was gebleven, waren de ouders van Annie niet zeker hoe ze zijn woorden moesten opvatten. Hoe durfde hij als ongelovige het woord God in de mond te nemen?

Ik vroeg ook hún, waar hun vertrouwen was en waar hun overgave aan Gods raadsbesluiten, die zij als goede christenen toch hoorden te bezit-

tén. Fel was hun antwoord; ik was wel de laatste, die hier recht had vragen te stellen, hoe ik eigenlijk het woord God in mijn mond durfde nemen.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1879.1880)

De ouders van Annie bleven niet lang onzeker wat ze met de woorden van Theo moesten aanvangen. Ze wisten spoedig dat de woorden en gedachten van Theo niet waar konden zijn:

Overigens, zo zeiden ze, wisten ze heel goed waarom ik zo kalm bleef en geen verdriet toonde over het mogelijk heengaan van mijn vrouw: ik haatte haar immers en zou er wel naar haken om weer vrij man te zijn. Bij deze woorden heb ik veel moeite moeten doen om mij te beheersen. Zó werden mijn woorden dus misverstaan, zo mijn vertrouwen en overgave uitgelegd. Wat een gemeenheid en een wanbegrip spraken eigenlijk uit hun woorden! Wat wisten zij van mijn gevoelens voor Annie, van mijn ernstige wil om de disharmonie tussen ons in geluk en liefde te doen verkeren. Mijn schoonvader was ouderling van zijn kerk, hoe kon hij dan zó liefdeloos spreken ...!

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1881.1886)

Het denken van Annie in ‘heb elkander lief’ en haar hatend gevoelsleven stonden in schril contrast met elkaar:

Mijn vrouw dacht haar God te dienen door mij te haten, omdat ik in haar ogen een ketter was. En God gebiedt: heb elkander lief, gij mensen. Ik vraag haar: waarom gaf je mij je hart niet, je eigen-ik? Had dat maar gedaan, dan hadden wij een prachtig leven gehad. We hadden ondanks de verschillen van geloof, in opvattingen, dieper en dieper in elkander kunnen groeien. We hadden dan respect gehad voor elkanders mening, we hadden liefgehad. En nu is er niets.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.3800.3806)

Aanvaarden is nog geen weten

Op een contactavond vraagt een man aan Jozef Rulof of het niet fout is dat zijn toehoorders zomaar aanvaarden wat Jozef allemaal zegt. Als antwoord bevestigt Jozef het belang van weten:

(Meneer in de zaal): ‘Aanvaarden is toch fout?’

U moet wéten.

(Meneer in de zaal): ‘Bent u voor duizend procent zeker, nietwaar? U mag het niet aanvaarden ...’

Ik moet wéten.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1389.1393)

Jozef legt uit dat het aanvaarden van een gedachte van een ander kan uitgroeien tot eigen zeker weten, wanneer men die ervaring van een ander ook als eigen ervaring kan beleven:

Aanvaarding, meneer, moet u kunnen beleven. Ik heb alles beleefd.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1414.1415)

Aanvaarden zonder eigen beleving is geen weten. Jozef vertelt dat hij alleen aanvaardde wat zijn meester Alcar hem uitlegde, als hij het met eigen geestelijke ogen kon aanschouwen:

Nee meneer, dat is nog geen weten. Als u mijn woord, de boeken zou kunnen beleven, in de hellen en in de hemelen, dan had u mij niet meer nodig. Ik weet hoe moeilijk het is, maar ik weet ook hoe ik het heb gekregen hier. Ik heb er alles voor gegeven. Ik vertel u een verhaaltje uit de oorlog, ik kan u zo honderdduizend dingen vertellen waar ik mij volkomen voor inzette, ook al was ik chauffeur. Ik háál uit hetgeen ik doe álles, ik dénk. En toen de meesters kwamen, toen zei ik: ‘Jao, dat kui de kat wel wies make.’ Hij zegt: ‘Ik zal het je bewijzen.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1429.1436)

Na-denken

Een toehoorder bekritiseert het denken van Jozef Rulof. De man stelt er zijn eigen denken tegenover, en zegt dat Jozef het fout doet. Jozef analyseert het denken van de man en geeft aan waar dat denken geen realiteit bezit. Jozef benadrukt het belang dat iedereen zelfstandig gaat denken:

Ik praat alleen over realiteit. Ja, dat kunt u van mij niet aanvaarden. U aanvaardt mij ook niet. Verlang ik helemaal niet van u, meneer. Ik wil niet dat de mensen mij aanvaarden. Neen, ze moeten zélf een oordeel krijgen.

(Meneer in de zaal): 'Juist.'

Ja, dat doen ze.

(Meneer in de zaal): 'Dat moet ik ook doen.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10667.10675)

De toehoorder denkt dat hij zelf een oordeel vormt. Hij heeft echter een bepaalde leer aanvaard, zonder te onderzoeken of hij wel voelt wat die leer hem heeft gegeven aan gedachten. Hij praat over karma, zonder met eigen geestelijke ogen gezien te hebben hoe die wet werkt. Hij praat na wat ze hem geleerd hebben, zonder eigen ervaringen die zijn denken onderbouwen. Jozef wil hem duidelijk maken dat het napraten iets anders is dan het beleven van geestelijke wetten:

Dat wat ze u geleerd hebben, meneer, dat laat u niet los. Ik heb hier wetten gezien en beleefd. Ik vertel niets na. U praat na wat ze u daar geleerd hebben.

(Meneer in de zaal): 'Nee meneer, dat is niet waar.'

Hebt u dat ook uit uzelf? Treedt u ook uit?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.12798.12804)

Veel mensen denken iets te zijn en iets te weten, maar dat zijn dikwijls slechts gedachten. In de tempel van Isis in het oude Egypte werd de eigen beleving centraal gesteld, waardoor men zich de kennis van geestelijke wetten eigen maakte.

Wie op aarde dacht „te leven”, leefde niet en wie dacht iets te zijn, bezat niets, want het waren slechts gedachten. In deze Tempel beleefde men de dingen; ook in die andere wereld „moest” men ze beleven. Daardoor maakte men zich die wetten eigen.

Tussen Leven en Dood (BE.2588.2590)

Alleen door zelf te denken, worden we geen slaafse volger van de gedachten van een ander:

Laat u niet knechten in de geest, denk zelf!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5957)

Zekerheid verwerven

Christus leerde ons onze vijanden lief te hebben.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5036)

Jozef Rulof beseft dat als hij de beledigingen van een ander zou beantwoorden met hetzelfde duistere gevoel dat hij naar zich toe krijgt, hij voor zijn geestelijke taak niet meer geschikt zou zijn:

Als de mens een ander mens gelooft en het gaat over afbraak en vernietiging – waar of niet? – meneer, dan kunt u ...

Onze-Lieve-Heer stond voor Caiphas en Pilatus, en toen zeiden ze: 'Ja, ze hebben dit verteld. Is dat zo? Geef bewijzen.'

Dacht je nu dat Christus tegenover Pilatus gaat staan en Caiphas en zeggen: 'Ja, maar dat heb Ik niet gezegd'?

Mevrouw, er is niets aan te doen. Hoe wilt u tegen dat kwaad op? Hoe wilt u dat kwaad, dat verkeerde, satanische denken overtuigen dat u dat niet hebt gezegd en niet hebt gedaan? Meneer, dat kunt u niet. Dus de bewuste mens, meneer, die zwijgt. Maar de bewuste mens als man en vrouw die blijft het leven liefhebben. Maar die doet niets. Die zegt niets.

Er is in de jaren zoveel over mijn kop gegaan, dames en heren, heb je mij ooit zoiets van een mens horen zeggen? Meneer, dan was ik weg.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.9346.9360)

Jozef heeft de roddel van andere mensen over hemzelf leren opvangen door een overweging van meester Alcar op zijn eigen handelen toe te passen:

Weet u hoe ik het heb geleerd? Er waren mensen die dachten mij te kunnen krijgen. Ik denk: Als jij een fout doet, en jij zegt iets vies of lelijks van mij, zet ik er iets moois en iets leuks tegen. En wat gebeurde er nu, meneer? Dat heb ik meegemaakt, meneer, dat heeft meester Alcar mij (laten) zien, hij zegt: 'Zo zijn de sferen van licht gebouwd.' Een mens die mij slaat; zet ik er dadelijk iets leuks tegenover. De mens zakt en ik stijg. Ik kreeg een tempel, en een ruimte; en een mens, die andere die ging slaan en trappen, ging de grond in. Ik heb hem aan de andere kant van de aarde terug moeten vinden, maar onder de grond, hij komt er niet meer uit.

Als de mens u iets doet ... dan zegt de Christus: 'Gij zegt het.'

Als je waarlijk met een mens wilt spreken, meneer, waarom gaat ge niet naar hem toe, en gaat ge rustig op een bankje zitten in de natuur of in zijn huis, en vertel hem wat op uw hart ligt? Maar waarom doet u dat op straat? De mens spreekt altijd op straat over de ander en nooit in zijn aangezicht: durven ze niet. Dat durven ze niet, meneer. Nietwaar, meneer? Durft hij niet.

De mens luistert ook altijd, meneer, naar roddel, afbraak; nooit naar het goede. Er is nog nooit iemand geweest in deze wereld ... Socrates is een ploert; voor de mensheid, want ze hebben hem vergiftigd. En alles wat er voor opbouw is ... En de mens wordt niet begrepen, meneer. Dat wordt eerst geslagen en getrapt. Waarom? Omdat dit het mooie is om te ontwaken. De mens moet evolueren. Er is nog geen geestelijk bewustzijn.

Maar wanneer ik één dingetje ... wanneer Christus maar één ding had gezegd, Hij had ze maar even scherp aangekeken, zo, met werkelijk vanbinnen een beetje boosheid, dan was Zijn goddelijke ruimte verduisterd.

En als wij dat doen, en we krijgen een klap en we krijgen slaag, en we nemen de klomp en we slaan terug, meneer, dan is er geen winst, integendeel, u slaat zichzelf uit het paradijs.

'Als er mij één tart', meester Alcar zei het tegen mij. 'Als er één u tart, en één praat, en één beledigt u, beledig dat mens niet, dat leven dan niet, maar neem het gaarne in u op, André, en het is bewustzijn, wijsheid. Eén verkeerde gedachte terug en ik kan u niet meer bereiken.'

U had geen boek van mij gekregen indien ik in mijn leven al eens één keer werkelijk kwaad was geweest, ik weet niet wat kwaad zijn is.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.9373.9404)

Wanneer we elke ziel gaan liefhebben, zullen we heel wat 'rest' bij moeten denken, want veel menselijk en maatschappelijk denken gaat nog niet uit van het liefhebben van elke ziel:

Hier kunt u een boek over schrijven, meneer. Goed, meneer, u denkt de eigenlijke, menselijke, maatschappelijke, geestelijke, ruimtelijke rest er voor uzelf maar bij. Doet u dat?

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.9415.9417)

60. Wetenschap

Door bestudering van de aardse materie en ontwikkeling van nieuwe technologie bevordert de wetenschap de geestelijke ontwaking van de mensheid.

Verhoging van bewustzijn

De wetenschap heeft ertoe bijgedragen dat het bewustzijn van de mensheid is toegenomen. Door wetenschappelijke bestudering is de kennis van de aardse materie in sterke mate verhoogd en is er een scheiding aangebracht tussen waarneembare feiten en bedachte verzinsels. Hierdoor is de mensheid niet langer overgeleverd aan bijgeloof en angsten. We weten nu dat ons leven niet geregeerd wordt door donder en bliksem.

In de boeken van Jozef Rulof wordt de evolutie van de mens en de mensheid onderverdeeld in gevoelsgraden. Vóór de komst van de wetenschap kwam het bewustzijn van de mensheid nog meer overeen met het gevoelsleven van een dier. De geestelijke leiders van Jozef Rulof, de meesters van het licht, noemen dit de dierlijke gevoelsgraad. Wetenschap, kunsten en godsdiensten hebben ertoe bijgedragen dat het bewustzijn verhoogd is naar de stoffelijke gevoelsgraad. In dit niveau van bewustzijn is de mens hoofdzakelijk gericht op de aardse materie, de stof. De wetenschap heeft de taak gekregen om door het bestuderen van de stof, de stoffelijke wetten te ontrafelen.

Kennis van de stof

Voor het beantwoorden van de vraag ‘wat weten we zeker?’ wendt de maatschappij zich nu tot de wetenschap. De wetenschap krijgt de rol en het gezag toebedeeld waarheid te scheiden van onwaarheid. Alleen wat wetenschappelijk bewezen is, wordt maatschappelijk beschouwd als zekere waarheid, en niet louter een mening.

Om boven het onzekere niveau van een mening uit te stijgen, beperkt de wetenschap haar onderwerp van studie tot wat herhaalbaar objectief waarneembaar is, liefst door technische instrumenten.

Ze houdt zich niet bezig met de ziel, omdat die niet stoffelijk waarneembaar is. Al kan zij hooguit zeggen dat de ziel niet materieel te observeren is, toch suggereert haar standpunt voor de stoffelijk denkende mens dat de reïncarnerende ziel niet bestaat.

Een ander aspect van de wetenschappelijke methode is het uitsluiten van ‘gevoel’ in het wetenschappelijk handelen. De wetenschapper wordt niet aan-

gemoedigd om zijn gevoel te gebruiken om tot zijn observaties te komen, want dat zou de waarde van zijn bevindingen onjuist kunnen beïnvloeden. En ook de studie van het gevoel wordt meestal beperkt tot de stoffelijk waarneembare verschijnselen in het menselijk lichaam. De ziel als reïncarnerend gevoelsleven is dus bij voorbaat geen onderwerp van studie.

De huidige wetenschap reflecteert het beeld van hoe de mensheid nu denkt en voelt. Dat denken is stoffelijk bewust, nog niet geestelijk. Hierdoor kan de wetenschap de mensheid stoffelijk vooruithelpen, zoals bij het bestrijden van lichamelijke ziekten.

Voor kennis over de ziel biedt de wetenschap nog geen hulp. De term 'psychologie' suggereert dat de wetenschap al wat zou weten over de psyche van de mens, maar ook die tak van de wetenschap is nog hoofdzakelijk stoffelijk ingesteld. Meer hierover vindt u in het artikel 'psychologie'.

Geleerdheid

In de huidige tijd wordt de wetenschapper geleerd dat hij zijn gevoel juist moet uitschakelen om objectieve onderzoekresultaten te behalen. Dat zijn gevoelsleven opgebouwd is door zijn eigen vorige levens, maakt op dit moment geen deel uit van de wetenschappelijke kennis. Daarom kunnen 'eenvoudige mensen' dikwijls meer van reïncarnatie voelen en begrijpen dan de mens die alleen aanvaardt wat wetenschappelijk is aangetoond.

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' wordt het ontwaken van een wetenschapper in het hiernamaals beschreven. Het aanvaarden van het feit dat hij na zijn dood op aarde verder leefde, was in zijn geval uitermate moeilijk, omdat zijn geleerdheid hem afgesloten had voor die mogelijkheid.

In hetzelfde boek vraagt Jozef Rulof aan zijn meester Alcar of hij door zijn kennis over het leven na de dood de aardse geleerden niet zou kunnen overtuigen. Alcar legt hem uit dat er al een eeuwigheid lang geleerden aan het denken zijn, maar dat ze zich binnen hun wetenschappelijke wereld juist meer afsluiten voor de kennis over het leven na de dood.

Wanneer de geleerde zich wel zou openstellen voor reïncarnatie en het leven na de dood, dan zou hij meestal te vrezen hebben voor zijn geleerde titel. Alleen de mens die niet meer geeft om zijn wetenschappelijke aanzien, kan openlijk spreken over deze eigenschappen van de menselijke ziel. Maar welke geleerde vindt zijn behaalde graad in de wetenschap niet meer belangrijk? Dat kan alleen de mens zijn die in zijn vorige levens al ruimschoots ervaren heeft wat het voeren van een academische titel voor aanzien in het maatschappelijk leven met zich mee brengt en dat dit geen eeuwigheidswaarde heeft.

Wetenschappelijk bewijs metafysica

Omdat de fysica geen ziel kan waarnemen, moest de mens voor metafysische kennis over de ziel buiten de wetenschap om gaan denken. In de tempels van het oude Egypte kwam de metafysische leer tot grote hoogte. Door zijn vorige levens in deze tempels had Jozef Rulof zich het gevoelsleven opgebouwd waar deze metafysische kennis in besloten lag, zodat hij in zijn laatste leven op aarde kon aanvoelen wat zijn meesters in zijn boeken op schrift stelden.

En deze boeken zijn niet het eindpunt dat de meesters voor ogen hebben. De meesters van 'De Universiteit van Christus' brachten niet alleen hun metafysische kennis via Jozef Rulof op aarde, zij inspireren elke geleerde die zich in gevoel openstelt om voor de ontwaking van de mensheid te werken. Zeker ook door de techniek bouwt de wetenschap aan de evolutie van de mensheid. Met de technische vorderingen bestrijden de medische geleerden het lichamelijke lijden, en door haar technische communicatiemiddelen bouwt de wetenschap een wereldomvattende verbinding.

De meesters voorspellen zelfs dat juist door de technische ontwikkeling de wetenschap de mensheid zal overtuigen van een leven na de dood. Straks zal een wetenschapper een technisch apparaat ontwikkelen dat de objectief waarneembare communicatie met de meesters in het leven na de dood wetenschappelijk bewijst, zodat het geestelijke bewustzijn van de mensheid verhoogd kan worden.

Dan zal alweer de wetenschap meehelpen om de gevoelsgraad van de mensheid te verhogen, richting de geestelijke gevoelsgraad. Dan gaat de mensheid voelen dat de stof niet het doel is, maar het middel om het bewustzijn van onze ziel te verruimen.

Bronnen

Kennis van de stof

Want wij gaan van de veronderstelling uit, voor de maatschappij eerst: wat is waarheid? Dat is wetenschap. Dus de wetenschap legt fundamente door waarachtige wetten te beleven en te ontleden. En nu gaan we vooruit. Dat is de opbouw, dat is het eerste fundament voor wijsgerige stelsels, en voor iedere faculteit.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.7116.7120)

De universitaire wetenschap geeft het denkvermogen weer van de huidige mensheid:

De universiteit ... wat is maatschappij? Dat is het denkvermogen, de gevoelskracht, de persoonlijkheid van uw universiteiten. De universiteiten – heb ik u verteld – geven het beeld aan zoals deze mensheid nú denkt en voelt.

Lezingen Deel 1 (L1.9076.9078)

Dat denkniveau is stoffelijk bewust:

U moet hierdoor kunnen aanvoelen dat de maatschappij, dat uw universiteit nog stoffelijk, maatschappelijk is ... bewust is en wil zeggen: men weet van ziel, geest en leven nog niets, niets, niets, niets, niets!

Lezingen Deel 1 (L1.9082)

Geleerdheid

Wanneer Jozef Rulof (André) in 1939 aan zijn meester Alcar vertelt dat hij met geleerden gesproken heeft die de reïncarnatie een bekrompen idee vinden, herinnert Alcar er hem aan dat op dat moment nog heel wat geleerde theologen van mening zijn dat de mens na zijn dood eeuwig kan branden:

„Ik heb zelfs met geleerden gesproken, Alcar en die vonden de reïncarnatie zó iets verschrikkelijks, de grootste domheid die een intellectueel mens kon uitspreken. Dat telkens als kind op aarde te moeten beginnen, al die jaren, die voor niets voorbij gingen, voordat de volwassen leeftijd is bereikt, vonden zij bekrompen. Wat heeft het voor nut, zo zeiden zij, die korte tijd die zij dan nog op aarde leefden? Velen gingen zelfs, wanneer ze volwassen zijn, over. En wat dan? Weer terug naar de aarde en weer opnieuw als kind? Zo bekrompen stelden zij zich God niet voor.”

„En wat heb je geantwoord, André?”

„Niets, Alcar, niets heb ik gezegd, ik kon hen niet antwoorden. En dat waren geleerden, mensen die een graad hebben behaald. Als zij het niet voelen, wie dan?”

„Deze mensen zijn niet zo ver, André. Vooral onder de geleerden zien wij deze mensen. De eenvoudigste mensen voelen en begrijpen meer van al deze wetten dan de geleerden op aarde. De theologen spreken van ver-

doemenis en eeuwig branden en ook zij zijn geleerd, hebben hiervan een studie gemaakt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.9557.9571)

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' wordt beschreven hoe Jozef een mens ziet ontwaken in het hiernamaals. De geleerdheid van deze mens brak hem zuur op, omdat hij zijn ziel als reïncarnerend gevoelsleven totaal had verwaarloosd. Doordat hij op het einde van zijn leven zijn stoffelijk bezit gebruikt had om het welzijn van anderen te vergroten, heerste er geen duisternis in de sfeer waar hij ontwaakte:

Voor zich zag hij de sferen en een mens en hij hoorde deze mens zeggen: „Ik was ziek, doch thans voel ik mij veel beter, er is dus toch beterschap gekomen. Hé, daar komt iemand tot mij. Is het de zuster? Ja, het is de zuster. Ach, zuster, ik voel mij zo goed, nu ga ik maar naar huis.”

„Weet u dat u dood bent, dat u op aarde bent gestorven?”

„Wat zegt u, dat ik dood ben? Toe spreek niet zo'n onzin en spot niet met mijn ziekte.”

De zuster keek hem aan en zei: „Waarlijk, u bent gestorven.”

Toen keek de man als een krankzinnige rond en viel in zwijm. Daarna zag André, dat hij weer wakker werd. Hij vroeg zich af waar men hem had gebracht.

Opnieuw kwam de zuster naar hem toe en hoorde hij haar zeggen: „Weet u dat u op aarde gestorven bent?”

„Ga weg,” hoorde André hem roepen, „scheer u weg en roep de dokter. Ik heb u niet meer nodig, ik duld dit niet langer.”

De zuster bleef naar hem kijken met een medelijdende blik. Dan zei zij: „En toch moet u zich hierop voorbereiden.”

„Mijn God, gij krankzinnige, mijn kamer uit!” En vlug sprong hij van zijn rustplaats op en wees naar de deur. „Scheer u weg, brutale heks!”

André zag, dat de zuster heenging. Toch keerde zij terug, doch met een andere zuster. Opnieuw hoorde hij zeggen: „Weet u dat u dood bent?”

Verontwaardigd en heel diep geschokt, zei de man: „Zijt gij beiden krankzinnig?”

De zuster van de sferen zag hem aan en zei: „Nee, mijn broeder van de aarde. Uw geleerdheid heeft uw zieleven vernietigd, gij zijt dood. Op aarde gestorven en in dit leven geboren. Gij leeft in het Hiernamaals, dit is uw eeuwige leven. Wij hebben u verzorgd en gij zijt thans wakker en bewust. Wanneer uw hart die liefde niet bezat, geloof mij, dan waart gij in de duisternis. Gij offerde uw laatste bezit en dit bracht u naar deze sfeer waar gij thans zijt. Nogmaals, u bent op aarde gestorven.”

Er kwam nu een weldadige stilte in hem. Zijn hoofd viel voorover en voor de tweede maal viel hij in zwijm.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.155.188)

In hetzelfde boek kunnen we lezen hoe Jozef (André) op dat moment aan zijn meester Alcar vroeg of hij de geleerden op aarde niet zou kunnen bereiken met zijn kennis over het leven na de dood:

„Wat jammer toch, Alcar, het ligt zo dicht in hun bereik.”

„Dat is een grote waarheid die je uitspreekt, André. Ja, heel dicht in hun bereik ligt dit alles. Ik zou je op aarde in deze toestand kunnen optrekken en door jou kunnen spreken, om hun van dit leven te vertellen en hen te helpen. Maar wat dacht je dat men daar zou doen?”

„Ik weet het niet, Alcar.”

„Men verklaarde je voor krankzinnig, een medium dat bezeten is, een zwakzinnige! Anders ben je niet in hun ogen. Maar dit wat ik te zeggen heb is ook niet voor hen. Alleen voor hen die dorsten, voor hen doe ik dit werk en keerde ik tot de aarde terug. Ja, André, zo is het.”

„U aanvaardt dit als een vaststaand feit. Zou het toch niet mogelijk zijn dat u mij met een geleerde in verbinding brengt?”

„Dat is mogelijk, André, doch het resultaat is, wat ik je zo-even zei. Zij kunnen dit niet aanvaarden, omdat zij zelf zo ver nog niet zijn.

Denk je hun toestand eens in, zij, die geleerden, zouden zich aan ons, aan jou, want jij bent het die mij op aarde vertegenwoordigt, kunnen

overgeven?”

„Maar dat is toch niet nodig?”

„In zekere zin wel, of wij bereiken niets. Wanneer zij er over denken, jaar in jaar uit, maar reeds miljoenen jaren denken zij, want geleerden zijn er steeds, zo oud als de aarde is, geweest, dan komen wij toch niet verder.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.2995.3013)

Meester Alcar vertelt André over een geleerde vriend die hij had leren kennen toen Alcar zijn laatste leven op aarde beleefde in Engeland. Die geleerde wilde in zijn laatste leven op aarde verder komen in zijn studie, die hij in een vorig leven in Frankrijk al tot grote hoogte had opgevoerd. Toch had die academische hoogte hem niet tevreden gemaakt, want hij voelde dat hij ondanks zijn geleerdheid niet achter de geheimen van het heelal kon komen. Toen hij de ‘wereld van het onbewuste’ tussen twee levens binnentrad, bleef die ontevredenheid in hem. In het volgende leven diende hij in het leger, en in het leven daarna in Engeland leerde Alcar hem kennen:

Hij echter, je weet hij was eens een geleerde, wilde ook in zijn laatste leven zich een eigen toestand scheppen. In Frankrijk behaalde hij die hoogte, maar trad in een ontevreden toestand in de wereld van het onbewuste binnen en zou opnieuw worden geboren. Toen hij weer op aarde werd geboren diende hij in het leger om opnieuw weer in dit leven over te gaan. In het leven dat hierop volgde, leerde ik hem kennen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15387.15390)

In zijn leven in Engeland had de geleerde veel kunnen bereiken door zijn aanleg voor zijn studie en zijn ontwikkeld denken, maar hij verspilde zijn tijd. Hij gaf niet meer om de eer die hij met zijn studie kon bereiken, omdat hij dat aanzien al volkomen beleefd had in Frankrijk:

Je weet reeds dat hij tot niets kwam. In dat leven had hij, zoals in dat andere, veel kunnen bereiken, doch hij verknoeiide zijn tijd en had voor niets interesse. Ook dit had een diepe betekenis.

De ziel, die in het menselijke lichaam leeft, moet en wil trachten zich op aarde een maatschappelijke hoogte te scheppen. Wij allen komen zo ver, iedereen zal dat bereiken daarvoor is alleen energie, wilskracht, doorzettingsvermogen, eerezucht en wat geweld nodig, dan reeds kunnen wij ons een eigen toestand scheppen. Is de ziel eenmaal in een dergelijke gevoels-

wereld en toestand gekomen, dan gaat het vanzelf. Dat wat wij willen bereiken, zullen wij bereiken, want de eigenschappen die wij daarvoor nodig hebben liggen in ons en zijn onze karaktereigenschappen, die ik zo-even noemde.

In al die vele, ja honderden levens hebben wij ons die eigenschappen eigen gemaakt en is dan dit leven in staat, bezitten de ouders bijvoorbeeld de middelen daarvoor, dan voel je wel, dat datgene reeds in ons bereik is wat wij ons voor ogen hebben gesteld. Nu was hij in een andere wereld van gevoel en van aardse eerezucht en vele andere aardse eigenschappen reeds verlost. Dit komt eens voor iedereen, omdat wij dan naar het geestelijke leven overgaan. Dan zegt ons al die aardse eer niets en hebben wij daar geen moeite voor over, zelfs niet wanneer men ons alles voor niets wil schenken. Die mensen leven op aarde en dat is toch niet zo vreemd. Er zijn mensen die hun leven zouden willen geven voor een aardse titel. Anderen echter willen zo'n titel nog niet voor niets hebben, omdat zij er niet om geven. Maar dat is een wet, dat heeft een betekenis, want wanneer men die krachten niet bezit wil men dat wel, omdat het voor de aarde betekenis heeft. Doch wanneer men daar niet meer om geeft, moet men dus innerlijk die krachten daarvoor bezitten.

Dat zegt tevens, dat zij die titels, of wat het ook is, eens moeten hebben gekend, anders zorgen zij er wel voor veel ervan te bezitten, want daarmee ligt de aarde en de mensheid aan hun voeten.

En hier gaat het mij nu om, dit wilde ik je duidelijk maken. Dit nu beleefde hij, hij gaf om niets, om geen titel en wist daarvan de betekenis niet. Wij echter weten thans, dat hij een geleerde is geweest.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15399.15418)

Wetenschappelijk bewezen metafysica

Om de eigen diepte van gevoel te leren kennen, moest een weg gebouwd worden om de wetenschap heen:

De metafysische leer gaat eromheen. U hebt het oude Egypte leren kennen. U hebt de tempels – op de aarde leven tempels – waarin mensen leven die zich hebben afgevraagd – dat hebt u weer door de boeken ‘Geestelijke gaven’ gezien, ‘Tussen Leven en Dood’ over het oude Egypte, de Tempel van Isis, van Ra, van Ré – waardoor de mens óm de wetenschap heen, de metafysische leer, zich een weg heeft gebaand, een fundament

heeft opgebouwd, een tempel heeft opgetrokken, waardoor hij zichzelf leerde kennen.

Lezingen Deel 1 (L1.9083.9085)

Maar ook vele geleerden beleven een bovennatuurlijke inspiratie, meestal zonder zich daarvan bewust te zijn:

En ook die geleerde wordt weer door onze zijde geholpen, omdat deze ziel voor de aarde iets te brengen heeft. Ik zei reeds, al uw technische wonderen zijn door Gene Zijde ontstaan, waarbij de vindingen op het gebied van de geneeskunst komen, álles wat de mensheid doet ontwaken voor de hogere bewustwording is door onze zijde gekregen. Deze geleerden beleven de geestelijke inspiratie.

Geestelijke Gaven (SP.5193.5195)

‘De Universiteit van Christus’ inspireert kunstenaars en wetenschappers om de mensheid naar een hoger gevoelsniveau te brengen:

De mens krijgt ná Christus zijn grote kunsten en wetenschappen. Er komen technische wonderen. Wij zien de kunstenaars op Aarde komen.

De Schilders!

De Beeldhouwers!

De Muziek!

De Wetenschappen!

Galilei komt! ...

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5266.5273)

De mensheid ontwaakt.

Bach.

Beethoven!

Mozart!

Wagner! ... en vele anderen komen op Aarde, Moeder Aarde schenkt haar

kinderen wijsheid, doch elke gedachte voor kunsten en wetenschappen komt van Gene Zijde! Daar is de Orde de „Universiteit van Christus” geschapen en opgetrokken en vanuit die Tempel, de „Tempel van Christus” wordt Moeder Aarde van kunsten en wetenschappen voorzien. Het leven ontwaakt!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5281.5287)

Straks zal de wetenschap het bestaan van de geestelijke wereld bewijzen:

Uw wetenschap zal het bestaan van onze wereld eerst aanvaarden door het instrument waarover ik thans ga spreken, het instrument van de „directe-stem”, hetwelk haar voor zulke onloochenbare bewijzen zal stellen, dat het hoofdbuigen moet volgen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8716)

61. Psychologie

In tegenstelling tot wat de vertaling van de term psychologie als zielkunde suggereert, kent de psychologie de diepte van de ziel nog niet.

Stoffelijk denken

Als men kijkt naar de Griekse oorsprong van het woord, kan men psychologie met zielkunde vertalen. Voor de maatschappij is psychologie de kunde van de ziel, maar op deze deskundigheid kan de psychologie volgens de boeken van Jozef Rulof nog geen aanspraak maken, omdat zij de ziel nog niet kent.

De huidige psychologie praat niet over ziel en nauwelijks over geest, en als zij over geest spreekt dan bedoelt zij daarmee de gevoelens en gedachten van de mens. Wel spreekt zij over bewustzijn en onderbewustzijn, maar zij weet nog niet dat ons onderbewustzijn de ervaringen van al onze vorige levens bevat. De psychologie kent de geestelijke realiteit achter deze woorden nog niet, omdat ze nog stoffelijk denkt. Als tak van de huidige wetenschap beperkt ze zich tot de materieel waarneembare verschijnselen.

Daardoor reflecteert de psychologie net als de andere wetenschappen het voelen en denken van de huidige mensheid dat gericht is op de stof, de materie. De psychologie kijkt al wel naar het innerlijk leven van de mens, maar om dit te verklaren beperkt zij zich nog tot oorzaken in het huidige leven, zoals het sociale milieu, de opvoeding, de maatschappij, conditioneringen, erfelijkheid en hersenen.

Bezieling van de stof

De psychologie weet nog niet dat het gevoelsleven opgebouwd is door al onze ervaringen in dit leven en in onze vorige levens. Zij weet nog niet dat de ziel zich bij de conceptie met de bevruchte eicel verbindt om haar eeuwige evolutie in dit nieuwe leven verder te zetten. De psychologie kent nog geen reïncarnatie als verklaring van het verschil in persoonlijkheid tussen twee mensen.

Daarom komt de mens niet veel verder, wanneer hij zich wendt tot de psychologie om te weten te komen hoe zijn innerlijk leven is gevormd. Wanneer hij elke karaktertrek van zichzelf zou bekijken in het licht van de opbouw van die karaktereigenschap in dit leven en in zijn vorige levens, zou zijn blik al verder reiken dan de huidige wetenschap.

Wanneer in de toekomst wetenschappelijk bewezen zal worden dat de ziel

het stoffelijke lichaam overleeft en overstijgt, kan ook de psychologie haar verklaring van het gevoelsleven van de mens verruimen, en de massa helpen om de werking van de ziel te begrijpen. Dan pas zal men met recht de psychologie een zielkunde kunnen noemen.

Bronnen

Stoffelijk denken

De psychologie spreekt over het onderbewustzijn, maar kan de diepte daarvan nog niet peilen:

Je hebt het over leven en dood, maatschappij, je hebt het over bewustzijn en onderbewustzijn, universeit, geleerde, godgeleerde, psycholoog, psychiater, maar je kent jezelf niet.

Lezingen Deel 3 (L3.9609)

Het bewustzijn van de psychologie is nog stoffelijk:

Op aarde, terug in deze maatschappij, staat u voor de mens. De mens heeft een taak aanvaard, hij heeft zich bewustzijn gegeven en dat bewustzijn is alleen stoffelijk. Al de kunsten en wetenschappen vertegenwoordigen die persoonlijkheid, die hier stoffelijk voelt. U voelt en u begrijpt nu, dat de psychologie voor de innerlijke mens nog moet beginnen. De psycholoog kan u die levenswaarheden nog niet schenken, hijzelf is nog onbewust.

Lezingen Deel 2 (L2.4736.4740)

Bezieling van de stof

De psychologie kent de ziel als reïncarnerend gevoelsleven nog niet:

Maar de wetenschap zegt: 'De mens als ziel komt voor het eerst op aarde bij de geboorte.' Daar staan we. Zo diep en zo bewust is nu de psychologie. Een psycholoog, als die man doctor is en professor erbij, dan staat hij nog tegen een dooie muur, hij kent de mens niet, zichzelf niet.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3257.3260)

Waar komt gij vandaan? De universiteit, de psycholoog gelooft niet in

reïncarnatie. Het kind wat nu geboren wordt bij de moeder, is vandaag juist vijf seconden oud. Er is geen reïncarnatie.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.7556.7559)

Aan Jozef Rulof (Jeus) wordt uitgelegd dat de mens tevergeefs aan de psycholoog vraagt hoe zijn innerlijk in elkaar zit:

De mens, Jeus, wil op Aarde alles van een ander weten – maar van zichzelf niets. De mens kijkt altijd naar een ander, ziet daarvan de fouten, maar van zichzelf niets. En ik kijk eerst wat er aan mezelf mankeert en daarna kijk ik naar de mensen. O, Jeus, je kunt van de mensen leren hoe het níét moet! En dat kost je geen cent. De mensen gaan naar een psycholoog om die man te vragen hoe ze vanbinnen zijn. En aan élke karaktertrek weet je hoe zielig je nog bent en heb je ook geen geleerde voor nodig. Die mensen kennen zichzelf niet. Onze school, mijn Jeus, voert ons tot óns zélf!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.3366.3374)

Wanneer de psychologen door de meesters van Gene Zijde de ziel leren kennen, kunnen ze hiermee vele mensen helpen:

De Meesters van Gene Zijde zullen de psychologen door de technische instrumenten helpen in de voorlichting van de massa.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9455)

62. Geestelijk-wetenschappelijk

Miljoenen onderzoekers hebben na hun aardse leven door geestelijk-wetenschappelijk onderzoek 'De Universiteit van Christus' opgebouwd.

De Universiteit van Christus

In de boeken van Jozef Rulof verwijst het begrip 'geestelijk-wetenschappelijk' naar de kennis uit 'De Universiteit van Christus'. Deze universiteit bevindt zich niet op aarde.

Toen de eerste mensen uit de oertijd hun aardse levens volbracht hadden, werden zij tot hun verbazing wakker in het geestelijke voortleven na de aardse dood. Zij stelden vast dat ze nog steeds een geestelijk lichaam hadden dat leek op hun aardse lichaam, maar dat uit een ijlere geestelijke substantie bestond. Zij konden denken en voelen, zij konden de aardse materie nog steeds zien, maar ze werden niet meer gehinderd door de stoffelijke muren waar zij nu doorheen konden wandelen. Dit stelde hen in staat om het leven op aarde te volgen en te onderzoeken op een wijze die de aardse mens nooit zou kunnen.

En vooral, zij waren niet meer gebonden aan de aardse tijd. Zij konden hun onderzoek eeuwenlang doorvoeren, niets hield hen tegen, zij leefden in hun eeuwigheid. Zij konden hun onderzoek net zolang volhouden tot ze de uiteindelijke kennis over een onderzoeksobject verworven hadden. Bovendien konden ze hun geestelijke kennis met elkaar delen, en hoe meer mensen van de aarde in het geestelijke voortleven binnentraden, hoe meer onderzoekers zich bij hen voegden. Zo konden ze uiteindelijk een universiteit vormen van vele miljoenen onderzoekers, die allen een eeuwigheid de tijd hadden om hun geestelijke kennis uit te breiden.

Na duizenden jaren onderzoek begon hun kennis zich tot een geestelijke wetenschap te vormen. Nadat ze alle stoffelijke en geestelijke verschijnselen volledig bestudeerd hadden, kenden ze alle levenswetten van het leven op aarde en van hun hiernamaals. Ze zagen dat hun begrip van deze levenswetten de mens op aarde vele duizenden jaren vooruit was, en ze overlegden met elkaar hoe ze hun kennis aan de aardse mens zouden kunnen geven om de evolutie van de mensheid te dienen.

Zuiver naar de aarde

Doordat ze zich konden verbinden met het gevoel van de mens op aarde, gingen ze mensen inspireren tot kunsten en wetenschappen. Naast de ontwikkeling van de stoffelijke wetenschap die zich richtte op de materieel waarneembare verschijnselen, begonnen ze ook een metafysische weg op te bouwen. Ze inspireerden daarvoor gevoelige mensen om hun innerlijke leven te onderzoeken. In de tempels van het oude Egypte kwam dit metafysische onderzoek tot grote bloei.

Omdat de inspiratie verliep via het gevoel van de mens op aarde, waren de geestelijke onderzoekers beperkt in wat ze konden doorgeven. De mens op aarde kreeg bepaalde gevoelens in zich, maar vormde daarmee een eigen denken, en maakte daarvan een eigen interpretatie. Daardoor werd veel geestelijke kennis vervormd, en kwamen er ook metafysische boeken met onjuiste informatie. Bovendien kwamen er mensen die zich de geestelijke kennis gingen toe-eigenen, waardoor de massa niet meer geloofde in de waarheid van die doorgekregen kennis.

Om de geestelijke wetenschap met minder vervorming op aarde te krijgen, gingen geestelijke onderzoekers zelf op aarde reïncarneren. Wanneer de evolutie van de mensheid zo ver gevorderd was dat men het medium niet meer op de brandstapel legde, kon een geestelijke onderzoeker reïncarneren die veel geestelijke kennis op aarde kon brengen. Dit bracht men tot stand door ervoor te zorgen dat deze onderzoeker in heel zijn aardse leven geen aardse kennis zou opnemen, zodat hij een zuiver medium kon blijven voor het door-krijgen van de geestelijke kennis. De naam van dit medium is Jozef Rulof.

De Universiteit van Christus weet dat ook door de boeken van Jozef Rulof de wereld niet overtuigd kan worden van de werkelijkheid van de gebrachte geestelijke kennis. Omdat die kennis nog via een menselijk medium is gebracht, zal het alleen die mensen bereiken die voelen dat deze geestelijke wetenschap waarheid is, omdat die mensen een aantal beschreven levenswetten in vorige levens zelf beleefd hebben. Daarnaast kan men ook door vergelijking met andere kennis vaststellen hoever de omvang en diepgang van de geestelijke kennis uit de boeken van Jozef Rulof reikt.

Daarom zijn de geestelijke onderzoekers bezig met het inspireren van de aardse wetenschap tot het ontwikkelen van een technisch instrument dat een wetenschappelijk bewezen contact zal leggen met hun geestelijke voortleven. Wanneer dat technisch instrument doorontwikkeld is, zal de geestelijke wetenschap in zijn volle omvang op aarde gebracht kunnen worden, en zal de mensheid de werkelijkheid van de geestelijke wetenschap kunnen zien en aanvaarden.

Geestelijk-wetenschappelijk onderzoek

Geestelijke onderzoekers die een bepaalde graad in hun geestelijke wetenschap hebben bereikt, worden in de boeken van Jozef Rulof meesters genoemd. Ze bereiken die graad pas als hun kennis van de levenswetten niet meer onderhevig is aan een persoonlijke mening. Want een mens is niet onmiddellijk een geestelijke wetenschapper door simpelweg te sterven.

Zo werd Zelanus, die vele boeken via Jozef Rulof geschreven heeft, pas na vele eeuwen een meester. Zijn binnentreden in zijn eigen geestelijke voortleven was allesbehalve meesterlijk. Doordat hij zelfmoord had gepleegd, beleefde hij onmiddellijk na zijn overlijden een geestelijke pijn, wat beschreven wordt in het artikel euthanasie en zelfmoord.

Zelanus was zich snel bewust dat hij zich hierdoor een wijsheid eigen maakte, die men op aarde niet kende en nooit zou kunnen leren of beleven, omdat die wijsheid bij het geestelijke leven behoorde. De aardse mens zag Zelanus niet meer na diens dood, en kon dus op eigen kracht nooit te weten komen wat hij had moeten meemaken.

Daarom schreef hij later zijn boek 'De Kringloop der Ziel' via het medium Jozef Rulof, om de mens op aarde in kennis te stellen van de geestelijke gevolgen van zelfmoord. Op die manier schreef hij ook zijn boek 'Geestelijke Gaven', om de mens op aarde het onderscheid te geven tussen een zuiver medium en een zogenaamd medium dat bewust of onbewust zijn medemens bedriegt.

Maar hij begon pas boeken te schrijven, nadat hij het stoffelijke en geestelijke leven negen eeuwen lang onderzocht had. Zo volgde hij duizenden sterfbedden, om te zien wat er precies met de mens gebeurde na zijn dood op aarde. Hij volgde duizenden mensen naar hun hiernamaals, om te zien waar zij terechtkwamen, en hoe die sfeer te maken had met hun gevoelsleven en hun gevoelsgraad.

Hij zag vele mensen na het sterven niet naar een bewust hiernamaals gaan, maar wel naar de wereld van het onbewuste. Hij volgde deze zielen, om te weten wat er met hen zou gebeuren. Soms zag hij dat een ziel pas na driehonderd jaar weer op aarde geboren werd. Hij volgde de reïncarnerende ziel tijdens het indalen in de bevruchte eicel, tijdens de groei in de moederschoot, tijdens het opgroeien en beleven van dat nieuwe leven, om te kijken wat de mens nog voelde van zijn vorige levens.

Zelanus was reeds tijdens zijn laatste leven op aarde een onderzoeker van zijn innerlijk, en na zijn binnentreden in zijn geestelijke leven kreeg hij de kans om alles diepgaand geestelijk-wetenschappelijk te onderzoeken zonder tijdslimiet. Zo kon hij vele boeken via Jozef Rulof schrijven uit eigen geestelijke ervaring. Wat hij nog niet zelf ervaren had, werd hem gegeven door zijn

collega-onderzoekers die al verder gevorderd waren in de geestelijke wetenschap. Samen met miljoenen andere meesters vormt hij de Universiteit van Christus, die op aarde vertegenwoordigd wordt door de boeken van Jozef Rulof, totdat de hele wereld de geestelijke wetenschap zal leren kennen door een technisch instrument.

Bronnen

De Universiteit van Christus

De inhoud van de boeken van Jozef Rulof behoort tot de geestelijke wetenschap van de Universiteit van Christus:

Dit is de metafysische leer, dit is de geestelijke wetenschap van de Universiteit van Christus.

Lezingen Deel 1 (L1.12149)

De geestelijke wetenschap ontstond toen de eerste mensen aan Gene Zijde vaststelden dat hun innerlijke leven als een astraal-geestelijke persoonlijkheid verder leefde:

Toen die eerste mensen aan Gene Zijde in de astrale wereld aankwamen, konden zij vaststellen dat het innerlijke leven een astrale persoonlijkheid was. Zij konden denken, zij stonden op eigen benen. Ze keken terug naar de aarde, ze zagen de stof. Zij konden zich éénmaken met die mensen. Ze daalden er ook in af en beleefden nu opnieuw – vanuit díé wereld – de stoffelijke stelsels, het menselijke organisme. Is dit zo vreemd?

Zij vroegen natuurlijk: ‘Waar is de zon?’ Eindelijk ... de eersten die begonnen te denken.

Lezingen Deel 1 (L1.3965.3972)

Zuiver naar de aarde

Jozef Rulof wordt in zijn biografie ‘Jeus van Moeder Crisje’ Jeus genoemd. De geestelijke meester van Jeus vraagt hem om nooit een metafysisch boek te lezen dat reeds op aarde is. Er zijn al vele boeken over de metafysische verschijnselen, maar de meeste zijn geschreven door aardse denkers die hun eigen ideeën opschreven.

Jeus kon de geestelijke werkelijkheid zelf beleven door zijn uittredingen uit zijn stoffelijke lichaam. Hij las hierover geen andere boeken, zodat zijn eigen denken alleen gestoeld bleef op zijn eigen geestelijke ervaringen, en op de geestelijke wetenschap die door de meesters werd doorgegeven. Hierdoor bleef deze metafysische leer zuiver:

„Wil je mij beloven, Jeus, om nóóit één boek over deze dingen geschreven, dus boeken die reeds op aarde zijn, te lezen?”

„Goed, meester, ik beloof het u, ik zal het nooit doen.”

„Ik heb er 'n bedoeling mee, Jeus. Later zal ik je dat verklaren. Dus je leest nóóit één occult boek of je wordt door iets anders beïnvloed en dat moeten wij voorkomen. De wereld heeft reeds voldoende lectuur over de „metafysische leer” ... maar is onduidelijk, voor ontzettend veel, onwaarheid, en zou je kunnen besmetten en dat moet niet. Dit is een geleerd woord, Jeus, maar het omvat alles wat je van mij zult ontvangen. Jij zult straks echter de wetten beleven en ze ook zien, hierdoor sta je sterk en dat hebben al die mensen niet beleefd.”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.5706.5713)

Geestelijk-wetenschappelijk onderzoek

Zelanus beleefde door zijn zelfmoord een geestelijke pijn, en hij besepte al snel dat men dit op aarde nooit te weten zou komen tenzij hij een middel zou vinden om zijn nieuwe geestelijke kennis door te geven:

Ik beleefde afschuwelijke dingen, toch leerde ik en maakte mij een wijsheid eigen, die men op aarde niet kende en nooit zou kunnen leren noch beleven, omdat die wijsheid bij het geestelijke leven behoorde.

De Kringloop der Ziel (CY.3928.3928)

Negen eeuwen lang bereidde hij zich voor op het moment dat hij zijn geestelijke ervaringen zou mogen doorgeven aan de aarde. Eerst leefde hij in de duistere sferen, waar hij zich door zijn zelfmoord op had afgestemd. Daarna kreeg hij meer ruimte, en kon hij zijn geestelijk-wetenschappelijk onderzoek op aarde en in de sferen aanvatten. Zo bouwde hij door eigen beleving een geestelijke wetenschap op:

Negen eeuwen lang ging ik in die duisternis rond en keek. En na vijftig jaar was ik in staat een mens die ik ontmoette, te zeggen: ‘Waar wilt u

naar toe? U leeft hier in een astrale wereld.'

'Ik ben zoekende.'

Honderd miljoen mensen heb ik zo ontmoet, uit Frankrijk, België, Amerika, uit de oerwouden vandaan en we gingen in elkaar over en namen de handen, voerden elkaar terug naar de aarde: 'Kom, ik zal u de weg wijzen om de aarde terug te vinden. Wilt u weten of u daar bent gestorven?'

Ik weet nu, ik heb het gezien. Ik ben naar de slachtvelden gegaan. Ik ben ziekenhuis in -huis uitgegaan om te zien hoe de mens uit het stoffelijke organisme komt, heengaat. En ik volgde de een naar die sfeer daar. Die daar heb ik ontmoet, ik ken dat leven, het was daar, het was hier. En ik kwam ook terug, door dat oplossen. Ik zag, wanneer ik bij 'kisten' stond, bij sterfbedden, dat de persoonlijkheid direct uit het organisme oploste en verdween. Toen ik dat leven achterna, honger had ik, geestelijke honger en dorst om te mogen weten welk geheim de God van al het leven voor mij hier verborgen hield. En er waren geen geheimen. Ik dat leven achterna en zag voor mijn ogen dat het verdween, oploste en tot embryonaal bestaan terugkeerde, terugging naar de aarde. Ik sloot me op, jazer, wandelende. Ik maakte mijn berekening, ik voelde: ó, ó wat is dat diep, wat is dat machtig. Maar er komt onfeilbaar de tijd terug dat die vonk terug moet naar de aarde, door wezens wordt aangetrokken, want de hogere graad is gereed.

Ik wachtte tweehonderdvijftig en -tachtig en driehonderd jaar op één vonk, op één mens, om te weten of ik de waarheid volgde. En toen ik dat zag, toen ging ik met die vonk, dit embryo als moeder, regelrecht terug in de moeder en voelde en beleefde de baring, de groei, het uitdijen in de stof, in de geest, het ontwaken voor beide levens. En toen zag ik diezelfde moeder als man in dit organisme terug en zag ik: vader- en moederschap leeft in de mens. God is vader en moeder. Stoffelijke liefde – wist ik toen – voert u regelrecht naar de geestelijke, en de geestelijke naar de universele liefde, het één-zijn met alles, het weten.

Lezingen Deel 3 (L3.376.399)

63. Universele waarheid

De universele waarheid kan gekend worden door het beleven van de werkelijkheid zonder vervorming door de menselijke persoonlijkheid.

11.000 pagina's waarheid?

Is het waar wat Jozef Rulof zegt over het leven na de dood, over reïncarnatie en over alle andere levenswetten? Kunnen we dat met zekerheid te weten komen? En als dat niet zo is, wat is dan het nut van de 11.000 pagina's uit zijn 27 boeken met een universele waarheid over 'al dat is'?

In het artikel 'wat weten we zeker' wordt de rol van onze eigen ervaring beklemtoond. Alleen van de waarheid van wat we zelf beleefd hebben, kunnen we absoluut zeker zijn. Maar wie van ons is er al dood geweest?

Miljoenen mensen hebben een bijnadoodervaring beleefd. Velen onder hen spreken over een uittreding uit hun stoffelijke lichaam, waarbij ze buiten hun lichaam om konden voelen, denken en waarnemen. Ook Jozef Rulof rapporteert dat hij door zijn vele uittredingen het geestelijke bestaan buiten het lichaam zelf ervaren heeft. In zijn boeken wordt beschreven hoe hij met zijn geestelijke lichaam zijn stoffelijke lichaam verlaat en geestelijke reizen maakt in het hiernamaals.

Nog interessanter zou het zijn als de mens die definitief zijn aardse lichaam heeft achtergelaten, ons over zijn nieuwe geestelijke leven zou kunnen vertellen. Jozef zegt dat de 'doden' tot hem zijn gekomen als levende geestelijke persoonlijkheden die ons graag hun werkelijkheid willen uitleggen. Volgens Jozef zijn zij de schrijvers van de 27 boeken die op zijn naam staan, en heeft hij als medium hun kennis doorgekregen.

Is dat allemaal waarheid? Voor wie zelf geen uittreding heeft beleefd, geen bijnadoodervaring heeft meegemaakt en geen geestelijke persoonlijkheden heeft gesproken, zijn al deze beschrijvingen toch in eerste instantie verhalen van een ander, waarvan men de volledige waarheid niet zeker weet. Zie het artikel 'gedachten van een ander'.

Ook Jozef Rulof is zich daarvan bewust. Maar hij raadt ons aan nu al te beginnen om onze waarheid te verruimen, omdat we anders na dit leven nog niet kunnen zien of hij gelijk heeft. Wat bedoelt hij hiermee?

Dat bestaat niet

Volgens Jozef verandert er maar weinig door het sterven en blijft onze persoonlijkheid dezelfde. Het enige wat we kwijt zijn is ons stoffelijke lichaam, maar we blijven voelen en denken als voorheen. Hierdoor zijn er volgens hem veel mensen die na hun dood niet geloven dat ze gestorven zijn, omdat ze op aarde niet geloofden dat er een leven na de dood was. Ze kunnen nog voelen en denken, dus voor hun begrip zijn ze toch niet dood? Meer hierover kunt u lezen in de bronnen bij het artikel 'de dood' in Naslagwerk Deel 1.

Een groot probleem voor hen is dat hun geestelijke wereld zich vormt naar hun voelen en denken. Ze denken nog steeds op aarde te leven, en hierdoor creëren ze onbewust hun aardse omgeving in de geest. Het kan zelfs zo ver gaan dat ze hun aardse geliefden in hun geestelijke omgeving zien rondlopen, zonder te weten dat ze die geestelijke gestalten zelf gecreëerd hebben door hun voelen en denken, net zoals in een droom.

Als dat allemaal waar is, dan is er inderdaad weinig veranderd ten opzichte van hun aardse leven: ze scheppen nog steeds onbewust hun eigen waarheid. Ook op aarde zien we dat vele mensen die een bepaalde leer als waarheid hebben aanvaard, nog moeilijk buiten die leer kunnen gaan denken.

Zo geeft Jozef het voorbeeld van Elise van Calcar (1822 - 1904). Deze vrouw ijverde voor het verspreiden van kennis over het leven na de dood. Ze werd in de spiritualistische wereld door velen als een autoriteit gezien. En wat was haar idee over reïncarnatie? Volgens haar bestond er geen wedergeboorte en leefde de ziel als mens slechts eenmaal op aarde om daarna naar het hiernamaals te gaan.

Jozef Rulof daarentegen brengt reïncarnatie naar voren als dé mogelijkheid voor ál het leven om te evolueren. Maar wanneer hij met zijn bevindingen kwam, wilden de aanhangers van Elise van Calcar hier niets van weten, want hun 'presidente' had dit verworpen. Haar aanhangers hadden haar gedachten aanvaard als waarheid, waardoor ze afgesloten waren voor wat Jozef hierover te zeggen had.

Deze houding van Elise van Calcar was des te frappanter als we beschouwen dat ze haar mening als waarheid poneerde zonder enige ervaring van de werkelijkheid ter zake. Dat is zoals een wetenschapper die zegt dat er geen leven na de dood is, omdat zijn technische meetinstrumenten dat leven niet kunnen waarnemen. Alsof het niet waarnemen van iets zou bewijzen dat iets niet bestaat.

Uiteraard is ook wat Jozef zegt over reïncarnatie voor ons in eerste instantie een 'waarheid van een ander'. Maar bestaat er wel een mogelijkheid om die waarheid te controleren?

Controle door ons gevoel

Jozef zegt dat ons gevoelsleven het resultaat is van al onze ervaringen in dit leven en in onze vorige levens. Hij verklaart hierdoor niet alleen de ‘herinneringen aan vorige levens’, maar ook aanleg, fobie en angst, wonderkinderen, voorkeuren en afkeuren, onderbewustzijn en ons volledige gevoelsleven. Hij geeft ons de raad om aandachtig te kijken naar onze gevoelens, motieven, gedachten en handelingen, waardoor we zijn bevindingen over het reïncarnerend gevoelsleven in onszelf kunnen controleren.

Waarom voelen een aantal lezers de boeken van Jozef Rulof onmiddellijk als waarheid aan? Volgens Jozef komt dit omdat ze de werkelijkheid van wat hij beschrijft, in hun vorige levens zelf beleefd hebben, en hierdoor vanuit hun gevoel de levenswetten herkennen die in zijn boeken beschreven worden.

Dit geldt slechts voor een deel van de inhoud van deze boeken. Het grootste gedeelte is nieuw, wat wil zeggen dat de controle door het gevoel hier niets oplevert. Maar door de herkenning van datgene wat wel gevoeld wordt, kan men openstaan voor datgene wat men nog niet ervaren heeft. En juist door die openheid kan men zijn eigen waarheid verruimen door het nieuwe te onderzoeken.

Zo wordt in het artikel ‘wat weten we zeker’ beschreven hoe Jozef zelf door eigen beleving de waarheid onderzocht van de gedachte ‘heb uw vijand lief’, voordat hij die gedachte als waarheid aanvaardde.

Vervorming

Al staan we in gevoel maximaal open om de waarheid te leren kennen, onze waarneming van de geestelijke werkelijkheid wordt beperkt door onze persoonlijkheid. Als we denken dat iets niet bestaat, zullen we de geestelijke werkelijkheid ervan niet waarnemen. Als we denken dat iets wel bestaat, geeft dit het gevaar dat we dit geestelijk zelf creëren zonder dat we er ons van bewust zijn.

Voor onze waarneming speelt alles mee wat we tot dan toe geleerd, aanvaard, ervaren, gevoeld en gedacht hebben. Ook het wereldbeeld dat aangeboden is door opvoeding en scholing heeft meegebouwd aan de eigen bril waardoor we naar de werkelijkheid kijken. En meestal zien we de gekleurde bril van een ander beter dan die van onszelf.

Om zuiver waar te nemen zouden we vrij moeten zijn van die vervormende bril. Maar wanneer we volwassen zijn, is die bril al zo gekleurd, dat we heel veel moeite moeten doen om het brillenglas te ontkleuren. We kunnen alles wat we denken gaan onderzoeken, en proberen te scheiden wat we zeker weten, en wat we niet zeker weten omdat we het ergens onderweg hebben

aangenomen zonder dat we het zelf beleefd hebben. Maar hoe goed kunnen we dat nog scheiden en hoe leeg kunnen we nog worden?

In de biografie van Jozef Rulof wordt beschreven hoe ervoor gezorgd werd dat hij geen schoolse kennis opnam. Anders zou ook zijn persoonlijkheid volgeladen zijn met maatschappelijke wereldbeelden, die de beleving van geestelijke werkelijkheden zou kunnen vervormen. Dan had hij niet zoveel nieuwe inzichten op aarde kunnen brengen.

Het oude Egypte

In het boek 'Tussen Leven en Dood' wordt beschreven hoe men dit probleem van vervorming trachtte te voorkomen in de tempels van het oude Egypte. In die tempels werden alleen jonge kinderen toegelaten voor een priesteropleiding. En zelfs het jonge kind werd eerst het meeste afgeleerd wat het buiten de tempel al had aangeleerd.

Daarnaast werden alleen 'natuurbegaafden' uitgezocht, kinderen die al blijk gaven van een bijzondere beheersing van geestelijke krachten. Wanneer een kind bijvoorbeeld al van jongs af aan zijn wil op kon leggen aan een wild dier, werd dat gezien als de voortzetting van een vorig leven als priester. Elke priester werd immers geleerd om zich in gevoel te verbinden met een ander leven, om rechtstreeks te voelen wat dat andere leven beleeft. Door die gevoelsverbinding wilden de priesters de werkelijkheid waarin een ander leven zich bevindt, rechtstreeks beleven, zodat de waarheid hiervan niet door een stoffelijke overdracht vervormd kon worden.

Men had in de tempels geconstateerd dat een priester in één leven van toegewijde studie nog niet veel van de geestelijke werkelijkheid te weten kon komen. Daarom legde men zich toe op het ontwikkelen van geestelijke krachten over meerdere levens heen. Leven na leven gingen de priesters verder om de waarheid over het leven na de dood en over reïncarnatie te ontsluiten.

Elke priester leerde uittreden, maar men constateerde dat zelfs in uitgetreden toestand de priester onwerkelijkheden kon waarnemen, doordat hij die onwerkelijkheden zelf creëerde door zijn eigen gedachten en wensen. Alle priesters wensten zich immers deze gaven toe, omdat de priester die de geestelijke kennis van Egypte in hoge mate deed toenemen, als een godheid vereerd werd.

Toch bleven zelfs de hogepriesters van de tempels fundamenteel beperkt in hun beleving van de geestelijke werkelijkheid. Zij begrepen niet waar die beperking vandaan kwam, want zij hadden zich immers tientallen levens lang toegelegd op het ontsluiten van de waarheid. Aan Jozef Rulof werd uitgelegd dat hun beperking te wijten was aan hun 'gevoelsgraad'.

Gevoelsgraad

In het artikel 'gevoelsgraden' is te lezen hoe het gevoel van de ziel leven na leven wordt opgebouwd, waardoor elk mens tot een bepaalde graad van gevoel is gekomen. Die gevoelsgraad is de belangrijkste aangeboren bril die de beleving van de werkelijkheid bepaalt. Twee mensen uit een verschillende gevoelsgraad kunnen bij hetzelfde gebeuren elk voor zichzelf een heel andere waarheid beleven.

Hogepriesters die ingesteld waren op macht, en hun sterk ontwikkelde wil aan andere mensen oplegden om hen te gebruiken voor het bevredigen van hun eigen hartstochten, konden alleen een geestelijke onwerkelijkheid beleven, die gevormd werd door hun overheersende willen en hun lage gevoelsgraad. In het leven na de dood namen zij alleen de geestelijke werelden waar die overeenstemden met hun machtswellust. In de boeken van Jozef Rulof wordt de 'duistere sfeer' waarop hun gevoelsgraad was afgestemd, het 'land van haat, hartstocht en geweld' genoemd.

De ijlere geestelijke werelden van het hiernamaals waaruit Jozef Rulof zijn geestelijke kennis ontving, worden de lichtsferen genoemd. Die geestelijke werkelijkheden kunnen pas beleefd worden als men het andere leven niet meer wil overheersen. Alleen wanneer men in harmonie is gekomen met al het andere leven, wanneer men zich in liefde afstemt op de medemens, kan men de geestelijke werkelijkheid van die mens gaan aanvoelen.

Dan komt het eropaan om ook voor elke eigen gedachte waar te zijn, omdat elke gevoelde onwaarheid een onrust geeft in het gevoelsleven. Het waarzijn wordt dan de basis om in de eigen gevoelsgraad de waarheid te kunnen beleven.

De eerste drie lichtsferen dienen om al het gevoel los te laten dat we op de aardse materie en het aardse lichaam hebben ingesteld. Dat stoffelijke voelen en denken werkt immers nog steeds als een vertroebelende bril die het beleven van de puur geestelijke werkelijkheid beperkt. Zolang er in de persoonlijkheid nog stoffelijk voelen en denken aanwezig is, zal dat de zuivere waarneming van de geestelijke werkelijkheid vervormen. Hierdoor kunnen zelfs de mensen die na hun aardse leven in de eerste drie lichtsferen vertoeven, de algehele geestelijke werkelijkheid nog niet volledig beleven.

Pas wanneer zij de vierde lichtsfeer in het hiernamaals hebben bereikt, kunnen zij het andere leven aanvoelen zonder enige vervorming door hun eigen persoonlijkheid. Dan zijn zij volledig 'meester' over zichzelf geworden, omdat ze al het stoffelijke en egocentrische voelen en denken definitief hebben afgelegd. Dan zijn zij helemaal open gekomen om al het andere leven te leren kennen zoals het is, zonder bril. Dan pas leren zij de echte waarheid kennen door de werkelijkheid onvervormd te beleven. Door een ongefilterde

gevoelsverbinding kunnen zij dan de waarheid over 'al dat is' beleven. Voor meer informatie hierover, zie het artikel 'gevoelsverbinding'.

De hoge geestelijke gevoelsgraad van een meester van het licht kan niet tijdens het leven op aarde bereikt worden, omdat het stoffelijke lichaam die gevoeligheid beperkt. Daarom kan geen enkel mens op aarde de algehele universele waarheid over 'al dat is' op eigen kracht verwerven. De mens op aarde kan die waarheid alleen aanvoelen tot zover zijn eigen gevoelsgraad reikt.

Daarom heeft hier op aarde ieder mens zijn eigen waarheid, gevormd door zijn eigen persoonlijkheid en gevoelsgraad. Daarom bestaan er op aarde zoveel waarheden naast elkaar over het leven na de dood en alle andere geestelijke werkelijkheden, omdat niemand de zuivere geestelijke waarheid en werkelijkheid kan waarnemen die buiten de eigen bril van persoonlijkheid en gevoelsgraad bestaat.

Naar de aarde

Voor de meester in het hiernamaals die uiteindelijk buiten de stof de universele geestelijke waarheid over alles heeft leren kennen, is het zeer moeilijk om zijn geestelijk-wetenschappelijke kennis onvervormd op aarde te krijgen. Zie in dit verband ook het artikel 'geestelijk-wetenschappelijk'.

Tot op heden is dat alleen mogelijk via een menselijk medium, maar daarbij ligt steeds het gevaar van een vervorming door de persoonlijkheid en de gevoelsgraad van het medium op de loer. Daarom is ook de doorgekregen kennis via mediums geen algemeen aanvaarde waarheid voor de wereld geworden, omdat er te veel onbewust en bewust bedrog is ontstaan door het menselijke medium.

De wereld zal alleen zeker kunnen zijn van de waarheid van de doorgegeven kennis, als er direct contact gelegd kan worden met de meesters zonder dat dit via een menselijk medium bemiddeld moet worden. In de boeken van Jozef Rulof wordt deze volgende stap beschreven. Hierbij zal het directe contact gerealiseerd worden door een technisch instrument, zodat de beïnvloeding door de menselijke persoonlijkheid uitgesloten wordt.

Tot zolang is men aangewezen op het eigen gevoel om te bevoelen en te beoordelen of de boeken van Jozef Rulof en alle andere kennisbronnen waarheid bevatten. Daarnaast kunnen we natuurlijk ook de boeken van Jozef Rulof vergelijken met andere kennisbronnen, zodat we de omvang en diepgang van deze geestelijk-wetenschappelijke kennis kunnen peilen. De volledige universele waarheid over 'al dat is' zal door 'De Universiteit van Christus' pas op aarde gebracht kunnen worden via het komende technische instrument.

Bronnen

11.000 pagina's waarheid?

In de boeken van Jozef Rulof spreekt men over een universele waarheid:

„Inderdaad, mijn broeders, dit alles is Universele waarheid!
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.6123)

Voor Jozef is er geen 'maar' meer, geen twijfel meer aan deze waarheid, omdat hij de werkelijkheid kan beleven:

Ik zeg honderdduizend maal: 'Er is geen maar, als u de werkelijkheid kunt beleven.'
Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10326)

Voor zijn toehoorders kan er natuurlijk wel een 'maar' komen:

(Meneer in de zaal): 'Meneer Rulof, u zegt net: er zijn geen maaren, maar ik mag toch niet verwachten dat de mensen op gezag iets aannemen? Ze moeten het toch zelf aanvoelen dat het waar is?'
Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10724.10725)

Jozef stelt voor dat we eerst zijn boeken gaan lezen, als we iets van zijn kosmologie willen leren:

Ziet u, als u begint om dit te leren ...
Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10726)

Dan gaat u daar eerst lezen.
Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10730)

De toehoorder geeft aan dat het louter lezen van de boeken nog geen 'zeker weten' geeft:

(Meneer in de zaal): 'Ja, natuurlijk, maar kijk, er zijn altijd dingen waar men zelf over denkt en die dan niet direct juist aanvoelt, dus dan komt er al een maar.'

Ja.

(Meneer in de zaal): ‘Dan kan u nou wel zeggen: ‘Er is geen maar, geloof dat nou maar zo’, maar dat is niet overtuigend.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10731.10733)

Jozef begrijpt hieruit dat de toehoorder er ‘de rest’ ook bij wil hebben. Die rest is het beleven zelf van die werkelijkheid, door het uitreden:

Jaja, dus u wilde de rest er ook nog bij hebben.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10734.10734)

Vervolgens geeft Jozef aan dat er ‘maren’ weggaan voor de lezers die de boeken kunnen aanvaarden omdat ze de inhoud ervan als waar aanvoelen:

U gaat eerst door al die boeken. En die beginnen met het eerste fundament: hellen, hemelen, leven achter de kist. Dat ‘maar’ is toch wel weg, en dat is een kosmisch ‘maar’. Heel de mensheid, bijna, vraagt nu nog: ‘Is er leven achter de kist?’ En dat ‘maar’ is weg.

(Meneer in de zaal): ‘Ja ...’

Als u dat – nee, meneer, ik kom tot u terug – als u dat aanvaarden kunt.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10735.10741)

Na het lezen van al die boeken, kan de lezer uit die tijd zijn overgebleven vraag aan Jozef zelf stellen op een contactavond:

En nu gaat u door. En nu gaat u hier beginnen. En nu komt u naar die ‘Vraag-en-antwoord-(avonden)’.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10742.10744)

Jozef heeft ervaren dat heel wat mensen toch met een ‘maar’ blijven zitten, zelfs al heeft hij voor zijn gevoel de verklaring zo omvattend mogelijk toegelicht:

Nu kunt u de vraag stellen die in u leeft, precies op afstemming naar uw gevoelsleven en bewustzijn. En als ik u die verklaar, meneer, nu komt het gekke, en ik zeg: zo en zo, en zo en zo; dan komt er in u: ‘Nou, ja, zou hij het dan alleen weten?’ Daar staan we. Dat is het uiteindelijke ervan. ‘Máár, maar’, komt er weer.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10746.10750)

De toehoorder werpt tegen dat dit toch geen gezagskwestie is:

(Meneer in de zaal): 'Dan kon ik in de katholieke kerk ook blijven zitten; daar moet je ook op gezag alles aannemen. Dat is hetzelfde.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10755.10756)

Jozef geeft aan dat alle toehoorders voor het 'maar' staan:

Nu staat daar: Er is geen dood. Nu moet u dat van mij weer op gezag aannemen want de wetenschap die weet het nog niet. U ziet toch wel: die mensen moeten allemaal in dat 'maar', 'maar' ...

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10759.10761)

Jozef bevestigt het belang van het gevoel van de lezer dat zegt: 'Ja, dit is het.'

Maar ze nemen het omdat hun gevoel zegt: 'Ja, dit is het.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10762.10762)

Jozef geeft aan dat je door het lezen fundamenteën in je denken kunt bouwen:

Want ik heb het tot de mens die aan zichzelf wil gaan werken en zegt: 'Ja, zo is het.' En als u bij de eerste fundamenteën begint dan krijgt u langzaam de hele ruimte, want we hebben drie boeken over het ontstaan van het heelal. En dan krijgt u fundamenteën.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10785.10787)

Maar voor veel van wat er in zijn boeken geschreven staat, geeft het lezen nog geen zeker weten:

En uiteindelijk moet u nog zeggen: 'Achter de kist, Jozef Rulof, zal ik zien of je gelijk hebt.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10788)

Maar als dit de lezer tegenhoudt om wat geschreven staat verder te onderzoeken, dan houdt zijn 'maar' de verdere verruiming van zijn waarheid tegen:

Maar wanneer u hier blijft 'maaren', komt u toch nooit verder, daar gaat het ons om. Als u hier zegt: 'Maar, maar, maar, maar', dan hoeven wij geen twintig boeken meer te schrijven, en u hoeft er geen tien meer te

gaan lezen, want hier breekt ge reeds uw innerlijke nek; hier staat uw dode punt, want de eerste 'maar' houdt u voor de andere verruiming tegen, er is geen brug meer. Is dat zo?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10789.10791)

Daarnaast kan ook de geestelijke kennis die men niet zelf kan onderzoeken uitermate interessant zijn, omdat het de lezer bijvoorbeeld kan vrijwaren van de pijnlijke gevolgen van 'zelfmoord':

'Maar', zeggen de mensen, 'het wordt makkelijker door dit te weten. Ik pleeg nu geen zelfmoord meer, nu ik weet hoe die Lantos Dumonché daar een rotting onderging. Ik schrei niet meer om degene die van mij heengaat, die sterft, die zie ik aanstonds terug. Duizenden en duizenden wetenschappen, problemen werden nu voor mij openbaringen.'

Ja? Voor u niet?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10807.10812)

Jozef weet welk geluk het voor de lezer wordt als die zijn persoonlijkheid verruimt:

En ik wil u graag de voldoening geven die uit mij komt. Ik wil duizend jaar praten om het u te geven, want ik weet welk geluk het wordt voor straks. U bent ruimer. U doet die dingen anders. Hier in de maatschappij gaat u anders handelen. Wat u gisteren niet kon, doet u vandaag, dat geeft u een kleurtje, dat geeft u bezieling. Uw toon, kunstenaars, uw klank op de piano die wordt lichter. Uw kleurtjes als kunstschilder worden anders. U ontwaakt in alles. Uw persoonlijkheid verruimt.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10950.10959)

Dat bestaat niet

Er zijn mensen die door hun verlangens hun hiernamaals met hun aardse geliefden bevolken:

Ze zijn aan gene zijde van het graf en weten het niet. Ze leven daarvoor in een onwerkelijke wereld. In het leven van de geest voeren ze hun aardse kleding mee, hun sieraden. Ik zei u al: in dit leven schépt uw verlangen. Hierdoor zijn ze zelfs in staat hun sfeer te bevolken met wezens, die nog op aarde leven! Ze praten en zien hun verwanten, hun vrienden, die ze op aarde achterlieten, en niemand zou hun in dit stadium kunnen

overtuigen, dat deze hier níet aanwezig zijn ...

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5180.5185)

Waarheid geeft rust:

Als u dan in huis neerzit, dan bent u waar en die waarheid – wil u zeggen – dat is rust. Waarheid is hartelijkheid. Waarheid is begrijpen.

Lezingen Deel 2 (L2.4211.4213)

Maar niet iedereen is tevreden met die rust:

Maar wanneer u te hoog grijpt, wanneer u meer wilt bezitten dan u kunt, dan u hebt aan gevoel, aan bewustzijn hebt, dan wordt het leugen en bedrog.

Lezingen Deel 2 (L2.4221)

Jozef Rulof geeft een voorbeeld van iemand die haar mening voor waarheid verkocht:

Daar, in de hoek van de zaal hangt een foto van Elise van Calcar, een vrouw, die veel voor het spiritualisme heeft gedaan, maar zij zei: „Er bestaat geen reïncarnatie.” En dat woord van deze vrouw, die dacht iets te weten en een goed verstand had, wordt letterlijk aanvaard. Maar ik kan thans de woorden van Elise van Calcar weer recht zetten, ik kan zwoegen om de reïncarnatie erdoor te krijgen. Want dit is de mogelijkheid voor ál het Leven van God, om te evolueren. Er is niets anders! Ik kan nu tegen al die gelovigen – spiritisten – vechten op leven en dood, voor hun eigen vooruitgang, want ze staan op een dood punt.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.1297.1302)

Doordat spiritualisten hun eigen mening als waarheid poneerden, werd het contact met de geestelijke wereld beoedeld, want die mening kwam niet uit de geestelijke wereld. Daarnaast heeft die beoedeling ook geestelijke gevolgen. Jozef Rulof heeft met zijn meester Alcar in uitgetreden toestand Elise van Calcar in haar hiernamaals bezocht. Hij zag dat haar geestelijke lichaam oud bleef omdat zij zich geestelijk niet kon verruimen. Haar volgelingen op aarde hielden haar verruiming tegen, omdat ze haar onwaarheid in zichzelf herhaalden, en zij kon als veroorzaker deze onwaarheid niet meer terugnemen en ongedaan maken. Hierdoor bleef zij in de geestelijke onwerkelijkheid leven die ze zelf gecreëerd had, omdat die onwerkelijkheid door anderen gevoed werd. Deze toestand zal pas oplossen als niemand meer haar

onwaarheid vasthoudt en uitdraagt:

En nu en nu en nu? ... is dit ganse universele, mooie, machtige, geestelijke contact bezoedeld door de spiritualiste, Elise van Calcar. Is dat niet jammer? Val ik haar soms aan? Nee meneer, nee mevrouw, aan Gene Zijde wilt u de waarheid. Ik heb ze gezien, ik zeg: 'Meester Alcar', ik heb, jarenlang heb ik dat moeten horen, 'waar leeft zij? Leeft zij reeds aan Gene Zijde?'

Hij zegt: 'Ja, wij kennen haar.' Elkeen die maar één woord uitspreekt voor Christus, kent men aan Gene Zijde.

En toen ging ik naar dat oudje. Ze bleef oud. Een mooi mens. Mooie persoonlijkheid. En meneer, ze bleef oud. Ik zeg: 'Meester Alcar, wat is die ouderdom hierzo?'

Hij zei: 'Omdat ze vastzit aan onwaarheid. De mens draagt dat door (de mens geeft die onwaarheid aan andere mensen). Ze kan nu niet ontwikkelen. Ze blijft oud, ze blijft aards.'

Die vervloekte gedachten die zij ruimte gaf hier op aarde in onze spiritualistische, geestelijke maatschappij, die houden haar tot de aarde gedrukt, ze kan niet uitstijgen boven haar innerlijk. Die onwaarheid die ze aan de mens heeft gegeven houdt haar nu buiten de eerste sfeer gevangen, mevrouw, want met zo'n narigheid en zo'n naslomp kunt u de eerste sfeer, die werkelijkheid is, niet betreden.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.660.679)

Het verkopen van haar mening voor waarheid was hoogmoedswaanzin:

En dan sta je weer, dan sta je voor Elise van Calcar, die al twintig jaar over is, zitten we nog met Elise van Calcar hier in onze maag. En nu is zij daar geestelijk bewust, in de eerste sfeer? Zou ze wel willen! Ik vroeg haar: 'Bent u gelukkig? Tranen? Hier in de sferen nog tranen? Schreien van armoede?' Ik zeg: 'Mevrouw, schrei om uw eigen hoogmoedswaanzin, om de bluf die u hebt gekend, die u aan de mensheid gaf. Maar u wist het niet.'

Dat was bluf. Dat was hoogmoedswaanzin. U moet eerst dan iets zeggen, dame en meneer, als u het weet. Dan mag je zeggen: 'Het bestaat niet.'

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.583.595)

In de geestelijke wereld kan men alleen naar het licht als elke gedachte in harmonie is met de waarheid, met de werkelijkheid, met het leven zoals het gevormd is. Dan is een gedachte waar, en is die gedachte één met de werkelijkheid. Het denken van die gedachte geeft dan een harmonisch eenzijn met het werkelijke leven:

Want naar uw gevoel, bewustzijn, handelen, denken, is dat uw licht, uw leven, uw wereld. Uw wereld, uw ruimte. En denk je maar even verkeerd, dan kun je absoluut niet in het harmonische licht zijn, in die ruimtelijke rechtvaardigheid, wetgevende machten en krachten, denken en leven; want u bent niet in het harmonische eenzijn voor die gedachte.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.10268.10270)

Controle door ons gevoel

Wanneer we naar de waarheid zoeken, kunnen we onze persoonlijkheid verruimen en nieuwe waarheid beleven:

Dat wil zeggen, meneer: we moeten naar de waarheid zoeken. En de waarheid beleven.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.11849.11850)

We kunnen onze kennis verruimen als we vrij onderzoeken, onbevooroordeeld:

Vrij, wij onderzoeken.

(Meneer in de zaal): 'Het gaat toch om de waarheid?'

Daar gaat het om. En u test mij zoveel als u wilt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.7057.7060)

De waarheid liefhebben:

Lief te hebben alles wat leeft, de waarheid lief te hebben en dat wat verkeerd is naast u neer te leggen, te luisteren naar het hogere, het uitdagende, het werkelijke, de waarachtige eerste voetstap als fundament in de geest, leeft u daar nu niet voor?

Lezingen Deel 3 (L3.478)

Vervorming

De eerste stap om de vervorming door de persoonlijkheid te minderen is te kijken wat er waar is in ons denken:

Ik heb het verleden verteld, als we een school hadden, als ik de school mocht opzetten met geestelijke ontwikkeling, dit is universele ontwikkeling, maar de geestelijke ontwikkeling, dan begonnen wij bij het eerste, en dat doet de meester aan Gene Zijde, bij dat allereerste: Wat is waar in mijn denken en wat is onwaar?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14213)

En deze vraag was niet alleen voor de apostel Petrus bestemd:

Nu staan wij reeds voor dit geval: wat is de waarheid van uzélf! Hoe diep bent u in uw woord? Heeft uw woord geestelijke betekenis, dus reeds geestelijk fundament gekregen? Kunnen wij, kan God, kan Christus, daarop rekenen? Nietwaar soms, dame ... Petrus, die naast Christus wandelde, liet de haan kraaien! Ook voor ons kraait diezelfde haan. Ja dame, soms voor heel ons karakter en nu weet u meteen, wat ik bedoel en wat wij voor onszelf te doen hebben. Voor hoeveel honderden gedachten en gezegden moet nu die Jeruzalemse haan nog kraaien voor ons, in deze maatschappij, voor Christus en ons geestelijk leven? Wat blijft er van onszelf over, dame, wanneer wij voor die werkelijkheid komen te staan?

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3184.3192)

Jozef Rulof heeft zich vrij en leeg gedacht, door al zijn gedachten te beleven en af te maken:

Maar hoe leer ik denken?

Nu kunnen we menselijk, lichamelijk, maatschappelijk leren denken. We kunnen geestelijk gaan denken. Miljoenen, biljoenen processen, die denk ik, bevoel ik, en heb ik van a tot z voor de kosmos, voor de ziel, voor het leven, voor het gevoelsleven, voor krankzinnigheid, psychopathie, voor de planeten en sterren, allemaal beleefd, beleefd, beleefd, verruimd, afgemaakt. Ik ben zo zwaar kosmisch geladen, meneer, er is niet één verkeerd gedachtetje in mij dat mij zou kunnen storen. Ik ben zo leeg als wat. Ik ben volkomen leeg, leeg.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13382.13388)

Vele mensen kunnen niet goed denken omdat ze vol onafgemaakte gedachten zitten:

(Mevrouw in de zaal): ‘Hoe kunt u dan denken als u leeg bent?’

Hoe kunt u dan denken als u leeg bent? Mevrouw, u zit allemaal vol. U bent duizendmaal vol van iets dat u niet af hebt gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13392.13395)

Jeus (Jozef Rulof) wordt al van kindsaf geleerd om al zijn gedachten af te maken, zodat hij later door geen berg onuitgewerkte gedachten gestoord kan worden:

Zie je, Jeus, daarvoor moet je thans denken. Elk ding moet je volkomen afmaken of er komen strubbelingen, je gedachten hopen zich op, je komt voor een berg te staan van onuitgewerkte gedachten. Jij gaat dan verder, met gedachten die om beleving vragen en dat doe je niet, doch vroeg of laat staan wij op een dood punt.”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.5649.5651)

Meester Alcar heeft voorkomen dat Jeus op school maatschappelijke denkbeelden zou opnemen:

De meester wilde, dat hij als kind niets zou leren, een school was voor hem niet nodig, het zou hem voor het mediumschap ongeschikt maken. En dat heeft meester Alcar voorkomen. Hij wist waar het kind geboren zou worden, de hoogste meesters van deze zijde konden het waarnemen en voerden hem naar dit zieleleven, dat zich onder al die miljoenen op aarde bevond. Voor de meester was dit een openbaring. Hij ziet een dorpje voor zich, een lieflijke natuur, en weet nu, dat hij alles voor het instrument zal kunnen doen.

Geestelijke Gaven (SP.12989.12993)

Het oude Egypte

In de tempels in het oude Egypte wist men dat alleen natuurbegaafden kans maakten om tot een machtig priester ontwikkeld te worden, omdat zij de noodzakelijke krachten daarvoor al in vorige levens hadden opgebouwd:

Alleen natuurbegaafden bezitten deze krachten en eigenschappen en je kan ze niet leren.

Priester Dectar sloot met een geestelijke concentratie het verleden van zijn leerling Venry af, zodat Venry volledig leeg kon beginnen aan zijn opleiding. Alles wat Venry voor zijn binnentreden in de tempel had beleefd, moest hij tijdelijk vergeten, zodat hij in niets gestoord zou worden:

Maar vooral, omdat wij geheel leeg moeten beginnen en niet daar, waar het volop licht in je is. Dat zijn dus al de gebeurtenissen, die je hebt beleefd? Al die jaren moet ik óf afbreken, óf afsluiten. Maar nu ik weet, wat je wacht en je leven is geweest, sluit ik nu al die belevenissen tijdelijk af en gaan wij beginnen, toen je tot mij kwam.

Van dat ogenblik af heeft dan ook je ontwikkeling een aanvang genomen. Al dat andere, Venry, zal je dus tijdelijk vergeten, omdat er niets in je moet zijn, dat je nieuwe leven stoort. Vanuit een duisternis, die je als een leegte voelt, gaan wij nu verder.

Alléén die gedachten en gevoelens kunnen nu in je zijn en je voelt zeker wel, dat dit alleen door onze hulp mogelijk is.

Tussen Leven en Dood (BE.1210.1217)

De priester werd geleerd om een wild dier onder controle te krijgen door een gevoelsverbinding. Die controle moest zo ver opgevoerd worden dat de priester een wild dier tijdens zijn aanval kon stoppen:

Heb je de panter niet in zijn gevaarlijke sprong tegengehouden, toen hij zijn prooi, een jong kind, wilde bespringen? Heb je het gevecht van de leeuw en de tijger niet voorkomen, door je wil en je macht?

Tussen Leven en Dood (BE.1730.1731)

Dectar vertelt zijn leerling Venry dat ook de uitgetreden priester geestelijke onwerkelijkheden kan beleven door zijn verlangen naar de 'grote vleugelen', waarmee men het beleven van de universele waarheid bedoelde:

„Wij allen kunnen in de wateren afdalen, Venry, maar om al dat leven te verklaren, dat is niet zo eenvoudig. Er was een priester, die heel veel kon verklaren, doch later bleek, dat het niet tot de werkelijkheid behoorde en alles had geen waarde meer. Wij moeten dat kunnen vaststellen, Venry, en al die werelden kunnen volgen, of wij leren de wetten niet kennen. Wat hij op de eerste zittingen had verklaard, wat voor de meesters won-

derbaarlijk was, scheen later tot de onwerkelijkheid te behoren. De Farao was woedend en dat is niet goed voor Isis. Andere Tempels zijn daardoor te gronde gericht. Wat wij verzamelen moet grond van bestaan hebben, of wij komen niet verder. Als je daar in de werkelijkheid kunt zien, zal dat Isis en ons allen groot maken, doch aan eigen gedachten heeft men hier niets. Er waren priesters, die prachtige gaven hadden ontvangen, doch zij dachten al die werkingen te zien, maar in hun verbeelding. Een later onderzoek bracht aan het licht, dat zij wartaal hadden gesproken en zij waren zich daarvan niet eens bewust.”

„Maar dat is toch te zien, Dectar?”

„Nee, beste vriend. Zij zien het en beleven een wereld en al dat leven zien zij voor zich en toch is dat slechts schijn. Hun ijdelheid en hebzucht en het verlangen naar het bezit van de grote vleugelen is daarvan schuld. Allen hebben hun kastijding ontvangen en er zijn er, die men doodde. Al dat voelen en zien hebben wij kunnen volgen, Venry. Gaven te bezitten is de allergrootste schat, die de Goden ons mensen kunnen schenken, maar te denken ze te bezitten en in gedachten te leven zoals zij het willen zien en het zich voorstellen, dat is fataal, Venry. Dan gaan wij allen te gronde. De meesters zijn zeer volgzzaam, maar wee hen, die denken te zien, wat toch niet tot de werkelijkheid behoort, zij vernietigen zichzelf.”

Tussen Leven en Dood (BE.6161.6179)

Als een priester het hoogste bereikte, werd hij geëerd als een Godheid:

Hier hebben de groten der aarde naar verlangd. Egypte deed er alles voor om deze Goddelijke éénheid te beleven en men is ook daar zover gekomen. Zo'n priester, u weet dat zeker, was daar een Godheid!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.1561.1563)

De hogepriesters hadden zich tientallen levens toegelegd op het ontsluiten van de waarheid:

En tien gram sensitiviteit voor dit, daar kunt u dertig levens voor beleven, voordat u dat gevoel bezit.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2731)

Gevoelsgraad

In de eerste lichtsfeer begint de mens te voelen hoe belangrijk het is om zelf waar te zijn in alle gedachten en handelingen:

Aan Gene Zijde in de eerste sfeer, als u daar bent, dan hebt ge u maar te buigen voor alles. Er zijn – ik heb u dat verklaard, ik heb u met die levens verbonden – geen verkeerde gedachten meer in de mens. Eén verkeerde gedachte slaat u uit de eerste sfeer. Neen, die sfeer lost reeds voor u op. En wat doet u nu? Kunt u buigen? Brengt u harmonie met uw gevoelsleven? Komt u bij vrienden en kennissen en brengt u daar de levenswijsheid en de waarlijke vreugde voor het wijsgerige stelsel, dat dus u zélf bent, dat u naar de liefde voert? Wanneer beleeft ge de waarlijke liefde? Gaat het vandaag in uw linkerhand en morgen in uw rechter over en dan maar weg? Daar staat ge eerst voor het eerste fundament, en dat is – nu komen wij tot het woordenboek – en dat is: bent u waarachtig wáár? Bent u waarheid in alles? Bent u harmonisch voor miljoenen levenswetten? Bent u rechtvaardig voor elke gedachte? Kunt u een fout aanvaarden? Of legt u daarbij reeds een ander visioen om het foutje te verdoezelen, te omsluiëren? Kunt ge waarlijk open en oprecht zeggen: ‘Ja, ik was verkeerd’? Want dan kunt u verder.

Lezingen Deel 2 (L2.6780.6797)

In de tempels op aarde kon een adept pas aan de geestelijke ontwikkeling beginnen, wanneer hij ophield met stoffelijk te denken:

Als u leert denken, als ik u college kon geven, als ik u kon aanvaarden als adepten, en u was elke dag bij mij, dan gingen we wandelen. Hoe deed Socrates met zijn leerlingen? Hoe heeft het oude Egypte, die cultuur, dat bewustzijn opgebouwd? Hoe leeft Tibet? Wat hebt u voor een gevoelsleven? Hoe denkt u over een tempelleven, een tempelbestaan in Tibet, Brits-Indië, Indië? Dat men dag en nacht met u spreekt? Jaren en jaren zwijgt men daar, en dan wacht men op u, wat u voelt. En praat u weer stoffelijk dan laat men u weer twee jaar wachten. Zo hebben mensen veertien en twintig jaar moeten wachten voordat zij het eerste woord ontvingen. Het ligt aan uzelf, dat hebt u ...

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.383.393)

Om de waarheid te kunnen beleven, moet Jozef Rulof zich vrijmaken van al het stoffelijke denken:

Hij weet nu dat meester Alcar kosmisch bewust is en dat hij goddelijke waarheid zal beleven, want hij kan zich nu reeds oriënteren. Hij kan, indien hij wil – en dat hoeft niet meer – vergelijkingen maken met de aarde want hij weet nu waarin hij leeft. Hij kijkt en hij kijkt, en hij kent de kracht van dit licht. Hij *ziét* licht omdat hij licht *is*. Indien in zijn leven er één verkeerde gedachte zou zijn dan stond meester Alcar machteloos en zou zeggen: ‘Wat moet ik met u beginnen? Waarheen wij gaan bevindt zich de reine klaarte. Daarin is alles liefde, dus gij moet u vrijmaken van al het stoffelijke denken. Er kan alleen liefde in u zijn, willen dienen, baring en schepping.’

Bent u nu – u gaat vergelijkingen maken – bent u nu gereed om met meesters op te stijgen, boeken te schrijven, boeken te ontvangen indien u maar één leugentje wilt aanvaarden? U ziet nu, u voelt nu reeds wat er van u als mens op aarde wordt verlangd indien gij dit zult beleven en ontvangen. Dan hebt ge ook waarlijk contact. Maar één verkeerd woord, ook al weet de mens dat zelf niet eens – en dat is natuurlijk veel erger, want gij zult thans bewust zijn in uw denken en uw voelen – indien ge weet dat ge verkeerd zijt en ge denkt dat een mens te kunnen schenken, zoals er toch op aarde gebeurt, stemt gij u af op een verschrikkelijke duisternis. En ga nu eens na wat er op de wereld en in uw maatschappij alzo te koop is op dit gebied.

Lezingen Deel 3 (L3.1444.1456)

De universele waarheid laat zich pas kennen in de vierde lichtsfeer:

‘Het is mijn doel’, zegt meester Alcar, ‘uw leven tot de ruimtelijke eenheid te brengen. Wij zullen de goddelijke openbaringen beleven voor de astrale en stoffelijke kosmos. Hierdoor ontvangt ge uw kosmisch bewustzijn. Indien u deze fundamenteën kunt leggen, hoe er ook op aarde tot uw leven en persoonlijkheid gesproken wordt André, later kunt ge u bewust op een wet instellen en dan eerst spreekt de levenswet voor uw wezen en persoonlijkheid en bent u één met alles.’

Indien er liefde, harmonie, begrijpen in u leeft, of gij zult geen contact kunnen beleven. Is dat niet zo?

‘Dan hoeft ge niet meer naar de goddelijke wetten te zoeken, neen, u

slaat ze uit uw leven vandaan. Maar indien gij gereed zijt, dan zal op hetzelfde ogenblik, waar gij ook zijt en u instelt, dan spreekt het leven tot u en vertelt u nu van de eigen verkregen geestelijke en stoffelijke evolutie.’

Dat doet een bloem, dat doet het water. Dat deed een hond, dat deed een kat, dat deed de nacht, dat deed de zon, maan en sterren; alles gaat nu spreken en alleen omdat u in harmonie bent. Is er nu leugen, is er bedrog, dan hebt u die ijtheid niet in u, want uw goddelijkheid is nu het fundament om die eenheid te ondergaan.

‘En dat’, zegt meester Alcar, ‘hebben wij ons eigen moeten maken en bezit elkeen in de sferen van licht, de vierde sfeer legt het eerst in uw handen.’

Als u in de vierde sfeer bent dan bent u een kosmisch bewuste, dan bent u een geestelijke eenheid, dan bent u waarachtig lief.

Lezingen Deel 3 (L3.4681.4693)

Naar de aarde

Straks wordt alle onwaarheid opgeruimd door het directe-stem apparaat, het technisch instrument waardoor de meesters direct op aarde kunnen spreken zonder tussenkomst van een menselijk medium:

Dat moet allemaal weg, dat ruimt de meester aan Gene Zijde op, dat ruimen de meesters op; het is nu nog niet mogelijk, dat moet met een bewijs geschieden, dat kan alleen het directe-stem apparaat, een werkelijk ruimtelijk contact, en dan lost dat allemaal in één morgen op.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5786)

Dan worden de onwerkelijkheden opgeruimd waarin er miljoenen jaren is geleefd:

En dan betreden wij de geestelijke levensgraad voor de mens, voor het dier én de ruimte. En dan is de zon anders, dan is de mens anders, dan weet men op aarde dat er leven achter de dood is. Dan kent de psycholoog de geest en de persoonlijkheid, dan weet de mens hoe hij leven moet en dan ...? Ja, dan eerst valt die eerste Adam en Eva omver, dan eerst kunt gij die voetstukken wegtrekken. En dan ziet de mensheid en dan ziet de enkeling dat er miljoenen jaren is geleefd, is gedacht in een onzichtbare wereld, in een onwerkelijkheid en eerst nu de mogelijkheid, het uur van

bewustzijn is gekomen om die nieuwe fundamenten voor zichzelf te leggen.

Lezingen Deel 2 (L2.4599.4603)

Door de boeken van de meesters kunnen we de wijsheid van Jozef Rulof (Jeus van moeder Crisje) peilen:

Geloof het gerust! U kunt het weten, doordat u de boeken werden geschonken. Door deze wijsheid kunt gij Jeus van moeder Crisje peilen. Maak gerust uw vergelijkingen, wij spreken straks tevens door Jeus en dan staat u voor de meesters van de ruimte en worden uw vragen, hoe die ook zullen zijn, Kosmisch Bewust ... beantwoord! Zegt het u niets, dan is ook dit alles nog niet voor uw leven bestemd!!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6609.6613)

Die wijsheid kunnen we vergelijken met wat al de groten op aarde hebben gebracht:

Geloof je dit niet? Ik zal je dat door wijsheid verklaren en bewijzen. Als je toch voor je zelf vergelijkingen kunt maken, met de wijsheid van ál de groten die op Aarde hebben geleefd, dan kun je mij immers controleren? Is dat nu niet eenvoudig?

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.413.416)

Ziet u, zo krijgt u gevoel, zo krijgt u ruimte, zo krijgt u ruimte. En dan moet u nu de boeken eens vergelijken met de boeken die op de aarde door de mensen zijn geschreven op dit gebied.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.745.746)

Via het technische instrument zal de Universiteit van Christus straks de volledige universele waarheid op aarde kunnen brengen. Dan spreken de meesters rechtstreeks tot de mensheid:

Nu spreken de meesters, nu spreekt de Universiteit van Christus, de universiteit van uw leven – ziet u? – die universiteit leeft in u, dat is de hartelijkheid, de welwillendheid. Eindelijk gaat ge aan die waarachtige opbouw beginnen. Ge wordt waarheid, rechtvaardigheid, harmonie en liefde.

Lezingen Deel 2 (L2.5960.5962)

64. Gevoelsverbinding

Door een gevoelsverbinding kan de werkelijkheid en de waarheid van al het leven beleefd worden tot aan de grens van de eigen gevoelsgraad.

Waarheid

In het artikel 'waarheid' wordt gesproken over de gevoelsverbinding waardoor Jozef Rulof de universele waarheid van alles kan ontvangen. Wat is dat voor een verbinding? Hoe werkt die? En waarom zou hij zo dé ultieme waarheid te weten kunnen komen?

Gevoel

In het artikel 'gevoel' wordt de totstandkoming van ons gevoelsleven gevolgd. Ons gevoel is volgens Jozef Rulof opgebouwd door alle ervaringen uit dit leven en uit onze vorige levens. Door alles wat we in onze vorige levens geleerd hebben, konden we in dit leven met veel gevoel beginnen. Hierdoor hebben we een aangeboren aanleg voor alles wat we in onze vorige levens al geoeffend hebben.

Voordat we opnieuw geboren werden, gingen we diep in slaap in de wereld van het onbewuste, waar al de ervaringen van ons vorige leven wegzonken naar de diepte van ons gevoelsleven. Hierdoor hebben we in dit nieuwe leven geen bewuste herinneringen aan vorige levens, en zijn we weer klaar om nieuwe ervaringen op te doen.

Moeder en kind

Ons nieuwe leven vangt aan, wanneer we als ziel in de bevruchte eikel indalen. Tussen de derde en de vierde maand in de moederschoot is ons nieuwe lichaamje ver genoeg ontwikkeld om ons gevoel via de hersenen te kunnen reguleren. Dan worden we 'wakker'.

Vanaf die tijd kan onze moeder ons voelen. Niet alleen door de eerste lichaamsbewegingen die we maken, maar ook door onze eerste gevoelsverbinding in dit nieuwe leven, de verbinding met onze moeder. Omdat we als ziel al een rijk gevoelsleven hebben, brengen we als ongebooren kind al gevoel in de eenheid met onze moeder.

We voelen elkaar aan, en zijn in gevoel met elkaar verbonden. Wat onze moeder voelt en ervaart, krijgen ook wij te verwerken. Als zij zich verdrietig of boos voelt, moeten wij dat ondergaan. Als zij zich blij en opgewonden

voelt, kan ze onze trappelende beentjes verwachten.

Sommige moeders voelen of we een jongen of een meisje zijn. Ze kunnen ook het karakter voelen dat we uit onze vorige levens hebben meegebracht, en waardoor zij het rustig of zwaar zullen krijgen. Doordat haar gevoel met ons gevoel vermeerderd wordt, kan zij zich ruimer voelen tijdens de zwangerschap, voller en rijker aan gevoel. Wanneer wij dan geboren zijn, kan de moeder het moeilijk krijgen om dit plotse gemis van een ruimer gevoel te verwerken.

Na onze geboorte kan de gevoelsverbinding met onze moeder op een andere wijze voortduren, en voor vele mensen blijft dit hun hele leven lang. Hierin speelt ook mee hoeveel we met elkaar al in vorige levens te maken hebben gehad, wat de sterkte van de gevoelsverbinding bepaalt.

Liefdesbanden

Wanneer we onze grote liefde in het nieuwe leven vinden, ervaren we een nieuwe gevoelsverbinding. Voor dit leven lijkt het dan nieuw, maar de verbinding is al oud. Meestal kennen we onze huidige levenspartner al van vorige levens, en is het huidige leven een voortzetting van onze vorige relatie.

Wanneer we een stuwning voelen om bij bepaalde mensen te zijn, dan is er reeds een verbinding van vroeger actief in ons gevoelsleven. Als de relatie dan helemaal harmonisch is geworden, kan die onderdeel worden van de universele liefde die we aan het ontwikkelen zijn.

Als we een geestelijke band met iemand ervaren, is de gevoelsverbinding sprekende. Dit kan zover gaan, dat men telepathisch gevoelens van elkaar kan ontvangen, zoals dat bij moeder en kind kan plaatsvinden.

Telepathie

‘Tele-pathos’ betekent het op afstand voelen. Hiervoor is geen stoffelijke communicatie nodig, de overdracht van gevoel en gedachten gebeurt rechtstreeks tussen twee gevoelslevens. Omdat de overdracht geestelijk plaatsvindt, hoeven de twee mensen zich niet in dezelfde fysieke ruimte te bevinden, en speelt afstand geen rol.

Meestal vindt spontane telepathie plaats tussen mensen met een geestelijke band, tussen geliefden of tussen moeder en kind. Maar het kan ook tussen onbekenden gebeuren. En er zijn ook telepaten die het bewust inzetten om er geld mee te verdienen.

Die telepaat zoekt dan in een zaal de mensen uit van wie hij iets voelt. Hij weet niet waarom hij van bepaalde mensen wel iets voelt, en met anderen geen contact kan krijgen. Aan Jozef Rulof is uitgelegd dat dit te maken heeft

met de 'gevoelsgraad' van de betrokkenen.

Deze graad van gevoel is de mate van liefde die de ziel in al haar levens heeft opgebouwd. Tussen mensen met dezelfde gevoelsgraad bestaat een natuurlijke telepathie, omdat ze in dezelfde range van gevoelens leven. Daarom zal de telepaat alleen die mensen kunnen gebruiken die tot zijn eigen gevoelsgraad behoren.

Oude Egypte

In de tempels van het oude Egypte werd de gevoelsverbinding bewust ontwikkeld en ingezet om het leven beter te leren kennen. Zo leerde elke priester zich in gevoel te verbinden met bijvoorbeeld een dier, om te voelen wat het dier beleefde. Hoe meer de priester zich in gevoel één kon maken met het dier, hoe meer hij het dier van binnenuit kon aanvoelen en begrijpen.

Om het dier rechtstreeks te kunnen aanvoelen, moest de priester zich eerst leegmaken. Wanneer men vol is van eigen menselijke gevoelens en gedachten, is het niet mogelijk het gevoel van een ander wezen te beleven. Het leegmaken is een kunst op zich, de priester wijdde zijn hele leven aan deze studie. En dan nog bereikte hij niet veel, tenzij hij in zijn vorige levens al diepgaand aan deze concentratie had gewerkt.

Wanneer hij die concentratie op volle kracht had ontwikkeld, kon hij helemaal voelen wat een vogel beleefde. De priester voelde zich dan vogel worden, hij kreeg het gevoel te willen vliegen. Hij voelde dan net als de vogel hoe de vleugels te gebruiken om zich van de grond te verheffen. Ten slotte slaagde hij erin om zich zo één te maken met een vogel dat hij die vogel kon laten vliegen naar de plaats die de priester in zijn concentratie vasthield.

Wanneer de priester zijn ontwikkelde concentratie op mensen instelde, kon hij niet alleen voelen wat die mens voelde en dacht, maar hij kon ook dieper afdalen in dat gevoelsleven. Omdat in het gevoel alle vorige levens zijn opgeborgen, kon hij ook de vorige levens bij een ander volgen. Zo gingen de priesters op zoek naar jonge kinderen waarbij ze ontwikkelde geestelijke krachten in hun vorige levens voelden, om hen voor een priesteropleiding naar de tempel te halen. Door levenslange concentratie bouwde het oude Egypte zo aan begaafde priesters, in de hoop hiermee verder door te dringen in de ontsluiting van de geestelijke werelden voor en na de dood.

In hun wereldbeeld werd het leven na de dood geregeerd door goden. Ze hoopten dat deze goden hun zouden inspireren om dieper in de levenswetten te kunnen doordringen. De begaafde priesters mochten niets leren, zodat de inspiratie van de goden zuiver kon doorkomen, zonder vervorming door de aardse persoonlijkheid.

Was een priester eenmaal onder goddelijke inspiratie gekomen, dan moest

hij zich in gevoel openstellen voor het wezen van een bloem of een boom. Door de innige gevoelsverbinding gingen de priesters het leven van boom en dier, van zon, maan, sterren en planeten vertolken. Zij voelden al dat leven tot zich spreken, en zij beleefden al die levensvormen als een persoonlijkheid.

Hierdoor werden vogel, bloem, steen, nacht, dag, uur, zon, maan, sterren en planeten goden in het Egyptische wereldbeeld. Egypte zonk in dit godentijdperk weg en bleef daar eeuwenlang in. Een stuk steen kreeg voor de Egyptenaar een goddelijke betekenis, alles kon met de priesters praten en kreeg de godenstatus toebedeeld. En het volk ging al die goden aanbidden, omdat de enkeling nog geen grote mate van individueel bewustzijn had ontwikkeld.

Ook de priesters die al deze goden vertolkten werden als een godheid vereerd. Niemand twijfelde eraan dat zij een geestelijke werkelijkheid vertolkten. Maar de Egyptische priester kon niet aanvaarden dat hij geholpen werd door mensen die op aarde waren gestorven en nu in de geestelijke wereld hun kennis over leven en dood hadden uitgebreid. Anders zou zijn eigen macht over de verschijnselen in gevaar kunnen komen.

De priesters wilden alles zelf beleven, en ze aanvaardden geen leiding van gestorven mensen, zelfs al waren dat 'meesters van het licht' die hen in geestelijk bewustzijn ver overtroffen. De priesters vonden hun godenstatus te kostbaar, en genoten van de macht die hoorde bij hun beheersing van de geestelijke krachten. Hierdoor betekende hun gevoelsgraad voor hen het halt, ze bleven hun eigen aanzien boven een geestelijke verruiming stellen.

Uiteindelijk verloren ze zich in hun macht, en werd de witte magie zwart. Egypte verviel tot duisternis, en de hele cultuur werd afgebroken door de duistere krachten waaraan de priesters zich overgaven. Geweld en bedrog kregen de overhand, en de ene na de andere tempel ging te gronde. Uiteindelijk bleef alleen het weinige wat in hiërogliefen was opgetekend van deze grote beschaving over.

De Rozekruizers redden wat er te redden was, maar versluisden de waarachtige betekenis van wat de priesters ontvangen hadden. Hierdoor werd deze geestelijke wijsheid een groot geheim, een mysterie van dood en leven. De priesters hadden hun methoden in hun graf meegenomen, wat ervan overbleef was niet voldoende om te begrijpen wat hun gevoelsverbinding met al het leven aan wijsheid had opgeleverd.

Inspiratie

Ook voor en na het oude Egypte hebben de meesters van het licht vele mensen geïnspireerd die zich ingezet hebben voor de vooruitgang van de mensheid. De meesters geven via een gevoelsverbinding met de mens op aarde die kennis door die de mens kan vooruithelpen. Wetenschappers en

kunstenaars kunnen er grote stappen door maken, de grootste ontdekkingen dankt de mensheid aan deze inspiratie.

Jozef Rulof

In het boek 'Tussen Leven en Dood' worden de vorige levens van Jozef Rulof in het oude Egypte beschreven. Hij ontwikkelde zich daar tot de begaafde priester Dectar, die een innige gevoelsverbinding met al het leven leerde opbouwen.

Tijdens zijn laatste leven in Nederland als Jozef Rulof waren de gevoelsverbindingen de leidraad in zijn ontwikkeling. Hij voelde een heel sterke geestelijke band met zijn moeder Crisje. In zijn biografie 'Jezus van Moeder Crisje' wordt beschreven hoe zijn moeder hem in gevoel hielp om zich staande te houden in alle krachten die hij zou moeten opvangen.

Daarnaast was er ook een andere gevoelsverbinding actief, die opgebouwd werd vanuit het leven na de dood. Zijn geestelijke leider Alcar zorgde ervoor dat Jozef in zijn jeugd geen schoolse kennis opnam, zodat zijn begaafdheid voor geestelijke gevoelsverbindingen in niets overheerst zou worden door wereldse kennis. Wanneer Jezus op school een antwoord moest geven aan de leraar, dan haalde hij dat antwoord telepathisch uit de leraar, zodat de schoolse kennis geen seconde in zijn gevoelsleven werd opgenomen.

De gevoelsverbinding met Alcar is eeuwenoud, in het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' worden de vele levens gevolgd die Jozef en Alcar samen beleefd hebben. Ze zijn vader en zoon geweest, vrienden en rivalen, en door al die eeuwen heen hebben ze een innige gevoelsband opgebouwd. Hierdoor vertrouwt Jozef Alcar volkomen, en kan hij zich aan zijn geestelijke leiding overgeven.

Tijdens de eerste dertig jaar van het leven van Jozef Rulof zorgt Alcar ervoor dat Jozef geen aardse geleerdheid opneemt, want die wereldse kennis is gebaseerd op het doorgeven van gedachten van een ander, niet op eigen beleving. In de plaats daarvan leert Alcar Jozef het leven in al zijn verschijningen lief te hebben. Door die universele liefde krijgt Jozef de fundamenten in handen voor de gevoelsverbinding met al het leven. Wanneer hij het leven in liefde tegemoet treedt, kan dat leven zich voor hem openen.

Wanneer het lichaam van Jozef uiteindelijk op volle kracht is om geestelijke bezieling op te kunnen vangen, gaat meester Alcar de bewuste gevoelsverbinding tussen Jozef en al het leven versterken. Alcar verbindt zich met een levensvorm, en versterkt dan dit gevoel in Jozef. Zo gaat Jozef door Alcar het leven met een verhoogde gevoeligheid aanvoelen.

Tijdens een dergelijke bewuste gevoelsverbinding moet Jozef dan zijn eigen denken afleggen, anders kan hij het andere leven niet rechtstreeks aan-

voelen. Tegelijkertijd moet hij toch tot een zekere hoogte ook aan zijn eigen lichaam blijven denken, om dat van geestelijke kracht te blijven voorzien, anders zou dat lichaam bewusteloos geraken.

Wanneer Alcar Jozef verbindt met Moeder Water, krijgt Jozef het gevoel om water te willen zijn, om in het water af te dalen. Als Alcar hem dan niet zou tegenhouden, zou Jozef zo het kanaal inlopen en verdrinken, omdat Jozef op dat moment vergeet dat zijn lichaam niet onder water kan ademen. In het oude Egypte zijn vele priesters de Nijl ingelopen en verdronken, omdat zij de gevoelsverbinding op eigen kracht beleefden en die verbinding het eigen bewustzijn overheerste.

Wanneer Alcar de gevoelsverbinding met een vogel versterkt, voelt Jozef zich als een vogel. Wanneer Jozef dan op een hoogte zou staan en in gevoel zijn vleugels zou uitstrekken, zou hij te pletter storten, omdat hij vergeet dat zijn aardse lichaam niet kan vliegen. In het oude Egypte zijn zo vele priesters verongelukt.

Wanneer Alcar Jozef in een rosarium verbindt met een paar bloemetjes, voelt Jozef die bloemetjes tot zijn gevoel spreken. Wanneer Alcar de gevoelsverbinding nog verhoogt, beleeft Jozef dit spreken nog inniger, alsof de bloemetjes ook woorden gebruiken om zich uit te drukken. Alcar zorgt ervoor dat het gevoel van de bloemetjes zich tot geestelijke woorden vormen, zodat Jozef met hen een innerlijk gesprek kan voeren.

Doordat Jozef zo oplost in deze gevoelsverbinding, merkt hij niet dat er een man en een vrouw naast hem op de bank komen zitten. Deze mensen zien de gevoelsverbinding natuurlijk niet, en horen Jozef in zichzelf praten, terwijl hij naar de bloemetjes staart. Toen de man hem aansprak, besefte Jozef pas hoe gek het voor andere mensen moest lijken, en verbrak hij de gevoelsverbinding om in normaal bewustzijn de mensen duidelijk te maken dat hij nog nuchter kon handelen.

Wanneer Alcar zich met een ster verbindt, zorgt hij ervoor dat Jozef dat leven als een menselijk spreken ervaart. Indien meester Alcar deze verbinding niet zou reguleren, dan zou het lichaam van Jozef dit niet aankunnen. In deze gevoelsverbinding overheerst het ruimtelijke bewustzijn van het hemellichaam, en lost de wilskracht en persoonlijkheid van een mens op aarde volledig op. Op eigen kracht zou het zenuwstelsel van Jozef dit gevoel niet kunnen opvangen, en zou hij op slag krankzinnig worden of in elkaar zakken. Doordat Alcar de gevoelsverbinding reguleert op precies die kracht die het lichaam kan dragen, kan Jozef de ster aanvoelen en horen praten.

Meester Alcar durft deze gevoelsverbinding te openen, omdat hij weet dat hij daarna Jozef kan opvangen. Wanneer Jozef over zijn ervaringen niet zou kunnen praten, zou de druk alsnog te hoog worden voor zijn zenuwstelsel. Maar doordat meester Alcar en meester Zelanus met Jozef geestelijk praten

en over zijn ervaringen boeken schrijven, krijgt de beleving van Jozef meer ruimte en kan hij deze machtige bezieling verwerken.

De meesters zelf kunnen deze gevoelsverbinding met al het leven makkelijker opvangen, omdat zij geen stoffelijk lichaam meer hebben dat kan bezwijken. Daarom hebben zij pas in het hiernamaals deze gevoelsverbinding ten volle kunnen beleven. Toen zij in het oude Egypte als priesters op aarde deze verbinding wilden beleven, verloren ook zij het aardse lichaam.

De meesters reguleren de gevoelsverbinding met al het leven, zodat Jozef elke vraag op een contactavond kan beantwoorden. Als Jozef dat op eigen kracht zou doen, zou hij op datzelfde moment de concentratie op zijn lichaam verliezen en bewusteloos neervallen. De meesters verbinden zich met elke levensvorm, om elke vraag waarheidsgetrouw te kunnen beantwoorden. Zij praten niet buiten de levenswetten om, zij beleven op dat moment die wet en die levensvorm om de waarheid hierover te belichten.

De meesters leggen deze gevoelsverbinding op het niveau van de ziel, zodat de ziel van een levensvorm tot Jozef kan praten. Hierdoor kan bijvoorbeeld een dier aan Jozef vertellen waar het vandaan komt, en welke evolutie het heeft gevolgd om tot deze lichamelijke vorm te komen. Jozef kan dan hierdoor volgen waar het dier als ziel ontstaan is, en hoeveel levens het heeft beleefd om zo ver te geraken. Als ziel heeft elke levensvorm haar volledige evolutie van haar ontstaan tot haar huidige stadium beleefd, daarom kan Jozef in een gevoelsverbinding deze algehele evolutie ook volgen en voelen hoe de ziel die evolutie heeft beleefd.

Door de verbinding beleeft hij die evolutie op dat moment in gevoel, zodat het geen verstandelijke kennis wordt, maar een doorleefd weten. Meester Alcar laat hem zo beleven hoe de meesters zich de kennis van alle levensvormen eigen maken. Hierdoor ervaart Jozef hoe zij hun geestelijk-wetenschappelijke kennis opbouwen. Door de gevoelsverbinding weet hij ook dat deze kennis waarheidsgetrouw is, omdat hij de geestelijke werkelijkheid ervan op dat moment zelf beleeft.

Meester Alcar maakt hem duidelijk dat deze gevoelsverbinding pas op volle kracht beleefd kan worden door een meester die de vierde lichtsfeer van het hiernamaals heeft bereikt. In de eerste drie lichtsferen moet men eerst nog al het aardse stoffelijke voelen en denken afleggen, want dit staat het beleven van een geestelijke eenheid met een ander leven in de weg.

Jozef ontvangt als aards mens deze ontzagwekkende wijsheid, omdat hij voor 'De Universiteit van Christus' dient. Deze orde van meesters brengt de wijsheid op aarde, die de mensheid nodig heeft om geestelijk te ontwaken. In de boeken van Jozef Rulof belichten ze de kern van deze wijsheid, maar pas later zullen ze hun enorme kennis uitgebreider kunnen doorgeven.

Hierdoor dienen ze hun mentor Christus, die tijdens Zijn leven op aarde

de volledige gevoelsverbinding met al het leven heeft ervaren. Had de mens Hem toen kunnen begrijpen, dan had Hij toen al deze kennis op aarde gebracht. Maar de mensheid was toen nog niet zo ver, daarom vertaalde Christus Zijn boodschap naar het begrip van die tijd. Hij sprak in gelijkenissen en bracht zo in liefde de natuurlijke wijsheid.

Christus sprak tot de zeven graden van het gevoelsleven, zowel tot de mens die weinig als tot de mens die veel liefde ter beschikking had. En Hij sprak zowel tot de mens met weinig als met veel aardse kennis. Hij gebruikte niet de normale stoffelijke taal, want dan zou het evangelie geen geestelijke kracht hebben gekregen. Maar Hij heeft het leven ook niet op volle goddelijke kracht vertolkt, want dan had men Hem zelfs al eerder vermoord.

De Kosmologie van Jozef Rulof

De meesters leggen in de boeken 'De Kosmologie van Jozef Rulof' de bijzondere gesprekken vast die Jozef met al het leven voert. Deze studieboeken veronderstellen het voorafgaande lezen van al zijn andere boeken. De meesters hebben deze wijsheid op aarde gebracht zodat wij als lezer alle fundamentele levenswetten kunnen volgen en begrijpen. Hierdoor kunnen we aanvoelen hoe machtig ons leven is, en vooral ook wat er in onszelf nog nodig is om tot die gevoelsverbinding te komen. We kunnen zien hoeveel stoffelijk voelen en denken we nog moeten afleggen, voordat wijzelf die gevoelsverbinding met al het leven kunnen beleven.

Meester Zelanus drukt de toehoorder van zijn lezingen op het hart om niet zelf al op aarde deze gevoelsverbinding met zon en maan te willen beleven. Tijdens ons aardse leven komt het er integendeel op aan om normaal te blijven denken, om te zorgen dat we met beide voeten op de aarde blijven staan. Meester Zelanus zegt dat we ons niet hoeven in te beelden dat we een planeet kunnen horen praten, dat is buiten het hoogste mediumschap niet mogelijk.

Maar door de boeken van Jozef Rulof kunnen we nu wel al bedenken waar we naar op weg zijn. Aangezien we door ons voelen en denken nu al de sferen van licht in ons gevoelsleven kunnen opbouwen, zijn we door het geven van liefde al aan het bouwen aan onze universele gevoelsverbinding met al het leven.

Bronnen

Moeder en kind

Tussen de derde en vierde maand worden we in de moederschoot wakker:

De directe bewustwording aanvaardt het embryo tussen de derde en vierde maand.

De Kringloop der Ziel (CY.10112)

Wanneer Jozef Rulof wakker wordt in de moederschoot, voelt zijn moeder Crisje door hun gevoelsverbinding dat ze een bijzonder kind draagt. Op dat moment ziet de geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Alcar, bij wie Jozef is gereïncarneerd:

De ziel leeft in de moeder en hij ziet de moeder voor zich, de moeder voelt nu reeds en zegt het dan ook, dat ze thans een bijzonder kind draagt. Deze is anders dan de anderen, die ze heeft. Ze voelt het aan het trappen van het kind en aan de gevoelens, die ze door dit éénzijn beleeft. Voor haar is het een wet: dit kind heeft iets!

Geestelijke Gaven (SP.12994.12997)

Meester Alcar legt later aan Jozef uit dat de moeder tijdens haar zwangerschap in een verhoogde geestelijke kracht kan leven door de gevoelsverbinding met haar kind. Na de geboorte moet zij deze verhoogde gevoelskracht missen:

Wij weten, dat zich de geest met een geest kan verbinden. Dat gevoel vindt afstemming op gevoel, hetgeen liefde betekent. Wanneer de moeder in blijde verwachting is, is er een verbinding tot stand gekomen met een ander wezen, een andere gevoelskracht. Is je dat duidelijk? Deze verbinding duurt negen maanden. Zij verkeert dus in een verhoogde geestelijke kracht, door het wezen dat zij draagt. Hier kom ik aanstonds op terug.

Wanneer het kind geboren wordt, voelt de moeder, dat haar iets wordt ontnomen; wat het is, kan zij niet vaststellen, ze kan er ook geen woorden voor vinden. Doch wij kennen het en weten wat haar ontnomen wordt. Velen denken, dat het geboren worden van het kind, het vreemde, dat zij missen, gevoelskracht is. Doch het heeft een andere betekenis en

wel deze: Het is de verhoogde gevoelskracht die in haar was, al die tijd dat zij met haar kind was verbonden. Het was dus de gevoelskracht van het wezen, dat haar dit gevoel deed aanvoelen. Begrijp je wat ik bedoel? Het is het geluk, de grote geestelijke kracht van het wezen.

Een Blik in het Hiernamaals (VI.8176.8189)

Liefdesbanden

Moeder Crisje en haar zoon Jozef Rulof (in de boeken André genoemd) bleven ook na de geboorte van Jozef een sterke gevoelsverbinding behouden. Crisje kon André bereiken door haar gedachten tot hem te sturen. Deze verbinding werd pas afgesloten wanneer André zich volledig moest vrijmaken van aardse banden om al zijn gevoel ter beschikking te hebben voor de gevoelsverbinding met al het leven. Op dat moment nam zijn overleden vader, die de 'Lange' genoemd werd, de zorg voor Crisje over:

Wanneer Crisje iets voor haar leven nodig had, zond zij tot André haar gedachten en dan stuurde André haar een brief met geld. Dat ging jaren goed, als vanzelf, doch toen meester Alcar aan de wetten begon en hij zich volkomen moest geven, dus toen moest Crisje uit zijn bewustzijn vandaan, kwam de „Lange” tot André en liet hem weten, dat moeder iets nodig had. De meesters vroegen álles van zijn leven, álles, ook de liefde, de band met Crisje moest oplossen, deze splitsing zou hem storen. En André heeft ook dat gekund of meester Alcar had niet verder kunnen gaan, dat was nu het aardse halt geweest, de rem voor algehele éénheid, die hij thans beleven kan, maar waarvoor ook álles ingezet is.

Zoals hij met de student en met andere levens één is, was steeds de band met Crisje en die éénheid is door hun liefde opgebouwd.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.846.850)

Een geestelijke band is ontstaan door wat we eens in onze vorige levens deden:

Een geestelijke band verbindt ons en zal ons nog geruime tijd verbonden houden; maar dan gaan onze wegen uiteen, zegt hij, en ik zie en weet nu, wat wij eens deden.”

Tussen Leven en Dood (BE.379)

Wanneer we de mens waarmee we een gevoelsverbinding ervaren, kunnen vrijlaten, gaan we rustig naar de universele liefde:

Maar die mens, voelt u wel, over het algemeen staat de mens ingesteld op: ja, dat is van mij, dat is van mij, en dat is van mij.

Ik ken hier mensen op de wereld die zijn zo ontzagwekkend gelukkig en die zouden niets en niets anders moeten; dat is het, dit is het, hè? En achter de kist behoren ze elkaar niet toe. Dan gaan ze uit ... Maar daar gaan we ook rustig naar de universele liefde.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.4853.4857)

In de universele liefde voelen we elkaar geestelijk aan:

Gij zult telkens, telkens en telkens weer uw leven, uw ganse persoonlijkheid moeten inzetten voor het geluk. Alleen maar voor het geluk om achter de kist, neen, om nú liefde te kunnen beleven, om uzelf nú naar die hemelse geestelijke rust te voeren.

Als u het eenmaal hebt gekend en u raakt het kwijt ... Is het niet waar dat miljoenen mensen hier op aarde, mannen en vrouwen, ze hebben elkaar gekend, ze hadden elkaar lief, plotseling verdwijnt er één ... Nu jammert de moeder: 'Ik heb geen houvast meer.' Ze kwamen bij André: 'Nu ben ik alleen, hij was zó goed, zó goed, nu ben ik niets.'

Ziet u. De mens werd gedragen. Maar u moet niet gedragen willen worden, u moet op eigen benen kunnen staan. De groten willen niet gedragen zijn. Want als het verlies komt, u bent even dat gevoel kwijt; de geestelijke liefde die kent geen verlies. Reïncarneer elk ogenblik voor uw liefde. Ga dieper in uw vrouw, ga dieper in uw man in, aanvaard elkaar, beleef elkaar, voer elkaar tot de geestelijke ruimte en heb rechtvaardigheid, wilt ge aanstonds hem naast u voelen, hij is er.

Wanneer er nu geen contact is (Meester Zelanus tikt viermaal op de microfoon) en de geest klopt (Meester Zelanus tikt weer viermaal op de microfoon) en u hoort dit getik niet, noch stoffelijk noch geestelijk, maar hij is er, dan zegt de clairvoyant: 'Ik zie een verschijning, die ziet er zo en zo uit.'

'Mijn man.'

'Ja, hij loopt al zes jaar achter u. U voelt hem niet, u ziet hem niet.'

Ziet u. U wilde hem op aarde niet voelen, op aarde niet zien. Ook al zit

hij voor u in de stoel, ook al kookt u voor hem. Ook al verdient u het geld, schepper, man, voor haar, ge kent elkaar niet. Ge wilt niet reïncarneren voor uw persoonlijkheid, voor uw welwillendheid, zachtheid, uw rust, uw vader-, uw moederschap. Uw ganse persoonlijkheid ligt aan kettingen vast.

Lezingen Deel 2 (L2.11902.11924)

Telepathie

Telepathie is het éénzijn van gevoel tot gevoel:

Bijvoorbeeld, wanneer iemand door een overgegaan persoon wordt aangeroepen, gebeurt dit dan door contact met elkaars gevoelens of spreekt de eerste werkelijk?”

Jozef zegt: „Hebt u de boeken „Geestelijke Gaven” gelezen? Gelezen en begrepen, wat de meesters over helderhorendheid zeggen en over het zien, over het éénzijn van gevoel tot gevoel? Dan weet u het al, want dat is het! Dat is denken en uitzenden, ontvangen en beleven en gij weet het meteen. Juist dát, wat de andere mens uitzendt en niets anders, neemt u in zich op en dit is de natuurlijke telepathie en niets anders! Het is het zuiver afstemming vinden op de andere mens, het openstaan voor het gevoel, uitzenden en ontvangen, wat mogelijk is, omdat de mens evenals het dier, die mogelijkheden bezit en hij nu één is met het leven.”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7535.7541)

Jozef Rulof beleeft de ruimtelijke telepathie:

Vraag uit de zaal: „Doet u dit ook, mijnheer Rulof, als u één bent met het leven?”

Jozef antwoordt: „U wilt weten, hoe ik nu al die wijsheid beleef, als deze éénheid tot stand komt? Dat is het immers? Meester Alcar legde daarvoor eerst de geestelijke fundamenten. Ik mag en kan zeggen: ik ben kosmisch bewust geworden. En het is machtig, als ge dit kunt beleven. Dit is dan ook de ruimtelijke eenheid, de ruimtelijke telepathie, het is het kosmische eenzijn met al het leven van God!

De wijsheid die Jozef zich zo eigen kan maken blijft beperkt tot de grens van zijn eigen gevoelsleven:

Tot aan de grens van mijn eigen gevoelsleven! Dat voelt u zeker en dit wil zeggen, dat kosmisch bewustzijn nog niet de álwetendheid bezit, die de meesters wél bezitten, maar die hier op aarde bijna niet is te verwerken.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7549.7550)

Ook de telepaat is beperkt tot zijn eigen gevoelsgraad:

Uw telepaat beleeft deze gevoeligheid, want hij verricht hierdoor zijn opdrachten en heeft met dit aanvoelen het hoogste bereikt. Ook hij stelt zich op zijn eigen soort in, doch zijn aanvoelen is geestelijke kunst geworden. Hij doet het om u een aangename avond te bezorgen. De telepaat is in dit aanvoelen tot eenheid gekomen met het andere leven en neemt nu gedachten over. Maar het geschiedt soms, dat hij fout voelt en geen contact heeft. Hij staat thans voor het andere soort, een hogere levensgraad, en die is te ijl voor hem. Nu moet hij zijn machteloosheid aanvaarden, het is de grens van zijn voelen en hij maakt fouten.

Zijn voelen gaat nu door u heen, er komt geen geestelijke eenheid en toch had hij uw gedachten moeten aanvoelen.

Geestelijke Gaven (SP.5994.6001)

Helderzienden, toekomstvoorspellers en psychometristen maken er een grote drukte van, maar de helderziendheid door telepathie is doodgewoon, want onze hond en kat hebben het ook. En vele mensen hebben al eens gevoeld dat er iemand op komst is:

Bent u met een andere graad verbonden, tot het innerlijke eenzijn gekomen, dan komt de telepathische verbinding tot stand, hetgeen het tot eenheid komen betekent van gevoel tot gevoel en dan neemt u die andere gedachten over. Maar ook hierin beleeft ge uw eigen natuurlijke grens.

En dat beleven tal van mensen. Wanneer het geschiedt, bent u in harmonie met dat andere leven. Sommige mensen beleven dit onbewust, uw helderzienden en toekomstvoorspellers, uw psychometristen doen het bewust en zoeken thans naar die innerlijke eenheid. Bent u van een andere levensgraad, dan lopen ze zich tegen uw leven te pletter en staan

machteloos. Door tal van voorbeelden kan ik u dit aantonen en u duidelijk maken, dat ook gij deze stoffelijke helderziendheid bezit, want uw hond en kat hebben het ook. Voelen de dieren niet van tevoren aan, dat ge in aantocht zijt? Bewijzen ze u niet, dat ze heel scherp op uw eigen leven reageren? Zegt men niet: als ze konden spreken, zouden ze het aan u zeggen? Het bewijst, dat de dieren aanvoelen. Waarom zoudt ge als mens deze stoffelijke helderziendheid dan niet bezitten? Hier het voorbeeld.

U zit rustig in uw stoel te lezen, doch plotseling, zelfs onder het lezen, krijgt ge gedachten en die gedachten zeggen u, dat er iemand op komst is. U weet pertinent, dat de betreffende persoon zal komen. Even later staat hij voor u. Merkwaardig toch. De meeste mensen vinden het heel gewoon, zoiets geschiedt bijna iedere dag, elkeen heeft het, beleeft het soms. Niets bijzonders.

Geestelijke Gaven (SP.6115.6133)

Oude Egypte

Jozef Rulof leefde in een vorig leven als priester Dectar in de tempel van Isis:

Dectar leefde in het oude Egypte, in de Tempel van Isis.”
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.2250)

Hij ging toen al vroeg naar de tempel, omdat de priesters hem hadden ontdekt. Zij hadden gezien dat hij als kind al een vogel kon terugroepen, het teken dat hij deze concentratie al in vorige levens had opgebouwd:

Dectar ging als jongen reeds naar de Tempel van Isis, omdat de priesters hem hadden ontdekt. Hij kon een vogel terugroepen en dan had dat dier naar hem te luisteren.”
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.2254.2255)

Hij werd in gevoel net als die vogel:

Hij werd als het ware als die vogel, hij riep dat dier en werd het tevens, hij trok dat dier tot zich door liefde, gevoel, door de occulte wetten.”
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.2260)

In het oude Egypte overheersten de priesters de dieren door magische kunsten. In zijn leven als Jozef Rulof beleefde hij als kind een gevoelsverbinding

met zijn hond Fanny door liefde, en niet door macht. Alleen door liefde is de gevoelsverbinding harmonisch, anders zal het dier vroeg of laat weigeren om te luisteren:

Toen deden wij dat, hij dan, door magische kunsten, dus niet door reine liefde, want dat is gans iets anders. Ik heb hetzelfde met Fanny beleefd. Fanny had mensengevoel. Fanny luisterde naar mij als naar Onze Lieve Heer, omdat ik Fanny werd. Ik leefde in Fanny. Fanny had toen niets meer te willen, maar door goedheid en liefde kom je zo ver of vroeg of laat weigert het dier om te luisteren. Zo kun je wilde dieren temmen. Nooit door ruwheid of hardheid, alléén door liefde krijg je met al het leven die éénheid, omdat nu het éne leven tot het andere over liefde spreekt en daar heeft ál het leven van God heilig ontzag voor.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.2263.2270)

De priesters in het oude Egypte zorgden ervoor dat natuurbegaafden niets van de aardse kennis opnamen, zodat hun gevoelsleven hierdoor niet belast kon worden. Hun gevoel moest immers open kunnen staan om een kanaal te worden voor de goden. Wanneer dan de goden de priester tot geestelijke bezieling voerden, waren ze ook zeker dat wat gesproken werd, tot een andere wereld behoorde, omdat de priester het in dit leven niet had opgenomen uit een aardse bron:

De priesters in het oude Egypte hebben dit begrepen. De leerling-priesters of begaafden mochten niets leren, ze waren onbesmet, niets mocht het zieleleven beïnvloeden, uit vrees dat de astrale bezieling geen doorgang zou kunnen vinden. Eerst dan was een priester gereed om de geestelijke bezieling te kunnen ontvangen en was deze waarachtig. Hieraan twifelen was niet meer mogelijk. Wat nu gesproken werd behoorde tot een andere wereld, de goden spraken door deze zuivere kanalen en van stoornissen door eigen taal en stijl kon geen sprake zijn.

Geestelijke Gaven (SP.3373.3377)

Wanneer de begaafde priester dan onder geestelijke bezieling kwam, moest hij zich openstellen voor een boom en een bloem, voor alle levensvormen die iets aan het menselijke leven te vertellen hadden:

Was een priester eenmaal tot die geestelijke hoogte gekomen en zijn spreken veranderd, dan concentreerden de hogepriesters zich op het medium en vroegen hem in gedachten zich geheel over te geven en het gevoel tot zich te laten spreken, dat in hem zou komen. Die moest zich nu open-

stellen voor wat een boom te zeggen had, voor hetgeen een bloem het menselijke leven aan schoons kon geven, en hierdoor kwam het medium tot universele eenheid. Nu kreeg een boom betekenis. Zon, Maan, sterren en planeten, nacht en dag, het uur en de seconden werden goden, omdat al dat leven kon spreken en een eigen oppermacht vertegenwoordigde. Hoe kan het anders, Egypte zonk in dit godentijdperk weg en bleef er eeuwenlang in, om tenslotte voor het bewuste denken en voelen, de astrale wijsheid, te ontwaken. Toen dat ontvangen was, verwaasde het godendom enigszins en trad de zwarte magie naar voren.

In die tijd kreeg Egypte het bewustzijn van één God die alles bestuurde, doch de priesters werden niet meer aanvaard, leugen en bedrog leefden zich uit. Egypte wilde deze vooruitgang nog niet aanvaarden.

Geestelijke Gaven (SP.3378.3385)

Door de gevoelsverbinding van de priesters met alle levensvormen kregen zelfs stenen een goddelijke betekenis:

Het is door deze bezieling gekomen, dat een stuk steen voor de Egyptenaar een goddelijke betekenis kreeg, maar die steen had dan ook iets tot hun leven te zeggen. Dat dit geen bewustzijn is, hoef ik u niet te zeggen, u kunt er thans uw schouders voor ophalen en vindt het wellicht onbegrijpelijk, nietszeggend. Maar de mensheid was nog niet zo ver dat het uw bewustzijn bezit als enkeling en als een groot volk, Egypte zou hiervoor nog moeten ontwaken. Aan het einde van die verschrikkelijke strijd begreep men daar eerst, dat maar één God al het leven in de ruimte bestuurde en niet honderdduizend. En die ontwikkeling heeft zich iedere ziel eigen moeten maken, want het behoort tot het astrale bewustzijn, het eeuwigdurende!

Geestelijke Gaven (SP.3389.3393)

De 'gevoelsgraad beperkt de wijsheid die door de gevoelsverbinding ontvangen kan worden:

Wie zoekt zal vinden, het goede of het kwade, maar uw gevoelsgraad zal weigeren te ontvangen, indien uw leven de noodzakelijke geestelijke graad nog niet heeft bereikt. Indien u hiervoor evenwel gereed bent, komt het oude Egypte tot uw leven en krijgt ook voor u boom, plant en dier die reine betekenis, welke God dit leven gaf toen Hij het schiep.

Geestelijke Gaven (SP.3415.3416)

Enkele begaafde priesters behaalden het hoogste, en de ontvangen wijsheid is in hiërogliefen opgetekend. Maar de methoden hoe de priesters tot deze gevoelsverbinding kwamen, namen ze mee in hun graf:

De priesters gingen verder en behaalden het hoogste, vanuit de ruimte werden ze toen toegesproken en zo werd leerzame stof ontvangen, waarvan de hiërogliefen u het bewijs leveren. Al hun methoden namen de priesters mee in hun graf, het iets dat overgebleven is van deze ontwikkeling is niet voldoende om het hongergevoel naar ontwikkeling van het kleine insect te stillen.

Geestelijke Gaven (SP.3410.3411)

Wanneer de gevoelsverbinding inniger werd en de priester het leven hoorde spreken, werd het voor de meeste priesters en ingewijden te machtig. Ze losten op in die gevoelsverbinding, verloren hun eigen bewustzijn en werden bijvoorbeeld een vogel. Omdat ze elk bewustzijn van hun eigen lichaam verloren, sprongen ze van een hoogte af, omdat ze dachten dat ze konden vliegen als een vogel:

Vele priesters en ingewijden hebben dit contact beleefd. Maar toen zij hoorden, dat het leven ging spreken, werden ze angstig en sloten zich voor die stem af. Elk leven bezit een eigen stem en timbre. Indien die ingewijden de moed en de krachten, vanzelf het bewustzijn hadden gehad, was de wijsheid ervan reeds lang op aarde geweest, doch allen zijn daar, waarvoor zij leefden, bezweken. De één liep het water in, de ander dacht te kunnen vliegen en sprong van een hoogte. Wanneer het dierlijk bewustzijn gaat spreken, een vogel dus, en dat leven onder je hart komt, denk je meteen dat je zelf vliegen kunt. Het is nu de vraag: waar ben je op dit ogenblik. Sta je op een hoogte, dan sla je je vleugelen uit en wilt vliegen, met het bekende gevolg, dat je jezelf hebt vergeten en val je te pletter.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.2424.2431)

De priester die het hoogste wilde bereiken, bleef toch beperkt door zijn eigen gevoelsgraad, omdat hij alles zelf wilde beleven en controleren. De priester stond dus niet open voor wijsheid die boven zijn eigen kennis uitging, en hierdoor kon zijn gevoelsleven geen verdere verruiming beleven. In het boek 'Geestelijke Gaven' wordt uitgelegd hoe Jozef Rulof meer wijsheid kon ontvangen, omdat hij zijn leven ten dienste van de evolutie van de mensheid inzette:

In de Tempels van Brits-Indië, Tibet, Rá, Ré, Isis worden deze wetten beleefd. De adept moet zich veel eigen maken, indien hij het meesterschap wil bezitten. Men heeft daarin onze hoogte niet bereikt en dat is ook niet mogelijk, omdat die priesters zélf willen beleven. Een ingewijde daar is er meestal gekomen op eigen kracht, doch hij heeft thans zijn gevoelsgraad te aanvaarden en komt er niet bovenuit, dat wij u, door de boeken „Geestelijke Gaven” verklaren.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.2432.2435)

In het oude Egypte is slechts één begaafde priester tot het allergrootste mediumschap gekomen, de rest kon het eigen voelen en denken niet ontstijgen omdat ze niet wilden dienen:

Hierin ondergaan we de goddelijke wetten en deze zijn slechts door de allergrootste mediums op aarde te beleven. Eén dergelijk begenadigd menskind heeft het oude Egypte gekend, de rest van al die duizenden priesters beleefden het heelal van eigen bekrompenheid, ook al leerde elke priester spreken. Dit behoorde bij zijn ontwikkeling, want de goden eisten het.

Geestelijke Gaven (SP.3310.3312)

De priesters begrepen dat hun geestelijke inspiratie niet van henzelf kwam, maar ze konden geen geestelijke leider als ‘meester’ aanvaarden, want dan zouden ze zelf hun status van godheid verliezen:

Het is geen wonder, dat in het oude Egypte een priester als ’n godheid werd aanvaard wanneer het leven van een boom, bloem en vogel zijn extase opvoerde, zodat de anderen, die luisterden, er hun eigen bewuste ik door verloren. Niemand van hun twijfelde eraan; hetgeen gegeven werd, vertegenwoordigde het grote van dat wat erachter lag. Dit leefde echter in de onzichtbare wereld en werd vertegenwoordigd door een astraal meester; hun begrip ging echter niet zo hoog en dus verloren ze hun grond, eerst later zouden ze deze diepte leren kennen. Maar Gene Zijde was bezig fundamenten te leggen voor de gehele mensheid, was begonnen aan de menselijke ontwikkeling.

Geestelijke Gaven (SP.3406.3409)

Toen de priesters voelden dat ze zonder leiding niet meer hoger kwamen, gingen ze kijken wat ze met hun behaalde krachten konden bereiken. De priesters gingen hun macht gebruiken voor hun eigen gewin en niet meer ten dienste van de geestelijke ontwikkeling van de mensheid.

Toen moesten de meesters hun bezieling terugtrekken, de priester was voor geen geestelijke verruiming meer te bereiken. Toch hebben de meesters hiermee het fundament gelegd, dat later in de 'Eeuw van Christus' weer verdergezet kon worden:

Zeker, de Egyptenaren hebben een enorme hoogte bereikt. Toen echter de priesters begrepen, waartoe zij in staat waren, vergrepen zij zich aan de occulte wetten en leefden er zich door uit. Toen ontstond de zwarte „magie” ... en loste de witte magie in de zwarte kunst op. Het werd een grote bende, een geestelijke rotzooi in de Tempels van Rá, Ré en Isis en begonnen deze levens aan de geestelijke afbraak, de bezoedeling van het goede, al dat schone. De meesters verbraken nu een kosmisch contact, zij zagen toen, verdergaan was niet meer mogelijk, het kwaad in de mens had hen voor eeuwen overwonnen. Dat kent men op Aarde en er bleef weinig over van al die wijsheid, een machtige Tempel werd een zwijnenstal! Ondanks dat werd voor 3800 jaren tóch het fundament gelegd voor uw eeuw!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6506.6512)

De Rozekruisers orde probeerde nog wat te redden, maar maakte van de wijsheid een groot geheim:

De Rozekruisers orde is het, die redde wat er te redden was, waarna deze kosmische wijsheid een groot geheim werd, een mysterie van dood en leven.

Geestelijke Gaven (SP.3394)

De Egyptische cultuur heeft een goddelijke betekenis aan stenen toegekend. Veel later kwam er in de kerken een verering van heiligenbeelden:

De aftakeling van het oude Egypte is wettelijk, volgens de astrale wetten beleefd, en stoffelijk onbegrepen gebleven, maar niettemin doorschijnend voor elkeen, die de God van al het leven kan aanvaarden. Voor de rest van de onbewuste mensheid bleef de steen zijn goddelijke waarde behouden. Voor tal van mensen bestaan er nog vele goden in de ruimte, heeft al het leven die betekenis behouden. Het is voor hun bewustzijn het natuurlijke ingaan. Volgens vele wijzen is dit de oorspronkelijke natuurlijke meditatie. Wie een boom beleven kan, beleeft God, de God van al het leven. Het is het gebed van het natuurlijke kind, het totale begrijpen van de wetten Gods, waarvan al het leven in de ruimte een vonk bezit en waarop al het leven afstemming heeft. Toen de schepping een aanvang

nam heeft de God van al het leven Zichzelf gegeven en dat werd oorspronkelijk gevoeld en aanbeden, en dit zal u als mens dichter bij God brengen dan het dode heiligenbeeld, dat voor vijftig procent mismaakt is. Het enige wat uw kerk u geven kan is haar eigen bewuste zelf, en zij kent oppermacht toe aan het ding, dat tot u spreken moet, doch een duurzame mismaking is, met andere woorden uw heilig verklaarde beelden zijn slechts de afschaduwing van het oude Egypte; wat ge nú bezit is de vervalste werkelijkheid en zonder kracht.

Geestelijke Gaven (SP.3395.3403)

Inspiratie

Ook de kunstenaar die zich in gevoel met het leven kan verbinden, kan dat leven vertolken:

Wat is inspiratie? Als de schilder zijn verf beheerst, zijn techniek kent, kan hij zich loslaten en dan daalt hij af in dat andere leven.

Dat is het volkomen oplossen in de kunst en dit geldt bovendien voor al het leven; dit zult gij wel kunnen aanvaarden.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7560.7562)

De meesters van het licht inspireren uitvinders om de mensheid te dienen:

Gene Zijde heeft steeds door de geestelijke inspiratie gewerkt, want duizenden uitvinders en geleerden hebben hieraan hun producten en wijsheid te danken. Uitvinders rekenen meestal op inspiratie, die hun dan ook gegeven wordt, indien hun schepping tenminste ons leven en de mensheid dient. Ze putten eerst uit zichzelf, uit dat wat aangeleerd is, daarna treden ze in een hogere gevoelswereld, waarvandaan hun bewust weten moet komen, om hierdoor de vinding die ze moeten scheppen, het aardse licht te doen zien.

Geestelijke Gaven (SP.3216.3218)

Hiervoor verbond de meester zich met de gevoelswereld van de aardse geleerde:

Aan deze zijde leefde dus de astrale meester, op aarde uw geleerde, beide gevoelswerelden kwamen nu tot geestelijke eenheid en deze vindingen kwamen tot stand. Alle eeuwen door heeft Gene Zijde dóór de inspiratie hulp gegeven.

Jozef Rulof

Jozef Rulof heeft zijn gevoeligheid in zijn laatste leven op aarde niet cadeau gekregen. Om die sensitiviteit te bereiken, heeft hij zich onder meer in het oude Egypte, gedurende tientallen levens toegelegd op het leren kennen van de geestelijke werkelijkheid.

Meester Alcar en meester Zelanus zorgden ervoor dat hij in zijn leven als Jozef Rulof (André) geen aardse kennis zou opnemen, zodat hij niet stoffelijk zou gaan denken:

Wanneer André, wanneer Jozef Rulof, van kind af ... Wij waren reeds met dit leven bezig, toen Jeus – u hebt dat gelezen – nog in de moeder aanwezig was. En we hebben die dingen gedaan, meester Alcar heeft die fundamenteën gelegd. Telkens raakte hij dat leven weer aan; dat móést aangeraakt worden, of het nam te veel stoffelijke ruimte in zich op. Dus dat kind mocht niet eens leven zoals u dat hebt gekregen en hebt ontvangen. Altijd een tik, een aanraking; en opnieuw een fundament voor de astrale wereld, voor nú, voor nú. Dus vrij van de stof. Mocht niets leren. Alles wat u nu leert, dat voelt u wel, dat moet overboord. Dan voelt u zich stoffelijk, en dit zou astraal, geestelijk blijven. En nog die moeite, fundament op fundament, dertig jaar lang. Telkens maar dat leven achterna.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2710.2721)

Op school voelt Jozef (Jeus) onfeilbaar aan wanneer de meester hem iets te vragen heeft, de rest van de tijd zwerft hij in gevoel met zijn hond Fanny over de velden. Zo zorgen zijn Lange (meester Alcar) en zijn vriendje José (meester Zelanus) ervoor dat Jeus geen aardse stof opneemt:

Op school, Crisje, zit hij maar half. Hij heeft nu geleerd hoe zich te kunnen splitsen en dat is het, waardoor hij die uren beleeft. Hij zal onfeilbaar aanvoelen of de meester hem iets te vragen heeft, de rest van zijn tijd gebruikt hij voor zijn vluchten met Fanny, omdat er iets ín hem leeft en hem zegt: maak je niet druk, Jeus, jij krijgt een gans andere taak voor mens en maatschappij en wel één van Onze Lieve Heer. Maar je wordt geen dominee of pastoor, je zult een „Kosmisch” bewuste worden en dat is heel iets anders doch daar hebben ze hier geen verstand van. Meester, Jeus wordt een „Socrates”! Hij zal zelfs Socrates straks voorbij vliegen, hij zal je Plato ontleden, hij zal het oude Egypte naar het droge en nuchtere

Westen brengen, hij zál Golgotha anders beleven en ondergaan en daardoor zijn boeken schrijven. Nu zul je zeggen, maar dan moet hij juist leren, doch laat dat in handen van hen, zijn Lange ... en zijn vriendje José, en de vele anderen die hem volgen, waarvoor Jeus dient en zijn leven ontwaken zal! Dat alles komt!

Jeus van Moeder Crisje Deel 1 (J1.13182.13189)

Jeus haalt de benodigde antwoorden telepathisch uit de aardse leraar:

Hij kan denken en dat denken gebruikt hij nu voor hetgeen hij niet weet en ook nooit leren zal. Hij stelt zich op zijn meester in en nu weet hij het ineens. En het gekste van alles is, hij kan ook nu nog door de bossen zwerven met Fanny. De meester zegt hem wat hij leren moet en telkens heeft hij het antwoord gereed, maar dat is van een ander. Hij leert niks!

Door de telepathische overdracht sleept Jeus zichzelf hogerop. En de rest, voor zijn voelen en denken, zegt hem niets en als ze zijn persoonlijkheid op de jaarlijkse weegschaal leggen, kan het er net mee door. Geen gram bewustzijn meer is er, maar ook niet minder, zodat hij het nèt blijft halen, hij zal de school op zijn manier overwinnen. Jazeker, meester, hij luistert, maar hij staat niet open voor je droge stof, daar is niets aan te veranderen, niks! Anderen hebben hun fundamenten gelegd, zijn ziel en zaligheid krijgt bovennatuurlijke wijsheid te beleven en dat zoudt ge nu smoren en dat willen zij niet.

Jeus van Moeder Crisje Deel 1 (J1.13166.13175)

Jozef en zijn leider Alcar hebben elkaar in vele levens leren kennen. Zo werkten ze samen aan de piramide van Gizeh, waar Alcar en zijn vriend (Jozef) rivalen in de liefde waren. Daar voelde Alcar al, dat hij ooit vader van zijn vriend geweest was, wat zich daarna nogmaals zou herhalen. Door vele eeuwen heen hebben ze een innige gevoelsband opgebouwd:

Daarom is de piramide niet af en dat is hetgeen ik je duidelijk wilde maken. Thans ga ik verder.

Aan dit gebouw, André, zoals ik reeds zei, heb ik helpen werken. Hier leerde ik mijn vriend kennen. Op onze vorige tocht zei ik je, dat hij mij mijn liefde ontstal. Wij kregen twist en hij viel mij aan, waarna een worsteling ontstond. Toen viel hij naar beneden. Enige dagen later ging mijn vriend over. Hij had de leeftijd van achtentwintig jaren bereikt. Ik wilde niet doden, maar het was een samenloop van omstandigheden.

Toch lag dit vast, want in de sferen heb ik alles gezien. Op het ogenblik dat dit geschiedde, overviel mij een ontzettend gevoel. Het was alsof ik mijn eigen kind doodde. Wij weten nu dat dit zo is, toen echter lag in mij al dat vreemde gevoel en diepe raadsel. Mijn gehele leven, tot aan mijn dood, bleef dit gevoel in mij en ik leed verschrikkelijk. Beiden hadden wij elkaar dus weer ontmoet zonder dit te weten. Wij keerden naar de astrale wereld terug en moesten afwachten om opnieuw geboren te worden. In verschillende andere levens ging ik over en leerde ik mijn tweelingziel kennen. In mijn laatste leven op aarde zag ik ook haar terug en jij weet wie zij is. Ik zei reeds, in verschillende levens ging ik over en in twee daarvan ontmoette ik hem weer op aarde. In één daarvan was hij mijn meester en ik zijn slaaf. Op jeugdige leeftijd ging ik over, een wild dier maakte een einde aan mijn leven, maar ik redde het zijne. Ook daarvan heb ik je verteld en ga dus verder. Mijn ster kreeg nu een andere glans en de zijne verbleekte. Zijn weg was anders dan die van mij, want hij had nog goed te maken, terwijl ik bijna aan mijn einde was. Ik was verder dan hij op de geestelijke weg, waarvan wij echter niets weten. Toch zou ik nog vele malen op aarde terugkeren, want ik had nog niets verdiend. Eeuwen gingen er weer voorbij. Nogmaals zou hij mijn eigen kind worden, doch dan zou ik zijn vader zijn. Dit is die andere toestand waarvan ik sprak. Nu geschiedde ook dat wonder. Zij, die eens mijn moeder was, werd nu mijn vrouw en hij ons kind. Dit was in Jeruzalem, waar ik koopman was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11635.11667)

In zijn leven als Jozef Rulof leert Alcar hem zijn eigen aardse denken af te leggen, om een zuivere gevoelsverbinding met al het leven te kunnen aangaan:

U moet uw eigen denken willen afleggen, want uw denken is aards, maatschappelijk, en heeft niets met het geestelijke denken uit te staan. Dát moest meester Alcar mij het eerst leren en ik kon het, omdat de meester daarvoor de fundamenten had gelegd. Welke, dames en heren, zijn die fundamenten?”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7581.7583)

De universele liefde is het fundament voor de gevoelsverbinding. Jozef leerde zijn liefde te verdiepen door zich jarenlang als genezer voor zijn medemens te geven:

Door het leven lief te hebben, dames en heren, legde meester Alcar zijn

goddelijke fundamenten voor dit éénzijn. Dorsten, hongeren om te mogen ontwaken is het. Plichtsbetrachting, vriendschap, de echte dan, wij hebben er al over gesproken, dit alles voert u tot de liefde voor het leven en dat wérd ik; door het genezen zijn ál deze fundamenten gelegd. Eén verkeerde gedachte nu van een genezer ... en hij ligt er al uit, wordt het nooit, want er is dan geen liefde in dat leven voor de wetten en de zieke.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7593.7596)

Jozef leert zich in gevoel één te maken met al het leven. Hiervoor moet hij op dat moment zijn eigen menselijke bewustzijn afleggen, anders kan hij het leven niet rechtstreeks aanvoelen. Tegelijkertijd moet hij toch nog in bepaalde mate aan zijn eigen lichaam en leven blijven denken, anders zou hij lichamelijk niet op krachten blijven:

Wanneer je dit éénzijn met het leven van God ontvangt, ben je je bewustzijn tijdelijk kwijt en tóch moet je bewust aan je leven blijven denken.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2101)

Meester Alcar verbindt zich met het water als gevoelsleven, en laat Jozef dat leven aanvoelen. Jozef voelt zich dan als het water worden, zo innig, dat hij het kanaal wil in lopen om helemaal met het water één te zijn. Op dat moment houdt Alcar hem tegen, zodat Jozef zijn lichaam niet verliest door verdrinking.

Hetzelfde proces gebeurt met een vogel, waarbij Alcar moet zorgen dat Jozef niet van een hoogte afspringt omdat hij denkt dat hij kan vliegen. Jozef moet leren zijn aandacht te splitsen, zodat hij tegelijkertijd de gevoelsverbinding met het water of de vogel op volle kracht brengt, en toch ook aan zijn eigen aardse lichaam blijft denken om dat niet in gevaar te brengen. Die concentratie moet hij zich eigen maken, voordat de gevoelsverbinding verdiept kan worden.

Je hebt dat reeds met Moeder Water beleefd. Maar jij hebt ons niet gezien, jij hebt niet gezien, dat meester Alcar je aantrok en toch afstootte, terug dwong naar de Aarde of je was het water in gelopen en had je de verdrinking moeten aanvaarden. Is het niet eenvoudig? En nu ben je één met een nietig vogeltje. Dat diertje leert je vliegen, André, en jij als mens springt van je takje af en valt te pletter! Dat moet eerst overwonnen worden. Waarom waren die oude Egyptenaren zo gek? Waarom wilden ook zij soms vliegen? Waarom liepen zij zomaar de wateren in? Niet één kwam er levend onder vandaan die deze levenswetten onderging, maar allen waren één met die levensgraad en verloren het tijdelijke bestaan,

doch keerden terug om hun levens voort te zetten. En dat was mogelijk, André, omdat zij dienden!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2102.2112)

In het oude Egypte kwamen ze niet verder, omdat ze geen meester aanvaardden om hen te helpen:

Dat hebben wij ons in het oude Egypte, in China en andere Tempels in die tijd eigen gemaakt, eerst aan deze Zijde leerden wij de wetten kennen en konden toen eerst vaststellen waardoor wij onze levens hadden verloren. Maar wij gingen verder, mijn broeder en mochten dit bewustzijn bereiken. Wat weet men hier op Aarde van? Niets, maar er hebben enkele kinderen van God op Aarde geleefd en zij waren zo ver. Hierdoor is deze cultuur geboren of wij hadden op Aarde geen tempels gekend. En die wetten moet zich elke ziel van God eigen maken, dát is de mens!

Ik zei je reeds, nu spreekt het leven van Moeder Natuur tot je verkregen bewustzijn en dat is mogelijk!”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2140.2146)

Het leven van Moeder Natuur heeft geen menselijke woorden geleerd, maar door de gevoelsverbinding kan de meester dat leven als kracht en energie optrekken zodat de benodigde woorden voor de mens uit het menselijke gevoelsleven gehaald worden:

U zult denken, een boom heeft toch geen taal geleerd? Het antwoord is: In ons spreekt het gevoelsleven en dat gevoel kan mij in het eigen bestaan optrekken. Dan spreekt het leven van een boom als kracht en energie, als een deel van God.

Geestelijke Gaven (SP.3318.3320)

Later haalt Jozef op een contactavond zo een gevoelsverbinding met een paar bloemetjes aan, die hij beleefd heeft tijdens WO II, toen men in Nederland de honger probeerde te stillen met het eten van suikerbieten. Jozef praat met bloemetjes, maar zijn medemens is met heel andere problemen bezig:

Zo zat ik op een bankje, hier in het rosarium was ik terechtgekomen en ik wist niet waarom. Daar stonden nog een paar bloemetjes en ik zit zo te kijken en daar waren die bloemetjes met mij aan het praten. Mooie roosjes, een madeliefje en een margrietje. Toen hoorde ik daar die bloemen praten met elkaar: ‘Ja, André, o, wat is het heerlijk, de mens die openstaat

voor ons leven. Mag ik je van mijn leven vertellen? Hoe vind je m'n zusje? Hoe vind je m'n broertje?' En dat ging door, ging door. Ik zeg: 'Goh, wat is dat toch mooi, hè? Maar jullie zijn toch ook nog kiftiger.'

En er zit een oud vrouwtje en een meneer naast me, heb ik ook niet gemerkt. Toen zegt hij: 'Ja meneer, en een brood suikerbieten die doen u ook niet goed.' (gelach)

Ik zeg: 'Nee meneer, ik kan er niet tegen.'

'Meneer, maar het is ... u bent al in uzelf aan het praten, u hebt het over de bloemen.'

Ik zeg: 'Ja meneer', ik zeg, 'de kinderen van God die spreken tot mijn leven', ik was net kinds, ik was een kind, meneer.

Toen zegt die meneer: 'We hebben het nog even aangekeken, maar het is niet prettig om naast u te zitten want elk ogenblik denk je dat je ook gek bent.' (gelach) Toen zegt hij: 'Het gaat u goed, meneer, maar wees voorzichtig want honger maakt u krankzinnig.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.698.713)

Even later haalt Jozef zijn jeugdige persoonlijkheid Jeus naar boven om zijn medemens te laten zien dat hij nog normaal kon denken en niet altijd als een gek met bloemetjes zit te praten:

En zo kwam ik telkens mensen tegen, ik denk: ik krankzinnig? Och, och, och, en ik stond daar en ik denk: Nou ga ik even naar Jeus toe; weg bloemen, weg wereld, weg zon, weg maan. En toen beende ik die meneer voorbij, ik denk: Die haal ik in, die oudjes. Ik zeg: 'Dag meneer, mevrouw.' Ik zeg: 'Het is toch koud, vindt u niet? Het is wel koud, het is fris.' Ik zeg: 'Nu ga ik maar weer eens naar huis toe. Ik heb lang genoeg gedood, eventjes in de natuur. Meneer, het is het enige wat er nog is. U zegt: 'U bent krankzinnig, u bent psychopathisch', maar het is toch het enige nog af te dalen in het leven?'

'Ja meneer, als u het zo zegt; ik dacht werkelijk dat je gek was.'

Ik ging dat eens even goed zetten, ik ging die man eens even laten zien dat ik wel bewust was.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.714.725)

Ondanks zijn geestelijke gevoeligheid zorgt Jozef ervoor dat hij altijd nuchter en blij blijft:

Maar ben ik nuchter of ben ik niet nuchter, meneer? Ik heb mijn blij gevoel, mijn gelach – niet die somberheid – die levensvreugde, Jeus heb ik in alles bij mij met dat: ‘Ja meneer.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.739.740)

Meester Alcar verbindt zich in gevoel met een ster uit de ruimte. Hij laat Jozef die ster zo innig voelen, dat Jozef dit als een menselijk spreken ervaart. Later begrijpt Jozef dat het de mens zelf is die de ster tot menselijk spreken brengt, waarbij de woorden uit het menselijke gevoelsleven worden gehaald:

Voel dit aan en je begrijpt, waarom een ster bewustzijn krijgt. Wij zijn het zélf echter, waardoor dat leven als een levenswet tot het menselijke spreken komt. En dat is steeds weer een openbaring voor je gevoel.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2083.2085)

Wanneer Jozef met een ster in gevoel verbonden wordt, dreigt er gevaar, want de geestelijke bezieling van een ster is veel te krachtig voor een menselijk lichaam. De macrokosmische grootte van de ster overheerst het menselijke gevoelsleven, en als die geestelijke bezieling niet getemperd zou worden, zou het menselijke zenuwstelsel hieronder bezwijken. Ook hier moeten Alcar en Zelanus de gevoelsverbinding reguleren, of anders was Jozef op zijn balkonnetje aan zijn appartement in Den Haag in elkaar gezakt op het moment dat het leven (Wayti) tot hem sprak:

Nu spreekt een ster tot je leven en heeft het over Wayti. Maar verlies je bewustzijn nu eens? Dan loopt op hetzelfde ogenblik je het bloed over je lippen. Zij is immers sterker dan je organisch leven. Wanneer je bewust bent voor je eigen leven, dan kan dat leven je niet bereiken. Maar je verliest je en thans komen die aura's tot één wereld en één bewustwording en is voor de ruimte, dat het éne leven het andere uit de verkregen baan ruikt en zie je zo'n ster of meteor door de ruimte te vliegen. Komen wij nu dus tot deze ruimtelijke éénheid, dan lost je wilskracht én je persoonlijkheid op en nu overheerst het ruimtelijke, dus macrokosmische bewustzijn het onze en hebben wij niets meer in te brengen. Toen „Wayti” je toeriep: kom nú, André, hield meester Alcar je staande. Eerst moet je zélf bewijzen wat je wilt! Dat weet je niet, maar wij volgden je, wij waren ín „Wayti” ... mijn André, wij konden je opvangen en tegelijk weer afstoten of je was daar op dat „platje” bewust vermoord. Je bloed had

deze machten en krachten niet kunnen opvangen, het zenuwstelsel was bezweken en je was daar óf in elkaar gezakt óf krankzinnig geworden en wel op slag!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2149.2159)

Jozef heeft met zijn meesters geestelijke reizen gemaakt naar het bewuste Goddelijke Al, het hoogste stadium van liefde en bewustzijn waar elke ziel naar op weg is. Door deze reizen staat Jozef in gevoel open voor al het leven. Het bezwijken onder de gevoelsverbinding met al het leven zal nu niet gebeuren, omdat hij geestelijk verbonden blijft met meester Alcar en meester Zelanus. Een dergelijke geestelijke hulp werd in het oude Egypte niet aanvaard, waardoor de priesters daar bezweken en de Grote Vleugelen, de ultieme gevoelsverbinding met al het leven, niet bereikten.

Dat wordt nu het éénzijn voor al het leven van God op Aarde. En omdat wij nu het bewuste Goddelijke „AL” hebben beleefd, sta je daar voor open, doch kan nu niet gebeuren, omdat wij thans geestelijk één zijn en dat misten wij in het oude Egypte, in elke Tempel of wij hadden daar reeds de Grote Vleugelen.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2165.2166)

Doordat Jozef zijn belevenissen geestelijk kan delen met zijn meesters, kan hem nu niets gebeuren. Anders was meester Alcar niet eens begonnen om de gevoelsverbinding te openen, want hij wist dat Jozef dan de krankzinnigheid of de stoffelijke dood zou wachten. Op eigen kracht is deze gevoelsverbinding op volle sterkte niet te verwerken:

En omdat je deze wetten achter de kist kunt beleven en kunt bepraten, kan je thans niets meer gebeuren. Of meester Alcar ging natuurlijk niet verder, omdat de meesters er niets voor voelen om een kind van de Aarde wijsheid te schenken, waarvan zij weten, dat dáár en dáár de krankzinnigheid ligt en op dat leven wacht.”

„En dat is ónherroepelijk?”

„Ja, mijn broeder, dat is onherroepelijk de dood of de krankzinnigheid. Miljoenen mensen, mannen en vrouwen hebben hun stoffelijke levens verloren. Maar zij waren nog niet gereed en volgden dus de wetten op eigen kracht. Doordat wij tezamen spreken, kom je volkomen vrij. Ik zeg je echter, je bent zo ver of de meesters hadden deze hoogten niet voor ons bewustzijn geopend.

Meester Zelanus hoeft voor zichzelf geen stoffelijk lichaam meer te bewaken:

Mij kan hier niets meer gebeuren, omdat ik mijn stoffelijk leven niet bezit.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2178)

Wanneer hij zijn eigen persoonlijkheid verliest om een gevoelsverbinding te kunnen beleven, heeft hij geen stoffelijk bezwijken meer te vrezen:

Ook voor ons bewustzijn is dit het verliezen van de eigen persoonlijkheid. Doch ik zeg je, wij kunnen het stoffelijke bezwijken niet meer beleven.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2183.2184)

Wanneer de toehoorder op een contactavond een vraag aan meester Zelanus stelt over de maan of Mars, dan verbindt meester Zelanus zich in gevoel met die planeet om de vraag naar waarheid te kunnen beantwoorden door de werkelijkheid van de planeet zelf te beleven:

Wanneer ik nu denk en u stelt een vraag over de maan, over Mars, over die en die planeet, en ik ga erin, dan moet onmiddellijk die planeet spreken. Voelt u wel? En dan komen we tot eenheid, dan lossen we op. Ik ga, en dat leven komt in mij, dat gaat door mij heen; totdat ik zeg: 'Ga terug. Ga, en rust.' Zo komen wij tot eenheid.

Dus u moet beleven, aanvaarden, en u moet leren denken; het eenzijn te bemachtigen met het leven van God, al het leven rondom u.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.5444.5450)

Dat kan Jozef Rulof niet op eigen kracht. Hij probeerde eens een vraag over de zon op die wijze te beantwoorden:

Wie heeft de gave? Er is niet één mens op aarde – wanneer u in contact komt met de astrale wereld – die dat heeft, vijf procent gaven bezit. Jozef Rulof heeft niets. En al zou hij willen, hij kan dat niet. Hij krijgt wijsheid? Jazeker.

Misschien denkt u: kan hij dit zelf?

Hij zegt het tegen zijn vrienden. In Den Haag probeert hij het. Hij komt, men stelt hem de vraag: ‘Wat is de zon eigenlijk, voor kracht?’

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2666.2675)

Jozef verbindt zich in gevoel met de zon, en op dat moment voelt hij zijn bloed weglopen, omdat hij de bezieling van de zon lichamelijk niet kan verwerken:

Maar op dat ogenblik wordt André één met de zon. ‘En op datzelfde ogenblik’, zegt hij, ‘voelde ik m’n bloed weglopen.’ Ziet u?

Dus hij komt tot eenheid.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2679.2682)

Daarom zijn het de meesters die de gevoelsverbinding met al het leven beleven en voor Jozef op de juiste kracht doorgeven. Zij spreken over de wetten waarvan ze door de gevoelsverbinding de waarheid leren kennen:

Waarom moeten wij spreken? Dat verklaar ik u nu. Hij zou dat niet kunnen. Omdat, wanneer u een vraag stelt en het gaat over de ruimte, dan móét ik die eenheid beleven. Wij praten niet buiten die wetten om, wij zijn op dat ogenblik wét! Wij zijn één met zon, met maan, met vader-, met moederschap, met de geboorte, met krankzinnigheid. Krankzinnigheid; u kunt geen wet meer opnoemen die u kent, of wij zijn één met dat leven.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2684.2690)

Voor Jozef Rulof zou dat op eigen kracht bewusteloosheid betekenen:

En wanneer André, of Jozef Rulof, dat zou doen, dan lost hij op en is de macht, de concentratie over ál de stelsels verbroken, en slaat hij bewusteloos neer voor u, aan uw voeten. Dat gebeurt er.

U lost volkomen op.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2691.2693)

Voordat Jozef deze gevoelsverbinding door de meesters kon meebelevén, kon meester Alcar hem slechts de fundamentele wetten voor leven en dood verklaren. Door Jozef met de ziel van een levensvorm te verbinden, kan meester Alcar hem veel meer laten beleven. Hierdoor kan Jozef ook de ontwikkeling van die levensvorm voelen, omdat in het gevoelsleven van alle

levensvormen de vorige levens aanwezig zijn, de gehele evolutie van het ontstaan tot het huidige stadium:

Trouwens, wanneer wij de menselijke bewustwording volgen, leer je ook deze wetten kennen. Meester Alcar heeft je de fundamentele wetten slechts voor leven en dood kunnen verklaren, doch niets kunnen vertellen van de ontwikkelingswetten. Maar wanneer je die wetten volgt, André, dan ben je een bloem, ben je water en als een boom, nu ben je voor de ruimte regen en wind, storm en bliksem, doch daardoor kén je élké wet en elk verschijnsel als ziel, geest en stof en hiernaast ál de verdichtings- en uitdijingswetten, zoals wij reeds voor het universum mochten beleven.”

„Wanneer wij dus de dierenwereld volgen, dan beleven wij élké levensgraad voor het dier?”

„Juist, dat is het.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2192.2196)

Onfeilbaar zal het dierlijke leven thans vertellen hoe het geboren is.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2198)

Wanneer hij door de ruimte heen zou vliegen, zou Jozef het leven niet leren kennen, de werkelijkheid van elke levensvorm kan hij alleen beleven door het eenzijn in gevoel:

Waardoor zou het leven van God als mens willen ontwaken? Door de ruimte héén te vliegen? Van graad tot graad te vliegen en de rest van God te vergeten? Ik zeg je, eerst komt dit machtige universele éénzijn en wie dat reeds op Aarde beleven kan, is bovennatuurlijk bewust en jij hebt het door je gevoels-bewustzijn gekregen. Jij kunt, zoals ik al zei, tot het nietigste leven van God op Aarde spreken en zal het leven je vertellen tot welke wet en levensgraad het behoort. Wij beleven dat hier en moeten wij volgen of wij komen nimmer tot het ruimtelijke ontwaken.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2091.2096)

Ook in het leven na de dood leert men al het leven kennen door de gevoelsverbinding, zodat men niet om de wetten van het leven heen praat:

U kunt met deze wijsheid, met dit contact kunt u niet om die wetten heen praten. Dus wanneer u aanstonds achter de kist komt en u wilt die

wetten beleven, u wilt naar het leven gaan kijken, daar, nietwaar, zoals hier ...

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2694.2695)

De werkelijkheid van het leven kan men niet beleven door er alleen naar te kijken:

Kijkt u er maar naar. Bidt u maar. Leg u maar neer. Wat bereikt u?

U moet aan Gene Zijde aanstonds licht zijn, liefde zijn, hartelijkheid, in de eerste plaats liefde, gevoel, harmonie.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2697.2701)

Een meester van het licht kan met elke levensvorm van ziel tot ziel eenzijn, zodat de ziel van deze levensvorm het eigen ontstaan en de eigen evolutie kan laten beleven:

Willen wij in de sferen van licht examen doen, dan moeten wij kunnen antwoorden. Wanneer de meester vraagt: heeft een boom van de Aarde een ziel en een geest, dan moeten wij kunnen antwoorden volgens de realiteitswetten. En wat doen wij dan? Nu volgt het éénzijn met al het leven. Wij beleven die éénheid en je weet hoe dat geschieden moet. Nu vertelt die boom aan mij waar en waardoor hij het leven heeft gekregen. Elke wet voert ons nu tot het eigen bestaan én het ontstaan terug. Onfeilbaar zijn wij thans één, en dat geschiedt van ziel tot ziel en van gevoel tot gevoel!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.1927.1934)

Om de eenheid met al het leven te kunnen beleven, is er universele liefde nodig:

Maar nú, die vraag stel ik u, wat doet u nu aanstonds aan Gene Zijde? U loopt door het leven, u kijkt maar, de sferen zijn er, indien u licht hebt, dan behoort u tot dat licht; maar wat moet er nu gebeuren?

Elke wet, de natuur, een boom, een bloem, een plant, vooral de mens, het dier, dat alles moet u liefhebben, moet u opnemen, moet u leren kennen, en eerst dan komt die eenheid. Maar probeer eens het leven van uw bomen te leren kennen. Word eens één met de natuur, met baring, met schepping, met water, met lucht, met nacht, met de dag, en nú het planetenstelsel. Ziet u? We moeten die eenheid ondergaan. En vanuit

die wereld spreken wij, hebben wij ook iets te brengen, en dat is reeds gebeurd. Voelt u wel?

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2733.2741)

De eerste drie sferen van licht kunnen we nog betreden, maar geen vierde sfeer, want daar heeft de meester afstand gedaan van al het aardse voelen en denken:

Maar eens zult gij er doorheen gaan en dan zult ge luisteren wat die ster, wat het leven van God u te vertellen heeft, want gij hebt met dat leven te maken. Ge moet u dat leven eigen maken, of u komt niet verder en kunt u, de eerste, de tweede en de derde sfeer die kunt u nog betreden, maar geen vierde graad (sfeer). Waarom niet? Omdat u natuurlijk, kosmisch moet leren voelen en afstand moet doen van al de leugens en het bedrog dat de mens op aarde voor zichzelf heeft verdicht.

Lezingen Deel 3 (L3.3645.3648)

In de derde lichtsfeer leggen we de fundamenteën, en in de vierde lichtsfeer komt de meester tot het kosmische bewustzijn van de ruimte waarin hij leeft:

Wij komen niet verder, indien wij deze éénheid niet beleven en dat is ons Kosmisch Bewustzijn geworden. Wij hebben ons die wetten eigen te maken en moeten die éénheid bezitten of wij komen nimmer tot God terug. Eerst in de „Vierde Sfeer” aan Gene Zijde, dus in ons leven, zijn wij zo ver. In de derde sfeer gekomen, leggen wij die fundamenteën, in de vierde sfeer krijgen wij die fundamenteën in bezit en kunnen zeggen, voor deze ruimte, het Universum waarin u leeft, zijn wij bewust!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.2415.2418)

Pas in de vierde lichtsfeer wordt de meester één met de kosmos op geestelijke afstemming:

De mens dus, die hier leeft, gaat verder, doch eerst in de „Vierde Sfeer” zal hij het éénzijn met de kosmos op geestelijke afstemming beleven, hij moet zich ook nu de geestelijke levenswetten van zijn sfeer eigen maken. En eerst dán is hij kosmisch bewust!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.6558.6559)

De meester als geestelijke geleerde heeft hierdoor heel andere mogelijkheden dan de aardse geleerde:

Onze geleerden volgen hierdoor de Goddelijke Schepping, wat voor uw aardse geleerden niet mogelijk is, omdat ze de geestelijke inspiratie kennen noch beleven, en omdat ze zich niet kunnen openen.

Geestelijke Gaven (SP.3360)

Door het beleven van elke levensvorm begrijpt de meester de werkelijkheid volkomen:

Ik wil dus aantonen, dat ook het leven op aarde tot uw eigen gevoelsgraad zou kunnen spreken en – met andere woorden gezegd – wij uw gevoelsgraad dus ver vooruit zijn. In denken en voelen, in de meditatie dus, beleven wij de volle honderd procent bezieling. Voor ons leven is dit het éénkomen met het andere leven waarop we zijn ingesteld. De geleerde op aarde moet een geheel andere weg volgen om tot een analyse te komen. In ons leven spreekt het andere leven tot het eigen bewustzijn, waarna de waarachtige betekenis voor onze ogen komt. Het zien volgt en het begrijpen is daarna onvoorwaardelijk. Die natuurlijke afstemming spreekt nu tot ons gevoelsleven en hierin is niets onwaarschijnlijk, we beleven die graad zoals we onszelf hebben leren kennen.

Geestelijke Gaven (SP.3361.3367)

Hierdoor kunnen de meesters de kosmologie op aarde brengen:

Wanneer meester Alcar zover kan gaan dat wij de ziel als mens tot in het „AL” kunnen volgen, is dat alles en machtige winst voor ons en jezelf. Het schrijven van de Kosmologie komt later.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2218.2219)

Die kosmologie is dan nog voor de enkeling op aarde, want de maatschappij moet voor deze wijsheid nog ontwaken:

Wij gaan verder. André denkt, en ik geef mij aan zijn leven over. De stofelijke ruimte ligt achter ons, wij zijn ingesteld op de astrale wereld. Ik voel thans, dat hij alles zal kunnen dragen, ons éénzijn schenkt hem die bewustwording en krachten, waarvoor wij deze korte uittrekking maken. André voelt de „Wayti” van al het leven. Dit is waarachtige bewustwording, het is liefde, geluk en vrede en rust. Iedere levensgraad roept ons toe om verder te gaan, maar het menselijke bewustzijn op aarde is nog niet zo ver, die maatschappij moet nog ontwaken. De énkeling beleeft dit contact, dit éénzijn met al het leven van God en heeft daardoor de geestelijke fundamenten gelegd. En dan is de ziel als mens één met alles!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2232.2240)

Jozef Rulof krijgt deze kosmologie in handen, omdat hij voor 'De Universiteit van Christus' dient:

„En dat krijg je thans in handen, André, omdat je voor de „Universiteit van Christus” dient en je het gevoel ervoor bezit.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2129)

Dit is nu mogelijk geworden, omdat anderen op aarde hiervoor de fundamenten hebben gelegd:

Doch dit alles wil zeggen, dat er nimmer stilstand is geweest; waarvoor wij tháns dienen, hebben anderen de fundamenten gelegd.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2226.2226)

Jozef zal zelfs meer beleven dan hij tijdens zijn aardse leven op aarde kan brengen, omdat zijn stoffelijk leven daarvoor te kort is. Maar na dit leven gaat zijn taak door en later zal hij de wereld nog veel meer geestelijk-wetenschappelijke kennis kunnen brengen:

Wat wij thans voor het universum mochten beleven, André, dat volgen wij later voor de dierenwereld en hierna voor Moeder Natuur. Ik denk, dat wij al deze wetten zullen beleven, doch dat wij niet in staat zullen zijn om die boeken te schrijven, omdat je stoffelijk leven te kort is. Maar bovendien kan ik je zeggen en dat weet je reeds, dat wij ons machtige werk voor de Universiteit van Christus voortzetten in ónze wereld en dat is je taak voor later.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2201.2203)

Christus bracht dezelfde wijsheid, maar naar het bewustzijn van zijn tijd. Daarom kon hij toen nog niet over een gevoelseenheid spreken:

Wat heeft nu Christus gezegd? Word één met alles en je hebt je „Vader”. Had Hij de mens uit Jeruzalem of aan Zijn Apostelen de Goddelijke éénheid kunnen verklaren? Maar dit zijn de levenswetten en is het ruimtelijke éénzijn met al het leven van God.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2136.2139)

Al het leven sprak tot Christus, en hij gaf aan dat woord diepte en menselijke vertaling:

Christus had op deze wijze gesproken, indien u als mens Zijn woord had kunnen begrijpen, doch Hij deed het maar aards, omdat Christus wist, dat ge zoudt zijn bezweken. Het leven zélf sprak tot Christus, maar Hij gaf aan het woord diepte, gaf er op kinderlijke en eenvoudige wijze Zijn Eigen bewustzijn aan. Toch voert het u van de aarde weg en tot Zijn gevoelsleven, Christus verbond u met het Heelal. Juist Hij, als de Centrale Figuur, kon dat doen, als het Goddelijk Kind, onbaatzuchtig en genezend tegelijk, doch erbarmelijk slecht door ons als mensen aangevoeld.

Geestelijke Gaven (SP.3351.3354)

Christus bracht de weg, de waarheid en het licht:

Ik zei u al, alleen Christus had ons deze goddelijke diepte aan taal kunnen schenken, doch dan had men er niets van begrepen. De wijze, waarop Christus gesproken heeft, kreeg door de gelijkenis liefdevol contact met de oneindigheid, waarin Christus leefde en waarin Hij Zijn Vader van liefde vertegenwoordigde. Hij volgde de wetten in de natuur en bracht de natuurlijke wijsheid tot de mensheid als het waarachtige leven van God de Vader. Had Christus de stoffelijke taal doorgegeven, de spreekwijze van de aarde dus gebruikt, dan had het Evangelie nimmer Goddelijke betekenis gekregen. Zijn spreken was gericht op het voelend en denkend mensenkind, en werd erdoor eeuwigdurend waarheidsvol! Christus sprak tot de zeven graden van het gevoelsleven, tot het onbewuste en bewuste kind, tot het ongeschoolde zowel als tot het scherpe intellect op aarde. Christus kon niet buiten het leven om tot de mensheid komen, omdat Zijn Goddelijke afstemming erdoor was ontwaakt. Indien Christus Zijn leven had laten spreken op goddelijke kracht, had men Hem vóór Golgotha reeds geestelijk en lichamelijk verworpen en uitgekreten.

De poorten van de hemelen hebben zich voor elkeen geopend, Christus gaf u en ons de weg, de waarheid en het licht, Hij voerde al het leven op aarde terug naar het Vaderhuis.

Geestelijke Gaven (SP.3418.3426)

De Kosmologie van Jozef Rulof

De Kosmologie van Jozef Rulof laat de lezer zien waar hij naar op weg is, en vooral, wat voor de gevoelsverbinding met al het leven nodig is:

Dit is dus het éénzijn van ziel tot ziel, het éénzijn met ál het leven door het te beleven en te voelen, waarna het gesprek volgt. En ook dat heeft

meester Alcar hem geleerd en kregen wij ook ons Kosmisch bewustzijn door. Wij behoeven ons nu maar op het leven af te stemmen en het spreekt tot ons gevoelsleven en bewustzijn!

Jeus beleeft lange gesprekken met het leven van God en dat leg ik vast in „De Kosmologie”, waardoor gij als mens de wetten kunt beleven en volgen, doch vooral, omdat ge thans voelt, hoe machtig uw leven als mens kan zijn en wil zeggen, dat gij u die wetten nog eigen moet maken. Ook dat is wonderbaarlijk voor uw leven. Wij tonen u hierdoor aan, dat God in álles leeft en gij u eigen hebt te maken. Dat Jeus het leven in de stof te beleven en te verwerken krijgt, dat hij tot ál het leven spreekt en die stemmen kan beluisteren, is óns geestelijke bezit en willen de hoogste meesters aan uw leven doorgeven.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10437.10443)

Maar als mens op aarde moeten we eerst zorgen dat we met beide benen op de grond blijven:

‘De wil van dit universum’, zegt André er direct weer na, ‘dijt uit en die uitdijng wil ik mij, door mijn wil daarop af te stemmen, eigen maken.’

Maar de macht en de kracht van het goddelijk bewustzijn wil dat we die uitdijng menselijk ondergaan en gij er iets aan hebt, of het leven spat waarlijk uiteen want dit is op menselijke kracht eigenlijk niet eens te beleven, u moet het zich eigen maken. U moet eraan denken, maar ga er niet in. Wil u niet één maken nog met de sferen van licht, u kunt in gedachten naar zon en maan gaan, maar o wee, wij moeten u waarschuwen, u kunt het toch niet bereiken. Denk niet dat ge de maan, dat ge de zon, dat ge een ster, een planeet kunt horen spreken. U kunt dat nog alleen innerlijk doen en dan normaal blijven, normaal denken, eerst zorgen dat ge met beide benen op aarde blijft.

Lezingen Deel 3 (L3.8179.8184)

Uiteindelijk zal iedereen zich dit bewustzijn in de sferen van licht moeten eigen maken, omdat al het leven ons het eigen ontstaan, de evolutie en het bewustzijn wil laten beleven:

„Dat je meester Alcar ziet, komt, André, omdat hij het is die je met ál het leven van God verbindt. Zie je, dat is het contact met al het leven, doch dat je door de meesters ontvangt. Omdat je nu ruimtelijke éénheid beleven moet, die wetten moest volgen, moet ál het leven door God ge-

schapen zich openen of je komt niet verder. Wanneer het leven gaat spreken, voert het je als mens tot het kosmische bewustzijn. Dat beleven wij in de sferen van licht. Wie zich daarvoor afsluit komt er nooit! Want die levensgraden willen zich aan ons leven en bewustzijn openbaren. Elke levenswet heeft de eigen schepping te verklaren en deze éénheid is het, André, waardoor wij dit éénzijn voor ziel, de geest en de stof ondergaan, waarna zich wet na wet manifesteert.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.1899.1906)

Onze persoonlijkheid

65. Geliefden uit vorige levens

Als we plotseling het gevoel krijgen dat we een onbekende ergens van kennen, kan de verbinding uit een vorig leven spreken.

Waar ken ik je van?

Omdat we vele vorige levens hebben beleefd, bestaat altijd de mogelijkheid dat we een geliefde uit een vorig leven ontmoeten. Het kan een moeder van ons geweest zijn, een vader, een kind of een andere geliefde. Van de innige band van toen kan er plots een gevoel in ons omhoog komen wanneer we die ziel weer ontmoeten, al herkennen we het nieuwe lichaam niet, want in dat vorige leven zag hij of zij er natuurlijk heel anders uit. Toch komt hij of zij ons niet vreemd voor, het voelt ergens vertrouwd aan.

Voor deze mensen voelen we iets speciaals, en dat gevoel kan weer opgepakt en verdergezet worden. We kunnen goede vrienden worden, omdat er al een 'gevoelsverbinding' actief is. We kunnen de stuwning voelen om voor elkaar iets speciaals te doen.

Zo vertelde Jozef Rulof hoe hij vele geliefden uit zijn vorige levens heeft kunnen helpen. Hij ontmoette bijvoorbeeld een vrouw op straat, waarvan hij wist dat zij zijn moeder was geweest in een vorig leven in Finland, die zekerheid was hem door zijn geestelijke leider Alcar gegeven. Hij voelde zich zo aangetrokken tot zijn vroegere moeder, dat hij haar graag omhelsd en gekust had, maar hij realiseerde zich natuurlijk wel dat zij en andere mensen dit heel gek zouden vinden, waardoor hij het liet. Gelukkig kon hij zijn gevoel kwijt door haar geld te geven, want dat had ze in de oorlogsjaren broodnodig.

Het is niet altijd nodig en dikwijls niet makkelijk om dat gevoel van toen in dit leven verder te zetten, omdat de huidige levensomstandigheden heel anders zijn. Deze herkenningen kunnen soms ook tot problemen leiden, want de huwelijkspartner uit dit leven is niet altijd blij met deze merkwaardige vriendschap die schijnbaar zomaar uit de lucht komt vallen, en waardoor de huidige relatie plots overschaduwd kan worden, zeker wanneer de betrokkenen niet beseffen dat dit nieuwe gevoel uit een vorig leven ontspruit en niet noodzakelijk in het heden verdergezet hoeft te worden. Wat ooit beleefd werd, hoort bij dat vorige leven waar die relatie belangrijk was, maar wanneer er nu in dit leven andere relaties centraal staan, is het niet de bedoeling dat die oude gevoelens ons uit de baan van ons huidige bestaan slingeren.

Zijn moeder uit Frankrijk

In de biografie van Jozef Rulof wordt nog een ander voorbeeld beschreven van een herkenning uit vorige levens die in het huidige leven ingepast kon worden. Het ging om een vorig leven van Jozef in Frankrijk, toen hij de naam André droeg.

Op een bepaald moment kreeg Jozef van meester Alcar het bericht dat zijn vroegere moeder uit Frankrijk de uitgave van zijn tweede boek ging financieren. Jozef schreef de woorden van Alcar op in een brief als bewijs voor later, en hij legde de brief klaar voor de dag dat zij naar hem toe zou komen. Drie maanden later stond ze voor zijn deur.

Toen ze zijn huis binnenstapte, zei ze dat ze die nacht in een visioen Anthony van Dyck had gezien, die haar zei: 'Gá tot Jozef Rulof, hij is André, uw kind uit Frankrijk. Ik ben Anthony van Dyck, zijn meester. U moet hem helpen. Hij heeft uw hulp nodig om zijn tweede boek 'Een Blik in het Hiernamaals' uit te kunnen geven. Wilt u hem helpen, in naam van de meesters, in naam van Christus? Ga dan tot hem. Een bedrag van tweeduizend gulden is nodig!'

Alles klopte als een bus, de brief van Jozef bevatte precies dezelfde informatie, waardoor meester Alcar aan de vrouw het bewijs leverde dat ook haar wegen geleid werden. Zij voelde zich bezield om Jozef te helpen met dit tweede deel van de trilogie 'Een Blik in het Hiernamaals'. Meester Alcar wist dat zoiets hierna niet meer nodig zou zijn, want dan zou de verkoop van deze boeken voldoende geld opleveren om telkens het volgende boek te drukken.

Zeven jaar lang

Maar Jozef kreeg in zijn leven niets cadeau! Al kwam het hem op dat moment perfect uit dat hij zijn tweede boek kon uitgeven, meester Alcar had al bedacht hoe Jozef dit aan haar zou vergoeden. Ze kreeg van hem elke week de woensdagmiddag, dan kwam ze op de thee, en mocht ze alle vragen stellen die er in haar opkwamen. Zo kon ze uit eerste hand vernemen welke reizen Jozef met zijn leider in het hiernamaals maakte, en welke geestelijke kennis hij van die reizen meebracht.

Zeven jaar lang kwam ze stipt op tijd, en dan was het voor Jozef en zijn vrouw Anna 'opzitten en handjes geven', zoveel geven aan dit leven, zodat zij waarachtig kon zeggen dat ze zich geestelijk gesteund voelde door Jozef en de meesters van het licht. Voor Jozef was dit een serieuze opdracht, want hij zou veel liever dag en nacht werken, maar ook dit had zijn leider berekend, dan kreeg het medium tenminste een middag per week rust.

Geliefde gids

De gevoelsverbinding met onze geliefden overwint de dood. Ook vanuit het hiernamaals kan men nog iets speciaals doen voor de mensen met wie deze verbinding gevoeld wordt. In het artikel 'geesten op aarde' wordt beschreven hoe vele 'beschermengelen' hun geliefden op aarde helpen. Dat hoeven niet altijd geliefden uit hun laatste leven op aarde te zijn, dat kunnen ook geliefden uit vorige levens zijn.

In de boeken van Jozef Rulof staan talrijke voorbeelden van mensen die vanuit het hiernamaals hun geliefden uit vorige levens bijstaan. Zo was meester Alcar de vader van Jozef uit een vorig leven, daarom noemt Alcar hem in 'Een Blik in het Hiernamaals' dikwijls 'mijn zoon'. In het boek 'De Kringloop der Ziel' heeft Lantos als geestelijke gids ook een vader uit een vorig leven, Emschor. In 'Tussen Leven en Dood' wordt ook Venry geholpen door zijn vader uit een vorig leven. En in 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' wordt Theo geholpen door zijn overleden vader uit zijn huidige leven.

Ook wanneer wij naar het hiernamaals overgaan, zijn het daar onze vroegere geliefden die ons bijstaan in ons nieuwe geestelijke leven. In 'De Kosmologie van Jozef Rulof' beschrijft meester Zelanus dat hij in het hiernamaals juist die zielen tot de geestelijke ontwaking heeft gevoerd, die hij in zijn aardse levens gekend had. Wanneer deze mensen in die vorige levens terugkeken en de liefde van Zelanus als vader of moeder uit dat vorige leven voelden, konden ze zich aan zijn leiding toevertrouwen.

Op een contactavond vertelde Jozef dat we heel dankbaar zullen zijn als we in ons hiernamaals een geliefde als gids mogen ontmoeten, zelfs al waren we op aarde heel onafhankelijk. Hij antwoordde dit op een vraag van een vrouw die op aarde alleen door het leven ging, en geloofde dat ze daardoor een voorsprong had opgebouwd ten opzichte van de mensen die op aarde geestelijk leunden op hun partner. Want, zo redeneerde zij, zij had op aarde al geleerd om zelfstandig te zijn, en hoefde dan geen aardse relaties meer los te laten wanneer zij dit leven verliet.

Jozef laat deze vrouw echter zien dat haar zelfstandigheid op aarde slechts stoffelijk is. In de maatschappij kan ze werken voor haar bezit, op aarde kan ze eten kopen en materieel voor zichzelf zorgen. Maar zij is pas geestelijk zelfstandig wanneer al haar karaktertrekken in harmonie zijn met de sferen van licht.

Om daar te komen, staat er in het hiernamaals altijd een geliefde klaar om ons de weg te tonen en een eindje met ons mee te gaan. Dat kan een vader of een moeder uit een vorig leven zijn, maar ook een vriend of een broer of een zus. Uiteindelijk worden al deze gevoelsverbindingen opgenomen in een universele liefde, en vervolgen we onze oneindige evolutie in innige verbon-

denheid met onze eeuwige geliefde uit vorige levens, onze tweelingziel.

Bronnen

Waar ken ik je van?

Op een contactavond vertelde Jozef Rulof dat onze vorige levens helemaal niet zo ver weg liggen als we zelf zouden denken:

U voelt wel, onze reïncarnatie, onze vorige levens sturen ons naar dromen, sturen ons naar andere landen. U staat voor mensen en zegt: 'Mijn hemel, waarom ken ik die mensen zo goed, waarom voel ik me tot die mensen aangetrokken?' Misschien is het uw kind wel, uw moeder, uw vader.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2462.2464)

We kunnen plots voor een onbekende staan die ons niet vreemd aanvoelt:

En zo kan ik u heus wel verklaren, mevrouw, juffrouw, dame, dat u in Schotland of Ierland of waar je komt, in Rusland, en daar en daar en daar, dat je plotseling voor een mens staat die je niet kent en waarvoor je voelt. En we zijn niet vreemd van elkaar.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2533.2534)

Wanneer meester Alcar hem eens vele geliefden uit zijn vorige levens liet zien, kreeg hij het gevoel dat de hele wereld zijn familie was, zoveel waren het er:

Meester Alcar zegt: 'Wil je je familie zien?' Hij zegt: 'Ja. Dan is heel de wereld je familie.' En toen zag ik honderdduizenden moeders van mij, vaders van mij, maar ik (was) ook weer vader en moeder. En ik kon maar niet meer kijken of ik liep al een kind van mij tegen het lichaam op. Neen, tegen de geest. We hebben miljoenen levens gehad.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2466.2472)

Jozef ziet ook in de zaal zijn geliefden uit vorige levens zitten:

Hier zit nog een grootvader van mij ook, hij is nog een moeder van me. Ik heb hier drie kinderen zitten, vier. Ja, dat zijn allemaal kindertjes van

mij. Zie je? Maar ze nemen het niet. Meneer de Wit ook toch, hè? U bent toch een kleine jongen van mij? ‘Ja’, zegt meneer de Wit, ‘ik wil het wel weten.’ Ik heb u nog nooit van de wal in de sloot gestuurd. Is het waar of niet? Toch bent u ouder en toch kan ik zeggen: ‘Hij is een kind van me.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2535.2545)

Jozef ziet zoveel geliefden uit zijn vorige levens dat het onbegonnen werk is om voor hen allen te zorgen:

‘En wat moet je met die mensen?’

Ik zeg: ‘Ja, ik kan toch niet in die tijd gaan terugleven’, want dat bestaat immers niet. Want nu kan ik al de werelden op mijn dak nemen en ik heb de middelen niet. Maar er lopen hier kinderen en van u en van mij in Den Haag rond en hebben niet te eten. Meneer, breng eens een tientje daar naartoe, een tientje daar naartoe. In tijd van vijf dagen ben je los. Het is maar goed dat u niets van reïncarnaties afweet. U houdt niets meer over.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2547.2554)

Maar in de oorlogstijd heeft hij toch vele mensen kunnen helpen:

Om kwart voor zeven word ik wakker. Meester Alcar zegt: ‘Als je nu zorgt dat je kwart voor tien op de hoek van die en die straat bent’, bij mij op de hoek daarzo, ‘ontmoet je een oud vrouwtje van tachtig.’ En dat is ook een moeder uit die en die tijd. Toen kwamen we in Finland terecht. Ik dacht: Die is goed. Hij zegt: ‘Waarom zou ik je dat bewijs niet willen geven. Je bent iets kwijt.’ Hij zegt: ‘Maar ze heeft vijftiengulden nodig.’

En nu kun je zeggen, dames en heren: ‘Wat mooi.’ Voor die contacten had ik mijn hele bezit weg willen geven, want alles wat ik maar in de oorlogstijd, in de oorlogsjaren met schilderijen in mijn zak kreeg, ging er daar weer uit. Want toen kon je iets geven, toen kon je iets kwijt aan de mensen.

Ik, om kwart voor tien op de hoek, gelijk om mijn hoek daar, u weet waar ik woon. In de Willemstraat, daar om de hoek bij die sigarenzaak, komt daar aan de overkant het vrouwtje aangetippeld. Ik zeg: ‘Dag dame.’

‘Dag meneer.’

Ik loop door, ik denk: Ik ga er dadelijk maar niet op in. (gelach) En ik sta nog geen drie meter verder, ik blijf staan, zij blijft ook staan. Ik zeg: 'Dag moeder.'

'Dag meneer.'

Aardig Schevenings vrouwtje was het. Ik zeg: 'Kijk eens.'

Toen zegt ze: 'Meneer, dat wist ik vannacht al, u hebt vijftientig gulden voor mij.'

Ik zei maar niets over Finland waar we gewoond hebben. Maar ik had ze dood kunnen drukken aan mijn hart, maar die ... Dan zeggen de mensen: 'Je bent gek.' Maar ik had mijn eigen moeder gekust. Een liefde van mij uit die en die tijd.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2555.2583)

Meester Zelanus vertelt aan Jozef dat hij geliefden uit vorige levens herkende in de zaal Diligentia in Den Haag en in de zaal in Amsterdam, waar hij lezingen gaf:

Meester Zelanus zegt verleden in Diligentia tegen mij – en dat hoorde u niet, onder de lezingen zijn wij vaak aan het praten – hij zegt: 'Zie je dat kind daar van mij?'

Ik zeg: 'Ja.'

'Mijn kind.'

Ik zeg: 'Hoe bestaat het.'

'Ja', zegt hij, 'ze gingen daar en daar heen.' En in Amsterdam had hij zijn vader gezien, een moeder gezien, daar gezien. Hij zegt: 'Maar ik ga er niet op in.' Ze zitten vaak op de eerste rij. Hij zegt: 'Er zitten er twee, die zijn er hier heel vaak.' Komen, en dan praat hij er gaarne mee, hè. 'Hij heeft mooie vragen.' Hij zegt: 'Moesten ze toch eens weten dat ik daar en daar ... dat we één waren. Met mij, eigen bloed.' Nog ziet hij zijn bloed. Vind je het niet leuk? En dat voor die wereld, terugkijken hier op aarde.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2595.2610)

Maar niemand kan nog terug:

‘Maar’, zegt hij, ‘zij en hij en zij en zij en zij staan allemaal voor hun eigen leven.’ U moet zorgen nu dat u te eten krijgt voor uzelf. U kunt die hele mensheid niet dragen want wij moeten zorgen dat we in ons leven harmonisch gefundamenteerd zijn. Dat wil zeggen: U moet nu maken van uzelf wat er is. En je kunt niet meer terug.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2611.2615)

Zijn moeder uit Frankrijk

In de biografie van Jozef Rulof wordt verteld hoe meester Alcar de ontmoeting tussen Jeus (Jozef, André) en zijn moeder uit een vorig leven in Frankrijk voorbereid had:

Maar meester Alcar kan meer dan dat. André’s moeder leeft op aarde. En dat moedertje uit Frankrijk kan hem helpen. Meester Alcar weet waar zij op dit ogenblik leeft. Hij laat eerst Jeus vastleggen:

„Hedenavond, de zevende september 1935 ... weet ik al, dat mijn moeder, mijn moeder uit mijn leven in Frankrijk, mij zal helpen om het tweede deel van de trilogie: Een Blik in het Hiernamaals ... uit te geven. Wanneer zij tot mij komt, kan ik haar zeggen: ik ben uw zoon geweest in dat leven en wil zeggen; er is „Wedergeboorte op Aarde” voor man en vrouw.”

Jeus vroeg aan zijn meester:

„Wat doet u thans, meester?”

„Zij komt tot je, Jeus, en zal je het geld voor deze uitgave brengen, het enige geld dat wij nodig hebben, de rest volgt vanzelf, dat wil zeggen: dan hebben wij voldoende boeken verkocht. Wacht dus rustig af, ik stuur haar tot je.”

Drie maanden gaan er voorbij. Jeus heeft rustig gewacht, het boek komt vandaag of morgen uit. Komt ze nog niet? Hij heeft vele mensen leren kennen, door kringen die hij bezocht, mensen die door zijn boek tot hem kwamen, maar hij weet niet wie het is van al die dames, zeker géén van de grote kring of die hadden reeds lang geholpen, doch zij begrijpen het nog niet en doen niks voor Jeus. Hij praat daar ook niet over waarop hij

wacht, nu die mensen zich zo hebben getoond, kan hij ze toch innerlijk niet bereiken. Néé, zijn moeder is daar niet bij. Op een middag komt er een dame tot hem. Ze is overstuur en plotseling weet hij, dat zij het is. Hij grijpt zijn ontvangen schrift, legt het op tafel neer en nu mag zij vertellen wat ze heeft.

Er komt:

„Vannacht heb ik iets wonderbaarlijks beleefd. Ik werd om drie uur echt wakker gemaakt en toen kreeg ik een visioen te zien. In dat visioen zag ik Anthony van Dyck en die zei tegen mij: gá tot Jozef Rulof, hij is André, uw kind uit Frankrijk. Ik ben Anthony van Dyck, zijn meester. U moet hem helpen. Hij heeft uw hulp nodig om zijn tweede boek: Een Blik in het Hiernamaals te betalen. Wilt u hem helpen, in naam van de meesters, in naam van Christus? Ga dan tot hem. Een bedrag van tweeduizend gulden is nodig!”

Als de dame uitgesproken is, legt Jeus zijn gekregen schrift op tafel. Alles klopt, deze mooie ziel heeft voor dit werk álles over en is dankbaar, dat zij dienen mag, maar vooral, dat zij haar kind uit het verleden mocht ontmoeten. En nu is dat een band geworden, hij zal haar steunen door zijn krachten, hij geeft haar één middag in de week om met hem te praten, waardoor zij niet meer alleen is.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.8858.8890)

Zeven jaar lang

Maar Jozef en zijn vrouw, de Wienerin, kregen dit niet cadeau:

Laat ik u vertellen en dan weet u meteen, hoe Jeus én de Wienerin dat toch weer goed hebben moeten maken, dat zij zeven jaar lang ... hoort ge dit ... zeven jaar lang haar elke woensdagmiddag hebben ontvangen. Dan kon Jeus zijn werk neerleggen en praten, haar van zijn reizen en de wetten vertellen. Dat werd 'n tijd, waardoor hij zich gekraakt voelde, maar meester Alcar wilde het, omdat het hem voor zijn karakter zou steunen. Zeven jaar lang hebben zij haar als een moeder gediend. Zeven jaar lang, precies op tijd, betrad zij hun woning en dan heette het opzitten en handjes geven, dienen, zover dienen, zoveel geven aan dit leven, waardoor zij waarchtig kon zeggen: Ik ben opgenomen door de meesters van Gene Zijde! Jeus en de Wienerin hebben haar gediend, als het ware de som door bloed betaald, hartelijkheid en wijsheid geschonken; wie

zou dat niet hebben gewild? Zó zijn meesters, dat moeten instrumenten kunnen volbrengen. Het ging prachtig, machtig mooi was het voor allen!

Anderen vroegen zich af: waarom krijgt dié zoveel van Jozef en wij niks? Ze vertelden het niet. Eerst de oorlog die kwam, in 1943 ... maakte een eind aan dit contact, omdat de ouden van dagen de stad uit gingen, de stad hadden te ruimen en kwam de moeder van André weer op eigen benen te staan, kon zij bewijzen wat zij kon en aan allen die openstonden voor de leer van de meesters, wat zij in ál die jaren van hem had ontvangen. Jeus én de Wienerin, de engelen weten het, hóé jullie die taak af hebben gemaakt! Dat was kunst, dat was plichtsbetrachting, dat was reine liefde én, nietwaar, Jeus, dan heb je toch telkens weer even kunnen uitrusten. Jazeker, want Jeus wist niet meer van ophouden, hij wilde dag en nacht werken en ook dat werd door dit contact eventjes voorkomen. Het één diende het ander en dat bewijst de rest! Géén speld was ertussen te krijgen, het „Tweede Deel” kwam uit, voor het derde en het vierde boek hadden wij geen zorgen meer, langzaam maar zeker kwamen wij zover en konden de volgende werken in rust geschreven worden.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.8891.8906)

Geliefde gids

In de boeken van Jozef Rulof worden vele voorbeelden beschreven van geliefden uit vorige levens die ons op aarde helpen. In de eerste plaats is de geestelijke gids van Jozef, meester Alcar, zijn vader uit een vorig leven. Daarom spreekt Alcar hem in ‘Een Blick in het Hiernamaals’ heel vaak aan met ‘mijn zoon’:

Nu hoorde hij zeggen: „Mijn zoon, zoudt ge nu mijn kind willen zijn?”
Een Blick in het Hiernamaals (VI.403)

In het boek ‘De Kringloop der Ziel’ zegt Emschor tegen Lantos dat hij in een vorig leven zijn kind is geweest:

Gij waart mijn kind en wij beiden zullen dus goedmaken.
De Kringloop der Ziel (CY.5893)

In het boek ‘Tussen Leven en Dood’ wordt Venry geholpen door één van zijn vele vaders uit zijn vorige levens. Het desbetreffende citaat is te vinden in ‘Alonzo vraagt waarom -- Bronnen’. In ‘Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven’ heeft Theo zowel op aarde als in het hiernamaals zijn vader

als geestelijke gids. De desbetreffende citaten staan in ‘deelpersoonlijkheden -- Bronnen’.

Meester Zelanus zegt dat hij voor velen in het hiernamaals een gids kon zijn, wanneer hij op aarde van hen vader of moeder was geweest:

Voor elke mens is in dit leven een meester gereed! Ja – voor elke ziel als mens van de Aarde is hier een wereld gereed, zijn duizenden meesters klaar om dat leven op te vangen. Maar steeds wéér, zult gij het zijn, mijn broeder, André, indien u met dit leven te maken hebt gehad. Dat wil dus zeggen, ik heb die zielen tot de geestelijke ontwakning gevoerd, die ik door mijn stoffelijke levens heb gekend en zij zagen daarin terug. Eerst hierna stonden wij voor de menselijke, moederlijke en vader liefde en gaven zij zich volkomen en bewust gewonnen! Dat is machtig, omdat het ons met de Universele liefde van God verbindt en met de wedergeboorte voor ál het leven!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2032.2037)

Op een contactavond denkt een alleenstaande vrouw dat ze goed voorbereid is op het sterven, want zij is al gewend om alleen door het leven te gaan:

(Mevrouw in de zaal): ‘Is het een voorrecht om in dit leven alleen door het leven te moeten gaan? Het lijkt me van wel want je moet als je overgaat ook alleen zijn en dan ben je er al aan gewend.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2881.2882)

Zij heeft immers gehoord dat je geestelijk gezien alleen vooruitkomt door er zelf voor te werken:

Maar het gaat om het geestelijke, ik bedoel, je geestelijke opbouw moet je toch alleen doen, niet? Als je later achter de kist bent, als je sterft moet je toch alleen verdergaan, je moet alleen alles opbouwen, en je moet er alleen zelf voor werken.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2906.2907)

Vele andere mensen zijn volgens haar nog niet zo zelfstandig, omdat ze steunen op hun partner:

(Mevrouw in de zaal): ‘Ja, maar hier bouwen een heel hoop mensen op hun compagnon, of de man op de vrouw waar ze mee getrouwd zijn.’

Ook dat.

(Mevrouw in de zaal): ‘Die moet je toch loslaten. Dus je bent er niet meer aan gewend, en je moet die mensen per slot van rekening uiteindelijk weer loslaten.’

U zult ze één keer los moeten laten.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2918.2922)

Jozef bevestigt dat we voor onze geestelijke opbouw zelf moeten werken:

U staat voor uzelf. De één heeft contact met de ander, de vrouw, de man, of vrienden, of wat dan ook, maar u moet het toch voor uzelf alleen doen. Dat neemt u toch?

(Mevrouw in de zaal): ‘Ja, dus als je er al aan gewend bent om dat alleen te doen, dan wil dat zeggen dat als je overgaat, dan hoeft je tenminste niet iemand los te laten.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2950.2953)

Jozef benoemt eerst wat deze vrouw al bezit: ze kan het aan om op aarde alleen te zijn.

U wilt zeggen: Als u hier al bezig bent ...

(Mevrouw in de zaal): ‘...om jezelf los te maken van alles, wat er om je heen is, dan is dat een groot ...’

Dan is dat daarginds achter de kist bezit.

(Mevrouw in de zaal): ‘Ja.’

Ja, dan is het bezit. Maar hoe is nu uw leven? Nu kunt u ... U kunt het aan, alleen te zijn, u verwerkt het, u beleeft het, en honderdduizend mensen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2956.2963)

Maar de aardse zelfstandigheid betekent nog niet dat we al weten hoe we in het hiernamaals vooruitkomen:

En dacht gij nu dáár in hogere toestanden alleen te kunnen staan en het

voor uzelf uit te maken?

(Mevrouw in de zaal): ‘Nee, dan word je geholpen.’

Daar hebt u het weer.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2977.2979)

Het geestelijke leven in het hiernamaals stelt ons toch voor heel andere uitdagingen:

En dat wil nu zeggen, u hebt de aarde hier te beleven, de maatschappij te beleven, maar hoe beleeft ge uzelf nu voor het geestelijke? En dat is weer nieuw. Voelt u wel? Want, kunnen wij zeggen, nu weer: in alles kan ik mij staande houden, ook wanneer het innerlijke leven voor de ruimte en voor de wetten van God spreekt? Ziet u, dan hebt u straks die vriend, die meester weer nodig.

Hier gaat het, omdat u zelfstandig bent. U hebt uw kring, uw taak, uw werk, uw eten, uw drinken, dan gaat dat allemaal. Maar dat geestelijke voedsel daarginds dat we moeten verdienen is een wet. En dan heet die wet ... Nu zegt u hier wel ... kunt u wel op eigen benen blijven staan, en u kunt het allemaal alleen aan. Ja, waarom? Omdat ge hier eten kunt kopen. U kunt werken voor een bezit, een bestaan hier. Maar wanneer we geen innerlijke liefde en niet in harmonie zijn, met duizenden karaktertrekken niet, voor die wereld – mevrouw, en die zijn er niet te koop – hoe wilt u die dan beleven op eigen kracht? Dan verdrinken wij in onszelf. Is dat niet duidelijk? En dan kunt u wel zeggen: Ja, dan ben ik daar klaar. Nee dame, ik heb het zelf beleefd, dan moet u dáár eraan beginnen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2981.2998)

En dan zijn het weer onze geliefden uit onze vorige levens die ons helpen om verder te kunnen komen:

En dan is er wel een moedertje en een vadertje en een vriend of een broer of een zuster uit – daar heb je het weer – die andere levens, die staat voor u en dan zegt ma of pa: ‘Dag kind, je kent me wel niet, maar ik zal het u bewijzen. Kom maar mee. Ik ben klaar, ik was je net even voor, maar nu gaan we samen verder.’ Staat er weer een moeder naast u, of misschien de ziel, de kern die tot uw leven behoort. Als u dat vindt, mevrouw, dan heb je alles.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2999.3003)

66. Uiterlijke gelijkenis met onze ouders

Wanneer het gelaat van een kind op moeder of vader lijkt, heeft de ziel van dit kind met die ouder een verbinding uit vorige levens.

Verbinding uit vorige levens

In het artikel 'karakter' worden de innerlijke gelijkenissen tussen ouders en kinderen beschreven. Maar de uiterlijke gelijkenis is meestal veel zichtbaarder, met name in het gelaat van het kind. Is het genetisch toevallig dat een kind de gelaatstreken van moeder of vader krijgt, of wordt dit door een geestelijke wet veroorzaakt?

In de boeken van Jozef Rulof wordt de betreffende geestelijke wet uitgelegd. Een kind komt niet toevallig bij deze ouders terecht, er is reeds een verbinding tussen de ziel van het kind en de ouders waardoor precies dit kind bij deze ouders komt. Die verbinding is ontstaan in de vorige levens waarin de ziel van het kind de ziel van één van de huidige ouders heeft ontmoet.

Door die verbinding trekt één van de ouders dit kind aan, zodat beide zielen in dit nieuwe leven een stap verder kunnen zetten om met elkaar in harmonie te komen. Omdat de ziel van het kind al vanaf een vorig leven met de moeder of de vader verbonden is, kan deze verbinding zich ook verstoffelijken in het gelaat van het kind tijdens het vormen van het lichaampje in de moederschoot.

De gelijkenis is niet volledig omdat de ziel van het kind in eerste instantie zelf zijn of haar gelaat schept vanuit het eigen gevoelsleven. Maar door de verbinding met de moeder of de vader wordt ook het gevoel van die ouder in het scheppingsproces van het lichaam betrokken.

Meer dan het gelaat

De invloed van de ouder bij wie het kind reïncarneert, kan groter zijn dan de gelijkenis in gelaat. Wanneer het kind door vorige levens met de moeder verbonden is, kan het kind van die moeder ook de ziekten van haar lichaam erven, zoals bijvoorbeeld tbc. Wanneer een ander kind van dezelfde ouders met de gezonde vader is verbonden, kan de vader dat kind vrijwaren van de ziekte in het moederlichaam.

De zaadcel of de eicel van de verbonden ouder heeft hierbij een overheersende invloed op het lichaam van het kind. Dat deze oorzaak te maken heeft met reïncarnatie is voor de huidige medische wetenschap nog twee stappen te ver, omdat die wetenschap nog stoffelijk is ingesteld.

Bronnen

Verbinding uit vorige levens

Jozef Rulof gaat in op de gelijkenis in het gelaat tussen kind en moeder:

Als de moeder het kind baart en zij heeft het aangetrokken, dan voelt u wel, dan krijgt het kind – die lijkt sprekend op de moeder bijvoorbeeld – dan krijgt het kind het gelaat van de moeder, het is natuurlijk anders, maar het gelaat en de persoonlijkheid van de moeder ligt daarin, omdat haar gevoelsleven dit fundament heeft gelegd.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11709)

In het volgende citaat legt Jozef verder uit dat het kind ook door ‘ons als man’ heen kan gaan, waarmee hij bedoelt dat dan de vader een verbinding heeft met het kind door zijn vorige levens. In dat geval blijft de vader tijdens de hele duur van de zwangerschap met het kind verbonden, waardoor het kind op hem kan lijken. Die verbinding ligt meestal in de diepte van de ziel opgeborgen waardoor de vader als persoonlijkheid dit niet weet:

Gaat het door ons heen, dan blijft de man – zonder dat de vader het weet, dat weet de man niet – zonder dat hij het weet, blijft hij al die tijd met dat leven één.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11710)

Jozef zegt in zijn antwoord dat de vader dan heel de zwangerschap in gevoel één blijft met het kind. Maar is het woord ‘blijven’ hier wel juist gebruikt, is er hier wel sprake van blijven?

Ik zei: de man blijft één. Maar kan dat, ‘blijven’? Is dat woord ‘blijven’ geplaatst?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11716.11718)

Het éénzijn van de betrokken zielen is al veel ouder dan de huidige zwangerschap. De vader en het kind zijn dan al verbonden vanaf het moment dat die verbintenis is aangegaan in hun vorige levens. En nu volgt er een nieuwe episode in die verbinding, een nieuwe stap om met elkaar in harmonie te komen:

Neen, want die man was reeds voor duizenden jaren één met dit leven. En is altijd één.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11720.11721)

De verbinding met het kind wordt niet aangegaan op het moment dat de ziel wordt aangetrokken, maar in het vorige leven waarin beide zielen met elkaar te maken hadden:

Dus de ziel die wij aantrekken en door mij heengaat, dat is niet op het moment dat ik die ziel aantrek; nee dame, er lopen er zo duizenden nog op aarde rond waar ik mee te maken heb, en die trek ik niet aan, daar blijf ik, ik bèn één met die mensen omdat ik die mensen in mijn leven heb getrokken. Is dat niet machtig?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11722.11723)

Dat vorige leven kan heel ver terug gaan, zelfs tot in de prehistorie:

Want zomaar: dat kind heb ik aangetrokken ... Mevrouw, die fundamente hebben wij reeds in het oerwoud gelegd. Is dat niet leuk? U moet teruggaan tot misschien het prehistorische tijdperk om u vrij te maken van een ziel die u daar reeds hebt beleefd, en stukken en brokken hebt geslagen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11725.11728)

Het gaat om de zielen die met elkaar te maken hebben:

Dat is niet het kind dat nu maar komt, want we hebben al reeds met dat leven te maken. Hebben we niet met dat leven te maken, met die ziel, die persoonlijkheid, dan konden we dat leven niet eens aantrekken. Dus wij zijn reeds honderdduizenden eeuwen klaar, meneer.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11729.11731)

Het fysieke gelaat van het kind krijgt een gelijkenis met de ouder die er als ziel vroeger mee verbonden is geraakt:

En die ziel ook, die komt op een tijd onherroepelijk tot ons terug, en krijgt mijn gelaat omdat ik ermee te maken heb en niet de moeder.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11732)

Natuurlijk zijn er ontzettend veel aspecten die meespelen in het terug bijeenkomen van twee zielen:

Dan moet u al de graden en zijwegen en de mogelijkheden en de toekomst en het moederschap en het vaderschap volgen, wilt gij deze vraag kunnen beantwoorden. Dit is weer een boek van zeventienhonderdvijftig pagina's wil ik die volkomen ontleden, zo diep is elke vraag.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11738.11739)

Het gelaat van het kind is natuurlijk niet precies gelijk aan de vader of de moeder. In eerste instantie schept het gevoelsleven van de reïncarnerende ziel het eigen gelaat:

Dus het gevoelsleven, hebben we zo-even over gesproken, schept en baart het gelaat. Het lijkt op de moeder of op de vader, maar u schept en baart het gelaat. Maar naar uw gevoelsleven baart u, schept u, vormt het gelaat zich, straalt het gelaat zich uit.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11829.11831)

Meer dan het gelaat

De geslachtscel van de verbonden ouder is overheersend:

Wanneer u tbc hebt en u trekt het kind aan, krijgt het kind tbc, van u, omdat uw cel het kind overheersend beïnvloedt. Nu trekt de man een kind aan en het kind is vrij van tbc.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.12921.12922)

Dit kan de wetenschap niet verklaren, omdat ze niet aan reïncarnatie denkt:

Er zijn daar zeven kinderen, en drie, vier hebben tbc. Maar u ziet op het gelaat van het kind dat de vader die kinderen aan heeft getrokken, en ze zijn vrij van tbc. Wetenschappelijk reeds lang vastgelegd. De doktoren wisten het niet, begrijpen de kern natuurlijk niet.

Dat de vader in staat is om het kind te vrijwaren – door toch de geboorte van de moeder – voor tbc, is wetenschappelijk verklaard. Maar de diepe kosmische kern, die ontleding, kent men niet. Maar de wetenschap weet reeds: merkwaardig, dit leven is blijkbaar door de man ontstaan. Nee, zover kunnen ze niet denken, want dan zit u onmiddellijk achter de kist, en dan krijgt u de wedergeboorte, dan krijgt u de reïncarnatie.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.12924.12931)

67. Karakter

Vanwaar komen de innerlijke gelijkenissen met ouders, als we al onze karaktereigenschappen zelf opgebouwd hebben in onze vorige levens?

Innerlijke gelijkenissen met ouders

Het artikel 'uiterlijke gelijkenis met onze ouders' verklaart waarom het ge-laat van een kind zo kan lijken op de ouders. Maar de gelijkenis kan ook in-nerlijk zijn, in karaktereigenschappen die overeenstemmen. Deze innerlijke gelijkenis wordt dikwijls oorzakelijk geïnterpreteerd, namelijk dat het kind karaktertrekken van de ouders heeft geërfd. Het ene kind aardt dan naar haar moeder, het andere kind heeft meer weg van zijn vader, en sommige kinderen krijgen een mix. Heeft een kind ook nog wat van zichzelf?

Volgens Jozef Rulof hebben we al onze karaktertrekken van onszelf, en hebben we geen enkele karaktereigenschap van onze ouders geërfd. Ons hele karakter hebben we zelf opgebouwd in onze vorige levens, alle sterke en zwakke kanten van ons karakter hebben we helemaal aan onszelf te danken.

Maar hoe is dan de soms frappante gelijkenis met een karaktertrek van de ouders te verklaren? Door de ouderlijke invloed! Er zijn zelfs mensen die tot hun zeventigste jaar nog onder de invloed van hun ouders zitten, en niet de zelfstandigheid hebben om zich los te maken van hun ouders.

Daarnaast is er wel de verbinding met de ziel van het kind, vanuit een vorig leven. Ouders trekken meestal kinderen aan van wie het gevoelsleven afstemming heeft op hun eigen gevoelsafstemming. Hierdoor hebben ouders en hun kinderen dikwijls gelijkaardige karaktereigenschappen opgebouwd, elk in hun eigen vorige levens.

Reïncarneren van karaktertrekken

Leven na leven bouwen we verder aan ons karakter. Waaraan we in het ene leven beginnen, maken we in het volgende leven sterker. Dankzij de reïncarnatie van karaktertrekken hoeven we niet steeds opnieuw in elk leven van nul te beginnen, want anders zouden we nooit een sterk karakter gevormd krijgen.

Net als bij aanleg krijgen we veel gevoel voor kunst of geestelijk bezit, wan-neer we vele levens aan dit bezit werken. Hierdoor kunnen we zelf bepalen wat we van onze levens gaan maken. Willen we vreugde bereiken? Dat is mogelijk. Willen we elke dag geestelijk bezit beleven? Ook dat ligt in onze handen. In onze eeuwigheid kan niemand anders ons iets duurzaam geven

of blijvend onthouden, de vrucht van al ons werken zal door onze eigen ziel geogst worden.

Het leven liefhebben

Op dat oogsten kunnen we beter maar geen tijd zetten, niet voor onszelf en al zeker niet voor een ander. Want het menselijke karakter is dikwijls nog niet zo fraai. En het verbeteren van het karakter kost veel inzet, volharding en tijd.

Maar we hoeven niet te kijken naar het karakter van een ander. Als een ander bedriegt, hoeven wij dat niet te doen. Als een ander te lui is om aan zichzelf te werken, dan hoeven wij onze geestelijke ontwikkeling daar niet vanaf te laten hangen.

Toen Jozef Rulof aan zijn meester Alcar vroeg hoe hij de karakters van al die mensen in de maatschappij kon opvangen, kreeg hij de gouden raad: Heb het leven lief, dan vang je alles op. Als je het leven in de mens liefhebt, de ziel, dan hoef je je met het karakter van een ander niet bezig te houden, want dat is toch helemaal van en voor de mens zelf.

Bronnen

Innerlijke gelijkenissen met ouders

Op een contactavond vraagt een vrouw aan Jozef Rulof hoe we karaktertrekken van onze ouders krijgen:

(Mevrouw in de zaal): 'Mag ik u iets vragen, meneer Rulof? De karaktertrekken die we gekregen hebben van vader of moeder, hoe komen we daar dan mee?'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.12338.12339)

Jozef weet dat de mens en de wetenschap dit geloven:

En zegt de dokter: 'Ja, dat is van uw vader. Ze aardt op moeder, ze aardt op vader.'

Mevrouw, u hebt uw eigen karakter, zie, want ...

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.12350.12352)

De invloed van onze ouders ligt echter op een ander vlak:

Men zegt in de psychologie, dat als uw vader of moeder talent heeft, krijgt het kind het ook. Mevrouw, wij zeggen: dat bestaat niet. Er is wel beïnvloeding. En dat is heel eenvoudig. Er zijn zelfs mensen die tot zeventig jaar nog onder de invloed van de ouders zitten, en hebben niet die zelfstandigheid, dat gevoel, die karaktertrekken, die wil om zich los te maken van ouders.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.12341.12345)

Wel krijgt men dikwijls kinderen die in dezelfde afstemming leven:

Maar u raakt altijd weer uw graad van denken en voelen. Omdat u met die levens hebt te maken. Voelt u wel? En nu trekt u natuurlijk vanzelf een gevoelsleven aan dat op het uwe afstemming heeft. En dan heet het: 'Ja, dat lijkt op vader.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.12358.12362)

Reïncarneren van karaktertrekken

Dankzij de reïncarnatie zijn we niet beperkt tot één leven om ons karakter op te bouwen:

Dat hebt u nu allemaal in handen. U moet nu zelf weten wat u van uw leven gaat maken. Wilt u vreugde bereiken? Het is mogelijk. Wilt u elke dag zon voelen en beleven, geestelijk bezit? Dat ligt in uw handen.

Maar de essentiële punten voor dit opbouwen, het reïncarneren van uw karaktertrekken hebt u gekregen door vader- en moederschap, de wedergeboorte.

Lezingen Deel 2 (L2.11265.11271)

Zo kunnen we elke gedachte en elke karaktertrek naar de liefde stuwen:

Man en vrouw willen liefde beleven, doch weigeren te baren en te scheppen voor elke gedachte. Ik heb geleerd, mijn meester, dat ál mijn karaktertrekken gebaard en geschapen willen worden en daarvoor doe ik alles! Daarvoor maak ik mijn leven bemind en sta ik open voor al het leven van God!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5694.5696)

Dan kan ons karakter met vreugde beluisterd worden:

(Mevrouw in de zaal): ‘Heeft dan die stem iets met het karakter te maken?’

Ja.

(Mevrouw in de zaal): ‘Er zijn mensen die een heel prettige stem hebben, en mensen, als men die hoort spreken ...’

Dan ril en beef je.

(Mevrouw in de zaal): ‘Juist.’

Heeft de stem met het karakter te maken? Nu komen we tot de persoonlijkheid, wat ik daar zei. Nu hoort u de mens zingen, en nu zingt de persoonlijkheid. Heeft de persoonlijkheid veel gevoel ... En dat ziet u nu weer terug in alle kunsten, niet in de wetenschappen, maar in alle kunsten. Hebt u een viool, gaat u maar aan de piano zitten; de een is gevoelig, en de ander slaat op dat orgel, dat ... doet u de oren dicht, kunt u niet beluisteren. Dus u krijgt nu het gevoelsleven te zien door kunst.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.12611.12622)

Het leven liefhebben

De ziel als het leven in de mens is machtig:

De mens beseft niet, dame, hoe machtig de mens is als leven; niet als karakter nog, als persoonlijkheid. Maar als leven heb ik zo ontzettend ontzag voor het leven, maar niet voor het karakter en de persoonlijkheid: dat moeten wij maar afwachten, dat komt later.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.12459.12460)

Jozef heeft geleerd om het leven in de mens lief te hebben:

Als je het leven liefhebt, dan komt dat karakter en die persoonlijkheid vanzelf.

Toen het begon, toen zei ik tegen meester Alcar: ‘Wat moet ik opvangen om dat van de maatschappij, die karaktertjes?’

Hij zegt: 'Heb het leven lief, dan vang je alles op.'

Het gaat vanzelf, als je het leven maar liefhebt, als je dat maar te pakken krijgt, ín je.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.16330.16333)

Christus toonde de weg:

En nu zegt u dagelijks, hoort Gene Zijde, hoort de ruimte dat: 'Ik kan het niet. Het gaat niet.'

Er zijn altijd weer gevoelens in ons die omhoog komen en die mij belletten om het goede te doen, om liefde te zijn. Het gaat er niet om om liefde te geven, u hoeft niets te geven, u hoeft het alleen maar te zijn. Harmonisch te zijn, te denken, te voelen, en dan komt u vanzelfsprekend weer tot Gethsemane en dan staat u voor de mens en dan zullen we zien hoe nu de Christus, de Messias, het beeld gaf voor de mens, hoe te moeten handelen.

Als een ander bedriegt, hoeft u het niet te doen. Als een ander te lui is om naar de hemelen te kijken, dan doet u dat wel: u dorst, u verlangt.

Lezingen Deel 2 (L2.11256.11262)

68. Persoonlijkheid

De ziel als persoonlijkheid zet haar gevoel om in handelen en verhoogt gaandeweg haar gevoelsgraad tot een geestelijke persoonlijkheid.

Afbeelding: de persoonlijkheid van een mens die afstemming heeft op de eerste lichtsfeer, uitgebeeld in kunst door meester Jongchi. De edelgesteenten symboliseren de karaktereigenschappen van de mens die zich waarheid, rechtvaardigheid en harmonie heeft eigen gemaakt.

Opbouw van persoonlijkheid

Het opbouwen van een persoonlijkheid die afstemming heeft op de eerste lichtsfeer, een geestelijke wereld van liefde en harmonie, vraagt voor elke ziel in haar evolutie vele levens op aarde. Voordat al onze karaktereigenschappen

gesymboliseerd kunnen worden door edelgesteenten en ijle sferenbloemen, moet er meestal nog stevig gewerkt worden aan heel wat minder fraaie persoonlijkheidskenmerken.

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' beschrijft meester Alcar, de geestelijke leider van Jozef Rulof, hoe elke ziel vele levens achter elkaar werkt aan het opbouwen van haar persoonlijkheid. Vele mensen zijn nog bezig met het opbouwen van een stoffelijke persoonlijkheid, een gevoelsleven dat gericht is op de aardse materie. Zij werken dag in dag uit om hun aardse bezit te vergroten. Hierdoor zijn ze nog niet opgewassen tegen de stormen van het leven, want op elk moment kan dit bezit verloren gaan of gestolen worden.

Hoewel zij zich dikwijls weten op te werken op de maatschappelijke ladder om meer bezit te vergaren, is het gevoelsleven van vele mensen nog niet rustig, ze willen steeds meer. Ze hebben nog geen rem in zichzelf die zegt: tot hier en niet verder. Ze beseffen nog niet dat de aardse omstandigheden dienen om zich geestelijk bezit eigen te maken. Wanneer ze hun aardse bezit door omstandigheden verliezen, vallen ze meestal in een diepe put, omdat ze nog geen geestelijke persoonlijkheid hebben die hun opvangt.

Heel wat mensen beginnen daarna weer van voren af aan, want de rijkdom die ze bij een ander zien, willen ze ook bezitten. Zo gaan er vele levens voorbij waarin ze tachtig en negentig jaar oud worden, en alles wat ze in dat leven gedaan hebben, is het werken voor het vergroten van hun aardse bezittingen.

Elke ziel beleeft deze levens, omdat zij alleen door haar handelen bewust wordt van wat dat handelen oplevert. Door het beleven van levens waarin het aardse bezit verloren gaat, zal de ziel als persoonlijkheid leren hoe zij met de aardse materie moet omgaan zonder er zich door te verliezen. Zo zal zij leren de aardse middelen te gebruiken voor zover nodig, zonder steeds meer te willen. Hierdoor zal zij een geestelijke persoonlijkheid opbouwen die onafhankelijk wordt van aardse welvaart, en die in alle materiële en maatschappelijke omstandigheden rustig zichzelf blijft, omdat ze haar zekerheid gelegd heeft in haar innerlijke gevoelsleven in plaats van in de uiterlijke wereld.

Vele levens zijn nodig om een geestelijke persoonlijkheid te worden. Eerst bouwt men in een stoffelijke gevoelsgraad innerlijke krachten op om de materie te beheersen. Later gaan die innerlijke krachten over in een geestelijke gevoelsgraad, en worden ze ingezet om het leven te dienen en lief te hebben. Maar indien er nog geen innerlijke krachten in de stoffelijke gevoelsgraden werden opgebouwd, is er ook nog niets in te zetten voor de geestelijke evolutie.

Jozef Rulof illustreert dit op een contactavond aan de hand van een vraag die hij kreeg over de föhn, een wind die heel wat mensen op hun zenuwen kan werken en prikkelbaar maken. Sommige mensen worden er zwaarmoedig door en krijgen zelfs zelfmoordneigingen, omdat ze hun hoofd laten han-

gen. Jozef geeft aan dat wie geen sterke persoonlijkheid heeft opgebouwd, die ook niet kan inzetten om de stormen van het leven te weerstaan.

De ziel als persoonlijkheid

In de artikelen 'ziel' en 'gevoel' wordt beschreven hoe de ziel zich een gevoelsleven opbouwt door het beleven van vele levens op aarde. Hoe verhoudt zich dan de persoonlijkheid ten opzichte van het reïncarnerende gevoelsleven van de ziel?

De persoonlijkheid haalt bepaalde gevoelens uit het gevoelsleven en zet die om in gedachten of in handelingen. Zo kunnen we de persoonlijkheid zien als het scheppende handelende deel van de ziel. De ziel als persoonlijkheid handelt, waardoor men ziet wat er in de ziel aanwezig is. De ziel is meer dan haar persoonlijkheid, want er zijn nog veel gevoelens die in het onderbewustzijn blijven opgeborgen. Maar om nieuwe ervaringen op te doen die daarna gevoel worden, moet de ziel als persoonlijkheid handelen, iets doen.

Door het inzetten van onze persoonlijkheid worden we ons bewust van de aspecten die in onze ziel leven. Hierdoor kunnen we twee verschillende niveaus in onszelf onderscheiden. Er is het niveau van onze persoonlijkheid waarmee we handelen en ons bewust zijn van die gevoelens die we in denken en handelingen omzetten. En er is het niveau van onze ziel, dat door onze persoonlijkheid nog niet wordt gevoeld en begrepen, het niveau waarvan we ons dus nog niet bewust zijn.

Als de mens 'ik' zegt, bedoelt hij meestal zijn persoonlijkheid, dat deel van zichzelf waar hij zich persoonlijk van bewust is. Maar de mens is veel meer dan zijn 'ik', veel meer dan datgene wat hij al kent van zichzelf, van zijn ziel. Door onze vele levens worden we ons steeds meer bewust van wat er nog meer in ons leeft dan wat we al kennen.

Zo beleeft onze persoonlijkheid een evolutie, die ook beschreven kan worden in termen van 'gevoelsgraden'. Elke ziel zal eerst een stoffelijke persoonlijkheid moeten opbouwen, om daarna pas een geestelijke persoonlijkheid te bereiken. Tijdens deze ontwikkeling worden we ons bewust van ons reïncarnerende gevoelsleven, en voelen we dat onze ziel verder reikt dan dit ene aardse leventje.

Eerst werkt onze persoonlijkheid nog dikwijls tegen onze ziel in, omdat we ons nog niet bewust zijn van de aard van onze ziel. Wanneer we een ander mens leed aandoen, zal onze ziel ons vroeg of laat naar die andere ziel terugbrengen om dat leed in geluk om te zetten, omdat onze ziel in harmonie wil komen met al het leven om haar heen. Als persoonlijkheid vragen we ons dan af waarom wij toevallig in die situatie zijn beland, omdat we ons dan niet bewust zijn van het feit dat onze ziel ons zelf naar die omstandigheden

heeft gestuurd.

Op weg naar onze geestelijke persoonlijkheid

De meeste mensen leren hun persoonlijkheid pas kennen wanneer ze hun aardse leven verlaten hebben. In het hiernamaals staan ze voor de gevoelsgraad van hun persoonlijkheid als een wereld met licht of duisternis. Dan pas zien ze wat ze voor zichzelf hebben opgebouwd door hun aardse levens, en wat ze uit hun aardse leven naar het hiernamaals hebben meegebracht. Al hun materiële bezittingen zijn op aarde gebleven en alleen hun gevoel is overgebleven. Dan ervaren ze wat er overblijft van hun persoonlijkheid wanneer het maatschappelijke deel daarvan losgelaten moet worden. Als er al een geestelijk deel is opgebouwd, dan kan dat nu het heft overnemen. Of willen ze zich nog steeds beroepen op wat ze op aarde waren?

Een geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Zelanus, beschrijft hoe hij een godgeleerde van de aarde in het hiernamaals opving. Zelanus vraagt: 'Wie bent u?' De man antwoordt: 'Ik ben professor.' Zelanus zegt: 'U bent hier niets. U was godgeleerde, professor, doctor. Wat nog meer? Ziet ge nu, meneer, leven, dat dat professoraat, dat doctorschap en uw ingenieur-zijn, uw technisch wonderschap niets te betekenen heeft indien u van al dit leven het kleinste nog niet eert, niet lief kunt hebben, want gij hebt geen liefde. Gij hebt van reine, ruimtelijke, goddelijke vriendschap een moordkuil gemaakt door snauwen, grauwen, dikdoen, hoogmoed; en dat moet er nu uit.'

De man probeert zich nog af te sluiten voor zijn eigen bewustwording door te zeggen: 'Waar is God, waar is Christus, ik heb me voor Christus gegeven en God, ik heb de mensen tot de ontwaking gebracht om ze te laten zien wat er alles op de wereld leeft, ik heb mijn studenten ...'

Zelanus tracht de man zijn nieuwe realiteit onder ogen te laten zien: 'Ja, u hebt studenten gehad, maar u hebt ze gevoerd van de wal in de sloot, want uw filosofische leer had geen betekenis. Uw filosofisch gevoelsleven is duisterlijk afgestemd. Wat gij u eigen hebt gemaakt, meneer de professor, is professoraatschap. Dat boek, die letteren ... u hebt de taal mooi, machtig leren schrijven, u hebt verstand van godsdiensten der aarde, maar de goddelijke godsdienst als waarheid en welwillendheid, dat de liefde is, hebt u bewust gesmoord.'

Meester Zelanus vat samen wat er werkelijk toe doet als we in het hiernamaals aankomen: 'Kijk, zo zie ik, zo ziet mijn karakter, zo ziet mijn persoonlijkheid er op dit ogenblik uit. Heb ik waarachtige menselijke liefde?'

Bronnen

Opbouw van persoonlijkheid

Meester Zelanus verklaart op een lezing het schilderij dat bij het artikel 'persoonlijkheid' is afgebeeld. Hij spreekt over meester Jongchi en Wolff, dit zijn geestelijke schilders die via het medium André (Jozef Rulof) hun kunst op aarde brengen:

U krijgt vanmorgen de lezing 'De goddelijke persoonlijkheid voor de mens'.

Maar wij hebben, meester Jongchi en Wolff hebben de menselijke persoonlijkheid uitgebeeld in kunst. André heeft dat schilderij meegebracht voor u, zodat gij uzelf na de lezing kunt bewonderen hoe uw persoonlijkheid voor de eerste sfeer zal zijn.

Lezingen Deel 2 (L2.7261.7263)

De geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Alcar, vroeg aan Jongchi om de persoonlijkheid uit te beelden in kunst:

Tmeer daarvoor, omdat we vanmorgen de goddelijke persoonlijkheid betreden, gaf meester Alcar Jongchi zijn inspiratie en gevoel om u te laten zien wat Gene Zijde vermag op te bouwen, uit te beelden wanneer het gaat om ziel, leven en geest; iets vast te leggen voor de mens, maatschappij, mensheid en de God van al het leven. U zoudt aanstonds dit werk God kunnen noemen. Al het leven is daarin aanwezig. De edelgesteenten die u zult zien, zijn karaktertrekken van de mens die de waarheid, de rechtvaardigheid, de harmonie ten opzichte van Moeder Natuur en de ruimte heeft overwonnen en zich hierna eigen heeft kunnen maken.

Lezingen Deel 2 (L2.7265.7268)

Meester Zelanus legt uit hoe de mens al zijn karaktertrekken ruimte en licht kan verschaffen, door een natuurlijke harmonie in zijn voelen, denken en handelen op te bouwen. Op die wijze bouwt de mens dan aan de lichtsfeer waar hij na zijn aardse leven naar toe kan gaan. Dan wordt zijn persoonlijkheid lichtend:

En daar hou ik mij aanstonds aan vast, want ook gij als mens bouwt thans in het huidige en voor dit stadium het uitdijend bewustzijn. Gij

zendt ... dat zult ge straks beleven en dan kunt ge dat aan het symbool, de levensbokaal van de mens, aan de diamanten en edelgesteenten zien en bewonderen en hebt gij dan te aanvaarden: de mens bouwt door zijn goede, reine, zuivere en natuurlijke harmonie het uitzendend bewustzijn tot de sferen van licht! Ziet u. Ik ga er aanstonds op door en dan zult ge bewonderen en beleven dat ge elke karaktertrek ruimte kunt schenken, eerst dan spreekt de goddelijke persoonlijkheid voor de mens.

Lezingen Deel 2 (L2.7315.7318)

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' bespreekt meester Alcar de opbouw van de persoonlijkheid. Hij volgt hiervoor eerst een aantal zielen die nog geen reine liefde hebben:

Al die levens zijn dus nodig om daarvan iets te maken. Want wat leert de mens op aarde in één leven? Wat leert de mens in die eerste stoffelijke graden en wat leert de mens wanneer hij onbewust is? Van menselijke liefde weet hij niets. Wat de mens zich in het ene leven eigen maakte verknoeit hij weer in het andere leven, want er is nog steeds geen bezit, geen persoonlijkheid, geen bewustwording, geen reine liefde, alles is dierlijk.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8799.8803)

Deze mensen zijn vooral ingesteld om veel aards bezit te vergaren. Zij zullen dan ook beleven waar hun gevoel op ingesteld is:

Nogmaals, André, wat leert men in een kort aards leven op aarde? Ga al die mensenlevens eens na en zie hoe zij oud worden en het ene leven na het andere verknoeien. Zie, hoe zij leven en anderen het leven ondraaglijk maken. Hoe zij willen bezitten en de mens beliegen en bedriegen. Alles is slechts hartstocht, is ruw en grof en dat is geen geestelijk bezit. Vele malen heb ik je al duidelijk gemaakt hoe het leven op aarde is en wat de mensen ervan maken. Zeventig en tachtig jaren worden zij oud en wat hebben zij bereikt? Voor hun bezit, voor hun eigen leven en dat van hun kinderen hebben zij gewerkt, alleen daarvoor.

Maar praat met al deze mensen eens over liefde, dan zie je hoe zij hun schouders ophalen, hoe ze je uitlachen en voor fantast uitmaken, alleen omdat het voor hen te ongelooflijk, te onnatuurlijk is en zij van geen God in de hemel weten. Wat zij nodig hebben is veel aards bezit. Wat zij wensen is het geluk van de aarde en dat kan eenieder zich eigen maken en zal eenieder beleven, omdat hij dat beleven moet. Maar zij vergeten hun innerlijke leven, dat voortgaat, steeds verder en hoger en tot God te-

rugkeert. Volg al die mensen op aarde en zie hoe zij hun God vervloeken.

Van het ene leven gaan zij in het andere over en in al die levens volgen zij hun eigen weg, want in hen is dat gevoel en dat gevoel is hun zieleleven, hun geestelijke afstemming. Daarin en daardoor beleven zij, omdat dit een wet is, een natuurkracht en zij zullen ontvangen dat, waarnaar zij verlangen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8804.8818)

Omdat deze mensen steeds meer aards bezit willen, zullen zij vroeg of laat te gronde gaan. Zij moeten de innerlijke rem nog ontwikkelen die zegt: tot hier en niet verder. Hun persoonlijkheid moet nog leren tegenslagen in het leven te verwerken, zonder er zelf door vernietigd te worden:

Maar de mens gaat verder en steeds hoger klimt hij op de maatschappelijke ladder. Steeds hoger komt hij en dan heeft hij zijn doel bereikt. Doch dan, André, vallen zij en zullen in de diepte van hun eigen zieleleven terecht komen. Er is echter nog geen geestelijk bezit en zij zullen zich vergeten, doch met dat alles gaan zij te gronde. Dat is een wet en ligt vast, omdat zij nog niet zover zijn, dat hun eigen zieleleven hun een halt toeroept. Zij vallen en moeten vallen, om daarna weer van voren af aan te beginnen. Er zijn geen daden die met het hogere leven verbinding hebben, op niets kunnen zij terugzien. De ziel moet deze kracht bezitten, want in ons ligt de bescherming voor vernietiging, voor alles wat wij in het leven op aarde kunnen ontmoeten en beleven. In ons ligt er iets dat zegt: tot hier en niet verder, want ik voel en zie een ander leven, ik weet dat ik eeuwig voortga. Ik heb God lief en heb mijn Vader begrepen. Ik leef niet voor mijzelf, doch voor alle mensen, omdat al die mensen uit God en mijn zusters en broeders zijn. Ik heb geen hartstocht, geen vernietiging in mij en ik wil leven en mij gereed maken, om verder en hoger te kunnen gaan, want ik weet van een eeuwig leven af en wil het goede.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8821.8832)

In al die levens is de ziel bezig om zich bewust te worden van welke krachten haar voortstuwen:

De ziel is het die handelt en die vraagt en zichzelf al die vragen beantwoordt. De ziel kan en zal al die wonderen tot stand brengen, omdat dit het bezielende leven is. Dit is uit God en zal tot God terugkeren. Dit is het volmaakte en heeft een goddelijke afstemming en die afstemming zullen wij ons eigen maken, doch daarvoor zijn duizenden levens

op aarde en op al die planeten nodig, willen wij die hoogte bereiken. In al die levens op aarde zouden wij ontwaken en dit ontwaken geschiedt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8844.8848)

Door het beleven van vele levens bouwt de ziel gevoel op dat gericht is op aards bezit, op kunst, op aanzien:

Van het ene lichaam gingen wij in het andere over. In dat eerste leerden wij voelen en in dat andere leven maakten wij ons dat gevoel eigen. Wij leerden hoe te moeten praten en veel te kunnen praten, want dat is bezit. Wij leerden iets dat tot de kunst behoort en dat andere mensen niet kenden, nog niet als bezit droegen en gingen naar andere landen, om ook daar de mensheid te leren kennen. Maar wat wij kenden en innerlijk droegen was dát wat tot de aarde behoort. Al dat bezit was ons gegeven, was voor onszelf, om iets van onszelf te maken en dat geschiedde. Maar wat is het? Niets dan aardse persoonlijkheid. In ons lag echter geen geestelijke persoonlijkheid.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8849.8857)

Al die mensen maken zich de wijsheid van de aarde eigen. Met die aardse persoonlijkheid betreden zij later het leven na de dood, waarvoor zij nog geen geestelijk bezit hebben verworven:

De mens zwerft over de aarde en maakt zich dingen eigen die anderen niet bezitten en leeft zich uit. Maar waarvoor is dit alles? Ook dat is om te ontwaken en behoort bij het aardse leven. Maar daardoor en daarmee ging dat aardse leven voorbij en was er geen tijd meer voor iets anders. In dat aardse leven hadden zich al die mensen de wijsheid van de aarde eigen gemaakt. Doch wanneer zij gingen sterven, traden zij een ander leven binnen en voor dat leven hadden zij geen bezit. Dat leven was zoals zij zelf waren en innerlijk droegen en hun persoonlijkheid en het zieleleven betekent.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8858.8864)

Hun aardse persoonlijkheid hebben zij alleen ontwikkeld om op aarde te overheersen, om hun wil aan andere mensen te kunnen opleggen. Hoe meer aards bezit, hoe sterker hun aardse persoonlijkheid werd:

Weer terug naar de aarde om een ander gewaad te ontvangen, ging deze ziel in andere toestanden over en werd een heerser.

Want in al die levens was dit verkregen bezit geleerd en eigen gemaakt en dit behoorde tot de scheppende kracht die in dit zieleven aanwezig was. Doch dit betekende tevens ten onder gaan. Nog dieper wordt de val, nog groter het bezit. God gaf de mens alles en de mens maakte zich dat eigen. Dit eigen maken wordt de persoonlijkheid, doch die persoonlijkheid is aards, is grofstoffelijk en zij die daarin leven zijn de heersers in het kwaad, leven op aarde om te vernietigen. Hoe meer bezit, hoe groter de persoonlijkheid, hoe dieper hun val, omdat alles geen betekenis heeft in het leven na de dood.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8866.8872)

Al die levens zijn nodig om een persoonlijkheid te worden. Wanneer de ziel haar opgebouwde persoonlijke krachten gaat gebruiken om zich geestelijk te ontwikkelen, zal haar persoonlijkheid naar de geestelijke gevoelsgraad kunnen doorgroeien:

Toch is dit alles nodig om een persoonlijkheid te worden. Die krachten gaan echter straks in de geest over en eerst dan gaat de mens, gaan al die zielen aan een ander en hoger leven beginnen. Dan groeit en straalt hun innerlijke leven, dan is er iets in hen, wat hun voor dat dierlijke leven een halt toeroept en dat is dan het verkregen maar geestelijke bezit en de liefde die zij zich in dat aardse leven eigen maakten. Zo gaat het steeds hoger en steeds verder.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8873.8876)

Op een contactavond legt Jozef Rulof uit dat het opbouwen van een krachtige persoonlijkheid nodig is om weerstand te kunnen bieden aan de stormen van het leven:

Vraag van de heer Ton van Otterloo: „In een tijdschrift las ik, dat, wanneer er een föhn waait, dit zo'n vreemde invloed op vele mensen heeft. Erger is, dat vele mensen zich niet aan de sterke invloed van deze beruchte wind kunnen onttrekken. Ze worden onrustig of krijgen last van zwaarmoedigheid. Anderen zijn prikkelbaar, zij kunnen zich niet concentreren, want het denkvermogen neemt af. Lijders aan reumatiek, astma, hartziekten en dergelijke ondervinden echter niet méér hinder van hun kwaal dan anders. Eveneens is vastgesteld, dat zich tijdens een föhn verschillende andere complicaties voordoen. De gevreesde wind komt in een nog droeviger vorm tot uiting, namelijk in de neiging tot zelfmoord. Wat is dit? Weet u het?”

Jozef zegt: „Mijnheer van Otterloo, u zegt het zelf al: verschillende mensen hebben er last van, maar niet elk mens! En dat zegt, dat de mens met een sterke wilskracht, concentratie, niet bang is voor die föhn en zo kan die wind hem ook niet bereiken. Dit is het antwoord. De zwakke mens reageert anders en dit is te begrijpen, want deze laat het hoofd hangen. Ook hier beleven wij dat. Toen bij ons veertien dagen lang de zuid-wester, onze beroemde orkaan, waaide, had deze reeds vat op de mens. De mensen zeiden toen: „Ik ben er moe van, ik vind het heel erg, ik word er zenuwachtig van.” Anderen weer voelen zich er hevig door geprikkeld en nu zijn de poppen aan het dansen. Een ander zei, evenals ik: „Een heerlijk windje, een best stormpje hebben wij.” Moet je de vissers daarover horen! En hebben die vissers geen gelijk, als ze zeggen: „Ach kom moeder, is dat nu zo erg? Bang? Voor wat? Kan die wind iets aan je leven veranderen? Niks niet hoor, moeder!” Maar er zijn er, die er ziek van worden; het zijn hun zenuwen! Anderen lachen erom. En dat is de doodgewone mens, de natuurlijke mens, met het meer sterke karakter.

Nu uw bijzondere vragen. Poging tot zelfmoord ligt er dus achter. Dat is allemaal persoonlijk! De persoonlijkheid reageert nu en wel door de wind, de storm, die föhn, doch diezelfde föhn roeit de mensheid niet uit. De mens moet dit aanvaarden en er zich even tegen verzetten. Dan hebben die beruchte storm van ons en die föhn op ons leven geen vat meer. Maar u kent de mens al! De een bezwijkt door even kou vatten en de ander zoekt de Noordpool op voor de pret en het leuke ervan. Dat lijders aan astma en hartziekten nu niet méér last van hun ziekten hebben dan anders, komt doordat – luister nu goed – in de eerste plaats hun eigen ziektebeeld dan wordt overheerst en zij door die föhn op iets anders zijn ingesteld. Zij voelen hun ziekte zelfs minder, mijnheer van Otterloo, omdat zij er niet bepaald aan denken; de föhn heeft hen uit die concentratie geslagen. Wat dus voor de ene mens goed is en heilzaam kan werken, slaat de ander. Die persoonlijkheid bezwijkt dan en denkt dan aan zelfmoord! Omdat dit föhntje er is!

Maar lach er niet om, dames en heren, datzelfde föhntje is moordend en slaat uw leven. Ik denk, dat, indien wij deze föhn in ons westen hadden, er miljoenen mensen, de zwakken van geest, moesten worden opgevangen, omdat ze zouden bezwijken. Zó ontzettend is de invloed, die op uw persoonlijkheid beukt, dat gij dan zou moeten bewijzen, wat ge kunt en hebt in te zetten voor uzelf, ten opzichte van deze natuurwetten.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5522.5564)

De ziel als persoonlijkheid

De persoonlijkheid put uit het gevoelsleven:

Dat is een deel van uw gevoel, dat vanuit uw onderbewustzijn het dagbewuste menselijke nadert. En dat neemt u nu op door uw persoonlijk denken. Voelt u wel?

De persoonlijkheid is hier sprekende, put uit de diepe ondergrond, het gevoelsleven – dat is de kosmos in u – en daaruit komen gevoelens.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.4280.4283)

De persoonlijkheid brengt onze gevoelens tot gedachten:

Maar nu is de geest als gevoel het fundament, waarvan de persoonlijkheid denkt.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3164.3164)

Het gevoelsleven is het onderbewustzijn, en daarvan gaan er gevoelens over naar het dagbewustzijn waar deze gevoelens door de persoonlijkheid tot gedachten gevormd worden:

Als uw gevoelsleven iets te zeggen heeft, dan gaat het over naar uw dagbewustzijn en uw dagbewustzijn is de persoonlijkheid, dan is het al geboren.

Lezingen Deel 3 (L3.6914)

De persoonlijkheid is het scheppende handelende deel van de ziel:

De ziel handelt door haar persoonlijkheid.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1183)

Zo leert de ziel zichzelf kennen als een persoonlijkheid:

De ziel was hij zelf! Maar als een persoonlijkheid! Door tal van levens, heeft de ziel zich deze persoonlijkheid eigen gemaakt.

Maskers en Mensen (MA.29292.29294)

Door de persoonlijkheid is elk mens anders:

Elk mens is anders. Elke mens vertegenwoordigt een eigen wereld, een

eigen karakter, dat de persoonlijkheid is.

Maskers en Mensen (MA.29316.29317)

Men kan aan het kind al zien, wat er in deze ziel leeft:

Onfeilbaar komen deze wetten tot je bewustzijn. En soms twee of drie levens tegelijk. Van al die levens zuigt de persoonlijkheid gevoel in zich op. Er zijn levens beleefd, die niets te betekenen hebben. Miljoenen mensen beleven die eigenschappen. Miljoenen mensen beleven niets, omdat ze nog moeten ontwaken. Bruisende belevenissen dringen tot het dagbewustzijn door. Die willen beleefd worden. Die zijn ook niet tegen te houden, de ziel als de persoonlijkheid maakt ze zelf wakker. Hierdoor begint het leven. Als kind ga je zien, wat er eigenlijk in de ziel leeft. Het karakter heeft te luisteren, de persoonlijkheid zit eraan vast. Kunst, wijsheid, mystiek, hartstochten en geweld, vader- en moederschap, al die duizenden wetten treden thans op de voorgrond.

Maskers en Mensen (MA.37442.37454)

Op weg naar onze geestelijke persoonlijkheid

Na de aardse levens gaan we verder met onze persoonlijkheid:

Want achter de kist sta ik voor mijn eigen persoonlijkheid!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5722)

De persoonlijkheid heeft een gevoelsgraad:

De persoonlijkheid – voor ons leven de bewustzijnsgraad – is voordierlijk, dierlijk, grofstoffelijk, stoffelijk of geestelijk afgestemd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9826)

Welke eigenschappen van onze aardse persoonlijkheid kunnen we al inzetten voor onze geestelijke gevoelsgraad?

U moet nu leren denken: hoe kom ik aan het eind van dit leven? Maar wat haal ik uit dit leven? Wat kan ik erdoor verdienen? We blijven nog even in de eerste sfeer en ik ga direct terug naar de aarde. We gaan ten opzichte van de eerste sfeer, uw geestelijke persoonlijkheid zien – want daar gaat het immers om, na al deze lezingen, we zijn bijna aan het eind – om te zien wat u nog h er hebt en wat u straks, achter de kist voor uw geestelijkheid, uw goddelijke persoonlijkheid in u, kunt bezitten.

De mens die vooral zichzelf liefheeft, heeft ook na zijn aardse levens slechts een klein kringetje als levensruimte:

Indien u de maatschappij, indien u de middelen die u bezit, uw organisme liefheeft, dan hebt u maar slechts een klein kringetje, een klein kringetje, u hebt dat lichaam, u hebt dat organisme, maar meer ook niet.

Die ziel, die persoonlijkheid, dat gevoelsleven moet zich verruimen en dat kunt u door te denken en te voelen, en aan uw woord liefde te geven, harmonie, dan legt u, elke seconde legt u nieuwe fundamenten voor die geestelijke persoonlijkheid.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6728.6729)

Hoeveel van onze persoonlijkheid blijft er over als we het maatschappelijke deel wegnemen?

U moet eens uitrekenen wat er overblijft voor uw geestelijke persoonlijkheid wanneer u dat van de maatschappij losmaakt. En weet u dan waarvoor u leeft?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6369.6370)

Om dit te illustreren, beschrijft meester Zelanus het overgaan van een mens die zich op aarde een grote persoonlijkheid had toegemeten:

Toen kwam de godgeleerde. Ik ga vanuit de sferen naar de aarde terug en daar ontwaakt er een godgeleerde.

‘Goed, bent u wakker, mijn kind? Wie bent u?’

‘Ik ben ...’

‘U bent hier niets.’

‘Ik ben professor.’

Lezingen Deel 2 (L2.8121.8127)

Jozef Rulof (André, Jeus van moeder Crisje) had die geleerde op aarde gekend:

‘Jazeker, u was een heel groot geleerde. André heeft u ook gezien voor een tijd terug.’

‘Wie is dat? Wie is dat?’

‘Dat is een kind van de aarde, die uittreedt voor de meesters om u te bezoeken hoe dik, hoe diep gij in de narigheid zou zitten, want hij wilde weten wat uw geleerdheid u had bezorgd en had geschonken.’

‘Wie is dat?’

‘Dat is Jeus van moeder Crisje. Gij hebt geleerd, ge hebt u bekend gemaakt voor de wereld – nietwaar? – maar uw vrouw en uw kinderen sidderden van angst want de geleerde kwam binnen: ‘Stilte, als ik hier zit!’
Lezingen Deel 2 (L2.8128.8135)

Op aarde schreef de professor machtige boeken:

Hij ging naar het Oosten om Boeddha te leren kennen, hij sloot zich op in de kerkers om te willen weten hoe die godsdiensten reageerden ten opzichte van het menselijke hart en hij keerde naar het Westen terug, schreef machtige boeken, maar stond straatarm in het leven aan Gene Zijde achter de kist en voelt nog de spijkers van zijn eigen lamplendig bewustzijn.

Lezingen Deel 2 (L2.8136)

Hij was geleerd, maar hij had niet lief:

‘U was godgeleerde, professor, doctor. Wat nog meer? Ziet ge nu, meeneer, leven, dat dat professoraat, dat doctorschap en uw ingenieur-zijn, uw technisch wonderschap niets te betekenen heeft indien u van al dit leven het kleinste nog niet eert, niet lief kunt hebben, want gij hebt geen liefde. Gij hebt van reine, ruimtelijke, goddelijke vriendschap hebt ge een móórdkuil gemaakt door snauwen, grauwen, dikdoen, hoogmoed; en dat moet er nu uit. Buigt u nog niet?’

Met zijn spleet oogjes, want hij leefde veel in het Oosten, zijn Westers bewustzijn legde hij af, met zijn spleet oogjes begon hij al te beven en te

bibberen. Hij durfde mij niet aan te kijken, maar deed toch muisachtig. Hij denkt: dan zie ik tenminste iets. Is het een duivel?

Lezingen Deel 2 (L2.8137.8145)

De godgeleerde probeert zich te verdedigen:

‘Waar is God, waar is Christus, ik heb me voor Christus gegeven en God, ik heb de mensen tot de ontwaking gebracht om ze te laten zien wat er alles op de wereld leeft, ik heb mijn studenten ...’

‘Ja, u hebt studenten gehad, maar u hebt ze gevoerd van de wal in de sloot, want uw filosofische leer had geen betekenis. Uw filosofisch gevoelsleven is duisterlijk afgestemd. Ja, u zit niet in het land van haat want haten doet u niet. U hebt ook in dit leven geen mens gedood, maar u zit heerlijk in een slijkachtige mist – lekker – omdat ge zo dik waart, zo groot, zo alom bekend op de aarde, als kind van zon en maan. Men sprak over u, u werd ontvangen, maar de Christus stond buiten de deur en riep: “Waarom laat u Mij niet binnen?” Schreit u maar.’

Lezingen Deel 2 (L2.8146.8152)

En toen kwamen de eerste tranen:

En toen kwamen de tranen, maar die tranen die deugen niet. God en de ruimten, een meester gaat op dergelijke tranen niet in want we weten: ze zijn vals.

Wanneer ge straks ‘Jeus II’ leest, dan vraagt Jeus zich af: ‘Wat is eigenlijk schreien? Wat betekent het wanneer de mens zich leegschreit? Is dat erg? Is leegschreien erg?’ En dan zeg ik ook iets. Ik zeg tegen Jeus en Crisje, indien de mens waarlijk verdriet (heeft), waarlijk denken wil, gevoel heeft en dat gevoel wil verstoffelijken door het pak slaag, door leed en smart, dan schreit gij rustig en bewust uw vlees van de botjes. En wanneer ge zijt als een skelet dan zeggen wij aan Gene Zijde: ‘Dit leven heeft geschreid.’ Maar wanneer ge nog in welstand verkeert en wanneer ge hierna weer uw ogen durft te openen en de mens durft aan te kijken, is dat geen smart, want de diepe, werkelijke smart, dat wordt het één-zijn met de liefde, de vriendschap, de welwillendheid. Want nu wordt de mens door de ruimtelijke levenswetten onder het hart, die dan gestalten kregen en bewustzijn op de zonnevlucht, gedragen. Maar dan schrikt de mens niet meer voor Magere Hein en dan is er geen dood meer, dan is er alléén levensopgang, levensverruiming.

Meester Zelanus treedt de professor op deze wijze tegemoet om hem vrij te maken van zijn professoraat, om hem duidelijk te maken dat het er nu op aan komt om natuurlijk en duidelijk te beginnen denken, in liefde en waarheid, zonder hoogmoed:

En toen, daarna – aards gezien, stoffelijk gezien, geestelijk gezien ... U kunt het op aarde hier immers niet beleven want ge kijkt niet door de mensen heen, maar achter de kist is er van verbergen geen sprake meer en dan ligt de mens daar naakt voor ons. En toen prikten wij even de professor onder zijn menselijke verstand – zó kwamen wij – en hij schrok, hij schrok zó erg dat hij dacht dat een goddelijke bij hem had vergiftigd en gestoken. Maar wij kietelden hem bewust – heerlijk lieflijk – we waren bezig om hem een klein beetje op te wekken. We waren bezig om hem de prikkeling te geven voor het goede, duidelijke denken, en dat er geen sprake meer was van zich voelen als professor en geleerde. ‘Mens, gij hebt uzelf vergeten. Wat gij u eigen hebt gemaakt, meneer de professor, is professoraatschap. Dat boek, die letteren ... u hebt de taal mooi, machtig leren schrijven, u hebt verstand van godsdiensten der aarde, maar de goddelijke godsdienst als waarheid en welwillendheid, dat de liefde is, hebt u bewust gesmoord.’

Lezingen Deel 2 (L2.8174.8181)

Wie is er al bezig met karakteroefeningen?

Wie van u wil er gaarne geleerd zijn, om dan het leven te kraken en te mismaken? Wanneer ge arbeider zijt van uw baas, wees dan dankbaar dat ge licht bezit en dat ge niet méér in uw handen hebt dan uw eten en uw drinken. Want hebt u weer méér – nietwaar? – dan doet u er toch maar verkeerd mee want u smijt het weg, of u trapt daardoor juist een ander, en dat is uw Godheid.

Ik kan zo voortgaan, ik zal u straks enkele andere persoonlijkheden laten beleven die aan Gene Zijde kwamen achter de kist, die de eerste sfeer zó konden binnenwandelen. Maar zij die tussen het land van haat en het schemerland zichzelf hadden te zoeken, die zult gij beleven opdat gij uzelf zult leren kennen, opdat gij uzelf zult leren begrijpen.

Ge zult gaan aanvoelen dat gij alles en alles doet voor uw bokscerschap; u vecht. Zeker, kunst, hebben wij ontzag voor. Als een mens zich verdedigt

en slaat, die enorme wil inspant om zich door een ander geen pak slaag te laten geven ... Maar wat is dat? Waarom gaat ge in de eerste plaats dit mooie goddelijke mismaken?

Gij doet alles voor uw pianospel – nietwaar? – ge tingelt iedere dag. De vrouw, de kinderen mogen u niet storen want papa is bezig! 's Morgens om negen uur begint hij tot 's avonds tien uur, want hij moet zijn vingeroefeningen doen. Maar waar blijven de karakteroefeningen, innerlijk?
Lezingen Deel 2 (L2.8182.8195)

Het gaat meester Zelanus niet om de aardse bezigheden:

We hebben het niet meer over bokkers, over hardlopers, renners. We hebben het niet meer over de professoren en de geleerden. Wij hebben het over de reine, naakte, universele, makrokosmische mens, als Godheid, als een persoonlijkheid gezien, beleefd en aanvaard. En die ben ik, dat bent u en dat zijt gij en ten opzichte van uw kinderen, dat bent u voor de maatschappij, door uw woord, door uw handelen, uw taak.
Lezingen Deel 2 (L2.8329.8332)

Hoe sterk we onze geestelijke persoonlijkheid al opgebouwd hebben, kunnen we voelen aan de hand van één vraag: Heb ik waarachtige liefde?

Nu gaat ge waken over uw persoonlijkheid en nooit en te nimmer meer een verstoffelijking de wereld inzenden, en in geen geval een geestelijke uitstraling opbouwen die het andere leven vernietigt. U bent altijd bereid om de heerlijkheid van uw geestelijke ik door te geven aan de mens, het kind van God. U bent bezig om de maatschappij op te trekken, uw woord wordt wijsheid, uw woord krijgt 'Grote Vleugelen'. U krijgt straks uw liefde terug want ge zijt harmonisch, rechtvaardig bezig om de fundamenten te leggen voor de 'Grote Vleugelen' aan Gene Zijde. Dat is allemaal heel veel en dat is allemaal zo ontzagwekkend machtig. Maar nu de kern, het eenvoudige ikje te zien en te willen beleven, in handen te willen nemen en te zeggen: 'Kijk, zo zie ik, zo ziet mijn karakter, zo ziet mijn persoonlijkheid er op dit ogenblik uit. Heb ik waarachtige menselijke liefde?'

Lezingen Deel 2 (L2.9292.9298)

69. Deelpersoonlijkheden

Hoe ontstaan binnen één mens verschillende deelpersoonlijkheden met elk een eigen karakter, en hebben ze nut of vormen ze een gevaar?

Jeugdpersoonlijkheid

Het bestaan van verschillende delen binnen één persoonlijkheid kan volstrekt normaal zijn. Zo kan bij een aantal mensen een onderscheid gemaakt worden tussen de jeugdige persoonlijkheid en de volwassen persoonlijkheid. In het beroepsleven kan deze jeugdpersoonlijkheid ongewenst zijn omdat die onaangepaste gewoonten kan hebben, of een specifiek dialect spreekt.

Wanneer iemand na zijn jeugd verhuist naar een ander land waar men een andere taal spreekt, wordt het verschil meestal nog duidelijker. Wanneer de immigrant zich wil integreren, staat hij of zij voor de opdracht om in het nieuwe land een nieuwe (deel)persoonlijkheid op te bouwen die aangepast is aan de gebruiken van dat land.

Wanneer men dan later zijn geboortestreek weer bezoekt, komt gelukkig meestal vanzelf de jeugdpersoonlijkheid weer boven water, die niet alleen de streektaal spreekt, maar die ook herkend wordt door familie en vrienden. Anders voelt men zich in de eigen geboortestreek niet meer 'thuis'.

In de boeken van Jozef Rulof wordt zijn jeugdpersoonlijkheid 'Jeus' genoemd. Jeus spreekt Gelders, een dialect uit het oosten van Nederland. Wanneer Jeus na zijn jeugd naar Den Haag verhuist, een voor Nederlandse begrippen grote stad in het westen van het land, moet hij daar een nieuwe stadse persoonlijkheid opbouwen, die als 'Jozef' Standaardnederlands moet leren en die zich als taxichauffeur stadse omgangsvormen moet eigen maken.

Theo en Jack

Er kunnen ook verschillende volwassen persoonlijkheden naast elkaar bestaan binnen één mens. Die verschillende delen van de persoonlijkheid kunnen elkaar wel of niet in de weg zitten, en ze kunnen elkaar ook aanvullen.

Zo kende Jozef naast zijn stadse deelpersoonlijkheid ook een meer geestelijk gerichte deelpersoonlijkheid die in zijn boeken 'André' wordt genoemd. André is zijn spirituele kant, en die kon zich ontwikkelen tot grote geestelijke hoogte, omdat die zich niet meer hoefde te bekommeren om het maatschappelijke leven, wat Jozef voor zijn rekening nam. De naam André komt uit Frankrijk, hij kreeg die naam tijdens een vorig leven in dat land. De persoonlijkheid uit dat vorige leven is in zijn huidige leven een deelpersoonlijkheid.

In de boeken van Jozef Rulof zijn nog talrijke andere mensen beschreven, die meerdere deelpersoonlijkheden beleefden. Zo beschrijft Theo in het boek 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' hoe hij zijn tweede persoonlijkheid Jack leert kennen.

Theo moet als Nederlandse soldaat vechten in de Grebbelinie, een frontlinie in de Tweede Wereldoorlog. Wanneer hij in dat oorlogsgeweld ronddoelt, voelt hij dat Jack in hem naar boven komt. Dit is een andere persoonlijkheid die hij in zijn hele leven niet in die sterkte heeft gevoeld. Toch voelt Jack niet vreemd aan voor Theo. Later verneemt Theo dat Jack de naam is die hij droeg in zijn vorige leven. Jack is zijn gevoelsleven van toen, zoals hij zich voelde in zijn vorige leven.

Wanneer Jack in de Grebbelinie het dagbewustzijn overneemt, wordt zijn lichaam uiteengerukt door de explosie van een granaat. En hoe gek dit voor Theo ook klinkt, dat is precies waar Jack voor gereïncarneerd was. Wanneer Theo later op zijn leven terugkijkt, krijgt hij van zijn vader in het hiernamaals de uitleg waarom deze gewelddadige dood plaatsvond. Jack was een psychiater geweest, die heel zijn leven maar op één vraag was ingesteld: 'Overleeft de ziel elke lichamelijke schok?'

Jack was met deze vraag zelfs al vele levens lang aan het worstelen. Als wetenschapper wilde hij de mensheid het antwoord op deze vraag schenken, omdat het eeuwige voortbestaan van de ziel alle gevestigde kennis in een ander licht zou plaatsen. Maar het was meer geworden dan een wetenschappelijke studie, voor zijn reïncarnerende gevoelsleven was het een vraag geworden waar hij zich niet meer van kon bevrijden. Door de voortdurende gerichtheid op die ene vraag, heeft de ziel van Theo zelf de situatie opgezocht, waardoor de prangende vraag beantwoord kon worden met de absolute zekerheid van de eigen ervaring. Anders geraakte het gevoelsleven hier niet meer vrij van, en stond de geestelijk evolutie van zijn ziel stil.

De persoonlijkheid die deze vraag beantwoord moest krijgen, was Jack. Theo had zich nooit geïnteresseerd voor die vraag, die beleefde het leven als een onbezorgd kind. Daarom kwam op het beslissende moment Jack als deelpersoonlijkheid in zijn bewustzijn naar boven, want het was zijn moment, zijn tijd, de reden waarom Theo beroepsmilitair was geworden. Later ziet Theo dat het Jack was, die deze beroepskeuze had gemaakt, zonder dat Theo zich daar op dat moment van bewust was, want toen sluimerde Jack nog voor het grootste gedeelte in zijn onderbewustzijn. Maar voor deze cruciale beslissing werd er reeds gehandeld vanuit het gevoelsleven van Jack, omdat Jack daarvoor gereïncarneerd was.

Nadat Theo in het hiernamaals zijn leven verwerkt heeft, is het ook Jack die het voortouw neemt als de leidende persoonlijkheid. Theo is alleen voor dat ene leven belangrijk geweest, maar die heeft voor de geestelijke ontwik-

keling van zijn ziel verder geen betekenis meer. Als Jack heeft hij iets aan de mensheid te geven, hij wil nu zijn nieuw verworven kennis aan de wereld doorgeven, zodat ook de mens op aarde de onvergankelijkheid van de ziel leert kennen. Daarom maakt hij zich na het leven van Theo in het hiernamaals klaar om straks op aarde opnieuw te reïncarneren, om dan als wetenschapper dit bewijs te kunnen leveren.

Op het moment van de explosie was Jack voor vijfenzeventig procent aanwezig in het dagbewustzijn, hevig ingesteld op dat ene moment waarvoor hij terugkwam. Theo maakte op dat moment nog maar voor vijfentwintig procent deel uit van het dagbewustzijn, hij zag alles als in een droom.

In het hiernamaals zal Theo nog verder wegzinken, en zal Jack de honderd procent gevoelskracht gaan inzetten om de mensheid te dienen. In de sferen van licht in het hiernamaals is er uiteindelijk geen plaats voor meerdere deelpersoonlijkheden, die kunnen alleen nuttig zijn voor verschillende periodes of taken in het leven op aarde, zoals het beleven van de jeugd in een klein dorp tegenover het opvangen van de harde maatschappij in de stad, of het combineren van taak en goedmaken.

Jack weet zeker dat hij weer zal kunnen incarneren, omdat hij een bijdrage aan het geestelijke bewustzijn van de mensheid zal leveren, en die missie heeft voorrang op de zielen die alleen naar de aarde terugkeren om door het goedmaken zichzelf weer in harmonie met al het leven te brengen.

Wie in ons leest deze artikelen?

Op een contactavond werd Jozef Rulof de vraag gesteld hoe hij het machtige priesterschap van zijn vorige leven als Dectar in het oude Egypte in zijn latere reïncarnaties kon verliezen. Jozef antwoordde dat hij dat priesterschap niet verloren heeft, maar dat het als zijn deelpersoonlijkheid Dectar in zijn huidige leven nog steeds beschikbaar is.

Jozef voegt hier aan toe dat ook de vraagsteller deze werkelijkheden in zichzelf kan onderzoeken. Want waarom zit de vraagsteller in deze zaal en is hij geïnteresseerd in een leven na de dood en in het terugkijken in vorige levens? Wie is degene in de vraagsteller die zo scherp kan denken, die goede vragen stelt en een enorm verlangen kent om de boeken van Jozef Rulof te lezen?

Is dat de persoon die in Den Haag is opgegroeid? Die persoon volbrengt een maatschappelijke baan waarin hij wellicht niet zo geestelijk bezig is als tijdens het vragen stellen aan Jozef. En zijn jeugdige persoonlijkheid is wellicht ook niet zo in vragen over reïncarnatie geïnteresseerd. Misschien is de vragensteller eerder iemand uit de tempel van toen, die nu in deze zaal de kans ziet om zijn geestelijke studie weer op te nemen en voort te zetten.

Hoeveel deelpersoonlijkheden kunnen we in onszelf onderscheiden? In dit licht kunnen we onderzoeken hoeveel procent van ons gevoelsleven al wil deelnemen aan geestelijke ontwikkeling. En hoeveel eigenschappen in ons al harmonisch en universeel liefdevol zijn. Hoe groot is het deel van onze persoonlijkheid dat al in een lichtsfeer voelt, denkt en handelt?

Meervoudige persoonlijkheid

Op een andere contactavond schetst Jozef een situatie waarbij een deelpersoonlijkheid opdoemt, die een negatieve invloed kan hebben op de levensloop. Hij praat over een vrouw die plots niet meer tevreden is met haar financiële situatie, en die meer geld wil zien van haar echtgenoot. Er komt iemand van adel in haar omhoog, die centjes wil hebben.

Wanneer zij en haar man geen reïncarnatie kennen, kan dat natuurlijk voor problemen zorgen. In het ergste geval gaat de vrouw uitkijken naar een andere man, die haar meer rijkdom kan geven. Want als dame van adel heeft ze daar in haar gevoel toch recht op, met minder kan ze niet meer rondkomen.

Wanneer zij beiden begrijpen dat er een vorig leven naar boven is gekomen, dat haar deze nieuwe gevoelens geeft die er voorheen niet waren, kan deze nieuwe deelpersoonlijkheid terug verwezen worden naar daar waar hij of zij thuishoort, in het diepe onderbewustzijn. Hiervoor moet de vrouw in haar gevoelsleven de regie houden, en de toegang van deze deelpersoonlijkheid tot het dagbewustzijn beperken. Want niet elke deelpersoonlijkheid kan gebruikt worden in dit leven, vele delen zijn niet meer bruikbaar en moeten juist losgelaten en overstegen worden om in dit leven een verdere stap te kunnen zetten in de geestelijke ontwikkeling van onze ziel.

Nog grotere problemen kunnen er ontstaan wanneer er beïnvloeding komt van een persoonlijkheid die niet uit ons eigen onderbewustzijn voortkomt, hoewel men eerst wel zou kunnen denken dat het een eigen deelpersoonlijkheid is. Dan kan het verschijnsel ziekelijk worden. Deze problemen worden behandeld in het boek 'Zielsziekten van Gene Zijde gezien'.

In de huidige psychiatrie worden termen gebruikt als meervoudige of multiple persoonlijkheidsstoornis en dissociatieve identiteitsstoornis. Vroeger sprak men ook van gespleten persoonlijkheid. De psychiatrie en psychologie doorgronden deze stoornissen nog niet, omdat de wetenschap geen leven na de dood en geen vorige levens aanvaardt.

Splitsing van persoonlijkheid

In de boeken van Jozef Rulof wordt ook gesproken over het gevaar van een onbewuste splitsing van persoonlijkheid, waarbij een handeling slechts uitgaat van een deel van de persoonlijkheid, en de andere delen zich niet bewust zijn van die handeling.

Zo wordt bijvoorbeeld in het boek 'Maskers en Mensen' beschreven hoe de Nederlandse schilder Vincent van Gogh zijn aardse leven beëindigde. Hij bereikte een grote hoogte in zijn kunst, maar liep zich tegen zijn belevenissen te pletter. Toen greep hij naar een revolver en pleegde zelfmoord.

Op dat moment was het niet zijn hele persoonlijkheid die handelde. De trekker werd overgehaald door hoogstens tien procent van zijn persoonlijkheid, de rest van zijn karakter deed er niet aan mee. Als kunstenaar wist hij op dat moment niet wat hij deed. Er steeg iets uit zijn onderbewustzijn omhoog dat niet verder wilde leven, maar Vincent kon dit niet beredeneren, hij kende zijn eigen reïncarnatie niet, hij kon hierin niet denken, anders had hij kunnen praten met dat deel van zijn persoonlijkheid dat omhoog kwam en het vervolgens de juiste plaats kunnen geven in zijn kunstenaarsleven, zodat hij op deze wijze zijn aardse leven niet had hoeven te beëindigen.

Niet alleen zelfmoord kan op tien procent persoonlijkheid gebeuren, maar ook moord of andere vernietigende handelingen. Dat neemt niet weg dat de mens de gevolgen van deze handelingen zal ondergaan, omdat men zich niet kan verschuilen achter een deel van zijn persoonlijkheid, men blijft altijd volledig verantwoordelijk voor zijn eigen daden. Daarom is het zo belangrijk om alle delen van de persoonlijkheid te leren kennen, en te zorgen dat die onder één centraal beheer komen, een regie die voor de eigen geestelijke ontwikkeling werkt in plaats van die evolutie tegen te houden.

Dat ene ik

Wanneer Jozef Rulof voor het beleven van de diepste wetten van de kosmologie stond, moest hij eerst zijn deelpersoonlijkheden integreren zodat hij de volle honderd procent van zijn persoonlijkheid kon inzetten om deze wetten te kunnen aanvoelen. Al het gevoel dat hij kon mobiliseren moest op deze taak gericht worden, alle gedachten moesten dit machtige werk gaan dienen. Voordien waren zijn verschillende deelpersoonlijkheden nuttig om zich elk te kunnen specialiseren in een bepaald deel van zijn leven, maar nu moest al die gevoelskracht gebundeld worden.

Jozef zegt dat wij allemaal voor deze taak komen te staan, ten laatste wanneer we de sferen van licht willen betreden. Daar kunnen we niets meer aanvangen met verschillende delen van onze persoonlijkheid die ieder een

eigen kant op willen wandelen, daar moeten alle gevoelskrachten deel gaan uitmaken van dat ene ik dat ons doet groeien in bewustzijn en liefde.

Bronnen

Jeugdpersoonlijkheid

Wanneer Jozef Rulof volwassen is geworden, praat hij geregeld tot zijn jeugdpersoonlijkheid 'Jeus':

Hij praat tegen het deel van zijn persoonlijkheid, dat „Jeus” heet.
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.162)

Meester Zelanus heeft de jeugdpersoonlijkheid 'Jeus' uitvoerig beschreven in de biografie van Jozef Rulof 'Jeus van Moeder Crisje'. Op een contactavond zegt hij hierover dat hij bij het schrijven van het eerste deel van de biografie 'erg speels' was, om het speelse karakter van Jeus uit te kunnen beelden. Voor het schrijven van deze biografie heeft hij dialect moeten leren, om recht te doen aan de lieflijke taal van Jeus. Ook om Jeus 'op te trekken' naar het mediumschap moest hij tot Jeus spreken in de taal van zijn jeugdige leven, zodat Jeus de meesters als vertrouwd aan zou voelen:

En dan, ik was erg speels. Ik zei net zo vaak als Jeus 'gadverdikke, dat mot ter nog bij komme.' De mens kijkt: de meesters spreken dialect. Ja, wij moesten en zouden, of we hadden dit leven niet kunnen optrekken. En dan, daarbij is dat de lieflijkste taal van al de talen die we hebben leren kennen. Waarom? Omdat nu het leven spreekt. Zijn niet vele lieflijkheidjes juist in het dialect? Dat heb ik mij eigen moeten maken.
Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3467.3475)

Elke mens bezit het kinderlijke in zich:

Dat heeft eigenlijk elk mens te beleven. Doe aan kunst en gij zijt het! Hoeveel karaktertrekken bezit de mens niet? En die hebben hier een eigen leven én een eigen persoonlijkheid gekregen én, een eigen zelfstandigheid waardoor gij uzelf kunt leren kennen. Elke mens bezit het kinderlijke dat nooit sterft, maar dat ééns het volwassen bewustzijn krijgt of gij staat nog steeds op een dood punt. En het is wonderbaarlijk tevens, wie dat kinderlijke nu verloren heeft, zich dus in alles volwassen voelt,

mist dat schone, dat reine gevoelsleven, waardoor dé mens lieflijk is, het kind blijft van Christus. Heeft Christus daar niet over gesproken?

„Laat dé kinderen tot Mij komen, want hun behoort het rijk der hemelen” ... ís nu „Jeus” voor André ... maar ook dat kind staat voor de Kosmologie en heeft zich de wetten ervoor eigen te maken.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.424.431)

Wanneer ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’ beleefd gaat worden, doet ook de jeugdpersoonlijkheid Jeus zijn best om Standaardnederlands te praten, want met zijn dialect kan men nu niets meer beginnen:

„Natuurlijk, ik heb het toch gezien.”

„Fijn is het, dat wij nu ook volkomen van het dialect af zijn. Wij hebben thans met onze jeugd niets meer uit te staan en gaan nu bewust verder.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.5277.5279)

Theo en Jack

In het boek ‘Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven’ vertelt Theo’s vader waarom we zo weinig weten over onze vorige levens. Hij had het gevoel om dokter te worden, maar dat lukte niet, omdat hij gereïncarneerd was om goed te maken. Zijn tweelingziel Angelica verklaart hem dat hij in een vorig leven dokter was, en dat die medische interesse in het nieuwe leven als gevoel is overgebleven:

„In een vorig leven op aarde was ik dokter, Theo. Lach nu niet, ik spreek de heilige waarheid uit. In dat leven leerde ik jou kennen, we werden vrienden. Je heette toen Jack. Begrijp je nu, waarom ik in dit leven het verlangen had dokter te worden? Maar het moest niet zijn, ik was hier om goed te maken.”

„Maar vader, als dat zo is, waar is dan die kennis gebleven, die u als dokter toch bezat?”

„Angelica zegt, dat de ziel bij haar geboorte op aarde het nieuwe leven moet beleven en dat daarom het verleden oplost. Als wij wakker worden in de moeder en gedurende de tijd, dat we tot kind groeien, zakt het verleden in ons weg en komt het nieuwe leven met z’n nieuwe wetten daarvoor in de plaats. Wel blijft het deel uitmaken van ons bewustzijn,

maar het is dan gevoel geworden.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1509.1518)

De vader van Theo kan deze wetten verklaren dankzij de beelden die hem getoond worden door zijn tweelingziel Angelica. Angelica laat zien dat als een mens zich op één vraag instelt, de ziel als mens zichzelf naar het beantwoorden van een dergelijke vraag stuurt door het beleven van een toestand die hier antwoord op geeft:

Angelica heeft me die beelden getoond, al in vorige incarnaties zocht jij erachter te komen wat de ziel ervaart, als zij plotseling door een ongeval bijvoorbeeld uit het lichaam wordt gerukt. Het lijkt zonderling een dergelijke manie te bezitten, maar hier in de sferen van licht lacht men er niet om. Zij weten, dat wij mensen altijd de gevoelens zullen volgen, die ons leven en ons gehele wezen in beslag nemen. Wel moet de mens weten wáárom hij in een of andere richting zoekt. Is het om de studie, zoals bij jou het geval was, of daarentegen om de sensatie? In het laatste geval wint de mens geestelijk niets, maar staat hij stil in zijn ontwikkeling.

Ik noem je als voorbeeld een groep mensen, die zich eveneens met jouw probleem bezighouden, namelijk die uitvinders, welke elke dag hun leven op het spel zetten om de mensheid iets te schenken. Zij bereiden zich eigenlijk steeds op hun dood voor. Ook in hen komen dan vragen op als deze, wat er met hen geschieden zal als de uitvinding, waaraan zij werken, hun eens noodlottig zou worden. Waarheen dan hun zieleleven vaart, willen ze weten. Leeft nu het verlangen om dit te weten diep in een mens, komt het steeds en steeds weer in hem terug, zodat het een deel wordt van de mens, dan roept het wetten wakker, d.w.z. men komt de een of andere dag, in het een of andere leven voor de vervulling van dit verlangen te staan, men beleeft dan het uiteenscheuren van het lichaam en het met een schok vrijkomen van de ziel; de mens is dan zelf wet geworden.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1528.1538)

Deze wetten worden in het leven geroepen door de menselijke wil:

Maar het beleven van Theo uit het boek „De Grebbelinie” nu, is zuiver geestelijke wetenschap. Hij wilde dit beleven en nu staat de menselijke „wil” ingesteld op het gebeuren.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5282.5283)

Jozef zegt nog: „Alles, wat wij door onze bewuste „wil” doen en met onze geest, dus voor het leven aan Gene Zijde willen beleven, gebeurt ook en dat is ook voor ons leven op aarde.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5286)

Wanneer Theo op zijn leven terugkijkt, voelt hij dat het Jack in hem was die het gewichtige besluit nam om beroepsmilitair te worden:

Nu ik mij instelde op het besluit, dat me de militaire staat als beroep deed aanvaarden, kwamen de gevoelens weer in me, die me daartoe brachten.

Ze kwamen niet uit mezelf voort en toch weer wel! Het was alsof er twee persoonlijkheden in mij huisden, waarvan de een de ander overheerste en zijn wil opdwong. Die ene, de zwakkere, heette Theo. Hoe was de naam van de ander? Toen kwam de naam Jack in me. Was Jack die ander? Dan zou hij me dus in de betekenis kunnen voeren van m'n gewichtige besluit om beroepsmilitair te worden.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.3403.3410)

Jack wou alles van de ziel te weten komen in zijn leven als psychiater. Hij wilde vooral te weten komen of de ziel alles kan doorstaan, ook een vreselijke lichamelijke schok. Hij praatte hierover in dat leven met zijn vrienden Angelica en haar man, die later in het leven van Theo zijn vader werd:

Als het waar is, wat jij aanneemt, dat we meerdere levens bezaten, staat daar dan tevens mee vast, dat de ziel niet te vernietigen is? Ook niet door een verschrikkelijke schok, die het lichaam in stukken scheurt? Zo het waarachtig waar is, dat we meer dan een leven krijgen, wordt het voor mij nog maar moeilijker. Immers dan liggen in de ziel dus ook nog de machtig vele indrukken vast, die de mens in al die vorige levens opdeed. Het duizelt me, als ik er maar even aan denk, wat dat weer voor nieuwe problemen inhoudt.

Hoe dan ook – het blijft machtig schoon het zieleleven te volgen, trachten te peilen, te ontraadselen. Als het zo is, wat je denkt, dat wij meermalen geleefd hebben en nogmaals kunnen terugkeren, dan zou het me intens gelukkig maken. Ik wil dan terugkeren in het leven, telkens en telkens, tot ik alles weet van de menselijke ziel. Alles wil ik ervoor doen. Mezelf geven, als het moet. Verliezen wil ik mezelf, m'n lichaam uiteen laten scheuren om er zo achter te komen wat dan de ziel beleeft.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.3667.3677)

Wanneer Theo achteraf zijn aardse leven analyseert, voelt hij dat Jack steeds meer ging overheersen in zijn innerlijk, naarmate de gebeurtenis die tot de studie van Jack behoorde, naderbij kwam. Jack ging uiteindelijk Theo overheersen, omdat de sterkst uitgebouwde persoonlijkheid het voortouw neemt:

Als Jack is er maar één doel, dat mij drijft. Ik heb het leven gekregen om goed te maken en om te beleven. Voor dit beleven sta ik thans. Mijn leven van Jack, die een geleerde is, stijgt boven mijn bewustzijn van Theo uit. Maar straks zullen ze in elkander overgaan. Dat voel ik nu. Dan – na het gebeuren dat me wacht – zal het leven van Jack geheel overheersen, en dit is mogelijk, doordat ik in het leven van Theo niets heb beleefd, dat mijn ziel schokte. Ik ga nu dieper voelen dan voorheen en ik ben daar vader zeer dankbaar voor. Het is enorm leerzaam wat ik te voelen en te verwerken krijg.

Het wordt me meer en meer duidelijk, dat het niet Theo is, die dit beleven wil, maar Jack. Theo bezat geen gevoelens als geleerde, hij wist van deze studie niets af, dat behoorde Jack toe.

In dit laatste leven op aarde ben ik Theo en behoor ik vader toe. In dat andere leven bestond er echter ook een band tussen ons, hij was toen mijn vriend. Zo is het mogelijk, dat hij me nu helpt, wat anders wellicht onbestaanbaar zou zijn gebleken. Hoe ingewikkeld de mens is, wordt mij thans duidelijk.

Het is stil geworden in Jack. Theo maakt nog maar voor vijftwintig procent deel uit van de honderd, die ik ben. Voor hem is er geen oorlog of verschrikking, hij ziet alles als in een droom. Jack daarentegen is hevig bewust, hij staat op één punt ingesteld en maakt zich voor het beleven gereed. Vader heeft hem hierbij geholpen. Het is nu wachten op de dingen, die geschieden zullen.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.4042.4062)

Ook in de sferen van licht bouwt Jack verder op levens met een geestelijke betekenis:

Jack zal Theo geheel gaan verdringen, straks als de laatste zijn leven afgemaakt heeft. Jack brandt van verlangen om te gaan beginnen, hij wil verder aan zijn studie, iets doen voor de wetenschap en dus voor de mensheid.

Van die beide persoonlijkheden in mij is het Jack, die iets goeds, iets nuttigs te brengen heeft. In de sferen bouwen we slechts voort aan de levens waarin we ijverden voor een taak, een opgave, die geestelijke betekenis heeft. Daarom móet het leven van Theo in mij wegzakken, want hij heeft de wereld niets te brengen, hij beleefde het leven gelijk een klein, onbezorgd kind.

O, hoe duidelijk en werkelijk is alles. Het harde, rusteloze streven van Jack om de ziel te leren kennen, in het belang van de lijdende mensheid, heeft hem tot een persoonlijkheid gemaakt, die in elk verder leven krachtiger werd. Het is déze persoonlijkheid, deze gevoelswereld, deze Jack, wiens wil om te dienen, wiens bezieling andere persoonlijkheden in mij verdringt. Hij is het ook, die eenmaal in de sferen dadelijk naar de wegen zoekt, die hem kunnen brengen naar de vervulling van zijn idealen. Het zou niet anders mogelijk zijn.

Ik wil studeren, vader, alles weten wat mijn geest verwerken kan. Wellicht zal ik dan eens mogen terugkeren naar de aarde. Ik hoop het zo, vader. Ik verlang naar niets anders, dan naar de nieuwe geboorte. De wetenschap wil ik helpen, haar mededeling doen van alles, wat ik hier over de mens en zijn zieleleven ervaren mag.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.4398.4412)

Jack wil opnieuw reïncarneren om de mensheid geestelijke kennis te brengen. De vader van Theo legt uit dat dit verlangen wetten in beweging brengt waardoor hij zal reïncarneren vóór andere zielen, die slechts op zichzelf staan ingesteld:

We krijgen onze levens om er ervaring in op te doen, om onze verkeerde eigenschappen te bevechten en om het bedreven kwaad goed te maken. En de laatste drie levens, die ons toebedeeld worden, zijn er om ons het geestelijk evenwicht te doen vinden. We herstellen ons dan van al het machtige, dat beleefd is, en maken ons het hogere bewustzijn eigen. Kun je de orde hierin voelen?”

„Ik begrijp u, vader, maar ik wil nog lang over dit machtige nadenken. U kunt zich thans dus geestelijk bewust noemen, vader?”

„Ja, mijn jongen, ik mocht me dit eigen maken. In vorige levens eraan begonnen, kon ik er in m'n laatste leven op aarde in overgaan.”

„Als ik alles goed begrijp, vader, bent u al verschillende malen aan deze zijde geweest om van hieruit naar de aarde terug te keren.”

„Dat is geschied. Van God kreeg ik deze genade. Angelica mocht het beleven en miljoenen met ons.”

„Maar is dan het leven op aarde zo makkelijk te ontvangen?”

„Als we bezig zijn aan ons bewustzijn, als wij willen dienen en het verlangen in ons is op aarde werkzaam te zijn, dan roepen we een wet wakker en deze gaat zelfs voor alle andere wetten.”

„Is dat door God, vader?”

„Door de kosmische wetten van goed en kwaad, Theo.”

„Waarheen voert mij dit weer, vader?”

„Ik zal het je uitleggen. De wet, die we wakker roepen, stuurt ons naar de aarde terug, en wel om daar de schaal van het goed en het kwaad in evenwicht te houden. Deze wet is zo belangrijk en gaat dáárom voor alle andere wetten in vervulling, omdat er, je voelt het, van de aarde weinig of niets terecht zou komen, als daar de hogere bewustzijnsgraden niet leefden. Voel je wat dit zeggen wil?”

„Als ik het goed begrijp, is het dus zo dat, als ik het goede wil en een ander het slechte, ik vóór hem ga en het leven daar ontvang?”

„Je raakt de werkelijkheid wel, maar niet geheel. De op het duister afgestemde zielen hebben niets te willen, zij móeten terug. Hun afstemming eist dat; hoe zouden ze hoger, verder willen komen, als hun het leven op aarde onthouden werd? Maar wat zou er geschieden als deze duistere zielen op aarde gingen overheersen?”

„God zorgt dus voor evenwicht?”

„Ja, door Hem gaan we in de wetten van leven en dood over. We ontvangen dan een taak op aarde en weldra worden we daar aangetrokken.”

„Maar hierover heb ik toch op aarde niets gelezen, vader, is het wel?”

„Nee, deze wijsheid is daar nog niet. Ze zou er niet begrepen zijn, want ze raakt de kósmische wetten. Straks echter komt deze wijsheid op aarde, ze wordt er door de meesters zélf gebracht.”

„Voor de nieuwe tijd dus, die thans in aantocht is?”

„Daarvoor, mijn jongen, en eenieder van ons in de sferen van licht is bereid alles van zichzelf ervoor in te zetten.”

„Ook ik wil werken, vader, de meesters helpen bij hun taak. Maar dan moet ik zeker nog heel veel leren?”

„Zeker, mijn jongen, je zult echter zo ver komen. Ga er rustig aan beginnen, je zult dan straks gereed zijn als je voor je taak de wetten ontvangt. Je moet echter eerst nog voor Angelica en haar meester werk verrichten.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.6246.6285)

Dat werk is het schrijven van het boek ‘Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven’. Daarin beschrijft hij zijn eeuwenlange studie:

Ik ging de ziekteverschijnselen na, die als gevolg van opgedane schokken lichaam en ziel aanvraten. Leven na leven was ik met dit onderzoek bezig, steeds vorste ik verder en dieper, maar zelfs in mijn leven als geleerde kwam ik niet tot de totale kennis.

In mijn laatste leven onderging ik zelf de geweldigste schok, die een mens ondergaan kan, het uiteenspatten van mijn eigen lichaam. Het was de vervulling van een wens, die mij in al die levens van onderzoek begeleid had. Aan den lijve wilde ik de schok ondervinden, want zo dacht ik tot weten te komen en het doel van mijn eeuwenlange studie te bereiken.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.2719.2723)

Een dergelijke eeuwenlange studie kan niet in één leven uitgevoerd worden:

In één leven zou dat onmogelijk zijn. Een mensenleven is al te kort om één kwade eigenschap in een goede om te zetten. En hoeveel eigenschappen maken niet deel uit van ons karakter? En zou ik me in één simpel leven tot een hoogte in de kunst, in de wetenschap kunnen opwerken? Kan ik me in één leven een wereld van gevoel eigen maken? Zou ik me in één leven kunnen gereedmaken voor een hemel? Miljoenen wetten re-

geren Gods leven, ik moet ze álle bewust kennen – kan me dat in vijftig, zestig jaren gelukken?

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.6602.6608)

Wie in ons leest deze artikelen?

Op een contactavond komt een toehoorder terug op een lezing die door meester Zelanus is gegeven. Daar werd gesproken over de vier deelpersoonlijkheden die in het leven van Jozef Rulof te onderscheiden zijn: Jeus, Jozef, André en Dectar. Dectar is de priester uit het oude Egypte, die in het boek 'Tussen Leven en Dood' wordt belicht. De toehoorder begrijpt niet hoe deze ziel in latere levens de mystieke kennis van Dectar verloren heeft:

(Meneer in de zaal): 'Ik zou even terug willen komen op de lezing van vorige week zondag.' Ja. 'Daar is gesproken geworden over de vier persoonlijkheden in de persoon Jozef.' Prachtig. 'En er werd gesproken over Dectar', ja, 'die het priesterschap in de tempels gehad heeft en de 'Gevleugelde' was.' Ja. 'Over André, Jeus en Jozef.' Ja. 'En als we nu die 'Gevleugelde' Dectar eens nemen als priester', ja, 'dan is het eigenlijk onverklaarbaar hoe hij in al die levens zijn priesterschap heeft kunnen en moeten verliezen.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2772.2780)

Jozef antwoordt dat hij dat priesterlijke gevoelsleven nooit heeft verloren:

Heeft hij niet verloren!

(Zaal): 'Nee.'

(Meneer in de zaal): 'Dectar niet.'

Wat is priesterschap? Wat is dat?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2781.2785)

Jozef koppelt deze vraag terug naar de toehoorder:

Wie verlangt er in u om hier te zitten, wie is dat van u?

(Meneer in de zaal): 'Ikzelf.'

Deze die hier in Den Haag geboren is?

(Meneer in de zaal): 'Nou, waarschijnlijk niet.'

Daar heb je hem nou. Dat is misschien ook iemand uit de tempel, meneer, want u kunt scherp denken, u stelt goeie vragen, u kunt scherp denken, maar u hebt een enorm verlangen gekregen om hier in dit leven, nu, die boeken te lezen, naar mij te luisteren. Meneer, hebt u dit hier in Den Haag geleerd?

(Meneer in de zaal): 'Nog nooit.'

Daar heb je het nu. Die Dectar in mij, dat is de mystiek, dus eigenschappen in mijn gevoelsleven nu, die openstaan voor mystiek.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2786.2795)

Hoe groot is het deel van onze persoonlijkheid dat zich al geestelijk wil verrijken?

Ik zeg tegen meneer van Rossen zo-even, ik zeg: 'U heet Nico, niet?' Nu, deze, deze die nu die man is, die heeft te maken met dat kind van vroeger. Deze persoonlijkheid luistert en wil dorsten, maar die man, dat kind van vroeger leeft nóg in hem. En zou u denken dat dat kind ook al bewust is? Vecht u niet dagelijks tegen gevoelens van vroeger die nog in u leven en die nog lang geen mystiek willen? Zijn er geen gevoelens in u, dames en heren, die het nog doodgewoon vinden, maar nog lang niet deel uitmaken van geestelijk onderzoek? Zijn al die gevoelens in u aan het dorsten geslagen, hebben die honger? Wie zit hier te luisteren? Maar daar zit veel in. Maar (dat) bent u allemaal. En zo, zegt meester Alcar, gaat ge uzelf begrijpen. En wij hebben te maken met je jeugd. Doet u nu en dan niets dat afstemming nog heeft op uw jeugd of voor twintig jaar terug toen je links en rechts van u afsloeg? En wat gaat nu die ... Wilt u zeggen dat al die karaktereigenschappen van vroeger, de tijd, tien jaar terug, twintig jaar terug, dat die al deel uitmaken van dat willen en dat dorsten?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2823.2837)

Wellicht laten we slechts een deel van onze persoonlijkheid de maatschappelijke taak afhandelen waarmee we ons dagelijks brood verdienen:

En meneer en mevrouw, en dat bent u allemaal, hebt u in uw eigenschappen alles zover gebracht dat al uw eigenschappen geestelijk harmonisch zijn? Zitten die hier allemaal? 'Dat kunt u de kat wijsmaken', zegt Frede-

rik, 'maar dat bestaat niet.' Is dat niet eerlijk?

(Meneer in de zaal): 'Jazeker.'

U hebt twee, tien, twintig persoonlijkheden, die hebben een naam. U bent in uw werk die, maar bent u in uw werk net zo geestelijk waarachtig als onze leer ons zegt dat wij hebben te doen, hebben geleerd?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.2867.2873)

Meervoudige persoonlijkheid

Soms kan een deelpersoonlijkheid voor problemen zorgen:

Vandaag heet u wel Mientje of Anneke, maar over veertien dagen hebt u plotseling van die gekke allures, en dan begrijpt uw man u niet meer want dan is het: mevrouw Anna. (Jozef praat deftig.) Dan zegt ze: 'Ik wil iets anders.' Dan komt er iets hoogs, iets van adel komt er voor de dag.

En dan zeg je: 'Zeg, hoe kom jij aan die gekke gedachten?'

'Centjes!'

En als de man me dan niet begrijpt en zij begrijpt het niet, dan komt dat nog sterker tot bewustzijn, en dan krijgen we ruzie. Dan zegt ze: 'Ga weg, gierigaard.' En als de vrouw niet sterk in haar liefde is voor het huisgezin, dan kijkt ze naar de ander die wel centjes heeft. En dan zeggen wij: 'Wat een mirakel, of een merakel is dat. Ze loopt zomaar weg.' Meneer, maar het kan haar verleden zijn. Want ze begrijpt zichzelf niet.

Nu zul je wel denken: Die praat alles goed. Maar zo diep is de mens.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.10413.10426)

De mens die de wedergeboorte niet aanvaardt, leert de persoonlijkheid niet volledig kennen:

(Meneer in de zaal): 'De maatschappij wil zoiets nog niet aanvaarden.'

De maatschappij kan het toch ook niet aanvaarden.

(Meneer in de zaal): 'Nee, natuurlijk niet.'

De psycholoog zegt: ‘De mens is voor het eerst op aarde. Als een kind geboren wordt, is dat voor het eerst. Want God maakt nog altijd nieuwe zieltjes.’

De psycholoog staat machteloos en kan de wedergeboorte niet aanvaarden.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.10428.10434)

Splitsing van persoonlijkheid

In het boek ‘Maskers en Mensen’ vertelt Frederik hoe René hem de zelfmoord van Vincent van Gogh verklaart. Van Gogh had zijn leven niet op die wijze moeten beëindigen, als hij dieper had kunnen doordenken:

„Van Gogh,” zegt hij, „had zijn leven niet behoeven te verliezen, indien hij had kunnen denken. Maar die ziel dacht verkeerd. Datgene waaraan hij had moeten denken, kwam niet in hem op.”

Maskers en Mensen (MA.28407.28409)

Toen Van Gogh naar een revolver greep, wist hij niet dat hij zich zou vernietigen:

Van Gogh beleefde zijn kunst door zijn ziel en tóch, wie zegt ons, dat hij zijn ziel op volle kracht liet spreken? Ik zie het anders. Van Gogh beleefde de kunst, maar liep zich door zijn belevissen te pletter. Toen greep hij naar een revolver en schoot zich door z'n hoofd. Ik wed met je, Frederik, dat hij niet wist, dát hij zich vernietigen zou, want dan doe je het niet. Voel je, wat ik bedoel?”

Maskers en Mensen (MA.28412.28417)

Slechts tien procent van zijn persoonlijkheid haalde de trekker over:

Ook van Gogh wist op het ogenblik van zijn daad niet wat hij deed. Op het ogenblik van zijn val, dwong iets hem in die toestand, doch hij als kunstenaar en persoonlijkheid stond er buiten en had naar zichzelf kunnen kijken. Maar omdat hij de wetten niet kende, sloeg hij zichzelf neer. En dat is de wereld voor de „Ziel” en de ruimte voor onze „Geest”! Voor Vincent was het een splitsing van persoonlijkheid. Hij kon zijn toestand niet beredeneren, omdat hij niet kon denken, want dan spreek je met je eigen leven en heeft ook het andere leven iets te zeggen! Wist je dit, Frederik? Toen stond Vincent voor zélfmoord, doch slechts povertjes, ik

bedoel, voor hoogstens tien procent, tien procent levensinhoud, stuw-
ing, de rest van zijn grote karakter deed er niet aan mee.

Maskers en Mensen (MA.28422.28429)

Deze splitsing van persoonlijkheid is niet alleen voor zelfmoord gevaarlijk:

Of dacht je, Frederik, dat moordenaars altijd met al hun krachten zich-
zelf willen verliezen? Dacht je, dat wij mensen geen moord kunnen be-
gaan op tien procent wilskracht? Ik geloof het zeer zeker, want de dingen
zélf komen het je vertellen.

Maskers en Mensen (MA.28430.28432)

Dat ene ik

Wanneer André aan zijn belangrijkste werk 'De Kosmologie van Jozef
Rulof' gaat beginnen, moet hij alle gedachten van al zijn deelpersoonlijkhe-
den tot één concentratie samenvoegen:

En dan voelt André reeds op dit ogenblik dat zijn Jeus, zijn ik uit 's-
Heerenberg zich zal aanpassen aan de toestand waarin hij nu leeft en
dat dit tenslotte en uiteindelijk noodzakelijk is. Maar nú, nu moet elke
gedachte hem helpen en steunen. De volle honderd procent voor de bron
kosmologie moet hij gaan inzetten.

Lezingen Deel 3 (L3.865.867)

In elk mens zullen alle deelpersoonlijkheden uiteindelijk deel moeten uit-
maken van dat éne ik:

Hij voelt dat zijn andere ik, die karaktereigenschappen ontwaken. Hij
gaat voelen dat ook Jeus tot bewustwording komt. Dat Pietje, die Hen-
drikje en dat Jopie, maar zég maar Johan, die Johan, die Herman, die
Hendrik en die Nico – hoe heten de namen? – die Fransen, die moeten
nu de naam vertegenwoordigen als een persoonlijkheid en dat zijn geen
Pietjes meer, geen Johannetjes, dat moet deel uitmaken van dat éne ik.
En dat ik zal alles inzetten om aan het werkelijke leven te beginnen, de
reis naar de bron die alles heeft geschapen.

Lezingen Deel 3 (L3.871.874)

In de lichtsferen is er voor verschillende deelpersoonlijkheden geen plaats meer:

Nu zijn „Jeus en Jozef” opgelost en kent hij niet meer. Maar ook zij zullen deze wetten leren kennen en ze zich eigen maken. Voordat hij van de aarde vertrekt, dus hier de kist in gaat, zal hij ook Jeus en Jozef ín zich optrekken en dat moet elk mens doen, in de sferen van licht is er van splitsing van persoonlijkheid geen sprake meer.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.3878.3880)

70. Wil

Als we al onze gevoelskrachten tot één sterke wil willen samensmeden, zullen we een streep moeten zetten onder zwakke willetjes.

De opbouw van onze wil

In het artikel ‘persoonlijkheid’ wordt beschreven dat we onze wil en persoonlijkheid kunnen zien als onze bewuste mogelijkheid om ons gevoel om te zetten in denken en handelingen. Met onze wil kunnen we gevoel uit ons onderbewustzijn optrekken en dat richten op één punt. De mate waarin we deze gevoelskrachten omhoog kunnen halen en geconcentreerd kunnen inzetten, bepaalt de sterkte van onze wil.

Jozef gaf in dit verband het voorbeeld van een man die met zijn boot op zee tegen de elementen vocht. Door het harde gevecht tegen de krachten van de oceaan bouwde de man wilskracht op. Later, als hij die wilskracht gaat inzetten om zichzelf tot geestelijk bewustzijn te brengen, dan kan hij dankbaar gebruik maken van de wil die hij in vorige tijden heeft opgebouwd.

Het smeden van één wil

Toch ervaren de meeste mensen dat hun wil niet zo sterk is als ze zelf zouden willen. Vele mensen willen stoppen met een ongezonde gewoonte, maar ervaren dan dat dit niet zo vanzelfsprekend is. Zodra we onze wil op iets willen inzetten, kunnen we voelen welke tegenwerkende krachten in ons gevoelsleven dat specifieke doel nog niet willen, maar liever iets anders willen.

Net als de persoonlijkheid is de wil versnipperd door talrijke kleine willetjes, die elkaar kunnen tegenwerken. Al de verschillende karaktertrekken of deelpersoonlijkheden van de mens, al de vorige levens die in zijn onderbewustzijn leven, kunnen de wil behoorlijk verbrokkelen.

Willen we echt vooruitgaan in ons leven, dan moeten we een streep zetten onder al die zwakke willetjes die een eigen leven willen leiden. Daarvoor hebben we ons gevoelsleven in het gareel te brengen. Wanneer onze wil voldoende krachtig en eenduidig is, zijn we ook beter bestand tegen de wil van een ander, als die op ons leven wordt ingesteld.

Zo geeft Jozef het voorbeeld dat hij de speelsheid van zijn jeugdige persoonlijkheid ‘Jeus’ onder controle moest zetten, om in de grote stad een stadse persoonlijkheid op te bouwen, waar de mensen niet om lachen. Wanneer hij Jeus dialect zou laten praten, zou hij als taxichauffeur niet voor vol worden aangezien. Hij heeft al zijn kleine willetjes uiteindelijk gebundeld tot één wil

om zijn geestelijke ontwaking een krachtige stuwung te kunnen geven.

Jozef geeft aan dat hij hiervoor met moeheid niet te maken wilde hebben. Hij stond voor de opdracht om elk gevoel in hemzelf licht te verschaffen, om elke gedachte tot de geestelijke verruiming te stuwen. Hij heeft ervaren dat zijn wil bergen kan verzetten, maar wie van ons is reeds aan een dergelijke sterke wil begonnen?

Bronnen

De opbouw van onze wil

Meester Zelanus beschrijft hoe André (Jozef Rulof) een toehoorder duidelijk maakt dat hij zeker een eigen wil heeft, want zonder die wil zou de toehoorder er niets op tegen hebben dat hem alles werd afgenomen:

De mens spreekt nu nog over: ‘Hebt u een eigen wil?’

De geleerde zegt: ‘Heeft de mens een eigen wil? Waarom doet u dan dát niet?’

André zegt: ‘Geef mij dat maar, indien u toch geen wil hebt, kom geef me dat.’

Lezingen Deel 2 (L2.3923.3926)

Die wil is door vele levens opgebouwd. Op een contactavond illustreert Jozef dit met een voorbeeld van wat een man overhoudt na het vechten met zijn boot tegen de elementen. Als die mens later die ontwikkelde wil gaat inzetten om een ander mens geluk te geven, dan bouwt hij aan zijn geestelijke persoonlijkheid:

Toen die man daar op zee was – hij was aan het vechten met zo’n boot, hè – ik denk: Ja, jij doet iets voor jezelf. Wat er overblijft, is alleen wilskracht. Dat is alles. Die man heeft wilskracht. De rest is allemaal sensatie. Maar om iets, om die wilskracht nu eens – dacht ik – voor een mens, al doe je het maar voor eigen bewustzijn, om de mens het geluk en de zegen en de ruimte te geven ... Zet daar nu eens je ziel en zaligheid voor in, meneer, dan wordt het mooi. En dat ben ik altijd bezig om op te bouwen in elk mens, omdat ik weet hoe uw gewaad straks is, hoe u als moeder daar bent. Hier word je oud, maar vanbinnen niet, en dat leeft door.

De menselijke wil kan gelijkgesteld worden aan de persoonlijkheid:

„De eigen wil, dokter, is de persoonlijkheid. Wil en persoonlijkheid zijn synoniem! En dat is het leven! Dat leven is bewust dóór de persoonlijkheid.

Maskers en Mensen (MA.36034.36037)

Het smeden van één wil

Net als de persoonlijkheid is de menselijke wil echter versnipperd:

U zegt: ‘Ik wil’, mevrouw, maar dan is het er vanbinnen nog niet. En dan zegt u: ‘Ik zal.’ Maar dan ligt er vanbinnen nog een klem van vroeger die niet mee wil. En zo is de mens, de persoonlijkheid, versnipperd.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3366.3369)

Om die versnipperde wil op één punt te richten, is het nodig om het gevoelsleven in het gareel te voeren:

U kunt een dier in het gareel voeren. Waarom zoudt ge dat niet met uw eigen gevoelsleven kunnen doen?

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.13194.13195)

Met zwakke willetjes komen we niet vooruit:

Ik zet een streep onder zwakke willetjes ... Ik zélf ben het en niemand anders, die mijn leven aanvaardt. En nu begin ik te handelen voor mezelf. Vroeger was ik een speelbal voor anderen ... Mensen trokken mij bewust of onbewust uit de dagelijkse kunst. Want álles, wat ook, is kunst, mits het je voert tot het natuurlijke, het harmonische, tot Hem?

Maskers en Mensen (MA.2413.2418)

Net als bij de verschillende karaktertrekken en deelpersoonlijkheden is het de vraag of we alle gevoelskrachten op één lijn kunnen brengen:

U zult Jeus zien, Jozef, André-Dectar. U zult straks óók voor uzelf moeten uitmaken wie u eigenlijk nú bent.

Maar wanneer ge de deur uitgaat en hier verdwijnt, wie bent u dan? Is

uw woord in harmonie met de wetten van de ruimte? Telkens kom ik tot u terug om aan de colleges, de ontleding te beginnen. En dan vragen wij elkaar af: ‘Ben ik zover? Ben ik gereed? Heb ik maar één wil?’

Lezingen Deel 3 (L3.626.633)

Bij Jozef Rulof is het zijn deelpersoonlijkheid André die de andere gevoelskrachten onder zich schaart om zijn geestelijke ik uit te bouwen:

U vroeg André deze week: ‘Heeft de mens een wil? Is de mens natuurlijk in zijn wil?’

‘De wil’, zegt André straks tot Jeus, ‘die was ik. Speelsheid wordt er nu niet meer geduld, plat, dialect, Gelders geklets’, zegt André, ‘heb ik nu niet meer nodig, want de mensen lachen me uit. Jij en Jozef zullen mij vertegenwoordigen. Want wie, wíe sprak tot vader? Wie speelde op de wolven? Dat was ik. Ik was dat en niet jij.’

En dit betere ik, dit innerlijk ontwakten voor u, is de kosmologie om fundamenten te leggen voor uw geestelijke ik.

Lezingen Deel 3 (L3.634.643)

Zijn geestelijke ik wil met geen moeheid te maken hebben:

De wil om te schrijven, wat is dat? We vragen niet om moeite (vermoedheid), moeheid. Wat is moeheid?

Lezingen Deel 2 (L2.11686.11688)

‘Dat lichaam dient mij om mij tot de reïncarnatie voor de ruimte, voor de ziel, voor de geest, voor het licht, voor het vader-, voor het moederschap te brengen, te voeren. Dat lichaam zal mij dienen. Wij hebben’, zegt André, ‘met geen moeheid te maken.’

Lezingen Deel 2 (L2.11690.11692)

Meester Zelanus vraagt aan zijn toehoorders hoeveel procent van hun innerlijk verlangt naar geestelijke kennis, en wie van hen al aan de geestelijke ontwaking is begonnen:

Dat wat nú verlangt vanmorgen, is dat op honderd procent uitgebalanceerd, geïnspireerd? Is dat gevoelsleven van u – zou ik u thans, kan ik u nú eerst vragen – honderd procent welwetend, liefdevol, harmonie, rechtvaardig? Hebt u thans uw ganse persoonlijkheid hier in dit gebouw,

op de plaats waar de kosmologie voor uw leven gaat beginnen? Wilt u mij, wilt u de meesters, wilt u de ruimte wijsmaken dat ge hier waarlijk voor honderdduizend procent geestelijk zit? Hier liggen de kosmische voetangels en klemmen. En dat is dat Wimpie, dat Pietje, waar u nu Piet tegen zegt; een volwassen persoonlijkheid, een mens die gereed is, die moet zwoegen en werken in de maatschappij om zijn bestaan te vinden. Gingen we niet met u door dat bestaan? Hadden we geen medelijden met u omdat we weten hoe het geploeter is hier op aarde? Maar de wil, de menselijke wil, het willen inzetten, het willen maken van elke gedachte: een reis naar de maan; het gereedkomen voor het betere ik in de mens. U bent allemaal instrumenten. U hebt allemaal contact met uw Godheid. Maar, bent u er reeds aan begonnen?

Lezingen Deel 3 (L3.644.655)

Jozef heeft ervaren dat hij zijn geestelijke ontwaking niet cadeau kreeg, maar dat hij het licht hiervoor uit zichzelf moest optrekken:

En nu komt het, dat André had te aanvaarden toen meester Alcar zei: 'André, als je licht wilt beleven voor een gedachte, haal dan dat licht uit jezelf en breng het tot evolutie. Geef het steeds meer licht, want dan zul je zien dat dat licht je gevoel weer aantrekt en wanneer het gevoel gaat spreken, dan openbaart zich in de mens de menselijke wil, die alles kan, die alles bezit.

Lezingen Deel 3 (L3.4186.4187)

71. Zelfkennis

Over de mens en zijn ziel bieden de boeken van Jozef Rulof een schat aan kennis, en ons eigen zelf leren we kennen door liefde te geven.

Zelfanalyse

We kunnen onszelf heel goed leren kennen door aandachtig te volgen wat we voelen, denken en doen. In de artikelen ‘aanleg talent gave’, ‘fobie en angst’, ‘gevoel’ en ‘ziel’ wordt beschreven hoe onze gevoelens het resultaat zijn van al onze belevenissen in dit leven en onze vorige levens. Door te kijken welke gevoelens onze ziel heeft meegebracht, kunnen we zien tot welke ‘gevoelsgraad’ we in dit leven gekomen zijn.

In de artikelen ‘van gevoel tot gedachte’ en ‘hersenen’ wordt het denken vanuit ons gevoel beschreven. Met elke gedachte die we verstoffelijken bouwen we aan onze eigen geestelijke wereld, waarin we in ons hiernamaals zullen voortleven. Als we de gedachten en handelingen volgen die vanuit ons gevoel gevormd worden, kunnen we zien wat er in ons innerlijk leeft. Deze zelfanalyse komt tevens aan bod in de artikelen ‘karakter’, ‘persoonlijkheid’, ‘deelpersoonlijkheden’ en ‘wil’.

Door de boeken

De 27 boeken van Jozef Rulof bevatten een schat aan kennis over ons wezen als mens. Ze beschrijven het ontstaan en de evolutie van ons lichaam en onze ziel. Ze analyseren hoe de vorige levens van de mens zijn huidige leven vormgeven, en hoe de mens en de mensheid over duizenden jaren heen geestelijk evolueren.

Nu deze boeken er zijn, hebben wij het volgens Jozef Rulof veel gemakkelijker dan alle mensen die op eigen kracht proberen achter al deze kennis te komen. De kennis uit de boeken komt immers van een bron, die wij als mens op aarde niet kunnen bereiken. De kennis wordt doorgegeven door meesters van het licht die als geestelijke persoonlijkheden honderden en duizenden jaren lang al het leven bestudeerd hebben. In de biografie van Jozef Rulof kunnen we lezen wat Jozef heeft moeten doen om deze kennis te kunnen ontvangen voor wie het verlangen voelt om zichzelf als mens te leren kennen.

Zelf aan het werk

We kunnen de kennis uit deze boeken in ons opnemen, maar dan begint pas het eigen maken van deze kennis, en die toepassen in ons eigen leven door ons handelen geestelijk te verruimen. Jozef omschrijft dit met: 'Doe goed en ge gaat verder, en heb lief, wat gij lief kunt hebben en de sferen van licht staan voor uw leven open.' Volgens hem geven zijn boeken de bredere uitleg die hoort bij de boodschap van Christus, en kunnen we ons geestelijk gevoel eigen maken door liefde te geven.

Op een contactavond kreeg Jozef Rulof de vraag of we ook geestelijk kunnen groeien en tot zelfkennis kunnen komen door een dagelijkse tien-minuten-concentratie en een ademtechniek. Jozef antwoordde dat het belangrijker is om onze concentratie de hele dag door in te stellen op geestelijke verruiming. En onze hele persoonlijkheid naar het licht brengen, vraagt veel meer dan alleen een ademtechniek. Een klein karaktertrekje overwinnen, kan al een gevecht op leven en dood betekenen.

Buigen

Het werkelijke gevecht om ons geestelijk te verruimen begint pas wanneer we ons ertoe willen zetten om al het leven elke seconde onvoorwaardelijk lief te hebben. Dan leren we onszelf kennen, want dan komen we alle gevoelens en karaktertrekken van onszelf tegen die aan deze universele liefde nog niet willen deelnemen.

Het sleutelwoord om dan toch vooruit te komen is volgens Jozef 'buigen'. Buigen voor alles wat op ons pad komt, zonder daartegen in opstand te komen. Aanvaarden wat het leven ons brengt, en daarvan het beste te maken.

Jozef geeft als voorbeelden het buigen voor lichamelijke ziekten, dodelijke ziekten, of het overlijden van een geliefde. Jozef heeft mensen gekend die al zijn boeken hadden gelezen, en die deze boekenkennis gebruikten om anderen te overbluffen. Als een ander dan met de dood van een geliefde geconfronteerd werd, dan vonden deze lezers dat die ander dat toch makkelijk moest kunnen verwerken, want door de boeken weten we toch dat de mens verder leeft.

Maar toen deze mensen vier maanden later zelf moesten bewijzen wat ze zich innerlijk hadden eigen gemaakt, zakten ze in elkaar. Hun grootspraak was alleen bluf en kale drukte geweest. Ze kenden zichzelf niet, ze dachten al vele graden verder te zijn dan wat ze van zichzelf leerden kennen toen het eropaan kwam.

Liefde voor het leven

De kennis uit deze boeken wordt pas ons eigen innerlijk bezit als we onze medemens leren lief te hebben. Wanneer we deze kennis in praktijk brengen, zullen we onvermijdelijk struikelen, want we komen karaktertrekken tegen die nog niet mee willen. Wanneer we dan kunnen buigen voor die karaktertrek van onszelf of van anderen, kunnen toegeven dat die ons even deed vallen, maar daarna met nog meer moed en vooral een grotere zelfkennis weer op pad gaan, dan zijn we ons geestelijk aan het verruimen.

Wanneer we elkaar werkelijk willen begrijpen en aanvaarden, dan gaan we de harmonie voelen van de universele liefde. Daarvoor is het nodig dat we onze medemens als 'leven' gaan zien, waarbij we zijn of haar karakter wijselijk bij de ander laten, want die heeft het wellicht al moeilijk genoeg om zichzelf daarin te leren kennen. En voor we onszelf als ziel helemaal kennen, zijn we alweer een eeuwigheid verder.

Bronnen

Zelf aan het werk

Op een contactavond vraagt een toehoorder wat de toenmalige schrijver Paul Brunton had te bieden om onszelf te leren kennen:

De heer Reitsma vraagt: „Hoe leer ik mijzelf kennen? Ziedaar de vraag, die ons voortdurend bezighoudt. Paul Brunton, die dicht naast u staat, heeft hieromtrent een nieuw boekwerk geschreven, getiteld: „De Geheime Weg”, waarin hij een praktische methode ontsluit, speciaal geschikt voor de westerse mens, om zichzelf te leren kennen. Dit proces noemt hij „transfiguratie”. Paul Brunton wil dit bereiken door:

- a) zelfanalyse.
- b) een dagelijkse tien minuten concentratie.
- c) een ademtechniek en lichaams-yoga, zoals fakirs, magiërs en yogi's dit beoefenen.

Wel moet de toegewijde leerling zijn gedachten en gevoelens onder controle brengen, wat volgens Paul Brunton, door een sterke wil en de da-

gelijke tien minuten concentratie, in enige jaren is te bereiken. Daarna treedt, volgens hem, de intuïtie naar voren, die voor de leerling de weg baant naar z'n goddelijke „ego”. Nu is mijn vraag: Is dit volgens u in één leven te bereiken?”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8067.8077)

Josef antwoordt dat we een massa kennis over de mens tot onze beschikking hebben door zijn 27 boeken:

Josef zegt: „Hoe gij uzelf leert kennen, leest u in de boeken en dan bent u er reeds aan begonnen!! Wat weet u nu al niet van uw leven af? Een massa!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8078.8080)

Die kennis gaat veel verder dan Paul Brunton, omdat die geen direct contact met geestelijke meesters had:

En dit heeft Paul Brunton nog niet bereikt; althans hij kent onze wetten niet en bezit ook geen geestelijk contact.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8081)

De meesters ontleden voor ons de mens en het leven volkomen:

Er zijn geen geheimen voor de kosmos, de meesters kunnen ons thans het leven ontleden en daardoor leert gij uzelf kennen!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8083)

Josef geeft aan dat men met tien minuten concentratie per dag niet ver geraakt:

Wat wilt ge met al die methoden, mijnheer Reitsma, met dat geconcentreer tien minuten op een dag, bereiken? Niets, als uw concentratie niet steeds doorgaat, uw leven niet is ingesteld op de boeken.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8084.8085)

Wie de kennis over leven en dood op eigen kracht wil bemachtigen, geraakt niet verder dan de eigen gevoelsgraad:

Gij hebt het veel en duizendmaal gemakkelijker dan hij en al die yogi's en fakirs, omdat wij steeds weer het contact bezitten en zij niet. Ze moeten dit nu op eigen kracht proberen en komen niet verder dan zij

aan eigen gevoel en bewustzijn bezitten! Dit leest u alweer in de boeken „Geestelijke Gaven”.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8086.8088)

Jozef geeft aan dat we vooruit komen door goed te doen, door lief te hebben:

Zelfanalyse? Doe goed en ge gaat verder, en heb lief, wat jij lief kunt hebben en de sferen van licht staan voor uw leven open.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8089.8090)

De lezingen van zijn geestelijke meester Zelanus geven ons een vergezicht, maar wij staan eerst voor het eigen maken van geestelijk gevoel:

Door de lezingen van meester Zelanus komt ge reeds in het „Al”, doch wilt ge u nu reeds dat „Albewustzijn” eigen maken? Maak u eerst geestelijk gevoel eigen, dat is voldoende voor dit leven; hierna het ruimtelijke, doch dat kent u ook, wij hadden het daar al over; die moeilijkheid kent u dus!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8091.8092)

Om de kennis over het leven na de dood op eigen kracht te bereiken, zijn er dertig levens nodig:

Om te bereiken, waarover Paul Brunton het heeft, vraagt dertig levens.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8093)

Geestelijke verruiming komt niet door een ademhalingstechniek:

En wat wilt ge door een ademhalings-systeem bereiken? Soms geestelijke verruiming? Geestelijke ontwaking, een hogere liefde? Kom, laat me niet lachen, dat is allemaal goed voor het Oosten, niet voor ons leven, omdat wij weten, dat wij er door hard werken en het dienen moeten komen en door niets anders.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8096.8099)

Buigen

De contactavonden werden gehouden in de zaal ‘Ken U Zelfen’:

Kent gij u als mens? Hier staat: ‘Ken U Zelfen’.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.7562.7563)

Jozef maakt onderscheid tussen de kennis over de mens die we uit zijn boeken kunnen halen, en het zich eigen maken van die kennis:

U hebt daar twintig boeken, kunt u nu van mij lezen. Maar u kunt er tweeduizend lezen, en dan bent u nog niet bewust, want u moet het zich eigen maken.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.7565.7566)

Dat eigen maken gaat niet door het lezen, dat vraagt een gevecht tegen de lagere eigenschappen in onszelf:

Als u zegt: 'Ik twijfel nog aan mezelf, en ik wil wel, maar het gaat nog niet.' Mijn lieve kind, al die mensen die zijn hier werkelijk een gevecht aan het voeren. Maar dat gelooft u ook niet en ik geloof het ook niet. Want er zijn er zat bij, en genoeg en voldoende, die zijn wel denkende, maar zij doen er nog niets voor. Die lezen, mevrouw, en die vinden dat allemaal prachtig en staan te praten en weten ook al een hoop; en links en rechts trappen ze van zich af. Links en rechts, trappen ze van zich af. Ja. En die zegt: 'Ja, dat zijn die duiveltjes in mij.' Als u weet dat die dingen er zijn, dat zijn de hatelijkheden die we elkaar geven, waarom hakken we die dingen ... En dat gaat toch niet ineens. Een klein karaktertrekje te overwinnen, mevrouw, is een gevecht op leven en dood. Maar als u dat eenmaal onder de knie hebt ...

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6564.6575)

Het is zichzelf binnenstebuiten keren om de afbrekende karaktertrekjes te overwinnen:

Begrijpt u het, mevrouw? Ze zijn allemaal hier aan het kreunen. Wie kreunt er niet? Als u aan dit gevecht begint, bent u bezig om te kreunen, u haalt uzelf binnenstebuiten.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.6588.6591)

Jozef praat over het 'buigen' als noodzakelijke voorwaarde om onszelf te leren kennen en geestelijk te groeien. Het buigen is het aanvaarden, en het tegenovergestelde van 'in opstand zijn'.

Hoe leer ik mijzelf kennen? Hoe leert de mens zichzelf buigen? Buigen is alles.

Het buigen voor alles wat naar ons toekomt, krijgen we niet zomaar door het lezen van boeken:

Wat zijn nu de eerste fundamenteën voor Socrates? Hoe leer ik mijzelf kennen? Meneer, wat is nu het eerste fundament voor dat?

Ja meneer Götte.

(Meneer in de zaal): 'Weten wat je oorsprong is en waar je voor leeft.'

Nee, nee nee nee, u hoeft helemaal geen boeken te lezen. Het gaat niet: waar de oorsprong leeft en wat je bent en hoe je bent; ik heb het net al verteld: eerst buigen voor elk ding, voor leed, voor smart.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7978.7984)

Josef bedoelt hier ook mee het aanvaarden van het sterven van een medemens. Voor hem krijgt de overledene geestelijke 'vleugelen', de mens zweeft als een geestelijke persoonlijkheid uit dat stoffelijke lichaam vandaan:

U kunt wel zeggen, u staat hier nu, u zit hier lekker bij elkaar, u praat nog met elkaar, maar als u zich niet voor die dood, die Magere Hein kunt buigen ... U weet dat allemaal, en u kent de wetten, en u bent al achter de kist geweest; jazeker, dat zou u wel willen. Nu moet u aanstonds allemaal, één voor één, bewijzen wat u kunt, nu willen wij dat zien. Ik ga heus niet met u aan het graf staan en schreien. Voor mij krijgt de mens zijn geestelijke 'vleugelen'; Grote Vleugelen heeft hij nog niet, want ze zijn onherroepelijk nog vleugellam. De Grote Vleugelen en de geestelijke 'vleugelen' krijg je alleen hier indien je mij bewijst ... als dit spreekwoord van Socrates betekenis heeft en krijgen zal voor uw gevoelsleven en persoonlijkheid: hoe leer ik mijzelf kennen? Daarvan is het eerste fundament: hoe leer ik mij voor alles buigen?

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7989.7995)

Josef heeft in de oorlog mensen ontmoet die de dood in de ogen keken en aanvaardden zonder in elkaar te zakken:

En dan heb ik mensen in de oorlog ontmoet die meer en duizendmaal meer hadden dan gij hier, en allen. Ik weet niet hoe u straks moet handelen. Maar van velen hebben we het reeds gekregen en gezien, die zakten

niet in elkaar; en stonden voor het peloton en werden neergeknald.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7997.7999)

En anderzijds heeft hij mensen gekend die zijn boeken lazen, maar die in elkaar zakten wanneer ze zelf met het overlijden van een geliefde geconfronteerd werden:

En mensen hier lezen boeken, die maken zich iets eigen, en buigen zich voor niets, meneer. Ze denken niet, ze denken er glad naast. Ze gaan er zo heerlijk omheen. Ach meneer, praten daar in de maatschappij, en dan hebben ze: 'Ach meneer, ga toch weg. Uw vrouw dood? Ach meneer, ga toch door.' Zijn vrouw die leeft, hè? 'Ja, uw vrouw leeft, meneer, zal ik u eens even wat vertellen? Wilt u boeken lezen?'

Na vier maanden moeten ze het zelf bewijzen, meneer, en zakken ze in elkaar. Bluf, meneer, daar op kantoor. Als u, meneer, aan Gene Zijde komt en u staat daar en u wilt mensen overtuigen en u hebt het zelf nog niet bewezen; meneer, die sfeer is er niet eens. U hebt niet eens een Gene Zijde, mevrouw en meneer, en geen houvast en geen bodem onder uw voeten, want u had dat hier, u hebt het daar en u hebt het overal eerst te bewijzen door het buigen. Buigen.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8000.8013)

Jozef geeft aan dat ook hij lichamelijke ziekten had te aanvaarden in plaats van een ander te gaan overbluffen:

En hoe dacht u nu dat ik leerde denken toen meester Alcar begon met mij? Om de mens maar af te bluffen: Ik weet alles, ik ben aan Gene Zijde geweest, ik schrijf boeken, ze schilderen, en ik mag uittreden, en ik vlieg door de ruimte? Ach mevrouw, ik moet eerst nog een doodeenvoudige roodvonk kunnen beleven, een heerlijke longontsteking, om te bewijzen of ik me kan buigen voor een heerlijke klap midden in mijn gezicht, nu in de longetjes.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8015.8017)

Er zijn toehoorders die vragen hoe ze in het Al zullen zijn, de uiteindelijke bestemming van onze ziel. Maar ze vergeten dat het erom gaat of ze in hun dagelijks leven waarheid betrachten:

De mens vraagt hoe hij is in het Al en vergeet hier hoe hij in waarheid zal zijn. Als u over kosmologie begint, we hebben het nu in Diligentia

over de kosmologie, about the universe, over het universum ... Mevrouw, elke gedachte is universeel diep, zegt meester Zelanus en zeggen de meesters, en is waarheid. Bewijs eerst wat u kunt. We kunnen wel bluffen en schreeuwen en drukte maken.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8019.8023)

Er zijn mensen die alles voor niks willen, maar geen eigen karaktertrek kunnen overwinnen:

De mens wil mij na-ape door gaven te bezitten. Ik wilde dat u het kon, en dat u het waarlijk kon; kreeg u alles van mij cadeau, als u het net zo doet. Maar in één week bent u volkomen van de kaart, uit de maatschappij, dan verwacht Rosenberg u. En Rosenberg hier in Den Haag kennen we allemaal, dat is een krankzinnigengesticht, een psychiatrische inrichting. Maar de mens wil dit, en de mens doet dat, en de mens wil zus, en de mens wil alles; ja, van een ander! Maar wanneer hij voor dat kistje, dat sterven van een karaktertrekje komt te staan ...

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8025.8030)

Liefde voor het leven

We leren onszelf vooral kennen in het contact met onze medemens. Als er dan een stoornis in onszelf naar boven komt die dreigt te verhinderen dat we onze medemens begrijpen en liefhebben, dan kunnen we aan het werk om die stoornis geen ruimte te geven:

Dames en heren, is het waar of niet, als je elkaar kunt begrijpen en je kunt met elkaar het hoofd buigen, en u waakt werkelijk om geen stoornissen te willen beleven, dan heb je een hemel als een paradijs. En dan hoeft je heus niet rijk te zijn, dan komt het er helemaal niet op aan of u geld hebt. Maar dan is een wandeling in de natuur meer waard dan een schouwburg, dan een groot dinner, en een bioscoop, en een automobiel, mevrouw, want op eigen benen te staan in Moeder Natuur en het één-zijn, het zitje, en het gesprek, en de lach, en het gevoel van die fijne ziel naast je omdat je elkaar begrijpt ...

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8031.8033)

We kunnen alle mensen liefhebben als we iedereen als goddelijke ziel en leven tegemoet treden en afstand doen van het menselijke karakter:

Als u dat werkelijk kunt, dame, en u gaat ín die mens, je daalt af in die

mens, u praat werkelijk met een godheid, een levende God en u doet afstand van die Herman, die Nico, of dat Pietje, en Klaasje, en Kees – en hoe noemen ze die mensen allemaal – en we hebben ons niet zelf bij ons hoofd, maar we zien ons altijd als leven, dan beleeft u het paradijs.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8046)

Onze oneindige evolutie

72. Socrates

De Socrates in onszelf kan alle gevoelens en gedachten onderzoeken en vaststellen of die licht of duisternis in onze innerlijke ruimte brengen.

Wat is gevoel?

In de Griekse oudheid begon Socrates als filosoof voor de mensheid te denken. In de tempels van het oude Egypte waren al fundamenteën gelegd om tot helder denken te komen, maar Socrates, Plato en Aristoteles stonden aan de wieg van het denken als wijsbegeerte.

Socrates bracht zijn medemens tot denken door het stellen van vragen. ‘Wat is gevoel? Wat is geluk?’ Sommige mensen vertelden hem dat ze blij waren. ‘Ja’, zegt Socrates, ‘om dat beetje geld dat je daar kreeg. Maar dat bedoel ik niet, ik bedoel dát gevoel dat ons verbindt met al de wetten, waardoor wij en desnoods al het leven is ontstaan.’ En toen begon de mens wijsgerig te denken.

‘Waarom kust u? Wat voelt u als u kust? En welk gevoel krijgt u als u iemand slaat? Als u iets hard en afbrekends zegt, wat gebeurt er dan in uw ruimte?’ Socrates wou de mens bewust maken van het verschil tussen gevoelens die harmonie geven, en gevoelens die onze innerlijke ruimte verduisteren.

‘Als ik denk en ik wil het goede doen, waarom heb ik dan hier in mij nog het gevoel dat niet deel wil nemen aan mijn goedheid?’ De artikelen ‘wil’ en ‘persoonlijkheid’ gaan in op wat Socrates aan de mensen vroeg. Daar heeft men later wijsbegeerte aan de universiteit van gemaakt, maar het artikel ‘zelfkennis’ stelt dat het universele vragen zijn voor elk mens die zichzelf wil leren kennen. De artikelen ‘gedachten van een ander’, ‘wat weten we zeker’, ‘leren denken’ en ‘waarheid’ zoemen in op dit filosofische denken.

Gifbeker

Socrates bevroeg het denken van de mens, en dat vonden vele tijdgenoten al te ver gaan. Hij bracht een hoger voelen en denken, het bevragen of alles wat de mens dacht wel zo zeker en zo waar was. Maar vele mensen wilden niet aan bewustwording beginnen, ze hielden liever vast aan wat ze kenden. Daarom kreeg Socrates de gifbeker voorgezet, want in hun ogen besmette hij de mens.

Zij braken dit hoger voelen en denken hardhandig af. Zij trokken een mist op om de waarheid te verdoezelen, om niet te hoeven beginnen aan nieuw

voelen en denken, aan het loslaten van schijnzekerheden. Wat Socrates hen vroeg, kwam hun niet goed uit, al voelden sommigen dat het waar was. Maar zij verkozen maatschappelijke zekerheid boven geestelijke bewustwording.

Reïncarnatie

Waar kwam het gevoel van Socrates vandaan, om de mens te bevragen? Toen hij in het hiernamaals kwam, en hij kon terugkijken in zijn vorige levens, zag hij dat hij in de tempels van het oude Egypte aan zijn eigen bewustwording begonnen was. Daar leerde hij zijn gevoelens op werkelijkheid te baseren door de gevoelsverbinding met het leven. Daar was hij begonnen aan zijn wijsbegeerte.

In de sferen van licht werd hij opgevangen door de meesters van 'De Universiteit van Christus', omdat hij voor hun orde gediend had. Hij was in Griekenland gereïncarneerd, om hoger voelen en denken te brengen. Hij had nog veel meer willen geven in dat leven, maar kreeg daar de kans niet toe.

Socrates kreeg in het hiernamaals de bezieling om opnieuw te reïncarneren, om zijn missie verder te zetten, maar de meesters maakten hem toen duidelijk dat anderen zoals Jozef Rulof naar de aarde terug zullen keren om de missie van Christus te dienen.

Toen begreep hij dat zijn gifbeker nog niet het ergste was, want het had hem niet tegengehouden in zijn eigen geestelijke evolutie. Hij zag dat de mensen die hem zijn gifbeker hadden gegeven en de mensen die moorden, vernietigen en roddelen zichzelf voor eeuwen vastzetten aan de afbraak die ze in de wereld brengen.

De Socrates in onszelf

Socrates, Plato en de anderen zijn begonnen aan de bewustwording dat elke gedachte een wereld van licht of duisternis vertegenwoordigt. Door elke gedachte bouwen we mee aan een sfeer van licht of duisternis in onszelf en in het hiernamaals.

De Universiteit van Christus diept deze filosofie verder uit door elke gedachte wijsgerig te onderzoeken op waarheid en liefde. Wanneer de Socrates en de Plato in onszelf ontwaken, kunnen we kijken hoeveel harmonie en werkelijke eenheid met het leven elke gedachte vertolkt, en bezielen we alleen die gedachten die bijdragen aan een betere wereld in en buiten onszelf.

Bronnen

Wat is gevoel?

Socrates stelde de mensheid vragen:

Toen Socrates begon met deze leer, hij zegt: 'Hoe voelt u zich als u bent: gelukkig? Wat is gevoel, wat is geluk?'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.4648.4649)

Na de gemakkelijke antwoorden ging Socrates verder:

Toen vertelden de mensen: 'Ja, ik ben blij.' 'Ja', zegt Socrates, 'om die vijftwintig gulden die je daar kreeg. Maar dat bedoel ik niet', zegt hij, 'Ik bedoel dát gevoel dat ons verbindt met al de wetten, waardoor wij en desnoods al het leven is ontstaan.' En toen begon de mens wijsgerig te denken. Is dat niet zo?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.7225.7229)

Waarom geven sommige handelingen een blij gevoel, en andere een vreemd duister gevoel?

Socrates zei: 'Wat gebeurt er als ik dit doe?' Toen hij op de markt stond van Athene, die herdersjongen, hij zegt: 'Wat voelt u als u gelukkig bent? Waarom kust u? Waarom doet u dat?'

Ja, hij wilde dat weten. Hij zegt: 'Nee, ik niet, maar de wereld wil dat weten. Ik wil weten waarom ik gelukkig ben, waarom ik zó doe. Als ik zó doe en ik sla u, krijg ik een vreemd, vreemd gevoel. Wat is dat? Als ik zó doe, ben ik gelukkig, heb ik ruimte, heb ik gevoel.'

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.749.758)

Wat doet een hard woord met mij?

Wanneer u de mens thans ... ik heb u de wijsgerige stelsels laten zien en dan moet u aanvaarden dat Socrates en Plato, Aristoteles, dat zij het zijn geweest die begonnen te denken; ook al heeft het oude Egypte, de tempels van Ra, Ré, Isis, fundamenten gelegd voor de mystieke leer, maar zij zijn het die zich gingen afvragen: 'Als ik iets hards, iets afbrekends zeg, wat gebeurt er dan met mij? En wat gebeurt er dan met de mens? Maar

wat zal er geschieden voor deze ruimte?’

Lezingen Deel 3 (L3.8711.8713)

Wat werkt er nog tegen in mij om goed te doen?

En deze bron, het bewustzijn ... En dat leren we aanstands weer voor de persoonlijkheid, waardoor we een Socrates leren kennen, Plato. Want Socrates vroeg zich af: als ik denk en ik wil het goede doen, waarom heb ik dan hier in mij nog het gevoel dat niet deel wil nemen aan mijn goedheid?

Lezingen Deel 1 (L1.12331.12333)

Wat is dat in mij dat niet wil?

Daar begon Socrates te denken en te voelen: als ik wil, maar dat wat mij daar wordt gevraagd dat wil ik niet – en nu ben ik het die niet wil. De man Socrates, het leven Socrates stond voor de eigen wil, de ziel, de geest, de persoonlijkheid. Zijn dat zelfstandigheden?

Lezingen Deel 1 (L1.12335.12337)

Daar hebben ze dan hoge wijsbegeerte van gemaakt:

Waarom leggen wij niet, zoals Socrates, de wijsgerige stelsels? Ze hebben het in de maatschappij, dame, over hoge wijsbegeerte: dat is dit. Hoeft niet geleerd te zijn. Die leert u zo in huis. Blaf niet, schreeuw niet. ‘Maak van uw mond’, zeggen de meesters, ‘geen roddel.’ Gij kreeg slechts het mondje om uzelf te voeden, maar niet om kwaad te spreken.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.9521.9527)

Gifbeker

Socrates ging nog even verder:

Socrates kreeg vergif te drinken toen hij (kwam) met: ‘Wat bent u als u zich gelukkig voelt? Waar komt dat gevoel vandaan?’ En hij ging nog even verder, en toen kon hij een gifbeker drinken, want hij, Socrates, een kind van de ruimte, besmette de mens.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.2310.2312)

Meester Zelanus noemt dit het afbreken van hoger denken en voelen. Dit stemt de mens af op schemerland, de sfeer van Gerhard uit het boek ‘Zij die

terugkeerden uit de Dood’:

Daarom, indien Socrates de mogelijkheid had gekregen om alles van zijn ruimte te verstoffelijken dan was de mensheid al duizenden jaren verder geweest en was hier het Koninkrijk Gods op aarde te zien. Maar wat doet men? Men breekt het hoger denken en voelen af. En dat is weer precies hetzelfde indien gij voor uzelf de onwaarheid liefhebt, indien ge de disharmonie liefhebt. Ook al zegt er iets in u: ‘Ja ja ja, ja, ze hebben gelijk’, maar u kunt het niet, dan is dat de mist achter en voor de eerste sfeer, want u bent nu niet stralend, u hebt geen licht, uw ene karaktertrekje stemt u af op de sfeer waar Gerhard en waar miljoenen, biljoenen mensen in komen wanneer zij dit leven verlaten. U hebt u voor de geestelijke waarheid te buigen en ge zult dat woord moeten verstoffelijken. Maar – nietwaar? – als men maar even de mens aanraakt, wanneer men maar even zegt: ‘Waarom doet u dat?’ dan trekt de mens zich terug, er is iets om zichzelf te beschermen en dan sluit de mens zich voor de goddelijke harmonie, voor het uitdijen als werking – nu is er geen werking meer – af. Men gaat weer van de wal in de sloot, men verzekert zich van duister denken en voelen. En nu is de mens zeker? Ja, hier op aarde, in deze maatschappij bent u nu zeker, want u hebt nog stoffelijk licht, maar achter de kist ziet u geen bloem, ziet u geen natuur, u hebt niemand.

Lezingen Deel 2 (L2.9422.9431)

Reïncarnatie

Toen Socrates in het hiernamaals kwam, besepte hij dat hij goed gevoeld had, maar dat hij de geestelijke werkelijkheid niet verstoffelijkt had:

En ook Socrates viel in slaap. Niet van schrik, maar de blijheid, de macht dat hij lééfde. Hij wist: ik ben in het oneindige gekomen en het is zoals ik het heb gevoeld, maar ik kon het niet door woorden verstoffelijken.

Lezingen Deel 2 (L2.8072.8074)

Socrates had al in het oude Egypte zijn gevoelsverbinding met dieren opgebouwd:

Socrates was een kind, die begon te denken. Socrates had een sik, het kind speelde een tijd voor herder, hij ging met de dieren praten. Hij zegt: ‘Wat ben je mooi en kus mij eens? Hoe denken jullie? Wat leeft er in je? Alleen maar eten en drinken en de mens maakt je dood. Kon ik maar met je heengaan hier. Konden wij maar gaan naar een vrij veld, waar

rust en vrede is. Maar aanstonds maakt men u dood.’ Zo begon Socrates. Jazeker, Socrates was ook een kind dat het oude Egypte heeft beleefd.

Lezingen Deel 2 (L2.3561.3571)

Veel later vertelt hij aan Jozef Rulof waar hij aan zijn wijsbegeerte was begonnen:

Socrates vertelt hem, dat hij met al het leven heeft gesproken, dat hij vele wetten tijdens zijn leven op Aarde heeft mogen beleven. Daardoor bouwde hij aan de „wijsgerige” stelsels.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7168.7169)

Voor hij de kans kreeg om zijn wijsbegeerte te ontwikkelen, werd hem het zwijgen opgelegd:

Ik heb het die mensen daar, die stumperds, die stakkerds, die ongelukkigen – die denken alles te weten – willen geven, maar toen hebben ze mij de gifbeker voorgezet. Maar ook zij komen straks.

Lezingen Deel 2 (L2.8075.8076)

De Universiteit van Christus waarvoor hij gediend heeft op aarde, vangt hem op in het leven na de aardse dood:

En weer komen de wezens, de meesters van de Vierde, de Vijfde, de Kosmische Graad – want ze weten wat deze kinderen voor de ruimte hebben gedaan – naar hem toe, om dit leven te kunnen opvangen. En een uur later wandelt Socrates met de eerste moeder uit de eerste sfeer, de tweede moeder, de derde, de vierde, de vijfde en de zevende, en de moeder uit de Vierde Kosmische Graad in haar gouden stralend gewaad, met het licht van de ruimten, van haar bewustzijn in haar ogen, als een stralende schoonheid van waarheid, liefdevol en welwillendheid met Socrates door de sferen van licht en voelt dit geitenkind zich gedragen.

Lezingen Deel 2 (L2.8079.8080)

Socrates vroeg naar de geit waardoor hij op aarde was beginnen denken:

Toen zegt Socrates: ‘En waar is mijn sik?’ Want Socrates heeft God en de ruimte leren kennen toen hij voor zijn sik stond en hij een lik kreeg van dat dier en hij zei: ‘Hoe moet ik dit begrijpen, het is zo warm, zo goed, zo liefhebbend.’ Want dit schapenkind is begonnen om te leren denken toen hij zag dat het dier de sprietjes van het veld opnam. En hij zei: ‘Hoe

is dat alles zo geregeld, dat dát gras juist klaar is voor mijn dier?

Lezingen Deel 2 (L2.8081.8084)

In de tempel van de wijsheid in de sferen van licht leert hij dat elke gedachte beleefd moet worden in harmonie met de geestelijke werkelijkheid:

En daar zien we nu Socrates, wandelend door de sferen van licht, tempel in en tempel uit. Hij is in de tempel van de wijsheid, van de mystiek, de wetenschappen. Hoe leert gij denken en liefhebben? En Socrates wandelt in het machtige paleis, dat voor u is opgetrokken, althans voor de mens, die door denken zichzelf heeft leren kennen, die zijn Godheid heeft kunnen aanvaarden, heeft vergeestelijkt en verstoffelijkt en nu de afstemming bezit van de eerste sfeer, en vrij is van haat, van leugen en bedrog, kletspraat, bezoedeling, dieverij. Die wérkt, die bezielt en die nooit meer kan zeggen: ‘Wat kan mij dat schelen.’ Want dan staat ge stil, dan bemoddert ge uzelf, dan ontsteelt ge het licht van uw tweelingziel. Zij weten nu dat in dit gebouw, de tempel van wijsheid, elke gedachte barend en scheppend beleefd moet worden, omdat één gedachte een ruimte is, liefde is, licht is, vader- en moederschap bezit, de vriendschap, het één-zijn met al de levensgraden voor God, door Hem geschapen vanuit de Almoeder, beleefd moeten worden, waarvan wij ons de lieflijkheid en de ruimte als Godheid eigen hebben te maken.

Lezingen Deel 2 (L2.8085.8091)

Daar krijgt hij de bezieling om opnieuw te reïncarneren om deze wijsheid naar de aarde te brengen:

En in die tempel, daar zegt Socrates: ‘Meesters, moeders, laat me terugkeren naar de aarde om het nog eens te doen, wellicht hebben ze in die tijd even geleerd.’

Lezingen Deel 2 (L2.8092)

Maar dat is niet nodig:

Toen zegt de meester: ‘Neen, dat doet een ander voor u, want ook dat kind is reeds gered.’

Lezingen Deel 2 (L2.8093)

De meester laat Socrates zien dat er vele vormen van gifbekers bestaan:

Maar wanneer ge de duisternis blijft bewandelen, bezoeken en liefhebt,

hoe kunt ge dan het licht in het andere leven zien en bewonderen? Dan bent u duisternis en hébt u die levensgraad, dan gaat u naar de hoogmoed, dan klampt ge u vast aan het bezit van een ander, dan zet ge de mens de 'levensbeker' voor als gif. Ja, dan gaat ge de oorlog in en speelt ge voor generaal, dan zijt ge koning en keizer, dan beveelt ge en zet ge uw naam onder de doodstraf en trekt u van alles maar niets meer aan, want gij zijt koning en keizer en niemand anders.”

Lezingen Deel 2 (L2.8096.8098)

Socrates begrijpt dat de doodstraf zich vergrijpt aan het leven van een ziel:

‘Dat is nog erger. Geef mij dan maar twintig gifbekers,’ zei Socrates, dat is het vergrijpen aan een goddelijke kern, ook al is die kern prehistorisch.

Lezingen Deel 2 (L2.8099.8100)

Socrates begreep nu welke menselijke duisternis hem gif had gegeven:

Maar de mens op aarde, leerde Socrates en de volgelingen, Plato, Aristoteles, Pythagoras, de oude Egyptenaren ... Ze hebben allemaal geleerd in de tempel van wijsheid om te leren om niets te zeggen, eerst dan het woord te beleven, opdat ons hart, ons ruimtelijk hart niet aan de roddel slaat. Opdat ons hart niet op hol getimmerd wordt. Opdat wij geen deel uitmaken van roddel en kletspraat, afbraak, vernietiging, doodslag, moord. Opdat wij moeder zullen zijn en vader zullen zijn in het reine gevoel. Want indien gij – dat leerde Socrates – deel uitmaakt van dat dat tot de duisternis behoort, dan is dat voor uw karakter en persoonlijkheid op goddelijke afstemming telkens weer een slag, de mismaking van uw goddelijke kostbare nek. Het gif plaatst ge altijd voor uw goddelijke persoonlijkheid en dat is uw vervloekte haat, de afbraak, de vernietiging, uw luiheid.

‘Ge hebt geen bezieling’, zei Socrates voordat hij opnieuw de aarde bekeek vanuit de sferen van licht, ‘gij duisterlingen hebt het aangedurfd om mij te mismaken, om de voorzienigheid aan de mensheid te kunnen geven, het nieuwe opstaan, de ontwaking, de bezieling, het woord te uiten, God, Christus, de Almoeder. Maar gij hebt mij gif gegeven. Ik zal me wreken met de zweep van de ruimte. Ik zal u slaan met woorden en met wijsheid, opdat ge angstig wordt en ge zult zeggen: ‘Die man weet alles.’ Ja, ik ga thans tot de Alwetendheid. De Godheid als sferengeluk spreekt nu door mijn hart, door mijn gevoelsleven en ik voel me klein en zielig nu ik het andere in me ga voelen en ga zien dat ik nog door baring, door

schepping, door het woord tot de evolutie moet voeren.’

Daar staat Socrates en daar zijn de anderen die kunnen getuigen, die zullen schreeuwen, maar u hoort hun stemmen niet. Het zijn uw vaders en uw moeders, uw zusters en broeders die zeggen: ‘Word dan eindelijk eens wakker en bewust en begin normaal menselijk te spreken, maar nu door de wetten van Moeder Natuur.’

Lezingen Deel 2 (L2.8105.8119)

De Socrates in onszelf

De wijsgeren kunnen mensen doen nadenken over hun innerlijke beleven:

Maar wat de wereld momenteel bezit, ontvangen is door de wijsgerige stelsels, door de wijsgeren, u voelt wel, dat heeft betekenis wanneer de mens daar uithaalt: het innerlijke geestelijke beleven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3146)

Wanneer krijgen we Socrates en Plato in onszelf wakker?

Wanneer kunt ge uw stralend ik bezielend opwaarts voeren in de richting van de wijsgerige stelsels, opdat ‘de Socrates en de Plato’ in u ontwaakt?

Lezingen Deel 2 (L2.6012)

Dan kunnen we van Socrates naar Christus wandelen:

En nu, wanneer u voor de eigenlijke wetten wilt staan, wilt blijven liggen, wilt mediteren – voelt ge wel? – komt ge ook door de Christus tot de wijsgerige stelsels voor elke gedachte. Want een gedachte is een wereld, vertegenwoordigt een wereld van licht en duisternis, waaraan Socrates en Plato en de anderen zijn begonnen en hierdoor een universiteit hebben geschapen. Maar nu de Universiteit van Christus die dit ganse universum omvat: word eenvoudig, word héél eenvoudig en menselijk, indien u de liefde, de kern, de harmonie van elke gedachte, voor iedere wet ondergaat en beleeft en uitzendt.

Lezingen Deel 1 (L1.7617.7619)

73. Wedergeboren voor een taak

Vele zielen reïncarneren om wijsheid, kunst, wetenschap en techniek op aarde te brengen voor de ontwikkeling van de mensheid.

Wijsheid

Vele zielen komen terug voor een taak, waarmee ze de mens op aarde vooruithelpen. Ze geven hun leven om het lichamelijke lijden van de mens te verminderen, of om de geestelijke ontwikkeling te stimuleren. Ze brengen wijsheid en kunst op aarde, of een grote vooruitgang in wetenschap en techniek.

Jozef Rulof vertelt op een contactavond over een hogepriester die voor zijn sterven op aarde aan de priesters van zijn tempel meedeelde: 'Ik kom in de morgen alweer terug, want aan mij is het gegeven om mijn taak voort te zetten.' Een korte tijd daarna werd hij in de buurt van de tempel wedergeboren, en na drie jaar vertelde het kind zijn moeder al: 'Mama, ik blijf hier niet want ik ga naar de tempel. Daarginds is een tempel, nietwaar?'

Toen hij acht jaar was, verhuisde hij naar de tempel. Op dat moment bezat hij al dezelfde wijsheid als in zijn vorige leven. Hij zei tegen zijn ouders: 'Schreit u maar niet, vader en moeder, want ik heb nog meer vaders en moeders.' Hij bezocht zijn ouders uit zijn vorige leven, want die waren nog op aarde.

In zijn nieuwe leven zette hij de school voor mystieke wijsheid voort, waarvan hij in zijn vorige leven ook de leraar was. De school werd geïnspireerd door geestelijke meesters, waardoor hij dit bewijs van zijn eigen snelle reïncarnatie aan de wereld kon geven.

Snel reïncarneren

Deze man kon zo uitzonderlijk snel reïncarneren, omdat hij volledig in harmonie was met de wetten van de geboorte van de ziel. Dan hoeft een reïncarnatie niet lang op zich te laten wachten, dan kan de ziel zeven uur na het sterven al reïncarneren in een bevruchte eicel. Wanneer het om de evolutie van de mensheid gaat, vindt de ziel onmiddellijk een moeder bereid om deze taak mogelijk te maken.

Dan gaat deze ziel vóór andere zielen, die alleen voor een goedmaken terugkomen en die zich uit de harmonie van de geboorte hebben verwijderd door iemand ellende aan te doen. De meeste zielen die in de wereld van het onbewuste aan het wachten zijn om te reïncarneren, komen terug om goed te maken. Zij kunnen niet snel reïncarneren, zij moeten wachten totdat een

moeder hen kan baren. Dit wachten kan honderden en zelfs duizenden jaren en langer duren, als de ziel zich door bruut geweld tegen andere mensen uit de harmonie van het leven heeft geslingerd.

Combinatie taak en goedmaken

Jozef Rulof ziet tijdens een uittreding in de sferen van licht een ziel die zich voorbereidt om te reïncarneren voor een combinatie van een taak en goedmaken. Deze ziel zal als vrouw een geestelijke zending op aarde volbrengen. En dat zal zij combineren met het goedmaken aan iemand aan wie zij in een vorig leven ellende heeft gebracht. Die ziel zal in het nieuwe leven haar man worden.

Voordat ze naar de aarde reïncarneert, is ze in de sferen samen met haar tweelingziel. Die zal straks op aarde haar als geestelijke gids begeleiden in haar geestelijke zending. Haar tweelingziel wordt haar inspiratie en zal haar tot grote hoogte brengen. In de diepte van hun gevoelsleven blijven ze met elkaar verbonden, al wordt één van hun op aarde geboren en zal zij daar met een andere man trouwen.

In dat huwelijk zal zij goedmaken, en hierdoor kan zij vrijkomen van de druk die zij innerlijk voelt, en die ontstaan is door de ellende die zij eens deze ziel heeft aangedaan. Haar tweelingziel zal er zelf voor zorgen dat zij haar nieuwe man ontmoet, zodat het goedmaken kan aanvangen. Al zal haar dat wellicht zwaar vallen en zal zij hierdoor smart ontvangen, dan is met dat ene leven alle leed voorbij en is zij daarna eeuwig samen met haar tweelingziel. Dan staan de hogere lichtsferen voor hen open, waar men niet binnen kan treden met een innerlijke druk.

Wanneer men vrij is van haat, hartstocht en geweld en reeds liefde bezit, kan men in de eerste lichtsfeer vertoeven, maar toch kunnen er nog zielen zijn waaraan men heeft goed te maken voordat de innerlijke druk is opgelost. In de eerste sfeer voelt men nog stoffelijk, er zijn nog twee sferen voordat men de eerste geestelijke bestaanssfeer bereikt, de vierde lichtsfeer. In de eerste lichtsferen gaat men zich bevrijden van elke spijt door alles ruimschoots goed te maken, want in de hogere lichtsferen zou zelfs een kleine innerlijke druk de volledige gevoelsverbinding met al het leven storen en verbreken.

De Universiteit van Christus

Vanuit de sferen van licht kan men op aarde reïncarneren, om een taak te volbrengen voor 'De Universiteit van Christus'. Hoe hoger de licht-sfeer, hoe groter de taak zal zijn, en hoe sterker de ontwikkeling van de mensheid gediend zal worden. Op aarde ziet men dan een 'wonderkind' geboren worden.

De wedergeboorte voor een taak wordt ook behandeld in de artikelen ‘Socrates’, ‘wedergeboren opperpriester Venry’ en ‘wedergeboren als Anthony van Dyck. Jozef Rulof heeft tijdens zijn ‘wedergeboorte voor een taak’ 27 boeken voor de zoekende mens ontvangen.

Bronnen

Wijsheid en snel reïncarneren

Op een contactavond zegt Jozef Rulof dat een ziel na een leven op aarde soms snel weer reïncarneert. Een toehoorder begrijpt niet dat dit zo snel kan gaan:

(Meneer in de zaal): ‘Ja meneer Rulof, een kleine definitie, een hele kleine, over de snelle geboorte, van het sterven en weer geboren worden binnen de zeven maanden al’, ja, ‘of binnen die zeven maanden dat is voor mij niet ...’

Dat kunt u niet aanvaarden?

(Meneer in de zaal): ‘Nee, het is mij niet duidelijk.’

Niet duidelijk, waarom niet?

(Meneer in de zaal): ‘Ja, omdat ik het niet begrijp.’

Meneer, hebt u ‘Het Ontstaan van het Heelal’ en ‘Zij die terugkeerden uit de dood’, ‘De Kringloop der Ziel’ van mij gelezen? Ziet u, daar komt u die wetten tegen. ‘Geestelijke Gaven’.

Maar de geboorte, hier in Europa hebt u dat niet zo spoedig, vroeger had je dat meer. Bijvoorbeeld, laatst in (Brits-)Indië, dat is gebeurd voor drieëntwintig, vierentwintig jaar terug. Die hogepriesters die hebben het veel meegemaakt. Er komt hier iemand bij me, die zegt: ‘Ik heb het zelf beleefd, meneer, ik neem onmiddellijk aan wat u daar schrijft.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14266.14277)

Wanneer een ziel snel weer geboren wordt, dan is het voor een taak:

Ik zeg: 'Het is mogelijk, maar dan is het een taak.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14278)

Voor de meeste zielen is dat niet mogelijk, omdat ze zich door geweld in vorige levens verwijderd hebben van de harmonische tijd van reïncarnatie:

Want wij mensen leven allemaal in disharmonie. Wij zijn niet in harmonie met de kosmos en de astrale wereld, dat kan toch immers niet? Dus wij hebben daardoor al ons normale, goddelijke op-tijd-geboren worden versnipperd, doordat wij maar raak gingen leven. En daar is zelfmoord, moord, diefstal en al die dingen meer, men praat over hartstocht en geweld. Meneer, dat zegt allemaal nog niets, als het maar niet om moord gaat, want moord schakelt u uit de normale, reële, harmonische geboorte. En dan moeten we terugkeren. En nu hebben we vaderschap, hebben we moederschap. Dus wij zijn als het ware aan duizenden wetten gebonden. En die zijn allemaal harmonisch en het gaat allemaal vanzelf, op tijd, op de seconde. En dan was er ... Tussen leven en dood, dat noemen de meesters de wereld van het onbewuste, dat wil zeggen: de mens komt daar in slaap en wordt embryo. Kunt u aanvaarden, dat u en wij allemaal, dat we straks ... Wij komen nou uit de 'kist'. Moet u terug naar de aarde, dan lost u volkomen op. Heb ik gezien, ik praat uit hetgeen wat ik heb gezien, meneer. Ik treed uit en ik heb die wetten gezien en mogen volgen met die meesters, anders weet ik het ook niet. Dus ik vertel u uit de waarheid. Dan lost u volkomen op en komt terug tot embryo, tot zo'n vonkje, en zo wordt u aangetrokken door vader en moeder, want dat is ook weer embryonaal. Dat klopt dus, nietwaar?

Nu hebben wij die wetten overschreden. Waren wij!

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14279.14299)

Als we volledig in harmonie zouden zijn met de wetten voor de reïncarnatie, dan kunnen we zelfs na zeven uren weer op aarde geboren worden:

Maar dan is het een taak, zeg ik u, en dan kom ik direct terug – dat het mogelijk is en kan – dan is het een taak, dan zouden wij in korte tijd, in zeven maanden, zelfs in zeven uur zou u aangetrokken kunnen worden en weer op aarde geboren worden. Maar dan zijn wij ook kosmisch volkomen in evenwicht met al de goddelijke wetten. Wie is dat?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14305.14307)

Jozef geeft een voorbeeld van een snelle reïncarnatie:

Maar in (Brits-)Indië is het verleden geweest, er was een hogepriester en die ging dood, hij ging over, en hij zei: 'Ik kom in de morgen alweer terug, want aan mij is het gegeven om mijn taak voort te zetten.' En die knaap kwam terug. Hij zegt: 'U zult vroeg van mij horen, ik ben weer in de buurt hier.'

Maar dat zit in handen van meesters, ziet u? En die man die zet daar een school voort, dat is de wijsheid, oosterse wijsheid, en die scholen zijn nog bezig. Dat wil zeggen, die zijn aan de mystieke ruimte (verbonden). De Universiteit van Christus bezit mystieke ruimten, mystieke leraren ook, voor dat en dat en dat en dat, om dat op te bouwen en dat houden ze vast, want Egypte, China, Japan, het Oosten heeft de mystiek opgebouwd. Nietwaar?

Nu is die man geboren. Ze wisten niet waar. Hij zegt: 'U hoort spoedig van mij.' Zes jaar later, drie jaar begon het al. Toen het kind begon te praten: 'Mama, ik blijf hier niet want ik ga naar de tempel. Daarginds is een tempel, nietwaar?' 'Ja.' Hoe kwam het kind erbij? Niet gezien. Toen hij zes jaar was, toen zegt hij: 'Mama, ik ga weg, want ik wil ook mijn hond hebben, want mijn hond is ook daarginds.' Toen zegt hij: 'U bent mijn moeder wel, maar u bent het niet, want daarginds woont mijn andere moeder en daar is mijn hond ook.' En daar ging hij naartoe. En daar waren ook de ouders van zes, zoveel, korte tijd, na zeven maanden ... die ouders die waren er nog, die dachten hun kind kwijt te zijn. En hij begon dadelijk in het vorige bewustzijn te praten, dus de reïncarnatie die was absoluut bewust, dat hadden meesters in handen, want anders zakt het in zijn bewustzijn weg. En heb je daar een studie van gemaakt, dan is het ook doodeenvoudig dat hij in dat gevoelsleven, in dit en dat geboren-worden, en misschien enkele dingen meer, voor studie, is hij ook volkomen bewust gebleven; want die man deed en wilde niets anders.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14309.14331)

Deze ziel was in harmonie met al het leven:

Want de mens, die priester die was natuurlijk in harmonie met dat en dat en dat. En hij vertelde zelf, hij kon geen kip kwaad doen, laat staan een mens. Dus hij was in harmonie en bracht dit, zijn eigen wijsheid zette hij voort. En toen liep hij bij zijn eerste ouders weg, 'Schreit u maar niet, vader en moeder', zegt hij. 'En u ook niet vader en moeder en ik heb nog

meer vaders en moeders. Want u bent me aanstonds toch kwijt want ik ga terug, ik ben het hoofd van de tempel.' En hij ging weg, toen was hij acht jaar en toen stond hij daar met dezelfde wijsheid.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14364.14370)

Er komen duizenden zielen terug voor een taak, geen miljoenen:

Maar wij mensen, en niet alleen die man, maar duizenden mensen, niet miljoenen, duizenden, die dus door hun taak een spoedige geboorte krijgen om de mens maar weer te bewijzen: Hoe bestaat het? Ik was dat, reïncarnatie, ik heb mijn volle bewustzijn.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14344.14345)

Combinatie taak en goedmaken

André (Jozef Rulof) ziet in de sferen van licht geestelijke wezens doorschijnend worden:

Daar voor hem waren geestelijke wezens. Allen wandelden en waren in gedachten. Sommigen, zag hij, waren in een dicht waas gehuld, anderen waren meer doorschijnend.

„Wat betekent dit, Alcar?”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14760.14763)

Alcar legt uit dat het doorschijnend worden betekent dat men gaat reïncarneren:

„Dit betekent dat zij met hun geliefden hier zijn en straks zullen afdalen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14764)

Alcar verklaart dat André op dat moment tweelingzielen ziet, die eeuwig verbonden zijn, zelfs al reïncarneert één van hen:

„Weten zij dan daarvan?”

„Ja, André, zij weten dat zij spoedig zullen vertrekken, maar zij zijn eeuwig verbonden en zullen dat blijven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14766.14767)

De ziel die in de sferen blijft, wordt de geestelijke gids voor de ziel die reïncarneert:

Eén van hen daalt in de wereld van het onbewuste af en de ander blijft aan deze zijde en wordt de controle voor deze mens op aarde.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14769)

De ziel die reïncarneert komt voor een taak:

„Voelt u dan dat deze een geestelijke zending te volbrengen heeft?”

„Ja, dat voel en zie ik.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14772.14773)

André merkt op dat de tweelingzielen voor die aardse levenstijd gescheiden zullen worden. Alcar weerspreekt dit, de zielen blijven in hun diepste gevoel één:

„Zijn zij dan voor dat leven op aarde gescheiden?”

„Heb ik je niet vele malen gezegd, dat wij nooit kunnen worden gescheiden? Zij zijn voor eeuwig één en zullen dat blijven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14774.14776)

De ziel die reïncarneert wil tevens iets goedmaken:

Zij, deze ziel brengt iets op aarde en heeft daar tevens iets goed te maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14777)

Ook Alcar heeft zijn taak en het goedmaken gecombineerd in zijn leven als Anthony van Dyck:

Ook ik had toen ik op aarde was iets goed te maken en allen met mij die daar werden geboren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14778)

Voor André lijkt het in eerste instantie maar niks om met iemand anders een relatie aan te moeten gaan:

Deze mens echter is de inspiratie voor haar en voert haar op aarde op tot grote hoogte.”

„Wat is dat moeilijk, Alcar. Hoe oud moet zij daar worden?”

„Zij zal ongeveer tussen de zestig en zeventig jaar worden.”

„En dat andere wezen is al die tijd alleen, moet toezien dat men haar bespot en sart, want ook zij zal toch haar leed en smart en vele andere dingen ontvangen en beleven?”

„Dat heb je goed gevoeld, André. Op aarde zal zij iemand ontmoeten en aan dat wezen zal zij goedmaken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14779.14785)

Alcar legt uit dat de ziel zich door het goedmaken kan bevrijden van wat haar ontwikkeling in de sferen van licht tegenhoudt:

„Tevens brengt zij iets en ook dat is om in die tijd vrij te komen van dát, wat haar hier tegenhoudt en haar ontwikkeling belet.”

Een nieuw wonder, dacht André. „Hoe verschrikkelijk lijkt mij dat, Alcar.”

„Zou je denken dat je dit niet tot stand zou kunnen brengen, nu je dit alles weet, of dat je dit niet zou kunnen?”

„Ik weet het niet, maar het lijkt mij zo moeilijk. Als zij die andere zal ontmoeten dan voel ik nu reeds dat hij haar, als zij in het moederlichaam zal afdalen, niet zal begrijpen. En dat is vreselijk, want dat leven is dan zo moeilijk. Och, wat een diepte en wat een opoffering.”

„Diep is dit wonder, André, doch het is geen opoffering. Je hoorde toch wat ik zei, dat zij tevens zal goedmaken?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14786.14795)

Alcar verklaart waarom het kunnen goedmaken dan als genade gezien kan worden:

„Als het wezen op aarde is waaraan wij goed te maken hebben en wij reeds aan deze zijde zijn, is dat dan niet beter, dan jaren en jaren af te wachten voordat wij aan deze zijde verder kunnen gaan? Het houdt ons onherroepelijk tegen, het belemmert onze ontwikkeling, omdat wij niet verder kunnen en die mens op aarde leeft. Voel je het grote wonder van deze

toestand en dat het een grote genade is, als dit geschiedt?

Dan bereikt men in dat leven heel veel en als dan het einde komt, is alle leed voorbij en zijn zij eeuwig verbonden. Dan zijn zij zusters en broeders in de geest en gaan zij aan deze zijde verder.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14797.14801)

André voelt dit niet zo:

„Ik vind het verschrikkelijk, Alcar. Hoe moet deze geest, die aan deze zijde blijft, lijden.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14802.14803)

Alcar verwijst naar het leven van Lantos in het boek ‘De Kringloop der Ziel’. Lantos bracht zijn eigen tweelingziel op aarde in contact met de man Roni waaraan zij had goed te maken:

„Heb je Lantos’ leven goed begrepen? Wat deed hij toen die tijd eenmaal kwam? Hij bracht zijn eigen (tweeling)ziel met Roni in verbinding en zag toe dat zij aan handen en voeten werd gebonden. En toch is dit duizendmaal beter, dan hier te moeten afwachten en niet verder te kunnen.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14804.14807)

André vraagt zich af of anderen dat niet kunnen doen:

„Dus als ik u goed heb begrepen dan bedoelt u het volgende. Wanneer ik op aarde iemand iets heb aangedaan en ik ben in de sferen teruggekeerd, maar diegene gaat weer naar de aarde terug, dan moet ik toch wachten totdat ik dat heb goed gemaakt? Kunnen dat anderen niet voor mij doen?”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14808.14810)

Alcar legt uit dat de ziel verbonden blijft met de mensen aan wie leed is aangedaan:

„Nee, alleen zij hebben met je leven te maken, zij ondergingen dat leed en niet die anderen. Veel kun je voor anderen doen en toch, deze wezens zal je opnieuw ontmoeten, want zij zijn het die onze ontwikkeling tegenhouden. Dat is de wet van oorzaak en gevolg.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14811.14813)

Voor André is dat nieuw, want ze bevinden zich al in de eerste sfeer van licht:

„Maar dit zijn toch zeker geen grote fouten, Alcar?”

„Je bedoeling is, omdat zij in de eerste sfeer leven?”

„Ja, dat bedoel ik eigenlijk.”

„Zij, die de eerste sfeer hebben bereikt, kunnen in deze sfeer nog grote zonden en fouten moeten goedmaken en toch reeds hier binnentreden.”

„Maar daar hebt u mij nog nooit van verteld, Alcar.”

„Dit was ook niet mogelijk. Deze geestelijke wetten kan ik eerst nu behandelen, je zou ze niet hebben begrepen. Ik behandel nu deze wetten, omdat al deze toestanden met de wedergeboorte te maken hebben. Wanneer wij vrij zijn van haat, hartstocht en geweld en reeds liefde bezitten, kunnen wij de eerste sfeer aan deze zijde binnengaan, om toch nog fouten en zonden te bezitten, die wij eerst nu goed kunnen maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14814.14822)

Alcar legt uit dat men pas in de vierde sfeer van licht een geestelijke gevoelsgraad bereikt en men dan pas helemaal los is van aardse verbindingen en gevoelens:

„Vergeet niet, André, dat de eerste sfeer is als de aarde. Er zijn nog twee sferen om de eerste geestelijke bestaanssfeer te bereiken.”

„Nu voel ik het, Alcar. Hoe wonderlijk is ook dit. Daaraan heb ik niet gedacht.”

„In de eerste sfeer, André, zal en moet alles oplossen, eerst dan kunnen wij verdergaan.”

„En daarvoor keren velen van hen naar de aarde terug?”

„Ja, André, om de zonden en fouten goed te maken en tevens te dienen.”

„Hoe zullen zij elkander dan vinden, Alcar?”

„Daar zorgen zij voor die aan deze zijde leven.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14825.14834)

Het blijft voor André moeilijk te begrijpen dat de ziel in het hiernamaals zijn tweelingziel op aarde zelf naar het goedmaken zal voeren:

„Dus deze geest zal haar, als het zover is, verbinden, terwijl het zijn eigen leven, zijn eigen ziel is?”

„Ja, André, zo geschiedt het. Nogmaals vraag ik je, zou je dit niet kunnen en tevens op aarde iets brengen en dan goedmaken? Is die dankbaarheid niet in je? Wij allen hebben dit gekund, niet één uitgezonderd. Velen vragen op aarde waarom toch God de mensen zo innig bij elkaar brengt, maar de één leert van de ander. De één keert voor zijn innerlijke leven terug, een ander om aan de aarde en de mensheid iets te brengen. Er zijn duizenden mogelijkheden waardoor wij weer naar de aarde terugkeren, maar voor een vast doel en dat doel wordt bereikt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14835.14842)

André denkt nog aan het stoffelijke gebeuren:

Deze beide wezens zijn dus, zoals ik je zei, innig verbonden en zullen dat blijven.”

„En zij gaat in andere handen over, Alcar?”

„Wat zijn handen, mijn zoon, wat is een stoffelijk lichaam? Een prachtig kleed, maar wij denken daar anders over. Wij vragen alleen naar het zieleleven en hebben aan deze zijde niets aan dat lichaam, het innerlijke leven, dat is ons geluk. Op aarde doet men een moord voor dat kleed, maar wij hier gaan heen en wachten totdat het innerlijke leven gereed is. Dat is de eeuwige waarheid, dat is het wat wij liefhebben en dat gaat eeuwig verder, André. Wij zien en voelen dat anders, want het diepe zieleleven wordt niet geraakt, noch in trilling gebracht. Hier ontwaakt het, hier leeft het, daar ligt het diep in 's mensen zieleleven verborgen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14869.14877)

Het gaat om gevoel:

Aan deze zijde, André, is gevoel leven, is gevoel liefde en licht, warmte en geluk. Het stoffelijke lichaam is maar tijdelijk en sterft. Op aarde heeft

men het lichaam lief, wij echter het innerlijke leven. De diepte van dit zieleven wordt dan ook niet aangeraakt, is niet in trilling te brengen, omdat hier het wezen leeft dat dit kan en eenzelfde afstemming heeft. Dat is de zieleverbinding en is rein geluk als men het voelt. Anders zegt het niets en heeft het geen waarde.

Neen, André, zij gaat en zal gaan en met haar duizenden anderen. Straks lost zij op en dan gaat het mannelijke wezen aan zijn taak beginnen en wacht af totdat hij haar kan bereiken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14879.14886)

Niets kan haar tegenhouden om zichzelf in harmonie te brengen:

Zij zal moeder worden en zal dit op aarde beleven. Op aarde wacht iemand en zij zullen elkander op die grote aarde ontmoeten. Als zij dit heeft beleefd, want niets kan dit tegengaan, dan keert zij naar de sferen terug en gaat aan deze zijde verder. Dan is alles volbracht en beleefd en tevens geleden en goedgemaakt. Zij zal dit machtige, dat men op aarde niet begrijpt, bewust beleven, in haar diepe innerlijk ligt dit alles.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14891.14895)

De Universiteit van Christus

Alcar geeft aan dat er door reïncarnatie vooruitgang op aarde gebracht wordt voor wetenschap en doktoren:

Ik ken vele geleerden die op aarde zijn en alleen daar werden geboren voor een uitvinding ten goede voor de mensheid. Nog eerst kort geleden zijn hier twee genieën aangekomen, die beiden naar de aarde terugkeerden, om aan de aarde en de wetenschap iets te brengen, waardoor men duizenden mensen van hun verschrikkelijke ziekten kon verlossen. Waren deze wezens niet op aarde geïncarneerd en waren er tevens geen wezens aan deze zijde die hen inspireerden, dan hadden zij daar niets bereikt. Maar dit was van tevoren beleefd en tot stand gebracht en daarvoor keerden zij naar de aarde terug. Ook voor andere wetenschappen is dit mogelijk. Als de doktoren van deze zijde af niet naar de aarde terugkeerden, om iets voor de mensheid daar achter te laten, dan kwam men nooit verder. Maar zij werden opnieuw geboren en keerden na hun gedane taak terug en zagen dat zij daar niet voor niets waren geweest.

Op aarde wisten zij er niets van, hier echter gingen zij in het verleden

over en waren gelukkig dat het was bereikt. Dit is reeds zo oud als de aarde een plaats in het universum inneemt. Ik heb je dat duidelijk gemaakt. Van het ogenblik af dat de hel en de sferen van licht een aanvang namen, keerden reeds geestelijke wezens in een stoffelijk organisme terug en brachten hun innerlijke kennis op aarde.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14843.14853)

Op alle hoeken van de aarde wordt er geestelijk voedsel gebracht:

Hier, André, vraagt men niet wat moeten wij beleven, hier wil men beleven, want wij allen dienen. Wij willen goedmaken en voelen dit als een genade. Dat doet elkeen en allen gaan daarin over en eens zijn zij zover. Die wezens zijn niet tegen te houden. Zie hen gaan en voel de ontzaglijke bezieling. Zij banen zich een eigen weg en van deze zijde wordt die weg geëffend. Hier waken wezens en die wezens zijn controles, de beschermengelen van hen op aarde. Zij zijn innig met elkander verbonden en hebben allen een taak om datgene te bereiken waarvoor zij dienen. Duizenden wezens hebben aan deze zijde een taak en die taak wordt volbracht, dat werk is niet te vernietigen, het zal en het moet geschieden hoe zij ook worden tegengewerkt, want zij allen willen. Een heilige drang om te scheppen, is in hen. Dat is geestelijk vuur, mijn zoon, heilig vuur dat opvlamt en anderen verwarmt. Hoeveel geestelijke wezens zijn er niet op aarde voor ons werk? Hoeveel geestelijke leiders zijn er niet aan deze zijde die hen op aarde helpen? Op alle hoeken van de aarde leven zij thans, want nu is het de eeuw van geestelijk voedsel.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14854.14867)

Ook voor de kunst reïncarneren zielen:

Voor de kunst, de beeldende en schilderkunst, keerden mensen van deze zijde terug en brachten daar wat zij zouden brengen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14868)

De zielen uit de eerste sfeer kunnen ook voor wetenschap of techniek komen:

Diegenen die nu naar de aarde terugkeren, brengen geestelijk voedsel, of wetenschap, of techniek. Beiden volgen één weg, en zullen het beoogde doel bereiken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14905.14906)

Ook vanuit de hogere lichtsferen kunnen zielen voor een taak naar de aarde komen:

In alle sferen kan ik je deze toestand duidelijk maken, zelfs in de hoogste sferen, doch dan is die taak een bijzondere taak en heeft steeds met een groot gebeuren op aarde te maken. En dit alles dient alleen voor de ontwikkeling van de mensheid, want die hogere wezens zouden op aarde niets anders kunnen brengen. Dat is dan een zending van de hoogste orde en diegene is dan een grote persoonlijkheid op aarde. Zij brengen wijsheid en geluk en dit heeft een kosmische betekenis.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14901.14904)

74. Wedergeboren opperpriester Venry

Hoe kon de negentienjarige Venry de duistere magische krachten van de zeven meer ervaren hogepriesters in de tempel van Isis overwinnen?

De jongste opperpriester

Vierduizend jaar geleden werd priester Venry in de tempel van Isis in het oude Egypte op negentienjarige leeftijd door de farao tot opperpriester van de tempel benoemd. In het boek 'Tussen Leven en Dood' vertelt hij hoe hij op deze jonge leeftijd de hoogste wijsheid uit de geestelijke wereld naar deze tempel brengt.

Hoe krijgt hij dat voor elkaar? De andere hogepriesters kunnen ook allen 'uit hun lichaam treden', en toch kunnen ze de geestelijke gaven van Venry niet evenaren, ondanks hun tientallen jaren beheersing van de magische wetten. Ze weten dat een dergelijke hoogte alleen te bereiken is wanneer de ziel al vele vorige levens als priester de levenswetten heeft bestudeerd. Daarom doorzoeken ze het onderbewustzijn van Venry naar deze levens.

Door hun helderziendheid zien ze vele vorige levens van Venry. Toch kunnen ze de levens die ze zoeken, niet vinden. Er is iets dat hen tegenwerkt, dat hebben ze nog nooit beleefd, normaal ligt elke ziel voor hen open. De hogepriesters kijken naar elkaar en staan voor een groot raadsel.

Ook tijdens een eerder onderzoek door zijn aardse leraar Dectar waren die levens niet gevonden. Priester Dectar is het vorige leven van Jozef Rulof in deze tempel. Dectar had reeds een gevoelsverbinding met Venry opgebouwd in daarvoor liggende levens, maar toch kon hij die levens niet terugvinden in het onderbewustzijn van Venry. Ook hij werd door iemand tegengewerkt, die hem in geestelijke krachten overtreft.

De hogepriesters doorzoeken nogmaals met al hun magische krachten de ziel van Venry, maar tevergeefs. Venry weet waarom ze niet slagen in hun opzet. Maar daar durft hij niet aan te denken, want dan zouden ze ontdekken wat hen tegenhoudt. De hogepriesters kunnen immers alle gevoelens volgen die tot gedachten worden gevormd.

Wanneer de hogepriesters zich teruggetrokken hebben, kan Venry weer praten met zijn geestelijke leider, een vader van hem uit een vorig leven. Deze leider uit het hiernamaals heeft tijdens het onderzoek de belangrijkste vorige levens van Venry verborgen gehouden. Hij weet dat de hogepriesters anders Venry zouden vernietigen, want zij zijn uit op het behouden van hun macht over de tempel. Venry verneemt dat hij samen met zijn geestelijke leider de grote taak heeft om deze tempel te zuiveren van de duistere krachten waar-

mee de hogepriesters alle goedwillende priesters in hun macht houden. Deze grote taak zullen ze volbrengen door een hogere wijsheid uit het hiernamaals op aarde te brengen, een wijsheid die de kennis van de hogepriesters overleugelt.

Nieuwe kennis over de reïncarnaties van de ziel

Om deze nieuwe kennis door te geven, treedt Venry uit zijn lichaam en stelt hij zich open voor zijn geestelijke leider in het leven na de dood. Zijn leider laat hem eerst verschillende soorten duisternissen beleven.

Op aarde kent Venry de duisternis van de nacht. Buiten zijn lichaam leert hij de duistere sferen kennen, die opgebouwd worden door afbrekende gevoelens van haat, hartstocht en geweld. Zijn leider vertelt dat deze werelden eens zullen oplossen, wanneer allen een liefdevol leven gaan leiden.

Dat is nieuw voor Isis, omdat de hogepriesters zich nooit hebben opengesteld voor de leiding van een hogere lichtgeest. Op eigen kracht kunnen ze helderziende wel de duistere sferen waarnemen, maar ze kunnen niet voelen dat die werelden eens zullen oplossen.

Vervolgens voert zijn leider hem naar de duisternis van de ziel die wedergeboren zal worden. In de 'wereld van het onbewuste' heerst ook duisternis, omdat de ziel alle belevenissen van het vorige leven loslaat en in een diepe slaap terugzinkt.

En dan krijgen de hogepriesters weer totaal nieuwe wijsheid te verwerken: elke ziel incarneert in mannelijke én vrouwelijke lichamen. Alleen in het moederorganisme beleeft de ziel als moeder het groeien en geboren worden van het nieuwe leven. Wanneer de ziel alleen maar mannelijke lichamen zou bewonen, zou de ziel slechts de helft van de schepping ervaren en zich eigen kunnen maken. Dan zou de ziel nooit alle levenswetten bewust in zich voelen.

Die kennis druist in tegen de ijdele opvattingen van de hogepriesters, die geloven dat ze als man alle levenswetten kunnen zien en voelen, en dat ze daarvoor niet als vrouw hoeven te incarneren. Bovendien wijst de leider van Venry hen erop dat ze als ongehuwd priester geen enkele ziel de kans geven om te reïncarneren, en dat ze hiermee een doodlopend pad bewandelen.

De leider van Venry beseft dat hij hiermee de hogepriesters tegen de haren instrijkt, maar hij geeft zijn kennis door voor de toekomst waarin men de geestelijke hoogte van deze nieuwe wetten zal kunnen aanvoelen. Daarom brengt hij Venry ook in de allereerste duisternis waaruit de ziel en al het leven in het heelal geboren is. Hij laat Venry beleven hoe de ziel ontstaan is, en hoe de ziel in miljoenen levens de huidige menselijke gestalte heeft opgebouwd.

En tenslotte geeft hij ook door dat de priesters zich beter kunnen richten

op één God van liefde, in plaats van op de vele goden die het oude Egypte inmiddels rijk is geworden. Dat godendom is ontstaan door een verkeerd begrip van de gevoelsverbinding die vroegere begaafde priesters hebben beleefd.

Vader Taiti

Nadat hij Isis op zijn grondvesten deed daveren, voert de leider van Venry hem naar het belangrijkste leven dat hij voor de hogepriesters verborgen heeft gehouden tijdens hun onderzoek van het onderbewustzijn van Venry. Dat is het leven van de opperpriester Vader Taiti in een tempel in China.

Venry treedt uit zijn lichaam en zweeft naar China. Hoe dichters het land nadert, hoe duidelijker de persoonlijkheid van dat leven in zijn bewustzijn naar boven komt. Hij begint te voelen en te denken als toen, hij kan zelfs de taal spreken die hij in dat land geleerd heeft. Alles wat tot deze persoonlijkheid behoort, keert bewust in hem terug.

In China ziet hij dat hij als Taiti door zijn uitgebreide kennis van de magische wetten een enorme macht had opgebouwd in zijn tempel. Toen gebruikte hij die kennis echter nog niet voor geestelijke evolutie. Er was toen een andere hogepriester die uit was op zijn macht en op zijn geliefde, en die trachtte zijn geliefde te vermoorden. Maar Taiti was sterker en bracht de hogepriester op de brandstapel.

Taiti had toen nog geen hoge gevoelsgraad, hij gebruikte zijn kennis van de magische wetten voor macht en wellust ten koste van het leven van anderen. Nu beseft Venry dat hij juist door het beleven van die verkeerde daden toen, ontwaakt is, omdat hij daarna voelde dat het zo niet moest. Door zijn moorden voelde hij dat hij in disharmonie met vele zielen was gekomen, en dat hij aan die zielen zou moeten goedmaken om deze disharmonie kwijt te geraken.

Zo heeft hij geleerd dat iedere verkeerde daad toch het hogere gevoel in zich heeft en de ziel daardoor naar het hogere voert. Hij voelt nu dat hij alleen geestelijk kan groeien door de dienende liefde.

In China leefde hij samen met zijn tweelingziel Lyra, maar na dat leven beseftte hij dat ze door hun moorden weer uit elkaar zouden moeten gaan, om aan die vermoorde mensen in volgende aardse levens goed te maken. Hij voelde dat hierdoor zijn tweelingziel in die komende levens aan anderen zou toebehoren aan wie ze moest goedmaken.

Zuivering van de tempel van Isis

Het hogere bewustzijn dat door wroeging in Taiti was gekomen, is in het leven als Venry de stuwung om de tempel van Isis te zuiveren van de duistere

krachten. Door zijn gevoel om goed te maken overwint hij zijn haat en dient hij in zijn leven als Venry de meesters van het licht, in plaats van zijn eigen wellust en macht.

In het leven van Venry ziet hij zijn tweelingziel Lyra terug, zij is priesteres in de tempel van Isis. Hun beider leven daar is gericht op de taak van Venry, en daarvoor leven ze weer dicht in elkaars buurt, om elkaar te kunnen steunen. Pas na dit leven en alle volgende levens van goedmaken zullen ze als tweelingzielen eeuwig bij elkaar kunnen blijven.

Zijn uitgebreide kennis van de magische wetten maakt hem geschikt voor het zuiveren van de tempel van Isis. Alleen hierdoor kan hij het opnemen tegen de hogepriesters, die net zoals Taiti vroeger, hun priesterschap misbruiken voor het bevredigen van hun eigen hartstocht. Met de hulp van zijn leider brengt hij licht in de duisternis en geeft de tempel nieuwe wetten die gebaseerd zijn op de geestelijke liefde.

Zo begint hij voor zijn ziel de geestelijke schaal in evenwicht te brengen. Maar nog vele volgende levens zijn nodig om meer licht en bewustzijn op aarde te brengen, dan de duisternis en de afbraak die hij in zijn vorige levens heeft geschapen. Daarna pas zal hij met een rein gevoel van de aarde afscheid kunnen nemen.

Goedmaken

Het zuiveren van de tempel van Isis is nog maar het begin van het goedmaken. Venry voelt nu de stuwung om goed te maken aan elke ziel die hij ellende heeft gebracht. Dat leidt hem naar alle volkeren op aarde, naar alle uithoeken op de wereld. Steeds opnieuw wordt hij op aarde geboren, totdat er op aarde geen zielen meer zijn waaraan hij heeft goed te maken.

In al die levens zoekt hij naar de ware liefde, die diep in zijn ziel leeft als herinnering aan het samenzijn met zijn tweelingziel Lyra. Steeds smacht hij naar begrip en liefde, maar waar hij ook leeft, nergens vindt hij die liefde. De verbintenissen in die levens zijn het gevolg van de oorzaken die hij in vorige levens gelegd heeft. In zijn persoonlijkheid leeft het onbevredigende gevoel dat hij niet vindt wat hij zoekt, en hij gaat zich steeds meer afvragen 'waarom en waarvoor' alles in zijn leven gebeurt zoals het gebeurt.

Met deze gevoelens wordt hij voor de laatste keer op aarde wedergeboren als ... Alonzo. In het artikel 'Alonzo vraagt waarom' is beschreven hoe zijn levens als Taiti en Venry de omstandigheden hebben gekneed die zijn laatste leven op aarde vorm zullen geven.

Bronnen

De jongste opperpriester

In het boek ‘Tussen Leven en Dood’ vertelt Venry dat hij al op jonge leeftijd gereed was om de tempel van Isis nieuwe geestelijke kennis te brengen. Dit kon hij niet op eigen kracht, maar door de hulp van zijn geestelijke leider die zich in het leven na de dood deze geestelijke kennis had eigengemaakt:

Weldra had ik mijn negentienjarige leeftijd bereikt, doch nu was ik al gereed en krachtig, maar die kracht leefde tussen leven en dood en behoorde mij niet eens toe.

Tussen Leven en Dood (BE.7863)

Toen de farao van Egypte deze nieuwe kennis van Venry ontving, schonk hij aan Venry zijn lievelingsdieren. Op deze wijze werd aan het koninklijke hof een priester tot opperpriester verheven. De leermeester van Venry, priester Dectar, kon tevreden zijn, want in de tempel van Isis werd de leraar toegerekend wat de leerling behaalde:

Tot mij zei de farao, en tot alle aanwezigen: „Ik schenk deze priester van Isis, die waardig is de allergrootste vleugelen te bezitten, mijn lievelingsdieren, gij allen weet wat dit betekent.”

Rondom mij was er vreugde. Dectar kwam tot mij. Met dit geschenk was ik eigenlijk tot opperpriester van Isis vereerd.

Tussen Leven en Dood (BE.8913.8916)

Niet iedereen was blij met deze verering. De vorige opperpriester en zijn hogepriesters die tot op dat moment de macht over de tempel bezaten, zagen de jongeling niet graag hun gezag overnemen. Zij hadden bovendien de taak ervoor te zorgen dat de nieuwe priester onderzocht werd, om vast te stellen of de noodzakelijke vorige levens als priester wel in zijn onderbewustzijn aanwezig waren, want anders zou hij volgens hen geen nieuwe kennis kunnen brengen.

Toen zij hem onderzochten, voelde Venry een warmte in zich komen, waardoor hij wist dat zijn geestelijke leider hem beschermde voor hun onderzoek. Hij kon volgen hoe de hogepriesters zijn onderbewustzijn doorzochten, maar de gezochte levens niet vonden:

Met die warmte kreeg ik nieuwe gedachten en begreep, wat ik nu moest doen. Wat ik nu beleefde, was voor mij een openbaring. Hoe dieper zij in mij afdaalden, des te heviger werd de warmte om en in mij. Deze merkwaardige kracht bracht mij in rust. Toen volgde ik de meesters en beleefde ik de ruimte. Wij leefden op dit ogenblik in het heelal, gingen van wereld tot wereld, van sfeer tot sfeer, waarin de ziel had geleefd; daar waren de graden van levens, waarin ikzelf geweest was. Zij zochten naar vele levens, want allen waren in hoogste graad helderziend en zij trachten nu, door mij als het contact, die verschillende levens te zien. Daaraan konden zij mijn huidige toestand vaststellen. De opperpriester zonk in een diep nadenken, nadat hij mij had doorschouwd, de anderen waren echter nog niet gereed. In mij was het gevoel, alsof ik niet meer op aarde leefde. Tot mij kwamen aanmoedigende gevoelens om hen te volgen. Maar er was iets, iets dat hen tegenwerkte, dat hen belette mij in diepste wezen te doorvoelen, want de één keek naar de ander en zij stonden waarschijnlijk voor een groot raadsel.

Tussen Leven en Dood (BE.1894.1905)

Venry wist door de warmte die hij voelde, dat het zijn leider was die hen tegenwerkte, maar daar mocht hij niet bewust aan denken, want de hogepriesters konden elke gevormde gedachte volgen:

Ik was mij er volkomen van bewust, maar durfde daaraan niet te denken, noch op te roepen, daar zij mij dan onmiddellijk konden volgen. Hier riep een andere macht hen allen een halt toe, een macht waarin ik leefde, voelde en mijzelf bleef. Hun gaven, alsmede hun zien en voelen en zelfs hun meesterschap hield nu op te bestaan. In hun schouwen en voelen werden zij gestoord. Voor hen was de menselijke ziel als de natuur en toch kon géén van hen de eigenlijke diepte van mijn innerlijke leven vaststellen.

Tussen Leven en Dood (BE.1925.1929)

Zijn geestelijke leider hielp hem, omdat hij samen met Venry een taak te vervullen had:

Je doet mijn werk. De sleutels van deze tempel zal je ontvangen en je leert al de geheimen kennen.

Tussen Leven en Dood (BE.2002.2003)

Wanneer zijn leider zich voor de eerste maal had laten zien, had hij reeds verklaard waarom hij de situatie van Venry zo goed kende. Zijn leider had in

een vorig leven op aarde als priester in de cel van de tempel geleefd, waarin Venry zich nu bevond. Hij werd toen ook naar de proef gebracht, waar Venry nu voor staat. Dan wordt een priester zeven dagen in duisternis gebracht, en getest welke geestelijke krachten hij kon oproepen om allerlei zware geestelijke beproevingen te weerstaan.

Wanneer de priester daar op dat moment nog niet klaar voor is, kan hij echter bezwijken onder de dodelijke invloeden die op hem worden toegepast. Dat is gebeurd met zijn geestelijke leider in dat leven. In zijn jeugdige overmoed dacht hij de proeven te kunnen weerstaan, maar dat moest hij met zijn dood bekopen.

Daarom komt hij nu tot Venry, om hem voor deze overmoed te beschermen. Venry vertelt hoe hij de eerste keer zijn leider mocht waarnemen:

Dicht in mijn directe omgeving waren ze en het gelaat waartoe ze behoorden, ging zelfs vormen aannemen, doch het bleef doorschijnend. Ik zag het zeer strakke, het vol van levenskracht sprekende gelaat en de zeer fijne trekken voor mij, toen er een stem tot mij sprak en ik hoorde: „Heb geen angst, priester van Isis. Mijn maatregelen heb ik getroffen, niets kan u geschieden. Weet nu, dat ik uw vriend ben, ik was reeds bij u. Mijn krachten hebt u kunnen voelen.

Eens, lang gelegen, leefde ik in deze cel. Op jeugdige leeftijd zou ik, als u beleven zult, de duisternis ontvangen. Ook ik maakte mij gereed, lieve vriend, en gaf mij geheel over. Doch hoe werd mijn ziel gefolterd. Naar het mij schijnt, bent u gereed naar mij te luisteren, of ik zou u hiervan niets vertellen, want ik wil u niet angstig maken. Er zijn heel veel mensen, die de waarheid niet willen weten, doch zij komen niet verder.

Deze waarheid kan u versterken. Als een dode bracht men mij naar het licht terug. U voelt het zeker reeds, ik was niet gereed. Mijn hebzucht, evenals mijn voortvarendheid, ijdelheid en jeugdig enthousiasme, vernietigden mijn eigen leven. Tot bloedens toe werd ik gewond. Ik bezweek.

En bent u niet, zoals ik ben geweest? Ik begrijp en ken daarom uw doel en kan u thans helpen. O, mijn vriend, heb geen angst, want zei ik niet, dat ik mijn maatregelen heb getroffen?

Tussen Leven en Dood (BE.4008.4027)

Nu zijn leider tot de sferen van licht is gekomen, overheerst zijn innerlijk licht de krachten van de huidige hogepriesters van de tempel:

Daarbij komt, dat ik de wetten ken en bovendien behoor ik tot deze wereld en ik leef in het licht.

Tussen Leven en Dood (BE.4028)

Hij spreekt over de goden, want in het oude Egypte geloofde men in vele goden:

De goden willen, dat ik uw leider ben.

Tussen Leven en Dood (BE.4030)

Venry en zijn geestelijke leider hebben één taak:

Mijn werk is uw werk, wij beiden hebben dus één taak te volbrengen. U moet mij dus aanvaarden, lieve vriend, en weet nu, dat ik reeds lang op u wacht. Van uw jeugd af ben ik al bij u. Straks, wanneer u gereed bent, zullen wij Isis groot maken.

Tussen Leven en Dood (BE.4031.4034)

Hun taak is de tempel van Isis te zuiveren van de duistere krachten die door de hogepriesters zijn opgebouwd. Dit zullen zij bereiken door veel nieuwe kennis door te geven, waardoor de macht van de hogepriesters gebroken zal worden:

Op Isis dient men niet. Op deze wijze bouwen zij aan de duisternis. Eeuwen is dat voortgegaan, doch thans breekt het licht door die duisternis heen, maar op andere wijze dan zij zich kunnen indenken. Zij zullen daarom heel veel ontvangen, doch daardoor gaan zij ten onder.

Tussen Leven en Dood (BE.4126.4129)

Nieuwe kennis over de reïncarnaties van de ziel

Om nieuwe kennis aan de tempel te kunnen geven, gaat Venry in trance en treedt hij uit zijn lichaam. Een hoogwaardigheidsbekleder van de farao woont de zittingen bij:

Op de vastgestelde tijd traden allen binnen. Een hoogwaardigheidsbekleder was er aanwezig en kreeg een plaats in de onmiddellijke omgeving van Dectar en mijn stoffelijk organisme. Ik legde mij neer en was weldra in trance. Nu leefde ik weer in de ruimte en stelde mij op hen allen in.

Tussen Leven en Dood (BE.8434.8437)

Met enkele vragen controleert men of de uitgetreden priester zich nog bewust is van de stoffelijke wereld:

„Hoe was heden uw maal?”

„Het bestond uit dadels en vruchtensap, doch de wetten van Isis schrijven mij voor, voor deze zittingen geen voedsel tot mij te nemen.”

Tussen Leven en Dood (BE.8448.8449)

Vervolgens stellen de aanwezigen zich in op de wereld waarin de uitgetreden priester leeft:

„Waar leeft u op dit ogenblik, priester van Isis?”

„Ik leef tussen „leven en dood” en zie duisternis.”

Tussen Leven en Dood (BE.8442.8443)

Verenry bevindt zich eerst in de duistere werelden die opgebouwd zijn door afbrekende gevoelens. Hij kan de nieuwe kennis aan de hogepriesters doorgeven, dat deze duistere sferen in het hiernamaals eens in licht zullen oplossen, wanneer wij allen aan een liefdevol leven zijn begonnen:

„Is de duisternis van deze wereld zoals daar bij u?”

„Nee, deze duisternis kent geen verandering, deze is er steeds, maar zal toch in licht veranderen en oplossen.”

„Heel duidelijk. Gij zegt, dat die duisternis oplost, kunt gij ons daarvan meer vertellen en als het mogelijk is verklaren?”

„Zijn deze wetten aan u bekend?”, vroeg ik.

„Nee, ik bedoel het oplossen van de duisternis, dat is heel nieuw voor ons allen.”

„Deze duisternis lost alleen dan op, wanneer alle mensen daaraan helpen en zij aan een groot en liefdevol leven willen beginnen. Deze duisternis, zeggen de goden tot mij, is door ons allen opgebouwd en wij zullen haar weer moeten afbreken. Eerst dan komt er licht.”

Tussen Leven en Dood (BE.8476.8484)

Dan brengen de hogepriesters het onderzoek naar de wedergeboorte, en de relatie tussen ziel en stoffelijk lichaam:

„Op welke wijze bent u zich van uw stoffelijk organisme bewust?”

„Ook deze vraag is niet duidelijk gesteld, maar ik zal u antwoorden, want men spreekt hier niet van „wijze”, het wonder is alleen te voelen. Wat daar slaapt is voor mij slechts het middel, zodat ik zelf als „ziel” op aarde kan leven. Wanneer mijn organisme daar sterft, dan ga ik „in”, „ik”, die nu hier leef, maar ik zal die wereld moeten aanvaarden, die met mijn innerlijk leven overeenstemt en mijn ziel, „ikzelf” dus, aan licht of duisternis bezit. Ik voel heel duidelijk, dat ik nog steeds op aarde leef, ook al ben ik thans in de ruimte. Mijn stoffelijk organisme is slechts een werktuig, meesters van Isis.”

„Wij hebben u kunnen volgen en vinden het heel natuurlijk. Wij danken u. Hebt u het gevoel, of kunt u waarnemen, dat gijzelf eeuwig blijft voortgaan?”

„In de wereld waarin ik nu leef ben „ikzelf” eeuwigdurend. Als in mij het gevoel is en het bewustzijn van al deze werelden, dan moeten wij onherroepelijk aanvaarden dat ik niet kan sterven, maar dat ik verder en hoger moet gaan. Al deze werelden moet ik mij echter eigen maken.”

„Wij danken u voor uw duidelijke verklaring en waarnemen. Wij zijn gereed en vragen: Wat zal er geschieden, meester van Isis, wanneer u hier sterft en opnieuw geboren wordt?”

„Gij verbindt de duisternis en het licht tot één wereld en dat is niet mogelijk, doch ik zal u antwoorden en mij daarop instellen.” Mijn leider verbond mij met dit wonder en ik zei tot hem: „Uw bedoeling is, dat ik zal voelen wanneer ik een nieuwe geboorte moet beleven?”

Tussen Leven en Dood (BE.8560.8575)

Venry krijgt een werkelijkheid te zien, die in de tempel van Isis nog niet bekend is. Hij ziet het allereerste stadium van ons heelal. Hij neemt dit waar als duisternis en stilte, er was toen nog niets geboren dat licht uitstraalde of geluid voortbracht:

Toen heerste er duisternis, want ik zie een wonderbaarlijke leegte en daarin is het heel stil, o, zo rustig. In die tijd was de ruimte nog leeg.

Meesters van Isis, voel aan wat dit zeggen wil. Er waren nog geen mensen, dieren, sterren of zonnen, niets, niets was er nog. Alles wat op aarde leeft en in de ruimte leeft, moest toen nog geboren worden. Doch de goden laten mij thans het verdere stadium zien.

Tussen Leven en Dood (BE.8587.8592)

Uit deze eerste duisternis zijn alle volgende duisternissen en lichtende werelden geboren:

Uit deze duisternis zijn alle andere geboren en heeft het geboren-worden een aanvang genomen.”

Tussen Leven en Dood (BE.8598)

Dat geldt ook voor de wereld van het onbewuste waarin de ziel afdaald om opnieuw op aarde geboren te worden:

„In de wereld waarin ik leef, ligt dus tevens die wereld, waarin ik moet afdalen, wil ik opnieuw geboren worden.

Tussen Leven en Dood (BE.8627)

De hogepriesters willen meer weten hoe die wedergeboorte precies gebeurt:

„Gij zegt, dat gij daar voelen en waarnemen kunt en dat „in” u is de nieuwe geboorte, maar hoe geschieden deze wonderen?”

Tussen Leven en Dood (BE.8639)

Venry verklaart dat het indalen van de ziel in de eicel niet gezien kan worden, zelfs al is men in hoge mate helderziende, het incarneren kan alleen beleefd worden:

Wil ik als ziel naar de aarde terugkeren, meesters van Isis, dan is dat alléén mogelijk door twee stoffelijke wezens. Gij kent hen als „man” en „vrouw”. Zij zijn het, die aan de ziel een nieuw organisme schenken en zij zijn één met deze wetten. Deze wetten komen tot werking, omdat beiden deze macht en kracht bezitten, doch deze wetten kan men niet zien, die zijn alléén te beleven.

Tussen Leven en Dood (BE.8642.8645)

Wanneer de ziel in de wereld van het onbewuste afdaald, keert zij terug tot de eerste duisternis:

Wanneer de ziel in die wereld afdaalt, keert de ziel tot het allereerste stadium terug en wacht dan in die wereld om te worden aangetrokken.”

Tussen Leven en Dood (BE.8659)

Tussen dat allereerste stadium en het huidige stadium ligt een lange evolutie. Bij het ontstaan van onze ziel was haar eerste lichaam niet eens waar te nemen, zo ijl en klein was de eerste cel die zij bezielde:

Doch de goden zeggen: Toen de God van al het leven zichzelf splitste, zijn wij ontstaan, doch wij waren toen nietige deeltjes en niet eens waar te nemen. Dat is het allereerste stadium. Nu echter is de ziel op aarde als volwassen mens. Wil de ziel op aarde terugkeren, keert het innerlijke leven tot dit allereerste stadium terug, dan wordt het geboren. „In” de moeder, meesters van Isis, voltrekt zich dit wonder, dat wij allen hebben beleefd. Dan volgt het groeiingsproces, het verdichten van het stoffelijke leven. Het volgende stadium is reeds de geboorte; dat is in de Tempel van Isis bekend.”

„Dat is machtig, priester van Isis, uw verklaring is heel natuurlijk en zeer duidelijk. Wij zijn gereed en vragen: Kunt gij voelen of waarnemen, of gij zelf dát wat „in” de moeder leeft, bezieling geeft?”

„De goden zeggen mij, dat ik, die thans ben verbonden, de bezieling ben voor het stoffelijke kleeft dat „in” haar groeit en zal geboren worden, indien de God van al het leven wil dat dit zal geschieden.”

Tussen Leven en Dood (BE.8666.8675)

De kennis die Venry doorgeeft over de reïncarnaties van de ziel in een mannelijk en vrouwelijk lichaam is nieuw voor Isis. De opperpriester die de vragen stelt, ging ervan uit dat hij niet in een vrouwenlichaam behoefde te incarneren om de hele schepping te begrijpen. In zijn ijdelheid geloofde hij dat hij als man al de levenswetten kon zien en voelen.

Venry verklaart hem dat de ziel alleen door het moederorganisme de levenswetten beleeft, omdat zij als moeder het nieuwe leven voelt groeien en geboren worden. De leider van Venry laat hem voelen dat al het leven geboren is uit een moederorganisme:

Hij negeerde alles en vroeg: „Kunt gij zien, priester van Isis, of daarin ligt de wet van „man” en „vrouw”?”

„De God van alle goden wilde, dat wij zielen „man en vrouw” zijn, want

alléén daardoor leren wij de wetten kennen.”

„Gij bedoelt, dat ik niet in staat ben om de wetten te zien en te voelen?”

„Vader van Isis, gij bezit het scheppende organisme, doch in dat andere lichaam, dat het „moederorganisme” is, kunt gij de wetten beleven.”

Hij dacht nu lang en ernstig na en zei: „Wij danken u, al deze wonderen zijn nieuw voor Isis en wij volgen u aandachtig. Wij vragen: Is het een wet van „Hem”, dat wij beide organismen moeten kennen?”

„Als gij als de God van al het leven en alle goden wilt zijn, dan „moet” gij die werking beleven, of gij blijft zoals gij thans voelt. Wilt gij die wet leren kennen en beleven, gij beleeft dan, waardoor sterren en planeten, zonnen en andere lichamen geboren zijn. Maar dat is alléén „in en door” het „moederorganisme” mogelijk. Aan dat lichaam ligt vast, hetgeen hier in de ruimte is geschied en dat aan sterren en planeten, zonnen en andere organismen het licht gaf, het „Leven” gaf, maar aan de dieren het gevoel en aan ons mensen het bewustzijn, dat in u en ons allen aanwezig is, maar waarvoor duizenden organismen nodig zijn, om die hoogte te kunnen bereiken, waarin de goden leven.”

Tussen Leven en Dood (BE.8692.8701)

De opperpriester hoort dit niet graag, want als priester geeft hij geen ziel de mogelijkheid om een nieuw leven te beginnen:

„Uw geestesgesteldheid is heel natuurlijk en wij allen zijn u zeer dankbaar. Wij zijn gereed en vragen: Weet gij zeker, dat wij in het moederlichaam de wetten kunnen beleven?”

„Gij zijt heel voorzichtig in uw vragenstellen, doch ook nu is het antwoord gereed: Is het mogelijk voor u, dat er „in” u iets kan groeien dat aan het nieuwe en jonge leven, dat het kind is, de wedergeboorte gaf? Neen, opperpriester van Isis, want gij zijt „schepper”, als gij wilt, doch gij gaat liever buiten dit alles om, gij bewandelt een doodlopend pad, doch gij leert daardoor de wetten niet kennen.”

Tussen Leven en Dood (BE.8702.8705)

De opperpriester wil hier niet van weten, want dit zet alle wetten van Isis op losse schroeven. De tempelwetten bepalen immers dat de priesters en priesteressen niet mogen huwen, en dat ze zich niet op het leven als vader en

moeder mogen instellen, om geen splitsing van aandacht te krijgen, zodat ze zich volledig op het ontwikkelen van hun priesterschap kunnen richten. Venry geeft door dat deze nieuwe verklaringen voor Isis zijn, en voor de toekomst, waarin men de geestelijke hoogte van deze nieuwe wetten kan voelen en aanvaarden:

Wat hij mij thans zond was verschrikkelijk en zijn antwoord luidde: „Uw antwoorden druisen thans tegen de wetten van Isis in. Wilt gij eraan denken, priester van Isis, dat wij op een heilige bodem leven en hier samen zijn om Isis groot te maken? Op dit ogenblik zijn wij met de goden één.”

Wat een huichelaar, dacht ik. Hij bleef voortgaan disharmonie te scheppen. Mijn antwoord luidde: „Mijn verklaring en antwoorden zijn voor Isis en voor hen, die na ons komen.

Tussen Leven en Dood (BE.8706.8711)

Een hele tijd later was de macht van de huichelaar gebroken, en een andere hogepriester stelde de vragen aan Venry om hogere kennis te verkrijgen. De leider van Venry gaf toen door dat ze zich beter konden richten op één God van liefde, in plaats van op de vele goden die het oude Egypte inmiddels rijk was geworden:

Als een gebroken mens zag ik hem en hij gaf aan meester Sma het bevel voor hem vragen te stellen. Deze meester, de enige die nog gevoel bezat, stelde zijn eerste vraag:

„Vertel ons, gevleugelde, wie is die God waarvan gij spreekt, want er zijn vele goden die wij hebben leren kennen en die ook u leerden.”

„Priesters van Isis, luistert. De wonderen die u heeft kunnen volgen waren machtig en zijn ons door de goden geschonken. Andere priesters leefden in de ruimte waarin ik nu ben, doch allen droegen die gaven niet welke ik van de goden heb ontvangen. Maar er is maar één God.”

„Uw antwoorden hebben wij gehoord en wij danken u. Is daar rijk en arm?”

„Is voor God een arme zijn kind niet? Kan een God van „Liefde” onderscheid maken? „Hij”, die de enige God van al het leven is, die ons mensen heeft geschapen en al het andere leven, „Hij” is, zoals men „Hem”

hier kent, de enige God, die over leven en dood beslist. „Hij” is de God van sterren, planeten en zonnen en zal dat eeuwigdurend blijven. Als gij allen op de „weide” bent, ziet gij dan niet in vorige levens? Dan is er bewustzijn in u en kent gij „Hem”, de God van ons allen. Ook zij, die hier leven, kennen en aanvaarden „Hem”, alléén God, de „God” van liefde. Deze wijsheid, priesters van Isis, is alle mensen duizenden manen vooruit.”

Tussen Leven en Dood (BE.8999.9015)

Vader Taiti

De geestelijke leider van Venry voert hem in uitgetreden toestand naar het oude China:

Ik was op weg naar China. Onderweg daarheen keerde ik bewust in mijn vorig leven terug, dat ik reeds bij Dectar had gevoeld. Het leven waarin ik Venry was, zonk nu in mij weg en maakte plaats voor dat van Vader Taiti.

In snelle vaart verliet ik mijn eigen land. Jaar na jaar ging ik nu terug en naderde mijn vorig leven. Hoe dichter ik het land naderde, waar ik had geleefd, des te duidelijker werd ook dit bewustzijn, want ik kon weer denken en voelen als voorheen. Het was mij nu reeds mogelijk de taal te spreken, die ik in dat land had geleerd, want alles, wat tot dit bewustzijn behoorde, keerde nu in mij terug.

„Ja, Dectar, Vader Taiti is teruggekeerd en heeft nu een heel andere taak te volbrengen dan voorheen.”

Tussen Leven en Dood (BE.4566.4573)

In een van zijn vorige levens in het oude China had hij als opperpriester een enorme macht:

Opnieuw droeg ik het gewaad van een opperpriester. Al spoedig bereikte ik de voor mij zo bekende omgeving. Op een hoge berg zag ik mijn tempel. Ik bevond mij in een prachtige omgeving en door bergen omringd. Als Vader Taiti stond ik aan het hoofd en mijn macht was enorm. Nu echter was ik de leerling van Isis, doch ik leefde in beide levens, waarvan dit leven overheerste.

Tussen Leven en Dood (BE.4582.4587)

Taiti bracht toen een vijandige hogepriester op de brandstapel:

Onmiddellijk bij aankomst daalde ik in de onderaardse gewelven en gangen af en bezocht de plaatsen, waar gekastijd, gemarteld en gehangen werd en waar ik mijn vijand door de brandstapel had vernietigd. Ik zag opnieuw al die gebeurtenissen voor mij en waar zij ten onder gingen, die hun leven en het priesterschap hadden vervloekt.

Op mijn bevel geschiedde dat alles. Al die verschrikkelijke gebeurtenissen leefden opnieuw voor mij en ik zag de priesters en priesteressen van voorheen. Allen waren hier gestorven en nu ergens op aarde, of aan deze zijde, om toch op aarde te moeten terugkeren en goed te maken wat zij misdeden.

Mijn vijand was een hogepriester en hij wilde mijn macht bezitten. Maar zijn allerlaatste daad bracht hem op de brandstapel. Hij ontstaf mij mijn liefde en trachtte dit door moord te bereiken, doch door mijn gaven en kennis van de magische wetten bleef ik zijn meester.

Tussen Leven en Dood (BE.4588.4595)

Uit het verkeerde wordt toch het hogere geboren:

Ook ik was teruggekeerd, doch met mij al mijn haat en de sluipmoordeenaar in een geestelijk kleed, de kenner van de magische wetten. In mij leefde het waarachtige bewustzijn, doch het waren gevoelens van wellust, macht en dierlijk beleven. In dit bewustzijn had ik hem de dood in gejaagd, doch daardoor ontwaakte mijn ziel. Uit dat onmenselijke proces ontwaakte de dienende liefde, een liefde die eeuwigdurend is en die nimmer aan kracht verliest, doch alleen sterker en nog groter wordt.

Nu beleefde ik, dat iedere verkeerde daad toch het hogere gevoel in zich heeft en de ziel daardoor naar het hogere opvoert.

Tussen Leven en Dood (BE.4611.4615)

Taiti verloor het samenzijn met zijn tweelingziel Lyra door het moorden:

Toen ging ik verder en naar mijn eigen vertrek. Ik wilde in mijn eigen leven terugzien en de liefde van Lyra en ons einde op aarde nogmaals beleven. In mijn kamer gekomen, zag ik Lyra en mijzelf. Mijn innerlijk werd door liefde verteerd en ik was de slaaf van mijn verlangens, doch ik vond het wonderbaarlijk. In knielende houding lag ik voor haar en sprak

tot haar. Ik luisterde nu naar mijn eigen verleden en ik hoorde mij zeggen: „Jeugd en ouderdom zijn in mij, Lyra, en je weet hoe dat mogelijk is. Wij beiden zijn wakker en bewust en hebben de waarachtige liefde leren kennen. Uit al dat demonische is onze reine liefde geboren, ook al leven wij nog steeds in onze eigen duisternis. Je weet, dat wij uiteengaan, maar dat wij elkander op aarde zullen terugzien, omdat wij tweelingzielen zijn.

Tussen Leven en Dood (BE.4676.4684)

Taiti voelde toen reeds dat zijn tweelingziel in aardse levens ook aan anderen zou toebehoren om aan hen goed te maken:

Nu zijn wij één, Lyra, in andere levens zullen anderen je toebehoren, doch ik leef in je, maar aan hen heb je goed te maken.

Tussen Leven en Dood (BE.4711)

Zuivering van de tempel van Isis

De oprechte spijt is de stuwung voor het zuiveren van Isis:

Wat wij hier deden was verschrikkelijk, het was moord na moord beleven en niemand mag doden. Wij hebben gedood, Lyra, voor onze liefde gedood en de dans van vernietiging beleefd. Om onze verlangens te bevredigen gingen anderen ten onder. De meesters zeggen mij, dat je mijn tweelingziel bent, dat je dus tot mij behoort, doch dat wij alles moeten goedmaken. Eens beleven wij een tijd en dan ben je eeuwigdurend bij mij. Maar je volgt nu je eigen weg en ik de mijne. Toch zien wij elkander terug. Het hogere bewustzijn, dat nu in mij is, zal mijn taak in dat andere leven zijn. Nu reeds, lieve Lyra, ga ik in die wetten over en dat zullen wij beiden beleven. Je keert gelijk met mij weer op aarde terug en in dat leven zullen wij elkander reeds mogen zien. Onze zielen zijn één en hebben met de wetten verbinding. Door de wroeging die in mij is, lieve Lyra, zal ik leven en mijn haat overwinnen. Deze smart is echt, is heel natuurlijk en oprecht. In mij is leed en oprechte spijt van hetgeen ik heb gedaan.

Tussen Leven en Dood (BE.4685.4698)

In zijn leven als Venry heeft hij ook veel steun aan zijn moeder, die het zware priesterleven uit eigen ervaring kende:

Mijn hart breekt, maar mijn Moeder zal mij helpen, ik voel haar gebed, zij wil, dat ik hierin voortleef en het is tevens onze band voor het volgende leven.

Door de meesters van het licht krijgt hij de gelegenheid om tempels te zuiveren, waarin het licht verduisterd is. Door zijn uitgebreide kennis van de magische wetten zal hij daartoe in staat zijn:

Wij moeten dienen, Lyra. Aan mij is gegeven, om alle tempels, waarin het licht verduisterd is, te vernietigen. Mijn vijand zal ik opnieuw ontmoeten, omdat hij nieuw leed en smart sticht, harten breekt, doch door de macht van zijn gaven. Ik zeg nu reeds het ogenblik van mijn bewustwording. Kan je voelen, dat er nu heilige ernst in mij is? Dat ik zal trachten om bewust te blijven? Dat wij tot één ziel zijn geschapen? Je ziel is één met mijn leven, Lyra, in alles zijn wij één.

De meesters willen dat ik hen volg. In het volgende leven zal mijn taak groot zijn, zoals mijn liefde voor jou.

Tussen Leven en Dood (BE.4701.4710)

Goedmaken

Na zijn leven als Venry volgden er nog vele levens:

Toen zag ik vele levens, waarin ik de wet van „oorzaak en gevolg” beleefde. Ik leed honger en gebrek, beleefde ontzettende pijnen, ziekten en verschrikkingen, die men op aarde beleven kan, als dat leven ons tot slavernij voert. Ik zag mijzelf als een slaaf, werd door anderen omgebracht, om, na mijn leeftijd te hebben bereikt, toch weer opnieuw op aarde te sterven en daar terug te keren. Steeds weer werd ik door de aarde, door twee zielen aangetrokken, totdat er op aarde geen zielen meer waren waaraan ik had goed te maken. Zo stond ik voor mijn allerlaatste leven op aarde. Toch had ik reeds een berg van ellende, van leed en smart, aan anderen misdaan, goedgeemaakt.

Tussen Leven en Dood (BE.9408.9413)

In al die levens zocht hij naar de ware liefde, die diep in zijn ziel leefde als herinnering aan het samenzijn met zijn tweelingziel Lyra:

In ieder leven zocht ik naar die „liefde”, die mij zou begrijpen, toch vond ik haar niet. Ik leefde in mijn eigen „oorzaak en gevolg” en dat betekende leed en smart en ontwaken. Ik bleef echter hunkeren naar die liefde, bleef vragen „waarom en waarvoor”. In mij lag gevoel, heel veel gevoel en ik

was gereed goed te maken, maar de middelen daarvoor waren niet in mijn bereik. Dan weer arm, soms heel rijk, maakte ik een rondreis over de aarde. Door alle volkeren werd mijn ziel aangetrokken.

Tussen Leven en Dood (BE.9414.9419)

Zo kwam hij tot zijn allerlaatste leven op aarde, met alleen de liefde en het vragen 'waarom en waarvoor' in hem bewust:

Eén iets was er in mij dat in al die levens overheerste, het gevoel van begrijpen en van liefde. Hoe verlangde ik daarnaar, doch nergens, waar ik ook leefde, vond ik mijn eigen liefde.

Met het onbevredigende gevoel, het vragen „waarom en waarvoor” in mij bewust, en het ontzettende verlangen naar die éne liefde, was ik weer gereed voor mijn allerlaatste leven, om op aarde terug te keren en mijn aardse levens te beëindigen.

Tussen Leven en Dood (BE.9421.9423)

75. Alonzo vraagt waarom

Nadat hij zijn leven lang gevraagd heeft waarom en waarvoor hij de liefde en de waarheid niet vindt, krijgt hij antwoord op al zijn vragen.

Vorige levens

Op het einde van het boek ‘Tussen Leven en Dood’ wordt het leven van Alonzo beschreven. Hij leefde in de vijftiende eeuw aan de Middellandse Zee in Catalonië, in de omgeving van Barcelona. Zijn leven is de voortzetting van twee andere persoonlijkheden die in het boek centraal staan: Venry en Taiti.

In het artikel ‘wedergeboren opperpriester Venry’ wordt het leven van Venry beschreven in de tempel van Isis in het oude Egypte. Als negentienjarige priester was Venry in staat om de tempel te zuiveren van de duistere krachten van de zeven hogepriesters. Dit was mogelijk omdat hij in zijn vorige leven als Vader Taiti de kennis van magische krachten tot grote hoogte had opgevoerd.

In zijn leven als Venry werd de persoonlijkheid van de machtige Taiti zelfs bewust wakker gemaakt om de zeven hogepriesters aan te kunnen. Daardoor leefden er twee persoonlijkheden naast elkaar, waarvan Taiti de sterkste was. In het artikel ‘deelpersoonlijkheden’ wordt dieper ingegaan op het naast elkaar bestaan van meerdere persoonlijkheden.

Na het leven van Venry beleefde zijn ziel vele levens om goed te maken aan alle zielen die hij in vorige levens ellende had gebracht. In al die levens zocht hij naar de ware liefde, maar hij vond zijn tweelingziel niet, met wie hij in het oude China en Egypte de grote liefde had beleefd.

Alonzo en de kerk

In zijn laatste leven op aarde als Alonzo is van al die machtige levens uit het oude Egypte niet veel meer te bespeuren. Wanneer hij in de vijftiende eeuw in Spanje wedergeboren wordt, zijn die magische krachten van weleer naar zijn onderbewustzijn weggezakt.

Het enige wat in zijn jeugd zichtbaar wordt, is zijn voorliefde voor dieren. Hij speelt graag met dieren en tracht hun zijn wil op te leggen. Het liefst speelt hij met kleine leeuwjes. Op volwassen leeftijd lukt het hem om deze leeuwen onder zijn wil te brengen. Hij weet echter niet dat hij als Venry in de tempel van Isis deze concentratie had opgebouwd.

Alonzo verlangt om meer te weten te komen over ‘dood en geboren wor-

den', over het onzichtbare leven. Hij begrijpt al snel dat de kerkelijke geestelijken hem niet verder kunnen helpen, omdat ze de antwoorden op zijn vragen schuldig blijven. Dit zoeken is tot groot ongenoegen van zijn moeder, die vindt dat men bij het kerkelijke geloof moet blijven, en dat de mens op al die vragen geen antwoord moet willen krijgen.

Alonzo verdedigt zich door het gezegde aan te halen: 'Onderzoek de dingen en behoudt het goede'. Maar zijn moeder beschouwt hem als een heiden. Ze raadpleegt haar priester, die concludeert dat hij een ketter is.

Waarom en waarvoor

Maar Alonzo krijgt steeds meer vragen. Waarom zijn de mensen zo verschillend? Waarom wil hij dat de dieren naar hem luisteren? Waarom vindt hij geen rust in zijn zoeken naar de werkelijkheid en de waarheid? Vanwaar zijn wij gekomen en waar gaan we naartoe?

Zijn vrienden zoeken de antwoorden bij de voorouders. Maar het karakter van Alonzo is in de gehele familie niet te vinden. Hijzelf voelt dat de ziel een zelfstandigheid is, en geen product van andere mensen. Hij voelt dat al zijn gevoelens betekenis hebben, maar begrijpt nog niet waar ze vandaan komen.

Alonzo verlangt te weten wat er na de dood is, hij voelt dat de ziel verder leeft. Wanneer hij zijn medemensen volgt, concludeert hij dat ze in één leven de allerhoogste hemelen niet zullen en niet kunnen bereiken. En zullen ze eeuwig verdoemd worden voor hun zonden, zoals zijn moeder gelooft? Neen, hij voelt dat de ziel door geen vuur verbrand kan worden, noch op aarde, noch hierna.

Soms ziet hij zichzelf in andere landen, waardoor zijn vrienden hem voor gek verklaren. Zijn vrienden geven aan dat zijn hersenen dit bedenken, maar Alonzo voelt dat zijn ik deze hersenen overstijgt en overleeft. Hij wil dat 'ik' leren kennen, dat denkt en voelt.

Alonzo zoekt contact met de doden, en na een tijd krijgt hij contact met een meester van het licht, die zegt dat hij Alonzo al kent van voor zijn geboorte. De meester bereidt Alonzo voor op de moeilijke tijden, die volgens hem voor Alonzo gaan aanbreken. Alonzo stelt al zijn levensvragen, en de meester beantwoordt ze allen.

Wanneer Alonzo zijn moeder vertelt van zijn verkregen wijsheid uit het leven na de dood, komt haar priester tot het besluit dat hij zich voor de Spaanse inquisitie moet verantwoorden. Hij wordt veroordeeld en opgesloten. In een getralied hok wacht hij op zijn vonnis, want in de gevangnissen is al geen plaats meer.

Alonzo vindt zijn tweelingziel

In dat hok ziet Alonzo een vrouw, Carma, die geen angst lijkt te hebben voor wat hun allen te wachten staat. Hij praat met haar en ze voelen zich heel sterk tot elkaar aangetrokken. Nadat ze in vogelvlucht hun hele leven aan elkaar verteld hebben, voelen ze dat ze heel innig bij elkaar horen, ja dat ze zouden trouwen, als ze nu vrij waren geweest. Naarmate de uren verlopen, komt er een ander bewustzijn in hen omhoog.

De volgende dag worden ze door de inquisiteur schuldig bevonden aan ketterij, en ze belanden beiden op de brandstapel. Wanneer het vuur hun lichaam bereikt, komen hun overheersende persoonlijkheden uit hun vorige levens naar boven in hun bewustzijn. Alonzo gaat over in Venry, die zijn tweelingziel Lyra in Carma herkent. Als Taiti en Lyra hadden ze in China mensen op de brandstapel gebracht en nu beleven ze als Alonzo en Carma zelf wat ze anderen hebben aangedaan.

Venry en Lyra stijgen uit hun lichaam en worden verwelkomd door een meester van het licht die hun reeds lang heeft gevolgd. Venry herkent de meester die al de waaroms en waarvoors van Alonzo heeft beantwoord, maar nu kan deze meester zich bekend maken. Hij was de leider van Venry in de tempel van Isis, en heeft toen samen met Venry de tempel gezuiverd van de duistere machten. Ook hij had goed te maken, wat door de hulp van Venry in de tempel gelukt is. En in een vorig leven lang geleden was hij een vader van Venry, waardoor ze een innige band gesmeed hebben.

Venry ziet dat de tempel van Isis later weer heropgebouwd is, met de wetten der liefde die hij op aarde mocht brengen. Daarna is de tempel weer vernietigd. Is hun kennis van toen dan verloren gegaan op aarde? Zijn leider toont hem dat de wijsheid van toen op aarde gebracht zal worden door de leraar van Venry in de tempel van Isis, Dectar. Wanneer Dectar als Jozef Rulof op aarde komt, zal hij het boek 'Tussen Leven en Dood' ontvangen en zo de verkregen wijsheid veilig stellen.

Na hun laatste leven op aarde hebben Venry en Lyra alles goedge maakt en zijn ze vrij om de derde lichtsfeer binnen te treden. Ze zijn nu eeuwig samen als tweelingzielen en niets zal hun nog scheiden, omdat ze het bewustzijn hebben bereikt om vanaf nu alles in harmonie met al het leven te beleven.

Bronnen

Alonzo en de kerk

Alonzo leefde in de vijftiende eeuw in Spanje:

Wij leven in de vijftiende eeuw. Het plekje grond waarheen ik u thans voer, ligt aan de Middellandse Zee in Catalonië, in de omgeving van Barcelona. Ik breng u in een mooie omgeving, waar eens mijn wieg stond. Als telg van een oud adellijk geslacht, vergane rijkdom, bewoonden wij toch nog als allerlaatste herinnering aan die rijke dagen een geriefelijk slot, het bezit van mijn ouders, waarvan zij maar niet konden scheiden. Hun voorouders hadden hier geleefd, waren op deze plaats gestorven; anderen hadden daar grote dingen gedaan en al die herinneringen maakten, dat ook zij hier hun einde wilden beleven.

Tussen Leven en Dood (BE.9425.9429)

Alonzo wil dat zijn dieren naar hem luisteren:

Ik speelde in de tuin met mijn honden en andere dieren die ik bezat. Mijn Moeder riep mij tot zich: „Alonzo, waar ben je?”

Ik deed alsof ik haar niet hoorde en speelde verder. Ik had de leeftijd van vijf jaar bereikt en was nu hun enigst kind, mijn broers waren reeds jong gestorven. Opnieuw riep zij mij en ik ging tot haar.

„Wat deed je, Alonzo? Waarom kwam je niet dadelijk?”

„Ik speelde met mijn dieren, Moeder, maar zij willen mij niet gehoorzamen.”

Zij keek mij met haar strenge ogen aan en vroeg: „Waarom wil je, Alonzo, dat de dieren naar je luisteren? Je moet hen met rust laten. Kom, volg mij, je Vader wil je zien.”

Wij betraden de kamer van mijn Vader, die reeds geruime tijd ziek was. Hij omhelsde mij innig, ik hield heel veel van hem, meer nog dan van mijn Moeder. Hij begreep mij in alles, met mijn Moeder had ik steeds woorden, waardoor ik mij tot mijn Vader voelde aangetrokken.

„Wil je je Vader eens vertellen, Alonzo, wat je doet?”

Mijn Vader vroeg, doch hij wist het reeds lang: „Wat wil je met de dieren, Alonzo?”

„Dat weet ik niet, maar ze moeten naar mij luisteren en met mij spelen.”

Tussen Leven en Dood (BE.9430.9446)

De vader van Alonzo ging over. De moeder van Alonzo wil niet dat hij met dieren speelt, maar dat legt hij naast zich neer. Alonzo richt zich nu op zijn voorliefde voor leeuwen:

Na lang vragen en zoeken kwam ik weer in het bezit van twee jonge leeuwen. In korte tijd waren de dieren aan mij gewend en groeiden met mij op, totdat het twee prachtige dieren waren.

Tussen Leven en Dood (BE.9467.9468)

Op volwassen leeftijd is zijn concentratie sterk genoeg:

Mijn voorliefde voor de dieren keerde in mij terug en ik begon opnieuw hun mijn wil op te leggen. Door concentratie kreeg ik de dieren onder mijn wil en dan kon ik met hen doen wat ik zelf wenste.

Tussen Leven en Dood (BE.9686.9687)

Daarna ontwaakten zijn gevoelens voor het onzichtbare leven:

In die jaren kwamen er in mij andere verlangens tot bewustzijn en wel voor het onzichtbare leven. Al die wonderlijke problemen, zoals „dood en geboren worden”, drongen zich aan mij op en wilde ik leren kennen.

Tussen Leven en Dood (BE.9473.9474)

Zijn moeder daarentegen vond dat men bij het kerkelijke geloof moest blijven:

Deze nieuwe gevoelens en verlangens werden steeds krachtiger en naarmate ik ouder werd, was er slechts één verlangen in mij, daarvan meer te mogen weten. Met mijn Moeder kon ik er heel weinig over spreken, en indien het geschiedde, begrepen wij elkander niet. Volgens haar mocht men al die problemen niet kennen, men moest alléén aanvaarden wat ons geleerd werd. Voor haar was dit het geloof, maar meer ook niet en dat was voldoende.

Alonzo kreeg voor zijn gevoel geen afdoende antwoord van de geestelijken naar wie zijn moeder zich richtte:

„Kan ik het helpen, Moeder, dat ik zo ben? Hebt u wat in u leeft niet ontvangen? U moet mij aanvaarden zoals ik ben, wij komen op aarde en weten niet vanwaar wij komen, maar God maakte mij nu eenmaal niet anders.”

„Alonzo!”

„Ik zeg niets bijzonders, Moeder, wij zijn zoals wij zijn en kunnen daaraan niets veranderen, als wij maar begrijpen dat het goed is zoals wij zijn. Het „waarom en waarvoor”, dat komen wij toch niet te weten en de geestelijken weten het ook niet.”

„Alonzo, hoe durf je!”

Tussen Leven en Dood (BE.9503.9509)

Hierdoor groeide een kloof tussen zoon en moeder:

Wij begrepen elkaar niet. Hoe ouder ik werd, des te groter de kloof tussen ons beiden. Haar geloof zei mij niets, tot haar grote ergernis. Ik kon er echter niets aan veranderen, hoe gaarne ik ook wilde.

Tussen Leven en Dood (BE.9514.9517)

Voor zijn moeder is Alonzo een heiden met zijn duivelse gezoek:

„Hij is geen vriend voor je en je gaat niet meer naar de kerk, je hebt niet eens een geloof meer en dat komt door dat duivelse gezoek van je. Het doet mij heel veel verdriet.”

„Wat zou ik dan moeten doen, Moeder? Mij kan die kerk niet bevredigen. Steeds hoor je hetzelfde, tot vervelens toe, altijd en eeuwig hetzelfde.”

„Je bent een heiden, maar ik zal over je geloof waken.”

„Beter een goed heiden, dan een slecht christen-mens.”

„Alonzo!”

„Als ik u was, Moeder, dan deed ik niets. U maakt het voor uzelf en voor mij maar moeilijker. Ik laat het toch niet, ik zal zoeken en blijven zoeken, niets houdt mij tegen. „Onderzoekt de dingen en behoudt het goede” is er gezegd. Ik zoek en zal zoeken tot mijn einde op aarde. Wat de kerk zegt, heeft voor mij geen betekenis. Misschien voor u en anderen, voor mij niet.

Tussen Leven en Dood (BE.9530.9544)

Zijn moeder zal haar priester raadplegen:

„In onze gehele familie zie ik jouw karakter niet. Ook je dichterlijke neigingen komen bij ons niet voor. Al dat zoekwerk is des duivels. Maar ik zal mijn priester raadplegen.”

„Doe dat niet, Moeder, het verwijdert ons nog meer van elkaar, want ik praat niet over mijzelf met die mensen. Zij weten er niets van en voor hen ben ik door de duivel bezeten. Ik wil niet bekeerd worden, ik ben mij van geen kwaad bewust.

Tussen Leven en Dood (BE.9553.9559)

Waarom en waarvoor?

Alonzo gaat zich steeds meer vragen stellen:

Vertel mij toch, Juan, waarom zijn de mensen zo verschillend? Waarom schiep God al die soorten van mensen? Geen één mens is gelijk de andere, niemand begrijpt je.”

Tussen Leven en Dood (BE.9572.9574)

Met zijn vrienden bespreekt hij zijn zoeken naar de werkelijkheid en de waarheid:

En toch vraag ik mij af, waarom zijn die verlangens in mij, Juan. Waarom dat zoeken naar de werkelijkheid? Waarom wil ik dat de dieren naar mij luisteren? Waarom wil jij dichten en het leven in je verzen bezingen? Je kunt niet anders, bent voor niets anders nut, jij moet en je zult dichten. Maar waarom? Zou dit een betekenis hebben, Juan? Waarom wil Carlo het leven uitbeelden en heeft eenieder weer zijn eigen verlangens? Niet één mens is eigenlijk zichzelf en kent zichzelf, wij allen zijn raadsels. Wilde mijn Moeder mij maar begrijpen, ik zou dan met mijzelf gereed komen. Doe ik wat zij wil, dan word ik geleefd, Juan, en dat wil ik niet.

Neen, mijn vriend, ik ga verder, onherroepelijk verder, want ik moet het weten, of ik kom niet tot rust.

Tussen Leven en Dood (BE.9583.9594)

Alonzo ziet de ziel als een zelfstandigheid:

Waarom ben ik zoals ik nu ben? Door God? Je antwoord is mij bekend, Juan. Natuurlijk, mijn voorouders, maar ook dat zegt mij niets meer. De ziel moet een zelfstandigheid zijn. Iedere ziel is zichzelf, Juan. Waarom wil mijn Moeder dat ik leef zoals zij het leven ziet? Zij denkt, dat haar geloof het goede is, het éne goede, maar mij zegt het niets. Maar waarom? Zij zegt, dat mijn karakter in onze gehele familie niet is te vinden. Verklaar mij dit raadsel, Juan. Je kan het niet? Je weet het niet en toch ligt hierin die zelfstandigheid. In mij zijn gevoelens van een zigeuner, niets is er in mij wat haar toebehoort. Is dit geen raadsel? Het is onbegrijpelijk en toch hebben al onze gevoelens betekenis. Het is heel nuttig er veel over na te denken, Juan, of je komt er nooit. Het is de moeite waard al die raadsels te leren kennen. Kan je op aarde iets nuttigers doen? Het leven „zelf”, Juan, is het grote raadsel. Daarin te zien en te mogen voelen is het allernoodzakelijkste, het éne natuurlijke. Dan leer je „dag en nacht” kennen en de dieren, kortom alles. Maar vooral, jezelf.

Dan daal je in al die raadsels af, Juan, en begrijp je wat doodgaan is. Waarom bezing je al die raadsels niet in je verzen? Nu zijn ze levend-dood, eerst dan zullen je kunstproducten leven, Juan. Ach, mijn vriend, voel je niet gegriefd. Ik meen het waarachtig. Je voelt de ruimte niet, Juan, en je komt er nooit, wanneer je niet zoekt, niet voelt vanwaar je gekomen bent en waarheen je gaat.”

„Weet je dat niet, Alonzo?”

Tussen Leven en Dood (BE.9595.9624)

Hij wil weten of er leven na de dood is:

„Dat geloof ik niet meer, Juan. Ik kan niet aanvaarden dat met dit kleine leven alles voorbij is en wij gereed zijn om de eeuwige gelukzaligheid te ontvangen. Zoals men ons leert, is niet natuurlijk, Juan. Hoe kan een God van liefde zijn kinderen verdoemen? Eeuwigdurende verdoemenis te beleven?”

„Ga er niet te diep op in, Alonzo. Deze weg is gevaarlijk, je weet hoe

mchtig de kerk is.”

Tussen Leven en Dood (BE.9625.9631)

Maar één leven lijkt hem te kort om de gelukzaligheid te bereiken:

Moeten wij tot God terugkeren, Juan? Maar hoe? In één kort leven moeten wij de allerhoogste hemelen bereiken? Geloof jij aan die nonsens? Zie naar de mensen, Juan, zie hoe zij leven, hoe zij denken en voelen. Kunnen al die mensen de hoogste hemelen bereiken? Het is niet mogelijk, Juan, maar wat dan?

Tussen Leven en Dood (BE.9650.9656)

De ziel is niet te verbranden:

Verdoemdheid is er niet. Eeuwigdurend branden? Een verschrikking, doch slechts om de mensen angstig te maken. De ziel is een zelfstandigheid, is het essentiële van ons gehele wezen en dat blijft in leven en kan niet verbrand worden.

Tussen Leven en Dood (BE.9754.9757)

Soms ziet hij zich in andere landen:

Je verklaart mij voor krankzinnig, maar ik, die thans spreek, die moet ik leren kennen. Daarin ligt het geheim van alles en hij is degene die denkt en voelt en spreekt, hij, die Alonzo heet. Doch dit sterft, maar „ik” blijft eeuwigdurend in leven. Hoe dat leven is, dat weet ik nog niet, maar ook dat zal ik te weten komen. Soms zie ik mijzelf in andere landen, Carlo. Ik weet niet hoe of dat in mij komt, maar ik zie het duidelijk voor mij.”

„Je verliest jezelf, Alonzo, straks ben je krankzinnig.”

„Ik heb je van tevoren gewaarschuwd, Carlo, als je zo denkt dan ben je onnatuurlijk. Ik weet het en toch, in mij voel ik al die problemen, in mijzelf ligt het machtige raadsel. Jullie lachen, maar ik verzeker je, dat het zo is. De bewijzen daarvoor geven kan ik natuurlijk niet, ik voel slechts, meer ook niet.”

„Het zijn je eigen verlangens, Alonzo.”

„Ook dat is mogelijk, Juan, maar wie beleeft die gevoelens?”

„Jij, natuurlijk, wie anders.”

„Maar wie is die „ik”, Juan? Je kunt mij daar geen antwoord op geven.”

„Jij bent het, wie anders.”

„Mijn hersenen, Juan? En die hersenen sterven als ikzelf sterven moet?”

„Ik geloof waarachtig, dat je wat verder bent gekomen, Alonzo.”

„Ik ben niet verder, Carlo, maar dichterbij tot mij zelf gekomen.

Tussen Leven en Dood (BE.9733.9753)

Maar dan wordt zijn vrijheid hardhandig afgenomen. Via zijn moeder en haar priester komt Alonzo voor de inquisitie:

De Koning gaf het bevel inquisiteurs te benoemen en ik werd het slachtoffer van de inquisitie.

Tussen Leven en Dood (BE.10569)

Hij werd opgesloten in afwachting van zijn vonnis:

Plotseling brak de vervolging uit en ik was één van de eersten die men opsloot.

In de nacht werd ik uit mijn bed gelicht. Wij waren daar ongeveer met vijftig mannen en vrouwen bijeen, werden in getraliede hokken opgesloten, omdat al de gevangenen vol waren, en wachtten op ons vonnis.

Tussen Leven en Dood (BE.10573.10575)

Alonzo vindt zijn tweelingziel

In het getralied hok ontmoet Alonzo een vrouw zonder angst:

Er waren mensen uit alle maatschappelijke kringen. Naast mij stond een jonge vrouw en zij was niet eens droevig. Ik vond haar bewonderenswaardig en ik voelde mij tot haar aangetrokken, omdat de anderen hun hoofden lieten hangen en in eigen gedachten waren verdiept. Uit haar ogen straalde kracht en persoonlijkheid, het bewustzijn en volle overgave, geen symptoom van angst was er in haar. Uit haar gehele wezen straalde mij zachtheid en grote liefde tegemoet, die mij weldadig aande-

den. Ik had weinig of helemaal geen omgang met vrouwen gekend, maar deze jonge vrouw bezat iets wat mij raakte, maar waarvan ik nog niets begreep. Ik voelde in haar iets, waarvan mijn meester had gesproken en dat het dienende gevoel moest zijn of betekenen. In haar lag wat ik mij in die korte tijd eigen had mogen maken en waarvoor mijn Moeder mij had verlaten en dat het inzetten van de gehele persoonlijkheid betekende.

Tussen Leven en Dood (BE.10576.10583)

Alonzo vindt zijn liefde:

Ik vervolgde mijn gesprek met deze jonge vrouw en vroeg: „Is er geen angst in u? En hoe heet u?”

„Angst is er niet in mij en mijn naam is Carma. Bent u van adel? Aan alles wat ik aan u zie, zou ik het denken. Wordt uw geslacht niet beschermd? Hoe heet u?”

„Alonzo.”

Ik vertelde haar in het kort van mijn gehele leven, tot aan het ogenblik van opsluiten. Dan vertelde zij mij alles van haarzelf. Zij was rijk geweest, had een goede opvoeding genoten, doch later, op zeventienjarige leeftijd, was haar geluk wreed verstoord en verongelukte haar jonge leven.

Ik antwoordde haar en zei: „Nee, Carma, angst is er niet in mij en mijn geslacht zegt mij niets. Ik heb geen vrees voor de dood. Hoe dichterbij tot mij komt, des te rustiger ik word, een grote allesomvattende stilte komt tot en in mij.”

„Kom wat dichterbij mij, Alonzo, hier in dit hoekje, ik moet je iets zeggen.”

Ik deed wat zij mij vroeg en zij drukte een kus op mijn mond en keek mij als een klein onschuldig kind aan en wachtte af wat ik zou zeggen.

„Weet u, Carma, dat dit mijn eerste kus is?”

„Juist daarom, lieve vriend, gij zijt als een kind en ik houd heel veel van kinderen. Wilt u dit aanvaarden?”

„Ik ben u zelfs zeer dankbaar, Carma.”

Uit mijn innerlijk steeg nu het gevoel van warmte en begrijpen omhoog. Ik wist plotseling, dat ik heel veel van haar hield en haar, indien ik vrij was, dadelijk zou huwen. In haar lag die onnatuurlijke warmte, die men op aarde niet begreep. Ik sprak tot haar en bekende haar mijn liefde.

„Gij, groot kind, kunt gij zomaar van mij gaan houden? In deze toestand? Straks zijn wij niet meer hier, Alonzo, en wellicht gaat gij of ga ik alleen verder en schenken zij ons genade en is alles weer vergeten.”

„Hoe kunt u zulke harde woorden zeggen. Is mijn woord zo zwak? Straal ik leugen en bedrog uit?”

„Als uw Moeder dit wist, zou zij u bevrijden, Alonzo. Ik ben maar een vrouw, verzorgde mijn kind niet en zoals men zegt, ging ik niet ter biecht en daarvoor moet ik sterven. Zij weten, dat ik aan zieken kruiden gaf en ook daarvoor ken ik mijn vonnis. Ik ben een heks, Alonzo.”

„U genas mensen, Carma? Van wie hebt u deze wetenschap?”

„Het is in mij, Alonzo. Als kind reeds zag ik in de natuur krachten om zieken te genezen. Ik zocht en ik vond en ik genas de zieken. Het is heel onschuldig, maar voor hen ben ik een heks. Als men nu naar de hemel kijkt, Alonzo, wordt men gedood. Ze zullen mij dan ook levend verbranden. Mijn arm lichaam kan er toch niets aan doen, wat mijn ziel, ikzelf deed?”

„Is u zover? Kent gij uzelf, Carma? U spreekt van ziel en lichaam, dat is maar aan enkelen op aarde bekend.”

„Het is in mij, Alonzo, dat heb ik dus als kind van God ontvangen, zoiets kan je niet leren, dat moeten wij mensen beleven.”

„Het is wonderbaarlijk, Carma.”

„Jij zal leven, Alonzo, maar ik zal daarvoor sterven en ik sterf gaarne.”

„U bent een gelukkig kind, Carma.”

„Dat ben ik, Alonzo, nu eerst ben ik gelukkig. O, Alonzo, kom, kus mij, druk mij aan je hart. Ik ben zo duizelig, Alonzo, er is liefde in mij gekomen, alléén liefde.”

Kort daarna worden Alonzo en Carma op de brandstapel gebracht. Daar ontwaken hun tempellevens:

Wij voelden onze krachten minderen. Dan keerde het beeld terug en ik werd mij van een ander leven bewust. Het was alsof men een sluier oplichtte en ik kon waarnemen. Ook Carma ging zien en volgde mij. Wij waren innig één en bleven één. Ik zag een prachtig landschap voor mij en wij liepen daar en wandelden. Met ons anderen. Dat was de „weide” en wij waren heel gelukkig.

„Ik zie ons beiden, Carma.”

„Ook ik zie je, mijn lieve Alonzo. Ik ken je. Ik noem je bij je naam, die je toen droeg. O, mijn Venry, mijn lieve Venry, Alonzo en Venry zijn één. Hoor je het, Alonzo? Je bent mijn Venry, mijn Venry, mijn meester.”

De krachten minderden meer en meer en hoe verschrikkelijker het werd, des te scherper werd ons zien. Ik zag mijn ziel, zag ons beiden en ik riep Carma toe: „Mijn ziel, mijn Lyra, ziel van mijn ziel, wij zijn één.

Tussen Leven en Dood (BE.11019.11035)

Reeds tijdens hun eigen sterven zagen ze andere zielen oplossen naar de wereld van het onbewuste:

Dan keken wij naar hen, die met ons waren gestorven. Enige van hen werden door hun geliefden gehaald, anderen losten voor onze ogen op en wij begrepen waarheen zij gingen. Deze zouden een nieuw organisme ontvangen. Wij gingen nu steeds hoger en zweefden nu boven de brandstapel. Langzaam verlieten wij de aarde.

Tussen Leven en Dood (BE.11075.11079)

Ze worden opgewacht door een meester van het licht die hun al lang volgt:

Plotseling zagen wij een krachtig licht en dat licht kwam tot ons.

„Zie je dat licht, Lyra?”

„Ja, Venry, het komt tot ons. Hoe dichterbij het ons nadert, des te krachtiger het wordt.”

„Het is een engel, Lyra. Maar een engel als een mens, zoals wij zijn. Ik zie reeds een gestalte. Mijn God, Lyra, wie is het? Kan je dat voelen?”

„In mij komt rust, beste Venry, licht en warmte.”

„Mijn hemel, wie bent u? Wie bent u,” riepen wij tegelijk. Ik drukte Lyra aan mijn hart en wij wachtten af.

Nu hoorden wij zeggen: „Alonzo? Mijn beste Alonzo? Mijn kinderen, mijn Venry, mijn Lyra.”

Wij knielden neer en bogen ons hoofd, doch hoorden tot ons zeggen: „Venry, mijn beste Venry, Lyra, mijn lieve Lyra. Ik kom u halen en heet u voor eeuwig welkom in het huis van mijn Vader. Kinderen van Isis, ziet mij aan. Zijt ge bewust? Is Isis in u wakker?”

„Ja, meester, alles is in ons bewust.”

„Komt aan mijn hart, mijn kinderen. Mijn lieve Venry, mijn lieve Lyra. Laten mijn tranen van geluk je pijnen en leed doen vergeten. Je weet, dat dit moest?”

„Ja, meester, en wij zijn God heel innig dankbaar. Mogen wij weten wie u bent?”

„Ik ben je Vader, je Vader die je liefheeft, beste Venry, één van je vele Vaders. Maar onze band heeft een betekenis. God wilde, dat wij één taak zouden volbrengen. Op Isis mocht je dat niet weten, of de meesters hadden je kunnen volgen. In dat leven mocht ik dit verleden niet in je wakker maken. Vele eeuwen terug waren wij één, beste Venry, en hebben wij samen heel veel geleden en dat bracht ons samen. De goden hebben gewild dat je mij volgen zou en dat werk is gereed. Al het andere is je bekend. Lyra is je tweelingziel. Samen ga je verder, eeuwigdurend verder.

Tussen Leven en Dood (BE.11080.11117)

De ontvangen wijsheid in de tempel van Isis zal op aarde gebracht worden:

Kom, volg mij, lieve kinderen. Ik moet je iets tonen.”

Wij zweefden naar Egypte en wij zagen dat er een nieuwe Tempel van Isis was geboren. In de tempel heerste liefde.

„Wat je waarneemt, beste Venry, behoort reeds tot het verleden. Ook die Tempel is vernietigd. Ik zal je nu met deze tijd verbinden en dan kan je alles waarnemen.”

„Hoe is het mogelijk, Vader?”

„Ik voel, beste Venry, wat je voelt, ook wat er in Lyra leeft. Dacht je, beste Venry, lieve Lyra, dat hetgeen in liefde geboren is, vernietigd kan worden?”

„Maar waar is onze wijsheid, Vader?”

„Ben je Dectar vergeten?”

„Mijn Hemel, Vader, waar is Dectar?”

„Dectar is opnieuw geboren, beste Venry, en zal de schatten van de Tempel van Isis op aarde brengen. Ik weet, lieve Venry, lieve Lyra, dat het zal geschieden. Maar daar straks over, als je bij mij bent.

Ik ga nu naar mijn sfeer, kinderen, daar zullen wij elkander terugzien. Venry leeft nu weer in al zijn gaven en krachten en zal één mens van de werkelijke God overtuigen. Over een tijd kom je tot mij, wij zijn broeders en zusters. Nu is alles voorbij, alles is goedgeemaakt en wij allen zijn God innig dankbaar. Kom kinderen, wij gaan nu naar de „weide”, daar wachten nog anderen. Ik ga hier reeds mijn eigen weg. Wij zien elkander terug, kinderen, jullie weten waar ik leef en zal je in liefde ontvangen, maar duizenden met mij. Dag, Venry, dag, mijn lieve Lyra.”

Tussen Leven en Dood (BE.11118.11141)

Lyra ziet in de sferen van licht haar overleden kind weer:

Wij keerden naar de „weide” terug. Vader Alonzo wachtte mij op en bij hem was mijn broer Geraldo met vele, vele anderen. Allen waren mij lief en één met ons. Toen kwam er een engel tot ons en bij deze verschijning zagen wij een klein sferenkind. Lyra drukte haar eigen kind aan haar hart. „O, God”, riep zij, „hoe groot is uw liefde.” Lyra legde haar kind in mijn armen en zei: „Ons kind, beste Venry, ons sferenkind.”

Toen werd de kleine gehaald en naar haar eigen hemel gebracht. Wij beiden knielden op de „weide” neer en dankten God voor alles.

„Hoe groot is thans ons geluk, lieve Lyra. Je bent mijn Lyra en mijn Carma, beiden zijn mij lief. Jij blijft voor mij de moedige, mijn liefdevolle Carma, maar Lyra en Carma zijn één en zullen dat eeuwigdurend blijven.”

Tussen Leven en Dood (BE.11142.11153)

Venry en Lyra kunnen nu de derde lichtsfeer binnentreden, en ze zien vele geliefden weer, zoals de moeder van Venry en haar tweelingziel Ardaty uit de tempel van Isis:

„Kom, mijn ziel, lieve Lyra, zullen wij nu wat gaan rusten? Zullen wij thans onze geestelijke en hemelse woning gaan opzoeken? Willen wij zien, hoe onze Tempel is?”

Wij zweefden hand in hand naar onze eeuwige rust, onze geestelijke woning, door ons beiden gebouwd. Onderweg daarheen wachtte ons een ander geluk.

„Moeder, mijn goede en lieve Ardaty. Hoe moeten wij God toch danken.”

Tezamen gingen wij verder en traden de derde sfeer aan deze zijde, een hemel van ongekende schoonheid, binnen. Onze geestelijke woning vonden wij gereed. Bloemen versierden ons huis, de vogelen vlogen ons tegemoet en zongen hun welkomstlied. Wij gingen „in”, wij begrepen, wij voelden, wij waren dankbaar, innig, heel innig dankbaar.

Tussen Leven en Dood (BE.11179.11189)

76. Spijt wroeging berouw

Spijt, wroeging en berouw zullen in rust overgaan wanneer men meer liefde dan ellende heeft gegeven, in dit leven of hierna.

Dankzij reïncarnatie

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' wordt een man gevolgd die een kind bij een vrouw verwekte en haar vervolgens in de steek liet. Hierdoor kwam de vrouw in ellende terecht. De man trok zich niets van haar toestand aan, en leefde alleen voor zichzelf. De vrouw stierf in ellende.

Aan het einde van zijn leven voelde de man iets knagen in zijn ziel. Hij trachtte alles goed te maken door zijn bezit weg te geven aan de armen. In die toestand ging hij over naar het hiernamaals. Wanneer hij in zijn geestelijke leven ontwaakte, voelde hij dat er bitter weinig veranderd was in zijn gevoelsleven. De spijt over wat hij die vrouw had aangedaan, werd alleen maar sterker, totdat hij aan niets anders meer kon denken.

De wroeging werd een enorme stuwning om goed te maken. Hij voelde dat hij geen rust meer zou vinden, totdat hij het leed dat hij aan de vrouw had aangedaan, omgezet had in geluk en liefde.

Omdat de vrouw op aarde reïncarneerde, voelde hij dat de wedergeboorte ook voor hem de mogelijkheid gaf om zijn wroeging op te lossen. Hij werd op aarde wedergeboren en toen hij weer bij haar was gekomen, liet hij haar niet meer in de steek. Hij gaf haar alleen maar liefde, heel zijn leven lang. Hierdoor loste de onrust in zijn ziel op, en voelde hij zich vrijkomen van zijn daad uit zijn eigen verleden.

Het oplossen van wroeging

In het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood' vertelt Gerhard hoe hij zich ook van zijn wroeging heeft kunnen bevrijden. Hij had hevig gespot met wat Jozef Rulof zei over het leven na de dood. Hij probeerde Jozef diep te kwetsen en verweet hem de mensen te bedriegen met zijn gekke verhalen over de doden.

Kort daarna kreeg hij zelf het leven na de dood te ervaren. Na zijn sterven zag hij waar zijn gespot hem had gebracht. Toen wilde hij wel op zijn knieën naar Jozef kruipen om hem vergeving te vragen, maar dat was niet meer mogelijk, in zijn hiernamaals zat hij vast in de afgesloten ruimte die hijzelf gecreëerd had door zich op aarde van het leven af te sluiten.

Toen begon hij aan zichzelf te werken, om elke spot en afwijzing uit zijn

gevoelsleven te bannen. Hij ging mensen helpen in plaats van ze te bespotten. Hij werkte jarenlang in de moeilijkste omstandigheden om zichzelf licht te verschaffen. En al die jaren had hij één doel, om uiteindelijk te bereiken dat hij zijn wroeging kon oplossen.

Daartoe kreeg hij de gelegenheid. De geestelijke leider van Jozef, meester Alcar, liet Gerhard toe om zijn verhaal over zijn binnentreden in de geestelijke wereld via Jozef op aarde te brengen in het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood'.

Hierin beschrijft Gerhard ook dat zijn wroeging hem het inzicht heeft gegeven hoe sommige mensen zich gevoeld moeten hebben, toen zij Christus aan het kruis sloegen.

Door het delen van zijn ervaringen draagt Gerhard bij aan de reeks boeken van Jozef Rulof waarin uitgelegd wordt hoe elke ziel in haar eeuwigheid steeds de mogelijkheid krijgt om door het goedmaken weer in harmonie te komen met al het leven. Voor een aantal mensen kan dat nog tijdens hun aardse leven. Anderen beginnen er pas aan in hun hiernamaals. En vele anderen maken goed tijdens hun volgende levens op aarde. Maar steeds zal men de weg vinden om wroeging om te zetten in rust, nadat men meer liefde dan ellende heeft gegeven aan al het leven.

Bronnen

Dankzij reïncarnatie

Meester Alcar vertelt aan André (Jozef Rulof) over een man waarmee Alcar tijdens zijn laatste leven op aarde bevriend was. Toen deze vriend in het hiernamaals was aangekomen, ging Alcar naar hem toe. Zijn vriend was heel blij dat Alcar naar hem wilde komen, want hij beseftte dat Alcar hem in gevoel ver vooruit was. Hij vroeg aan Alcar wat hij kon doen om geestelijk te evolueren.

„Ach, jij bent zo ver van mij verwijderd en toch keerde je tot mij terug.”

Hij vatte mijn beide handen en drukte ze hartelijk. „Zeg mij, wat moet ik doen. Ik wil verder, kan hier niet blijven. Ik wil hoger en daar naar toe waar jij reeds bent. Wat raad je me aan te doen?”

„Leer jezelf kennen, vóór alles jezelf. Eerst dán is het aan deze zijde mogelijk, voor anderen iets te doen. Ga diep in jezelf na, hoe je leven op aarde

was en hoe je thans bent. Ga alles steeds opnieuw na, waardoor je jezelf leert kennen. Dan leg je jezelf af, leg je dat af, wat je vergeten moet, om dit leven, waarin je thans bent, te aanvaarden. Voel goed wat verkeerd is en verban dit uit je leven. Leg alles af, wat je voortgaan belemmert. Zet je zelf onder controle en roep je een halt toe. Geen geest kan je echter daarbij helpen. Hoe je ook bidt, hoe je vraagt waarom en waarvoor, niemand kan het je duidelijk maken. Dit moet in je ontwaken, je moet wakker worden en dit leven geheel leren kennen. Wanneer je wenst, dat ik bij je zal blijven, gaan wij tezamen op reis en toon ik je wat mijn bezit is en vertel ik je, wat ik weet. Zijn er hogere toestanden en diepten die ik niet ken, dan vragen wij aan hen, die het weten en hoger zijn dan wij, ons te helpen. Gaarne is men hier bereid anderen tot steun te zijn. Ik heb dat reeds beleefd. In korte tijd heb ik mij dat eigen gemaakt en eerst veel later zal je dat duidelijk zijn.”

Daarna namen wij voor een tijd afscheid en ik zou tot hem terugkeren, wanneer hij mij tot zich riep.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.325.347)

De man dacht diep na over zijn aardse leven:

Enige jaren volgens aardse tijd gingen er voorbij. Toen voelde ik, dat hij mij riep en keerde ik tot hem terug.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.353.354)

In hem brandde er nog slechts één vraag:

O, mijn vriend, mijn broeder, weet je waarover ik al die jaren heb nagedacht?”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.369.369)

„Over een nieuwe geboorte, de wedergeboorte op aarde. Weet je of dit mogelijk is?”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.371.372)

Pas na zijn aardse leven voelde hij ten volle dat hij op aarde een liefde had bezoedeld:

„Dat alles is prachtig,” zei hij, „maar wanneer men hier is binnentreden, ziet men wat het leven op aarde betekent. De mens op aarde kent zichzelf niet. Zij weten daar niet, dat wij leven en toch, zie naar dit alles!

Hoe heb ik over mijzelf nagedacht. O, als ik daar eens mocht terugkeren, als mij die mogelijkheid kon worden gegeven, hoe zou ik dan mijn best doen. Dag en nacht zou ik werken en mij geheel geven. Ik heb niet lief gehad en de liefde, die men mij gaf, heb ik bezoedeld. Anderen heb ik niet begrepen en wilde dat zelfs bewust niet.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.382.389)

Hij begreep nu pas hoe hij een lichtsfeer kon bereiken:

„Ik zou willen dienen,” zei hij „dienen, steeds dienen. Ik weet nu, dat dit de enige mogelijkheid is om vooruit te kunnen komen.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.395.396)

De man kon maar aan één ding meer denken. Op aarde had hij het leven van een vrouw verwoest door haar zwanger te maken en daarna in de steek te laten. Later in zijn leven wilde hij dit goedmaken, en hij gaf al zijn geld weg aan armen. Hij voelde echter dat de wroeging in hem hiermee niet is opgelost. Wat hij deze vrouw als ziel heeft aangedaan, kon hij niet met aards bezit terugbetalen. Die ellende van de vrouw moest hij op een andere wijze goedmaken:

„Waar zou zij zijn? Nog op aarde, of reeds aan deze zijde? Dit houdt mij bezig, steeds moet ik er aan denken. Ik verwoestte haar leven en haar jeugd en zou dit goed willen maken. Ik voel, dat dit aan deze zijde mogelijk is, doch ik kan haar niet vinden. Hoe heb ik haar gezocht! Waar zou zij zijn, kun je mij helpen? Op aarde heb ik reeds goed gemaakt en toch, ik voel, dat dit niet genoeg is. Hier is alles zo anders. Met aards bezit kun je geen geestelijke wetten oplossen. Wat de ziel beleeft en heeft beleefd en wordt aangedaan, is door aards bezit niet goed te maken. Dit moet men beleven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.409.420)

Maar waar was de vrouw nu? Was zij nog op aarde, of ook in het hierna-
maals? Hoe kon hij haar vinden?

Wat moet ik doen? Het wordt steeds heviger.

Is zij, die ik dat aandeed, op aarde? In mij ligt wroeging en ik wil dat goedmaken. Ik voel, dat ik moet wachten, doch dat wachten op haar kan eeuwen duren en ik kan zo lang niet wachten. Het is mij niet mogelijk, aan iets anders kan ik niet meer denken. Ik zie haar steeds voor mij en

zij vraagt en roept en smeekt om hulp, want ik ontnam haar het aardse geluk.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.424.430)

Waar is zij? Ik voel dat ik aan haar leven vastlig, ik kan niet verder en niet hoger, dit roept mij een halt toe.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.445.446)

Alcar legt André uit dat de overgang naar het hiernamaals zijn vriend in gevoel in niets veranderd heeft:

In zijn leven op aarde deed hij verkeerde dingen. Een jong leven, waarvan hij sprak, bracht hij in de grootste ellende. Door zijn doen en laten ging zij ten onder. Hij wist, dat dit door zijn handelingen geschiedde en zo trad zij dit leven binnen.

Ik wist waar zij zich bevond, doch ik kon hem dat niet vertellen, omdat dit eerst later mogelijk was. Ik liet hem dus praten en zweeg daarover.

Anderen deden wat hij deed, zo zei hij, doch hij liet haar alleen achter. Hij wist echter niet, dat het zijn kind was. Op aarde reeds besprak ik met hem al deze dingen, doch hij wilde er niets van weten, het was niet mogelijk, zei hij. En toch, ik wist het zeer zeker, dat het zijn kind was, dat geboren werd.

Dit was het leed, dat hij haar aandeed. Door hem viel zij in deze ellendige toestand en werd haar leven op aarde een hel. Toen hoorde ik van haar einde. Later, veel later, voelde hij toch berouw en trachtte goed te maken. Het geld, dat hij bezat, gaf hij weg. In die toestand is hij ontwaakt en gaf hij zich geheel. Dan ging ook hij over. Dit alles behoort bij zijn leven.

Ik zei je reeds, aan deze zijde zagen wij elkander terug en in niets was hij veranderd. Dat gevoel van berouw lag bewust in hem. Ook in dit leven kon hij zich daarvan niet vrij maken. Hoe zou hij zich daarvan ook hebben kunnen bevrijden?

Begrijp je, André, wat ik bedoel? Dat dit hem in zijn geestelijke ontwikkeling tegenhield en dat, wat op aarde geschiedde, moet oplossen en goed gemaakt worden?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.658.681)

Eén oorzaak bracht hem in deze toestand.

Neen, dat kunnen anderen niet voor hem goedmaken. Hij zelf zal dat leed moeten verzachten. Niets mag er in ons zijn wat daarmee te maken heeft, of aan deze zijde roept het ons een halt toe. Het houdt ons tegen, want eerst moet dat worden goedgeemaakt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.686.690)

Het oplossen van wroeging

Jozef Rulof belicht de kracht van het goedmaken om wroeging op te lossen:

Wij doen iets verkeerd en wij lopen erover te malen en we maken het goed, is het dan niet ineens weg? Dan zijn we toch vanbinnen veel makkelijker. Dat is de wroeging voor de mens.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7319.7321)

Wanneer het goedmaken niet lukt, kan wroeging de slaap, rust en harmonie breken:

We stapelen maar wroeging op, wroeging op, wroeging op, wroeging op totdat het over ons gevoelsleven en de persoonlijkheid heengaat, en dan hebben we nergens geen houvast meer, slaap weg, rust weg, is geen harmonie meer, lichtjes zijn weg, geen contacten meer: we voelen ons gekraakt, meneer. Hebt u nooit eens met een echte dief gepraat, meneer, een mens met wroeging, hebt u die nooit eens ontmoet? Moet u horen, mevrouw, dan krijgt u een biecht alsof God biecht. Hebt u nooit eens kunnen schreien om een man die wroeging had, hij zegt: 'Ach, kon ik het maar goedmaken, kon ik het maar goedmaken?'

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7352.7355)

In het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood' is Gerhard heel blij dat hij van zijn leven na de dood mag vertellen aan Jozef:

Ik wist reeds geruime tijd, dat ik tot je mocht terugkeren. Het heeft mij de kracht gegeven, om staande te kunnen blijven. Alleen die wetenschap heeft mij alles doen uithouden. Hoe moeilijk is het voor jou, zoveel van ons leven te weten en toch op aarde te moeten leven, maar je bent bewust, je ziet en voelt; anders was het niet mogelijk. Op aarde was het voor mij een raadsel, nu ken ik dat raadsel, ik ben het zelf. Je voelt wel,

wat dit voor mij is. Nu weet ik, dat op aarde reeds de eeuwigheid heerst. Dat voor ogen houdende kun je alles verdragen en verwerken en daarin bewonder ik je, Jozef! Ik vind het alleen reeds een wonder, dat je mij hoort en ziet en dat ik zie, dat mijn woorden reeds op het papier staan. Dat zal prachtig worden, want ik heb veel te vertellen, maar ik zal bij ons gesprek op het kerkhof beginnen.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.2984.2993)

Tijdens dat gesprek vroeg Jozef hem iets, maar hij antwoordde daar niet op, omdat hij Jozef probeerde te kwetsen:

Hij gaf daar geen antwoord op, maar zei: „Als ik daar ben – en hij begon opnieuw te spotten – dan zal ik het je komen vertellen.”

„Wat wil je me dan vertellen?”

„Dat ik leef en dan zal ik kloppen, zó,” en hij stompte enige malen met zijn zweep op het voertuig en riep: „klop, klop, klop” en schaterde het uit.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.2712.2714)

Eerst later voelde hij de verschrikking ervan:

Je weet reeds, dat ik er spijt van had en je hebt me ook al vergiffenis geschonken. Ik wist toen dat ik je pijn deed en, hoe het kwam weet ik niet, maar ik deed het moedwillig. Ik vond het prettig, je in je ziel te raken en toch wist ik niet waarom, wat ik zeer vreemd vond. Nu weet ik dit alles; het waren invloeden, om, door op mij in te werken, jou te kunnen raken. Een instrument voor deze zijde heeft daar onder te lijden en zal steeds worden aangevallen. Je ging niet diep op mijn spotternij in en alles wat je zei ging langs mij heen als zovele dingen, die het leven op aarde innerlijk kunnen verrijken. Ik wist niet beter, Jozef. De mensen doen elkander vaak pijn, bewust en onbewust, maar het meest met voorbedachte rade en dat is verschrikkelijk. Eerst later voel je er de verschrikking van, wanneer alles zich voor je oplost en je het probleem gaat begrijpen. Maar dan voel je eerst met recht, hoever je van die andere mens afstaat.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.2994.3003)

Pas na zijn sterven kwam de spijt:

Als je ziet en voelt, dat je het heiligste hebt bezoedeld, dan eerst begint

er diep in je iets te ontwakten. Zo geschiedde het met mij aan deze zijde. Zo'n ontwaken doet heel erg pijn, je voelt wroeging, zodat je innerlijk verteert, je voelt het als zweepslagen op je naakte lichaam. Je verlangt ernaar om alles weer goed te maken, maar dan komt de grote smart, dat je het niet kunt. Die mogelijkheid heb je je zelf ontnomen en eerst dán voel je, hoever je van hen verwijderd bent. Je zou op je knieën naar hen toe willen kruipen, maar ze zijn onzichtbaar voor je. Zij leven aan deze zijde in andere en hogere gebieden en zijn gelukkig en zij, die spotters, leven in de duisternis en zullen daar blijven, wanneer zij niet in staat zijn alles weer goed te maken. En al die tijd voel je het, knaagt het aan je ziel, zodat je er aan ten onder kunt gaan. Zo voelde ik mij toen ik begreep; zo moeten de mensen zich hebben gevoeld, toen zij Gods volmaakt Kind aan het kruis sloegen. Het is de eeuwige waarheid, dat de mens zal leren en zijn hoofd zal buigen, wanneer de waarheid hem wordt getoond, tot dat zijn persoonlijkheid tot in de kern geknakt en gebroken is. Ik voelde ontzag voor die Grote Onbekende Grootheid, voor God. Daarom nam ik mijn woorden terug en begroef mijn oude ik. Nu weet ik wat spiritualisme is en betekent, nu ik zelf geest ben en leef.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.3004.3016)

77. Goedmaken

Door goed te maken aan alle zielen die we in dit leven of in onze vorige levens iets hebben aangedaan, brengen we ons weer in harmonie.

Alcars verleden

Volgens de geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Alcar, kan het goedmaken diepe wortels hebben. Alcar volgt in zijn boek 'Het Ontstaan van het Heelal' het goedmaken dat vanuit zijn ziel gestuwd werd. In het hoofdstuk 'Alcars verleden' beschrijft hij een aantal van zijn vorige levens op aarde. Zijn ziel kende in al die levens geen rust totdat hij goedgeemaakt had aan alle zielen die hij ooit iets had aangedaan.

Wanneer Alcar op al zijn vorige levens terugblikte, zag hij dat hij zowel mannelijke als vrouwelijke levens had beleefd. Hij zag levens waarin hij als man had goedgeemaakt, en andere levens waarin hij als vrouw andere mensen had gediend. Het eerste leven dat Alcar beschrijft, ligt duizenden jaren terug in de tijd. In dat leven beleefde hij het moederlichaam, en was Alcar dus een 'zij'.

Als moeder baarde ze twee kinderen. Deze kinderen brachten haar echter geen geluk, want ze stierven vroegtijdig. Haar dochter ging over door ziekte, en haar zoon werd door een wild dier verscheurd. Haar man liet haar met deze ellende alleen. Hij was altijd op jacht, en had een ander lief waarmee hij zijn tijd doorbracht. De jager was nooit thuis, waardoor zijn vrouw het verlies van hun kinderen alleen moest verwerken. Ze haatte haar man, omdat die haar in de steek liet met haar verdriet.

Zucht naar rijkdom

Alcar volgt de verbinding van deze zielen naar het verdere verleden om te onderzoeken hoe deze situatie is veroorzaakt. Hij zag dat hij in het voorafgaande leven de ziel van deze jager al had ontmoet, daar was die ziel zijn vader. In dat leven waren zijn ouders rijk en bezaten ze alles wat een mens zich in zijn aardse leven maar kan wensen.

Maar die rijkdom was tevens de val voor Alcar. In die tijd was hij geestelijk nog niet hoog ontwikkeld. Duizenden jaren geleden was hij nog geen 'meester van het licht', zijn gevoelsleven was toen nog duister. Hij voelde nog geen liefde voor zijn ouders, hij was in gevoel nog afgestemd op bezit en geweld. Hij had nog geen hoge gevoelsgraad verworven. Als hij op dat moment zou overgaan naar het hiernamaals, zou hij terechtkomen in een duistere sfeer die

het 'land van haat, hartstocht en geweld' genoemd wordt.

Als zoon keek hij begerig naar de rijkdom van zijn ouders, en wilde die zo snel mogelijk zelf bezitten. Hij kon niet wachten tot hij dat bezit zou erven. Om sneller van die rijkdom te kunnen genieten, bracht hij zijn vader om en bestal hij zijn moeder. Hij liet haar berooid achter en keerde niet meer terug. Zijn moeder stierf van verdriet.

Ziel en persoonlijkheid

In dat rijke leven had Alcar zich met twee zielen in disharmonie gebracht. Deze zielen belemmerde hij in hun ontwikkeling. Dit bracht in zijn eigen ziel een innerlijke werking teweeg die erop gericht was om zich weer in harmonie met hen te brengen. Vanuit zijn ziel kwam er een stuwning op gang om alles te doen wat nodig was om de belemmering weg te nemen die hij deze twee zielen had opgelegd. Als persoonlijkheid was hij zich niet bewust van deze stuwning, daarvoor was zijn gevoelsleven nog niet hoog genoeg ontwikkeld. Wanneer hij als vrouw aan de jager goedmaakte, dan was dat nog niet met een blij gevoel.

Die vrouw haatte haar man, want haar gevoelsleven was nog afgestemd op haat en bedrog. Als persoonlijkheid wist ze ook niet dat haar ziel haar in deze situatie gebracht had om zich te bevrijden van wat ze de ziel van de jager in een vorig leven had aangedaan. Ze maakte aan de jager goed door het moederschap, door het dragen van zijn leven.

Zorgzame dochter

In het rijke leven had Alcar zijn moeder bestolen en in de steek gelaten, waarna zijn moeder van verdriet was gestorven. Ze reïncarneerde en werd opnieuw moeder. Alcar werd in dat nieuwe leven weer geboren als kind van deze moeder. Als hij in dit nieuwe leven het tegenovergestelde kon doen en zijn moeder nu liefde gaf in plaats van ellende, zou hij weer in harmonie kunnen komen. Alcar werd geboren als dochter van deze moeder, dus in dit leven was Alcar weer een 'zij'.

Wanneer zij in de moederschoot opgroeide, viel haar moeder in een diepe kuil. Ogenscheinlijk was er niets aan de hand, maar na enige maanden na de geboorte begon de ellende en kon haar moeder geen voet meer verzetten. Toen de dochter veertien jaar oud was, ging haar vader over en bleef zij alleen met haar moeder achter. In dit leven was er geen rijkdom, ze moesten hard werken op het land om de boterham te verdienen. Vanaf dat moment werkte zij voor haar moeder en verzorgde haar, dag en nacht, tot haar moeder overging. De dochter was toen dertig jaar oud. Door haar zorgzaamheid gaf ze

aan haar moeder in dat leven terug wat ze haar ontnomen had in het vorige rijke leven.

Nadat haar moeder was overgegaan, verbond de dochter zich met een man en daaruit werd een kind geboren. Een ziekte die vele levens van de aarde riep, verbrak dit gezin en zij bleef alleen achter. Door aardse ogen bekeken lijkt het toevallig dat juist zij alleen achterbleef, en niet haar man of haar kind.

Maar Alcar ziet later dat ook dit een diepere betekenis had, en dat zijn ziel deze situatie had aangetrokken om zelf verder te komen in de zware gevoelens waarmee het leven met de jager was beëindigd.

Zelfmoord

Alcar kwam in beide levens als vrouw in een soortgelijke situatie. Telkens bleef de vrouw in groot verdriet achter, nadat haar kinderen overleden waren.

Nadat ze door de jager alleen was gelaten en haar kinderen overleden waren, kon ze in dat leven destijds tegen het eenzame verdriet niet meer op. Het verlies van haar kinderen kon ze alleen niet dragen. Hiervoor had ze de benodigde geestelijke persoonlijkheid nog niet opgebouwd. Alleen en verlaten maakte ze toen een einde aan haar leven op aarde. Daarna beleefde ze de geestelijke gevolgen van zelfmoord, zoals beschreven in het artikel 'zelfmoord'. Ze doolde vijftien jaren lang rond in een lege wereld, totdat haar natuurlijke levenstijd verstreken was. Toen het moment was aangebroken, waarop ze normaal gestorven zou zijn zonder zelfmoord, werd ze aangetrokken door de wereld van het onbewuste voor een nieuwe incarnatie. Maar in gevoel had ze deze zelfdoding nog niet overwonnen. Hierin kon ze alleen verder komen wanneer haar ziel haar in een soortgelijke situatie bracht.

Dit vond plaats in dat leven als zorgzame dochter, nadat haar man en kind door ziekte waren gestorven. Opnieuw bleef ze als moeder met een groot verdriet achter. Ze zwierf eenzaam rond, maar telkens als ze aan zelfmoord dacht, kwam er in haar een tegenstrijdige kracht omhoog. Dat was de beleefde ellende na de zelfmoord in het vorige leven met de jager. Haar gevoelsleven waarschuwde haar om niet opnieuw in dit afschuwelijke leed terecht te komen. Door deze weerstand hield ze zich nu staande en stierf een natuurlijke dood op hoge leeftijd.

Wanneer Alcar op dit leven terugblijkt, begrijpt hij dat zijn ziel deze situatie had aangetrokken omdat hij met die gevoelens van zelfmoord uit dat vorige leven nog verbonden was. Door in soortgelijke omstandigheden zijn levenssituatie wel te aanvaarden, maakte hij zich deze geestelijke sterkte eigen, waar hij dan in zijn volgende levens verder op kon bouwen. Hierdoor kon hij in zijn volgende levens een dergelijk leed dragen zonder zichzelf te vernietigen.

Tot rust

Alcar beschrijft ook een incarnatie van zichzelf in Egypte, waarin hij meehielp bouwen aan de Piramide van Gizeh. In dat leven was hij verliefd op een vrouw, maar zijn liefde werd hem ontnomen door een andere man. Met die man moest hij samenwerken aan de bouw van de piramide. Hij wachtte lang op het juiste ogenblik om zich van deze man te ontdoen. Toen de gelegenheid zich voordeed, stootte hij in een worsteling de man van de piramide naar beneden, waarna die enige dagen later stierf.

In een volgend leven in Jeruzalem maakte Alcar aan deze man goed. Hij ziet hem terug als zijn eigen kind. Beiden worden ze in dat leven opgetrokken door de grote liefde van zijn vrouw. Bij het zien van al zijn vorige levens herkent Alcar in haar de moeder waar hij in het arme leven op het land als zorgzame dochter voor gezorgd heeft. Zijn moeder van toen heeft zich in haar duizenden levens een groot innerlijk bezit eigen gemaakt, haar ziel is nu gereed veel liefde te geven.

Door haar liefde komt Alcar in het leven in Jeruzalem tot innerlijke rust. Hier gaat hij tot een hogere gevoelsgraad over. In vorige levens was hij wild geweest, maar dat geweld had hij inmiddels goedgeemaakt. Door zijn vele levens van goedmaken kreeg hij hogere gevoelens, waardoor hij de gevoelswereld van haat en geweld achter zich kon laten.

In zijn volgende levens in Italië legde hij zich toe op de kunst. Hij wilde zich de beeldende kunst eigen maken. Hier ontwikkelde hij gevoelens om het leven in kunst uit te beelden, in plaats van om het leven te vernietigen. Hij begon de schoonheid van het leven te zien, en zijn liefde voor al wat leeft groeide.

Ook de jager werd kunstenaar

Door het goedmaken aan de jager was de stuwing van Alcar naar deze ziel opgelost. Maar de jager was nog niet in harmonie, want hij had zijn vrouw met het verlies van hun kinderen alleen achtergelaten. Zijn liefdeloze houding naar zijn vrouw kwam voort uit het vorige rijke leven waarin hij toen door zijn zoon omgebracht werd.

Maar vroeg of laat gaat de ziel elke liefdeloze handeling herstellen, om in harmonie te komen met al het leven. Zelfs elke verkeerde gedachte zal de ziel ooit rechtzetten om in rust en vrijheid aan haar geestelijke bewustwording te kunnen beginnen.

Duizenden jaren later heeft de ziel van de jager het verlaten van zijn vrouw rechtgezet, en is hij een steun geworden voor Alcar in plaats van een lastbezorger. In de zeventiende eeuw na Christus werd hij de leermeester van Alcar

in het laatste leven dat Alcar op aarde als kunstenaar beleefde.

Als jager had hij lang geleden al de bruisende natuur om later kunstenaar te worden. In dat leven duizenden jaren geleden bleef hij tot zijn einde jagen en toch werd hij tientallen eeuwen later beroemd in kunst. Tussen dat leven toen en het leven als kunstenaar lagen vele levens waarin hij zijn gevoelsgraad verhoogde. Maar dankzij de reïncarnatie is hij niet eeuwig jager gebleven, en is hij volledig in harmonie gekomen met de ziel van Alcar, die hij ooit alleen achterliet.

Dezelfde zielen

Met het beschrijven van zijn vorige levens wil Alcar ook duidelijk maken dat we juist die mensen ontmoeten, waarmee we vanuit ons verleden te maken hebben. We incarneren alleen naar die zielen waaraan wij hebben goed te maken.

Hierin kunnen wij geen enkele ziel overslaan. We komen in alle landen en volkeren, we worden op alle uithoeken van de aarde geboren, maar telkens is het minstens één ziel uit ons verleden waar we naar terugkeren om aan goed te maken. Wanneer er dan uiteindelijk geen enkele ziel meer op aarde leeft, die ons nog gebonden houdt, komt ons gevoelsleven vrij van de aarde, en gaan we over naar het hiernamaals.

Naar de sferen

Toen Alcar alle ellende had goedgemaakt, die hij ooit andere zielen had aangedaan, ging hij over naar de sferen in het hiernamaals om daar als astrale persoonlijkheid verder te evolueren. Door al die levens op aarde had hij de grofstoffelijke gevoelsgraad bereikt, zodat hij in het hiernamaals ontwaakte in schemerland.

Daar voelde hij al snel, dat hij in het geestelijke leven vooral vooruitkwam door andere zielen te dienen. Hij daalde af in de duistere sferen en werkte daar vele jaren. In zijn aardse levens had hij een grote wilskracht opgebouwd, en die zette hij nu in om de duistere krachten te weerstaan en de zielen te helpen die zich van deze duisternis wilden losmaken. Zo bereikte hij in relatief korte tijd de eerste licht sfeer.

Daar werkte hij verder aan zijn kunst. Op aarde had hij al een grote hoogte bereikt, maar hij voelde dat hij nog verder kon. Hij bestudeerde de kunst die hij reeds op aarde had gebracht, en beseftte dat hij nu door zijn grotere liefde het leven dieper kon aanvoelen. Hij kreeg het verlangen om zijn kunst te verfijnen, en die hogere kunst naar de aarde te brengen, om hiermee mensen te stimuleren om hun gevoel op het hogere te richten.

Zijn laatste reïncarnatie

Alcar mediteerde jarenlang om te voelen hoe hij in zijn laatste leven op aarde zijn kunst het best kon vertolken. Op een gegeven moment werd hij heel stil en voelde hij het wonder van reïncarnatie in zichzelf geboren worden. Hij ging over naar de wereld van het onbewuste om naar de aarde te reïncarneren.

In de zeventiende eeuw na Christus kon Alcar deelnemen aan het grote plan van 'De Universiteit van Christus' om door kunst het gevoelsleven van mensen op aarde te richten op het hogere. In 1599 werd hij wedergeboren als Anthony van Dyck.

Met dit leven toonde hij tevens zijn dankbaarheid voor alle lichamen die hij van Moeder Aarde had ontvangen om goed te maken en geestelijk te evolueren. Vele zielen voelen in de sferen van licht dat ze nog eenmaal naar de aarde willen terugkeren om daar iets van geestelijke waarde te brengen, waar ze in hun verdere evolutie met voldoening naar terug kunnen kijken.

Niets gaat verloren

Wanneer hij na dit laatste leven op aarde weer in de sferen kwam, wist hij dat hij gestorven was, maar zijn vorige levens kende hij nog niet. Hij werkte echter onafgebroken door, en bereikte in vijfentwintig jaar de derde licht-sfeer. Daar werden hem zijn vorige levens getoond. Toen kon hij in zijn eigen verleden afdalen en zien dat er niets verloren was gegaan, alles lag vast, zelfs de kleinste dingen zag hij terug.

Door al zijn vorige levens zag hij een rode draad lopen, de stuwning van zijn ziel om goed te maken en innerlijk te evolueren. Hij kreeg het gevoel om dit inzicht op aarde te brengen. Hiermee kon hij beginnen wanneer hij in de vijfde licht-sfeer was gekomen, en als geestelijke leider van Jozef Rulof boeken op aarde kon brengen. Zo beschrijft hij in 'Het Ontstaan van het Heelal' naast zijn eigen vorige levens, hoe hij met Jozef in uitgetreden toestand naar de tempel der ziel gaat om nog verder in het verleden van de ziel af te dalen, zodat hij ook die kennis op aarde kan brengen.

Door het beschrijven van zijn vele levens wilde hij ook duidelijk maken dat het voor de meesters van het licht mogelijk is om ver in het verleden van hun eigen ziel terug te kijken. Als zij zich verbinden met nog hogere meesters kunnen ze zelfs terugkijken tot het moment dat hun ziel ontstaan is.

Goedmaken doe je aan jezelf

Meester Alcar zegt over zijn boek 'Het Ontstaan van het Heelal' dat het

geschreven is naar het menselijke voelen en denken, vertrekkend vanuit het reeds gekende taalgebruik. Wanneer hij in dat boek over goedmaken schrijft, dan gaat het meestal over het goedmaken aan een ander. Wanneer we iemand ellende hebben aangedaan in een vorig leven, maken we dat in een later leven goed door er iets positiefs tegenover te zetten. We gaan ons dan inzetten om die persoon vooruit te helpen, om ervoor te zorgen dat de ander het goed heeft.

In de latere boeken die door Jozef Rulof zijn ontvangen, wordt het goedmaken dikwijls beschreven vanuit het standpunt van de ziel. De stuwing om goed te maken komt vanuit onze ziel. Als persoonlijkheid voelen we wel die stuwing, en handelen we vanuit die stuwing, maar meestal begrijpen we niet waarom we dat doen. Als mens kennen we immers onze vorige levens niet en herinneren we ons de omstandigheden niet waarin we die ander ooit ellende hebben gebracht. Dat verleden is veilig opgeborgen in ons onderbewustzijn. In het huidige leven zien we die ellende van toen niet meer, we zien alleen de huidige mens voor wie we goed willen zijn.

‘Goedmaken aan een ander’ is een menselijk denken dat hoort bij de persoonlijkheid. Op een contactavond verruimde Jozef Rulof dit denken vanuit het perspectief van de ziel. Toen Jozef een vraag kreeg over het goedmaken, zei hij dat de mens die verkeerd doet, dat ooit voor zichzelf goed zal maken. Mensen die nu nog verkeerd doen, moeten nog aan hun strijd beginnen om dat verkeerde af te leggen. En dat is een strijd, want dan moet het eigen karakter veranderd worden, dan moet de eigen persoonlijkheid onder handen genomen worden om daaruit te verwijderen wat verkeerd is. Daarom zegt Jozef: ‘En die meneer en die mevrouw die nu nog slaan en trappen en die haten en die vernietigen, wel, die zullen eens aan hun eigen strijd moeten beginnen, en dan maken zij voor zichzelf goed.’

Het ‘voor zichzelf’ kunnen we ook ‘voor de eigen ziel’ noemen. Want wanneer we een ander mens ellende aandoen, brengen we onze eigen ziel in disharmonie. We stoppen dan tijdelijk de harmonie die onze ziel van nature heeft met al het andere leven. Onze ziel zal vanaf dat moment de stuwing geven om die harmonie te herstellen.

Wanneer we als persoonlijkheid die stuwing opnemen en vormgeven, dan gaan we ‘dienen’. Jozef zegt dan: ‘... want dan leeft de vonk van dienen onder je hart. En dan heb je een klein beetje lief wat leeft. Is het niet zo? Als dat begint, ja, dan sta je anders op de wereld en dan ben je bezig om te ontwaken.’

Als persoonlijkheid zijn we dan bezig om te ontwaken, omdat we ons meer en meer bewust worden van de eigenschappen van onze ziel, van haar natuurlijke harmonie met al het leven. Dan gaan we al dat leven liefhebben, omdat we bewust voelen dat we zo voor de ander én voor onszelf harmonie scheppen.

Bronnen

Alcars verleden

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' beschrijft Alcar in het hoofdstuk 'Alcars verleden' een aantal van zijn vorige levens waarin hij aan andere mensen goedmaakte:

Ik zei je, toen ik je mijn levens duidelijk ging maken, dat ik je alleen die zou tonen waarin ik had goed te maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11296)

Alcar toont André (Jozef Rulof) eerst een vorig leven waarin Alcar het moederlichaam bezat:

Ik ga nu duizenden jaren terug en in die duizenden jaren was ik verschillende malen op aarde. Het eerste leven dat ik ga volgen, daarin bezat ik het moederlichaam. Het is een wonderbaarlijk en ongelooflijk probleem, doch eenieder die hier binnentreedt zal dat beleven.

In andere levens ging ik eveneens over en dit is juist het ongelooflijkste van alles en toch de waarheid. Het is echter alleen voor de ziel, de ziel moet dat beleven, anders komen wij niet verder. Ik heb je dat al duidelijk gemaakt. Het gevoelsleven zal ontwikkelen en dat is alleen mogelijk, wanneer wij het scheppingsplan kunnen beleven en daar zijn lichamen voor nodig.”

„Dan is toch eigenlijk dat aardse lichaam maar bijzaak, Alcar?”

„Ja, André, maar weet je dat niet reeds lang? Hoe groot en machtig dat aardse lichaam ook is, het heeft verder geen betekenis meer en zal sterven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10684.10693)

Als vrouw baarde Alcar in dat leven twee kinderen:

Hier heb ik geleefd, André. Hier baarde ik twee kinderen.”

„Wat zegt u? U baarde twee kinderen?”

„Is dit voor jou onbegrijpelijk?”

„Neen, dat niet, Alcar, doch het is zo machtig.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10703.10708)

Maar de twee kinderen brachten geen geluk:

„Hier, André, vervloekte ik mijzelf en anderen. Dit is mijn leven geweest en hier begon ik goed te maken.

Zie daar, André, in deze stille omgeving, aan de rand van dit bos, leefde ik.”

André voelde zich diep wegzinken, de aarde van nu verdween voor zijn ogen, een andere wereld, het verleden, openbaarde zich voor hem. Daarna ging hij waarnemen. Mijn God, dacht hij, hoe is het mogelijk. In een eenvoudige hut zag hij een mens en links en rechts hingen dierenvellen. Hij begreep wat dit betekende.

„Ik heb je dus met het verleden verbonden, André, zie nu deze moeder.”

Het was een oude vrouw, zij zat daar stil neer. Een berg van ellende lag om haar heen, arm en verbitterd was zij. In haar lag haat, dat voelde hij duidelijk. Stil was het en hij keek naar zijn leider op. Geen woord durfde hij nu te spreken en wachtte af wat zou geschieden.

Dan zei Alcar: „Ik ga je met haar verbinden. Voel goed aan en vraag mij als je iets wenst te weten.”

André voelde, dat hij in dit wezen neerdaalde. Wat ga ik nu beleven, dacht hij? In haar lag een verschrikkelijke haat. Zij dacht eraan om een einde aan haar leven te maken, want zij was hier alleen en verlaten. Waar waren haar kinderen? Nu hij daaraan dacht, zag hij onmiddellijk een ander tafereel. Hij hoorde Alcar zeggen: „Ik ga veertig jaren terug en je zult zien wat ik in de sferen heb mogen zien en de meesters mij toonden.”

André zag nu, dat zij veel jonger was en hij zag twee kinderen, een jongen en een meisje. Nu vervaagde dit beeld. Dan zag hij dat er enige jaren voorbij waren gegaan. Het meisje was ziek en de moeder zat aan haar ziekbed. Zij was bezig enige kruiden op een vuur te bereiden.

„Nu een ander beeld,” hoorde hij Alcar zeggen; „dat kind gaat over.”

André zag dat dit geschiedde. Hoe verschrikkelijk was dit voor haar.
Het Ontstaan van het Heelal (OR.10709.10739)

André kan zelfs verstaan wat men toen tegen elkaar zei, omdat de betekenis van de woorden als gevoel in hem komt:

Toen trad er iemand binnen. Het was een forse gestalte, die om zich heen keek en op haar toetrad. Een wonderlijk gebeuren ging hij nu beleven. Hij sprak tot deze vrouw en die woorden kon hij verstaan. Dit geschiedde doordat hij voelde wat dit wezen zeggen zou. Voordat hij zijn woorden had uitgesproken, wist André reeds wat hij zou zeggen. Hij vroeg aan Alcar hoe dit mogelijk was.

„In de geest kennen wij geen talen, André. Aan onze zijde is het voelen, is het beleven, dus alleen voelen en met die gevoelens zijn wij verbonden en gaan dus in de mens over. Of dit in het verleden is geschied, dat geeft niet en ook al zijn dit vreemde talen, het is allemaal geen belemmering in ons leven, wij gaan in gevoel over en weten wat zij denken en hebben te zeggen. In al zijn gevoelens kun je hem nu volgen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10740.10750)

Alcar heeft ooit in een vorig leven de jager vernietigd:

Ook hem heb ik eens vernietigd. Nu zal hij haar vernietigen, door leed en ellende gaat zij ten onder. Al die ellende doorstaat zij niet, het breekt haar hart. Hij jaagt op wild en was in zijn tijd daarin beroemd. Dit leven ligt duizenden jaren terug, André en toch zien wij daarin terug, kunnen het opnieuw beleven.

Dit kind gaat dus sterven, André en ook dit ligt vast en op tijd, geen seconde te vroeg of te laat, gaat dit jonge leven over. Haar man, die steeds en eeuwig weg was, bleef weg toen dit kind overging. Hard, heel hard was dit en dat zal ook hij eens goed moeten maken.

Hoe kunnen mensen zich op deze wijze vergeten? Een ander had hij lief en liet haar met al haar ellende alleen achter. Zij ontving echter wat zij hem eens had aangedaan, doch hij deed opnieuw verkeerde dingen en zo zijn wij als mensen, wanneer wij onszelf niet begrijpen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10751.10761)

En daarna werd de moeder ook haar andere kind ontnomen:

Enige jaren gingen er voorbij. Haar jongen groeide op en ook dit kind werd haar ontnomen. Door een wild dier werd het verscheurd. Nu had zij niets meer, was geheel alleen en verlaten. Zal zij dit kunnen verwerken? Zal zij zich staande weten te houden? Is deze ziel reeds zover en zijn die krachten, wat geestelijk bezit is, in haar?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10764.10770)

Zucht naar rijkdom

Alcar toont een eerder leven dat hij beleefd heeft vóór het beschreven leven als vrouw van de jager:

Zie André, wij zijn in een ander werelddeel, in het Verre Oosten. Mijn ouders leefden hier en dat zal ik je tonen. Ik heb je echter andere toestanden duidelijk te maken. Vraag mij, wanneer je iets niet duidelijk genoeg is. Ik ga je met het verleden verbinden; in werkelijkheid is van onze woning niets meer over. Toch zul je waarnemen, want ook dit ligt vast.”

André voelde zich wegzinken en voelde dat hij in een andere wereld overging. Voor zich zag hij een groot gebouw. Een vooreeuws gebouw, met torens en figuren versierd, bouwde zich voor hem op. Een wonderlijk tafereel speelde zich thans voor hem af. Zijn leider trad binnen en hij volgde. In een grote zaal bleef zijn leider staan, nadat hij verschillende kleinere kamers was doorgegaan.

„Zie daar, André, een moeder met haar kind.”

André zag beide wezens en verwonderd keek hij naar dit tafereel. Hoe kan het, dacht hij, wat een groot wonder! Nu hoorde hij Alcar zeggen: „Deze moeder was mijn moeder, André, en dit leven ligt voor dát, wat ik je zo-even heb getoond. Doch hierin beleefde ik haat en geweld en vernietigde ik hem, die daar binnentreedt.”

Op hetzelfde ogenblik zag André een mens binnentreden.

„Mijn vader, André, hem heb ik vernietigd. Op gemene wijze maakte ik aan zijn aardse leven een einde. Ik ga eerst nú in deze toestand over, omdat ik wilde dat je hem zou kennen en weten waarom ik had goed te maken. Ook mijn moeders leven heb ik bezoedeld, maar zij was verder

dan wij op de geestelijke weg. Aan mijn vader heb ik goedgeemaakt, aan mijn moeder zal ik goedmaken, doch in een ander leven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11115.11137)

Alcar kreeg een nieuw lichaam om als ziel verder te kunnen evolueren:

Doch dit is Gods wil niet, André, dit is oorzaak en gevolg, wonderen van natuurwetten, die wij alleen aan deze zijde kennen, maar als mens op aarde beleven. Mijn moeder heb ik bedrogen en bestolen. In dat leven waren wij rijk en bezaten alles, wat zich een mens in zijn aardse leven maar kan denken. Na de dood van mijn vader ging ik heen en keerde niet terug. In dat leven ging ik ten onder en mijn moeder stierf van verdriet. Beiden had ik dus omgebracht. Voor de aarde werd ik niet gestraft, men kon mij niet straffen, want in alle eenzaamheid bracht ik hem om. Toch wist en zag één kracht toe wat ik deed. God wist het en toch strafte God mij niet. O, hoe heb ik gebeden, toen ik dat diepe probleem begreep. Maar eerst in de sferen van licht, daar boog ik mijn hoofd en dankte ik God voor alles.

God strafte mij niet, integendeel, ik ontving een ander lichaam en werd opnieuw geboren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11151.11162)

Ziel en persoonlijkheid

In dat nieuwe leven kon Alcar zich als ziel bevrijden van het vorige door als vrouw de jager te dienen:

Hoe was daar mijn leven? Hij kon met mij doen wat hij wilde en de straf die ik van hem ontving was, in vergelijking met dat wat ik had gedaan, een begenadiging. Wanneer ik mijzelf niet had omgebracht, was een diep menselijk leed het mijne geworden, doch dat was niet nodig geweest. Daarin zien wij weer een ander probleem. Honderden wetten liggen hier aan vast, André, maar al die wetten kan ik niet behandelen, want dat gaat te ver. Waarom bracht hij mij echter niet om? Ik had hem immers ook omgebracht? In de natuur is die kracht niet aanwezig, want dat is een Godswet en God kent geen haat. Doch er geschiedde heel iets anders, want ik diende, moest en zou dienen, want ik werd moeder. Daarin, in dit moederschap, de geboorte, het dragen van zijn leven, dat ik onderging, ligt mijn goedmaken. Aan hem was ik dat verschuldigd en ik maakte goed. Ik gaf mijzelf geheel en deze diepte kent geen mensen-

kind op aarde, want daarin ligt Godswijsheid en Alliefde. Met het heeal, met het oneindige, met oorzaak en gevolg, met duizenden wetten kom ik nu in verbinding, wanneer ik je dit grote probleem zou willen verklaren. Toch is het mogelijk, want wijzelf hebben al die wonderen en wetten beleefd. Hij ging heen, omdat hij mij niet nodig had, toch zou ook hij dat weer goed moeten maken. Luister, mijn zoon, luister goed, hoe diep dit alles is. Hij moest ook dat goedmaken, want een geest van het licht handelt anders, kan zo niet handelen.

Het Ontstaan van het Heeal (OR.11163.11179)

Wie kent zichzelf?

André was diep in gedachten. Wie kent zichzelf, wie durft van zichzelf te zeggen, ik ben goed, ik weet het, ik voel het, zó is het? Voor hem was dit alles een les, een levensles, die hij nimmer meer zou vergeten. Daarover kon hij geen vragen meer stellen, hij wist niet hoe te moeten denken. Zo waren de mensen op aarde en van al deze wonderen en wetten wisten zij niets. God? Ja, wie kent God? Niet één mens op aarde kende God, want dan kenden zij deze wetten en wonderen eveneens en dat was niet mogelijk.

Het Ontstaan van het Heeal (OR.11186.11193)

Zorgzame dochter

Alcar toont vervolgens een incarnatie die volgt op de beschreven levens. In dat nieuwe leven werd hij geboren bij een moeder, die hij als ziel al kende van vroeger. Zij was ook zijn moeder geweest in het rijke leven waarin hij zijn moeder had bestolen en verlaten:

„Zie, mijn zoon, we zijn weer in een ander land en wel in het Westen. Mijn ouders leefden op het land en werkten hard voor hun brood om te kunnen leven. Waarom zou ik hier worden geboren? Wie was het die mij aantrok? Ik zal je dit beeld tonen.”

André ging waarnemen. „Hoe is het mogelijk, Alcar. Is zij uw moeder, opnieuw uw moeder?”

„Ja, André. Zij was het die mij aantrok, aan haar had ik goed te maken. Wie is het echter die ons verbindt? Is dit God? Is dit een wet? Dan is die wet en tevens God onfeilbaar, want honderden jaren liggen hiertussen. Is dat op zichzelf al geen groot wonder, dat op die grote planeet zich twee

zielen vinden? Kunnen wij mensen deze wonderen en wetten berekenen?
Het Ontstaan van het Heelal (OR.11194.11209)

In dit nieuwe leven kreeg hij de kans om aan zijn moeder goed te maken:

Is het niet wonderbaarlijk, André, want ik heb deze twee wezens het leven op aarde vernietigd. Ik dacht aan geen wetten, aan geen God, ik dacht alleen aan mijn eigen leven. Toch werd ik hier geboren, maar al die rijkdom kenden wij hier niet. Mijn vader was thans een andere ziel, een vreemde voor mij, doch mijn moeder had weer met hem te maken. Maar wat geschiedde er in dit leven? Ik zal je daarvan vertellen, luister.

Toen mijn moeder mij droeg, zij bezat dus opnieuw het moederlichaam, viel zij in een diepe kuil. Dit gebeurde tussen de vierde en vijfde maand. Ogenschijnlijk was er niets, doch toen ik was geboren, begon enige maanden daarna de ellende en kon zij geen voet meer verzetten. Zij ontving hulp en ik groeide op. Toen ik veertien jaar was, ging mijn vader over en bleef zij met mij alleen achter. Met mijn vader, André, had ik geen verbinding, met andere woorden: aan hem had ik niets goed te maken, alleen mijn moeder en daarom zou zij hem ontmoeten. Doch je ziet, hoeveel problemen wij beleven.

Ik zei je zo-even, toen ik de leeftijd van veertien jaren had bereikt, ging mijn vader over. Wij beiden bleven alleen achter en ik heb deze ziel verzorgd, voor haar gewerkt en heb dag en nacht mijn best gedaan tot mijn dertigste jaar. Toen ik dus dertig jaren oud was, ging ook zij over. Zij heeft veel geleden en toch was ook zij niet aan haar laatste leven, maar moest naar de aarde en in andere levens terugkeren. Nog eenmaal zou ik haar ontmoeten en dat was in Jeruzalem, doch eeuwen later. Daar kom ik straks op terug, als ik zover ben, maar nu ga ik met mijn eigen leven verder.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11212.11230)

Alcar heeft aan beide ouders goedgeemaakt, waarmee hij zich in het rijke leven in disharmonie had gebracht:

Beide wezens heb ik dus ontmoet en heb voor beiden gedaan wat ik zou moeten doen. Onze zielen trokken elkander aan en het is niet God, maar het is de wet van oorzaak en gevolg die dit alles tot stand brengt. Een onzichtbaar iets verbindt de mens, het leed aan anderen aangedaan roept ons een halt toe.

Ook in dit leven als zorgzame dochter bezat Alcar het moederlichaam:

Ook ik bezat het moederlichaam. Ik verbond mij met een wezen en daaruit werd een kind geboren. Dit was een meisje en die ziel, die in dit stoffelijke kleed leefde, werd mijn vriend. Van deze tijd af zie ik dit leven enige malen terug en heb dus met dit zieleleven te maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11234.11237)

En ook hierin bleef de moeder alleen achter:

Een ziekte, die vele levens van de aarde riep, verbrak dit gezin en zo bleef ik weer alleen achter. Had ik nog niet genoeg geleden? Aan mijn vader en moeder niet alles goedgeemaakt? Ik stond voor een nieuw probleem, want ik stond voor mijn eigen leven, voor zelfmoord. Ik dacht aan zelfmoord, wilde een einde aan mijn leven maken, omdat ik alleen en verlaten achterbleef op deze grote aarde. Denk je dit leven eens in, mijn zoon, voel wat het zeggen wil, daarin te moeten leven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11243.11248)

Zelfmoord

Dit was niet de eerste keer dat ze eenzaam achterbleef en aan zelfmoord dacht. In het vorige leven met de jager had ze een soortgelijke situatie beleefd. Toen haar kinderen daar overleden waren en haar man wegbleef, stond ze voor een verdriet dat ze in dat leven niet kon dragen:

Zij kon dit echter niet dragen, André, en maakte een einde aan haar aardse leven. Zie en neem waar, mijn jongen.”

André zag dit afschuwelijke tafereel. Zij had zich opgehangen. Mijn God, wat een ellende en hij keek naar zijn leider. Alcar was in gedachten verzonken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10773.10778)

Alcar zag deze levensfilm in de tempel der ziel:

Lang duurde het voordat hij kon spreken, dan zei André tot Alcar: „U heeft dit moeten beleven, Alcar? U maakte eens een einde aan uw leven? En thans bent u in de vijfde sfeer?”

„Ik schaam mij er niet voor, André, want ik heb goedgeemaakt en die lange weg bewandeld. Dit is eens geschied. Dit alles zag ik in de tempel der ziel en heel veel andere ellende meer, toen mijn eigen levensfilm werd afgedraaid.”

André kreeg tranen in de ogen. Dit ontroerde hem diep. Zijn leider was een engel van het licht en toch eeuwen geleden had hij dit gedaan. Alcar zag op zijn eigen verleden terug en daar was moed voor nodig.

„In dit aardse lichaam, André, leefde ik als de astrale mens. Ik, als een deeltje van God, leefde daarin, want ik ben geest en mens, ik ben ziel en leven. Als mens voelde ik geen liefde en mijn ziel, ikzelf dus, zou dit moeten beleven. Ik leefde, doch ik begreep dat leven niet. Dat zou ik mij echter eigen moeten maken en daarvoor waren vele andere levens nodig. Hier was ik teruggekeerd om goed te maken, doch al dat leed brak mij doormidden en daarom maakte ik een einde aan dat leven. Hierdoor - en dat zal je thans duidelijk zijn, ik heb je van de ziel verteld die wij volgden, ook zij ging telkens en telkens ten onder - deed ik meer kwaad dan goed en deze afschuwelijke fout moest ik beleven. Mijn ziel, ikzelf, verteerde van haat jegens hem die mij dit aandeed. God kon geen liefde bezitten, want dit was niet te dragen en ik vervloekte Hem en allen die van Hem spraken. In mij was er een geloof en toch was de Christus nog niet op aarde. Doch er waren andere profeten en wij hadden een God leren kennen.

Kun je mij nu voelen, André? Ik zal tot die tijd terugkeren, dan kun je aanvoelen dat ik het ben, die in dit stofkleed, het moederlichaam leefde. Wat voel je André?”

„Ik kom van haar tot u, Alcar, dat voel ik heel duidelijk.”

„Zo is het, André. Ik daalde in die tijd af en aanvaardde voor een kort ogenblik dat leven, mijn gevoelswereld dus uit die tijd. Wij kunnen daarin overgaan en dan zijn wij dus zoals wij toen voelden. Ik ga nu verder en zal je nog meer tonen en duidelijk maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10779.10807)

De vrouw beleefde de geestelijke gevolgen van zelfmoord, zoals die door Lantos zijn beschreven in het boek 'De Kringloop der Ziel':

Hierin vergat ik mij en wat ging er thans geschieden, wat gebeurde er

met mij en mijn stofkleed? Met mij geschiedde, wat met iedereen zal gebeuren die een einde aan zijn leven maakt. Ik zat aan dit stofkleed vast en zou het verrottingsproces, dat Lantos heeft beschreven, beleven. Dit was mijn einde op aarde en het binnentreden in de geestenwereld. Zie nu naar dit lijk, André. Naast het stofkleed zie je het andere wezen, het astrale en dat is het geestes- of zieleven, ben ikzelf dus. Ik beleefde het loskomen van mijn stofkleed en moest dus wachten, tot dat stofkleed verteerd was.

Dit lijk werd eerst maanden later gevonden en begraven. Hieronder ligt mijn stoffelijke lichaam en toen dit was begraven, brak men deze hut af en was ik vergeten. Dit betekende het einde van een aards leven als mens. Maar toen mijn stoffelijke lichaam na vele jaren was verteerd – ook dat heeft Lantos beschreven en hij beschreef dit voor mij, omdat ik je daar anders een volledige verklaring van had moeten geven – dwaalde ik in de astrale wereld, in een lege ruimte rond en ook daaraan scheen geen einde te komen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10808.10818)

André ziet hoe Alcar zijn eigen verleden volgt:

Wij zullen nu eerst dit astrale beeld volgen, dan kun je zien wat ik heb beleefd. Ik ga dus in een andere toestand over.

Thans zie je dat ik van mijn stofkleed ben bevrijd; wij zullen het volgen.”

André ging waarnemen. Hij zag het astrale wezen naast het lijk en zag tevens dat in die levenloze massa nieuw leven kwam. Dan zag hij dat dit wezen heenging en volgde Alcar zijn eigen schim.

„Een wonderbaarlijk gebeuren, André, maar verschrikkelijk voor hen die dit in werkelijkheid moeten beleven.”

Daar wandelde de astrale mens en tevens wandelde hier zijn leider in zijn eigen geestelijke afstemming die hij nu bezat. Een ongelooflijk tafereel. Alcar bleef zijn eigen schim volgen. Als hem ooit een wonder was getoond, dan was het nu. Als hem iets ontzag deed inboezemen voor Gods heiligheid, dan was het dit gebeuren. Mijn God, hoe diep is alles, hoe waar is Uw leven. Een mens als geest, als leven, volgde de ware en waarachtige werkelijkheid, het verleden liep daar voor hem. Ongelooflijk en toch zo natuurlijk. Hij voelde beide wezens, van het wezen daar

voor hem, kwam hij bij die andere mens, zijn leider Alcar. Een geest van het licht was zijn leider, want hij leefde in de sferen van licht, in een toestand van rein geluk, maar daar wandelde niets dan ellende en narigheid; van onkunde en gebrek zou dat wezen moeten omkomen. Ach, hoe afschuwelijk, dacht André. Toch voelde hij de diepe waarheid van deze gebeurtenis.

André zag, dat zij zich neerzette en onmiddellijk in slaap viel. Zo had Lantos het beleefd, zo had Alcar het beleefd en wellicht ook hij. Nu zag hij, dat zij ontwaakte en opnieuw ging zij voort, het onbekende tegemoet.

André zag haar gaan en volgde haar. Hij durfde niet meer opkijken, want was dit Alcar? Hij kon er nog steeds niet over uit, kon het bijna niet geloven, maar hij moest het wel aanvaarden. Dan keek hij weer naar haar en zag dat zij neerviel en van vermoeidheid voor de tweede maal in slaap viel. Och, och, dacht hij, wat een ellende. Was dit zijn leider in de sferen getoond en had hij dat daar moeten beleven? Het was verschrikkelijk. Dit wezen lag daar, maar hij durfde nu geen vragen te stellen. Toch kwam er een drang in hem en hij voelde dat Alcar wilde dat hij het deed. Toen vroeg André, maar bleef voor zich kijken: „Hoelang duurde deze slaap, Alcar?”

„Maandenlang, André.” Ongelooflijk is het, ontzettend en afschuwelijk, dacht hij. Nu zag hij een ander tafereel. Hij zag dat zij weer opstond en opnieuw haar waanzinnige reis ging aanvaarden.

Dan zei Alcar: „Deze reis duurde vijftien lange jaren, André. Ik heb dat beleefd, mijn zoon en daarom weet ik ook wat leed en smart en alle andere ellende op aarde betekent. Er is geen leed op aarde, of ik heb het beleefd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10836.10874)

Maar ook daar kwam weer een einde aan door de wedergeboorte:

Toch kwam dat einde en loste ook die wereld voor mij op en trad ik de wereld van het onbewuste binnen. Daar wachtte ik op een nieuw lichaam, want ik moest verder en opnieuw worden geboren om goed te maken. In dit leven echter had ik meer vernietigd dan goedgeemaakt en toch was dit leven niet voor niets geweest, maar waarvan ik niets begreep, noch voelde. Ik zou in dat leven heel oud zijn geworden, maar op vierenzestigjarige leeftijd maakte ik er een einde aan en ik heb toen

vijftien lange jaren, de jaren die ik nog had moeten leven, in de stilte lopen rond dwalen. Ook daarvan heeft Lantos verteld en dat behoef ik je dus niet duidelijk te maken.

Begrijp je, André, waarom, als ik hier even op doorga, Lantos van zijn leven mocht vertellen? Dat deed hij voor mij, omdat ik te veel ander werk had te verrichten. Daarbij komt, dat hij zijn eigen belevissen kon vertellen, want in zijn leven lag diepte en een groot wonder, wat de wedergeboorte op aarde is en wij in Marianne vertegenwoordigd zien. Hij vertelde van zijn aardse leven, het binnentreden in de astrale wereld en daarna wat hij in het leven van de geest beleefde.

Ik zei, na die lange wandeling loste ik in de wereld van het onbewuste op en wachtte ik op een nieuwe geboorte. Als de wedergeboorte geen feit was en voor de ziel niet was geschapen, als God ons deze grote genade niet had kunnen geven, geloof mij, dan had ik daar in die lege ruimte alleen en verlaten moeten blijven voortleven en was er voor mij en voor hen die een einde aan hun aardse leven maakten, geen verandering gekomen. Want hoe zou ik daaruit zijn gekomen? Wie kon mij daarvan bevrijden? Geen mens en geen geest, alleen God. Doch ik zou een nieuw lichaam ontvangen, want ik had nog goed te maken en daarvoor kwam ik weer op aarde.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10819.10833)

Zo heeft hij al zijn verkeerde gedachten naar het licht gebracht:

Er zou nog meer komen, want alles, tot zelfs de laatste verkeerde gedachte, zou ik goed moeten maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10880)

Om te komen tot een wedergeboorte, daalt de ziel van Alcar af in de wereld van het onbewuste:

Toen die vijftien jaren voorbij waren, André, loste ik op, een andere wereld trok mij nu aan. Een ander wonder geschiedde er, mijn zoon en je zult ook dat wonder zien en beleven. Zij, André, daarvoor je, deze mens loste op en je weet reeds welke wereld haar aantrok. Daar zal zij leven en afwachten. Vele honderden jaren moest zij afwachten, om opnieuw te worden aangetrokken. Toch moest zij terug naar de aarde, want op de planeet aarde leefden al die mensen waaraan zij had goed te maken. En dit wonder geschiedde.

Zie nu hoe natuurlijk alles is. Je hebt (in de tempel der ziel) waargenomen hoe zich het universum verdichtte. Dán heb ik je getoond hoe het embryonale leven zich verdichtte en oploste, toen het ene in het andere leven overging. In alles hebben wij dat van het beginstadium af kunnen volgen. Verdichten en oplossen, verbinden en aantrekken, geboren worden en sterven, dat is Gods schepping. Ook nu loste deze ziel op en werd door een andere wereld aangetrokken. In slaap, van niets meer bewust, zou zij zich gereedmaken, om straks opnieuw te worden geboren. Nog is zij een schim van de werkelijkheid. Zie, André, hoe zij oplost, hoe zij langzaam verdwijnt, aanstonds zie je haar niet meer.”

André nam dit waar. Een ander wonder had hij leren kennen. Dit was geweldig, zoals alles geweldig en wonderbaarlijk was. „Nu is zij heengegaan, mijn zoon, weg in deze diepe duisternis. Dit alles heb ik je reeds duidelijk gemaakt, thans echter heb je ook dit grote wonder mogen beleven. Zij, deze ziel, keert tot het eerste stadium terug, doch is op aarde geweest als mens. Ikzelf daalde daarin af en wist van niets meer af. Een andere wereld nam mij op, daarin leefde ik, daarin kwam ik tot rust.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10883.10906)

In die wereld van het onbewuste wachten miljoenen zielen op de wedergeboorte:

In deze wereld leven dus miljoenen levens, vonken van God. Allen zijn mensen, hebben op aarde geleefd en allen zullen dit beleven, maar weten in hun volgend leven op aarde daar niets van.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10950.10951)

De ziel gaat terug tot haar allereerste stadium, om het embryo van het nieuwe leven te kunnen bezielen. Om deze bezieling te bereiken, wordt het menselijke bewustzijn afgelegd. Wanneer Alcar André verbindt met de wereld van het onbewuste waarin de ziel afdaalt, heeft André het gevoel dat hij zijn bewustzijn verliest:

„Het is een groot wonder, Alcar en ik heb er geen woorden voor. Hoe is het mogelijk, wie zal daar nu aan denken? Zo ver terug, tot het allereerste stadium van alles, neen, daaraan heb ik niet gedacht.”

„Je ziet, toch moeten wij in vele toestanden tot het beginstadium terugkeren, willen wij vele vragen kunnen beantwoorden, want daarin ligt en leeft het antwoord, ligt de heilige waarheid van alles. De ziel moet tot het

eerste stadium terugkeren, wil het innerlijke leven in het embryo kunnen overgaan. Ik heb je dat duidelijk gemaakt, daarover behoef ik het dus niet te hebben. Maar dat eerste stadium behoort tot de duisternis, voordat God zich openbaarde. Er was dus nog geen bewustzijn – ik spreek nu niet van God, doch van het menselijke stadium – en omdat er geen bewustzijn is, overvalt de ziel deze werking, wanneer wij hier als mens, als geest dus, binnentreden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10989.10996)

Na het leven met de jager dat door zelfmoord eindigde, incarneerde Alcar als zorgzame dochter om aan haar moeder goed te maken. In dat leven krijgt ze later een gezin, maar verliest haar man en kind door ziekte. Hierdoor komt ze in een soortgelijke situatie terecht als in het vorige leven. Opnieuw denkt ze eraan haar ellende te ontvluchten door zich van het leven te beroven. Maar iets in haar biedt nu weerstand aan deze gedachte, waardoor ze niet tot handelen komt. Alcar zegt hier over zichzelf:

Ik bleef in leven, maakte er geen einde aan en stierf op hoge leeftijd. Ik had dus geen einde aan mijn leven gemaakt, maar zwierf eenzaam en verlaten rond, want iets hield mij staande en dat is het wat ik je duidelijk maakte. In mijn eigen leven zou ik ontwaken. In mij was er iets dat weerstand bood aan al deze ellende. Voel je hoe wij ontwaken, André?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11251.11255)

Daarom bleef juist zij alleen achter:

Ik echter zou moeten tonen wat ik wilde, die werking, dat vorige leven had ik dus reeds beleefd, maar toch was ik daarvan niet geheel vrij en was met dat leven nog in verbinding. Ik bleef alleen achter en dat alleen achterblijven is ook wonderbaarlijk, want ik vraag je, waarom ik en die anderen niet?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11262.11263)

Het is dan herhaling óf hoger gaan:

Ik moest bewijzen brengen wat of ik wilde, mijn leed dragen of opnieuw vernietigen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11265.11265)

Dat leven was dus ook om hierin verder te raken:

Dat leven was dus voor mijzelf, maar nog had ik niets verdiend.

Wij zien thans, André, dat in één leven vele problemen aanwezig kunnen zijn, maar dat wij die problemen niet kennen. Toch heeft alles betekenis. Wanneer wij willen dragen, dan komt vroeg of laat aan al die ellende een einde, want er moet een einde komen, omdat wij in andere levens moeten overgaan en ook daarin goedmaken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11269.11272)

De gevoelens voor zelfmoord moesten nog overwonnen worden:

Want waarom ging dit kind zo vroeg over? Waarom ging dat andere wezen, dat mijn man was, over? Waarom bleef ik alleen achter? Alweer problemen, maar wij weten nu dat mijn gevoelens voor zelfmoord overheersten. Doch wie zorgt voor dit alles? Wie wil dat wij dat beleven en wie zorgt voor deze kosmische orde?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11286.11291)

Tot rust

Dan maakte Alcar weer de overgang van vrouw naar man:

Weer zou ik op aarde terugkeren. In al die toestanden had ik mij de moederlijke eigen gemaakt, thans ging ik tot de scheppende kracht over. In het ene leven ontving ik aards bezit, in het andere moest ik mij een eigen toestand scheppen. In het ene leven duurde het honderden jaren voordat ik opnieuw werd geboren, in het andere weer korter voor ik een nieuw lichaam ontving. Ook dat heeft een kosmische betekenis, maar dat zal ik nu niet volgen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11321.11325)

Alcar volgt een incarnatie in Egypte:

Het volgende leven dat ik waarnam en waarin ik was overgegaan, leefde ik in Egypte. Het is alles zo wonderbaarlijk, André en voor de mensen op aarde raadselachtig, maar je kunt mij geloven, want ik spreek de heilige waarheid.

Ik hielp mee aan een kosmisch plan, een gebeurtenis die met de diepe

menselijke geschiedenis heeft te maken. Ik hielp bouwen aan de Piramide van Gizeh. Ik zag mijzelf en ik zag hem die ik vernietigde. Wij waren bezig steen voor steen omhoog te brengen. Hij, die ik vernietigde, ontnam mij mijn liefde. Ik wachtte reeds lang op het goede ogenblik en dit ogenblik kwam. In een worsteling stootte ik hem naar beneden, waarna hij enige dagen later stierf. Hierin schiep ik opnieuw leed en smart. Dat leven ging in een chaos voorbij en ik trad de astrale wereld binnen. Opnieuw werd ik geboren en zag dat ik weer in Egypte leefde. In dat leven was ik de slaaf van mijn meester. Op een keer was mijn meester op jacht en plotseling werden wij aangevallen. Ik sprong voor hem en het monster doodde mij. Een heel eenvoudig iets, doch dit zou geschieden. Op jeugdige leeftijd ging ik over.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8240.8256)

In een volgend leven in Jeruzalem kwam hij tot rust:

Kom, André, hier ben ik bekend en ook jij zult deze heilige stad kennen. Hier leefden wij eens, ik als de vader, mijn moeder als mijn gade en hij, mijn vriend, als ons kind. Ik zal je dat beeld tonen, daaraan liggen schone herinneringen vast. Hier ontwaakte ik, mijn zoon en werd ik wakker en bewust.”

Alcar liep nu een zeer nauwe straat in. „Ons huisje is verdwenen, maar toch zal ik daar komen waar ik eens leefde. Het geestelijke is en blijft voor alle eeuwigheid, dat is niet te verbreken, noch te verwijderen. Zie daar, André, een van mijn vele woningen op aarde.”

André ging waarnemen. Voor zich zag hij het verleden. Uit steen en klei was deze woning opgetrokken. Wat zou hij thans weer zien en beleven?

Alcar trad binnen en hij volgde. Dan zei zijn leider tot hem: „Zie je daar die vrouw, André?”

Op hetzelfde ogenblik manifesteerde zich een ander tafereel en zag hij wat zijn leider hem vroeg. „Ja, Alcar, ik zie en vind het wonderbaarlijk.”

„Mijn vrouw, André. Ik zal je enige tafereelen uit die tijd tonen en je met haar innerlijke leven verbinden. Zie haar geestelijke uitstraling! Zie hoe zij straalt, hoe haar innerlijk bezit is. Zij is dertig jaren oud en eens was zij mijn moeder. Een ongelooflijk wonder en toch is dit de heilige waarheid. Haar ziel is gereed veel liefde te geven, innerlijk draagt zij dus een

groot bezit. Het innerlijke bezit, daarin ligt alles wat de mens zich in duizenden levens eigen maakte.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11739.11762)

In dit leven ging Alcar in een hogere gevoelsgraad over:

Ik zal je nu een ander tafereel tonen. Zie, mijn zoon, het verleden ligt voor je open.”

André zag een ander wezen. Deze mens was groot en breed en in de volle kracht van zijn leven. Bij hem was een kind, een jongen van een jaar of zes en zij traden de woning binnen. Hij voelde wat dit had te betekenen. Dat was Alcar, het kon niet anders. Hij keek naar zijn leider en wachtte af of Alcar dit zou bevestigen. De vrouw omhelsde hen beiden. Dan zetten zij zich neer en hoorde hij hen spreken. Ook dit was wonderlijk, want hij verstond ieder woord dat werd gesproken. Het ging over dagelijkse dingen en het betrof hun kind.

Toen zei Alcar: „Dat ben ik, dat was ik eens, André. Hier heb ik geleefd. Dit is mijn moeder van eeuwen geleden en dit kind is mijn vriend, waarvan ik je vertelde. In dit leven was er rust, althans in de eerste jaren en leerde ik mijzelf kennen. In dit leven en vele andere kwam ik tot rust, ging ik zelf in een andere gevoelswereld over. Op onze vorige reis heb ik je dat duidelijk gemaakt. Hier moest ik hard werken voor het dagelijks brood. Hier, in het Heilige Land, dat toen nog niet heilig was en waarvan nog niets bekend was, ook al werd er over iets wonderbaarlijks gesproken, doch de zekerheid daarvan kende men niet. Men wist nog niet dat de Christus zou komen. Vele jaren later geschiedde dit wonder, maar wij hebben dat niet mogen beleven.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11764.11785)

Dan richtte Alcar zich op de kunst:

„Waar bent u heengegaan na Jeruzalem, Alcar?”

„Ik werd daarna in Italië geboren en keerde daar tweemaal terug. Het eerste leven eindigde daar door een stuk steen, want ik wilde mij de beeldende kunst eigen maken. Nogmaals keerde ik daar terug en bereikte een hoge leeftijd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.12722.12725)

Dit zijn maar enkele uit duizenden levens:

Duizenden levens heb ik in die miljoenen jaren beleefd. In het ene leven bezat ik het mannelijke kleed, in het andere bezat ik het moederlichaam. Dat heeft ieder mens te beleven, goedmaken en terugkeren, geboren worden op aarde en sterven. Daarna het binnentreden in de geestelijke wereld, maar steeds en steeds weer in de wereld van het onbewuste, om daar af te wachten tot een nieuw lichaam gereed is, waarin men zal neerdalen om dát goed te maken, wat eeuwen en eeuwen voordien geschiedde.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8257.8260)

Hierdoor heeft hij de sferen van licht bereikt:

Hierdoor evolueerde ik en als dit niet mogelijk was geweest, kwam aan mijn aardse leven geen einde, had ik nooit de sferen van licht kunnen bereiken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8264)

Het goedmaken brengt ons naar de sferen van licht:

Niet één ontkomt hieraan, want als dit niet mogelijk was, hoe zouden dan de mensen de sferen van licht kunnen bereiken? In de sferen van licht, waar niets, niets in ons moet zijn wat tot de aarde behoort of het houdt ons tegen, verspert ons de weg om die reine sferen te betreden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8269.8270)

Op deze wijze ontwaakt de innerlijke mens:

Dit alles wil ik aan de mensheid brengen, ik wil hen de ogen openen, hen voor eigen ondergang behoeden. Als ik één mens bereik, ik heb dat reeds vele malen gezegd, dan ben ik reeds tevreden. Eén mens voor die ellende te mogen behoeden, dat is reeds een grote zegen. Wij allen maakten een einde aan het aardse leven, géén uitgezonderd. Allen vroegen wij waarom en waarvoor, vervloekten God in de Hemel en toch hebben wij onszelf leren kennen, leven thans in de sferen van licht en anderen hebben het Al reeds bereikt. Zo is ons leven, op deze wijze ontwaakt de innerlijke mens.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11376.11381)

Ook de jager werd kunstenaar

De jager had al alles in zich om kunstenaar te worden:

Nu ga ik je even met een ander probleem verbinden en ook dat is een wonder. Ook dat heb ik beleefd, doch in mijn laatste leven op aarde, waarin ik kunstenaar was. Ik ga je met hem verbinden die wij zo-even hebben gezien en die heenging. Van deze plaats af is dat mogelijk. Zie dus, André, hij die mij verlaten heeft en niet meer terugkeerde. In dit leven was hij verschrikkelijk, doch in het leven dat voor dit leven ligt, was ik het, die hem vernietigde. Tientallen van levens had ook hij nog te beleven, voordat hij in zijn laatste leven op aarde overging.

Maar in mijn laatste leven op aarde, in dat waarin ik kunstenaar was, dus vele en vele eeuwen verder, was deze ziel mijn meester in de kunst. Wie had dit kunnen denken, wie zal dit kunnen weten en wie zal dit aanvaarden?”

„Hoe is het mogelijk, Alcar.”

„In de sferen van licht heb ik dat alles kunnen volgen. Hij werd een beroemd mens en men zal hem thans op aarde niet meer vergeten. Doch denk je nu eens in en blijf bij deze toestand. Wie zou daaraan kunnen denken? Als dit leven voor hem en voor mij het laatste was geweest, als er geen wedergeboorte was, waren wij beiden geen kunstenaar geworden. Zie dit toekomstbeeld, voel aan hoe machtig, hoe diep dit is. Als God ons de genade van de wedergeboorte niet had gegeven, was er voor hem en voor mij geen verandering gekomen.

Zie hem gaan. In hem ligt nu reeds een bruisende natuur en hij bezit alles om kunstenaar te worden. Daar gaat deze ziel, die mensen niet kunnen peilen. Nu jaagt hij en blijft tot zijn einde jagen en toch zal hij eens beroemd in kunst worden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11014.11034)

Deze man wordt de leermeester van Anthony van Dyck:

Eerst in de zeventiende eeuw waren wij tezamen op aarde en was hij mijn leermeester.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11035)

Maar voordien had hij hem reeds in de sferen van licht leren kennen:

Doch daarvoor leerden wij elkander in de sferen reeds kennen en ook daar was hij mijn meester.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11036)

Ze reïncarneerden voor een taak:

Dan werden wij geboren en hebben beiden een zending volbracht. Denk je dit nu eens in, André, die zending zouden wij eerst duizenden jaren later volbrengen. Zouden wij dan God niet dankbaar kunnen zijn? Zie in mijn leven en zie in dat van hem. De aarde vergeet ons niet, onze kunst is daar en zal daar blijven.

Wij beiden gingen echter onze eigen weg, in al die eeuwen had ik hem niet meer gezien. Toen dit leven voorbij was, werd zijn ziel, hijzelf, door andere levens aangetrokken en zou hij goedmaken. Daarvoor moest hij van het ene leven in het andere, van het mannelijke in het moederlichaam.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11037.11044)

Op aarde wisten ze van dit verleden niets meer af:

„Wat een wonder, Alcar. Wist u op aarde dat u hem eerder had ontmoet?”

„Nee, eerst toen ik de derde sfeer had bereikt, werden mij al mijn levens getoond en ook dit leven. Op aarde wist ik er niets van en ook hij niet, omdat wij zo ver nog niet waren.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11047.11050)

Hun verleden van duizenden jaren geleden was ver weggezaakt:

Hij daar, mijn meester op aarde, eens echter, vele duizenden jaren geleden, mijn echtgenoot. Hoe ongelooflijk dit alles voor de aarde ook is, ik heb je dit aan deze zijde duidelijk mogen maken en eenieder zal aan deze zijde daarmee verbonden worden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14731.14732)

Pas als alles in harmonie is gebracht, verbreken de onzichtbare banden:

„Als alles is goedge maakt, wat geschiedt er dan, Alcar?”

„Dan scheuren aura's vaneen en lost haat, jaloezie en alle kwaad op en kunnen wij gaan waarheen wij willen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11051.11052)

Dan is de beleefde ellende getransformeerd tot een hoger gevoel:

Wanneer de mens een einde aan zijn stoffelijke leven maakt, is dat het aller, allerlaatste wat wij kunnen doen. De diepe droefheid die in ons ligt, het afschuwelijke dat wij hebben moeten beleven, dat is niet meer te vergeten en zelfs in onbewustzijn zal ons dit gevoelsleven waarschuwen. En wanneer er dan opnieuw leed en smart in ons is, komt het omhoog en voelen wij een tegenstrijdige kracht in ons komen. Dan is dit het beleefde leed en al die ellende van vorige levens.

Als wij dus niet zouden kunnen terugkeren, zou dat niet mogelijk zijn, want juist in het stoffelijke organisme ontwaakt het zieleleven en beleeft de mens dat, waarvoor hij een ander en nieuw lichaam heeft ontvangen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11071.11075)

Hoe meer ellende men geschapen heeft, hoe meer levens nodig zijn om de geestelijke balans weer in evenwicht te brengen:

Hoe machtig was alles. Geen mens kon dit op aarde overzien, dit moest men aan deze zijde beleven.

Zwevende ging Alcar verder en hij was benieuwd wat hij nu weer zou beleven. Hoe had zijn leider geleden. Nu begreep hij eerst goed waarom Alcar van al die aardse ellende afwist. Daardoor ontwaakte de ziel en ging de mens in andere toestanden over. Duizenden levens waren beleefd voordat men voorgoed van de aarde afscheid nam. Maar hoe zou men dit op aarde kunnen aanvaarden? Toch was het zo eenvoudig, zo natuurlijk, want anders stond het leven stil en de mens was immers een goddelijk wezen? Wanneer zouden wij daar komen? Hij had genoeg van dit leven gezien en begreep dat dit in één leven niet kon worden bereikt. Er waren mensen die voor een hoge berg van zonden en fouten stonden. Bijvoorbeeld, al die mensen die anderen kwelden en afmaakten. Niet één mens, doch duizenden. Zouden zij dat niet goed moeten maken? Konden zij dat in één aards leven doen? In dat leven waarin zij die mensen hadden vernietigd?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11083.11099)

Alcar beschrijft niet al zijn levens:

„Volgt u alleen uw laatste levens, Alcar?”

„Ja, André, enige van mijn aardse levens zal ik je duidelijk maken, om in het allerlaatste leven over te kunnen gaan, wil je een duidelijk beeld krijgen van hetgeen ik je wil tonen. Ik kan al mijn levens niet volgen, want in duizenden toestanden hebben wij geleefd. Dat wordt te veel en is tevens niet nodig.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11101.11104)

Alcar wil hiermee alleen de werking van de wedergeboorte illustreren:

De vele andere levens hebben een heel andere betekenis, zijn groot maar zonder diepte geweest. Ik volg slechts één weg en ga je aanstonds andere wonderen duidelijk maken. Ik volg dus dat, waaraan jij voldoende zult hebben, zodat je kunt zien hoe de wedergeboorte is.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11106.11108)

In duizenden levens bouwen we ons gevoel op:

Je voelt tevens, dat het leven op aarde is, om zich gevoel eigen te maken. Alleen gevoel en dat gevoel wordt de liefde die verzacht en heelt, die anderen draagt en eerst dan leven wij zoals God het van ons wil hebben. Wij moeten ons reine en zuivere liefde eigen maken en daarvoor zijn duizenden levens op aarde nodig.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11111.11113)

Dezelfde zielen

Met al deze voorbeelden wil Alcar laten zien dat we juist die mensen ontmoeten, waarmee we vanuit ons eigen verleden te maken hebben:

Al deze wezens, André, waarmee ik had te maken, volgden verschillende andere levens en beleefden verschillende problemen, hun eigen karma en tevens om iets van zichzelf te maken. Maar niet één mens, hoor wat ik zeg, ontmoet levens, zielen dus, waarmee hij niet te maken heeft. Voel je wat dit betekent?”

„U wilt dus zeggen, dat wij alleen die mensen ontmoeten, waarmee wij te maken hebben?”

„Juist, alleen hen, waaraan wij hebben goed te maken. Al die andere mensen, er zijn er miljoenen op aarde, beleven dus hun eigen karma, ontmoeten mensen waar zij weer mee te maken hebben, het zijn hun vaders, moeders, broeders of zusters, want één wet brengt hen bijeen en dat is de wet van oorzaak en gevolg.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11327.11332)

Hierin kunnen wij geen enkele ziel vergeten:

Maar tevens is het niet mogelijk dat zij de één of andere mens kunnen voorbijgaan, want geen leed of ellende is er geboren, of het zal oplossen en wij weten nu hoe dit geschiedt. Onfeilbaar zijn deze wetten, geen mens kan hieraan ontkomen.”

„Er is bijna geen huisgezin of er is leed, Alcar, al die mensen hebben dus met elkaar te maken?”

„Ja, André, in het verleden hebben zij elkander ontmoet, nu zal dat leed oplossen, ook al denken zij dat God hen vervloekt. Volg nu het leven op aarde, thans zie je door al deze ellende heen en begrijp je dat allen bezig zijn om goed te maken.”

„Het is wonderbaarlijk, Alcar, hoe natuurlijk is alles.”

„Wanneer al deze mensen hebben goedgeemaakt, eerst dan gaan zij aan zichzelf beginnen en dat is om zich geestelijk voedsel eigen te maken. Daar waar wij het diepste leed hebben gebracht, die zielen zullen wij het eerst ontmoeten, omdat dit karma overheerst. Dan volgen wij andere toestanden en zal alles vanzelf oplossen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11337.11345)

We blijven verbonden met ons eigen voelen en handelen:

De menselijke haat brengt ons terug waar wij die haat hebben doen ontwaken. Een moord verbindt ons later opnieuw met hem of haar, die wij hebben omgebracht.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8278.8279)

Dit brengt ons naar alle windstreken:

Nu zijn wij hier, dan weer daar. De éne keer in het Westen, dan weer

in het Oosten, Noorden en in het Zuiden, om daar tientallen levens te beleven. Dit alles, André, zijn geestelijke wetten, is dát wat het bezielende leven heeft te beleven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8281.8283)

Naar de sferen

Toen Alcar zijn karma had goedgeemaakt, ging hij over naar het schemerland:

Toen werd ik in het Verre Oosten geboren waarvan nog één leven in het moederlichaam. Daarna keerde ik naar het Zuiden terug en toen ik overging, trad ik het Hiernamaals binnen. Nu kon ik niet meer terugkeren. Aan de grens van het schemerland, daar waar Gerhard binnentrad, ontwaakte ook ik en werd ik van mijn eeuwig leven overtuigd. Ik had mijn karma beleefd. Hierover ga ik straks verder als ik zo ver ben. Ik zal je duidelijk maken hoe ik de eerste sfeer, wat je reeds weet, bereikte, hoewel ik je zelf daarvan nog niets heb verteld.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.12726.12732)

Deze sfeer is beschreven door Gerhard in het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood'. Alcar heeft Gerhard zijn levensverhaal laten vertellen, zodat de lezer nu begrijpt in welke sfeer Alcar in het hiernamaals aankwam:

Ik was iets verder dan Gerhard en daarom kwam ik tot het besluit, hem van zijn geestelijke leven te laten vertellen, dan behoefde ik dit later niet te doen. Gerhard vertolkte als het ware mijn eigen leven, want ook ik daalde in de duisternis af om mij iets eigen te maken. Jaren bleef ik daar beneden. Duizenden wezens heb ik geholpen en zo aanvaardde ik mijn hogere toestand. Zoals Gerhard leefde en voelde, voelde ik, alleen in mij lag kunst. Je begrijpt nu dat, toen ik wist dat hij zou overkomen, ik mij met hem zou verbinden en hem van zijn eigen leven liet vertellen en omdat jij Gerhard op aarde kende.

Ik stuurde tot hem een van mijn helpers en je weet nu tevens dat dit van tevoren is geregeld. Gerhard werd overtuigd, hij daalde in de hel af, beleefde daar duizenden wonderen, al waren het duivelse krachten en machten en bereikte daardoor de eerste sfeer. Ook ik, André, heb dat beleefd. Als je zijn leven volgt en hebt begrepen, dan weet je hoe mijn leven in die tijd is geweest en kun je dat leven voelen. Ik was dus zoals Gerhard, ik was mij bewust dat hierin mijn bezit lag en toen ik eenmaal

begreep, zette ik alles op alles en wilde ten koste van mijzelf de eerste sfeer bereiken. Ik zei, er zijn veel mensen van de aarde die hier binnentreden, die hier zichzelf geven, maar dat op aarde nooit hebben gekund. Ook dat is weer een groot raadsel. Die wezens waren op aarde om iets goed te maken en hebben dat gedaan, doch zouden daar jong sterven. Gerhard was één van die wezens, in hem waren die krachten, waardoor hij in die korte tijd de eerste sfeer kon bereiken. Voor vele andere mensen is dat niet zo eenvoudig, omdat die diepte niet in hen is.

Voor Gerhard was deze diepte zijn grote wilskracht die hij bezat. Ook anderen komen dus in deze sfeer aan, maar toch zijn zij niet zo krachtig als Gerhard. Dit bewijst dus dat allen anders voelen, dat wij wel één liefde bezitten, maar toch in ons verschillende eigenschappen zijn.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15224.15242)

Alcar ontwikkelde zich verder in de kunst:

Wij gaan dan ook nu naar de eerste sfeer en daar ga ik verder. Toen ik daar binnentrad ontwaakten mijn gevoelens voor kunst. In het begin ging ik op reis, nam mijn eigen sfeer in bezit en toen dit was geschied, ging ik tot de kunst over. Maar ik bleef daar niet. De anderen gingen verder en leefden zich in de geestelijke kunst uit, doch ik daalde soms voor lange tijd naar de aarde en de duisternis af, om anderen te helpen. Mijn meester steunde mij in alles en hij begreep mij volkomen. Ga op deze wijze verder, zo zei hij, er komt later een grote verrassing. Ik daalde weer in de hel af, hielp daar vele ongelukkigen, keerde dan weer naar de sferen van licht terug om mij geheel aan de kunst te wijden. Op aarde had ik reeds een grote hoogte bereikt, doch nog steeds die hoogte niet, die ik als meester kon bereiken. Hier ontwaakte dus mijn gevoel voor kunst. Ik leerde tevens het leven in de duisternis kennen, maar begreep niet dat men ook mij vanuit de hogere sferen in alles volgde. Toen reeds André, stond ik onder leiding van mijn meester Cesarino. Deze meester zou aan de aarde een zending volbrengen en daarvoor waren vele helpers nodig. Ik werd één van zijn duizenden helpers. Zo gingen de eerste jaren voorbij. Langzaam maar zeker naderde de vijftiende eeuw. Ik bleef voortgaan met het leven dat God geschapen heeft te voelen en zo groeide mijn kunst. Dan, toen ik dacht dat dit voor mij goed zou zijn, vroeg ik aan mijn meester een grote reis te mogen maken. Ik ga met u, zei hij.

Wij gingen naar de aarde en ik maakte daar studie van al mijn kunst die ik toen reeds in het Zuiden had achtergelaten. Doch in die tijd was ik

nog niet zo ver. In mij kwam nu het verlangen, dit, wat ik nu bezat, aan de aarde te mogen geven en ik vroeg aan mijn meester of dat mogelijk was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15246.15267)

Zijn geestelijke leider vroeg hem of hij wel wist wat een nieuwe incarnatie met zich mee kan brengen:

„Zijt gij bereid alles te aanvaarden wat gij op aarde zoudt kunnen beleven?” antwoordde hij.

„Is dat dan zo verschrikkelijk?”

„Vergeet niet, gij bezit hier licht, voelt u gelukkig, zijt vrij van koude en gebrek, van iedere hartstocht en wanneer gij een stoffelijk lichaam aanvaardt, dan behoort dat lichaam bij de stoffelijke wereld. Als gij daar zoudt willen leven en geboren worden, dan moet gij alles wat de aarde u geven kan aanvaarden. Ook ziekte, want gij zult daarmee te kampen hebben, geen van de aarde kan zich hiervan vrijmaken. Ik behoef u dat echter niet te zeggen, want gij kent dit leven, wij zijn in de sfeer der aarde geweest en u heeft er een studie van gemaakt. Dat zult gij opnieuw beleven, al zult gij een ander leven krijgen dan zij, die daar voor de één of andere daad zijn. Tevens hebt gij goed te maken en dit leven kan dan als gelukkig te beschouwen zijn.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15273.15280)

Maar Alcar liet zich niet tegenhouden:

Ik maakte daarna in de sferen lange wandelingen en toen kwam ik tot een besluit. Je hebt mij en mijn kunstbroeders gezien, ook dat kan ik dus nu overslaan. Ik maakte mij gereed, André, maar ik begreep nog niet dat dit reeds lang van tevoren een aanvang had genomen.

Toen ik met mijn eigen leermeester aan die reis op aarde was begonnen, behoorde dat reeds tot dit gebeuren. De jaren gingen voorbij en toen gingen velen van hen dit voelen. Allen waren overtuigd waarheen zij wilden gaan en wat zij aanvaardden.

Hier in de sferen hadden wij bezit, waren wij van koude en ziekte bevrijd, waren wij gelukkig en op aarde zouden wij veel ellende kunnen beleven, maar om hier te blijven zouden wij niet hebben gekund. Ik daalde weer

in de duisternis af, ook daar hebben de broeders te lijden, doch men bereikt daarmee een andere sfeer en men dient, al is dat dienen niet zo eenvoudig, want je kent de hel. Dan kwam de tijd dat ik dit ging voelen.

Vele jaren waren er voorbijgegaan, waarin ik mij geheel voor de kunst gegeven had.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15282.15291)

Zijn laatste reïncarnatie

En dan was de tijd van reïncarnatie aangebroken:

Dan volgden de jaren van meditatie en voelde ik dat wonder in mij komen. Geen van allen sprak hierover, dit was te diep en te wonderlijk voor het leven zelf en niet in woorden te beschrijven. Je voelt je heel stil worden en je wilt steeds alleen zijn. Het is alsof de gehele schepping in je ligt. Vaak wandelde ik in de natuur en soms daalde ik weer in de duisternis af om anderen te helpen. Plotseling voelde ik die ontzaglijke werking in mij komen en keerde ik terug naar de sferen. Toen geschiedde het wonder, mijn zoon dat je zostraks hebt beleefd.

Ik loste op, ik voelde dat ik in een andere wereld, een andere toestand werd opgetrokken. Ik zag dat ik verwaasde. Een ongelooflijk wonder speelde zich in mijzelf af.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15292.15301)

Alcar reïncarneerde als Anthony van Dyck:

Jozef zegt nu: „Luister dan ... dit alles is van mijn Meester Alcar, Anthony van Dyck ... mijn meester in de geest.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.590)

Al zijn beschreven levens dienden om goed te maken en zich geestelijke liefde eigen te maken:

„Wat voor wonderen hebt u toch beleefd, Alcar.”

„Wij allen, André, beleven duizenden wonderen en al die wonderen zullen alle mensen beleven als zij hier binnentreden. Dat moeten zij beleven, omdat zij in hun verleden zullen afdalen en zij dus hun kringloop der aarde hebben bereikt. Je voelt zeker hoe diep alles is en dit moet geweldig

zijn, omdat wij wezens reeds miljoenen jaren op weg zijn. Wij hebben duizenden levens afgelegd en aanvaard. Wij gingen van het ene leven in het andere over en al die levens dienden om ons geestelijke liefde eigen te maken en om onze dankbaarheid te tonen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15433.15438)

Niets gaat verloren

Na zijn leven als Anthony van Dyck ging hij opnieuw naar het hierna-
maals:

Toen kwam mijn einde op aarde en trad ik de geestelijke wereld binnen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15425)

Hij was zich bewust dat hij op aarde gestorven was:

Ik wist dat ik was gestorven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15455)

Maar zijn vorige levens kende hij nog niet:

Dan keerde ik weer naar de duisternis terug en wilde trachten in tien of twintig jaren de sferen, voor mij de derde sfeer, te bereiken. Ik werkte aan mijzelf en niets was voor mij te veel. Ik behield echter mijn leermeester. Van mijn vorige leven in het Zuiden wist ik niets en ook werd mij dat niet duidelijk gemaakt, maar dat zou eerst later geschieden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15459.15462)

Het werken in de duisternis zorgde voor zijn snelle ontwaking:

Dag en nacht, als ik aards wil spreken, was ik hier beneden en je kent dat moeilijke werk. Wie wil, kan snelle vorderingen maken en ik behaalde die sfeer in korte tijd en toch waren er nog vijfentwintig jaren voorbij gegaan. Maar in mij was er een krachtige wil en ik rustte niet voordat ik zo ver was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15469.15471)

Wanneer Alcar de derde sfeer van licht had bereikt, leerde hij al zijn levens op aarde kennen:

In de derde sfeer, dus jaren nadat ik op aarde gestorven was, leerde ik

mijn eigen verleden kennen. Daarin, in mijn verleden lagen deze gevoelens en hadden daarmee te maken. Voel je hoe diep dit is en dat wij daarvan op aarde niets kunnen begrijpen? Ieder mens zal dit op aarde en aan deze zijde beleven. Aan deze zijde echter is het, dat men met vele levens, die men heeft beleefd, verbonden wordt. Hier is het, dat men in het verleden kan afdalen. Niets is er verloren gegaan, alles ligt vast, tot de kleinste dingen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.788.794)

Ooit zal iedereen zijn eigen levensfilm zien:

Alles, tot in het diepste verleden, leren wij aan deze zijde kennen, want men zal het ons tonen. Ieder mens, iedere ziel heeft zijn eigen levensfilm, waarop hij zichzelf ziet en kent.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.878.879)

Later leerde Alcar al zijn vorige levens kennen, samen met zijn tweelingziel, met wie hij eeuwig verbonden is:

„Bent u ook hier geweest met uw tweelingziel, Alcar?”

„Ja, André. Geen overgang zal de mens bij het binnentreden aan deze zijde kunnen overslaan. Dat alles zullen wij leren kennen, niets gaat er verloren, zelfs geen gedachte die men heeft uitgezonden zal men vergeten of kunnen overslaan.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3892.3895)

Alles maakt men goed, totdat er geen oneffenheden in het zieleven meer aanwezig zijn:

Want het eeuwige leven eist van het leven dat een plaats veroverd heeft, dat alles is goedge maakt, zodat geen oneffenheden in het zieleven meer aanwezig kunnen zijn, omdat alles ineen moet sluiten, iedere overgang dus beleefd moet worden. Geen stap zouden wij aan deze zijde kunnen verzetten, wanneer wij daar niets vanaf zouden weten.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3896.3897)

Om zichzelf te leren kennen, volgt men alle beleefde levens:

Alles wat ónder onze eigen afstemming leeft, moeten wij kennen, of ook wij zijn niet bewust, kennen onszelf niet, want dat heeft met ons inner-

lijke leven te maken. Al die beleefde levens zullen wij leren kennen. Is daar ook maar één gedachte in, die niet met ons eigenlijke leven in harmonie is, dan sluit dit ons voor hoger gaan en het eeuwige leven af. Die fout zal dus moeten herzien en goedgeemaakt worden, anders blijven wij die stoornis voelen en kunnen niet verdergaan. Want er zijn vele dingen in ons, die dit proces tegenhouden. Geen hogere sferen zul je dus kunnen betreden, wanneer je de daaronder bevindende sferen niet kent.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3898.3903)

Voor het verdergaan wordt elke onharmonische gedachte opgeruimd:

Eenieder, ik zei dit reeds, zal dit beleven. Dan gaan wij verder en is er rust in ons. Wij zouden ons niet rustig kunnen voelen en niet aan andere dingen ons kunnen geven, wanneer wij de schepping niet zouden kennen. Hier moet niets in ons zijn wat stoort, steeds en steeds zijn wij open en geheel vrij van alle onharmonische gedachten. Wie in de duisternis wil afdalen, zal die duisternis moeten leren kennen, ook al zijn het hogere geesten, anders is het geen bezit. Ik bedoel dus dat hij of zij, die in de hogere sferen leeft, hiervan moet weten, of zij zijn geen bewuste wezens. Hier kan geen wezen verdergaan of zij kennen al die toestanden en dan zijn zij zo ver om zich voor het hogere leven gereed te maken. Wie op aarde anderen leed doet, zal dat leed moeten goedmaken, want dat roept hun een halt toe. Er zijn mensen die reeds de lichtende sferen hebben bereikt en toch niet verder kunnen gaan, omdat er dingen zijn geschied die de geest eerst moet goedmaken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3905.3913)

Op aarde voelt de stoffelijk ingestelde mens nog niet dat elke disharmonische gedachte onrust brengt. In de sferen van licht gaat die onrust hinderen:

Hier voelen wij wat ons hindert en tegenhoudt. Op aarde is dat niet mogelijk, omdat de mens daar stoffelijk is ingesteld. Maar wanneer zij in ons leven overgaan, wat het zieleleven en een hogere toestand is, dan voel je wel dat zij anders moeten gaan denken en ons leven niet gelijk is aan dát, wat zij op aarde hebben beleefd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3915.3917)

Pas in de vierde sfeer van licht bereikt men de geestelijke rust:

Al die overgangen die ik je toonde, heeft iedere ziel, ieder geestelijk wezen aan deze zijde dus beleefd. Dit geschiedt eerst, wanneer zij de vierde

sfeer hebben bereikt, maar ook in de derde sfeer is dat reeds mogelijk. Toch gaan er maar enkelen daartoe over, omdat wij allen de vierde sfeer, die de eerste gelukkige sfeer is, willen bereiken. Eerst dan voelen wij ons rustig en in staat dit te beleven, dan is er iets in ons van groot geluk, een bestaanssfeer en wel de geestelijke afstemming te hebben bereikt. De vierde sfeer is, wat ik je al vele malen vertelde, de geestelijke afstemming aan deze zijde, doch wij gaan verder om de vierde kosmische graad te bereiken, waar wij eerst over enige duizenden jaren zullen aankomen. Alweer dus overgangen en steeds overgangen om die verhoogde toestand te kunnen binnengaan.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.3918.3923)

Daarna bereikte Alcar de vijfde sfeer van licht:

Thans ben ik in de vijfde sfeer en je weet hoe mijn leven is.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.8287)

Nadat Alcar aan André zijn vorige levens heeft getoond, gaat hij met André naar de vierde sfeer van licht om in de tempel der ziel het ontstaan van het heelal en de geboorte van de ziel te leren kennen:

Dit behoort tot het verleden en daarachter, achter dit alles ligt een ander verleden, dus dieper, steeds dieper dalen wij in de ziel af en leren zodoende tevens de wonderen van het heelal kennen. De mens is een groot wonder en de ziel is het die dit wonder beleeft. God kent iedere diepte, want er is een begin en een einde. God wist wat Hij wilde en tot stand bracht. Een goddelijk einde is er, want wij gaan hoger, steeds hoger, totdat de ziel de goddelijke sferen binnengaat. Het menselijke organisme vergaat, doch de ziel gaat verder en beleeft. Maar er moet een begin geweest zijn en dat begin zul je leren kennen. Ook de wedergeboorte op aarde die ik je op verschillende wijze en in verschillende toestanden duidelijk wil maken.

Thans, André, gaan wij de aarde verlaten en de vierde sfeer bezoeken. Daar zul je met het heelal verbonden worden. De meesters, zoals ik je reeds zei, wachten ons straks op.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.922.932)

Om de diepte van de ziel te volgen, zullen ze daarna ook naar andere plaatsen in het universum reizen:

Daar, André, zul je wonderen beleven en op andere plaatsen in het uni-

versum zul je de werkelijkheid ervan zien.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.617.617)

Goedmaken doe je aan jezelf

Op een contactavond krijgt Jozef Rulof de vraag of andere mensen aan ons moeten goedmaken:

“Moeten zij het aan ons goedmaken?”

Ach, dame, waarom, waarom? Ja, zij hebben aan u niet goed te maken, want ... ‘Moeten zij het aan ons goedmaken?’ De mens, dame, meneer, die verkeerd doet maakt dat voor zichzelf goed. Voelt u dit? Als u geslagen wordt en getrapt, dame, dan hébt u niets goed te maken, en de ander kán aan u niets goedmaken. Kan wel, later, maar dan bent u al verder. En die meneer en die mevrouw die nu nog slaan en trappen en die haten en die vernietigen, wel, die zullen eens aan hun eigen strijd moeten beginnen, en dan maken zij voor zichzelf goed.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.13606.13614)

Dan begint de mens te ontwaken:

En wanneer er dan eens in een vreemd land, in de nacht als het duister is, voor een groot bos met slangen, krokodillen en gevaarlijke diertjes, als je daar dan een mens ontmoet, en die je naar de weg vragen, meneer en mevrouw, dan zeg je niet: ‘Ga maar linksaf’, dan weet je dat ze over vijf minuten al een been kwijt zijn door zo’n krokodil, of zo’n giftig reptiel worden gebeten, maar dan doet u iets voor uzelf, dan probeer je, ook al is er gevaar, die mensen door die onbekende bosjes en duisternissen heen te voeren, want dan leeft de vonk van dienen onder je hart. En dan heb je een klein beetje lief wat leeft. Is het niet zo? Als dat begint, ja, dan sta je anders op de wereld en dan ben je bezig om te ontwaken.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.13615.13618)

78. Wedergeboren als Anthony van Dyck

Anthony van Dyck reïncarneerde op aarde om met zijn geïnspireerde kunst het gevoel van de mens op het hogere te richten.

Tientallen vorige kunstenaarslevens

Anthony van Dyck (1599 - 1641) werd voor zijn schilderkunst geboren, hij had een uitzonderlijke aanleg om te schilderen. In het artikel 'aanleg talent gave' wordt beschreven hoe gevoel voor kunst opgebouwd wordt door de beoefening ervan in vele vorige levens. Hoe meer de kunstenaar oefent, hoe mooier de kunst kan worden die hij in latere levens kan scheppen.

Om de hoogte van Van Dyck, Rubens, Rembrandt, Titiaan, Beethoven, Bach of Mozart te bereiken, zijn tientallen kunstenaarslevens nodig waarin de persoonlijkheid de beheersing van een bepaalde techniek om kunst te scheppen, stelselmatig verhoogt.

Kunst uit de eerste lichtsfeer

Naast de langdurige beoefening van de techniek in hun vorige levens hebben de grootste kunstenaars hun kunst ook verder verfijnd in het hiernamaals. Hun gerichtheid op kunst verdween niet plots op het moment dat ze het geestelijke leven binnentraden. In het hiernamaals konden ze aan hun kunst voortwerken, zonder beperking van een stoffelijk lichaam.

In de eerste lichtsfeer in het hiernamaals werd er zelfs een tempel voor de kunst opgericht, om daarin de bedrevenheid in kunst verder te verfijnen. In deze tempel werden de vorderingen van de kunstenaars gevolgd door hogere meesters van 'De Universiteit van Christus'. Deze meesters zagen in de kunst namelijk de mogelijkheid om de mensheid hiermee aan te sporen haar gevoel op het hogere te richten, op datgene wat het grofstoffelijke gevoel overstijgt. Samen met vele andere middelen wordt deze kunst gebruikt om de gevoelsgraad van de mensheid omhoog te stuwen naar de gevoelsafstemming van de eerste lichtsfeer.

De meesters moedigden de kunstenaars aan om hun kunst zo hoog mogelijk op te voeren en vervolgens op aarde te brengen. Hiervoor reïncarneerden de grootste kunstenaars naar de aarde vanuit de eerste lichtsfeer. Op aarde brachten ze de kunst die afgestemd is op de eerste lichtsfeer, en die als gevoel hoger is dan de gemiddelde gevoelsgraad van de mens op aarde.

Daarom leefden er verschillende grote kunstenaars op aarde in een relatief korte tijdsperiode. De meesters zorgden ervoor dat wanneer de ene kunst-

naar van de aarde vertrok, de volgende kunstenaar alweer klaar was om dit werk voort te zetten, totdat de kunst van de eerste lichtsfeer voldoende op aarde was gebracht. Toen hield de stroom van grote kunstenaars op, want het had geen zin om nog meer kunst op aarde te brengen, daar zou de mens geen grotere aansporing meer door voelen.

De kunst uit de tweede lichtsfeer werd nog niet op aarde gebracht, want die zou ver boven het gevoel van de mens op aarde gaan. Bovendien zouden vele mensen zich dan door die kunstwerken stoffelijk willen verrijken. Die kunstwerken zouden nog veel meer dan nu gestolen worden, alleen om er geld mee te verdienen. Er zouden nog meer doden vallen voor deze kunsthandel, en dat willen de meesters niet aanwakkeren.

Inspiratie

De grote kunstenaars hadden niet alleen hun kunst tot grote hoogte opgevoerd in hun vorige levens en in de eerste lichtsfeer, maar bovendien werden ze in hun leven op aarde ook geïnspireerd door de meesters van het licht. De meesters verhoogden de concentratie van de kunstenaars tijdens het scheppen om niet door aardse zaken afgeleid te worden, zodat het gevoel van de eerste lichtsfeer voldoende in hun kunst tot uiting gebracht kon worden.

Vele kunstenaars voelden deze inspiratie, al waren de meesten zich niet bewust vanwaar die inspiratie kwam. Op aarde herinnerden ze zich hun voorbereiding in de lichtsferen niet, ze waren zich alleen bewust van het doel van hun leven, het scheppen van kunst. Daarnaast combineerden velen hun taak met goedmaken, zoals dat beschreven wordt in het artikel 'wedergeboren voor een taak'.

Tempel van de kunst

Om Jozef Rulof te laten zien hoe de grote kunstenaars werkten, toont zijn geestelijke leider Alcar hem hoe Anthony van Dyck zich in de zeventiende eeuw in zijn atelier voorbereidde op een kunstwerk. Jozef neemt waar dat Van Dyck visioenen ontving die hem door onzichtbare wezens werden gegeven. Jozef ziet dat het de meesters waren, maar Anthony zelf voelde alleen dat hij geholpen werd. Van Dyck schiep religieuze voorstellingen, omdat hij zich in zijn vorige levens ook op religie had gericht.

Meester Alcar gaat ook terug naar de tijd voordat Anthony reïncarneerde. Alcar laat Jozef zien hoe Anthony zich in de sferen voorbereidde op zijn kunstmissie. Van Dyck mediteerde daar vijftig jaar lang om zijn gevoel volkomen te richten op de kunst die hij op aarde zou brengen, zodat niets van de aarde hem hierin zou tegenhouden.

Jozef ziet in de tempel van de kunst dat naast Anthony nog vele andere kunstenaars zich aan het voorbereiden waren om te reïncarneren. Alcar vraagt aan Jozef of hij ook andere kunstenaars herkent, die hun kunst op aarde hebben gebracht. Tot zijn verbazing ziet Jozef dat de leermeester van Anthony op aarde, ook zijn leermeester in de tempel van de kunst was. Ook daar had deze leermeester de leiding, omdat heel zijn gevoelsleven op kunst was ingesteld.

In het artikel 'goedmaken' wordt beschreven hoe Anthony en zijn leermeester elkaar al in vorige levens hebben leren kennen. Daarom kreeg Anthony het gevoel dat hij deze ziel al kende, toen hij zijn leermeester op aarde ontmoette. Ze waren zich niet bewust van hun vorige levens, deze belevenissen waren in hun onderbewustzijn weggezakt en het gevoel van herkenning was daarvan overgebleven.

Meester Alcar toont Jozef dat er ook in de twintigste eeuw nog kunstenaars aan het werk zijn in de tempel van de kunst in het hiernamaals. Voor iedereen die zijn kunst wil verhogen, staat deze tempel open. Toch verklaart Alcar dat deze kunstenaars beter zouden afdalen in de duistere sferen om de zoekende zielen daar te helpen in hun tocht naar het licht. De Universiteit van Christus zendt immers geen kunstenaars meer naar de aarde. De kunstenaars die nu in de tempel van de kunst werken, zijn alleen voor zichzelf bezig. Ze kunnen hun kunstgevoel verhogen, maar daar komen ze geestelijk niet verder mee. Daardoor krijgen ze niet meer liefde. Door hun kunst kunnen ze hun gevoelsgraad niet verhogen, dat kan alleen door het leven te dienen.

Wanneer Jozef aan Alcar vraagt of deze kunstenaars dit niet duidelijk wordt gemaakt in de tempel van de kunst, antwoordt Alcar dat dit weinig zin heeft. De persoonlijkheid van de mens moet beleven waar hij zijn gevoel op richt, totdat die gevoelens beleefd en helemaal uitgeleefd zijn. Dan pas komt de mens vrij van zijn gerichtheid en komt hij open voor iets nieuws. Dit geldt niet alleen voor kunst, maar voor alle gevoelens waar de persoonlijkheid zich op richt.

Zodra de kunstenaars zich hiervan bewust worden, zijn er meesters in de tempel om hun deze wetten te verklaren. Dan zien ze dat kunst geen doel op zich is, maar een middel, en als het alleen voor zichzelf wordt ingezet, het geen geestelijke ontwikkeling brengt.

Meester Alcar

Anthony begreep dit al tijdens zijn verblijf in de tempel van de kunst. Hij leefde toen niet alleen voor de kunst, hij daalde ook vele jaren af in de duistere sferen om te helpen. Hierdoor verwierf hij zich in korte tijd een hogere gevoelsgraad. Ook na zijn laatste leven op aarde als Van Dyck werkte hij in

de sferen verder aan zijn geestelijke ontwikkeling, zodat hij uiteindelijk de vijfde sfeer van licht bereikte.

Toen was hij klaar om op een andere wijze de geestelijke ontwakning van de mensheid te dienen. Via Jozef Rulof bracht hij als meester Alcar boeken op aarde, die niet alleen zijn vorige leven als Anthony van Dyck onthulden, maar daarnaast alles beschreven wat de mens op aarde kon gebruiken om zich een beeld te vormen van het doel van het leven op aarde. Na het brengen van deze boeken kon Alcar tegen de mens op aarde zeggen: 'Als ik één van u kan bereiken nu gij dit weet en u van uw eigen voortleven mag overtuigen, dan is dit werk en tevens mijn kunst niet voor niets geweest, is al mijn moeite beloond.'

In zijn huis in de sferen hangen zijn schilderijen als geestelijke producten. Meester Alcar kijkt graag terug naar zijn leven als Anthony van Dyck. Maar hij weet nu dat er veel belangrijker vergezichten zijn dan zijn schilderijen. Hij richt zich nu op de hogere wijsheid van Christus, die samengevat kan worden met 'heb lief alles wat leeft'.

Bronnen

Tientallen vorige kunstenaarslevens

De grote kunstenaars hebben zichzelf in vele vorige levens gevormd tot kunstenaar:

U bent nu schilder en nu gaat u beginnen om Beethoven, Bach of Mozart te worden in een leven, en u bereikt het nu niet ... Vanzelfsprekend niet, want gij hebt daarvoor dertig, veertig levens nodig, om Bach, Beethoven, Mozart te bereiken, Titiaan te worden, Rembrandt, Van Dyck, gaat u maar verder. Daarvoor hebben die zielen, die wezens, die persoonlijkheden hebben zich daarvoor opgebouwd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11529.11531)

Kunst uit de eerste lichtsfeer

Meester Alcar heeft zich in de sferen grondig voorbereid op zijn incarnatie als Anthony van Dyck:

„Voordat wij op aarde geboren worden, mediteren wij jarenlang en bereiden ons voor op deze grote gebeurtenis.”

„Duurde het voor u lang, Alcar?”

„Voor mij duurde het ongeveer een halve eeuw.”

„Wat zegt u, vijftig jaren?”

„Ja, mijn zoon, vijftig jaren volgens aardse berekening had ik nodig mij voor deze taak gereed te maken.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14598.14602)

Hij brengt André naar de eerste licht sfeer:

„Kijk, André, daar is de eerste sfeer. Wij gaan nu naar de tempel der kunst en daar ga ik je met het verleden verbinden. Je zult beleven wat er aan deze zijde geschiedde in die tijd, nu enige eeuwen geleden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14608.14610)

Samen met de andere oude meesters bracht hij de kunst van de Gouden Eeuw:

In de jaren dat de kunst op aarde zou worden geboren, kwam die kunst uit deze tempel. Hier leefden de kunstenaars en deze wezens zouden opnieuw op aarde worden geboren. Ik heb je beloofd daarvan te vertellen. Deze kunst, ik bedoel van de oude meesters op aarde, staat zeer hoog. Waarom leefden al deze kunstenaars in die Gouden Eeuw? Waarom waren zij daar en zijn zij er nu niet meer? Deze vragen ga ik je thans beantwoorden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14617.14623)

Die kunst kan nu niet meer geëvenaard worden:

Ook nu wordt er op aarde geschilderd en toch, zij kunnen dit niet evenaren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14624)

De Gouden Eeuw bracht de kunst van de eerste sfeer. Als men nog hogere kunst uit de tweede licht sfeer op aarde zou brengen, zou dat tot stoornissen leiden:

Zulke meesters komen niet meer op aarde, kunnen daar niet meer komen, of zij brengen die kunst, die men op aarde niet meer begrijpt. En

wat bereiken wij dan? Hier houdt men daarmee rekening. Ik heb je reeds gezegd, dat de kunst van de tweede en derde sfeer niet meer wordt begrepen. Als die op aarde werd geboren, zou dat een openbaring zijn, maar ook die openbaring zou niet worden gevoeld. Dat gaat boven hun gevoel en dan zouden de hartstochten van de mensheid ontwaken, alleen door onze kunst. Ik heb je indertijd ook verteld, dat men mijn kunst stal en er doden vielen; alleen om een stuk te willen bezitten om dat te gelde te maken. Zie, dat is een stoornis en als die hogere kunst werd gegeven, zou dat opnieuw geschieden, maar nog veel en veel meer.

De kunst, die in die tijd aan de aarde zou worden geschonken, kwam uit deze sfeer en er waren meesters, die reeds met de tweede sfeer verbinding hadden. Doch dat waren er maar enkelen. Hier werd echter gevoeld wat zou geschieden. Hier in de eerste sfeer was het, dat die meesters zich gereed gingen maken. Hier mediteerde men, voordat dát ontzaglijke gebeuren zou plaatsvinden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14625.14637)

Tempel der kunst

Alcar laat André zien dat er ook nu nog kunstenaars aan het werk zijn in de tempel der kunst:

Kom, André, wij gaan naar binnen.”

André volgde zijn leider en herkende dit prachtige gebouw. Onmiddellijk werd Alcar begroet. Een geest van het licht trad Alcar tegemoet en verwelkomde hem.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14638.14641)

„Zie daar, André, kunst en wel geestelijke kunst. Dit zijn jonge kunstenaars die op aarde hebben geleefd en zich thans aan deze zijde bekwamen. Je weet dat dit mogelijk is.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14646.14648)

Toch zouden deze kunstenaars geestelijk sneller vooruitkomen als zij in de duistere sferen zouden afdalen om de zoekende medemens daar hulp te bieden:

Ik heb je tevens verteld en duidelijk gemaakt, dat zij beter in de duisternis zouden kunnen afdalen en daar werk doen, dan hier te schilderen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14649)

Maar daar zijn ze natuurlijk zoals iedereen vrij in:

Maar deze tempels staan voor de mens open en eenieder die wil kan zich daarin bekwamen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14650)

In het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood' vertelt Gerhard hoe hij geestelijk snel vorderde door te werken in de duistere sferen:

Krachtige geesten echter voelen wat zij zouden kunnen en dalen af en bereiken dan veel in die korte tijd, zoals je van Gerhard weet. Maar daarom gaat het mij niet, want dit gaat hier reeds duizenden jaren door.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14651.14652)

Maar de persoonlijkheid van deze kunstenaars moet zich nog uitleven:

Als zij uitgeschilderd zijn, komen zij tot zichzelf."

„Waarom zegt men hun dat niet, Alcar?"

„Dat heeft geen zin en geen nut, mijn jongen. In hen ligt dat gevoel en dat gevoel moeten zij beleven of ook zij komen niet verder. Voel je nu hoe intens hier onze gevoelens zijn en dat wij niets, niets anders kunnen doen en voelen dan dat ene?"

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14653.14657)

Dat geldt ook voor duistere sferen beneden de eerste lichtsfere:

Voel je dan dat zij, die arme wezens hier beneden, in en door hun eigen leven stikken? Dat zij geen voet hoger of lager kunnen verzetten en zij eerst dat moeten beleven, om dan aan andere dingen te kunnen denken?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14658.14659)

Wanneer de kunstenaars dit beginnen te voelen, worden hun deze gevoelens verklaard:

Deze meester die mij herkende is hier, omdat hij goed werk doet en hen als het nodig is, van hun verkeerde gevoelens overtuigt. Zo is ook het leven op aarde en dat vinden wij in de sferen terug, maar alleen hier in

de eerste sfeer, omdat de eerste sfeer als de aarde is.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14660.14661)

Pas in de tweede lichtsfeer begrijpt iedereen dat men alleen door te dienen geestelijk evolueert:

In de tweede sfeer behoeft men niemand meer aan te sporen, in hen is die kracht en wil, zij zijn dus zo ver gekomen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14662)

Het leven dienen is de weg naar het hogere:

Hier schilderen zij, in andere toestanden in deze sfeer wandelen zij rond en zoeken hun leven in de natuur en trachten achter de waarheid te komen hoe alles groeit en leeft. Maar ook daarmee komen zij niet verder.

Ook ik schilderde en dacht daarmee alles te kunnen bereiken. Doch dat is voor ons innerlijke leven niet mogelijk. Wij kennen en bezitten dan kunst, ons gevoel is ontwikkeld, maar daarmee komen wij toch niet verder, want hier moet men dienen en wel het leven dienen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14663.14667)

Meester Alcar verbindt André nu met het verleden:

Zie, André, al deze mensen trachten in kunst iets te bereiken, doch mij gaat het om het verleden en daarmee ga ik je verbinden.”

Op hetzelfde ogenblik ging André waarnemen. Voor zich zag hij vele wezens.

„Deze geestelijke wezens, André, waren vele eeuwen geleden hier verengd. Velen van hen werden op aarde geboren en hier onder hen zie je mij.”

„Wat zegt u?”

„Dat ik onder hen ben, André. Zoek mij en je zult mij vinden.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14668.14675)

André ziet hoe zijn meester zich in die tijd onder deze kunstenaars bevond:

André volgde hen allen. Dan schrok hij, want daar zag hij zijn leider. Mijn God, hoe is het mogelijk? „Ja, u bent het, ik herken u, Alcar, aan deze mens ligt u vast. Wat vind ik dat een groot wonder, Alcar.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14676.14680)

Ook de latere leermeester van Antony van Dyck maakt zich hier gereed om te reïncarneren:

„Zie daarginds, André, onze meester, zoals hij, die mij zo-even begroette.”

André keek in die richting. Hij voelde in deze mens kunst. Dit wezen was een genie. Hij leefde in kunst en ook in zijn uitstraling lag kunst. „Wat betekent dit, Alcar?”

„Dit betekent, dat deze mens zijn hoogste graad in kunst voor deze sfeer heeft bereikt. Zijn gevoel staat alleen voor kunst open, hij is niets anders dan alleen kunst. Dat gevoel zie je in zijn uitstraling. Er zijn wezens aan deze zijde die zich voor andere studies hebben bekwaamd en ook dat is aan hun aura te zien. Maar in hem is alleen kúnst en daarin is hij een meester. Doch dat zegt echter nog niet dat hij veel liefde bezit. Zijn liefde is als de eerste sfeer en hier leeft hij dus. Ook ik ben daar, doch ik heb je nog van mijn binnentreden aan deze zijde te vertellen en kom dus op mijn eigen leven straks terug.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14681.14694)

Op aarde zouden zij aan dezelfde missie werken:

Ik ken al mijn kunstbroeders die in die tijd op aarde waren. Deze meester werd tevens op aarde mijn meester, ik heb je hem op deze reis getoond. Maar hoe is het mogelijk, André, dat wij ons daar zouden terugzien? Op aarde wisten wij natuurlijk niets van deze zending af en toch, de één werd de leermeester van de ander. Als de één zijn taak had volbracht, werd de ander geboren en dat voltrok zich als met de piramide geschiedde, in verscheidene jaren. Voel je dit grote wonder, mijn zoon?

In het Zuiden en in het Westen, in verschillende steden op aarde, leefden wij. Deze meester, André, is op aarde bekend en als ik aanstonds mijn eigen aardse naam noem, om deze aan dit werk te verbinden, zal men

ook die kennen. Hoevele namen hebben wij echter op aarde gedragen?
Maar deze is mij lief en daar kan ik steeds aan terugdenken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14721.14730)

Al deze kunstenaars maakten zich klaar voor de wedergeboorte op aarde:

Ik zei je reeds, ik kwam aan de grens van de eerste sfeer en ook ik wilde in kunst wat bereiken, maar bereikte tevens dat ik opnieuw werd geboren.

Al deze mensen, André, evenals ik, werden opnieuw geboren. Dit, wat je nu waarneemt, is het ogenblik dat wij ons gereed maakten.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14695.14697)

Hun missie werd geleid door hogere meesters:

Een hoger wezen zou ons van die zending overtuigen en dat geschiedde. In ons was verlangen dit op aarde te mogen brengen. Er was kunst op aarde, doch nu zou de kunst haar hoogtepunt bereiken, als dit kon worden gegeven.

Dat bericht kwam van de hogere kosmische meesters, die niet alleen de sferen bestuurden, maar tevens de evolutie op aarde volgen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14698.14701)

Het doel was het menselijke geestelijke peil te verhogen:

Wat men op aarde met al die kunst zou doen, wisten zij en dat was om het menselijke peil te verhogen. Eerst de kunst, de schilder- en de beeldende kunst en daarna de muziek. Ook de muziek werd van deze zijde af op aarde geboren. Hier dus maakten wij ons gereed en velen van hen waren meesters. In ons lag dat gevoel en een hevig verlangen dit op aarde te mogen brengen. Maar waar kwamen die gevoelens vandaan? Van onszelf? Was ik mij bewust en in deze sfeer reeds zo ver gekomen, dat ik dit bewust voelde? Ik stel deze vragen, André, om je duidelijk te maken dat ik deze gevoelens niet bezat. Het waren de kosmische meesters die in ons deze gevoelens wakker maakten, zij waren het, die in stilte en van verre op ons inwerkten en zo zien wij het volgende geschieden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14702.14711)

Dan gingen allen over naar de wereld van het onbewuste:

Velen zonderden zich af en mediteerden. Dat is alleen in deze natuur mogelijk en onder het een of ander werk. Dan gingen wij allen naar de aarde en zagen toe wat de mens daar deed. Daarmee gingen echter jaren voorbij, maar met onze kunst waren wij gereed. Wij allen wisten echter niets van de hogere inwerking af, hoewel die inwerking ons in de gewenste toestand bracht. Zo gingen er jaren voorbij en naderde de tijd, dat die kunst op aarde zou worden gebracht. De een na de ander verdween. Hoe wij ook trachten elkander te vinden, het bleek niet mogelijk. In werkelijkheid losten wij allen op en gingen in de wereld van het onbewuste over.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14712.14720)

Ze incarneerden op aarde voor een taak:

Hoewel ik dacht alleen te zijn, hoorde ik mijn meester nog zeggen: „Vaarwel, mijn broeder, op aarde zien wij elkaar terug. Daar zult ge naar de diepe betekenis van dit gebeuren zoeken, maar toch zult gij dit geestelijke raadsel niet oplossen, want gij weet van dit leven niet meer.” Daarna voelde ik dat ik diep wegzonk en hoorde niets meer.

Toen ik op aarde ontwaakte, voelde ik reeds in mijn jeugd voor kunst. Ik leerde mijn meester kennen en hoe vreemd of het ook is, 't was alsof ik hem meer had ontmoet. Ik voelde een grote liefde voor hem, toch kwam ik niet achter dit geheim. Er waren op aarde meer kunstenaars zoals wij, die zich geheel gaven. In Italië en in Holland en vele andere landen leefden deze wezens. Eén van hen heeft in je eigen land zijn meesterschap getoond, hij was ook aan deze zijde en beleefde wat ik had beleefd, evenals al die anderen. Zijn naam behoeft ik niet te noemen, over de gehele aarde zijn wij allen bekend.

Wij kwamen voor één taak, André, en dienden de kunst, de aarde en de gehele mensheid zouden dit wonder ontvangen. Allen brachten wij onze gehele persoonlijkheid. Dit was onze genade, voor mij en mijn broeders en men houdt onze kunst, die wij achtergelaten hebben, in ere. Ga naar de musea, zie onze schilderijen en voel aan wat dat zeggen wil. Tracht je met onze kunst te verbinden, dan is het alsof je dat wonder voelt, vooral nu je alles weet.

Ook dit was een zending en wij brachten onszelf, door de meesters daar-

toe aangespoord. Vele mensen bewonderen nu onze kunst, maar ik zou hun gaarne dit willen zeggen: Als gij onze kunst ziet, voel dan wat daarachter ligt en vertoeft een tijd aan onze zijde. Dat wat gij bewondert, is u gegeven opdat gij zoudt ontwaken. Dat is door bezieling geschied en die bezieling kwam van Gene Zijde. Wij hadden die diepte niet kunnen bereiken, wanneer ook wij niet waren verbonden.

Denk hieraan, maar vooral dat dit geschiedde, omdat de wedergeboorte op aarde mogelijk is. Op aarde kan men dat niet bereiken, ik bedoel diegenen die de diepte van dit machtige gebeuren niet hebben gevoeld, de meditatie van vele jaren niet hebben beleefd en die geestelijke hoogte in kunst niet hebben bereikt. Ook dit komt maar éénmaal voor. Er zullen op aarde geen wezens meer worden geboren, die dat kunnen bereiken. Dat is geschied, is voorbij en dit is de betekenis. Als ik één van u kan bereiken nu gij dit weet en u van uw eigen voortleven mag overtuigen, dan is dit werk en tevens mijn kunst niet voor niets geweest, is al mijn moeite beloond.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.15302.15327)

Al de grote kunstenaars reïncarneerden voor hun taak:

Dit mochten wij aan de aarde brengen, omdat men dit van deze zijde af aan de aarde wilde schenken. Dit geschiedde tevens voor de beeldende kunst. Eén van de grootste genieën die men op aarde heeft gekend, kwam van deze zijde. Al die meesters, mijn zoon, werden opnieuw geboren, omdat dit een kosmische betekenis had.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14733.14736)

Zij werden voor de kunst geboren:

Geen uitgezonderd, allen werden kunstenaars. In onze jeugd waren die gaven in ons. Hoe kan het ook anders, wij waren voor de kunst geboren en dit is eenvoudig, wanneer men de geestelijke betekenis kent. Ik zou niets anders hebben gekund en voor niets anders mijn krachten hebben kunnen aanwenden, omdat ik daarvoor geen gevoelens bezat. Ik was in wezen door de kunst bezield en niet alleen dat dit mijn bezit was, maar wij werden ook vanuit deze zijde geholpen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14738.14742)

Alcar en André verlaten de sferen van licht en gaan naar het atelier waar Alcar als Anthony van Dyck heeft gewerkt:

Ik ga je met het verleden verbinden en met mijn eigen leven op aarde. Wat ik je wil duidelijk maken behoort bij hetgeen ik je zo-even vertelde. Wij gaan dus naar mijn atelier.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.621.623)

Inspiratie

André ziet hoe zijn leider als Anthony van Dyck geïnspireerd werd door Gene Zijde:

Daarna zag hij, dat zijn leider in diepe gedachten verzonk. De avond was reeds lang gevallen en nog steeds zat zijn leider daar te denken. André voelde nu iets wonderbaarlijks in zich komen en zag, dat Alcar van Gene Zijde werd geholpen. Zijn leider was een groot kunstenaar en voor Gene Zijde stond hij open. Hij zag de astrale geest en toen hij dit waarnam zei Alcar tot hem: „Ja, mijn jongen, ook ik werd geholpen. Een kunstenaar op aarde die een graad in kunst kan bereiken, zal men vanaf deze zijde helpen. Tot mij kwamen visioenen, die mij door onzichtbare wezens werden gegeven.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.866.872)

Maar geen van de kunstenaars herinnerde zich bewust zijn leven in de eerste sfeer:

Toch begrepen wij allen daarvan niets. Hoe zouden wij deze betekenis hebben kunnen begrijpen nu wij weten dat door de geboorte alles oplost en alleen dat, waarin wij leven, bewust is?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14744.14745)

Anthony van Dyck had religieuze gevoelens:

In mij was religie en daarom schiep ik religieuze voorstellingen, die gevoelens waren in mij.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14743)

Meester Alcar

Zo leerde André de kunstenaar in zijn meester kennen:

Alcar ging naar buiten en André volgde zijn leider. Weer had hij nieuwe wonderen leren kennen. Diep ontzag voelde hij voor alles en hoe natuurlijk was het eigenlijk. Als het niet zo was, zou het geen openbaring kunnen zijn. Alcar was een groot kunstenaar geweest en nu was hij in de geest en een meester uit de vijfde sfeer.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.14747.14751)

Het brengen van geestelijke kennis via André is voor Alcar nu belangrijker:

Anthony van Dyck is mijn meester. Hij zegt immers in een van zijn boeken: „Indien ik één mens tot de geestelijke ontwakning kan brengen, heb ik meer verdiend dan in dat leven, waarin ik een meester was in de kunst.”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.1537.1538)

Ook Alcar wordt hierin geleid door hogere meesters:

Dat is niet te vinden op aarde, omdat meester Alcar, Anthony van Dyck, het instrument weer is voor de meesters en de Universiteit van Christus.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3054)

De kunstenaars zien de door hen op aarde gebrachte kunst als geestelijke producten terug in hun eigen geestelijke leven. Maar ze kennen nu ook de hogere wijsheid ‘heb lief’, want die stijgt boven de kunst uit:

In onze kamers hebben wij de kunstzalen. De schilder, Van Dyck, Anthony van Dyck, al zijn schilderstukken ziet u nog naast hem, de geestelijke producten zijn er, hij heeft ze verdiend, Rembrandt ook. Ze hebben hun levens ingezet om de mensheid schatten te geven, voor het oog. Ook voor het gevoel, daarvoor kwam Beethoven, Mozart, Bach, Wagner, Schumann en de anderen. Zij gaven, Gene Zijde gaf de mens kunsten en wetenschappen. Maar – dat wist de mens, dat wisten de meesters en dat wist Christus – heb lief, want dat stijgt boven alles uit.

Lezingen Deel 2 (L2.8834.8839)

79. Tempel der ziel

In de tempel der ziel in het hiernamaals wordt Jozef Rulof het ontstaan van het heelal en de kosmische evolutie van de ziel getoond.

Vorbij het aardse denken

In het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' beschrijft de geestelijke leider van Jozef Rulof, meester Alcar, ook het ontstaan van de ziel. Om dit aan Jozef Rulof te laten zien, neemt hij Jozef tijdens een uittreding mee naar de tempel der ziel in het hiernamaals. Deze tempel bevindt zich in de vierde lichtsfeer, een geestelijke wereld die ver boven het aardse voelen en denken ligt. Om de diepte van de ziel te doorgronden moet het aardse voelen en denken volledig afgelegd worden.

Symbolische vormgeving

Het eerste wat Jozef opvalt, zijn de honderden torens van deze geestelijke tempel. Hij kan niet zien waar de hoogste torens eindigen, het lijkt alsof ze in het heelal oplossen. Alcar verklaart hem dat dit het hogergaan van al het leven symboliseert, het overgaan naar een volgende graad van bewustzijn.

Een andere symbolische eigenschap van de vormgeving van de tempel is dat men naar alle richtingen kan kijken, het gebouw is geheel open. Die openheid staat symbool voor al het leven in deze sfeer, iedereen is hier open, hier hoeft niets verborgen te worden. Men kan hier in de diepte van de ziel schouwen, tot zover men zelf kan begrijpen.

Jozef ziet in de tempel ook veel bloemen en vogels, de natuur is in haar geestelijke pracht vertegenwoordigd. Hier voelt de mens hoe innig men verbonden is met al het leven, en door de gevoelsverbinding leert men elke levensvorm begrijpen.

Innerlijke gebouwen

Jozef ziet binnen in de tempel honderden kleinere tempels, die uiterlijk dezelfde architectuur hebben als de grote tempel. Het binnenste van elke kleine tempel is echter verschillend. Zo is bijvoorbeeld elke sfeer van het hiernamaals vertegenwoordigd door een eigen kleinere tempel. Wanneer Jozef zich op een bepaalde sfeer wil afstemmen, dan kan hij de kleinere tempel binnentreden, die met die sfeer overeenstemt.

Zo zijn in onze ziel ook alle gevoelsgraden aanwezig die we in onze evo-

lutie al beleefd hebben. Hierdoor kunnen we tijdelijk weer afdalen naar een lagere sfeer die we doorgaans al ontstegen zijn. Maar gelukkig zijn ook de hogere sferen reeds als ongeschapen werelden in aanleg in onze ziel aanwezig.

Elke ziel terugvinden

In deze tempel kan men niet alleen met alle sferen verbonden worden, maar ook met elke ziel waarmee men ooit te maken heeft gehad. Het maakt niet uit waar die ziel nu leeft, op aarde of in het hiernamaals, of in de wereld van het onbewuste om op aarde te reïncarneren. Deze verbinding wordt tot stand gebracht door de meesters van de zevende sfeer, die deze tempel leiden. Zij overzien al het leven van de aarde en het hiernamaals.

Hier kan men ook gevoelsverbindingen uit vorige levens volgen. Al zijn de wegen voor honderden jaren uiteengegaan, hier vindt men zijn geliefde terug. Wanneer de meesters de levensfilm volgen, ziet men waar en in welke toestand de geliefde zich nu bevindt.

In deze tempel kan men verbonden worden met zijn tweelingziel. Als die nog op aarde leeft, kan men zien wat die nog heeft te doen voordat de sferen van licht betreden kunnen worden. Hierdoor kan men besluiten om zijn tweelingziel of een andere geliefde op aarde te helpen om hen tijdens hun aardse leven tot geestelijke bewustwording te stuwten.

De eigen diepte

De hogere meesters kunnen de bezoekers niet alleen met andere zielen verbinden, maar ook met de diepte van hun eigen ziel. Ze maken dit Jozef duidelijk door in een kleinere tempel de kleur te tonen waar hij op dat moment aan denkt. Zo leert Jozef dat wat er in hem is, aan hem getoond kan worden. Daarna tonen de meesters verschillende beelden uit zijn verleden, zodat Jozef voelt dat hij met zijn eigen innerlijk verbonden is. Nu begrijpt hij waarom boven de ingang van de tempel der ziel te lezen staat: Mens, ken uzelf.

De meesters verbinden Jozef vervolgens met zijn moeder, wanneer die in blijde verwachting was van hem. De gevoelsverbinding tussen zijn moeder en hem was toen al zo sterk dat ze elkander aan konden voelen. Een dergelijke gevoelsverbinding wordt ook in de tempel der ziel toegepast. De meesters gaan een gevoelsverbinding met de bezoekers aan, en laten de bezoekers voelen en zien wat zijzelf waarnemen, waardoor de bezoekers tijdelijk in het gevoel en het bewustzijn van de meesters opgetrokken worden.

De meesters tonen Jozef vervolgens een beeld uit zijn jeugd, toen hij als kind speelde met kinderen uit het hiernamaals. Hij ziet nu dat zijn leider Alcar deze kinderen tot hem bracht, en dat Alcar hem heel zijn leven heeft

geleid om tot dit punt te komen dat hij voor de mensheid het ontstaan van de ziel kan leren kennen. Jozef ziet nog talrijke andere gebeurtenissen die hij heeft beleefd, en hij voelt dat men in zijn verleden kan afdalen tot in het allereerste begin van zijn ziel.

De meesters verklaren hem dat ze hem ook in zijn vorige levens gevolgd en geleid hebben, zodat hij nu de kosmische wijsheid kan ontvangen voor allen op aarde die deze gaven niet bezitten. Met het volgen van het ontstaan van het heelal en de kosmische evolutie van de ziel willen de meesters bereiken dat de zoekende mens op aarde de diepte van zijn eigen ziel kan begrijpen.

Bronnen

Symbolische vormgeving

Jozef Rulof (André) en zijn geestelijke gids Alcar bezoeken de tempel der ziel in het hiernamaals:

Hoe dichter zij de tempel der ziel naderden, des te schoner werd dit gebouw. Majestueus stond het daar, hoog boven alles verheven, als een rots in de branding. Daar zou hij mogen binnengaan. Wat een architectuur! De hoogste torens, hij zag er honderden, waren niet eens meer te zien. Het einde van die torens loste op en dit oplossen begreep hij. Alcar had hem dit op zijn vorige tochten duidelijk gemaakt. De hoogste torens hadden met de vijfde sfeer verbinding. Dit was voor de aarde niet om te begrijpen en toch had het deze betekenis. Al die hoge torens losten in het heelal op en dit betekende dat er een hoger gaan mogelijk was. Hier in de sferen was alles symbolisch, maar naar het werkelijke leven. Een symbool was als de natuur, daarin lag het leven en dat kon men zich eigen maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1162.1173)

De tempel is geheel open:

Hoe straalde dit gebouw! In de sferen leefde alles. Hier zag en voelde men Gods heilig leven. Dit was op aarde niet mogelijk. De uitstraling van mens en dier, van gebouwen en van de natuur, kon men daar niet waarnemen. Toch straalde ook daar ieder voorwerp zijn eigen kracht uit, maar men kon dat niet zien. Hier echter zag men die uitstraling en daaraan herkende men het innerlijke bezit van mens en dier. Wonderlijk schoon was dit alles. Hier voelde hij de stilte van de geest. O, welk een

schoonheid! Als dit de mensen op aarde eens mochten zien!

„De Tempel der Ziel” las hij en daarboven waren enige tekens aangebracht, die hij niet begreep. Het gebouw was geheel open. Ook dit was een wonderbaarlijk verschijnsel. Hoe kon men een dergelijk gebouw zo optrekken? Naar alle richtingen kon men zien. Alcar ging hem voor en zij traden de tempel der ziel binnen. Waar hij ook zag, overal waren geestelijke wezens. Eenieder droeg zijn eigen gewaad en hij zag, dat ze licht uitstraalden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1174.1192)

De bezoekers van de tempel kunnen verbonden worden met de diepte van de ziel:

Hoe kon men zo bouwen? Was dit op aarde bekend? Hield dit met al de sferen verband en waren het de bouwmeesters uit de zevende sfeer, die dit gebouw als het ware innerlijk droegen en in stand hielden? Wonderlijk was het dit te zien. Dit gebouw was als de mens, als de natuur, als alles wat aan Gene Zijde leefde. Open was alles, zoals iedereen open was, men schouwde in de diepte der ziel.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1261.1266)

Ook de natuur is in de tempel vertegenwoordigd:

Langzaam gingen zij hoger en hij voelde wat dit betekende. Alcar ging zeker naar de hoger gelegen zalen, als hij van zalen kon spreken. Maar hoe zou hij anders een geestelijke ruimte moeten noemen? Dit was bijna niet om na te vertellen. In dit gehele gebouw waren bloemen en hij zag de sferenvogels, die om de mens heen vlogen. Vele namen plaats op de hun toegestoken handen en liefkoosden de mens.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1238.1243)

In de tempel der ziel zal André het ontstaan van het heelal zien, om te begrijpen waaruit de ziel ontstaan is:

In iedere zaal zag hij de bekende geestelijke fontein, die hij in elke sfeer had waargenomen. Dit was een symbool van wijsheid, kracht en liefde en dit kunstproduct spoorde het wezen aan, zich al die gaven eigen te maken. Hier leefde de aardse mens met bloemen en vogels en dit alles was als het paradijs. Toch was hij eerst in de vierde sfeer! Dan die hogere sferen, die hij alle had mogen zien, want hoeveel reizen had hij reeds niet

gemaakt? In al de sferen was hij geweest en veel wijsheid had hij ontvangen. Maar dat wat hij thans zou beleven, zette de kroon op alles.

Hier zou hij met het heelal verbonden worden en werd hem het begin van de schepping getoond en duidelijk gemaakt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1245.1252)

Innerlijke gebouwen

In de tempel der ziel bevinden zich vele kleinere tempels:

Alcar ging hem nog steeds vooruit. Hij voerde hem naar een plateau en daar zag hij een klein gebouw, dat precies als het grote was. Een kleinere tempel en ook hier was alles open.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1254.1256)

Elke kleinere tempel bezit een eigen innerlijke structuur:

Ieder innerlijk gebouw, als hij die kleinere tempels goed en duidelijk voelde, bezat een eigen structuur. In dit machtige gebouw waren honderden kleinere tempels ondergebracht. En al die gebouwen hadden één betekenis en dat was de tempel der ziel.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1271.1273)

Elke sfeer van het hiernamaals wordt in de tempel der ziel vertegenwoordigd door een eigen kleinere tempel:

Al deze kleinere tempels die je waarneemt, behoren tot het geheel en ze zijn dus een deel daarvan. Ieder gebouw heeft dezelfde architectuur zoals het geheel is, doch alleen voor het uiterlijk. Het innerlijke van ieder gebouw is een eigen afstemming, een toestand, wat je straks duidelijk zal worden. In dit gebouw, dat dus de tempel der ziel is, zijn alle sferen aanwezig, van de eerste sfeer tot de zevende en van de diepste diepten van de hel af. Dus alle sferen die men aan deze zijde kent en bezit, worden vertegenwoordigd door een aparte tempel en vinden een plaats in het geheel. Iedere tempel van het innerlijke gebouw, dat je nu van buiten kunt waarnemen, stelt dus een sfeer voor, een hogere of lagere sfeer, het doet er niet toe, maar alle sferen zijn in dit machtige geheel opgenomen. Wanneer men nu in een kleinere tempel afdaald, of binnentreedt, gaat men in die sfeer over en neemt men die sfeer waar, hoe ze ook is en wordt daarmee verbonden. Begrijp je wat ik bedoel, André?"

„Wanneer ik u goed en duidelijk heb begrepen, dan zijn al die tempels als de mens en als een sfeer?”

„Juist, wanneer ik dus in één van die tempels binnentreed, laten wij zeggen in de eerste sfeer en daarmee verbonden wil worden, dan zal dit geschieden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1278.1287)

Elke ziel terugvinden

De bezoekers kunnen niet alleen met alle sferen van het hiernamaals verbonden worden, maar ook met alle aspecten van het leven:

„Maar niet alleen dat wij met de sferen verbonden kunnen worden, doch ook met de mens op aarde, met planeten en sterren en duizend andere dingen meer. Wij gaan dan in die toestand over en zien dát, wat wij wensen te zien. Maar er is nog meer. Al de graden van kosmische liefde zijn er aanwezig. Dat wil zeggen, dat men die reine liefde kan voelen die de geest bezit, die in de zevende sfeer leeft. Voel je hoe machtig dit is? Hier is dus alles aanwezig. Hier kan men de mens met het heelal verbinden, met planeten en sterren en andere lichamen. Ook kan men zich hier voor de één of andere studie bekwamen en wordt men in al die wetten opgeleid. Hoe het geheel opgetrokken is, weten en kennen alleen de meesters die in de zevende sfeer leven. Alleen de meesters zijn het, die ons met iedere graad van geestelijke kracht en afstemming kunnen verbinden. De meesters leven als het ware in de tempel der ziel en in één tempel dus kan men met een meester in verbinding komen en wordt de mens in het geheel opgenomen. Straks zal je duidelijk worden gemaakt wat hier geschiedt en hoe die verbinding mogelijk is. In deze tempel kan men ons met het heelal verbinden en met het begin van de schepping. Het gehele heelal kan men ons tonen, al die miljoenen wetten en problemen kan men hier voor ons oplossen. De meesters kunnen ons verbinden en wij zien het voor ons geschieden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1290.1305)

De tempel der ziel wordt in stand gehouden door de meesters van de zevende sfeer:

Zij manifesteren zich dus in dit gebouw, zij steunen hun zusters en broeders en zij zijn het die hun toestaan, hun geestelijke woning binnen te treden en voor korte tijd als bezit te aanvaarden.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1310)

Zij kunnen de bezoekers verbinden met elke ziel waarmee ze verbonden zijn:

Hier ziet men zijn vader en moeder, zuster en broeder. Waar zij ook zijn en waar zij zich bevinden. Wij kunnen hen in dit gebouw terugzien. Hier kan men met het Al verbonden worden wanneer de meesters denken dat dit nodig is en peilt het ene wezen het andere. Dan buigen mensen hun hoofden en aanvaarden en buigt de moeder zich voor haar kind en het kind voor de moeder. Er is rust en vrede, want hier leeft God, zodat wij met het Goddelijke verbonden kunnen worden. Hier, André, ziet men in een ander mens en weet men dat dit wezen, ook al heeft men deze mens op aarde gekend, een wonder is van geestelijke wijsheid. Doch hoe is het op aarde?

Op aarde betekent dit macht en persoonlijkheid, stand en bezit. Wie een hoge maatschappelijke toestand heeft bereikt, laat zich voelen en heerst, ja overheerst alles en iedereen die tot hem komt. Hij is meester en heerser tegelijk en men luistert en doet wat hij wil.

Doch hier is alles anders. Hier buigen wij ons hoofd voor hen die hoger zijn dan wij en voor hen die in onze sfeer leven, hebben wij diep ontzag, omdat het onze zusters en broeders in de geest zijn. Hier is liefde macht en een wet.

Duizenden jaren zijn zij op weg en in die tijd hebben zij deze afstemming veroverd. Dit is bezit, dit is eigen maken en allen kunnen wij dit bereiken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1315.1330)

Zoals de tempel voor iedere ziel openstaat, zo zal iedere ziel zich gereed maken om zijn zusters en broeders te kunnen ontvangen in liefde:

Het is een machtige schepping en ieder mens zal zich deze tempel eigen maken, zodat de ziel – de mens – zal zijn als dit machtige gebouw, waarin hij leeft en zijn zusters en broeders ontvangt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1335)

In de tempel kan men elke ziel terugvinden waarmee men te maken heeft gehad:

Weer gingen zij door nieuwe zalen. Waar André ook kwam, zag hij geestelijke wezens. Hoe mooi waren al deze mensen.

„Wat doen zij, Alcar?”

„Zij wachten op het grote ogenblik en maken zich voor dat wonderlijke gebeuren gereed. Zij mediteren, André, daarna zullen zij zien en beleven. Velen onder hen zullen hun vader en moeder zien die nog op aarde, of aan deze zijde leven. Wanneer wezens elkander uit het oog verliezen, dan kunnen zij hier opnieuw verbonden worden. Waar deze wezens ook zijn, men kan hen hier zien. Al zijn hun wegen voor honderden jaren uiteengegaan, hier vindt men hen terug en worden zij van dat ogenblik af weer verbonden. Zij volgen die levensfilm en zodoende wordt hun getoond waar ze zijn en in welke toestand zich het wezen bevindt. Als de mens deze hoogte heeft bereikt en hier kan binnengaan en zijn eigen ziel, de tweelingziel die bij hem behoort, opnieuw geboren zou zijn, dus op aarde leeft, dan vindt hij zijn tweelingziel op aarde terug. Wanneer deze ziel, dit leven dus, nog niet geboren is, dan reeds kan men hem met het jonge leven verbinden. Lantos vertelde van zijn leven, maar meester Emschor was het, die hem dit liet beleven. {Zie: De Kringloop der Ziel.}. Ik kan jou met het verleden verbinden, maar anderen helpen mij. Zo zal het je duidelijk zijn, dat de vader zijn kind en de moeder haar kind, of omgekeerd, terugvindt, maar alleen terug kan vinden door hen, die deze krachten bezitten. Het geschiedt soms, dat ouders of geliefden aan deze zijde komen en hun geliefden die vóór hen overgegaan zijn, niet kunnen vinden. Dan is dit in de tempel der ziel mogelijk.

Hier weet men waar zich deze zielen bevinden, hier kent en ziet men het doel waarom de ziel op aarde is teruggekeerd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1558.1577)

Zo is de ene bezoeker hier voor studie, en de andere voor het terugvinden van een geliefde:

De één voor studie, zoals wij, anderen voor het terugvinden van hun geliefden, die op aarde zijn of in de wereld van het onbewuste zijn afgedaald.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1594)

De eigen diepte

In de tempel der ziel kan men ook verbonden worden met alles wat in de eigen ziel aanwezig is. Aan André wordt dit allereerst getoond als de kleur waar hij aan denkt:

„Hier treden wij binnen,” hoorde hij innerlijk tot zich zeggen. „Je zult waarnemen, André.”

André voelde zich onmiddellijk wegzinken en in een hogere toestand overgaan. Direct daarna ging hij waarnemen. Alcar was in een ruimte binnengetreden. Er was niets te zien dan een blauwachtig licht. Maar in dat licht zag hij beweging. Het geheel was als het uitspansel, doch hier was het in een dicht waas gehuld. Hij voelde zich in de ruimte opgenomen en er was alleen lucht. Duidelijker kon hij het niet beschrijven. Hij bevond zich in een vreemde, maar merkwaardige toestand.

In dat blauwe zag hij thans andere kleuren komen en die kleuren zag hij alleen, wanneer hij er aan dacht, wat hij zeer wonderlijk vond. Dacht hij aan de één of andere kleur, het deed er niet toe welke, dan nam hij die tinten onmiddellijk waar. Concentreerde hij zich op iets anders, dan manifesteerde zich dit op hetzelfde ogenblik. Dit was zeer fantastisch, doch hij voelde een machtige kracht in zich komen, waarvan hij de betekenis begreep. Door de gaven en krachten van anderen, schouwde hij in het leven dat hier werd vertolkt en overheerste dit het blauwe waas, wat de eigenlijke kleur was die hier bleef. Een wonderlijke kracht was hier aanwezig en een diep ontzag overviel hem.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1358.1374)

De hogere meesters laten hem zien wat in zijn innerlijk aanwezig is:

Hij vroeg zijn leider: „Waar zijn we, Alcar?”

Een zachte stem sprak tot hem en hij hoorde in zich zeggen:

„Hier zal ik je verbinden. Denk eraan, André, hier kunnen wij alleen mentaal spreken. Hier is het voelen, overgaan in hetgeen je ziet en voelt.”

„Wat betekent dit blauwe waas, Alcar?”

„Dit is als het uitspansel. De beelden die je waarnam, manifesteerden

zich omdat je daaraan dacht. Je was in verbinding met jezelf en dit is die ontzaglijke kracht die de meesters bezitten en wij ons eigen zullen maken. Hier kan dus de mens met zichzelf in verbinding treden en dit is door hogere wezens mogelijk.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1378.1387)

Dit alles is erop gericht om zichzelf te leren kennen:

André wachtte af wat zou geschieden.

In dit blauwe waas ging hij iets waarnemen. Wat was dat? Dit was toch niet mogelijk? Hij zag zichzelf en zijn leider en zij waren op weg naar de tempel der ziel. Al dichter naderden zij dit gebouw. Toen zij de tempel waren genaderd, las hij wat voor op het gebouw stond geschreven en hij niet had begrepen. Nu wist hij ineens wat die tekens betekenden: „Mens ken uzelf.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1389.1396)

De bezoekers kunnen elke gebeurtenis op de eigen levensfilm terugzien, zelfs al ligt die gebeurtenis duizenden eeuwen terug, want alles wordt in de ziel bewaard:

Daarna traden zij binnen. Mijn God, dacht hij, ook dit ligt vast. Hier leefde hij in de werkelijkheid. Hier trok men de werkelijkheid tot zich en ging men in die werkelijkheid opnieuw over. Wonderlijk was dit alles. Dan hoorde hij Alcar zeggen: „Je ziet, André, alles ligt vast. Ook al ligt het duizenden eeuwen terug, alles kunnen wij tot ons trekken en er opnieuw in overgaan. De kleinste dingen manifesteren zich, hoe nietig je concentratie ook is. Hier, in de tempel der ziel, aanschouwt men zijn eigen levensfilm. Hier is het, waar ik in mijn eigen verleden zag en ik mijn vriend leerde kennen, waarvan ik je vertelde. Let nu op, een ander tafereel. Dit alles dient om je duidelijk te maken wat in de sferen van licht mogelijk is. Ik concentreerde mij op een bepaald doel, op iets dat is geschied en dat gebeuren manifesteert zich hier voor ons.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1397.1409)

Alcar toont André enige gebeurtenissen die André bewust beleefd heeft, om te illustreren hoe het verleden teruggehaald kan worden:

André voelde, dat Alcar zich concentreerde. In kinderlijke eenvoud stelde hij zich op Alcar in. Nu was hij geheel met zijn leider één en hoorde hij

Alcar zeggen: „Nu aan niets anders denken, André. Stel je op mij in en tracht deze verbinding in stand te houden.”

André voelde nu de reine liefde van zijn leider in zich komen en hij wachtte thans af wat zou geschieden.

In het blauwe waas zag hij iets verschijnen. Hé, dacht hij, hoe is het mogelijk. Hij zag een tafereel van de aarde, waar hij met Alcar was geweest. Op diezelfde plaats had zijn leider hem met het verleden verbonden en had hij Alcar en zijn vriend waargenomen. Hij zag nu het ogenblik, dat zijn leider aan het portret van zijn vriend bezig was. Dit tafereel ging heen en hij zag, dat een ander gebeuren zich manifesteerde.

Het was wonderlijk wat hij waarnam. Hij zag zichzelf met zijn leider. Alcar was in diep gepeins verzonken en hij ging in het verleden zien. Hij zag thans twee verschillende taferelen, waarvan het ene van driehonderd jaren geleden was en waarvan hij het andere zelf had beleefd, dat echter ook reeds tot het verleden behoorde.

Hoe wonderbaarlijk zijn de krachten aan deze zijde, dacht hij. Men stelde zich hierop in en het verleden werd zichtbaar. Nu zag hij een ander beeld.

Het was het ogenblik, dat zij van de aarde afscheid namen en de sferen van licht tegemoet gingen. Hoe wonderlijk was het wat hij waarnam. Nu voelde hij zich vrijkomen en opnieuw verbonden worden. Hij hoorde Alcar zeggen: „Ik ga je thans met je eigen leven op aarde verbinden, je zult zien, dat ook dát mogelijk is.”

Toen hij ging waarnemen, zag hij zijn ouderlijke woning voor zich. Hij zag zijn moeder en vader en hij herkende de omgeving waar hij geboren was. Hoe ontzaglijk is deze kracht, dacht hij.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1410.1434)

Vervolgens wordt André verbonden met een gebeurtenis die hij zich als persoonlijkheid niet meer bewust herinnert, maar die hij als ziel wel beleefd heeft:

Hij hoorde nu een zachte stem in zich zeggen: „Zul je nu rustig zijn, André? Ik ga je een ander beeld tonen. Daarvoor heb ik je volle concentratie nodig.”

André concentreerde zich tot rust en wilde zijn leider niet storen, want hoe dankbaar was hij voor dit alles! Opnieuw zag hij zijn moeder en op hetzelfde ogenblik voelde hij een groot wonder in zich komen. Hij was geheel met zijn moeder één en hij voelde de diepe betekenis van dit tafereel. Zijn lieve moeder was in blijde verwachting en het jonge leven, dat zij droeg, was hij. Een onverklaarbaar geluk stroomde thans in hem. In zijn moeder lag een groot wonder en haar reine gedachten kwamen in hem. Diep was alles wat hij waarnam en hij moest het aanvaarden.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1444.1453)

Alcar laat hem zien dat hij al langer André volgt dan wat André zich kan herinneren:

Nu zag hij een ander beeld.

Hij zag zichzelf in zijn jeugdijaren. Hij speelde als kind en al deze gebeurtenissen keerden in zijn herinnering terug. Ja, dacht hij, dit is geschied, ik weet het. Hij hoorde opnieuw Alcar zeggen: „Zie en neem waar, André.”

Wat hij nu zag was toch wel het wonderbaarlijkste van alles. Naast zich zag hij een dicht waas en in dat dichte waas zag hij iets komen. Daar bouwde zich iets op en hij beefde toen hij begreep wat dit betekende. Hoe is het mogelijk, ook dat nog en hij herkende zijn leider Alcar. In zijn jeugd had Alcar hem reeds gekend. Alcar was steeds zijn beschermengel geweest. Opnieuw zag hij een ander wonder. Voor hem zag hij geestelijke kinderen en die kinderen werden in zijn jeugd tot hem gebracht. Hij zag thans, dat Alcar deze kleintjes tot hem voerde en hij als aards kind speelde urenlang met deze geestelijke kinderen. Naast zich zag hij zijn leider.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1454.1468)

De bezoekers van de tempel der ziel kunnen door de concentratie van de hogere meesters ook verbonden worden met hun vorige levens:

Dan vervaagde alles en hoorde hij in zich zeggen: „Is het je duidelijk, André, wat de tempel der ziel is? Hier kom je tot jezelf, dit is verbinden. Alleen is dit echter mogelijk door de kosmische meesters. Dit alles behoort tot de derde kosmische graad. Alles wat onder de vijfde sfeer is kan ik tot mij terugroepen. Het is mij tevens mogelijk mij met andere toestanden, die dieper en dieper in het verleden liggen en daar zijn beleefd, te verbinden. Zelfs mijn geboorte op aarde kan ik terugroepen. Ik zie in alles wat geweest is, doch heb hulp nodig, al ligt alles in mij en is dit mijn bezit.

Met mijn eerste leven op aarde, en de honderden andere die ikzelf, mijn ziel dus, heeft beleefd en gevolgd, kan ik verbonden worden. De tempel der ziel betekent het overgaan in ons eigen zieleleven. Door de meesters worden wij verbonden en dat verbinden geschiedt door concentratie.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1481.1491)

De meester geeft datgene door wat hij door zijn gevoelsverbinding waarneemt in de ziel van de bezoeker, net zoals de moeder tijdens de zwangerschap haar gevoelens doorgeeft aan het kind in haar moederschoot:

Zoals de moeder haar kind ontvangt, met haar kind één is, door de scheppende kracht tot stand gebracht, moet en zal zij dit in het stofleven beleven en ondergaan. Dit hier is beleven, maar door hogere machten en krachten.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1492.1493)

Alcar en André gaan naar de zaal van meester Miradis. Deze meester uit de zevende lichtsfêre is de mentor van de vierde lichtsfêre:

Hier zijn wij in één van de zalen van het hoogst afgestemde wezen, het is de zaal van liefde en het bezit van meester Miradis. Deze Mentor stelt zijn kracht en persoonlijkheid voor de mens aan deze zijde beschikbaar en helpt hen om zichzelf te leren kennen. Wij zijn thans in zijn eigen leven afgedaald. Diep in zijn leven ligt dit alles. Het is het hart van de mens die op aarde leeft, zoals het kind bij de moeder, nog ongeboren, toch in haar leeft en voelt, wat door het moederbrein wordt gedacht en beleefd. De liefde van de moeder straalt door het jonge leven heen en het jonge leven nog onbewust, beleeft toch al deze krachten en wordt in stand gehouden. Moeder en kind zijn één. Het kind onbewust, zo ik zei, de moeder in blijde verwachting. Als het kind nu zou kunnen spreken, zou het aan de moeder zeggen wat het voelt.

En dit wonder, hoe onbegrijpelijk ook, voltrekt zich op aarde, maar de moeder is zich daarvan niet bewust. Toch dringt dit gevoel, al die duizenden gevoelens, tot het dagbewustzijn van de moeder door. Zij is daardoor zeer gevoelig. Al die gevoelens geven aan haar eigen leven een verhoogde afstemming. Ik heb je dit op aarde reeds duidelijk gemaakt. Dit beeld echter, André, is het enige dat ik in je verbeelding en als waarachtig beeld in je wakker kan roepen, wil ik je deze tempeltoestand van Mentor Miradis kunnen verklaren. Het is Mentor Miradis die ons met ons diepe innerlijk verbindt, omdat hij toestaat in zijn zielewoning af te dalen. Wij

zijn hier dus in het heiligste van deze Meester, wat hij is en bezit en aan reine liefde draagt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1494.1510)

André heeft dat ook ervaren wanneer hij in de vijfde sfeer de geestelijke woning van zijn meester Alcar binnentrad:

Ik heb je eens mijn geestelijke woning getoond en je trad binnen. Toen je was binnentreden, stond je in gedachten en stampte op de grond, om te voelen wat de zachtheid, waarop je liep, betekende. Voorwaar, André, ik teken je geen symbool van een geestelijke of andere toestand, dit is beleven, dit is waarheid, want een geestelijke woning is zoals wijzelf zijn en aan liefde bezitten. Ik nodigde je uit in mijn geestelijke woning te komen en ik wist dat je mijn zielewoning niet zou kennen noch begrijpen. Toch trad je binnen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1511.1515)

Deze verbinding met het eigen verleden wordt gelegd door een meester van de zevende sfeer:

In de zaal van liefde stond mijn fontein. In deze tempel heb je deze fontein gezien en herkend. Je weet dat ze wijsheid, kracht en liefde betekent. Meester Miradis bezit dit alles. Hij is een geest uit de zevende sfeer, maar de Mentor van deze, die de vierde sfeer is. Alles wat onder deze sfeer leeft, kent hij en is zijn bezit, tot de zevende sfeer toe. Ik kan je dus alleen verbinden, omdat ik met hem, met zijn diepste innerlijk in verbinding ben. Op de plaats waar (we) nu zijn, kan ik deze Meester vinden en steeds ontmoeten. Zo waar er een God in de hemel is en waakt, zowaar het volmaakte kind Gods de Christus is, die over al Zijn kinderen waken zal, totdat het laatste de goddelijke sferen binnengaat, zowaar ben ik thans met een van Zijn kinderen verbonden en waakt dit wezen over mij en allen, die in liefde tot hem willen komen. Voel je wat dit voor ons betekent, in de zielewoning van een geestelijk vorst binnen te treden? Dat dit alleen mogelijk is wanneer hij of zij, die zichzelf wil leren kennen, bereid is alles, maar dan ook alles, te aanvaarden? Dat het verleden, dat in ons ligt, door hem tot bewustzijn wordt gebracht en dat wij in ons leven zien, alsof het op hetzelfde ogenblik geschiedt? Daarom bracht men dit tot stand. Daarvoor schiep men dit wonderlijke gebouw, dat in alles leeft en ons eigen innerlijk, ons verleden en alle toestanden verbergt. Is het dan zo'n wonder wanneer ik zeg, dat ik de algehele betekenis niet zou kunnen verklaren? Voel je de diepte van dit machtige gebouw en tevens

dat het de liefde is van deze verheven wezens? Dat zij toestaan ons te ontvangen en dat dit een grote genade is? Voel dus aan André, dat je op heilige en reine bodem staat. Dit nu is de voorbereiding om nog hoger te gaan, wil je straks de heiligheid van hetgeen je getoond wordt begrijpen. Nog zijn wij niet op de plaats waar de meesters zijn, maar straks zullen wij daar heengaan. Dit alles is nodig om je een beeld te geven van wat je te wachten staat. Dit moet je voelen, mijn zoon en als dit niet mogelijk is, dan kunnen wij naar de aarde terugkeren. De meesters stellen zich geheel voor ons open. Zij verlangen echter, dat wij gereed zijn en ons hebben voorbereid.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1516.1539)

De komst van André is reeds lang voorbereid:

Dit nu is voor iedere geest, die hier leeft, weggelegd. Ons binnentreden heeft een bijzondere betekenis. Wij zijn hier gekomen met een ander doel en dit doel betreft henzelf. Zij zijn het die mij, wat je reeds weet, naar de aarde zonden om dit aan de mensheid bekend te maken. En nu is het ogenblik gekomen, dat wij met hen verbonden kunnen worden en dat je de diepte der ziel leert kennen. Thans gaan wij naar een andere zaal, André.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1540.1545)

Alcar opent ook zijn eigen leven voor André:

Hij volgde Alcar en deze trad nu een andere zaal binnen. André zag om zich heen. Ook hier was niets te zien. Leeg was deze zaal. Maar in hem kwam iets dat hem gelukkig stemde. Een ontzaglijke stilte voelde hij in zich komen. Hier voelde hij de stilte van de geest, die ver, heel ver boven hem stond. In iets heiligs voelde hij zich opgetrokken, zodat hij dacht te zweven. Hij voelde, dat dit alles anders was dan zo-even, maar hij kon het niet verklaren. Het blauwe waas was hier in zilverachtig licht veranderd. Dit zilverachtige licht kende hij, want hij had het in Alcars eigen sfeer waargenomen. Nu voelde hij, dat hij met Alcar werd verbonden. Zijn leider stelde zich voor hem open. Alcar stond toe, dat hij in zijn leven zag.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1606.1619)

Hij concentreert zich op belangrijke gebeurtenissen uit zijn eigen verleden:

Alcars zieleleven zou straks voor hem openliggen. De kracht en de liefde

die in hem kwam, zei hem, dat dit zou geschieden. Deemoedig stelde hij zich open en hij zag, dat de eerste verschijnselen reeds kwamen. Wat zou dit voor een tafereel zijn?

Een hevige kracht voer door hem heen en met die kracht hoorde hij zachte orgelmuziek. Door die muziek die in hem trilde, ging een ander tafereel aan hem voorbij en begreep hij de betekenis hiervan. Hoe kan het, dacht hij, Alcars huwelijk! De grootste dag van zijn leiders leven op aarde, daar hij in de echt werd verbonden. Naast hem zijn ziel, de vrouw die hem op aarde liefhad. Dit beeld vervaagde en een ander tafereel kwam tot hem. Ook dit was een groot wonder.

Hij zag een wieg en in dat wiegje een klein kind. Hij zag hoe het traptte en in beweging was. Het kind groeide en beeld na beeld volgde elkaar op. Nu zag hij dit kind weer terug en zie, het was zijn leider Alcar. Dan ging ook dit beeld heen en volgde er een ander. Hij zag verschillende wezens bijeen en hij begreep wat dit tafereel betekende. Hij bevond zich in een vertrek waar de aardse meester zijn leerlingen onderrichtte en hij zag dat Alcar een leerling was. Dit was een waarachtig beeld en op aarde geschied. Groot was dit tafereel. De leermeester was in diep gepeins verzonken. Een innerlijke stem zei hem wie hij was. Hoe is het mogelijk, dacht hij, wat een wonderen van geestkracht. De stilte die in hem kwam, was het bezit dat zijn leider op aarde innerlijk droeg. Dan vervaagde ook dit beeld en volgde een ander. Flitsen uit het verleden werden hem getoond. Het verleden zag hij bewust, aan niets behoefde hij te twifelen. Hij voelde tevens dat, wanneer zijn leider zijn verleden van het geboren worden af wilde tonen, ook dit mogelijk was. Dit waren echter taferelen, belevenissen die zijn ziel had beleefd en grote gebeurtenissen waren. Nu zag hij een ander wonder. Het einde van zijn leider op aarde bouwde zich voor hem op. Alcar ging over en naast hem zag hij zijn vrienden. Allen waren bedroefd, want te vroeg ging hij het aardse leven verlaten. Niets was er van dit gebeuren verloren gegaan. Hij voelde de verschrikkelijke strijd van zijn leider en voelde tevens waaraan hij overging. Die ziekte lag reeds jaren in hem. Diep daalde hij in dit probleem van zijn overgang af. God riep zijn kind en de dood trad in. Een meester in de kunst had de aarde verlaten.

Nu voelde hij, dat Alcar tot zichzelf terugkeerde en deze verbinding verbroken werd. Hij zag naar zijn leider op, maar kon geen woord spreken.

Alcar zei: „Je ziet, mijn jongen, dat ik je met mijn eigen verleden kan

verbinden. Alles ligt vast, tot de kleinste dingen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1624.1666)

Dit alles is bedoeld om André voor te bereiden op het machtige dat hem in de tempel der ziel aanstonds getoond zal worden. Dat is het ontstaan van het heelal en de kosmische evolutie van de ziel.

Dit alles dient, dat je het machtige wonder, dat je aanstonds beleven zult, kunt aanvaarden. Ik heb dit dus gedaan met een vast doel, omdat wij weten, dat hetgeen je door de meesters wordt getoond, voor het menselijke gevoel te onbegrijpelijk is. Daarom bereidde ik je voor op het grootse dat je wacht.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1681.1683)

Dan wordt André verbonden met het gouden licht van de zevende sfeer:

„Zie, André, in die tempel daar voor je treden wij binnen.” André zag een kleine tempel, maar het geheel was als de tempel der ziel. Een goudachtig licht straalde uit dit majestueuze gebouw. Alcar trad binnen.

Leefden hier de meesters? Ook hier was niets waar te nemen, doch het innerlijke licht dat hier aanwezig was, werd door dat gouden licht overstraald. Dat licht herkende hij, want hij had dit aan de grens van de zevende sfeer waargenomen, de sfeer van Cesarino. {Zie: Een Blik in het Hiernamaals, derde deel.} Zou hij hier een wonder beleven? Ook hier voelde hij zich als in de ruimte. Thans, hij voelde dit duidelijk, had zijn leider hem met het hoogste aan deze zijde verbonden.

„Kom dicht naast mij, André.”

Alcar vatte zijn hand in de zijne en André voelde dat het grote ogenblik gekomen was. Hij voelde Alcars hand en begreep, dat hij daardoor in zijn sfeer was opgetrokken. Op zijn eigen krachten zou hij hier niet kunnen binnengaan. Een heilig gevoel van rust kwam in hem.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1685.1700)

De hoogste meesters uit het hiernamaals manifesteren zich:

Nu zag hij in dat gouden licht beweging komen en dat er zich iets manifesteerde. Op hetzelfde ogenblik verdichtte zich dat „iets” en het was als de opkomende zon, die haar stralen over de aarde zond. Een ontzaglijk

licht overstraalde hem. Voor hem zag hij enige wezens en onmiddellijk herkende hij Alcars meester.

Cesarino, dacht hij, ik ben u zo dankbaar. Hij zag vier intelligenties, die de schitterendste gewaden droegen. Deze waren de meesters van iedere sfeer en behoorden allen tot de zevende hemel. Cesarino droeg een gewaad dat hij niet kon beschrijven. Hierin waren alle kleuren van de eerste sfeer af aanwezig, doch het gouden licht overstraalde dit gewaad. Hij zag het zachte paarse in een blauwachtig waas omhuld, om daarna terug te keren in dit gouden licht. Een geestelijk gewaad leefde en zond zijn licht uit, zoals alles aan Gene Zijde. Zo iets schoons had hij nog niet waargenomen. Een geest, die reeds duizenden jaren aan Gene Zijde was, manifesteerde zich op deze wijze. Toch was Alcars meester als een jonge man van dertig jaar. Ook de andere meesters waren niet ouder en droegen een prachtig geestelijk gewaad. Het gouden licht overheerste deze gewaden en dit was de afstemming en de sfeer waarin zij leefden. Mijn God, dacht hij, zijn dit mensen? Zij waren Mentor Miradis, Mentor Urabis, Mentor Mondius en Mentor Cesarino, de meesters van de vierde, vijfde, zesde en zevende hemel.

Deze gevoelens kwamen in hem en hij wist hoe ze tot hem kwamen. In een zee van licht waren de meesters tot hem gekomen, maar hij kon al dat licht niet in zich opnemen. Hij kon dit in die korte tijd niet verwerken, daar hij voelde dat de meesters zouden heengaan. Hij zag echter hun jeugdig gelaat en de reine sfeer die om hen lag. De meesters zagen hem aan en glimlachten. Een onbeschrijfelijk gevoel maakte zich van hem meester en hij kon aan zichzelf niet meer denken. Hij voelde en beleefde dit door de krachten van anderen. Een ontzaglijke genade was dit voor hem en hij boog zijn hoofd en wachtte af. Doch onmiddellijk hoorde hij zeggen: „Zie ons aan, André. Wij zijn tot u gekomen om u te tonen, dat wij hier aanwezig zijn.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1701.1728)

Meester Cesarino heeft Alcar gesteund om tot dit punt te kunnen komen:

Dan hoorde hij zeggen: „Het is thans zo ver, dat gij het hoogste aan deze zijde moogt beleven. Meester Alcar heeft u zover ontwikkeld, doch ik heb hem daarbij gesteund, want wat uw leider doet is onze wil, het is een taak die wij allen te volbrengen hebben. Ik weet dus van uw aardse leven af en hoe ver meester Alcar op dit ogenblik is.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1732.1734)

Nu is André ver genoeg ontwikkeld om het ontstaan van alles te leren kennen:

Thans is het ogenblik gekomen om u met het heelal, het ontstaan der Schepping, te verbinden. Uw leider heeft u van ons leven verteld en aan onze zijde mocht u het leven leren kennen. U daalde met hem in de duistere sferen af en tevens hebt u de hoogste sferen aan deze zijde mogen zien en daar het geluk van de geest mogen voelen. Dat alles is om de mens op aarde een beeld te geven van hetgeen hem wacht. U hebt de hogere sferen, graden van geestelijke liefde, het leven op aarde en de astrale wereld leren kennen. Dit alles hebt u reeds ontvangen en aan de mensheid doorgegeven, doch thans gaan wij u met het heelal verbinden. Dit is voor de mens op aarde, waardoor zij een geheel beeld van hun leven dáár en aan deze zijde ontvangen. Maar niet alleen zult u met dit leven verbonden worden, doch tevens met meester Alcar tot in het diepste verleden afdalen en met verschillende planeten verbonden worden. Het doel van deze reis is, u het ontstaan van alles te tonen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1777.1785)

De meesters geven door wat ook hun getoond werd door de meesters van de hogere kosmische graden:

Wat wij u straks openbaren is ook ons getoond en wat wij aan deze zijde hebben ontvangen, zult u beleven. Het is de werkelijkheid van alles, wat door God geschapen is. Wij tonen u echter flitsen van de waarachtige gebeurtenissen en dit alles dient, om onze zusters en broeders op aarde van hun goddelijke verbinding en afstemming te overtuigen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1786.1788)

André neemt waar voor allen die deze geestelijke gaven niet bezitten:

God schiep hemel en aarde, mens en dier, doch hoe dit alles geschiedde zal u worden getoond. Alles wat u van Gene Zijde hebt ontvangen, behoort dus tot onze boodschap en ook dit wat gij aanstonds beleven zult.

Wij keren thans in ons eigen leven terug, doch komen straks weer tot u. Ik vraag Hem, die ons het leven gaf, kracht voor u, opdat gij alles zult begrijpen. Weet, dat wat gij waarneemt, voor hen is die op aarde zijn en deze gaven niet bezitten.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.1793.1797)

80. Boeken over reïncarnatie

Er zijn drie boeken van Jozef Rulof die een inleiding geven op de betekenis van onze vorige levens.

In 'De Kringloop der Ziel' volgen we de levens van Lantos, die later als meester Zelanus de meeste studieboeken van de Universiteit van Christus geschreven heeft. In 'Tussen Leven en Dood' leren we een vorig leven van Jozef Rulof in het oude Egypte kennen. En in 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' beleeft een soldaat tijdens de Tweede Wereldoorlog hoe een vorig leven van hem voelbaar wordt en in zijn bewustzijn omhoog komt.

Elk boek belicht verschillende aspecten van reïncarnatie. Het zijn menselijke aspecten die de werking van de wedergeboorte in ons dagelijks leven illustreren. Hierdoor leren we ons innerlijke leven begrijpen als het resultaat en de voortzetting van onze vorige levens. Zo leren we niet alleen het ontstaan van onze karaktereigenschappen kennen, maar kunnen we gaandeweg ook onderscheid maken tussen wat ons remt in onze geestelijke evolutie, en wat ons vooruit helpt.

Stichting Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap
“De Eeuw van Christus”

website: rulof.nl

Braspenningstraat 88
1827 JW Alkmaar
Nederland

T: 072 / 844385
(tijdens kantooruren)
E-mail: info@rulof.org

Inchr. KVK nr. 41149585   BTW nr. NL0061.70.420.B0
IBAN: NL19INGB0000030330   BIC: INGBNL2A
t.n.v. Stichting GWG De Eeuw van Christus te Alkmaar.

ruhof.nl

Het Jozef Rulof Naslagwerk Deel 2 Onze Reïncarnaties

Bronnen van de toelichting

In de 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' beschrijven we als uitgever de kern van zijn zienswijze in 140 artikelen. De vier delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk' bevatten naast deze artikelen ook de bronteksten uit de 27 boeken van Jozef Rulof (1898-1952) waarop deze artikelen gebaseerd zijn.

In dit tweede deel komen de volgende onderwerpen aan bod:

Onze Reïncarnaties

Gevoel en ziel

Herinneringen aan vorige levens * Wereld van het onbewuste *
Aanleg talent gave * Wonderkind * Fobie en angst * Gevoel *
Ziel * Gevoelsgraden * Stoffelijk of geestelijk * Onderbewustzijn *
Dagbewustzijn

Denken en waarheid

Van gevoel tot gedachte * Zonnevlecht * Hersenen * Overspannen
en slapeloosheid * Leren denken * Gedachten van een ander *
Wat weten we zeker * Wetenschap * Psychologie * Geestelijk-
wetenschappelijk * Universele waarheid * Gevoelsverbinding

Onze persoonlijkheid

Geliefden uit vorige levens * Uiterlijke gelijkenis met onze ouders *
Karakter * Persoonlijkheid * Deelpersoonlijkheden * Wil *
Zelfkennis

Onze oneindige evolutie

Socrates * Wedergeboren voor een taak * Wedergeboren opperpries-
ter Venry * Alonzo vraagt waarom * Spijt wroeging berouw * Goed-
maken * Wedergeboren als Anthony van Dyck * Tempel der ziel *
Boeken over reïncarnatie

ISBN 978-94-93165-79-3

